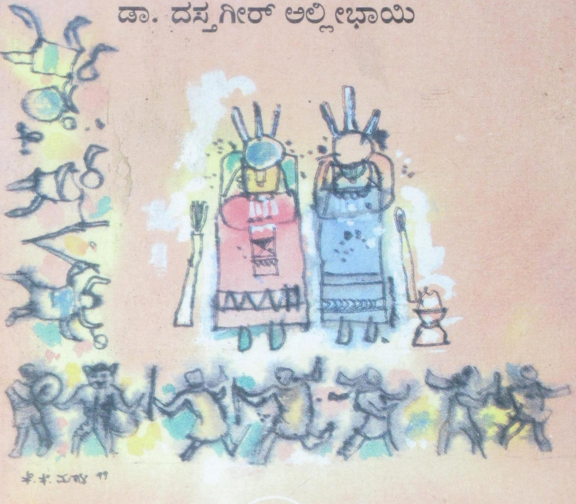
ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು

ಡಾ. ದಸ್ತಗೀರ್ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ

ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕದ
ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು

ಡಾ। ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ
ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ರಸ್ತೆ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 018

KARNATAKADA MOHARAM PADAGALU : A Collection of Moharam Poems of Karnataka by Dr. Dastageera Alibhai and published by the Administrative Officer, Kannada Pustaka Pradhikara (Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore - 560 018.

Pages : lii + 332

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೯೯

ISBN 81 - 7713 - 016 - 1

ಬೆಲೆ ರೂ. : 80 - 00

ಮುದ್ರಣ :
ಅಕ್ಷರೋಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೭೯
ಫೋನ್ : ೩೩೦೪೧೩೧/೩೩೮೨೯೩೫

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಪುಸ್ತಕೋದ್ಯಮದ ಅಭಿವರ್ಧನೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಅಧಿಕೃತ ಸಂಸ್ಥೆ. ಲೇಖಕ - ಪ್ರಕಾಶಕ - ಮಾರಾಟಗಾರ ಮತ್ತು ಓದುಗರ ನಡುವೆ ಮಧುರ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಓದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ವರ್ಷ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬಹು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅರಿವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮೇಲಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಜನಪ್ರಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ, ಮೂಲಭೂತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಮಾಲೆ, ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಮಾಲಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ನೂರಾರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಅವು ಜನಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜಾನಪದ ಮಾಲೆ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವೂ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ಆಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ವಿಶ್ವ ಜಾನಪದದ ಗಮನವನ್ನು ವಿಸ್ತೃತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಅದರ ಚಿಂತನೆಗೆ ವಿಶಾಲ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಈ ಮಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ.

ಇದೀಗ ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ''ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು'' ಎಂಬ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಡಾ।। ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲಿಭಾಯಿ ಅವರು ಈ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿಯನ್ನು

ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಧರ್ಮದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷರ ಹಾಗೂ ಸಂತರ ಬದುಕಿನ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ, ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಮಧುರವೂ, ಸೌಹಾರ್ದಯುತವೂ ಆದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಈ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಸಂಕಲನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಬದುಕು, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಂಧುಗಳು ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತನ್ಮಯತೆಯಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಬಲ ಪದಗಳು, ಖಲೀಫರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು, ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಅವರ ಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಸೂಫಿ ಸಂತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಇಸ್ಲಾಂ ತತ್ವದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಇಸ್ಲಾಂ ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಹಾಡುಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೌಲ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥನಗುಣ, ರಸಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ನಾಟಕಗುಣ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಡಾ॥ ದಸ್ತಗೀರ್ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲೆ ಹಾಕಿ, ಅವುಗಳ ಹಿನ್ನಲೆ ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಈ ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜಾನಪದ ಪ್ರೇಮ, ವಿದ್ವತ್ತು, ವಿಷಯ ನಿಷ್ಠೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಕೃತಿ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತ ಡಾ॥ ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲಿಭಾಯಿಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೆ॥ ಅಕ್ಷರೋಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಮುದ್ರಣಾಲಯದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು
ದಿನಾಂಕ : 12-10-99

ಡಾ॥ ಎಚ್. ಜೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ

ಪರಿವಿಡಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆ ಹಾಗೂ ಆ ಧರ್ಮದ ಸಾಧು ಸಂತರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಕೊಂಡಿಗಳಂತಿರುವ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು 'ಮೊಹರಂ' ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಜರಿ ಶಕೆಯ ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗದವರು ಆಚರಿಸುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆ 'ಮೊಹರಂ'.

ಧರಮಕ ಸತ್ತವರು ಸಿಗತಾರ ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬ ಜನರಾ
ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮಂದ್ಯಾಗ ದೊರಿತಾರ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬರಾ ॥

ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಒಂದು ಜನಪದ ಹಾಡು, ಮುಂದುವರಿದು,

ಜಂಗ ಎದರ ಬದರಾ ವೈರಿಯ ಮೋಸಕ ಜಯಕಾರಾ
ಶರಣು ಹೋಗುದವರಾ ಸ್ವರ್ಗಕ ಹೋದರಾ ಹಜರತರಾ ॥ [1]

ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದ ಘಟನೆಯತ್ತ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆದು ಮುಕ್ತಾಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸುಮಾರು ಹದಿಮೂರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರು ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗ್ಗಾಗಿ, ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅರಬಸ್ತಾನದ ಕರ್ಬಲಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ನೀಡಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ಹಾಡು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದು ಅವರು ಕರ್ಬಲಾ ಕಳಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಸುರಿಸಿದ ರಕ್ತ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರಿಗೆ, ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ, ನ್ಯಾಯಪರರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ನ್ಯಾಯಗಳ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಲಿದಾನ ಮಾಡಿದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು, ಒಮ್ಮೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಹಾಡಿದ ಹಾಡುಗಳೇ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು.

ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳೆಂದು, ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳೆಂದು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು

ಹಾಡುವ ರೀತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳನ್ನೇ ಅಲಾವಿ ಪದಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಲಖನೌ, ರಾಜಸ್ತಾನ, ಜಯಪುರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಫತೆಹಪುರ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಹೈದರಾಬಾದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮರ್ಶಿಯಾ ಗೀತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗದ ವಸ್ತು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮರ ಹಿಜರಿ (ಶಕ) ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 12 ತಿಂಗಳುಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳು ಒಂದು. ಹಿಜರಿ ಸನ್ 61ನೆಯ ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳು 10ನೆಯ ದಿನಾಂಕ ಹಾ।ಇ। ಹುಸೇನ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಕರ್ಬಲಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಇದರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಶೋಕಗೀತೆಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಬಲಾದಲ್ಲಿ ಹುಸೇನರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಯಜೀದನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ವೀರಸ್ವರ್ಗ ಪಡೆದರು. ಆ ಯುದ್ಧದ ಘಟನೆಯನ್ನು, ನೆನಪಿಸಿ ಹೇಳುವ ಪದಗಳನ್ನು 'ಜಂಗಿನ ಪದಗಳೆಂದು ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳೆಂದು' ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂ ಇಡುವ ಕೋಣೆಯ ಎದುರು ಅಲಾವಿ ತೋಡಿ, ಅಲಾವಿ ಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತ ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಲಾವಿ ಹಬ್ಬದ ಪದಗಳು ಎನ್ನುವರು. ರಿವಾಯಿತ್ ಎಂದರೆ ಪರ್ಶಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಢಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಂದರ್ಥ. ಹಾ। ಇ। ಹುಸೇನರ ಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶೋಕಗೀತೆಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇಂದಿಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಹಳೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳೆಂದೆ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಕಗೀತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮೊಹರಂ ಘಟನೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲಾವಣಿ ಪದಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ 'ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ವವಿದಿತ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯಿದ್ದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ.

ಹಿನ್ನೆಲೆ :

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಹು ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಮರಣದ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಖಲೀಫರಾಗಿ ಹ। ಅಬೂಬಕ್ರ ಸಿದ್ದೀಕ್ (ಕ್ರಿ.ಶ 632-634) ಹ। ಉಮರ ಫಾರೋಖ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. 634-644) ಹ। ಉಸ್ಮಾನ ಗನಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 644-656) ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸಿದರು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಖಲೀಫರಾಗಿ ಬನೀ ಹಾಷೀಮ್ ಪಂಗಡದವರು ಹ।ಅಲಿ ಅವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಲು ಸಿರಿಯಾದ ಪ್ರಾಂತಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಹ।ಮುಆವಿಯಾ ವಿರೋಧಿಸಿದನು. ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳ ನಡುವೆ ಘರ್ಷಣೆ ನಡೆದು ಒಪ್ಪಂದವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 661 ರಲ್ಲಿ ಹ।ಮು ಆವಿಯಾನ ಕುತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹ।ಅಲಿ ಅವರ ಬಲಿಯಾಗಲು ಅವರ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರ ಹ।ಇಮಾಮ್ ಹಸನ್ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಖಲೀಫರಾದರು. ಮುಆವಿಯಾ ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಯಜೀದನನ್ನು ಖಲೀಫನೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದನು. ತಂದೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ಯಜೀದ್, ಇಮಾಮ ಹಸನರನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ವಿಷಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಖಲೀಫನಾದ ತನಗೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮುಖಂಡರು 'ಬಯ್ಯತ್' ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಖಲೀಫನಾಗಲು ಅನರ್ಹನಾದ ಯಜೀದನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಅರೇಬಿಯಾ, ಇರಾಣ್, ಇರಾಕ್, ಕೂಫಾ ಜನರು ಹ।ಇ।ಹುಸೇನರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದರು. ಕೂಫೇದ ಜನ ಯಜೀದನ ದೌರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿ ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಹ।ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರು ಯಜೀವದ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು, ದುರಾಡಳಿತವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು, ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧು-ಬಳಗ ಮೊದಲಾಗಿ 72 ಜನರೊಂದಿಗೆ ಕೂಫೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು.

ಹಿಜರಿ ಸನ್ 61ರ ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳು (ಕ್ರಿ.ಶ 680) ಒಂದನೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ಇರಾಕ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಐದನೆಯ ದಿನ ಕರ್ಬಲಾ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ವೈರಿ ಸೈನಿಕರು ಜಲಾಶಯಗಳಿಗೆ ವಿಷಬೆರೆಸಿ ಅನ್ನನೀರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅನ್ನ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಹುಸೇನರ ಪರಿವಾರ ತತ್ತರಿಸಿತು. ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನ ಯಜೀದನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಹುಸೇನರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೂ ಘನಘೋರ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಕಾಸೀಮಧೂಲಾ, ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ, ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ, ಹುಸೇನ ಅವರ ವೀರಾವೇಶದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ವೈರಿ ಸೈನಿಕರು ತತ್ತರಿಸಿದರು. ಯುದ್ಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಗಾಳಿಗೆತೂರಿದರು. ಮೋಸದಿಂದ ಹುಸೇನರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ರುಂಡ ಚಂಡಾಡುತ್ತ ನಡೆದರು. ಕೊನೆಗುಳಿದ ಹಾ|ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ವೈರಿ ಪಡೆಯ ನಾಯಕನಾದ 'ಶುಮರ' ಘಾತುಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. 'ಜರಿವೀನ್ ಶರೀಕ್' ಎಂಬ ಕ್ರೂರಿಯೊಬ್ಬ ಹುಸೇನರ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದನು[2]. 'ಸಿನಾನ್ ಬಿನ್ ಅನಾಸ್ ಬಿನ್ ಅಮ್ರು ಅಲ್ ನಾಖಿಯಾ' ಎಂಬುವನು ಹುಸೇನರನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿದನು. ಆಗ 'ಖವಾಲಿ ಬಿನ್ ಯಜೀದ್ ಅಲ್ ಅಸ್ಬಾಹಿ' ಅವರ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದನು. ಮೋಸಕ್ಕೆ ಜಯವಾಯಿತು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೋಲಾಯಿತು. ಹಾ| ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರು ವೀರಮರಣ ಹೊಂದಿದರು.

ಈ ಘೋರ ದುರಂತ ಕೇಳಿದ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಜನ, ಯಜೀದನ ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ದಂಗೆಯಿದ್ದು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಯಜೀದನ ಮರಣದ ಅನಂತರ ಬನೀ ಉಮ್ಮೈಯರು, ಬನೀ ಹಾಷೀಮರು ಖಲೀಫರಾಗಿ ಆಳಿದರು. ಇದು ಕರ್ಬಲಾ ದುರಂತದ ಭೀಕರ ಕಥೆ[3].

ಹಾ| ಅಲಿ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಷಿಯಾ ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಹಾ|ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರ ವೀರ ಮರಣದ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಶೋಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 962 ರಲ್ಲಿ 'ಬುವಯಹಿ'

2. B.Lewis (Ed) - Encyclopedia of Islam Vol - iii (Netherland Pub - 1971) P : 611
Prof Fazl Ahmed - Husain (Taj Comp Pub New Delhi - 1983) Pg. No : 137

3. ಡಾ|| ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ - ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಮೊಹರಂ (ಸಂ. ಕ. 28.7.1990) ಪುಟ : 3

ಸಂತತಿಯ ಷಿಯಾ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹ। ಅಲಿ ಅವರ ಸಂತತಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವ, ಆದರಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಕೂಟ ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟರು[4]. ಹುಸೇನರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲೆಂದು ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲೀಮರು ಉಪವಾಸ ವ್ರತ, ಕುರಾನ್ ಪಠಣ, ದಾನ-ಧರ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದುಃಖ ಮೂಲವಾದ ಇಂತಹ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಾದಶಹಾ ಅಮೀರ ತೈಮೂರ ಲಂಗ(ಕ್ರಿ.ಶ. 1336-1405)ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. 'ತಾಜಿಯಾ' ತಯಾರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದವನು ಇವನೇ[5]. ಮೊಗಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿದು ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಹಿಂದುಗಳು ಕೂಡ ತಾಜಿಯಾ ತಯಾರಿಸಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶೇರಖಿ ರಾಜ ಸಂತತಿಯ ಸುಲ್ತಾನರು (ಕ್ರಿ.ಶ1398-1486) ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಕಲ ಮತ ಪಂಥಗಳಿಗೆ, ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು[6].

ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ :

ಔಧ ಪ್ರಾಂತವನ್ನಾಳಿದ ಮೊಗಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ನವಾಬ ಶುಜಾ ಉದ್ದೌಲನ ಹೆಂಡತಿ ಮೊಹರಂ. ಆಚರಣೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1814ರಲ್ಲಿ ಔಧ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದ ಗಾಜಿ ಉದ್ದೀನ ಹೈದರ ಲಖನೌದಲ್ಲಿ 'ಶಹ್ ಜಹಾನ್' ಎಂಬ ಇಮಾಮಬಾಡಾ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲೀಮರಿಗೆ ಹಣ ನೀಡಿ ಮೊಹರಂ ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಮತ್ತು ಬೀದರಿನಿಂದ ಆಳಿದ ಬಹಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರು (ಕ್ರಿ.ಶ. 1347-1538) ಬಿಜಾಪುರದ ಆದಿಲ್‌ಷಾಹಿಗಳು

4. G.E. Grunebaum - Mohammadan Festivals (H.S. Pub New York - 1951) P:89
5. Mrs. Meer Hasan Ali - observations of the Musalman's of India. Pg No. 18.
6. Shaikh Abrar Husain - Marriage Customs A.M. in India (Steerling Pub - 1976) Pg. No. 20.

(ಕ್ರಿ.ಶ. 1489- 1686) ಸಂಭ್ರಮ ಹಾಗೂ ಸಡಗರದಿಂದ ಮೊಹರಂ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಲ್ಕೊಂಡಾದ ಕುತುಬ್‌ಷಾಹಿಗಳು (ಕ್ರಿ.ಶ. 1550- 1672) ಹೈದರಾಬಾದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಲಂ ಇಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಆರಂಭಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅಲಮ್‌ಗಳ ಮುಂದೆ ಮಜಲಿಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಅಬ್ದುಲ್ ಕುತುಬ್ ಷಾ' ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಿಂದ ಸಫರ ತಿಂಗಳ 20ನೆಯ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು, ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ತಾಂಬೂಲ ಸೇವಿಸುವುದನ್ನು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಸಾರಿದ್ದನು. ಅಲಂ ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಆಶೂರ ಖಾನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಹೈದರಾಬಾದ ನಗರದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಸಾಮ್ರಾಟ ಅಕ್ಬರ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1542- 1605) ದೀನ್-ಎ-ಇಲಾಹಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅನಂತರ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಯಿತು. 18ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನಾಳಿದ ಮೈಸೂರು ಹುಲಿ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನು 'ಮೊಹರಂ ಒಂದು ಹಬ್ಬವಲ್ಲ, ಅದು ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಹೋರಾಡಿ ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪುಣ್ಯದ ದಿನ, ಅದನ್ನು ಸೂತಕದಂತೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಕುತಂತ್ರಿ ಬ್ರಿಟೀಷರು ತಮಗೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪೂವನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಮೊಹರಂ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕಂಪನಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಿಸಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮುಜಾವರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ನೀಡಿ 'ಮೊಹರಂ' ಅನ್ನು ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು[7]. ಅಂದು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಣದಾಸೆ, ಅಧಿಕಾರದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಮೊಹರಂ ವಿಕಾರ ರೂಪ ಹೊಂದಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಕಾಮಣ್ಣನಿಡುವಂತೆ, ಸರಕಾರಿ ಡೋಲಿ, ಸರಕಾರಿ ಅಲಂ ಇಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಹೀಗೆ ಹಿಂದೂಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಪೈಪೋಟಿತನದಿಂದ

7. ಎಂ. ಜೀವನ - ಟೀಪೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ (ನವ ಸಮಾಜ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ - 1982) ಪು: 86

ಶೋಕಮೂಲ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಂಭ್ರಮದ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ತತ್ಫಲವಾಗಿ ಹಿಂದೂ - ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಭಾವೈಕ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಹಾದಿಯಾಯಿತು.

ಹಿಂದೂ - ಮುಸ್ಲಿಂ ಮೈತ್ರಿ :

ಭಾರತೀಯರು ವಿವಿಧ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವಂತೆ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಮೈತ್ರಿಯ ಕುರುಹುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ.

ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಲಖನೌ ನಗರದಲ್ಲಿ ಷಿಯಾ - ಸುನ್ನಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದುಗಳು ಸೇರಿ ತಾಜಿಯಾ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳ ಆರನೆಯ ದಿನ 'ಆಸಫಿ ಇಮಾಮಬಾಡಾದಲ್ಲಿ ಬರಿಗಾಲಿನಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದುಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯ, ಮೆಹಂದಿ ಜುಲೂಸನಲಿ ಪಾಲಕಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡ ಅಂಶಗಳು. ಚನೋರಬಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಮರು ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾಜಿಯಾಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದುಗಳ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಹೈದರಾಬಾದ ಮತ್ತು ಗೋಲ್ಕೊಂಡ ನಗರಗಳ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳು ಪಾಲ್ಗೊಂಡು 'ಅಲ್ಮೆ ಮುಬಾರಕ್' ಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಉಡಿ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ಮಾತಂ ನಡೆಯುವಾಗ ನಿಂತು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲದ ವಿಷ್ಣುಪುರ ನಗರದ ಮೊಹರಂ ಜುಲೂಸದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ 'ಧುಲ್ ಧುಲ್' ಎಂಬ ಮಣ್ಣಿನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪೋತದಾರರು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಮಣ್ಣಿನ ಮಾದರಿಯ ಛಾಯೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಅಕ್ಕಲಕೋಟೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರು

ಸೇರಿ ತಾಜಿಯಾ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದುಗಳು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಒಡೆಯುವಂತೆ ತಾಜಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಮರು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ದೇವರಿಗೆ ಎಲೆ ಬಳ್ಳಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರು ತಾಜಿಯಾಗಳಿಗೆ ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯ ಹಾರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ರತ್ನಾಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಫತೇಪುರದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ ಮದ್ದುಗಳನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಮೈಗೆ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಭ್ರಮ ಹಿಂದುಗಳ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ರಾಯಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದಗಲ್ಲ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲೀಮೇತರರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹರಕೆ ಹೊತ್ತ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹುಲಿ ವೇಷ, ಅಳ್ಳಳ್ಳಿ ಬವ್ವಾ ವೇಷ ಹಾಕಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಂದೂರಿ ಮಾಡಿ ಎಡೆ ನೀಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಧನ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ಹೊರಡುವ ಕಾಸೀಮ ಅಲಂ ಮತ್ತು ಹಸನ ಅಲಂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ನೆರೆದ ಜನ ಸಾಮೂಹ ತೇರಿನ ಮೇಲೆ ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಎಸೆಯುವಂತೆ ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಗಳ ಜಾತ್ರೆಯ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ ಮುದಗಲ್ಲ ಮೊಹರಂ ಇಂದಿಗೂ ಸರ್ವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ಸವವೆಂದೇ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಸ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವ ಮೌಲಾಲಿ ಅಲಮ್ ಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೂ - ಮುಸ್ಲಿಮರು ರಾಮುಲಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತಾರೆ. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಡೆ ಕೊಡುವಾಗ ಉಪ್ಪನ್ನು ಒಯ್ದು ಅಲಾವಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಹುರುಕು ಕಜ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಗಸಂದ್ರದ ಮೊಹರಂ ಬಾಬಯ್ಯನ ಹಬ್ಬವೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದೆ.

ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯರಗುಪ್ಪಿ ಗ್ರಾಮದ ಮೊಹರಂ ಸುತ್ತ ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಜಾತ್ರೆಯೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಊರಿನ

ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಮರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ದೇವರ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹರಕೆ ತೀರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗದಗ - ಬೆಟಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮೊಹರಂ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಭಕ್ತರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಮೈ ತುಂಬಿದ ದೇವರಿಂದ ಮಳೆ - ಬೆಳೆ ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೆ-ಕೇಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೊಟಕನಹಾಳದ ಡೋಲಿ ಮತ್ತು ಕೈ ದೇವರು ದ್ಯಾಮವ್ವನ ಗುಡಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಿತ್ತಾಗ ಊರ ಜನ ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರು ತಂಗಿ ದ್ಯಾಮವ್ವನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆ ಶೋಕಮೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಮೂಲತಃ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದು ಹಿಂದುಗಳ ಸ್ನಿಗ್ಧ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ 'ಮೊಹರಂ' ಭಾವೈಕ್ಯದ ಬೆಸುಗೆಗೆ ಮತೀಯ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಗುವ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದು ಹಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮರ್ಸಿಯಾ (ಶೋಕಪೂರ್ಣ) ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ :

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಅವು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಥಾವಸ್ತು, ಭಾವ, ಭಾಷೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ

1) ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು
2) ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಪುನಃ 1) ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳು 2) ಖಲೀಫರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು 3) ಹ। ಮುಹ್ಮದ

ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು 4) ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು 5) ಸೂಫಿ ಸಂತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು 6) ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವ ಮಹಿಮಾ ಸಾರುವ ಪದಗಳು 7) ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲ್-ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು.

ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಪದಗಳನ್ನು 1) ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪದಗಳು 2) ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದಗಳು 3) ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಸವಾಲ್-ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು.

ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳು :

ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಸಲ್ಲಬೇಕು.

ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳ ಆರಂಭದ ಹತ್ತು ದಿನ ಇರಾಕ್ ದೇಶದ ಕರ್ಬಲಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಈ ಪದಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ರೂಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣ ಲಾವಣಿಯಂತಿದ್ದರೂ ಹಾಡುವ ಧಾಟಿ ಧರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಮರ್ಶಿಯಾದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಉರ್ದು ಫಾರ್ಶಿ ಶಬ್ದಗಳು ಈಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಳಕೆಗೊಂಡಿವೆ.

ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿ - ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದಾ, ...ರ-ಕಾಸೀಮನ ಲಢಾಯಿ, ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ ಪದ, ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಜಂಗಿನ ಪದಾ, ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ಜಂಗಿನ ಪದಾ, ಹುಸೇನರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದಾ, ಕರ್ಬಲಾ ರಕ್ತದ ಮಹತ್ವ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ಜಂಗಿನ ಪದವೊಂದು ಹೀಗಿದೆ :

ಹಿಜರಿ ಸನ್ 60ರ ಜಿಲ್‌ಹಜ್ ತಿಂಗಳ 8 ನೆಯ ದಿನಾಂಕ ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೆ ಕೂಫೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಇರಾಕ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದವು.

ವೈರಿ ಸೈನಿಕರು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹುಸೇನರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಭೂಮಿಗೆ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಸೇನರ ಸಣ್ಣ ಸೈನ್ಯ 500 ಜನ ಬಿಲ್ಲುಗಾರರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕಟ್ಟಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಜಯದ ಸೂಚನೆ ಯಾವೊಂದು ಪಡೆಗೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇಬ್ನೆಸಾದ್ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಹುಸೇನರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಕೊನೆಗೆ ಹ|ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ಮತ್ತು ಹ| ಇ| ಹುಸೇನರು ಉಳಿದರು, ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿತ್ರಾಣರಾದರು. ಕುಡಿಯಲು ಹನಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ತುಟಿಗಳು ಒಣಗಿದವು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಯುಪ್ರಟೀಸ್ ನದಿಗೆ ವೈರಿಗಳು ಸರ್ಪಕಾವಲಿದ್ದರು. ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ಮತ್ತು ಹುಸೇನರು ದಾರಿಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ನದಿ ದಂಡೆ ತಲುಪಿದರು. ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ಬಾಣಗಳು ಅವರ ಗಂಟಲು ಸೇರಿದವು. ಇಬ್ಬರೂ ಗಾಯಗೊಂಡು ತೀರದ ದಾಹದಿಂದ ಮರಳಿದರು. ಗುಟಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿಯವರ ಮೇಲೆ ವೈರಿ ಸೈನಿಕರು ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ನಾಲ್ಕು ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೋಸದಿಂದ ಮುತ್ತಿದ್ದ ವೈರಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತ ರುಂಡ ಚಂಡಾಡುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಇದನ್ನೆ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ನಾಗು - ಗೌಸು ಕವಿಗಳು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸೂರಾ- ಧೀರಾ ತಗೊಂಡು ಹತಿಯಾರಾ
ಕೈಯಾಗ ಹಿಡಿದಾ ಅಂತಾನೋ ಬರ್‍ರೆಂದಾ
ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಶರಣರ ಜಂಗ ನಡೆದೀತೋ ಆವಾಗ
ಇಷ್ಟಿದಿಲ್ಲೊ ಜೀವದ ಹಂಗ । ನಬಿಸಾಬರ ಕರುಣ ನಮಗ
ಐತಿ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಿ । ಅಂತಾರೋ ಅಬ್ಬಾಸಲಿ । ಶಿವನ ಮನಿ ಹುಲಿ.
ಕಡದಾ- ಹೊಡೆದಾ- ನಡದಾ

'ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಶಿವನ ಮನಿ ಹುಲಿ' ಎನ್ನುವ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣಮಾತು ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಕರ್ಬಲಾ ಕದನದಲ್ಲಿ ಪೊಲ್ಗೊಂಡು ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಗೈದ ಧರ್ಮವೀರರ ಸಾಹಸ ಸಂಕಟ ಸಾವು ನೋವುಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿ

ಹ| ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರ ಹೋರಾಟದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಹುಸನ್ಯೆನರ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣರುಕುದುರಿಗೆ | ಜೀನಹಾಕಿ ಕುಂತಾರವರು
ಕುದುರಿ ಕುಣಿಸೂತ ಶರಣಾ|ಅಂದಾರೋ ದೀನ್ ದೀನಾ
ಕರ್ಬಲಕ ಹೋಗಿ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ರಣಾ.

ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋರಾಡಿ ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಸೋತಂತೆ ಕಂಡರೂ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸತ್ಯದ ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವೀರ ಮರಣವನ್ನಪ್ಪಿದ ಹ| ಇ| ಹುಸೇನರಂತವರು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ತೀರ ವಿರಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುವರು. ಇದನ್ನೆ ಜನಪದಕವಿ :

ಧರ್ಮಕ ಸತ್ತವರು ಸಿಗತಾರ ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬ ಜನರಾ
ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮಂದ್ಯಾಗ ದೊರೀತಾರ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬರಾ

ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹ| ಇ| ಹುಸೇನರು ಮರಣಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಶು ಸಂಕುಲ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಶೋಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಂತೆ ಜನಪದ ಕವಿ ಹೇಳಿದುದು ಬಹಳ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಶರಣರನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸ್ಯಾವರಿ
ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಾಡುವವು ಗುಲ್ಲಾ
ರಕ್ತ ಮುಳುಗಿ ಕೆಂಪಗೆ ಮೈ ಕೈ ಎಲ್ಲಾ
ಆಗ ದುಃಖಾತೋ ಅತಿ ಬಿಟ್ಟಾವು ಅನ್ನ ನೀರಾ
ಆಗಲೆ ಅವು ಸಕಲಾ ಎದಿವಡಿದು ಆದಾವು ಅಡವಿಪಾಲಾ

ಇಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡುದನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನಮಗೆ ಚಟ್ಟನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ಸೀತೆಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿ ಮೃಗ ಸಮೂಹ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ನೆನಪಿಗೆ ಬರದಿರದು.

ಆಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ಹಾಡುಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸರಳ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಆದರೂ ಆಗಾಗ ಮಿಂಚಿ ಬರುವ ಮಾತಿನ ಬೆಡಗು-ಭಿನ್ನಾಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಖಲೀಫರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

ಖಲೀಫರ ಪದಗಳು, ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಪ್ರಭುಗಳೆನಿಸಿ ಖಲೀಫ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿದ ಖಲೀಫರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದ ಪವಾಡ ಕಥಾನಕಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡವುಗಳೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಖಲೀಫರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉಮರ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದ ಪದಾ, ಮೌಲಾಲಿಯ ಜನನ ಮತ್ತು ಬಾಲಲೀಲೆ, ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಯ ಪದಾ, ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆಯ ಸೈನ್ಯ ಸೋಲಿಸಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ, ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಆಟದ ಪದಾ, ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣು ತಿಂದ ಹುಸೇನರ ಪದಾ, ಹಸೇನ ಹುಸೇನರನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಪದಾ, ದಾನ ಮಾಡಿದ ಪದಾ, ಫಾತಿಮರ ಮರಣದ ಪದಾ - ಮುಂತಾದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಎರಡನೆಯ ಖಲೀಫ ಹ|ಉಮರ ಫಾರೋಖ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದ ಪದವೊಂದು ಹೀಗಿದೆ :

ನಮಾಜು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ತತ್ತಿಯ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹ| ಉಮರ ಫಾರೋಖ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಾವು ತೊಟ್ಟ ಹರಕು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಹೊಲಿಯ ತೊಡಗಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉದಯಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಉಮರರ ಬೆನ್ನು ಸುಡಲು ಅವರ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು. ಆಗ ಸೂರ್ಯ ಹೆದರಿ ಏಳನೆಯ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯ ಪುನಃ ಉದಿಸಿ ಬರಲು ಪೈಗಂಬರರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಉಮರರಿದ್ದ ಉತ್ತತ್ತಿಯವನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಉಮರರು ಬರಿಗೈಯಿಂದ ಅಂಗಿ ಹೊಲಿಯುತ್ತ ಇನ್ನೂ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆಗ ದೂರದಿಂದ ಗುರುತಿಸಿದ ಪೈಗಂಬರರು ಉಮರರನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿದರು :

ಇಷ್ಟುಸಿಟ್ಟ ಇಟ್ಟರ ನೀವು ಮನಸಿನವೊಳಗ
ನಡದೀತು ಹ್ಯಾಂಗ ಆದೀತು ಹ್ಯಾಂಗ ಬೈಗು ಬೆಳಕು

ಬಂದ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ ತಂದ ಮಾಹಿತಿ ಹೇಳಿದ ನಮಗ
ನೋಡಿ ಆ ಸೂಚನಾ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ತನಾ
ನಡದ ಬಂದೇನಿ ಕೊಡಬೇಕ ಮಾನ ಪಾನಾ
ಇಲ್ಲಂದರ ಇಂದಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಬರೂದಿಲ್ಲಂದಾ
ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಉಮರ ಸೂರ್ಯಗ ಝಟ್ಟನೆ ಕರದಾ
ಕೇಳಿ ಈ ಶಬ್ದಾ ಆದ ಅಂವಾ ಲುಬ್ದಾ ತೆರದೀತ ಪ್ರಾರಬ್ದಾ
ಬಂದಾನೋ ಸೂರ್ಯ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಡಿ.

ಪುನಃ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವರ ಮನಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯದೇವನನ್ನು ಕೂಡ ಅಂಜಿಸಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹ। ಉಮರ ಫಾರೋಖರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತೆಂಬ ಕವಿಯ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ಶರಣರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪವಾಡಗಳು ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಜನಪದ ಕವಿಯ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ತರುವಾಯ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಆರಿಸಿದ ನಾಲ್ವರು ಖಲೀಫರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವರೆ ಹ। ಅಲಿಯವರು. ಪೈಗಂಬರರ ಅಳಿಯಂದಿರಾದ ಇವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಖಲೀಫರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವರಾದ ಹ। ಅಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸಾತ್ವಿಕರು, ನೀತಿವಂತರು. ಇವರನ್ನು ಜನಪದ ಕವಿ ಒಬ್ಬ ಪವಾಡ ಪುರುಷರಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹ। ಅಲಿಯವರ ಜನನ ಮತ್ತು ಬಾಲಲೀಲೆ ವರ್ಣಿಸುವ ಪದವೊಂದು ಹೀಗಿದೆ. ಹ। ಅಲಿಯವರು ಜನಿಸಿದಾಗ ಮೂರು ಲೋಕವೇ ಅದುರಿತು. 'ಕಾಬಾ'ದ ತುಂಬ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿತು. ನಾಗಕನ್ಯೆಯರು ಸ್ವರ್ಗದ ನೀರು ತಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಎರೆದರು. ದೇವತೆಯರು ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗಿ ಹಾಡಿ ಹರಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಕೂಸು ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು :

ತೊಟ್ಟಿಲದಾಗ ಮನಗಿಸಿ ಅಲಿ ಮೌಲಾಗ ।
ತಾಯಿ ಕೂತ್ರ ಬಚ್ಚಲದಾಗ ಜಳಕಕ
ಹಾಂವ ಬಂದ ತೊಟ್ಟಿಲದಾಗ । ಬಂದ ಬಿತ್ತ ಮೌಲಾನ ಮ್ಯಾಗ
ಎಚ್ಚರಾಗಿ ನೋಡುದರೊಳಗ । ಬಂತ ಕುಡಿಯಾಕ
ಕಸುವ ತೋರಸ್ಯಾರ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಕ ದಿನಕ । ಆಗ ಮೌಲಾ
ಮಾಡಿ ಚಾಲಾಕಿ । ಎರಡು ಕೈಬಿಟ್ಟ ಹಾಂವಿನ ಬಾಯಾಗ ತುರುಕಿ
ಸೀಳಿ ಒಗದಾರ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಪಕರಾಣತಿ

ತಾಯಿ ಜಳಕಮಾಡಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಘಟಸರ್ಪ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹ। ಅಲಿಯವರ ತಾಯಿ ಹೆದರಿ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿದಳು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಕೂಡಿದರು. ಪೈಗಂಬರರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಮಗುವಿನ ಧೈರ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಸಾರೆ ಹರಸಿದರು. ಇಂಥ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಲಕ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ. ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡನಾದ ಜಗಜಟ್ಟಿಯಾದ.

ಅಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ನಾಗಕನ್ಯೆಯರು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ತಂದ ನೀರಿನಿಂದ ಎರೆದ ಸನ್ನಿವೇಶ, ಆ ಶಿಶು ಘಟಸರ್ಪ ಸೀಳಿ ಎಸೆದ ಘಟನೆಗಳು ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದವುಗಳು.

ಖಲೀಫರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಹ।ಅಲಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿತವಾದ ಪದಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಹ। ಅಲಿಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ, ಹಸನ ಮತ್ತು ಹುಸೇನರನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿತವಾದ ಪದಗಳು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆಯ ಖಲೀಫ ಹ। ಉಮರರ ಬಗೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉಳಿದ ಖಲೀಫರನ್ನು ಆ ಖಲೀಫರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡಂತಿಲ್ಲ.

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕೆಲವು ಪದಗಳ

ಕಥಾವಸ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದವುಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವು ಕುರಾನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಕಥಾವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ - ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹಾಡಿದ ಜೋಗುಳ ಪದಾ, ನಬಿಸಾಬರು ಮಟ್ಟಿ ಜಗ್ಗಿದ ಪದಾ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜು ಮಾಡಿದ ಪದಾ, ಮೆ ಅರಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಪದಾ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಳುಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಪದಾ, ಪಾದಧೂಳಿಯ ಪವಾಡ ಪದಾ, ಜಾಬೀರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ - ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ.

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಜನನದ ಕುರಿತು ಒಂದು ಪದ ಹೀಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಣಸಗಿರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲರ ಅಂಕಿತವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಬರೆದಿರಬೇಕು.

ಮೆಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹ। ಬೀಬಿ ಅಮೀನಾ ಅವರ ಪುಣ್ಯಗರ್ಭದಿಂದ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು. ಆಗ ಆರು ತಾಸು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಗಂಧರ್ವರು ದೇವಕನ್ಯೆಯರು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೀರು ತಂದು ಬಾಣಂತಿಗೆ ಎರೆದರು. ಮುತ್ತಿನ ತೊಟ್ಟಿಲಕಟ್ಟಿ ನಬಿಸಾಹೇಬರನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿದರು.

ಜೋ ಜೋ ಜೈತುನ್ನಬಿಕೋ ಜೋ ಜೋ
ಅಲ್ಲಾಕು ಪ್ಯಾರೆ ಪೈಗಂಬರಿ ನಬಿ ನೂರೇಕು
ಜೂಲಾ ಜೂಲಾರೋ ಜೋ ಜೋ
ಏಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ ನೀನು ಶಿವನ
ಕರುಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವನೋ
ಜಗದ ಗುರುವಿನಂತೆ ನಬಿಸಾಹೇಬನೋ
ನಿನ್ನ ಜನ್ಮದ ನಾಮ್ದೆಸರು ಮುಹ್ಮದ ಹೌದೇನೋ ಜೋ ಜೋ

ಇಲ್ಲಿ ದೈವಿ ಪುರುಷರು ಅವತರಿಸುವದು ಶಿವನ ಕಾರುಣ್ಯ ಕಿರಣದಿಂದ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಕವಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಅದೇ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥವರ ಜನನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಆತ ಒಪ್ಪದೇ

ಏಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ ನೀನು ಶಿವನ ಕರುಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದವನು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ದೇವಕನ್ನೆಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬಿದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳೆದ ಮುಹ್ಮದರು ಎಂಟು ವರ್ಷದವರಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಜ್ಜಂದಿರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥರಾದರು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಮನೆತನದ ಉದ್ಯೋಗವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಹ| ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮದೀನೆಗೆ ಪಲಾಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೊದಲು ರಜ್ಜಬ ತಿಂಗಳ 27ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಆಕಾಶಾರೋಹಣದಂತಹ ಚಮತ್ಕಾರಪೂರ್ಣ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಭವಿಷ್ಯ ಸೂಚಕ ಘಟನೆಯೊಂದು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಈ ಪವಾಡ ಸದೃಶ್ಯ ಘಟನೆ ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲರೂ ನಂಬುತ್ತಾರೆ [8]. ಕುರಾನೇ ಷರೀಫದಲ್ಲಿ ಹದೀಸ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ 'ಮಿಶ್ಕಾತ್ ಉಲ್ ಮಸಾಬಿಹ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇ ಅರಾಜಿನ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ [9].

ಹ| ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಘಟಿತ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸದ ಜನ ಅದು ಕಣ್ಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮುಂದಾದ್ದರು. ಪೈಗಂಬರರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ಕುಟಿಲ ಅಬೂಜಹ್ಲ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಣ್ಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಮರಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿ ಹೀಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದರು :

ಬಿಟ್ಟ ಈ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ತೋರಿಸಬೇಕ ಆಕಾಶಮ್ಯಾಗ
ಇಲ್ಲಂದರ ಜಲಮಾ ಉಳಿಯಾಕಿಲ್ಲಾ
ಎರಡು ತುಣುಕಮಾಡಿ ಚಂದ್ರಗ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಕಾಣೂಹಾಂಗ ಸರೂ ಜನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ । ಶರಣರಾ ನೆನೆದಾರಾ ಶಂಕರಾ
ನಮಾಜಮಾಡಿ ವರವಬೇಡಿ ಚಂದರಗ ಸನ್ನಿಯ ಮಾಡಿ

---

8. ಡಾ| ಎಂ. ಅಕಬರಅಲಿ - ಕರ್ಬಲಾ ಹಾಡುಗಳು (ಜಾ.ಸಾ. ದ. ಭಾಗ - I ಕ.ವಿ.ವಿ.ಧಾ - 1974) ಪುಟ : 251
9. ಡಾ| ಹಿರಣ್ಮಯ - ಮುಸ್ಲಿ, ಉತ್ಸವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು (ಮೈ.ವಿ.ವಿ. ಮೈಸೂರು - 1971) ಪು: 19

ಆದೀತ ಎರಡು ತುಕುಡಿ ಅಬೂಜಹಲ್ ಅಂತಾನ ನೋಡಿ
ಮತ್ತ ಕೂಡಿಸಿರಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ।
ಚಂದರಗ ಒಂದ ಆಗಂದ್ರ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ

ಸವಾಲಿಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆತರೂ ಅಬೂಜಹಲ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದ ತನ್ನ ಮೊಂಡುವಾದವನ್ನೇ ಮಂಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅಬೂಜಹಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಯಹೂದಿ ಪೈಗಂಬರರ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದನು.

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಳುಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಈ ಘಟನೆ ಹದೀಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರಿರಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಪದಗಳೆಂದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು. ಪೈಗಂಬರರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹ। ಆದಮ್ ಅವರು ಪ್ರಥಮ ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ಪೈಗಂಬರರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿದೆ. ಅವರ ತರುವಾಯ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ತರಲು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪೈಗಂಬರರು ಜನ್ಮತಾಳಿದರು. ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ, ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರೆಂದು ಕುರಾನ್‌ದಲ್ಲಿರುವ ದೇವವಾಣಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ [10].

ಈ ಪೈಗಂಬರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ.

ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ - ಹ। ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ಇಬ್‌ಲೀಷ್ ಕಾಡಿದ ಪದಾ, ಹ। ಸುಲೇಮಾನರ ಅಂತರಗಮನದ ಪದಾ, ಹ। ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡ ಪದಾ, ಹ । ಈಸಾರು ಡೋಗಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ,

10. ಡಾ। ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ - ಕ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು (ಅಪ್ರಕಟಿತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ) ಪು : 266

ಜೇಲಿನಿಂದ ಪಾರಾಹ ಪದಾ, ಹ। ಶಿಮವೂನ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಕಷ್ಟ, ಸಾರಾ ಅವರ ಪತಿವ್ರತಾ ಭಕ್ತಿಯ ಪದಾ - ಮುಂತಾದವು ಮುಖ್ಯ ಪದಗಳಾಗಿವೆ.

ಹ। ಅಯ್ಯೂಬ ಪೈಗಂಬರರ ಜೀವನದ ಸುತ್ತ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದಿರುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹ। ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ಇಬಲೀಷ ಕಾಡಿದ ಪದವು ಒಂದು. ಇದನ್ನು ನವಲಗುಂದ ತಾಲೂಕ ಸೊಟಕನಹಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಪುಣ್ಯವಂತರಾದ ಹ। ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ಧನ ದೌಲತ್ತಿಗೇನು ಕಡಿಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅವರು ಮರೆತವರಲ್ಲ. ಇಂಥವರ ಪಂಥ ಕೆಡಿಸಲು ಇಬಲೀಸ ಕಾಡಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿ ಅವರ ಮನೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಭಸ್ಮವಾದವು. ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮೂರು ಜನ ಹೆಂಡಂದಿರು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದರು. ಇದ್ದ ಏಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟವಾದರೂ 'ಹ್ಯಾಗ ಇಡತಾನ ಶಿವ ಹಾಂಗ ನಡಿಯಬೇಕ' ಎನ್ನುವ ಅಚಲ ನಿಷ್ಠೆ ಅಯ್ಯೂಬ ಶರಣರದು. ಆದರೂ ಇಬ್‌ಲೀಷನ ಕಾಟ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.

ಶರಣರ ಕಾಲಿಗೆ ಹುಣ್ಣಾಗಿ ಬಹುಬ್ಯಾನಿ ಮಾಡಿತುಜೀವಕ
ಏನು ಹಚ್ಚಿದರೂ ಮಾಯಲಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದೀತು ದಿನದಿನಕ
ಸುರುವಾತು ಮೈತುಂಬ ಹಬ್ಬುವುದಕ
ಸುಲಿದೀತೋ ಎಲ್ಲ ಮೈಯಾನ ತೊಗಲು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ತಟಕ.
ಕೀವ ರಕ್ತ ಸೋರಿ ಹುಳಬಿದ್ದಾವು ಮೈ ಹತ್ತಿ ನಾರುದಕ
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಹಾಗಣಪತಿ ಹೇಸಲಿಲ್ಲೋ ಅದಕ
ಹಗಲಿ ರಾತರಿ ಬೆಳತನಕ ಗಂಡನ್ನ
ಜೀಂವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಜೋಪಾನ
ಊರಮಂದಿ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಮೈನಾರುದಕ
ಹೊರಕ ಹಾಕಿದರೋ ಊರಿಂದ ಅಯ್ಯೂಬನ ನಸೀಬಕ

ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಗಂಡನ ಕರೆದು ಏಳೂರು ತಿರುಗಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ

ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಅಡವಿಯೊಳು ವಾಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಅಯ್ಯೂಬರು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೆ ಐದುಹೊತ್ತು ನಮಾಜ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಪತ್ನಿಯ ತಲೆಗೂದಲುಹಿಡಿದು ಅದರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ನಮಾಜು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹ। ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾನರು ಸಮೀಪದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದಿದ್ದನ್ನು ಶರಣರಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ತಾವೂ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್‌ಲೀಷನ ಕಾಡಾಟ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಗಡ ಬಂದಾನೋ ಇಬಲೀಷಾಗ ಅಯ್ಯೂಬನಂತೇಕ
ಇಲ್ಲದೊಂದು ಮಾಡಿ ಹೇಳತಾನೋ ಮಲಕ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಬಾಳ ಪರಿಣಿತಳು ತುಡುಕ ಮಾಡಲಾಕ
ಸಿಕ್ಕಳೆಂದು ಪುರಮಾಸಿ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮುಂಡಕ
ಕೇಳಿ ಅಯ್ಯೂಬಗ ಸಿಟ್ಟಬಂತು ಹೆಣತಿ ಕೃತ್ಯೇಕ.

ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಬರಾಯಿಲರು ಬಂದಿಳಿದು ಹ। ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರುಹಿದರು. ಹ। ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾನರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೀರು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಜಳಕ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಖಾಂತವಾಯಿತು. ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಹ। ಬೀಬಿ ರೆಹಮಾನರ ಪತಿಭಕ್ತಿ ಸಂಪದವನ್ನು ಹ। ಅಯ್ಯೂಬರ ವ್ರತನಿಷ್ಠೆಯನ್ನ ಹೇಳಿರುವ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದ ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ಕೇಳುಗರ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೂಡುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. 'ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಇಬ್‌ಲೇಸ್‌ನ ಆಟ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಕವಿಯ ಮಾತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೆ ಜಯವಾಗುವದೆಂಬುದರ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ.

ಇವಲ್ಲದೆ - ಶಿವನಾಗಬಯಸಿದ ಫರಫೂನನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಿದ ಮೂಸಾ ಹಾರೂನರ ಪದಾ, ಆದಮ್ ಪೈಗಂಬರರು ಭೂಮಿ ಬಿತ್ತಿದ ಪದಾ, ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಕಲಿಲಿಲ್ಲಾರು ಕುರ್‌ಬಾನಿ ನೀಡಿದ ಪದಾ, ಯುನೂಸ್ ಪೈಗಂಬರರ ಪದಾ, ದಾವೂದ್ ಪೈಗಂಬರರು ನ್ಯಾಯ ನಿಗದಿಸಿದ ಪದಾ - ಮೊದಲಾದವು ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಅವರು ತೋರಿದ ಪವಾಡದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವವು.

ಮಾಬುಸುಬಾನಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೂಫಿಸಂತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳು :

ಸೂಫಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಸಂತರಲ್ಲಿ ಮಾಬು ಸುಬಾನಿ , ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ ರೂಮಿ, ಖ್ವಾಜಾ ಮೈನುದ್ದೀನ್ ಚಿಸ್ತಿ, ಹಸನ ಬಸರಿ, ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ಹಾಗೂ ಇವರು ಮೆರೆದ ಪವಾಡಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವ ವಿವರಗಳು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿವೆಯಾದರೂ ಹಃಮಾಬೂಸುಬಾನಿಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಕಾಮುಕ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಮಾಬೂ ಸುಬಾನಿ, ಸುಂದರಿಯ ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿದ ಮಾಬೂ ಸುಬಾನಿ, ಏಳು ಮಕ್ಕಳ ಫಲಾ ನೀಡಿದ ಮಾಬೂ ಸುಬಾನಿ, ಸತ್ತ ಮದುಮಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ, ಅಬೂ ಸ್ವಾಲಿಹ ಅವರ ಸೇಬು ಹಣ್ಣಿನ ಪದಾ, ಹಸನ ಬಸರಿ ಮತ್ತು ಚೋಳಿನ ಪದಾ, ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ರೊಟ್ಟಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಪದಾ - ಇತ್ಯಾದಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪದಗಳಾಗಿವೆ.

ಹಜರತ್ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಅಳಿಯಂದಿರಾದ ಹ। ಅಲಿ ಅವರ ವಂಶಸ್ಥರಾಗಿರುವ ಹ। ಮಾಬೂಸುಬಾನಿಯವರ ಮೂಲ ಹೆಸರು ಶೇಖ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದಿರ್ ಜಿಲಾನಿ ಹಸ್ಸೈನುಲ್ ಹುಸೇನಿ. ಇರಾಕ್ ದೇಶದ ಜಿಲಾನಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1078ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಾಬೂಸುಬಾನಿ ಅವರನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮೆರೆದ ಪವಾಡ ಪುರುಷರೆಂದೇ ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಲಬುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾಬೂ ಸುಬಾನಿಯವರು ಪುತ್ರ ಫಲಕೊಟ್ಟು ಬದುಕು-ಬಂಗಾರ ಮಾಡಿದ ಪದವೊಂದು ಹೀಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಬಂಜೆಯ ಶಬುದ ಹೊರಲಾರದೆ ಸಮಾಜದ ಕಟುನುಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶರಣರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳ ಫಲಬೇಡಿ ಅವರ ಪಾದ ಹಿಡಿದಳು :

ಮೆಹಬೂಬ ಸ್ವಂತಾ ತಮ್ಮ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಾ
ಕೊಟ್ಟಿ ವಿಭೂತಾ ಕಟ್ಟಿಗೂ ಕೊರಳಾಗ ತಾಯಿತಾ
ಕಳಿದ್ಯಾರೋ ತುರುತಾ ಬಾಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸನಮಂತಾ
ಪತಿವ್ರತಾ ಹೋದಲೋ ನಕ್ಕೊಂತಾ
ಶರಣರ ಭಾಷೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಹುಸಿ

ಹಡದಾಳೋ ಏಳುಮಕ್ಕಳ ಒಂದೊಂದು ಎಣಿಸಿ
ಸತ್ತವಂತ ಕೊಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಿಸ್ಯಾನೋ ಭಗವಂತಾ
ಕರಾಮತ್ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣರದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ.

ಇಸ್ಲಾಂ ತತ್ತ್ವ - ಮಹಿಮಾ ಸಾರುವ ಪದಗಳು :

ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗ ನಡೆದುದೇ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅಂತೆಯೇ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ನಿಂತಿರುವುದು ನಂಬುಗೆಯ ಮೇಲೆ. ಇದನ್ನು 'ಇಮಾನ್' ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಕುರಾನೇಷರೀಫದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಕುರಿತು ವಿವರಗಳು ಬರುವಂತೆ ಕಲಿಮಾ, ನಮಾಜ, ರೋಜಾ, ಜಕಾತ್ ಹಾಗೂ ಹಜ್ಜಯಾತ್ರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.ನಂಬುಗೆ ಮತ್ತು ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳ ಮಾಹಿತಿಯ ನಿರೂಪಣೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯೊಂದರ ಮೂಲಕವೇ ತತ್ತ್ವನಿರೂಪಣೆ ಬಂದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ.

ಇಸ್ಲಾಂ ತತ್ತ್ವಮಹಿಮಾ ಸಾರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ -ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾದ ಮಹತ್ತ್ವ ಹೇಳುವ ಪದಾ, ಕಲಿಮಾದ ಮಹತ್ತ್ವ ಹೇಳುವ ಪದಾ, ನಮಾಜಿನ ಮಹತಿ ಹೇಳುವ ಪದಾ, ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆಯ ಪದಾ, ಕುರಾನ್‌ನ ಮಹತ್ತ್ವ ಹೇಳುವ ಪದಾ, ಸತ್ತಾಗ ಅಳಬಾರದೆನ್ನುವ ಪದಾ, ಶಬ್ದಾದ ಅರಸನ ಪದಾ, ದಜ್ಜ್ಯಾಲನ ಮರಣದ ಪದಾ, ಅಬುಶ್ಯಾಮನ ಪದಾ, ನಮರೂದ ಅರಸನ ಗರ್ವಭಂಗದ ಪದಾ - ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆ. ಅರೇಬಿಯಾದ ಮೆಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಕಾಬಾ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ವಿಧಿವತ್ತಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಹಜ್. ಹಜ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರು ಹಾಜಿಗಳು. ಹಜ್ ಯಾತ್ರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಬಾ ಸಂದರ್ಶನ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ[10].

ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ 'ಕಾಬಾ'ದ ಬಗೆಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆ ನಿಂದೆ ಸಲ್ಲದು. ಈ ಆಶಯ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಮೊಹರಂ ಪದವೊಂದು ಇಂತಿದೆ.

---

10. ಮುಮ್ತಾಜ - ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆ (ತರಂಗ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮಣಿಪಾಲ 16-9-1984) ಪುಟ : 9-10

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜಿಲ್ ಹಜ್‌ತಿಂಗಳ ಮೆಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನು ಕಂಡು ಅಬ್ರಾಹಾಮ್ ಅರಸನು ತನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸುರಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಬಾ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಮೆಕ್ಕಾಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಹಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕರಕರ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ ಮೆಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಬಾದ ಕಟ್ಟಡ ಕೆಡುವಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆಬ್ರಹಾಮ್‌ನ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ ಕಂಡ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ 'ಕಾಬಾ' ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೇ 'ಅಬಾಬಿಲ' ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಒಂದೊಂದು ಪಕ್ಷಿಯ ಬಳಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂರು ಮೂರು ಹರಳುಗಳಿದ್ದವು.

ಚನ್ನಂಗಿ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಬಾಯಾಗ ಎರಡು ಕಾಲಾಗ
ಎರಡು ಹಿಗುತ್ತಿದ್ದವು ಒಗದಾಂಗ ಎರಡು ಕಾಲಾಗ
ಎರಡು ಒಗುತ್ತಿದ್ದವು ಒಗದಾಂತ ಬಂದೂಕ ಗುಂಡಾ
ನೆತ್ತಿಗೆ ಬಿಡದು ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಾಣ
ಇದರಂತೆ ಅಬ್ರಾಹಮ್‌ನ ದಂಡು ಸತ್ತಿತ ಹತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ
ನೋಡಿ ಅರಸ ಓಡಿಹ್ವಾದಾ ಕಾಬಾ ಬಿಟ್ಟ
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದಬಂತ ಆಬಾಬಿಲ ಅವನ ಮುನಿತನಾ
ಗಾಬಾಗಿ ಅರಸ ಮಂದೀಗ ಅಂದಾ ಇದರಂತೆ ಮರಣಾ
ಹಳ್ಳ ಒಗೀತ ಅರಸಗ ಅಬಾಬಿಲಾ
ನೆತ್ತಿಗೆ ಒಡದು ಸತ್ತಾನ ಅಬ್ರಾಹಮ ಮಾಡಿ ದುರ್ಗುಣಾ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿಸಲು ಜಿಬ್ರಾಯಿಲರು ಬರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು 'ಅಬಾಬಿಲ್' ಪಕ್ಷಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಅದರ ಹತ್ತಿರಿರುವ ಹರಳಿಗೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಬರಿಸಿ ಧರ್ಮದ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಗಲ್ಲಾಗಿ ನಿಂತ ಅಬ್ರಾಹಾಮ್ ಅರಸನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿರುವುದು ಈ ಪದದ ವಿಶೇಷತೆ. ಈ ಪದ ಕಾಬಾದ ದರ್ಶನದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಜೊತೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕಾಬಾ ಕಟ್ಟಿಸುವುದು ಸಲ್ಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲ್ - ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು :

ಕರ್ನಾಟಕದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಮೇಳಗಳು ಇವೆ. ಈ ಮೇಳಗಳು ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ತಾಲೀಮು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಹಾಡುವ ತಂಡದವರನ್ನು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಣ ಹಳ್ಳಿಯವರು ವೀಳೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ಹಾಡಿಸುವರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಂಡದವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹಾಡಿಸಿ ಗೆದ್ದ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವರು. ಹೂಹಾರ ಹಾಕಿ ಗೌರವಿಸುವರು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲ್‌ಜವಾಬ್ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ರೂಢಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲ್ ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು ಪೈಗಂಬರರ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಇಸ್ಲಾಂಧರ್ಮಕ್ಕೆ, ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ, ಖಲೀಫರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಳಗಳು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಲಾಮಿ ಪದ ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಸವಾಲು ಪದ ಜವಾಬು ಪದ ಹಾಡುವರು. ಹಾಡುಗಾರರು ಮುಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿದ್ದರೆ ಹಿಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನರಿದ್ದು ನುಡಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಸಾಲನ್ನು ಏರುಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವರು.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಕುರಿತು ಸವಾಲು - ಜವಾಬು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯೂಬರ ಹೆಂಡರ ಹೆಸರು ಹೇಳೋ ಪದಾ, ಶಬ್ದಾದ ಅರಸನ ಸ್ವರ್ಗದ ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳುವ ಜವಾಬು ಪದಾ, ಯಾವ ಪೈಗಂಬರರ ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲು ಜಡಿ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಪದ - ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವು.

ಶಬ್ದಾದ ಅರಸನು ಸ್ವರ್ಗದ ಜವಾಬು ಪದಾ ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಹೀಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಬ್ದಾನ ಸ್ವರ್ಗ ನಾಲ್ವತ್ತು ಫರಲಾಂಗ ಓದಿ ನೋಡಿಕೋ ಹೋಗಿ
ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಗೌಂಡೆರ ಕೂಡಿ ಕಟ್ಟುತಿದ್ದರೋ ತೂಕಾಮಾಡಿ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಕೈಯಾಗ ನೂರು ಮಂದಿ ಓಡ್ಯಾಡಿ
ದುಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಚನ್ನಾಗಿ
ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಕ ಪೂರಾ ಸ್ವಾರ್ಗತೋ ನೋಡೋ ತಯ್ಯಾರಾ

ಮೊಹರಂ, ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಉರುಸುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸವಾಲ್ - ಜವಾಬ್ ಪದಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಹಾಡುವುದುಂಟು. ಆಗ ಹಾಡುಗಾರರು ರಿವಾಯಿತ ಧಾಟಿಯ ಸವಾಲ್ ಜವಾಬ್ ಪದಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವರು. ಯಾವ ಪೈಗಂಬರ ಸಂತತಿಯು ಮೊದಲು ಜಡಿಯ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಎನ್ನುವ ಸವಾಲು ಪದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸವಾಲು ಹೀಗಿದೆ :

ಯಾವ ಪೈಗಂಬರ ಸತಿಯು ಮೊದಲು ಜಡಿಯ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ನೀಟಾ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಹಿಡಿದು ಸವಾಲು ಒಡಿಯೋ ಕಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಂಗಿ ಗಂಟಾ
ಒಡೆದು ಒಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲಿ ನೋಟಾ ಇಲ್ಲಂದರ ಬೀಳತಾವೋ ಏಟಾ
ಸಣ್ಣ ಸವಾಲು ಒಡಿದರ ಕೊಡತೇನಿ ತಿನ್ನಾಗ ಬಿಸ್ಕೇಟಾ

- ಈ ರೀತಿ ಮಂಡರಗಿ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸವಾಲ್ - ಜವಾಬ್ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಹರಂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋದ ಮಹಾಪುರುಷರು, ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗ - ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಜೊತೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಇಸ್ಲಾಮೇತರರು ಯಾವ ಭೇದ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರು. ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಇಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು 1) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಭಕ್ತಿ ಪದಗಳು 2) ಪೌರಾಣಿಕ ಪದಗಳು 3) ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪದಗಳು 4) ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದಗಳು 5) ಸವಾಲ್ ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು 6) ಇತರ ಪದಗಳು ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಈ ಪದಗಳು ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಭಾವೈಕ್ಯದ ಬೆಸುಗೆಯಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿವೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪದಗಳು :

ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಕೀಯರ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದ ಪದಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪದಗಳು ಲಾವಣಿ ಪದಗಳಲ್ಲಿ

ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದರೂ ಮೊಹರಂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪದಾ, ನೆಹರೂರ ಮರಣದ ಪದಾ, ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ಅಂದಾನಪ್ಪನವರ ಪದಾ - ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಮುಖವಾದವು.

ತಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಜನಪದ ಕವಿಗಳ ಎದೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ಜನ ವೀರಪುರುಷರ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವರು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪದವೂ ಒಂದು. ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಸಾಹಸದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಪದವು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕುಲ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಶೌರ್ಯ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಪದಾ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಗೌಡ, ಧನಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮಧ್ಯೆ ವೈಮನಸ್ಯವುಂಟಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಿಡಿದು ನಿಂತು ದರೋಡೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ವೀರಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ ಸರಕಾರ 'ವಾರಂಟು' ಹೊರಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೇಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ.

ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಜೇಲುಮುರಿದು ಹೊರಬಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಕವಣಿ ಕಲ್ಲು ಬೀಸಿ ಪಾರಾಗಿ ಮುಧೋಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮುಧೋಳ ಸರಕಾರ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರಲು ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಪೋಲೀಸರು ಅಲಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡಿ ಅವರಿವರಿಂದ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಪೋಲೀಸ ಸಾಹೇಬರಾ ಮನಿ ಸುತ್ತ ಹಾಕಿ ಗೇರಾ
ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಗೋಲಿಯ ಬಾರಾ ಜನರೆಲ್ಲಾ
ಬಸ್ಯಾ ಎಂಬುವ ಶೂರಾ ಪೋಲೀಸರ ಮ್ಯಾಲೆ ಫೈರಾ
ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಎರಡು ಬಾರಾ ಬಡಿಲಿಲ್ಲಾ

ಶೂರಮನ್ನಾ ಸಾಹೇಬ ಬಸ್ಸಾಗ ಇಟ್ಟಾನೋ ನೆದರಾ
ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಒಬ್ಬಗ ಪೈರಾ ಸುತ್ತಾನಲ್ಲಾ
ಪೋಲೀಸ ಜನರಾ ಗೋಲಿಯ ಬಾರಾ ಆಳತಿ ಇದ್ದಿದಿಲ್ಲಾ
ಆದರಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿ ಹ್ವಾದಾನೋ ಓಡಿ ಲಕ್ಷ್ಯಾ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ.

ಪೋಲೀಸರಿಂದ ಬಚಾವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೊತೆಗಾರರು ಹುಲ್ಯಾಳ ದರೋಡೆ ಮಾಡಿ ತೆಗ್ಗಿನಾಯಕನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರ ದವರು ಪಿತೂರಿ ಮಾಡಿ ತಗ್ಗಿನಾಯಕನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸವನ್ನು ಜನಪದ ಕವಿ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. 'ಇಂಗ್ರೇಜಿ ಸರಕಾರ ಕೈಯಾರ ಯಾರು ಪಾರಾಗುವರಿಲ್ಲಾ' ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಅಂದಿನ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದಗಳು :

ಲಾವಣಿ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಥಾವಸ್ತುವುಳ್ಳ ಪದಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದುಂಟು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವ ಅಂಶಗಳೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಂ ಮತದ ಹೆಸರು, ಇಸ್ಲಾಂ ಪರಿವೇಷ ತೊಟ್ಟ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ, ಅಲೌಕಿಕ ಘಟನೆಗಳು ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಸುಖ ದುಃಖ ಕಂಡುಂಡ ಕವಿ ತನಗೆ ಒಗ್ಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪದಗಳು ಕೇಳುಗರ ಹೃದಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತಲುಪಬಲ್ಲವು. ಅಂತೆಯೇ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ ನೀತಿಬೋಧೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇವು ಜನಪದರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದಗಳು ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕಿನ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ,

ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆಯರ ಸಂಬಂಧ, ಸವತಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯ, ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಮಮತೆ, ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಭಾವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನುಕಾಮದ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಹಣದ ಪ್ರಭಾವ, ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಖಾಂತವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಂಥಾವುಗಳಲ್ಲಿ - ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯ ಪದಾ, ಗಂಡನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪದಾ ಪ್ರಮುಖವಾದವು.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅಣ್ಣತಂಗಿಯ ಕಥೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹಾಡಾಗಿ, ಲಾವಣಿ ಪದವಾಗಿ, ಮೊಹರಂ ಪದವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ದೊಂಬಿದಾಸರು ಕೂಡ ಇಂಥ ಕತೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದೇಶ, ಕಾಲ, ಕವಿ, ಹಾಡುಗಾರ ಏನೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ಹೂರಣ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರ ಪದ ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಮದುರ್ಗ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದ್ದು ಅದು ಹೀಗಿದೆ :

ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಒಂದುಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿ ಒಂದು ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಭರಣ ಹಾಕಿ ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸೊಸೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸುಖದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬ ಬರಲು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮಗಳ ನೆನಪಾಯಿತು. ತಂಗಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಮಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ದಾಗೀನು ಹಾಕಿ, ಜರದ ಮಡಿ, ಉಡಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಅವಳ ಅಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ತಂಗಿಯ ಮೈಮೇಲಿನ ಆಭರಣ ರಾಶಿ ಕಂಡು ಅಣ್ಣ ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾದ. ಅರ್ಧ ದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ :

ಹಿಂದೆ ಮುಂದ ಮಂದಿಯ ನೋಡಿ ಇಳಿಸ್ಯಾನೋ ತಂಗಿಯನಾ
ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ದಾಗೀನಾ ಬಿಚ್ಚಂತಾ ಹಿಡಿದಾನೋ ಕಟ್ಟಿಯನಾ
ಬಿಚ್ಚ್ಯಾನೋ ದಾಗೀನಾ ಕೆಡವಿ ತಂಗಿಯನ
ಕೈಕಾಲ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದಾನೋ ಕೊಲ್ಲುದಕ ತಂಗಿಯನಾ

ಕೊಲ್ಲುವಕ ತೆಕ್ಕಿಹಾಕಿ ನೆಗವಿದ ಕಲ್ಲವನಾ
ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಬಳಲಿತಾನೋ ಒಂದೇ ಸವನಾ

ಕೈಕಾಲು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಂದ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ತೆಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಳು. ಅಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣಾ ಉಳಿಸೋ ಭಗವನಾಮೈಮಾಲಿನದಾಗೀನಾ ದಾನಾ' ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಆರ್ತನಾದ ಅರಣ್ಯರೋದನವಾಗಲು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಉರುಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಬಿಡಲು ಮುಂದಾದಳು. ಬಾಲಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಶಿವ ತನ್ನ ರೂಪ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಧರೆಗಿಳಿದ. ಸತ್ತ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಯವಾದ.

ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಮುಂದಾದ ಅಣ್ಣ ಸರ್ಪಕಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಾಗ ತುಟಿಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಅಳುವ ತಂಗಿಯ ಭ್ರಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯ ಓದುಗರ ಮನವನ್ನು ಕರಗಿಸುವಂತಹದು. ಕತೆಯ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಶಿವ ಬದುಕಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ಜನಪದರ ಗಟ್ಟಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತಾಮ್ರದ ದುಡ್ಡು ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿ ಜನಪದರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಅಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡೆಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲ್ ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು :

ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲ್ ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೋ, ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೋ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ರೀತಿಯವಾಗಿದೆ. ಇವು ಕಲ್ಲಿತುರಾಯಿ ಅಥವಾ ಹರಿದೇಶಿ ನಾಗೇಶಿ ಪದಗಳ ತರಹವೇ ಇದ್ದು ಏರು, ಇಳುವು, ಬ್ಯಾಲ, ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಕೇಳುಗರಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಇಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ - ಕಲ್ಲ ನೀರಮ್ಯಾಲೆ, ನಾಯಿ ಮುಗಿಲಮ್ಯಾಲೆ, ಗಿಡದ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಕೋ ? ಕೂಸು ಎಲ್ಲಿ

ಹೋತೋ ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸತ್ತದೋಷ ಯಾರಿಗೆ ಬಂತೋ, 360 ಹೆಂಡಿರ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಪದಾ - ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು.

ಕೆಲವು ಸವಾಲು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕತೆಯೂ ಇರದೆ ನೇರವಾಗಿ ಸವಾಲುಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಲವು ಜವಾಬು ಪದಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡು ರೀತಿಗೆ 360ರ ಹೆಂಡಿರ ಗಂಡನ ಹೆಸರೇನು ? ಮತ್ತು 360 ಹೆಂಡಿರ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಜವಾಬು ಪದಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು.

ಶಾಹೀರಗ ಕೇಳತೀನಿ ನಾನಾ । ಮೂನ್ನಾರಾರವತ್ತು ಹೆಂಡಿರ ।
ಗಂಡ ಒಬ್ಬ ಇರತಾನೋ
ಜಗತ್ತಿನೊಳಗ ಪುಂಡಾ । ಹೇಳ ಅವನ ಹೆಸರೇನಾ
ತಿಳಿತೈತಿ ನಿನ್ನ ಶಾಣೇತನಾ

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಜವಾಬು ಪದದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಾಡುವರು:

ಉತ್ತರ ತುರ್ತಾ ಕೊಡುವೆ ಈಗಿಂದಾ ಈಗ ಪರತಾ
ಮೂನ್ನಾರಾರವತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಂದರೆ ನರಗಳು
ಗಂಡ ಅಂಬುವಂತಾ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀಂವಾ ಕೇಳೋ
ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ ನೆನದಾರ ಘಟ್ಟಿ

ಇದು ಸವಾಲ್ ಜವಾಬ್ ನಡೆಯುವ ರೀತಿ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವೂ ಒಂದು. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲು - ಜವಾಬು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಸವಾಲು ಪದ ಹೀಗಿದೆ :

ಆರು ಸ್ಥಲ ಆರು ಚಕ್ರ ಪ್ರಮಾಣ ಆರುಲಿಂಗ
ಇದರರ್ಥ ಮಾಡೋ ನೀನಾ
ಸಭಾದೊಳು ನಿಂತು ಸರ್ವ ಸಭಾಕ ತಿಳುವ ಹಾಂಗ
ಆರು ಸ್ಥಲದ ಮರಣದೊಳು ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಯಾವುದು ಹೇಳು

ಯಾವ ಸ್ಥಲಕ ಯಾವ ಚಕ್ರ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣ ಯಾವ ಲಿಂಗ
ಸಭಾದೊಳು ಬಂದು ಇಟ್ಟೇವಿ ಬಡಿವಾರ ಶೋಧನಾ ಮಾಡೋ ನೀನಾ

ಸವಾಲು ವೀರಶೈವ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾದರೂ ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವುದು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

ಹೀಗೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮೈತ್ರಿಯ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಭಾವೈಕ್ಯದ ಬೆಸುಗೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು :

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಇಟ್ಟು ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಮಾಡಿ ಹಾಡುವನೋ ಜಾಣ, ಅಕ್ಷರ ಚಂದ ಕಟಬಂದ ಆಳಿರಿ ನುಡಿ ಕೇಳಿರಿ- ಮುಂತಾದ ಮಾತುಗಳು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಬಗೆಗೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ತಾಳಿದ ನಿಲುಮೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಡಿಸುತ್ತವೆ. ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಗಳು, • ಅಲಂಕಾರಗಳು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರದಾದರೂ ಅವು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಎಂಥವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಬಂದಿವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂಡ ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ 1) ಕಥನ ಕಲೆ 2) ವರ್ಣನೆಗಳು 3) ಅಲಂಕಾರಗಳು 4) ರಸ ನಿರೂಪಣೆ 5) ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆ 6) ನಾಟಕೀಯತೆ 7) ಸಮಾಜ ಚಿತ್ರಣ 8) ಭಾಷೆ 9) ಭಾವೈಕ್ಯ 10) ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಸ್ವರೂಪ -ಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ಭಾಗ ಮಾಡಬಹುದು.

ಕಥನ ಕಲೆ :

ಕಥನ ಕಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದ ನೆರೆದ ಸಭೆಗೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಹಲವಾರು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ತೆಗಳಿ ಕಥೆ

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಕವಿಗಾರರು ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿ ಊರು, ಓಣಿ, ದರಗಾ, ಅಂಕಿತ ಇತ್ಯಾದಿ ತಿಳಿಸಿ ಪದ ಮುಗಿಸುವರು - ಇಂಥ ಒಂದು ಕಥಾ ಹಂದರದೊಳಗೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ತಮ್ಮ ರೂಪರಂಗನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ - ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗದ ಚಿತ್ರಣ, ಖಲೀಫರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರೂಪಣೆ, ಪೈಗಂಬರರ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಮೆ, ಸೂಫಿ ಸಂತರ ದೈವೀಶಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿಯ ಪಾರಮ್ಯ, ಪೌರಾಣಿಕ ಅಂಶಗಳ ವಿವರಣೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಚಯ, ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಸಮಾಜ ಚಿತ್ರಣ - ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲ ಶಬ್ದ ಚಿತ್ರಗಳು ಕಥೆಯ ಒಡಲೊಳಗೇ ಬಂದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಯೇ ಇರಲಿ ಕೇಳುಗರ ಮನವನ್ನು ಸೂರೆಗೈಯ್ಯುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಉದ್ದೇಶಿತ ವಸ್ತುವಿನ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧಶೈಲಿ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಧಾಟಿ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಥಾವಸ್ತು, ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೋರಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಂದೇಶ - ಇವು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಳವಿಸಿದರ ಫಲವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಕಥನ ಕಲೆಗೆ ಒಂದುಬಗೆಯ ವಿಶೇಷ ಮೆರಗುಂಟಾಗಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವು ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ.

ವರ್ಣನೆಗಳು :

ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿ, ಮಾತಿನ ಮೋಡಿ, ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ವರ್ಣನೆಗಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ಣನೆಗಳು ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಬರುವುದುಂಟು. ಮಹಾಕವಿಗಳು ತಮ್ಮಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತಂದರೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಕಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ, ರಸ ನಿರೂಪಣೆಗಾಗಿ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಔಚಿತ್ಯವರಿತು ತಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಣನೆಗಳು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ

ಬಂದಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ - ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ವರ್ಣನೆ, ಯುದ್ಧ ವರ್ಣನೆ, ಮೇರಸ್ವರ್ಗದ ವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯರ ವರ್ಣನೆ, ಕಾಮಜಾನಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್ ಹ| ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಕಾಮಜಾನಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಅರಾಜಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ವರ್ಣನೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತಹ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಾಣಿ 'ಕಾಮಜಾನಿ' ಅದನ್ನು 'ಬುರಾಖ್' ಎಂದು ಪೈಗಂಬರರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪನೆಯಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಜನಪದ ಕವಿ ಅದನ್ನು ಕಾಮಜಾನಿ ಎಂದು ಕರೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಮಜಾನಿಯ ವರ್ಣನೆ ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಂದಿದೆ :

ಮುತ್ತು ರತ್ನ ಬೆಳಕಿನ ಛಾಯಾ ಗೋಮೇಧಿಕ ಗರಿಗಳು ಪಾಯಾ
ಪಂಚವರ್ಣ ಮುಖದಲಿ ನಾಮಾ 'ಲಾ ಇಲಾಹಾ' ಬರೆದಿತ್ತೊ ಕಲ್ಮಾ
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಪರೂಪ ಜುಲ್ಮಾ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮ

ಇಂಥ ಅಪರೂಪ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಕವಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಕಾಮಜಾನಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಉಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾದ ಅರಸ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸ್ವರ್ಗದ ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀವರ್ಣನೆಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಅಲಂಕಾರಗಳು :

ಲೋಕರೂಢಿಗೆ ಮೀರಿದ ಕಾವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವೇ ಅಲಂಕಾರ. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರದ ಸ್ಥಾನ ಮಾನದ ಬಗೆಗೆ ವಾದ ವಿವಾದವಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಪ್ರಿಯವೆಂಬ ವಿಷಯ ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದ ಪಂಡಿತಮಾನ್ಯ ಕವಿಗಳಂತೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ತಂದು ತುರುಕದಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಭಾವ ನಿರೂಪಣೆ, ರಸ ಪೋಷಣೆ, ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣ, ಹಾಗೂ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವರಿಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹಲವಾರು ಅಲಂಕಾರಗಳು ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಮೆ, ರೂಪಕ, ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿವೆ. ಅರ್ಥಾಂತರನ್ಯಾಸ, ಅತ್ಯುಕ್ತಿ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಉಳಿದ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಬಳಕೆ ಅಪರೂಪ.

ಆಕಿನಾಸಿಕ ಸಂಪಗಿ ಅರಳಾ ಕಣ್ಣುಗಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿ ಹರಳಾ, ಕೊಡಬೇಡ ನನಗ ಒಂದು ಪುತ್ರಫಲಾ ಕೈ ಕಮಲಾ ಆಗಿತ್ತು ಮಾಣಿಕದ ಹೋಲಾ, ನನ್ನ ಕೂಸ ರಾಜಹಂಸ, ಬಾಡಿತು ಮುಖಕಮಲಾ, ಮಾರಿಚಿನ್ನಾ ಹೊಳುವತಿತ್ತೊ ಹಾಲಿ - ಮುಂತಾದ ರೂಪಕ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಹೃದ್ಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ.

ಅನನ್ವಯ, ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಸಂದೇಶ, ಅಪಹ್ನುತಿ, ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿ, ವ್ಯಾಜನಿಂದೆ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆವ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜ ಚಿತ್ರಣ ನೀಡುವಲ್ಲಿ, ಸಹೃದಯರಿಗೆ ರಸಸ್ಫೂರ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ರಸ ನಿರೂಪಣೆ :

ಜನಪದ ಕವಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಾನವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲ ಕಥೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಧರ್ಮನಿರೂಪಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಮಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಅವರಿಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ರಸ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ತೊಡಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೈನವಿರೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವೀರರಸವನ್ನು, ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲಕಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಹನಿಗೂಡಿಸುವ ಕರುಣರಸವನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೃದಯ ತಟ್ಟುವಂತೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವರು.

ವೀರರಸ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಯುದ್ಧ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ವೀರರಸ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚು. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಬಲಾಕಾಳಗದ ವಿವರಣೆ

ಬರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವೀರರಸ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾ|ಇ| ಹುಸೇನರ ಮಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ವೈರಿ ಸೈನಿಕರ ರುಂಡ ಚಂಡಾಡುವ ದೃಶ್ಯ ಮೈನಿವಿರೇಳಿಸುವಂತದು. ವೀರರಸ ಚಿಮ್ಮಿಸುವಂತದು.

ಹಾಂ ಹಾಂ ಕುಂತಾರೋ ತಮ್ಮ ಕುದುರಿ ಮ್ಯಾಗ
ಅಂತಾರೋ ದೊರಿ ಬಾವೈರಿ ನನ್ನ ಸರಿ
ಉಳಿದ ಬೆಳದ ಹೋಗಂತ ತುಳದ ಬಿಡತೇನಿ ಅಂತಾನ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ
ಮುಂದ ಜಗದ ಹತಿಯಾರ ಹಿರದ
ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾನ ವೈರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಡಿನೊಳಗ ಬಿದ್ದಂಗಾತು ಹುಲಿ
ಹಾರತಾವೋ ಮ್ಯಾಲೆ ತಲಿದಡಡಡನೆ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ

'ತುಳದ ಬಿಡತೇನಿ ಆಡಿನೊಳಗ ಬಿದ್ದಂಗಾತು ಹುಲಿ, ಹಾರತಾವೋ ಮ್ಯಾಲೆ ತಲಿ' - ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು ಧ್ವನಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ವೀರರಸ ಸ್ಫುರಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ, ಹಾಸ್ಯ, ಬೀಭತ್ಸ ರಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ರೌದ್ರ, ಭಯಾನಕ, ಶಾಂತ ರಸಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸ್ಪದ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೀರ, ಕರುಣ, ಅದ್ಭುತ ರಸಗಳು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆ :

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಮೂಲತಃ ಸುದೀರ್ಘವಲ್ಲದ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ ಜನಪದ ರಚನೆಗಳು. ಅವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರದ ಸಮಗ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಆದರೆ ಒಂದುಪಾತ್ರ ಹಲವಾರು ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ವಸ್ತುವಾದಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿರುವ ಆ ಪಾತ್ರದ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೊಂದು ರೂಪಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಆಯಾ ಪಾತ್ರಗಳ ಕೆಲಮಟ್ಟಿನ ನಿರೂಪಣೆ ಸಾಧ್ಯ.

ಕರ್ಬಲಾ ಘಟನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಕಥಾನಾಯಕ ಹಾ।ಇ। ಹುಸೇನ. ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಅವರ ಮಾನವೀಯತೆ, ಧರ್ಮ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ, ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಸೀಮ ಧೂಲಾ, ಹ। ಅಲಿ, ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರ ಮಾಬೂ ಸುಬಾನಿ, ಯಜೀದ್, ಹ । ಸುಲೇಮಾನ್, ಹ। ಇಸಾ, ಹಾಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ, ಶಹರ ಬಾನು, ಶುಮರ - ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಅಮೋಘವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ.

ಹಾಸುಲೇಮಾನ್ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿವಂತರು, ಸತ್ಯವಂತರು, ಸಾಂಬನಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ಉಂಗುರ ಪಡೆದವರು. ಇರುಬಿ ಎಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರು ಎಂದು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹ। ಇಸಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸತ್ತವರನ್ನು, ಸತ್ತ ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ರೋಗ ಪೀಡಿತರನ್ನು ನಿರೋಗಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಹ। ಫಾತಿಮಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ಹಸನ್ ಮತ್ತು ಹುಸೇನರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಥ ಬಡತನ ಬಂದರೂ ಅವರು ದಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊಹ್ಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ತಮಗೆ ತೋಚಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನಿಸಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಟಕೀಯತೆ :

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ವಾದ - ಸಂವಾದ ರೂಪದ ನಾಟಕೀಯತೆ ಹದವರಿತು ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನಾಟಕೀಯತೆ

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ನಾಟಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಪಾತ್ರಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬಂದು ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವವುಂಟಾಗದಿರದು.

ಕರ್ಬಲಾ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯ ಹಾ|ಇ| ಹುಸೇನರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ವೈರಿಗಳ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಹತರಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಹುಸೇನರ ಮಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ತಾವೂ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವಂತೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಕೇಳಿದಾಗಿನ ಪ್ರಸಂಗ ನಾಟಕೀಯತೆಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ : ಕೊಡರಿ ಹೋಗಲಾಕ ಅಪ್ಪಣೆ ನನಗ ಅನುಮಾನ ಯಾಕೀಗ ಹೋಗುವುದು ರಣದಾಗ ಕಡದಾಡಿ ಕೊಲಿ ಹಾರಿಸಿ ತಲಿ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆದು ಕಡದು ಹಾಕುವೆ ನನಗೇನು ಥರ ಜಲ್ಲಾ.

ಹುಸೇನ : ನಿಂದೇನು ವಯಸ್ಸಲ್ಲಾ ಕದನ ಮಾಡುವಾಗಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನವಯ ಹೋಗಬ್ಯಾಡೋ ನೀನು ಹೇಳತೇನೋ ನಾನು ಮರತ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನ ಶರಥ ನಿನ್ನಿಂದೇನಾಗಾಕಿಲ್ಲಾ.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ : ಶರಣ ಕರುಣ ಮಾಡಿರಿ.

ಹುಸೇನ : ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟೇನಿ ಶಿವನ ಮ್ಯಾಗ ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಾದ್ಗಾಗ ಬರದಂತ ಬರಿ ಶ್ರೀ ಹರಿ ತಪ್ಪದಲಿ ನಾನೇನ ಮಾಡಲಿ ದೈವೇನು ನೋಡಿ ಬಂದಿಲ್ಲಾ - ಈ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರ ವೀರೋಚಿತ ಮಾತುಗಳು, ಹ| ಇ| ಹುಸೇನರು ತಿಳಿಹೇಳುವ ರೀತಿಯು ಸಹಜ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ತತ್ತ್ವ ಮಹಿಮಾ ಸಾರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಾಜಿನ ಮಹತ್ತ್ವ ಹೇಳುವ ಪದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ತ್ವವಿದೆ. ಆ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸತಿ-ಪತಿ ಸಂವಾದ, ಪಾತ್ರಗಳೇ ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಂತು ಮಾತಾಡಿದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕೀಯತೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬಗೆಯ ವಚೋವಿನ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿವೆ.

ಸಮಾಜ ಚಿತ್ರಣ :

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದರ್ಪಣ ಹಳ್ಳಿಯ ಸರಳ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಬಂಧು -ಮಿತ್ರರ ಮಧ್ಯದ ವಿವಿಧ ಸಂಬಂಧಗಳು ಜಾತಿ-ಮತ, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನ, ರೂಢಿ ವಿಧಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ವಿಶೇಷಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಪೂರ್ವದ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಪೈಗಂಬರರ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಎಂದವರಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಡೆದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವತಃ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಯಹೂದಿಗಳು, ಕ್ರೈಸ್ತರು, ಅರಸರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡಕಾರಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಹ।ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಜನ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು . ರಮಜಾನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರೋಜಾ ಇರುವುದು, ನಮಾಜು ಮಾಡುವುದು, ಖೈರಾತ್ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಬಕರೀದ್ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡುವುದುರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ದೊರೆತ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಚಿತ್ರಣ, ಉದ್ಯೋಗ ವೃತ್ತಿ, ಜಾರ-ಜಾರೆಯರು, ಬಡವರು-ಸಿರಿವಂತರು - ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಭಾಷೆ :

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆ ನೇರ, ಸರಳ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಕರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಜನಪದ ಭಾಷೆಯ ಸರಳತೆ, ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೇಳುಗನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ತವನಿಧಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೇಲೆ ಉರ್ದು, ಮರಾಠಿ, ಅರಬ್ಬಿ, ಪರ್ಶಿಯನ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಅನೇಕ ದೇಶೀಯ ಪದಗಳನ್ನು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಯತೇಚ್ಛ ಬಳಸಿ ಹಾಡಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಜೀವಂತ ಭಾಷೆಯ ಆರೋಗ್ಯದ ಲಕ್ಷಣ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವೈಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಕಾಣುವ ಭಾಷಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು - ಸ್ವರವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಮಧ್ಯಸ್ವರಾಗಮ, ಮಧ್ಯವರ್ಣಲೋಪ, ಅನುಕರಣವಾಚಿಗಳು, ಕೂಡು ನುಡಿಗಳು. ದ್ವಿರುಕ್ತಿಗಳು, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು, ತದ್ಭವಗಳು, ಅಪಭ್ರಂಶ ಪದಗಳು, ಬೈಗುಳಗಳು, ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಪದಗಳು, ಗಾದೆಗಳು, ಉಪದೇಶಪರ ವಾಕ್ಯಗಳು - ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವೈಕ್ಯ :

ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಗುವ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಸಹ ಹಿಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ.

ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಮೂಲತಃ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಡದವು. ಆದರೆ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು - ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಟ್ಟುಗೂಡುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಲ್ಲ ವಿವಿಧ

ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಅವರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸಲು ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೂ ಕಥಾವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರನ್ನು ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟ ಹ। ಅಲಿ ಅವರ ಪದವು ಹಿಂದೂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕಥೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದಂತಿದೆ. ಮೌಲಾಲಿ ಗರ್ವಭಂಗ ಕಥೆಯ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಭೀಮನ ಗರ್ವಭಂಗವನ್ನು ಮಾರುತಿ ಮಾಡಿದ ಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ದೊರೆತಂತಿದೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ವೀರಶೈವ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಧರ್ಮದ ಪದಗಳು : ಉದಾ: ಶಿವ, ಶಿವಧೂತ, ಕೈಲಾಸ, ಹರಿ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಸದ್ಗುರು, ಮಹಾದೇವಾ, ಲಿಂಗ - ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಧರ್ಮೀಯರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹಾಡುವ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ - 'ನಾಗೂ-ಗೌಸು, ಸಂಖ್ಯಾ-ಗದಿಗ್ಯಾ, ಮತ್ತೈಕ್ಯ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಭಾವೈಕ್ಯ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಲಕ್ಷಣ :

ಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಶೋಕಸ್ಥಾಯಿಯ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪದಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಸಹ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಲಾವಣಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಧಾಟಿ ಬದಲಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶರಣರ ಮತ್ತು ದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಲ್ಲ ಅನುಪಲ್ಲ ನುಡಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಸಭಿಕರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಪಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಬರುವ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಐದರಿಂದ

ಹದಿನಾಲ್ಕು ನುಡಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಮುಖ ನುಡಿಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಪಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಪದದ ಕೊನೆಗೆ ಕವಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಾಡುಗಾರರ ಪರಿಚಯ, ಅಂಕಿತಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಪಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡ ತರುವಾಯ ಆರಂಭವಾಗುವ ನುಡಿಗಳು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಛಂದಸ್ಸನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಲುಗಳು ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಧಾಟಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಇಳುವು, ಏರು, ಚಾಲ್ಯ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಚ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳು ಕಿರಿದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಸಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಂಥ ಗಂಭೀರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸಹ ಇವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಚ್ಯಾಲ -ಕ್ರೋಧ ಉತ್ಸಾಹ ಭಾವಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ರೌದ್ರ ವೀರರಸಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ಯನುಪ್ರಾಸ, ಛೇಕಾನುಪ್ರಾಸ , ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಇವೆ, - ಈ ಪ್ರಾಸಗಳು ಕೇಳುಗರ ಮನ ಅರಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಸವಾಲ್ - ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು ಮೂಲತಃ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವ ಇರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹುಟ್ಟಿದಂತವುಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಪುರಾಣ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ, ವರದಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಲಾವಣಿಯ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹಾಡುವ ಧಾಟಿ ಹೇಳುವ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಛಂದಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಒಂದುಗತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡುವುದೇ ಜನಪದ ಕವಿಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಆದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಸಾಂಗತ್ಯ ಅಥವಾ ತ್ರಿಪದಿಯ ಮೊದಲಿನ ಸಾಲಿನ ಅಂಶಗಣ ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಲಯದಲ್ಲಿ ಶರಪಟ್ಪದಿ, ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ ಲಯ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾಳದಲ್ಲಿ ಏಕತಾಳ, ಕೇರವಾತಾಳ, ದಾದರ, ದೀಪಸಂದಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿರುವ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು (ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು)

ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳು :

೧. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ದಿನ

೨. ವೀರ ಕಾಸೀಮನ ಲಢಾಯಿ

೩. ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ ಪದಾ

೪. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಜಂಗಿನ ಪದಾ

೫. ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ಜಂಗಿನ ಪದಾ

೬. ಹುಸೇನರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದಾ

೭. ಕರ್ಬಲಾ ರಕ್ತದ ಮಹತ್ತ್ವ

ಖಲೀಫರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

೮. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ 'ಉಮರ'ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದ ಪದಾ

೯. ಮೌಲಾಲಿಯ ಜನನ ಮತ್ತು ಬಾಲಲೀಲೆ

೧೦. ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಯ ಪದಾ

೧೧. ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆಯ ಸೈನ್ಯ ಸೋಲಿಸಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದ

೧೨. ತನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

೧೩. ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಯಾವ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು

೧೪. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಆಟದ ಪದಾ

೧೫. ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣು ತಿಂದ ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಪದಾ

೧೬. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

೧೭. ಹಸನ್ಸೈನ ಹುಸನ್ಸೈನರನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಪದಾ

೧೮. ಫಾತಿಮಾರ ಮರಣದ ಪದಾ

ಹಜರತ್ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

೧೯. ಮುಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹಾಡಿದ ಜೋಗುಳ ಪದಾ

೨೦. ನಬಿಸಾಬರು ಮಟ್ಟಿ ಜಗ್ಗಿದ ಪದಾ

೨೧. ಮುಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮೂಡಿಸಿದ ಮದುವಿ ಪದಾ

೨೨. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜು ಮಾಡಿದ ಪದಾ

೨೩. ಮೇಅರಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಪದಾ

೨೪. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಳುಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಪದಾ

೨೫. ಯೆಮನ್ ಅರಸನನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನನನ್ನಾಗಿಸಿದ ಪದಾ

೨೬. ಪಾದ ದೂಳಿಯ ಪವಾಡ ಪದಾ

೨೭. ಜಾಬೀರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ

೨೮. ಯಹೂದಿಯರ ಮೇಲಾದ ಪೈಗಂಬರರ ಪ್ರಭಾವ

ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

೨೯. ಹ| ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ಇಬ್‌ಲೀಷ ಕಾಡಿದ ಪದಾ

೩೦. ಹ| ಸುಲೇಮಾನರ ಅಂತರಗಮನದ ಪದಾ

೩೧. ಹ| ಸುಲೇಮಾನರು ಜೀವರಾಶಿಗೆ ನೀಡಿದ ಔತಣ ಪದಾ

೩೨. ಹ| ಸುಲೇಮಾನ ಪೈಗಂಬರರು ಇರುವೆಗೆ ನೀಡಿದ ಔತಣದ ಪದಾ

೩೩. ಹ| ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡ ಪದಾ

೩೪. ಹ| ಈಸಾರು ಡೋಗಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ

೩೫. ಹ| ಈಸಾ ಅವರು ಜೇಲಿನಿಂದ ಪಾರಾದ ಪದಾ

೩೬. ಹ| ಶಮವೂನ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಕಷ್ಟ

೩೭. ಸಾರಾ ಅವರ ಪತಿವ್ರತಾ ಭಕ್ತಿಯ ಪದಾ

ಮಾಬುಸುಬಾನಿ ಮತ್ತು ಸೂಫಿ ಸಂತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು :

೩೮. ಕಾಮುಕ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

೩೯. ಸುಂದರಿಯ ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

೪೦. ಏಳು ಮಕ್ಕಳ ಫಲಾ ನೀಡಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

೪೧. ಕುರೂಪದ ಗುರುವಿಗೆ ಸುರೂಪ ಕರುಣಿಸಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

೪೨. ಮಾಬುಸುಬಾನಿಗೆ ಮರುಳಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪದಾ

ಇಸ್ಲಾಂ ತತ್ತ್ವ ಮಹಿಮಾ ಸಾರುವ ಪದಗಳು :

ಸವಾಲ್-ಜವಾಬ್ ಪದಗಳು :

lii

- ★ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು
- ★ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಕೋಶ
- ★ ಪೂರಕ ಸಾಹಿತ್ಯ

೧. 'ಮುಸ್ಲಿಮ'ರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ದಿನ

ದೈವಾ ಕೇಳರಿ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡವರು ಪುರವಾಸಿ
ಇದು ಸಾಹಸ ಹೇಳುವೆ ಕಣ್ಣೀರಿ ಸುರಿಸಿ || ಪಲ್ಲ ||

ಮಹಾ ಮುಸ್ಲೀಮನ ದುಃಖಾ ಕಂಡ ತ್ರಿತಯೋಗದ ಲಿತ್ತರಿ ಲೋಕ
ಚಿಂತಿಸುವರೋ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮನಸಿನಂತೆ ಅತೀ ಶೋಕ
ನವಖಂಡ ಪಾತಾಳ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿಲ್ಲರಿ ಸುಖಾ
ಏರು || ಎಷ್ಟಂತ ಜನಕ ವರ್ಣಿಸಲಿ ದುಃಖಸಾಗರ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಮಾಯವಲ್ಲದೊ ಕೊರದಂತೆ ಕಲಿ । ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವೆ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ
ಮಗ ಮಾವಯ್ಯಂದ ತನ್ನ ಮನಕ ಸೋಸಿ
ಕಪಟದಿಕಿಲಿಂದ ಪತ್ತರ ಬರಿಸಿ || ಪಲ್ಲ ||

ಹೊಂಟಾನೋ ಜಾಸೂದ ತಗೊಂಡ ಹಾರಿಸಿ
ಬರದ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಗದ ಬಂದ ಮದೀನ ಶಾರ ಪಟ್ಟಣಕ ಮುಟ್ಟಿದಾ
ತಂದ ಮುಜರಿ ಮಾಡಿ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬನ ಮುಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದ
ಅರಜ ಕಾಗದ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬ ಓದಿ ಕರದ ಮುಸ್ಲೀಮಗ
ಕೊಟ್ಯಾರೋ ವರದಿ ತುರ್ತು ಕೂಫೇಕ ಹೋಗಬೇಕೋ ಜಲ್ದಿ
ಅಂದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಶಿರಬಾಗಿಸಿ || ೨ ||

ಕಟ್ಯಾರೋ ಹತಿಯಾರಾ ನಡುವಿಗೇರಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬ ಚಲೋ ತೇಜಿ ತರಿಸಿ
ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬರು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವಾನಾ
ಬಂದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬರ ಕೂಫೇದ ಜನ ಕಂಡರು
ಬಾಳ ಅಕ್ಕರತೀತಿ ಮುಸ್ಲೀಮನಾ ।
ಅಂತಾರ ಮುಸ್ಲೀಮಗ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ || ೩ ||

ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬರು ಮಹಾ ಇಸ್ವಾಸಾ
ನಂಬಿದ ಕೂಫೇದ ಜನಕ ತರಲಿಲ್ಲ ಸಂಶೆ
ಸಮಾಜಿಗೆ ಶರಣರಾ ನಿಂತಾರೋ ।
ಸಂಗತೇಲಿ ಕರಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಾ ॥
ಒಟ್ಟ ಹಿಂಬಾಲಾ ಇದ್ದಾರೋ ಐನೂರಾ
ವ್ಯಾಳ್ಯಾ ಆಗಿತ್ತೋ ಸೂರ್ಯ ಮುಣುಗುಕ ಉಳಿದಿತ್ತೊ ಒಂದು ಮಾರಾ
ಅಂತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾನೋ ವೈರಿ ।
ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬರ ಕೊಲ್ಲಾಕ ಹತ್ಯಾರರಿ
ಖೋಡಿ ಶರಣರು ಆಗ್ಯಾಗೋ ಗಾಬರಿ
ಓಡಿ ಹೋಗ್ಯಾರೋ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾಡಿ ಘಾಸಿ ॥ ೪ ॥

ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬರು ಮಾದೇವನ ನೆನಸಿ
ಅಂತಾರ ಮರಣ ಒದಗೀತ ಬಿಟ್ಟಾರ ಜೀವ ಆಶಿ
ಬಂದ ಯಜೀದ ಅಡರಾಶಿ ಶರಣರಿಗೆ ಒಗಿದ ಕವಣೆಗಲ್ಲಾ
ಪೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿತ್ತೋ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬನ ಹಣಿಯ ಮೇಲಾ
ಮೂರು ತಾಸಿನ್ಯಾಗ ಆತೋ ಅವರ ಜಲ್ಮಗಾಲ ಮೇಲಾ
ಬಾಳ ದುಃಖಾ ಸೋಸಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಶರಣಾ
ಬ್ಯಾನಿ ಸೋಸದೇ ಮುಚ್ಯಾರೋ ಕಣ್ಣಾ
ಕಂಡಾರೋ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಹೊತೋ ಪ್ರಾಣಾ
ಕುಂತಾರಾ ವೈಕುಂಠದಾಗ ಮುತ್ತಿನ ಮಂಚಹಾಸಿ ॥ ೫ ॥

ಮಾಡ್ಯಾರ ಘಾತಕತನ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬನ ಕರಿಸಿ
ಕಡದ ತುಣಕ ಮಾಡ್ಯಾರ ಹೊಡೆದ ಜಲ್ಮದರಿಸಿ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬನ ಪುತ್ತರಾ
ತಪ್ಪಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೋ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹೇಬನ ಹೊಟ್ಟೇಲಿಯಿಬ್ಬರಾ
ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಾಂಗ ಆತೋ ಅವರ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ಯಾರ‍್ಯಾರ
ಎರಡು ಮಹ್ಮದ ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಸಾಹೇಬ ।

ತಂದಿ ಕಾಣುದಿಲ್ಲಂತ ಆಗ್ಯಾರೋಗಾಬಾ
ತಮ್ಮಗ ಅಂತಾನೋ ಅಣ್ಣಾ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ ಬಾ
ನನ್ನ ಜೀವಕ ಇಲ್ಲರಿ ಬರೋಸಿ

ಬಂತ ಕಾಸೀಮ ಸಾಹೇಬರ ಬಾಳ ಸಂಶಿ
ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ತಂದ ಮನಿಯಾಗ ಅಡಗಿಸಿ
ಶಾರ ಕೂಫೇದ ಅರಸ ಮಹಾ ಚದಾಮಯಿದ್ದ
ಮಾವಯ್ಯನ ಮಗಾ ಹಾರೀಸ ಅಂತಾನ ಹಲ್ಲ ತಿಂತಾನ
ಮುಸ್ಲೀಮ ಸಾಹೇಬನ ಎರಡು ಕೂಸಾ
ಅಡಗಿಸಿ ಯಾರ ಇಟ್ಟಿದಾರ ಜಲ್ಮದಿಂದ ಥಾರ
ಹೊಡದ ಹುರದ ಬಿಡತೇನಿ ಅವರ ವಂಶಾ
ಯಾರಮನ ಮಕ್ಕಾಶಿರಾ ತಂದು ಕೊಟ್ಟವಗ ಹಾಕಿ ಜಾಹಿರಾ
ಕೊಡತೀನಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನಪೂರಾ
ಬಿಟ್ಟಾನ ಊರೆಲ್ಲಾ ಡಂಗೂರ ಹೊಡಿಸಿ

ಡಂಗೂರ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಆಗಿ ಉದಾಸಿ
ಕಾಸೀಮ ಸಾಹೇಬ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಂಬಿಸಿ
ಮುಸ್ಲೀಮನ ಮಕ್ಕಳಾ ಆರೇಳುವರ್ಷದ ಸಣ್ಣಬಾಲಾ
ಇಂದ ಏನ ಕಾರಣ ಸುದ್ದಿ ಆತರಿ ಮುಖಮುಂದ ಹೊಳುವುದು
ಥಳಾ ಥಳಾ ಸಲ್ಲದೆ ಯಜೀದ ಕೊಲ್ಲುವನೋ
ಮುಸ್ಲೀಮನ ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಆಗ್ಯಾನೋ ಕಾಳಾ
ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳ್ಯಾನೋ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ
ಕರಕೊಂಡ ಹೋಗ್ಯಾರ ಇಬ್ಬರನ ಮುಚ್ಚಿ
ತಿರುಗಿ ಬಂದಾನ ಮದೀನಾ ದಾರಿ ಹಚ್ಚಿ
ಕೂಫೇಕ ಬಂದಾರ ಮತ್ತೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ

ಮುಸ್ಲೀಮನ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜಹಂಸಿ
ತಂದೀಗೆ ಹುಡಿಕ್ಯಾರೋ ಆಗಿ ಪರದೇಶಿ
ಕೂಫೇದ ಪಟ್ಟಣೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಹುಡಿಕ್ಯಾರೋ ತಂದಿ ಕಾಣವಲ್ಲಾ
ಹೊತ್ತ ಮುಳುಗಿ ಕಾಣದಾಂಗ ಆಗಿತ್ತೋ ಕತ್ತಲಾ
ಕಂಡ ಇಬ್ಬರನ ಯೋಜಿಸಿ ಮನಗಂಡ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ
ಬಂದ ಇಬ್ಬರ ಕೂಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ । ಮಾರಿ ಮಾರಿಗೆ ತಗದೊಂದ ಹೊಡಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಪಾರೇದವನ ಕೈಯಾಗ ಹಿಡಿದಾ
ಅಂದಾನ ನಾಳಿಗೆ ಮಾಡೂನು ಚವಕಾಸಿ ॥ ೯ ॥

ಇದ್ದ ಮುಸ್ಲೀಮರ ಪಾರೇದವ ಮೀರಾಸಿ
ಅಂತಾನ ಕೂಸಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ದುಃಖಿಸಿ
ಬಾಳ ಯಿದ್ಯೆಯೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟನೋ
ಕೂನ ತನ್ನ ಕೈಯಾನ ಉಂಗುರಾ
ತೀವ್ರದಿಂದ ಊರಬಿಟ್ಟ ನೀವು ಹೋಗಬೇಕರಿ ದೂರ
ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಒಬ್ಬ ಇರತಾನ ನೇಮಿ ಅಲಿ ದಾರಿಕಾರಾ
ಬ್ಯಾಗ ಉಂಗುರ ತಗದ ತೋರಿಸಿರಿ
ಅಂವ ತೋರಿ ತೋರಿಸ್ತಾನ ಮದೀನದ ದಾರಿ
ತಿರುಗಿ ಬರಬ್ಯಾಡ ಹೋಗರಿ ಪರಬರಿ
ಬಿಟ್ಟಾನ ಪಾರೇದವ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ॥ ೧೦ ॥

ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಾವು ಜಪ್ಪಿಸಿ । ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿತ್ತೋ ಮತ್ತೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೂಫೇದ ಸೀಮಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಕುಂತಾರ ಭಾಂವಿಗಿ
ಹಂತೇಲಿ ಪಳ್ಳಗಿಡದಾಗ ಅಡಗಿ
ಮಾತಾಡುತ ಕುಳಿತಾರೋ ಬಾಳ ನಿತ್ರಾಣ ಆಗಿ
ಹಾರಿಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣದಾಂಗ ಮರಿಯಾಗಿ
ಅಂತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಸನ ದಾಸಿ

ಭಾವಿ ನೀರಿಗೆ ಬಂದಾಳ ಪುರಮಾಸಿ
ಕಂಡಾಳ ಕಂದನ ಅಡರಾಶಿ ।
ಕರಕೊಂಡ ಬಂದಾಳ ಮನಿಗೆ ರಂಬಿಸಿ

ಬಾಳ ಕುಸಿಲಿಂದ ಅರಸನ ದಾಸಿ
ಕರ ತಂದ ಇಟ್ಟಾಳ ದೇವರ ಕೋಲ್ಯಾಗ ಅಡಿಗಿಸಿ
ತೂಗುವ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಮಲಗಿಕೊಂಡರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಜೋಡೀಲಿ
ಅಣ್ಣ ಕಂಡಾನ ತಂದಿ ಕೂನ ಮಂಚನದ ಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ
ಏಕಾಯೇಕಿ ಅಣ್ಣಾ ನಿದ್ದೀಲಿ ಎದ್ದಾ ।
ಅಳಾತಾನ ತಮ್ಮ ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಾ
ಅಣ್ಣನ ದುಃಖನೋಡಿ ತಮ್ಮಗಾಬಾದಾ
ಇಬ್ಬರು ಅಳತಾರೋ ದುಃಖ ದುಃಖಿಸಿ

ಅತೀ ಶೋಕ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ತಂದಿಗೆ ನೆನಸಿ
ಸ್ವರಕೇಳಿ ಹಾರೀಸ ಎದ್ದ ಅಡರಾಸಿ ಹೋಗಿ ಇಬ್ಬರನ ಕಂಡ
ಮುಸ್ಲೀಮನ ಮಕ್ಕಳ ಮಾರಿ ನೋಡಿ ಆಗ್ಯಾನೋ ಬೆಂಕಿಕೆಂಡ
ಹತಿಯಾರಿಲೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದಾನೋ ಇಬ್ಬರನ ಚಂಡ
ಪಾಪಿಷ್ಟ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಕೋಪಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ
ಹಾರೀಸ ಯಜೇದಗ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಕ್ಕರತಿ
ಮುಸ್ಲೀಮನ ಮಕ್ಕಳು ಪಡಿದಾರೋ ಮುಕ್ತಿ ॥
ಇಬ್ಬರು ಕೂಡ್ಯಾರೋ ಮಡ್ಡಿ ಪೀರಾನಂತಿ
ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾನ ಕವಿ ಚ್ಯಾಪಿಸಿ
ಇದರ ಸಾರಾಂಶ ಹೇಳುವೆ ಕಣ್ಣೀಗೆ ನೀರ ಸುರಿಸಿ

೨. ವೀರ ಕಾಸೀಮನ ಲಢಾಯಿ

ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಅಂಬುದು ನುಡಿ ಗೊತ್ತೇನಿಲ್ಲಾ
ಸೂಳಿಯಾಂಗ ಕುಣಿದಾಡಿ ವಾಳಿ ಹೋಗತಾನಲ್ಲಾ ।
ಸಿಂಗಲ್ಲ ಚಾಕ ಮೂಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಹೇಡಿ ಓಡಿ ಖೋಡಿ ಲೌಡಿ
ಒಂಟ ಅಕ್ಷರ ತೊಂಟ ಈ ಪಡಶೆಂಟ ತರತಾನ ಶಾಹಿರಾ
ಜೋಡಿ ಪದಗಳ ಮಾಡಿ ತಂದು ಹಾಡಿ ಹೋಗೋ ಗಂಭೀರಾ
ವಾದ ಹಾಕಬ್ಯಾಡ ಗುದ್ದ ಹೊಗಸೇನ ಸುದ್ದ ಹಾಡೋ ಅಕ್ಷರಾ
ಇಳು ॥ ಮಾನ ಪಾನಕ ಶ್ವಾನಾಯಿಂವಾ ಆಗಿಮೂಲಾ ।
ಬಂದ ಕಿಸ್ತಾಹಲ್ಲಾ

ಶರಣ ಕಾಸೀಮಸಾಬ ಇವರು ಸಣ್ಣಬಾಲಾ
ಹದನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಕಂದಾ ಎಳೆ ಕಮಲಾ ಹೀಂಗ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮಾತಾಪಿತಾ ತುರತಾ ಶರತಾ
ಖುದ್ದ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದ ಬರತೇನಿ ಕಣದಲ್ಲಿ
ಬಂಟ ನಾ ಬಲಿಷ್ಟ ನನಗ ಎಳ್ಳಷ್ಟ ಭಯಾಯಿಲ್ಲ ಮನದಲ್ಲಿ
ಕೆಟ್ಟ ಮರವಾನ ದ್ರುಷ್ಟ ಆ ಭ್ರಷ್ಟಗ ಹೊಡುತಿನಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಇ ॥ ಹಟ ಹಿಡಿದ ಕುಂತಾರ ಘಟ್ಟಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ।
ತಾಯ್ಧಿಡಿದಾರಾ ಶಾಲಾ

ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಅಳತಾಳ ಹೊರಳಿ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲಾ
ಸುಳಕ ರಣಕ ಹೋಗಬ್ಯಾಡೋ ನಿನಗೆ ಕಳಸುದಿಲ್ಲಾ ।
ನನಗೆ ನೋಡವರಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕುದುರಿ ಏರಿ ದೊರಿಪೇರಿ
ಬಂದ ಮಡದಿ ಮುಂದ ನಿಂತಾಳ ಚಂದದಿಂದತಿ ಸುಂದರಾ

ಬಿದ್ದ ಪಾದಕ ಎದ್ದ ಹೇಳತಾಳ ಗೆದ್ದು ಬರುವುದು ದುಸ್ತರಾ
ಕಷ್ಟ ನಂದು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೊಂಟ ಹೋಗರಿ ಸರದಾರಾ
ಇ ॥ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡಂತ ವರಣ ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ ।
ಅವನ ಹೊರತ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಮಹಾ ಗಂಭೀರ ಧೀರ ಹೇಳಿ ನಡೆದಾರಲ್ಲಾ
ಹತಿಯಾರ ಕೈಯಾಗ ಸೂರ ಹಿಡಿದ ಢಾಲಾ ರಣಕ ಮುಟ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಿರದಾ ಹಿರದಾ ಮರದಾ ಕರದಾ
ಹಿಂಡ ವೈರಿಯ ಗಂಡ ನಾನು ಪುಂಡ ಅನಿಸಿನಿ ಬಹಾದ್ದೂರ
ಹಿಡಿದ ವೈರಿಗೆ ಹೊಡೆದ ಮಿಡತ್ತೀನಿ ಕಡದ ಮಾಡಿ ಚೂರ ಚೂರ
ಕಂಡ ಅವರಿಗೆ ಭಂಡ ಮರವಾನ ದಂಡ ತಂದಾನ ಗಂವಾರಾ
ಇ॥ ಆಗಿ ಹೋಗಲಿ ಕೂಗಿ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಯಜೀದರೆಲ್ಲಾ ।
ತಿಂದ ಕರಕರಾ ಹಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಹಿರದ ಹತಿಯಾರ ಮರದ ಜಿಗದ ಹೊಡುತಾನಲ್ಲಾ
ರುಂಡ ಸಿಡದ ಕಡಕೊಂಡ ತೆಳಗ ಬಿದ್ದಾವಲ್ಲಾ । ಜೀವದ ಕಬರಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಶೂರಾ ಧೀರಾ ಸೀರಾ ಥಾರಾ
ಎತ್ತ ನೋಡಿದರ ಸುತ್ತ ಹೆಣಗಲು ಸತ್ತ ಬಿದ್ದಾವ ರಣದಲ್ಲಿ
ಅಚಿತ್ರ ಕೇಳರಿ ವತ್ರದಿಂದಲಿ ನೆತ್ರದ ಹರುತಿತ್ತ ಕಾವಲಿ
ಜಂಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ಹಿಂಗ ಜೀವದ ಹಂಗ ಇಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ ಹುಲಿ
ಇಳು ॥ ಆರು ದಿವಸ ಅಸನ ನೀರು ಏನೇ ನಿಲ್ಲಾ ।
ಸೋತ ಕೈಯ ಕಾಲಾ ॥ ೫ ॥

ಬಂದ ರಣದಿಂದ ತಾಯಿ ಮುಂದ ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಹಡದವ್ವಾ ಕುಡಸವ್ವಾ ನೀರ ನಿರ್ವಾಯಿಲ್ಲಾ । ಗಂಟಲ ಒಣಗೈತಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬ್ಯಾಗ ಮಗ್ಗ ಆಗ ಈಗ

ಮಾರಿನೋಡಿ ತಾಯಿ ಚೀರಿ ದುಃಖ ಭಾರಿ ಮಾಡ್ಯಾಳು
ಹೆಂತಾ ಹೊತ್ತ ಮಗನ ಸುತ್ತ ಒದಗಿ ಬಂತ ಅಂದಾಳು
ಶಂಕರಾ ಭವಸಾಗರಾ ನೀರಿನ ಬರಾ ತಂದೆಂತಾಳು
ಇ।। ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಶರಣರು ಹೊಂಟ ಹ್ವಾದಾರಲ್ಲಾ ।
ನೀರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ।। ೬ ।।

ಹರಿ ಬರಿದಂತ ಬರಿ ಇದು ತಪ್ಪುದಿಲ್ಲಾ
ಒಂಬತ್ತು ದಿನಾ ಉಪವಾಸ ಶರಣ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ ।
ಒದಗಿ ಬಂದೀತ ಕಾಲಾ
ಏರು ।। ಕಂಡಾ ಪುಂಡಾ ಭಂಡಾ ದಂಡಾ
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಆತ ಸೈನ್ಯ ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ವಾನ ಮರವಾನಾ
ಹಿಡಿದ ಕಾಸೀಮಗ ಹೊಡದ ಯಜೀದ ಕರಣಯಿಲ್ಲಿದೆ ಬೇಮಾನಾ
ಮಡದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಹಡದ ತಾಯಿ ಮಡದಿ ಬಂದ ಆ ದಿನಾ
ಇಳು ।। ದುಃಖ ಮಾಡುರೋ ಶೋಕ ಇವರು ಅಳತಿಯಿಲ್ಲಾ ।
ಬಿದ್ದ ಹೆಣದ ಮ್ಯಾಲಾ ।। ೭ ।।

ಹುಸ್ನೆ ಇಬ್ನೆ ಶರಣರು ಅಲಿ ನೋಡಿದಿರಲ್ಲಾ
ಸುತ್ತ ಅರಬಿಯ ಡೋಲಿಯೆತ್ತಿದ್ರೈವಾಯೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣ ಮಾಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ।। ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಕೀರ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ
ಮಡದ ಶರಣರು ಪಡದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ ಸ್ವರ್ಗ ಕಂಡಾರು
ಅಕ್ಕರತಿ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಮುತ್ತಿನ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಯಾರು
ಶರಣರಿಗೆ ಶಿರಬಾಗಿ ರಂಭೇರು ತೂಗಿ ಸೇವಾ ಮಾಡುವರು
ಹೀಂಗ ಮನಸಿಟ್ಟ ನಡದಂವಗ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇಲಾ ।
ಸಂಬಾಯಿಟ್ವಾನಲ್ಲಾ ।। ೮ ।।

ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಊರ ರಂಗಲಾಲಾ

ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಾ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಾರಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಜೋಡಿ ಕೂಡಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡಿ
ತೊಡಕ ಅಕ್ಷರ ಮಾಡಾಕವಲ್ಲಿ ಹೆಡಕ ಮುರದೇನ ಕುಂಬಾರ
ರಂಗ ಲಚಮನ ಸಿಂಗ ಉಸ್ತಾದನ್ಹಾಂಗ ಕವಿ ಮಾಡೋ ಪಾಮರಾ
ಸುಳ್ಳ ಶಾಹೀರ, ಮಳ್ಳ ನೀನು ಕಳ್ಳ ಹಿಡಿ ತುಣತುಣಸುರಾ
ಲಾಲಡೋಂಗ್ರಿ ಖ್ಯಾಲ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮೋಲಯಿಲ್ಲಾ ।
ಕೊಟ್ರೋ ಕುಂಡಿಗೆ ಗುಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

೨. ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ ಪದಾ

ಬಯ್ಯಾನ ಬಂದ ನೋಡಿ ತಗದೇನಿ ಸಂದ
ಏರು ॥ ಕಂಡ ಕಂಡವರಾ ಕಪಿ ಮಾಡುವರಾ
ಶಾಹೀರಾಗಿ ಕುಂತಾರ ಹುಲ್ಲ ಕೊಯ್ಯುವರಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ನಿನ್ನಏಟ್ಟ ಅಕ್ಷರ ಬಿಟ್ಟ ನುಡಿಯೋ ಮಟ್ಟೇನೋ ಮೂರ್ಖಾ
ನೀವು ಬಂಟರಾಗಿ ಹೊಂಟ ಬಂದಿರಿ ಪಂಟ ಹಚ್ಚುದಕ
ಶಾಹೀರ ಆಗಿ ಮೀರಿ ಕುಂತೀರಿ ಅರಿಯದ ಜನಕ
ಬರತಾನ ಇವಾ ಹಿಂದಾ ಮರಿಯಾದಿದಸಿಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಅಸ್ಗರ ಬಾಲಾ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದ ಕಳಲಾ
ಏರು ॥ ಆತನ ವರಣಾ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಾ
ಹೊಳದಾಂಗ ಚೊಕ್ಕ ಬಂಗಾರದೊರಣಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಮನಸಿಟ್ಟಕೇಳಿರಿ ಕೆಟ್ಟ ಯಜೀದ ಮಾಡಿದ ಕಥನಾ
ಬಾಯಾರಿ ಆಗ ನೀರ ಬೇಡ್ಯಾರೋ ಅಸ್ಗರ ಶರಣಾ
ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಪಾರಾ ಇಟ್ಟಾನೋ ಯಜೀದ ತಾನಾ
ನೀರಿನದಸಿಂದಾ ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ ಕಂದಾ ॥ ೨ ॥

ಅಸ್ಗರ ಕಂದಾ ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ತಾಯಿಯ ಮುಂದಾ
ಏರು ॥ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವೆನು ನಾ ಪ್ರಾಣಾ
ಯಜೀದ ಮಾಡಿದ ಘಾತವನಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಬಾಯಾರಿ ಆಗ ದುಃಖ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಅಸ್ಗರ ಶರಣಾ
ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಮೂರುದಿನವಾಯ್ತೋ ಶರಣರಿಗೆ ಹೀನಾ
ತಾಯಿ ಬೀಬಿ ನಾನು ಶೋಕ ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ನೆನಸೂತ ಶಿವನಾ
ಅಲಿ ಅಸ್ಗರ ಕಂದಾ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ೩ ॥

ಬಂದಾನಲ್ಲಾ ಯಜೀದ ತಂದಾನಾ ದಂಡವನಾ
ಏರು ॥ ಕೆಟ್ಟ ದುಷ್ಟನ್ನಾ ಹೊಡದಾನಾ ಬಾಣಾ
ಅಸ್ಗರ ಕಂದಾ ಬಿಟ್ಟಾನೋ ಪ್ರಾಣಾ
ಆಗ ಬೀಬಿ ಬಾನು ಶೋಕ ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ನೋಡಿ ಪುತ್ರನ್ನಾ
ಗಾಯದಿಂದ ಎನ್ನ ಕಂದಾ ಮಡಿದಾ ಅಸ್ಗರ ತಾನಾ
ಗ ಹಿಡಿದಾ ದಾರಿ ಮುಕ್ತಿ ಹಾದಿ ಅಸ್ಗರ ಶರಣಾ
ಮುಕ್ತಿಯ ಹೊತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡಿದಾ ॥ ೪ ॥

ಮುಳಗುಂದ ಅಸಲಾ ಸುತ್ತ ರಾಜ್ಯೇಕ ಮಿಗಿಲಾ
ಏರು ॥ ದಾವಲಮಲಿಕ ನಮಗ ಮತಿ ಕೊಟ್ಟಾರ್ಥಿಂಗ
ವೈರಿ ಎದಿಯಾಗ ಹೊಡೆದಾಂಗ ಗೋಲಾ
ನೀ ಮೂರ್ಖ ಮನುಜಾ ತರ್ಕ ಮಾಡಬ್ಯಾಡೋ ಮುರದೇನೋ ಹಲ್ಲಾ
ಒಳ್ಳೆ ಶಿಸ್ತ ಮಾಡಿ ಕಿಸ್ತ ಹೇಳಬ್ಯಾಡೋ ಕಿತ್ತೀತೋ ಚೀಲಾ
ಈ ಮುಳ್ಳ ಹುಡುಗರು ಬಳ್ಳ ಮಾಡುವರೊ ನಿವ್ವಳಾ
ಮಂಗನ್ಯಾಂಗ ಮಾರಿ ಮಾಡಿ ಕುಂತೆಲ್ಲೋ ಸಿರಿಗೇಡಿ ॥ ೫ ॥

೪. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಜಂಗಿನ ಪದಾ

ಏನ ಚಂದ ಸಭಾ ಪಸಂದ ಕೂಡಿರಿ
ದೇವೇಂದ್ರನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು ॥ ಕುಂತ ದೈವದೊಳಗಾಗಲಿ ಚೌಕಾಸಿ
ಬಂದೀನಿ ಪುರಮಾಸಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸೋಸಿ
ಇಳು ॥ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡೋ ವರಿ ಬಂತೋ ಬಿರಿ ಇದರ ಸರಿ
ಶಾಣ್ಯಾತನ ನೋಡೂನ ಜಾಣ ಒದರಾಡಿಯೇನು ಫಲಾ ॥ ೧ ॥

ಈ ಶರಣ ಹುಸೇನಸಾಹೇಬಾ ಚರಣಕ ಬಿದ್ದು
ರಣಕ ಹೋಗ್ತಾನಂತಾನಬ್ದುಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಕೊಡರಿ ಹೋಗಲಾಕ ಅಪ್ಪಣಿ ನನಗ
ಅನುಮಾನ ಯಾಕೀಗ ಹೋಗುವುದು ರಣದಾಗ
ಇಳು ॥ ಕಡದಾಡಿ ಕೊಲಿ ಹಾರಿಸಿ ತಲಿ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ
ಹಿಡಿದು - ಹೊಡೆದು - ಕಡದು ಹಾಕುವೆ ನನಗೇನು ಥರಜಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಹೀಂಗೆಂದ ಹುಸೇನಸಾಹೇಬ ಕಂದನ ಮುಂದ ನಿಂದೇನು ವಯಸಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕದನಮಾಡುವಾಂಗಿಲ್ಲೋ ನಿನ್ನ ವಯ
ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಭಯ ಇನ್ನು ಎಳೇ ಪ್ರಾಯಾ
ಇಳು ॥ ಹೋಗಬ್ಯಾಡೋ ನೀನು ಹೇಳತೇನೋ ನಾನು
ಮರತ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನ ಶರಥ ನಿನ್ನಿಂದೇನಾಗಾಕಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಶರಣ ಕರುಣ ಮಾಡಂತ ಚರಣ
ಹಿಡಿದಾನೋ ಆಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಹುಸೇನಸಾಹೇಬ ಅಂತಾರೋ ಮಗನೇ
ನಿನಗ ಬಿಟ್ಟೇನಿ ಶಿವನ ಮ್ಯಾಗ ಈಗ ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಾಗ

ಇಳು ॥ ಬರದಂತ ಬರಿ ಶ್ರೀಹರಿ ತಪ್ಪದಲಿ
ನಾನೇನ ಮಾಡಲಿಯಿನ್ನಾ ದೈವೇನು ನೋಡಿ ಬಂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಹುಕುಮ ರಕಮ ಕೊಟ್ಟ ಕುಶಿಯಾದ ಮನದಾಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಹಾಂ ಕುಂತಾರೋ ತಮ್ಮ ಕುದುರಿಮ್ಯಾಗ
ಅಂಜಿಕಿಲ್ಲದ್ಹಾಂಗ ತಿರುವೂತ ಪೇರಿ ಹೀಂಗ
ಅಂತಾರೋ ದೊರಿ ಬಾ ವೈರಿ ನನ್ನ ಸರಿ
ಉಳದ ಬೆಳೆದ ಹೋಗಂತ ತುಳದ ಬಿಡತೀನಿ ಅಂತಾನಬ್ದುಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಮುಂದ ಜಿಗದ ಹತಿಯಾರ ಹಿರದ
ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾನ ವೈರಿಮ್ಯಾಲೆ ಆಡಿನೊಳಗ ಬಿದ್ದಂಗಾತು ಹುಲಿ
ಹಾರತಾವೋ ಮ್ಯಾಲೆ ತಲಿ ಧಡಧಡನೆ ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಅನೇಕ ಜೀಂವಾ ವೈದಾನು ಶಿವಾ ಮಾದೇವಾ
ಇ॥ ಜಂಗರಂಗ ಆದೀತೋ ಹೀಂಗ ಶರಣರಿಗೇನು ಅರವಿಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಸೈನಾ-ಜೈನಾ ಸುಮರಲೈನಾ ತಂದ ಶರಣರ ಸುತ್ತಯೆಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಹೊರಳಿ ಹೋದೇನಂದರ ದಾರಿಯಿಲ್ಲಾ
ಬಂದೀತೋ ಬಾಳ ಬಿರಿ ಮುನದಾನೋ ಶ್ರೀಹರಿ
ಇಳು ॥ಯಜೀದರಾ ಕೊಯ್ದಾರೊ ಶಿರಾ ಮುಡದಾರಾ
ಕರುಣ ವರುಣ ಇದ್ದಿಲ್ಲಂವಗ ಪಾಪಿಷ್ಟರೈದಾನ ಖಿಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಮಗನ ಮಥನ ಆದ ಸುದ್ದೀನ ಹುಸನೈನ ಕೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಇಂದು ಕರ್ಬಲಕ ಆದೆಲ್ಲೋ ಮಗನೆ ಮಣ್ಣಾ
ಇಷ್ಟು ನಿನ್ನ ದೈವಾನ ಬರಿದಾನೋ ಭಗವಾನಾ
ಇ ॥ ಹೋದ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಶಿವನ ಹುಲಿ
ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದ ಚಂದ ಅಮೃತ ತಂದ
ಕುಡಿಸ್ಯಾರೋ ರಸೂಲಿಲ್ಲ ॥ ೮ ॥

ಸುತ್ತ ದೇಶದೊಳು ಸತ್ತುಳ್ಳ ಗುರುಗಳು
ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಾರೋ ತಲಿಮ್ಯಾಲಿ
ಏರು ॥ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯೊಳಗ ದಸ್ತಗೀರ ಪೀರ
ನಾಗೂ ಗೌಸು ನುಡಿ ಕೇಳಿ ವೈರಿ ಹೋದ ಓಡಿ
ಹವ್ವಳ-ನಿವ್ವಳ ಕೆಚ್ಚಿದಕ್ಕಿಂತ ಅಕ್ಷರ ಭಿನ್ನಮೌಲಾ.

೫. ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಜಂಗಿನ ಪದಾ

ಜಾಣಾಗ್ನಾನಾಲಿಂದ ಬಯಾನಾ ತಗದೇನಿ ಒಂದ । ತೋಡಿಪದಾ ನಿಂದಾ
ಕುಂತೀರಿ ದೈವದವರಾ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿರಿ ವಿಚಿಯಾರಾ
ಅಡಿ ಪ್ರಾಸ ಅಕ್ಷರ ಆದರ ತಪ್ಪಾ
ಬಿಟ್ಟು ಮನದಾನ ಕೋಪಾ ನನಗ ಮಾಡಿರಿ ಮಾಪಾ
ಏರು ।।ಕೇಳಿವಾಳಿ ಸೂಳಿಹಾಂಗ ಕುಣೇತೀದಿ ಮುಂದಾ
ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಂಗ ಅಬ್ಬಾಸನ ಜಂಗ ಕೇಳರಿ
ಪರಸಂಗ ಹೇಳತೀನಿ ಒಂದಾ । ಮನಸೀಗೆ ತಂದಾ
ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಬಿಟ್ರೋ ಹುಸನ್ಯೆನಾ
ತಮ್ಮ ಸರೂ ಸೈನಾ ತಗೊಂಡಾರೋ ಬ್ಯಾಗನಾ
ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಇದ್ದಾಂಗ ಶಿವನ ಹುಲಿ । ಜಂಗ ಮಾಡುದಕ ಕೊಲಿ
ಏರು ॥ ಪುಂಡ ಹಿಂಡ ವೈರಿಗಂಡ ಶರಣ ಅನಿಸಿದ್ದಾ
ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೨ ॥

ಸಣ್ಣ ಕೂಸಿನ ಬಣ್ಣಾ ಸುಟ್ಟ ಹೌಸಾನ ಹಾರಿತೋ ಕಂದಾ
ಪೂರ್ಣಮಿ ಚಂದ್ರಾ । ಅಲಿ ಅಸ್ಗರಾ । ಅಂದ ನೀರ ನೀರಾ
ಹಾರಿತೋ ಖಬರಾ । ಸಣ್ಣ ಸುಕುಮಾರ
ಹತ್ತಿತ್ತೋ ಬಿಕ್ಕಿ ಎರಡು ಕೈಕಾಲ ತಿಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸಿ ಆಕಿ
ಬಾನೂ ಬೇಬಿ ಶೋಕ ಮಾಡುವಳೋ । ಮಗಾಯಕ ಆಗಿದಾನೆ ಸುಂದಾ
ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೩ ॥

ಕರುಣ ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಶರಣ ತಗೊಂಡ 'ಮಸಕಿ'ನ ಕೈಯಾಗ ಹಿಡದಾ
ಭಯಾಯಿಲ್ಲದ ನಡದಾ । ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಕುದುರಿ
ಹಿಡದಾರೋ ದಾರಿ । ನಡೆದಾರೋ ಬಿರಿ ಬಿರಿ । ತಿರುವೂತ ಫೇರಿ

ಅಂತಾರ ಧೀನ್ ಧೀನ್ । ಇಂದಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ಪ್ರಾಣಾ
ನೀರ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ನಾನಾ । ಕುದುರಿ ನಡಿತ ಕಾಲ ಕೆದರಿ
ಏರು ॥ ಜೇಂವಕ ಚೂರ ಹೆದರಿಕಿಯಿಲ್ಲದಾ
ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೪ ॥

ಕೆಟ್ಟ ಮರವಾನಾ ದ್ರುಷ್ಟ ಹೇಳಿದಾನ
ಬ್ರಷ್ಟ ಯಜೀದನ ಮುಂದಾ । ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಬಂದಾ
ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲಾ । ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾವಲಾ
ಯಜೀದ ಖುಲ್ಲಾ । ನಡೆಸಿದ ಅಮಲಾ
ಬಂದೋಬಸ್ತಾ । ಅಂವ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮಸ್ತಾ । ಹಂತಾ ಯಾಂವ ಶಮರಂತಾ
ಏರು ॥ ಬಂದ ಇಂದ ಕೊಂದ ನಮ್ಮನ್ನು
ಹ್ವಾದಾನೋ ಜೀವಲಿಂದಾ । ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೫ ॥

ಸೂರಾ ಧೀರಾ ತಗೊಂಡ ಹತಿಯಾರಾ
ಕೈಯಾಗ ಹಿಡದಾ । ಅಂತಾನೋ ಭರ‍್ರಂದಾ
ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಶರಣರ ಜಂಗ । ನಡೆದೀತೋ ಆವಾಗ
ಇಟ್ಟಿದಿಲ್ಲೊ ಜೀವದ ಹಂಗ । ನಬಿಸಾಬರ ಕರಣ ನಮಗ
ಐತಿ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಿ । ಅಂತಾರೋ ಅಬ್ಬಾಸಲಿ । ಶಿವನ ಮನಿಹುಲಿ
ಏರು ॥ ಕಡದಾ - ಹೊಡದಾ - ನಡದಾ
ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ನೀರಿನ್ಹಂತೇಲಿ ಹ್ವಾದಾ । ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೬ ॥

ಪುಂಡ ಗಂಡಾ ನೀರ ತುಂಬಿಕೊಂಡಾ ತಿರುಗಿ ಅಂವಾ ಬಂದಾ
ಮರವಾನಾ ಅಂದಾ । ಹಿಡದ ನಿರ್ತಿಟ್ಟ ಬಾಣಾ
ಹೊಡದಾನೊ ದುಷ್ಮನ್ನಾ । ಹರಿದೀತೊ 'ಮಸಿಕಿ' ನಾ
ನೀರ ಉಳಿಲಿಲ್ಲನ್ನುನಾ । ಆವಾಗ ನೆನದಾರೊ ಶಿವನಾ
ನಿನಗ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕರುಣಾ । ಮಕ್ಕಳದು ಹೋಗತೈತಿ ಪ್ರಾಣಾ

ಏರು ॥ ಭಂಡ ಮರವಾನಾ ಕಂಡ ಅಂದಾ
ಮನಗಂಡ ಬಾಣ ಹೊಡೆದಾ । ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೭ ॥

ಶರಣಾ- ಮರಣಾ- ಹೊಂದ್ಯಾರಾದಿನಾ
ಬರದಿದ್ದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ತಪ್ಪೂದಿಲ್ಲ ಅಂದಾ
ಹುಸ್ನೆ ಇಬ್ನೆ ಅಲಿ ಶರಣಾ ।ಎತ್ತಿವೋದ್ರೋ ಅಬ್ಬಾಸಲಿನಾ
ಅಂತಾರ್ಥಿಂಗ ಹುಸನ್ಯೆನಾ । ಬರಲಿಲ್ಲ ಶಿವಗ ಕರುಣಾ
ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಮಣ್ಣಾ । ತಂದೂ ಸರೂ ಸ್ವಾಮಾನಾ ।
ಸ್ವರ್ಗಕ ಹ್ವಾದಾರಣ್ಣಾ
ಏರು ॥ ದುಃಖ ಶೋಕ ಮಾಡೀತ ತ್ರಿಲೋಕ
ಹೆಂತಾ ಹುಲಿ ಹ್ವಾದಾ । ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ೮ ॥

ಗುರು ದಸ್ತಗೀರ ಹೀಂಗ ವರವ ಕೊಟ್ಟಾರೋ
ಸುರು ಹಿಡಿತೇನಿ ಅವರ ಪಾದಾ ಕೊಟ್ಟಾ ಸರೂ ಭೇದಾ
ಕರುಣುಳ್ಳ ಕೇಸುಪೀರಾ । ಆದಾನೋ ಸಹಕಾರಾ
ನಾಗೂ ಗೌಸುಗ ಪೂರಾ । ವಿದ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಎದಿಗಾರಾ
ತಗೋ ನಿನ್ನ ತೋಡಿ । ಕಂತ್ರಿ ಪದಾ ಏನ ಹಾಡಿ
ಮಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಿ । ಜೋಡಿ ಗೆಳೆಯರು ಕೂಡಿ
ಏರು ॥ ಲಾಲ ಡೋಂಗ್ರಿ ಹಾಡಿ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ಚಂದಾ
ತೋಡಿ ಪದಾ ನಿಂದಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ೯ ॥

೬. ಹುಸೇನರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದಾ

ಕುಂತ ಸಭೇಕ ನಾನು ಶಾಂತದಿ ಪೇಳುವೆ
ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ನೀವು ಬಯಾನಾ
ಏರು॥ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಮುತ್ಯಾನ ಸ್ಥಾನಾ
ಬಿಟ್ಟಾರೋ ಅಲ್ಲೇ ಹುಸನ್ಯೆನಾ
ಹುಸನ್ಯೆನಾ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣರು ಕುದುರಿಗೆ । ಜೀವನ ಹಾಕಿ ಕುಂತಾರವರು
ಕುದುರಿ ಕುಣಸೂತ ಶರಣಾ । ಅಂದಾರೋ ದೀನ್ ದೀನಾ
ಕರ್ಬಲಕ ಹೋಗಿ ಮಾಡ್ಯರೋ ರಣಾ ॥ ೧ ॥

ಇಳು । ಕಣದಲ್ಲಿ ಹುಸನ್ಯೆನ ನಿಂತಾರೋ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ಕರೆದು ಹೇಳ್ಯಾರೋ ಆ ಯಜೀದಗ । ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ಅನುಮಾನ
ಕರೆಸು ನಿಮ್ಮ ಪೈಲ್ವಾನ । ಹಿಡಿರಿ ಅವನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನ
ನಡೆದೀತೋ ಜಂಗ ಒಂದೇ ಸವನಾ
ತೀರಿ ಹೋದೀತೋ ಹುಸನ್ಯೆನ ದಂಡು ಆಗಿ ಹೈರಾಣಾ
ಏರು॥ ಮಾಡಲಿ ಇನ್ನೇನ ನಿಂತಿತೋ ಸತ್ಯವನ ॥ ೨ ॥

ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಯಜೀದ ಮಸಲಾತನಾ
ಹೇಳತಾನ ದಂಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ಯಾಕ ಅನುಮಾನ
ಕೊಲ್ಲೂನು ನಡಿ ಹುಸನ್ಯೆನ್ನಾ
ಹುಸನ್ಯೆನ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣರು । ಸಮಾಜಿಗೆ ಕುಂತಿದ್ರೋ ಶುಕ್ರವಾರ ದಿನಾ
ಏರು ॥ ಬಂದಾರೋ ಶುಮ್ರಲಹಿನಾ । ಕೊಂದಾರೋ ಗೋಣವನಾ
ಹರಹರ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಾರೋ ಪ್ರಾಣಾ ॥ ೩ ॥

ಧರೆಯೊಳು ಬಾಗಲಕೋಟೆ । ಇರುವುದು ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ
ಕೇಸುಪೀರನ ದಯಾ ಸಂಪೂರಣಾ

ಲಚಮನಸಿಂಗ ಮಾಡಿದ ಸವಾಲನಾ
ನಾಗೂ-ಗೌಸು ನಿಂತ ಹೇಳತಾರೋ ಸಭೆದಾಗನಾ
ಏರು ॥ ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕ ಲಗುಮಾಡಿ
ನಾಚಿಕಿಯಿಲ್ಲದ ಚೇರಿ ನಿಂತಿಯಾಕ ಸುಮ್ಮನಾ ॥ ೪ ॥

೭. 'ಕರ್ಬಲಾ'ದ ರಕ್ತದ ಮಹತ್ತ್ವ

ಮನಸಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ತ್ರಿಲೋಕ ಚಂದ್ರನಾಚುವ ಇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹುಸೇನಾ
ಮಡಿದ ಬಳಿಕ ಅಳುವುದು ಭೂಮಂಡಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇಳು ॥ ಜಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತೋ ಕಲ್ಬಲಾ
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ವರ್ತಮಾನ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾನಾ
ಆಗಲೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಬಲದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಾವ ಮೊದಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಮರ್ತ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಹುಸೇನ ಹಾ ಸೇಲಾ
ಏರು ॥ ಶರಣರನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಸ್ಯಾವರಿ
ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಾಡುವವು ಗುಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇಳು ॥ ರಕ್ತಾ ಮುಳುಗಿ ಕೆಂಪಗೆ ಮೈ ಕೈ ಎಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಆಗ ದುಃಖಾತೋ ಅತಿ ಬಿಟ್ಟಾವು ಅನ್ನ ನೀರಾ
ಆಗಲೆ ಅವು ಸಕಲಾ ಎದಿವೊಡಿದು ಆದಾವು ಅಡವಿಪಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇಳು ॥ ಯಹೂದಿ ತೋಟ ಇತ್ತೊ ಸೇಲಾ
ಏರು ॥ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ
ತಿತ್ತೊಟೊಂಗಿ ಹಿಡಿದು ಮೇಲಾ
ತನ್ನ ರೆಕ್ಕಿ ಜಾಡಿಸಲು ರಕ್ತಾ ಬೀಳುವುದು ಮಳೆಹನಿ ಬಿಸಿಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇಳು ॥ ಯಹೂದಿ ಮಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೋ ಬಹುಕಾಲಾ ॥
ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಗಿ ರೋಗದಿಂದ ಇದ್ದಾಳೋ ಬಹುಕಾಲ ॥ ೬ ॥

ಇಳು ॥ ಮೆಲ್ಲಕ ನೋಡ್ಯಾಳು ಸೋಜಿಗ ಕೇಲಾ
ಏರು ॥ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಹನಿ ಬಿತ್ತು ತುರ್ತಾ

ಕಣ್ಣು ಕೈಕಮಲಾ ಆಗಿತ್ತು ರಕ್ತಾ ಮಾಣಿಕದ ಹೋಲಾ ॥ ೭ ॥
ಇ ॥ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಾಳು ರಕ್ತ ಮೈಮೇಲಾ
ಏರು ॥ ಸುಂದರ ಚಿನ್ನಾ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಾ
ಮೊದಲಿನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾ ಆದಾಳೋ ಆಗ ಮನಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇಳು ॥ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾನೋ ಯಹೂದಿ ಕಂಗಾಲಾ
ಏರು ॥ ಹಿಡಿಲಿಲ್ಲೋ ಗುರ್ತಾ ಆಗಿ ಸಂಶಿ ಚಿತ್ತಾ
ಆಗಿ ಚಂಚಲಾ ಕೇಳ್ಯಾನೋ ಸರ್ವ ಆದ ಮೂಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇ ॥ ಒಡದ ಹೇಳ್ಯಾಳೋ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿ
ಏರು ॥ ಯಹೂದಿ ಮನಸ್ಸು ಆಗಿ ಸಂತೋಷ ಬಹಳ ಹರುಷ
ಆದ ಕಬೂಲಾ ಕಣ್ಮುಟ್ಟ ನೋಡಿ ಪಕ್ಷಿಯ ಕೇಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇಳು ॥ ಕಲ್ಮಾ ಓದ್ಯಾನೋ 'ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಾಹು'
ಏರು ॥ ಮುಹ್ಮದುರ್‍ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಾ
ಜಗತೇಕ ಸೇಲಾ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ ನೆನೆಯುವೆ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥

ಇ ॥ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಪ್ರಭೂಲಾ । ದಸ್ತಗೀರನ ಕರುಣ ನಮ್ಮ ಮೇಲಾ
ಇರುವುದು ಸಂತಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೇಳಿ ವೈರಿ ಹೋದಾನೋ
ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಮನಿತಾನಾ ॥ ೧೨ ॥

೮. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ 'ಉಮರ' ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದ ಪದ

ಪಂತರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಕೂಡಿ ಕುಂತೀರಿ ಬಂದಾ
ಮಜಕೂರ ಒಂದ ಧ್ಯಾನಕ ತಂದ ಮನಸಿಗೆ ತಂದ
ಏರ ॥ ಸರಸ ಸಭಾ ನೀವು ಪುರಮಾಸಿ
ನೆರದೀರಿ ಮಾಡೂದಕ ಚೌಕಾಸಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಇಂದ ನಾನು ಒಂದ ಕತಿ ತಗದೀನಿ ಹುಡುಕಿ
ಮುಂದ ಶಾಹೀರ ಕೇಳೋ ನಿನ್ನ ಮನದಾಗ ಮಿಡುಕಿ
ತಮ್ಮಾ ಜರಾ ದಮ್ಮ ಹಿಡಿ ಸಾರಿಸುವೆ ಪಡಕಿ
ನಿನ್ನ ಅಡಿಗಡಿ ಕೊಡತೇನೋ ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ
ನಿನ್ನ ಮೂಗಿನ್ಯಾಗ ಪೋಣಿಸಿ ಬಿಡತೇನಿ ರೌಡಿ
ಹಾಡತೀದಿ ಮಂಗ್ಯಾನಂಗ ಬಲು ಕುಣದಾಡಿ ॥ ೧ ॥

ಇಳು ॥ ಖಡಕ ಅಕ್ಷರ ತೊಡಕ ಬಲು ಬಿಗಿ ಬಂದ
ಧ್ಯಾನಕ ತಂದ ಕೇಳಿರಿ ಪಸಂದ ಮನಸೀಗೆ ತಂದ
ಏರು ॥ ಉಮರ ಉಸ್ಮಾನ ಅಲಿ ಮೌಲಾ
ಅಬೂಬಕರ ಸಿದ್ದೀಕಾದರ ಅಲಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಇವರು ಅಗದಿ ಅಗದಿ ಜೀವದ ಮಿತ್ರ
ಶರಣ ನಬಿಸಾಬನ ತಲಿಮ್ಯಾಲಿನ ಛತ್ರ
ನಿತ್ಯ ಐದು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಸಾಂಬನ ಸ್ತೋತ್ರಾ
ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ಉದಯದ ನಮಾಜ ಮಾಡಿ
ಹೊರಟಹ್ವಾದಾರೋ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಿ ಕಡೆ
ಉಮರ ಆದರಾಗಿಂತ ಹ್ವಾದಾನ ಒಡದ ॥ ೨ ॥

ಇಳು ॥ ಉತ್ತತ್ತಿ ವನದಾಗ ಉಮ್ಮರ ಹೋಗಿ ಕುಂತಿದ್ದಾ
ಅವರ ಮೈಯಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೋಗಿತ್ತೊ ಹರದಾ

ಏರು ॥ ಕಳದಾರ ಉಮರ ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ಅಂಗಿ
ಉತ್ತತ್ತಿ ಎಳಿಯಲಿಂದ ಹೊಲುವ ಸಲುವಾಗಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಸಣ್ಣನೂಲ ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಲ ಹೋಗಿತ್ತೋ ಹರದ
ಜೋಡಿಸಿ ಅದು ಪೋಣಿಸಿ ಉತ್ತತ್ತಿ ಗಿಡದ
ಆಗಿ ಮನ ಪೈರನ ಬಿಡಬೇಕ ಹೊಲದ ಸೂಜಿ ಹಿಡಿದರಾಗ
ತಂದ ಮಾನಸಿನಮ್ಯಾಗ ಗಟ್ಟಿ । ಹೊಲಿಬೇಕೋ ಎಂದೂ ಹರಿದಾಂಗ
ಬರಿಮೈಯ ಬಿಟ್ಟು ಉಮರ ಅಂಗಿಯ ಹೊಲಿತಿದ್ದ ॥ ೩ ॥

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನ್ಯಾಗ ಸೂರ್ಯ ಉದಿಹಾದ ಬಂದಾ
ಉಮರನ ಹಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೇರಿದ್ದಾ ಬೆನ್ನ ಮಾಡಿ ಕುಂತಿದ್ದಾ
ಏರು ॥ಹೊಲುದರೊಳಗ ಬಿದ್ದಿತೋ ಉಮರನ ಧ್ಯಾಸಾ
ಎಳಿ ಬಿಸಲಿಗೆ ಬಳಿ ಸುಟ್ಟಿತೋ ಬೆನ್ನಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಸುಟ್ಟ ಬೆನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿಲಿಂದ ತಿರುವ್ಯಾರೋ ಗೋಣಾ
ಉಮರ ಆಗ ಸೂರ್ಯನಮ್ಯಾಗ ಕಿಸ್ತಾರೋ ಕಣ್ಣಾ
ಸೂರ್ಯ ಜರಬ ಆಗಿ ಗಾಬ ಸೂರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ ತಿರುಗಿ
ಹೋಗಿ ಏಳನೇ ಪಾತಾಳದಾಗ ಕುಂತಾನೋ ಅಡಗಿ
ಕುಂತಿದ್ದಜಾಗ ನಮಗ ಹೇಳಬೇಕೋ ಒಡಂದಾ ॥ ೪ ॥

ಇಳು ॥ ಬಿದ್ದೀತು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕತ್ತಲಗಡದಾ
ಕಾಳ ಕತ್ತಲಗಡದಾ ಬಡಬಗ್ಗರದಾ ಆದೀತ ಬಂದಾ
ಏರು ॥ ಕಂಡ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣರಾ
ಮಾಡುವರೋ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ವಿಚಿಯಾರಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಏನು ಚಮತ್ಕಾರವಿದು ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ ನನಗ
ಮೂಡಿ ಮುಣುಗಿದ್ದು ಆಗಿಲ್ಲ ಹ್ಯಾಂಗ
ಕಿಯಾಮತ ಪ್ರಳಯಕಾಲ ಬಂದೀತ ಈಗ
ಇದ ಯೋಚನ್ಯಾಗ ಕುಂತಾನ ಬಡದ ದಿಂಗ

ಚೂರ ಚೈನ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಅವನ ಜೇವದ ಒಳಗ
ಶರಣ ನಬಿಸಾಬಗ ಬಿದ್ದೀತೋ ಭುಗಿಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇಳು ॥ ಅರಜ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಶರಣರು ಸಿದ್ಧಶಿವನ ಹುಕುಮಿಲಿಂದಾ
ಜಿಬರಾಯಿಲಾ ಬಂದಾ ತಿಳಿಸುದಕ
ಏರು ॥ ಅಂತಾನೋ ಜಿಬರಾಯಿಲಾ ಯಾತಕ್ಕ ಚಿಂತೆ
ನಿಮ್ಮ ಅಸಹಾಬ ಉಮರ ಮಾಡಿದ ಖ್ಯಾತಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಇಂದ ಮುಂಜಾಲೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಂವಾ ಉತ್ತತ್ತಿ ವನಕ
ನೀವು ಎಲ್ಲಾರೂ ಕೂಡಿ ನಮಾಜು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ
ಅವನ ಅಂಗಿ ಹರಿದಿತ್ತು ಹೊಲುವುದು ಸಕ
ಅಂಗಿ ಕಳದ ಕುಂತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಏರಿತ್ತೋ ಹೊತ್ತಾ
ಎಳೆ ಬಿಸಿಲು ಹತ್ತಿ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಸುಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ
ಅವರು ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ದಿಟ್ಟೀಸಿ ನೋಡ್ಯಾರ ಸೂರ್ಯ ಆದ ಐಕಾ ॥ ೬ ॥

ಇಳು ॥ ಈ ಮಾತು ಅವರಿಂದಾ ನೀಗದೋ ಯಾರಿಂದಾ
ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟಭೇದಾ ಜಿಬರಾಯಿಲಾ ಹೋದಾ ಹುಕುಮ ಸಾಂಬಂದಾ
ಏರು ॥ ಈ ಮಾತು ನಬಿಸಾಬ ತಿಳಿಕೊಂಡಾ
ಹೋದಾರೋ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕರಕೊಂಡಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಸಾಗಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತನಕ
ಊರ ಬಿಟ್ಟ ದೂರ ಇರುವ ಉತ್ತತ್ತಿ ವನಕ
ಕುಂತಿದ್ದಾ ಅಂವಾಅಂಗಿ ಹೊಲುತಿದ್ದಾ ಒಂದು ಗಿಡದ ಬುಡಕ
ಶರಣರು ಹಿಡದಾರೋ ಕೂನಾ ದೂರಿಂದ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಶರಣಾ
ಬಾಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಉಮರ ನಿಮ್ಮದು ಶಾಂತಗುಣಾ
ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೋಪಾ ನಿಮಗ ಯಾಕ ಬಂದೀತೋ ಇಂದಾ ॥ ೭ ॥

ಇಳು ॥ ನಿಮ್ಮ ಜರಬಿಗೆ ಅಂಜಿ ನಡುಗಿ ಗದಗದಾ

ಮಾರಿ ತೋರಿಸದೆ ಬಂದಾ ಅಂವಾ ಇಳದ ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗಿದ್ದಾ ।
ಏರು ॥ ಹಂತವರದು ಆಗೇತಿ ಆಗತಿ ಬೆಳಗು ಮಾಡೋ ಅಧಿಪತಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಇಷ್ಟುಸಿಟ್ಟ ಇಟ್ಟರ ನೀವು ಮನಸಿನೊಳಗ
ನಡದೀತ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದೀತ ಹ್ಯಾಂಗ ಬೇಗು ಬೆಳಗು
ಬಂದ ಜಿಬರಾಯಿಲ ತಂದ ಮಾಹಿತಿ ಹೇಳಿದ ನಮಗ
ನೋಡಿ ಆ ಸೂಚನಾ ನಾವು ಇಲ್ಲಿತನಾ
ನಡದ ಬಂದೇವಿ ಕೊಡಬೇಕ ಮಾನಪಾನಾ
ಇಲ್ಲಂದರ ಇಂದೀಗೆ ಸೂರ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲಂದಾ ॥ ೮ ॥

ಇಳು ॥ ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಉಮರ ಸೂರ್ಯಗ ಝಟ್ಟನೆ ಕರದಾ
ಕೇಳಿ ಈ ಶಬ್ದಾ ಆದಾ ಅಂವಾ ಲುಬ್ದಾ ತೆರದೀತ ಪ್ರಾರಬ್ದಾ
ಏರು ॥ ಬಂದಾನೋ ಸೂರ್ಯ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಡಿ
ಸರ್ವರ ಮನಾ ಸಂತೋಷ ಆತ ಪ್ರಕಾಶ ನೋಡಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಶರಣರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ವರು ಮಿತ್ರರು ಕೂಡಿ
ಸಾಂಬನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾರ ಬೇಡಿ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರ ಸತ್ಯದ ಮಹಿಮಾ
ಬಾಗಲಕೋಟಿವೊಳಗ ಉಸ್ತಾದ ಲಚ್ಚಮನ ಸಿಂಗ
ತುಸು ತಗುಲಿಲ್ಲದೆ ಮಿಗಿಲಾದರೋ ದೇಶದೊಳಗ
ನಾಗು ಗೌಸು ವೈರಿಗೆ ಹೊಗಿಸ್ಯಾರೋ ಗುಡ್ಡಾ ॥ ೯ ॥

೯. ಮೌಲಾಲಿಯ ಜನನ ಮತ್ತು ಬಾಲಲೀಲೆ

ಪಂಡಿತ ಪಂತರು ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಕ್ಯಾಲಾ
ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾರೋ ಅಲಿ ಮೌಲಾ ಮರತೇಕೆ ॥ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು ॥ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಫಕರಾ ಮೌಲಾನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರಾ
ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಬಸರಾ ಕಾಲಕ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು ಬೇಬಿ ಬೈತುಲ್ಲಕ
ಆ ಕಾಬೇಕ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲಾ ಬೆಟ್ಟಿ । ಆದ್ರ ನಬಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಅಂತಾರ ಬೀಬಿಗೆ ತಡೆಯದೆ ತತ್ಕಾಲಾ
ಹೋಗರಿ ಮನಿಗೆ ಇನ್ನಾ ಬ್ಯಾರೇ ಆಗೇತಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾ
ಬರತಾರ ಹುಟ್ಟಿ ರತನಾ ಜಗತೇಕ ॥ ೧ ॥

ಇಳು ॥ ಶರಣರು ತಾಕೀತ ಕೊಟ್ಟ ಹ್ವಾದಾರ ಮನಿಗೆ ಹೊಂಟಾ
ತಿಳೊದಿಲ್ಲ ಸಾಂಬನ ಆಟ ಕವತೂಕ
ಏರು ॥ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಫಕರಾ ತಿಳಕೊಂಡ ಮಜಕೂರಾ
ಮಾಡತಾರ ಅವಸರಾ ಹೋಗುದಕ ಬ್ಯಾನಿಯೆದ್ದ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಡಿಲಾಕ
ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲಾ ಸುಳ್ಳು ಆಗೂದು ಕವಲಾ
ಕಾಬೇದಾಗ ಹುಟ್ಟೂದು ಇತ್ತ ಅಲಿಮೌಲಾ
ಬ್ಯಾನಿಯೆದ್ದು ಮಾಡ್ಯಾವ ಜೇರಾ ಆದಾರ ಗಾಬರಾ
ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಯಾರ‍್ಯಾರ ಹಂತೇಕ ॥
ಇಳು ॥ ಫಾತಿಮಾ ಫಕರಾ ಆಗ ನೆನಸಿ ಅಂತಾರ ಶಿವಗ
ಸಿಗವಲ್ಲದು ಮರಿಯಾದಿ ಜಾಗ ನಸೀಬಕ
ಏರು ॥ ಬೀಬಿ ಮರಗವ ನೋಡಿ ಬಿರದೀತ ಕಾಬೇದ ಗ್ವಾಡಿ
ಸಾಂಬನು ಹುಕುಂ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣಿಕ ಹೋಗಿ ಕುಂತಾರ ಬೀಬಿ ಆಸರಕ
ಆ ಪರದ್ಯಾಗ ರಂಬಿ ಹಡದಾರ ಮೌಲಾಗ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿ
ಮಾದೇವನ ಕರುಣ ಕಟಾಕ್ಷ ನಂಬಿ

ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣ ಆದರೀತ ತ್ರಿಲೋಕ
ಕಾಬೇತುಂಬ ಬಿದ್ದೀತ ಬೆಳಕ ಸುರತಕ್ಕ ॥ ೩

ಇಳು ॥ ಬಂದಾರ ನಾಗನ್ಯಾರು ಸ್ವರ್ಗದ ನೀರು ತಂದೆರೆದಾರು
ಕಳಿಸಿದಾ ಸದ್ಗುರು ಬಾಣೇತನಕ
ಏರು ॥ ಮೂರು ದಿನದ ಮ್ಯಾಲಾ ಬಿಟ್ಟಾರ ಬೈತುಲ್ಲಾ
ಮನಿಗೆ ಹೋದಾರ ಖುಷಿಯಾಲಾ ಮದೀನೇಕ
ಖುಷಿಯಾದಾರ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಕಮಲಾ
ಆ ಕೂಸಿನ ಮ್ಯಾಗ ಮಮತಿ ಬಗಲಾಗ ತಗೊಂಡಾರ ಎತ್ತಿ
ನಬಿಸಾಬ ಮೌಲಾಗ ನೋಡಿ ಬಿಡುವರು ಅಕ್ಕರತಿ
ಮುದ್ದಾಡಿದಾರ ಅಂವಚಿ ಮಾರಿಗೆ ಮಾರಿ ಹಚ್ಚಿ
ಹತ್ತೀತ ವಿದ್ಯೆದ ರುಚಿ ಅದ ಕಾಲಕ ॥ ೪

ಇ॥ ಮರುದಿನಾ ತೊಟ್ಟಿಲದಾಗ ಮಲಗಿಸಿ ಅಲಿ ಮೌಲಾಗ
ತಾಯಿ ಕೂತ್ರ ಬಚ್ಚಲದಾಗ ಜಳಕಕ
ಏರು ॥ ಹಾಂವ ಒಂದ ತೊಟ್ಟಿಲದಾಗ ಬಂದ ಬಿತ್ತಮೌಲಾನ ಮ್ಯಾಗ
ಎಚ್ಚರಾಗಿ ನೋಡೋದರೊಳಗ ಬಂತ ಕಡಿಯಾಕ
ಕಸುವ ತೋರಸ್ಯಾರ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಕ ದಿನಕ
ಆಗ ಮೌಲಾ ಮಾಡಿ ಚಾಲಾಕಿ ಎರಡು ಕೈಬಿಟ್ಟ
ಹಾಂವಿನ ಬಾಯ್ಯಾಗ ತುರಕಿ
ಸೀಳಿ ಒಗದಾರ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಪಕರಾಣಕಿ
ಫಾತಿಮಾ ಪತಿವರತಾ ಬೆಳಕಾ ಮಾಡಿ ಎದ್ದಾರ ತುರತಾ
ತೊಟ್ಟಿಲ ಸುತ್ತ ಬಿದ್ದೀತ ರಗತಾ ನೋಡುತನಕ ॥ ೫

ಇಳು ॥ ತೊಟ್ಟಿಲ ಎಡಬಲಕ ಬಿದ್ದೀತ ಹಾಂವಿನ ತುಣಕ
ಗಟಾಸರ್ಪ ಅಚಾನಕ ಜೀಂವದಸಕ

ಏರು ॥ ತಾಯಿ ಕಂಡು ಹೌಸಾನ ಹಾರಿ ಒದರ್‍ಯಾರ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿ
ಕೂಡ್ಯಾರ ನೆರಿಹೊರಿ ಕಲಕಾಟಕ ನೋಡ್ಯಿತ ಕೊಡ್ಯಿ ಮಂದಿ ಕೌತುಕ
ಆಗ ಹಜರತ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ನಿಂತ ನೋಡತಾರೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಗ್ಗಲಾ
ಮೌಲಾನ ಚೆಹರಾ ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ಆಗಿತ್ತ ಕೆಂಪಲಾಲಾ
ಮೈತುಂಬ ಮುಣಗಿತ್ತ ರಗತಾ ವರಸಿದಾರ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಾ
ಶಿವನ ಹುಲಿ ಶಕ್ತಿವಂತಾ ಈ ಬಾಲಕ ॥ ೬ ॥

ಇಳು ॥ ಗಫಾರನ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣಾ ಕೂಫಾರನ ಗಂಟಲಗಾಣಾ
ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೊಯಿತಾರ ಗೋಣಾ ಕಡಿತನಕ
ಏರು ॥ ಪ್ರೀತೀಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸ್ಯಾನ ಸಾಂಬಾ । ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಸ್ತಂಭಾ
ಆಗೂದು ಜಗತುಂಬಾ ಇವರ ಬೆಳಕಾ
ಕಾಳ ಆಗೂವಾ ವೈರಿಗಳ ಕುಲಕ ।
ಆ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಶಾರಾ । ಸುತ್ತ ದೇಶಕ ಜಾಹಿರಾ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರಾ ಶೀನೇದಾರ
ನಾಗೂ-ಗೌಸೂನ ಜರಬಾ । ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಬಂದೀತ ಕುರುಬಾ
ಕೊಯಿಕೊಂಡ ಬಿಡತೇನಿ ತುರುಬಾ ಕಡಿಕಾಲಕ ॥ ೭ ॥

೧೦. ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಯ ಪದಾ

ಚಂದ ಸಬಾ ಕೂಡಿರಿ ಬಂದ । ಮಜಕೂರ ತಗದೇನಿ ಒಂದ
ಆಗಬೇಕ ಆನಂದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಮರ್ತ್ಯದೊಳಗ ಮೌಲಾ । ಆದಾರೋ ಪ್ರಭೂಲಾ
ಶಿವನ ಹುಲಿ ಅನಿಸಿದರಲ್ಲಾ । ಭವದೊಳು ಭಕ್ತರ ಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು॥ ಬಂದ ದಿನ ಆಡಾಕ ಬ್ಯಾಟಿ । ಹೊಂಟಾರೋ ನಡಾಕಟ್ಟಿ
ಕುದುರಿಗೆ ಜೀನ ಜರಕಾಟಿ । ರಂಗಲಾಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇಳು ॥ ನಬಿಸಾಬ ಕಂಡರಾಗ ಕರದಾರ ಅಲಿ ಮೌಲಾಗ
ತಾಕೀತ ಮಾಡ್ಯಾರ ಹೀಂಗ । ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ನಿಮ್ಮ ಮನದಾಗ ಹುಟ್ಟಿ ನಡದೀರಿ ಆಡೂಕ ಬ್ಯಾಟಿ
ನಿಮಗೊಂದ ಹೇಳತೇನಿ ಗಟ್ಟಿ । ನಮ್ಮ ಸೀಮಿ ಹ್ವಾದಿಂದ ದಾಟಿ
ಬರತಾವ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿ । ತಪ್ಪದಲೆ ನೆಪ್ಪಹಿಡಿರ
ಅದರಾಗ ಮೂರು ದಾರಿ ಭಯಾಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಾರಿಗೆ ಹೋಗಮ್ಯಾಡಾ । ಐತಿ ಅದುಬಲೆ ಅನಗಡಾ
ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು ಸುಡುಗಾಡಾ । ಚಲೋದಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾವನ ಕಲ್ಮಾ ।
ಹೊಂಟಾರೋ ತಗೊಂಡ ಹುಕುಮಾ
ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾರೋ ತಮ್ಮಾ ಕುದುರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಲಗಾಮಾ
ಸೀಮಿದಾಟಿ ಹೋಗುತನಕ । ದಾರಿಗಳು ಬಂದಾವ ನಾಲ್ಕು
ಮಾವನ ಮಾತ ಆದೀತ ತರ್ಕ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇಳು ॥ ಬ್ಯಾಡಂತ ಹೇಳಿದ ಹಾದಿಗೆ । ಕುದುರಿ ಹ್ವಾದೀತ ಸಾಗಿ
ಎಷ್ಟು ಹಿಡಿದರ ಜಗ್ಗಿ । ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ

ಏರು ॥ ತುಂಬಿತ ಕುದುರಿಗೆ ಗಾಳಿ । ಹೋಗುವಾಗ ಆರ್‍ಯಾಣದಲ್ಲಿ
ಮೂರ ಭಾವಿ ಇದ್ದಾವ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡತಾರಾ ಮೌಲಾವಲಿ
ಎಡಬಲ ಭಾವ್ಯಾಗ ನೀರಾ । ತುಂಬಿದ್ದವು ಭರಪೂರಾ
ನಡುವಿನ ಭಾವ್ಯಾಗ ಜರಾ । ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥
ಇಳು ॥ ಕಂಡ ಮೌಲಾ ಆಗ್ಯಾರ ಹೈಪಾ । ಸಾಂಬನ ತಂತ್ರ ತಾರೀಫಾ
ಕಲ್ಪನಾ ಮಾಡಿದರು ಸ್ವಲ್ಪಾ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕುದುರಿ । ಹೋದೀತ ಭರಾರರಿ
ಗಾಳಿ ಬಿಟ್ಟ ರವದಿಯ ಸರಿ । ಸಮುದ್ರಕ ಬಂದಿತ್ತರಿ
ಚಮತ್ಕಾರ ಕಂಡಾರ ಮೌಲಾ । ಮಣುಗುತಿದ್ದವು ನೀರಾಗಕುಳ್ಳಾ
ತೇಲುತ್ತಿದ್ದವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಾ । ಹರಗೋಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇಳು ॥ ಕಣಗಂಡ ಕಂಡ ಕೌತೂಕ ಮೌಲಾವಲಿ ಆದಾರ ಥಕ್ಕ
ಗೂಡಾರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ಪಕ್ಕ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಮಜೂಕೂರ ತಿಳಿದಂಗಾತು । ಮನದಲ್ಲಿ ಅಗಾದ ಹಿಡಿತು
ಕುದುರಿ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತು । ಮತ್ತ ಪಕ್ಷಿವೊಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತ
ಹಕ್ಕಿ ರೆಕ್ಕಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ಅಕ್ಷರ ಬರದಿದ್ದವು ಖುಲ್ಲಾ
ತಮಾಮ ಕಲ್ಮಾ ಷರೀಫಯೆಲ್ಲಾ ಉಳಿದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ನೆದರ್ಹಚ್ಚಿ ನೋಡುತನಕ । ಪಕ್ಷಿ ತಿಂತಿತ್ತೊ ನರಕ
ಚೈನೇನು ಮೌಲಾನಾ ಜೇಂವಕ್ಕ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕಣಮಟ್ಟ ಕಂಡಮ್ಯಾಲಾ । ಕುಂತಗೊಂಡ ಅತ್ತಾರ ಮೌಲಾ
ಮೈತುಂಬ ಕಲಾಮುಲ್ಲಾ । ಬಾಯಿಲೆ ತಿಂತಿತ್ತೋ ಎಲ್ಲಾ
ಮೌಲಾ ಅಲಿ ಆದಾರ ಗಾಬಾ । ಇದು ಏನ ಸಬಾಬಾ
ಅಂತಾರ ತೋಬಾ ತೋಬಾ । ಯಾ ಅಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಅವಸರಲಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದಾ ಹೇಳತಾರ ಮಾವನ ಮುಂದಾ

ಅಡವ್ಯಾಗ ಆಗಿದ್ದ ಭೇದಾ । ತಪಸೀಲಾ
ಏರು ॥ ಬಿದ್ದೈಲಿ ನನಗ ಗುಮ್ಮಾ । ಒಡದ ಹೇಳರಿ ಕಲ್ಮಾ
ಕೇಳಿ ಅಂದ್ರೊ ರಸೂಲೇ ಕರೀಮಾ । ಮುಂದ ಮಳೆ ಆಗೂದು ಕಮ್ಮಾ
ಒಬ್ಬನ ಹೊಲಕ ಆಗೂದು ಮಸ್ತಾ । ಮಗ್ಗಲದಾಂವ ಕುಂತಾನ ಅತ್ತಾ.
ಒಬ್ಬನ ಹೊಲಕ ಆಗೂದು ಮಸ್ತಾ । ಮಗ್ಗಲದಾಂವ ಕುಂತಾನ ಅತ್ತಾ
ಮೂರಭಾಂವಿದು ತಿಳಿಬೇಕ ತರ್ಹಾ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಸಮುದ್ರದು ಕೇಳರಿ ಸೂಚನಾ । ಬರತಾವು ಇಂಥ ದಿನ ಮಾನಾ
ಒಳ್ಳೆ ಮನುಷ್ಯರದು ಮಾನಾ ಉಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಪಕ್ಷಿ ತಿನ್ನೂದು ನರಕಾ । ಇಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ತರಕಾ
ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರಬ್ಯಾಡ್ರಿ ತೋಕ । ಬಿದ್ದರ ಮಾತಿನ ಫರಕಾ
ಪುರಾಣ ಕುರಾನ ಓದ್ಯಾರು । ನಮಾಜ ರೋಜಾ ಮಾಡ್ಯಾರು
ಬಡ್ಡಿ ತಿನ್ನೂದು ಅವರು ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಕೇಳಿ ಮಾಂವನ ಮಾತಾ । ಮೌಲಾನಾ ಮನ ಆಧೀತ ಶಾಂತಾ
ಈ ಮಾತ ನಡದಾವ ತುರತಾ । ಹಾಲಿಹಾಲಾ
ಏರು ॥ ಇನ್ನಾರ ಬಿಡವಲ್ಲಿ । ತಿನ್ನೂದು ಬಿಡವಲ್ಲಿ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರನ್ಹಂತೇಲಿ । ಜವಾಬೇನ ಕೊಡತೀದಿ ಪ್ಯಾಲಿ
ನಾಗೂ ಗೌಸೂನ ಕೂಡ ರಂಡಿ ಜಿದ್ದಹಾಕಿಯೇನ ಉಂಡಿ
ಜಿಗದಾಡಿ ಕಳಕೊಂಡಿ ರುಂಬಾಲಾ ॥ ೧೦ ॥

೧೧. ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆಯ ಸೈನ್ಯ ಸೋಲಿಸಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪೃಥ್ವಿಮ್ಯಾಲೆ ಕಂದೂರ ಬಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆ
ಕಾಣೆ ಈ ಭೂತಳದಲ್ಲೆ ಬಲು ಮಾಟ ಘಾಟ ಸುದ್ದ ಇಮಲಾ
ಏರು ‖ ಆ ಕಿಲ್ಲೇದ ಗ್ವಾಡಿ ಥೇಟ ತಗದಾಂಗ ಪಗಡಿ
ಯೊಳ ಜಾತಿಯ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಲಿನ ಚಾಕಡಿ
ಕಿಲ್ಲೇದ ಸುತ್ತ ಬಲು ಬಂದೋಬಸ್ತ
ನಾಲ್ಕು ಗುಡ್ಡ ಇದ್ದು ಮ್ಯಾಕ ನೋಡಿದರ
ತಳಿಯಾಕ ಬೀಳೋದು ರುಂಬಾಲಾ
ಆ ನಾಲ್ಕು ಗುಡ್ಡದ ಬಣ್ಣ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ವರ್ಣ
ಹಸಿರು ಕರೆ ಕಿರಣ ಹಳಿದ ಕೆಂಪಲಾಲಾ
ಕಿಲ್ಲೆದ ಸುತ್ತದ ಮುತ್ತ ನೀರಯಿತ್ತ
ಸಮದ್ದರವೊಳಗ ಹೋಗುವುದು ಸ್ವತಂತ್ರದಾರದು ಇಲ್ಲಾ
ನಾಲ್ಕು ನೂರು ಗುಮಜಗಳು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾಂಗ ಕಾಣುವ ಹರಳ
ಶಾಹೀರ ನೀ ಕುಂತಗೊಂಡ ಕೇಳು ಮುಖತಿಲಕ ಅರಸನ ಅಮಲಾ ‖೧‖

ಅಡಮುಟ್ಟ ಅಬೂಜೈಲನ ಕಮಲಾ ತತ್ಕಾಲ ಅಂಬುಬಾ ಕುಲ್ಲಾ
ನೊಂದ ಬೆಂದ ಅಂದ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ತಂದಿಗೆ ಕೊಂದಾರೋ ಮೌಲಾ
ಏರು ‖ ಆ ಮಹಾಬಲಗೂಡ ನಾ ಆಗೂದಿಲ್ಲ ಈಡಾ
ಹೀಂಗಿತ್ತು ಹಳವಂಡಾ ಹ್ಯಾಂಗ ತೀರಸಲಿ ಸೇಡಾ
ಕಂದೂರ ಬಂದೂರ ಅರಸನ ಬಾದ್ದೂರಾ
ಇನ್ನ ಹೋಗಿ ಅವನ ಬೆನ್ನ ಬಿದ್ದರ ನನ್ನ ಪಂಥ ತೀರುವುದು
ಖೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ರಣ ಹೇಡಿ ನಿಂತ ಕೈಮುಗಿದು
ತಿಳಿಸಿ ವರ್ತಮಾನ ಬಳಸಿ ಅರಸಗ ಉಳಸದೆ ಎಲ್ಲಾನು ವಡದು

ಕುಂದರಬ್ಯಾಡೋ ನೀ ಮೈಮರತಾ ಮೌಲಾವಲಿ ಮಹಾಶಮರಂತಾ
ನಿನಗಾದರೂ ಒಂದಿನ ಪೂರ್ತಿ 'ಪಿಲಾದೇಂಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಪ್ಯಾಲಾ ॥ ೨ ॥

ಮುಖಾತೀಲ ಅರಸಗ ಕೆಟ್ಟಾ ಮನಸಿಗೆ ಹತ್ತಿತೋಪೆಟ್ಟಾ
ಅಬ್ಬರಸಿ ತುಂಬಿತೋ ಸಿಟ್ಟಾ ಆಗ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಯಾನೊ ಜಂಗಿನ ತಬಲಾ
ಏರು ॥ ರಣಬೇರಿ ಬಾರಿಸಿ ದಂಡಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ
ಈ ಮಜಕೂರ ತಿಳಿಸಿ ಹುರಿ ಹಾಕರಿ ಮೀಸಿ
ಇದ್ದಾಂವಾ ಬಂಟಾ ಬರ್‍ರಿ ಮುಕ್ಕಟ್ಟಾ
ಇಂದ ಮೌಲಾಗ ಕೊಂದ ತಲಿ ತಂದವನಿಗೆ ಅಂದೇನೋ ಕರ್ಣಾ
ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತ ನೆರೆದ ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಗರ್ದೀಲೆ ಮಾಡುವೆ ಲಗ್ಗನಾ
ಬಕ್ಷೀಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ಇಂಥಾ ಬಹಳ ಶಮರಂತಾ
ಮುಖದ್ದರ ಅಂತೊಬ್ಬ ಇದ್ದ ಪೈಲ್ವಾನ ಇಳೆಯೆತ್ತಿ ಅಂದಾ ಬಾಯಿಲಿ
ಬರತೇನಿ ನಾ ಮೌಲಾನ ತಲಿ ನಡಾಕಟ್ಟಿ ಹೊಂಟಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಕರಕೊಂಡ ತನ್ನ ದಂಡ ಹಿಂಬಾಲಾ ॥ ೩ ॥

ಮುಖದ್ದರ ಮೌಲಾನ ಶೋಧ ಮಾಡೂತ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದಾ
'ದಿನಮೇಕ' ಒಂದು ಗುಡ್ಡದಾಗ ಒಂದಾ।
ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಸ್ಯಾನೋ ತನ್ನ ಮಾರ್ಬಲಾ
ಏರು ॥ ಈ ಗುಡ್ಡ ಮೌಲಾನದು ಐತಿ ಬ್ಯಾಟಿ ಆಡೂದು
ಕುಂತರ ತಳಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದು
ಗುಡ್ಡದ ವಾರಿಲಿ ಇತ್ತೊಂದ ಚಿರಕಿಲಿ
ಅಡಗಿ ಕುಂತಾರವರು ತುಡಗ ಬೆಕ್ಕಿನ್ಹಾಂಗ ಮನದಾಗ ಮಾಡಿ ಮಸಲತ್ತಾ.
ಬ್ಯಾಟಿ ಆಡೂತ ಮೌಲಾ ಬಂದರ ಕಟ್ಟುವೆವು ಜೀವಂತಾ
ಬ್ಯಾಗ ತೋರಿಸಿ ಶಿರಾ ಲಗ್ನ ಆಗಬೇಕಂತ
ಹಿಗ್ಯಾನೋ ಮುಖದ್ದರ ಪೂರ್ತಿ ಆ ದಿವಸ ಮದೀನದೊಳಗ
ನಮಾಜು ಮಾಡಿ ಮಸೂತಿವೊಳಗ
ಮಂದ್ಯಾಗ ಕುಂತಿದ್ದರು ನಬಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ನಬಿಸಾಬ ಶರಣರು ಖಾಸಾ ಅಂತಾರೋ ಚಿಗರಿ ಮಾಂಸಾ
ತಿನ್ನೂದು ಆಗ್ಯೆತಿ ಮನಸಾ ಯಾರ ತರತೀರಿ ಹೇಳರಿ ಮೊದಲಾ
ಏರು ॥ ಆದಮ ಎಂಬವನು ಔತಣ ಕೊಟ್ಟಾನೋ ।
ನಡಾಗಟ್ಟಿ ಹೊಂಟಾನೊ ಬ್ಯಾಟಿ ಆಡಿ ತರುವೆನು
ಹತ್ಯಾನೋ ಕುದುರಿ ತಿರುವೂತ ಪೇರಿ
ಹೊಂಟ ಬ್ಯಾಟಿಗೆ ಬಂಟ ಆದಮ ಬಂದಾನೋ ಅದ ಗುಡ್ಡದಾಗ
ಕಂಡ ಆದಮಗ ಬಂಡ ಮುಖದ್ದರನ ದಂಡು ಘೇರಾಯಿಸಿ ಅಂವಗ
ಬಿರಸ ಮಾತ ಆಡಿ ಸರಸ ಮೌಲಾಗ ತೋರಸ ಅಂತಾರ ನಮಗ
ಕೊಯಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ ತಲಿ ಹೂಕಿ ಹೊಡೆದ ಆದಮ ಹುಲಿ
ನಾನೇ ಅದೇನಿ ಮೌಲಾ ಅಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮ್ಯೆಯ್ಯಾನ
ತೊಗಲಾ ಸುಲದೇನೋ ॥ ೫ ॥

ಎದಿಗೊಟ್ಟು ನಿಂತಾರಾ ಇದಿರಾ ಹಿಡಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ಹತಿಯಾರಾ
ಹೊಕ್ಕಾನೋ ರಣದಾಗ ಶೂರಾ ಜೀವದ ಹಂಗ ಇಡಲಿಲ್ಲ
ಅಲಿ ಮೌಲಾಗ ನೆನದಾ ಜಂಗ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಕುಣದಾ
ಮನ ಬಲ್ಲಾಂಗಾ ಹಣದಾ ರಾಶಿಹಾಕ್ಯಾನೋ ಹೆಣದಾ
ಆದೀತೋ ಭಂಡ ಮುಖದ್ದರನ ದಂಡಾ
ತಿರುಗಿ ನಿಂತಾರೋ ಹುರುಪಾಗಿ ಆದಮನ
ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕ್ಯಾರೊ ಕಮಂಡಾ
ಹದ್ದ ಹಾರಿದಾಂಗ ಖುದ್ದ ಬಿದ್ದ ಕುದುರಿ ಮ್ಯಾಗಿಂದಾ
ಬಾಣ ಬಿಡದ ನಿತ್ರಾಣ ಆಗಿದ್ದಾ ಗೋಣ ಕೋದ್ರೊ ಆತಂಡಾ
ತಲಿ ತಗೊಂಡು ಮುಖದ್ದರ ನಡದಾ
ಕಂದೂರ ಬಂದೂರಕ ಬಂದಾ ಇಟ್ಟಾನೊ ಅರಸನ ಮುಂದಾ
ಲಗೂ ತೀರಿಸಲಿ ನಮದೆಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಅರಸ ಅಂದಾ ವಾವ್ಹಾರೆ ಮರ್ದಾ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಕೊಟ್ಟಾನೋ ಬರದಾ

ಮದುವೆ ಮಾಡುವೆ ಮುಹೂರ್ತ ತಗದಾ
ಸರೂ ಕೂಡಿಸ್ಯಾರೋ ಸಂಭ್ರಮಯೆಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕೂಡಿ ಬೀಗ ಬಿಜ್ಜರಾ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಹಂದರಾ
ಮುಖದ್ದರ ಬಾದ್ದೂರ ತಂದ ಮೌಲಾನ ಶಿರಾ
ಸುತ್ತ ಚೌಪೀರ ಜೈ ಜೈಕಾರ ಇತ್ತ ಇಡರಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತ
ಮದೀನಕ ಬಂತ ಆದಮನ ಕುದುರಿ ಮೈತುಂಬ ರಕ್ತ ಮಣಗಿತ್ತ
ಮುಸೂತಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತ ಕಾಲಕೆದರಿ
ಕಣ್ಣೀಲೆ ಹರೂತಿದ್ದು ನೀರ ಕೇಳಿ ಮಜಕೂರ
ಆದ್ರ ಗಾಬರಿ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಹೆದರಿ
ಮೌಲಾಲಿಗೆ ಹತ್ತಿತೋ ಸುತ್ತಿ ಮನಬಲ್ಲಾಂಗ ಮೈತುಂಬಾಗುದ್ದಿ
ಮುಖದ್ದರಗ ಮಾಡುವೆ ಮುದ್ದಿ ॥ ೭ ॥

ಹೊಂಟಾರೋ ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಹೊಕ್ಕಾರೋ ಕಿಲ್ಲೇದವೊಳಗ
ಲಗ್ನದ ಮಂಟಪದಾಗ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹೊಡದಾರೊ ಗುಡಗ
ಇದು ಏನ ನಡಸಿರಿ ತಗಲಾ
ಏರು ॥ ಮುಖದ್ದರ ಅಂಬಾವಾ ಎಲ್ಲಿರತಾನೋ ಅಂದಾ
ನನ್ನ ತಲಿ ತರಾಂದಾ ಇಲ್ಲ ಜಗದಾಗ ಯಾಂವಾ
ಚಿತ್ತ ಪ್ರಸಂಗ ನಡಿದ್ವಿತೊ ಜಂಗ
ಹಾರಿ ಬಂದಾಂವಗ ತೂರಿ ಒಗೂತಿದ್ರೋ । ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ದರಕಾರಾ
ನೋಡಿ ಮುಖದ್ದರ ಓಡಿ ಹೋದನೋ ।
ಕಿಲ್ಲೇದ ಸೈನ್ಯಯೆಲ್ಲಾ ಅಳದ ಬಿಟ್ಟಾನೋ
ಉಳದವರು ಇಲ್ಲಯಾರ್‍ಯಾರು
ಹಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟಾರೋ ಕಲ್ಮ ಓದ್ಯಾರೋ ಜಲ್ಮ ಆತೋ ಉದ್ದಾರಾ
ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೇದ ಕತಿ ಹೇಳಿದರ ಬಾಳೈತಿ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಡೇನಿ ಮುಕ್ತಿ ॥ ೮ ॥

ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಾಗಾ ಪೀರ ದಸ್ತಗೀರನ ದರಗಾ
ಜಾಗ ನೋಡಿ ಹೊಡೆದಾರೋ ಪಾಗ
ಹಸ್ತ ಇಟ್ರೋ ನಮ್ಮ ತಲಿಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು ॥ ಕರುಣುಳ್ಳ ಕೇಸು ಪೀರಾ ನಮಗೈತಿ ಆಸರಾ
ನಾಗೂ-ಗೌಸು ಶಾಹೀರಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಜಾಹಿರಾ
ಲಚಮನಸಿಂಗ ವಸ್ತಾದಂದ್ರೋ ಹೀಂಗ
ಖಾಸ ಕವಿ ಅಡಿ ಪ್ರಾಸ ಕಡಿತನಾ । ಸೋಸಿದಾಂಗ ಬಂಗಾರಾ
ಹಗರ ಪದಾ ಹಾಡಿ ನಿಗರಬ್ಯಾಡೋ ಒಗರು ಉಳೂದೆಲ್ಲಾ ಜರಾ
ಇಂಥ ಪದಾ ಮಾಡೆ ಶಾಂತಗುಣ ಇಡೊ ಅಂತೇನಿ ಆಗ ಕವಿಗಾರಾ
ಸುಮಕ ನಿನ್ನದಿಮಾಕ । ಬಹಳ ಏರಿಸ್ತಿದೋ ಮುಂಗೈ ತೋಳಾ
ಪದದವೊಳಗ ಏನಿಲ್ಲಾ ಹುರುಳಾ । ನೀವು ಹೇಳರಿ ಹೌದೇನಿಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

೧೨. ತನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

ಅಲಲ ಬಪ್ಪರೆ ಮೌಲಾ ಪುಂಡ ಪೈಲ್ವಾನಾ
ಬಂದ ಬಡಜನಕ ಕಂಡ ಮಾಡಾರು ದಾನಾ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಏರು ॥ ಶಾಸ್ತ್ರಕ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾ ತಿಳಿಸುವೆ ಖುಲ್ಲಾ
ಬಂದಾನೊಬ್ಬ ಕಂಗಾಲಾ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಸವ್ವಾಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕೇಳರಿ ಅಲಿ ಮೌಲಾ
ನನಗ ಒಂದು ನೂರ ಹೊನ್ನಾ ಕೊಡಬೇಕರಿ ಆಕ್ಷಣಾ
ಇ॥ ಕೇಳಿ ಸುದ್ದಿ ಬಂದೇನಿ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಾ
ಅಂತ ಹಿಡಿದಾನೋ ಚರಣಾ
ಮಗನ ಮದವಿ ಮಾಡೇನಂದರ ಇಲ್ಲರಿ ಅಸನಾ
ನಾ ಮಾಡಲಿನ್ನೇನಾ
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ಅಲಿ ಮೌಲಾ ಅಂತಾರೋ ಖುಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಹಂತೇಲಿ ಏನು ಇಲ್ಲಾ
ನಿಂತಾರ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಮಾರನಡ್ಕಿ ನನ್ನಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಬಿಗಿದು ರಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟ್ಯಾನೋ ಹಗ್ಗಾ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂಪೂರಣಾ
ಹಿಡಕೊಂಡ ಕಂಗಾಲಾ ಮೌಲಾಗ ನಡದಾನೋ ಆಕ್ಷಣಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ॥

ಏರು ॥ ಗಬರೆಂಬುವ ಶಹರ ಇತ್ತರಿ ಒಳೇ ಬಾರ
ಮರತೇಕ ಜಾಹೀರಾ ಅರಸನಿದ್ದಾನೊ ಬಾದ್ದೂರಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಆತನ ಪ್ಯಾಟಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗ
ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಯಾರೋ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಾರೋ
ಇ॥ ನೋಡಿ ರೂಪ ಹೈತ ಆಗೂರೋ ಕುಂತ ನಿಂತವರೋ

ಮನದಲ್ಲಿ ಮರುಗವರೋ ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಅರಸ
ಪರದಾನಿ ಕೂಡಿ ಇಬ್ಬರೋ
ಏರು ॥ ಜತ್ತಾಗಿ ಬಂದಾರೋ ಕಂಡಾರ ಮೌಲಾಗ ಕೇಳತಾರ ಅಂವಗ
ಕಿಮ್ಮತ್ತ ಹೇಳೋ ತಂದಿ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಮಿಕ್ಕಿ ಪೈಲ್ವಾನ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಚಿತ್ತ ಇಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ದೊರಿ ಖರೇವಚನ
ಎಣಿಸಿಕೊಟ್ಟರ ಕೊಡತೀನಿ ಒಂದು ನೂರು ಹೊನ್ನಾ ॥ ೨ ॥

ಏರು॥ ಹೇಳಿ ಅರಸ ಹೀಗಂದ ಮನಸಾಗೈತಿ ನಂದಾ
ತಗೋ ಕೊಡತೀನಿ ಸುದ್ದಾ ಇಟ್ಟಾನೋ ಅವನ ಮುಂದಾ
ಒಂದು ನೂರು ಹೊನ್ನು ತಗೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡ್ಯಾನ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ
ಆಕ್ಷಣಕ ಮೌಲಾಗ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕೊಟ್ಟಾನೋ ತಗದ ಹೊಂಟದಾರಿ ಹಿಡಿದಾನೋ ಬ್ಯಾಗ
ಕುಸಿಯಾಗಿ ಮನದಾಗ ಅರಸನ ಸಂಗತೀಲೆ ಮೌಲಾಗ
ನೆನದಾನೋ ಆಗ ನೆನಸೂತ ಸಂಬಗ
ಇ॥ ಪುಣ್ಯೇ ಪ್ರಭೂಲಾ ಮರತೇಕ ಮಿಗಿಲಾ
ಅನಸ್ಯಾರೋ ಮೌಲಾ ತಿಳಿಸುವೆ ಖುಲ್ಲಾ ಕೇಳರಿ ಜಾಣಾ ॥ ೩ ॥

ಏರು ॥ ಮೌಲಾ ಎಂಬುದು ಅರಸಗ ಗೊತ್ತಯಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲರಿ ಏನೇನ
ಕುಂತ ಪಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅರಸ ತಗದಾನ ಕಲ್ಪನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಕರಸ್ಯಾನೋ ಮೌಲಾಗ ತಿಳಿಸ್ಯಾನರಿ ಬ್ಯಾಗ
ನಮ್ಮ ಊರ ಸೀಮ್ಯಾಗ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಈಗ
ದೊಡ್ಡ ಸರಪ ಐತಿ ಅಂಜಿಕಿ ರೈತರ ಜೀವಕ್ಕ
ಹೋಗಿ ಹೊಡಿಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕ
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ಪುಂಡ ಮೌಲಾ ಹೊಂಟಾ । ಅಡವಿ ಆರಾಣ್ಯಕ
ಜಿಕ್ಕೊಂತ ಅಲಕ್ಕ ಮೆಲ್ಲಕ । ಹೋಗಿ ಕಂಡ ಸರ್ಪ ಹೊಡೆದಾಕ್ಷಣಕ

ಮಾಡ್ಯಾರ ಮೂರ ತುಣಕ ।
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕುಂತ ಅರಸ ಅಂದಾ। ಮಾಡಿದೆ ಮೂರ ತುಂಡಾ
ನಮ್ಮ ದಂಡಿನವೊಳಗ ಇಂವಾ ಪುಂಡ ಪೈಲ್ವಾನಾ
ಇ॥ ಅರಸನ ಮನಸಾ ಆಗಿ ಹರುಷಾ । ಮತ್ತ ಮೌಲಾಗ ಅಂತಾನ
ಇನ್ನ ಬಂದ ಮಾತ ನಿಮಗ ತಿಳಿಸುವೆ ಸೂಚನಾ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಏರು॥ ಇನ್ನ ತಿಳಿಸುವೆ ಗುರುತ ಇಡಬೇಕರಿ ಚಿತ್ತ
ಕೆರಿವೊಡ್ಡು ಒಳೇ ಶಿಸ್ತ । ಹಾಕಬೇಕೋ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ
ನೀರ ಮುಕ್ಕ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಇರೂದಿಲ್ಲ ಜನಕ್ಕ
ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ ಕಟ್ಟಿ ನಡಾ ಸಿಟ್ಟೇಲೆ ಹೊಂಟಾ
ಹೋಗ್ಯಾರಾರ‍್ಯಾಣಕ ಎತ್ತಿ ತಂದಾರೋ ಗುಡ್ಡಕ
ಒಡ್ಡ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹಾಕ್ಯಾರೋ
ಕೆರಿ ಎಡಬಲಕ । ನೀರ ನಿಂದರುವ ದುಸಕ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆ ಶಿಸ್ತಾ । ಮೌಲಾ ಅಲಿ ಸ್ವಂತಾ
ಹತಿಯಾರ ಸಂಗತ್ತಿಲೆ ಹಿಡುವರು ನೇಮಬಾಕ ಸಂಗೀನ ॥ ೫ ॥

ಇಳು ॥ಮತ್ತ ಮೌಲಾಗ ಕರೆಸಿ ಅರಸ ತಿಳಿಸ್ಯಾನೋ ಸ್ವಾನಾ
ಪುಂಡ ಮನಗಂಡ ಇದವೊಂದ ಮಾತ ಕೇಳಬೇಕೋ ನೀನಾ
ಏರು ॥ ನಾ ಇಟ್ಟೇನಿ ಪಂಥಾ ಅಲಿ ಮೌಲಾಗ ತುರತಾ
ತರಬೇಕೋ ಹಿಡಿ ಗುರುತ ಈ ಕೆಲಸ ನಿನ ಹೊರತ ।
ಆಗೂದಿಲ್ಲಯಾರ ಕಡಿಂದ
ಹೋಗಬೇಕೋ ನೀನ । ಹಿಡಿದು ತರಬೇಕೋ ಅವನ
ಅಂದರ ನಿನಗ ರಾಜ್ಯದಾ ಸಂಪೂರಣಾ ನಾ ಕೊಡುವೆನು ಇನ್ನಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕೇಳಿ ಪ್ರಭೂಲಾ ಅಂತಾರೋ ಖಿಲ್ಲಾ
ನಾನೇ ಮೌಲಾ ಅಂತ ಜಗಿದ ನಿಂತ ಹಿಡಿಬಾ ನೀ ನನ್ನ ॥ ೬ ॥

ಇ ॥ ಸಿಟ್ಟೇಲಿ ಅರಸ ದಿಟ್ಟಸಿ ನೋಡಿ ಹಾರಿ ಹೌಸಾಣಾ

ದಂಡ ತಗೊಂಡು ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಜಂಗ
ನಡದೈತೋ ಧುಮಸ್ಯಾನೋ || ಶ್ಲೋಕ||

ಏರು || ಮೌಲಾ ಅಲಿ ಪುಂಡ ಕಂಡ ಗಂಡ ಮನಗಂಡ
ಮಿಕ್ಕಿ ಕೊಯ್ದಾರೋ ರುಂಡ ಬಿದ್ದಾವರಿ ಚಂಡ
ಕಂಡ ಗಬರು ಅರಸ ಬಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಅಂತಾನೋ ಕೈ ಜೋಡಿ
ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆ ಕೇಳರಿ ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ನನಕಡಿ ಸ್ವಲ್ಪರ ದಯಮಾಡಿ
ಇಷ್ಟ ಈ ಅಹಂಕಾರ ಹಾದಿ
ಚ್ಯಾಲ || ಆದೆ ನಾ ಖೋಡಿ ಈ ತಪ್ಪ ನನ ಕಡಿ
ಉಳದ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೇಳರಿ ಮೌಲಾ
ಬಾಗಿ ಶಿರಾ ನಾವು ಆಗೂವೆ ಕೂಡಿ ಇಂದ ಮುಸಲಮೀನ || ೭ ||

ಇ || ಕೇಳಿ ಮೌಲಾ ಓದಸ್ಯಾರೋ ಕಲ್ಮಾ ಅವರಿಗೆ ಆಕ್ಷಣಾ
ಲೆಕ್ಕ ಇಲ್ಲದ ಮಂದಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಆಗ್ಯಾರೋ ಆದಿನಾ ||ಶ್ಲೋಕ||

ಏರು|| ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಒಳ್ಳೆ ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ
ತಿಳಿ ಶಾಯಿರ ಯೆಟ್ಟಿ । ಕಳಿಸುವೆ ಕುಂಡಿ ಸುಟ್ಟಿ
ಬಿಟ್ಟ ಪಡಾ ಓಡಿ ಹ್ವಾದಿಯೋ
ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಮನಕ ಜಾಹೀರ ಮರತೇಕ
ಇರತಾರೋ ಪೀರ ಮಲ್ಲೆಯ ಕಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿ ಪಾದಕ್ಕ
ಗಂಧ ಏರಿಸಬೇಕು ಅಂತಾರೋ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾನ ಕವಿ
ಮಾಡಿ ಬಹುತೊಡಕ ಮುರದಾಂಗ ವೈರಿ ಸೊಕ್ಕ
ಚ್ಯಾಲ || ಮಾಡಬ್ಯಾಡೋ ಡೌಲಾ।ಕಳಕೊಂಡಿ ರುಂಬಾಲಾ
ಹತ್ತೇನಿ ಬೆನ್ನ ಇಂದಿಗೆ ನಿಮಗ ಒಯ್ಯೋ ಮನಿತನಾ || ೮ ||

೧೩. 'ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಯಾವ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು' ಎನ್ನುವ ಪದಾ

ಜನ ದಂಗ ಆದಿರಿ ಒಂದ ಪರಸಂಗಂತೇನಿ ಭಿನ್ನಮೌಲಾ || ಪಲ್ಲ ||

ಹಸೇನ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬ ಮೌಲಾನ ಪುತ್ತರಾ
ಖಾಸಾ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮರಾ । ಇಬ್ಬರು ಮಾಡ್ಯಾರ ತಕರಾರಾ
ವಿದ್ಯೆಕಗನ್ನಾ ಹುಡುಗರಾ । ಕೇಳಿರಿ ರಂಗಲಾಲಾ ||
ಅಲಿ ಮೌಲಾನ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿಶಾನ ಎರಡು ಕಮಲಾ || ಪಲ್ಲ ||

ಏರು || ಜೋಡಿಲಿ ಮತ್ಯದಾಗ ಜೀಂವ ಹೆಚ್ಚಿನ ರತನಾ
ಫಾತಿಮಾ ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಜೋಪಾನಾ ಆರೇಳು ವರ್ಷ ದಿನಾ ।
ಜಾಗ್ರತದಿಂದಲೆ ಜೋಪಾನ ಮಾಡ್ಯಾಳ । ಕುಡಿಸಿ ಮಲಿಹಾಲಾ || ೧ ||

ಇ || ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಡುದು ನೋಡಿ ತಾಯಿ ಆಗ್ಯಾಳೋ ಕುಶಿಯಾಲಾ ।
ಮೌಲಾನ ಮುಂದ ಹೇಳತಾಳ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ
ಇನ್ನ ದೈವ ತೆರಿತ್ರಿ ನಿಮ್ಮಾ ಆಡೂದು ನೋಡಿರಿ ರತನಾ
ಸಾಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಡಿರಿ ಸುಮ್ಮ ಕಲಿಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಎಲ್ಲಾ || ಪಲ್ಲಾ||

ಏರು || ಹಸನ ಹುಸೇನಸಾಹೇಬ ಕರಕೊಂಡು
ಹೋದಾರೊ ಅಲಿಮೌಲಾ
ಸಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಂದಾರಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲಾಕ
ನಬಿಸಾಹೇಬರ್ಧಂತೇಕ ಅರಬ್ಬಿ ಕುರಾನ ಓದುದಕ ||
ಪಾಠ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ದಿನದಿನಕ ನಬಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ || ೨ ||

ಇ || ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರು ಮಿಕ್ಕಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತ ಬುದ್ದಿಗೆ ಬೆಲಿಯಿಲ್ಲಾ ।
ಒಂದಾನ ಒಂದ ದಿನ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮರು ಬ್ಯಾಗ

ಸಾಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಾಗ । ಕದನ ತಗದಾರೋ ಹಾದ್ಯಾಗ
ಹುಸೇನಸಾಹೇಬ ಅಂತಾನಣ್ಣ ತಗದಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಕಲಾ
ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಫಾತಿಮಾ ಪ್ರೀತಿ ಅದಾಳು ಯಾರ ಮ್ಯಾಲ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೋಗಿ ನೋಡೂಣು
ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೂಣು । ಮುಂದ ನಡಿಯೋ ಅಣ್ಣಾ ನೀನ್ಯಾ
ನಾನು ಬರುವೆ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂಬಾಲ್ಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ಹುಸೇನ ಸಾಹೇಬನ ಮಾತಿಗೆ ಹಸನಸಾಹೇಬ ಆಗಿ ಕಬೂಲಾ
ಅಣ್ಣನ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ತಮ್ಮನು ಬಂದಾನ ಆಗ
ಫಾತಿಮಾ ಇದ್ದಾರೋ ಮನಿಯಾಗ । ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾರೊಬಗಲಾಗ
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಹಿರೇಮಗ್ಗ ಚುಂಬಿಗಲ್ಲದ ಮ್ಯಾಲಾ
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡೂದು ಕಣ್ಣ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ ಹುಸ್ಸೈನನ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ ॥ ತಾಯಿಗೆ ಅಂತಾನ ಬಾಳ ಬಾಯಿಲೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇರಿ
ಸತ್ತರ ನೋಡಾಕಿಲ್ಲ ಮಾರಿ । ಫಾತಿಮಾ ತಗೋ ಕಡಿ ಮುಜರಿ
ಇಂದಿಗೆ ಆದೆ ನಾ ನಿನ್ನ ವೈರಿ । ಬೀಳತೀನಿ ಕಾಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸಂಗಾಟಾ ಮಾಡಿ ಮನಸ ಹುಸೈನಾ ರಣಧೂಲಾ
ಸಿಟ್ಟೀಲಿ ಹೊಂಟಾನೋ ಬಾಳ ತಿಳಿದ ತಾಯಿ ಮಹಿಮೆ
ದಾಟ್ಯಾನೋ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಸೀಮಿ । ತೋರ ಸೂಕ ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಿ
ನಡತಿತ್ತ ಗಡಗಡ ಭೂಮಿ ಒದರತಿತ್ತ ಮುಗಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಸಂಗ ಯಾರು ಇಲ್ಲದೆ ರಂಗ ತುಂಬಿ ಆಗಿ ಅಡವಿಪಾಲಾ ॥
ಕುಂತಾನೋ ಹುಸೇನಸಾಹೇಬ ಮಾಡೂತ ಶಿವನ ಲೀಲಾ
ಮೂರದಿನಾ ಮುಕ್ಕನೀರ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲಾ ।
ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಬಿದ್ದಿದಿಲ್ರಿ ಬಿಸಲಾ ।

ಬಿದ್ದಿತು ಕಾಣದಂಗ ಕತ್ತಲಾ । ಅವತ್ತೇನು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥
ಎಲ್ಲಾ ಆಕಾಶಕ ಹೋಗಿ ಪ್ರಕಾಶ ಭೂಮಿಗೆ ಕಳದ ಗೌದೀತೋ ಕತ್ತಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಅಡಗ್ಯಾನೋ ಹೋಗಿ ಹೇಳೋ ಸೂರ್ಯಾನ ಕಿರಣಾ
ಬಲ್ಲಾಂವಾ ಶಾಸ್ತರಾ ಓದಾಂವಾ । ಹೇಳಿದರ ಹೌದಂತ ತರಬ್ಯಾನಾ
ಇಲ್ಲೀಕಂದರ ಬಿಟ್ಟಿಕ್ವಾಣಾ ಅಂತಾರೋ ಜನರೆಲ್ಲಾ
ಹಿಂಗಾತೋ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆ ಬಂದಾರೋ ಜಬರಾಹಿಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಸಾರಿ ಫಾತಿಮಾಗ ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಕಮಲಾ
ಆಗಿ ಕುಂತಾನ ಅಡವಿ ಪಾಲಾ । ರಂಬಿಸಿ ಕರಕೊಂಡ ಬಾರೋ ಮೌಲಾ
ಇಲ್ಲೀ ಕಂದರ ಮೂರುಮಂಡಲ ಆದೀತೋ ಗಾಲಮೇಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ಇಷ್ಟ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಎದಿ ಎದಿ ಬಡಕೊಂಡ್ರೋ ಮೌಲಾ ॥
ಅಳತಾರೋ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಧರಣಿಗೆ ಹೊರಳಾಡಿ
ಹೊಂಟಾರೋ ಮೌಲಾ ಲಗುಮಾಡಿ ।
ಕರಕೊಂಡ ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಜೋಡಿ
ಜೀವದ ಕಬರು ಇಲ್ಲದ ಓಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬರಿಗಾಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ ॥ ಹೋಗಿ ನಾನಾ ತರದಿಂದ ಕರಿತಾರೋ ಹುಸನ್ಯೆನಾ ಬರವೊಲ್ಲಾ
ಬಗಲಾಗ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾರೋ ಮುತ್ಯಾ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಮದೀನಕ ಬಂದ ತೆರಿತ್ರಿ ಬಿಸಿಲಾ । ಅಂತಾರ ಪೀರ ಮಲ್ಲೇ ಕಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ನಿಂತಾರ ಹುಸೇನಮಿಯಾ ಇದಿರಿಗೆ ವೈರಿ ಎದಿಯಮ್ಯಾಲಾ
ಜನದಂಗ ಆದಿರಿ ಒಂದು ಪರಸಂಗಂತೇನಿ ಭಿನ್ನ ಮೌಲಾ ॥ ೮ ॥

೧೪. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಆಟದ ಪದಾ

ನಾಶರಿಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ।
ಕುಂತ ಧ್ಯಾನಕ್ಕ ನೀವು ಅಂತೀರಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶರಣ ನಬಿಸಾಬ ಧ್ಯಾನ ಸಾಂಬಂದು ಮಾಡಿಕುಂತಾರೋ ಒಂದಿನಾ ।
ಒಂದ ಬ್ಯಾಟಿಗಾರ ಬಂದ ಚಿಗರಿ ತಂದ ಅಂವಾ ಆದಿನಾ ।
ಅಂತಾನವಾ ಶರಣರಮುಂದಾ । ಅರಜ ಐತಿ ಕೇಳರಿ ನಂದಾ ।
ನಿಮ್ಮದಸಿಂದ ಚಿಗರಿ ಮರಿ ॥ ನಾಶಗರಿಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥೧॥

ಆ ಶರಣ ಕರುಣಯಿಟ್ರೋ ಚಿಗರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಭಾರಿ
ಅಂತಾರ ಹಸನಸಾಬಗ ಬರ್ರಿ ॥
ಚಿಗರಿ ಆಗ ಅವರ ಕೈಯಾಗ ಕೊಟ್ಟಾರ ಬ್ಯಾಗ । ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ
ಏನಚಂದ ಚಿಗರಿ । ಇಂದ ಮುತ್ಯಾ ತಂದ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ನೀವು ನನ್ನಾ
ಖುಷಿ ಆಗಿ ಮನಸಿನೊಳಗ । ಹಸನ ಸಾಬರು ಆಡುರೋ ಹೊರಗ
ಬೆನ್ನಿಂದ ಬರುತಿತ್ತೊ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ॥
ನಾಶರಿಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೨॥

ಹುಸನೈನ ಶರಣಾ । ಕೇಳತಾರ ಅಣ್ಣನ ಪರಿಪರಿ
ನಿಮಗ್ಯಾರ ಕೊಟ್ಟಾರ ಚಿಗರಿ ಮರಿ ।
ಏರು ॥ ಚಲ್ಲಾಟ ಚಿಗರಿ ಮರಿಯಾಟ ನೋಡಿ । ಸಿಟ್ಟಬಂದೀತ ಆವಾಗ
ಹಿರೇ ಅಣ್ಣಗಂತಾರ ನನಗ ಕೊಡರಿ ನಾನು ಆಡುವೆ ಈಗ
ಹಸನಸಾಬರು ಅಂದ್ರೋ ಹುಸನೈನಾ। ಕೊಡೋದಿಲ್ಲೊ ಚಿಗರಿ ನಾನಾ
ಕೇಳಿ ಬಂದೀತ ಸಿಟ್ಟ ಭಾರಿ ॥ ನಾಶರಿ ಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೩ ॥

ಸಂತಾಪ ಕೋಪ ಬಂತ ಹುಸೇನಸಾಬಗ ಭಾರಿ
ಅಳವೂತ ಹೊಂಟಾರ ಚೀರಿ ಚೀರಿ ।

ಏರು ॥ ಸಿಟ್ಟಿಲಿಂದ ಮುತ್ಯಾಗಂದ ಚಿಗರಿ ಕೊಡರಿ ತಂದ ನಮಗಿನ್ನಾ
ಅಣ್ಣಗ ಕೊಟ್ಟರಿ ಹ್ಯಾಂಗಾದರು ಬಿಡೂದಿಲ್ಲ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನಾ
ನಬಿಸಾಬರು ಅಂದ್ರ್ಯೋ ಹುಸನ್ನೈನಾ । ಮತ್ತೊಮ್ಮಿಗೆ ಕೊಡತೇನಿ ನಿನಗಿನ್ನಾ
ಎತ್ತುವೆ ಬಗಲಾಗ ಬರ್ರಿ । ನಾಶರಿ ಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೪ ॥

ಇಲ್ಲ ಚೈನಾ ಹುಸನ್ನೈನಾ । ದುಃಖಿಸಿ ಅಳತಾರ ಬಾರಿ
ಕೇಳಿ ಸಾಂಬಗ ಬಂತ ಬಿರಿ ।
ಏರು ॥ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟ ಸಾಂಬನ ಆಟ । ಇದು ಎಳ್ಳಷ್ಟು ತಿಳಿಯದು ಯಾರಿಗೇನಾ
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಸಂಬಾ ಇಟ್ಟ ಮಾಯಾ ಕೊಟ್ಟ ಹುಕುಮಾ ಚಿಗರಿಗೆ ನಾ
ಅಳತಾರ ಹುಸನ್ನೈನಾ ಕೊಟ್ಟಬಾರ ನೀ ಕೂಸಿಗಿನ್ನಾ
ಕೇಳಿ ಹೊಂಟಿತೋ ಬಿರಿ ಬಿರಿ ।
ನಾಶರಿ ಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೫ ॥

ತನ್ನ ಕಂದಾನ ತಂದಾ । ನಿಂತಿತ ಆವಾಗ ಚಿಗರಿ
ಬಾಳ ಮನದಲ್ಲೇ ಉಮೇದ್ವಾರಿ ।
ಏರು ॥ ಆ ಚಿಗರಿ ಅಂತೈತಿ ಒದರಿ ಕೇಳರಿ । ಸದರಿಗೊಪ್ಪುವ ಶರಣಾ
ಶಿವನಿಂದ ಹುಕುಮಾತ ಇಂದ । ನಾನು ನಿಮಗಿನ್ನಾ
ನಬಿಸಾಬರು ಅಂದ್ರ್ಯೋ ಹುಸೆನ್ನೈನಾ । ಶಿವಾ ಚಿಗರಿ ಕಳಿಸ್ಯಾರೋ ನಿನಗಿನ್ನಾ
ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ಹಟಾ ನಿಮ್ಮದು ಭಾರಿ ॥
ನಾಶರಿ ಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೬ ॥

ಆಬಾಲಾ ಕುಷಿಯಾಲಾ ಆದ ಹುಸೇನಸಾಬ ದೊರಿ
ತಗೊಂಡು ನಡದಾರೋ ಚಿಗರಿ ಮರಿ ॥
ಏರು ॥ ಖುಷಿಯಿಂದ ಅಣ್ಣನ ಮುಂದ
ಚಿಗರಿ ತಂದ ತೋರಸ್ಯಾರ ನೋಡರಿ
ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಆಡುರೋ ಜೋಡಿ । ಹೀಂಗ ಮಾತಾಡಿ ಕತಿ ಆತರಿ

ತಗೋ ಪದಾ ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ । ಅಲ್ಲಾ ವಾಳಿ ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ
ಕುಂಡ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟೀನೋ ಕಾಲಮರಿ।
ನಾಶರಿಸುರಿ ದೈವಿಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೭ ॥

ದಸ್ತಗೀರ ಪೀರನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸೋ ಚವುರಿ
ಕೇಸು ಪೀರನ ದಯಾ ನಮಗ ಭಾರಿ ।
ಏರು ॥ ಹಸ್ತಿಟ್ಟ ಮತಿಹೀಂಗ ಕೊಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ನಾಗೂ-ಗೌಸಾನಾ
ಸೇವಾದಲ್ಲಿ ಇರತಾರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿ ಮಾಡಿ ವಂದನಾ
ಲಾಲಡೋಂಗ್ರಿ ಸಾಂಬನ ಹಿಂಬಾಲಾ ।
ಜೂಜಾಡಿ ಕಳಕೊಂಡ್ರೋ ರುಮಾಲಾ
ನಾಚಿಕಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ನಾರಿ । ನಾಶರಿ ಸುರಿ ದೈವಕ ತಿಳಿಸುವೆ ಸಾರಿ ॥ ೮ ॥

೧೫. ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣು ತಿಂದ ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಪದಾ

ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಇಟ್ಟ ಕರುಣಾ । ಸರೂದೈವಕ ಶರಣಾ
ಕರುಣಾದಿ ಕರುಣೇಶ್ವರಾ ಅಲಿ ಮೌಲಾಗ ವಲ್ಲತ್ತಾ ॥
ಏರು ॥ ಏನು ಹೇಳಲಿ ಮಹಿಮಾ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮನ ತಿಳುದಿಲ್ಲಾಂತಾ
ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ತರುಣ ಬಾಲಕ ಶ್ರೀ ಶರಣರನಾ ಸ್ಮರಿಸುವೆ ನಾ
ಹರುಷದಿಂದ ಮಾಡಿ ವಂದನಾ । ಬೀಬಿ ಖಾತೂನಾ
ಪುತ್ರ ಎರಡು ಹಸೇನ ಹುಸೇನಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಆಡಾಡುತ್ತ ಕೂಡಿ ಒಂದಿನಾ । ಹೊಂಟ ಹೋಗ್ಯಾರ ರತನಾ
ಚಿಂತ್ಯಾಗಿ ಮುನಿವೊಳಗ ತಾಯಿ ಕುಂತಾರ ಅತಗೊಂತ
ಬ್ಯಾಸಗಿ ಬಿಸಿಲ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡು ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ।
ಆಡಿಕೊಂತ ಹೋದಾವ ಇನ್ನೂವರಿಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ತಿರುಗಿ
ಇನೇನಗತಿ ಮಾಡಲೆಂತ । ಮನದಲ್ಲೆ ಮರಗಿ । ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ
ಅಂತಾರ ಕೈವೊಡ್ಡಿ ಮೋಹನಾ । ನೀ ಕಾಯೋ ಬಗವಾನಾ ॥ ೨ ॥

ಇ ॥ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದಾರ ಶರಣಾ । ನೋಡಿ ಮಾರಿಯಾ ಚಿನ್ನಾ
ಅಂತಾರ ಕೇಳವ್ವಾ ಚಿಂತ್ಯಾಗಿ ಕುಂತೇನ ಕಾರಣಾ
ಏರು ॥ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಲ್ಲಾ ಹಸೇನ ಹುಸೇನಾ
ಆಡಿಕೊಂತ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಕೂಡಿ ಹೊಂಟ ಹೋಗ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಮಿಕ್ಕೇತಿ ಊಟದ ವ್ಯಾಳೆ ಕೇಳರಿ ಬ್ಯಾಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲಾ ।
ಇದ್ದಾರ ಎಳೆಕೋಮಲಾ
ನೀರಡಿಸಿ ಪುತ್ರಯನ್ನರತನಾ । ಆಗಿದ್ದಾರ ಹೈರಾಣ ॥ ೩ ॥

ಕೇಳಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆ ಕ್ಷಣಾ । ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣಾ
ಚಿಂತಿಸಬೇಡವ್ವಾ ಅಂತ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಸೂತ ಹೊರಗ

ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವತ್ರದಿಂದ ಹೊಂಟಾರ ಬ್ಯಾಗ
ಈ ವಜ್ರದ ಹರಳ ಎರಡು ನಿವ್ವಳ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಪುತ್ರ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರಂತ ಹುಡಕಲಿ
ಕೇಳಿದರೆ ಮೌಲಾ ಅಲಿ ಎಲ್ಲಿವರು ತಮ್ಮ ಮಗ ।
ನಾ ಮಾಡಲಿನ್ನೇನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಶರಣರಿಗೆಯಿಲ್ಲದ ಚೈನಾ ಹೊಂಟಾರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಧ್ಯಾನಾ
ಹುಡುಕ್ಯಾಡಿಕೊಂತ ಮುಚ್ಯಾರ ಹೋಗಿ ಆರ್‍ಯಾಣದೊಳಗ
ಏರು । ಶಿವಸಂಬನ ದಯಾಕರುಣದಿಂದ ಆಗಬ್ಯಾಗ
ಮನಗಂಡ ಕಣ್ಣೀಲೆ ಕಂಡಾರ ನಿಂತಾನ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬ
ಹಿಡಿದ ಕೈಯಾಗ ಬಡಗಿ ಆಡ ಕಾಯತಿದ್ದ ಕುರುಬ । ಅಂತಾರ ತರಬಿ
ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ತನ್ನಾ । ನಿಂತ ಇದರಿಗೆ ಶರಣಾ ॥ ೫ ॥

ಇ ॥ ಕೇಳಿ ಕುರುಬ ಅಂತಾನ ಶರಣಾ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ನಾನಾ
ಚಿಕ್ಕವಯ ಮಿಕ್ಕೀತಿ ಮೈಬಣ್ಣ ಲಿಂಬಿ ಹಣ್ಣ
ಹೊಳುತಿತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನ ಸರಿ ಮಾರಿಯ ಚಿನ್ನಾ
ಕೂಡಿ ಆಡಿಕೊಂತ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗ್ಯಾರ ಸಾಗಿ
ಇದೇ ದಿಕ್ಕ ಅಂತ ಕುರುಬ ತನ್ನಿ ತಲಿಬಾಗಿ ಅಂವಾ ಚರಣಕಯೆರಗಿ
ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಶರಣಾ । ಶಿಶುಕುಮಾರ ಧುರೀಣಾ ॥ ೬ ॥

ಇ। ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಬಾತಿದ್ದ ಕಣ್ಣಾ । ಹೊಂಟ ಹೋಗ್ಯಾರ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ಏರು । ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶಿವನ ಮಹಿಮಾ ಯಾರ‍್ಯಾರಿಗೆ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಪುತ್ರ ಎರಡು ಗಿಡದ ಬುಡಕ ಹೋಗಿ ಮಲಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ
ಜಿಬರಾಯೀಲ ಬೀಸಣಿಕೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೊಂತ
ಹಸೈನ ಹುಸೈನ ಮ್ಯಾಲೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸೂರೋ ಕುಂತ ।ಕಂಡಾರ ಶರಣರು
ನಿಂತ ಅತಿ ಸಂತೋಷಾಗಿ ಮನಾ । ನೆನಸ್ಯಾರ ಶಿವಶಂಕರನ ॥ ೭ ॥

ಇ ॥ ದರುಣಿಪಾಲಕರ ಕರುಣಾ । ಇವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಸಂಪೂರಣಾ
ಏರು ॥ ಇದ್ದಾಂಗ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲಂತ ಮುಂದಕ ಸಾಗಿ
ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಯಾ ಎಬಸ್ಯಾರ ಹೋಗಿ । ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾರ
ಕಂಡ ಮಕ್ಕಳ । ಮುತ್ಯಾಗ ನೋಡಿ । ಉಣಸರಿ
ಹಸುಬಾಳ ಆಗ್ಯೆತಿ ಅಂತಾರ ಕೂಡಿ । ಶರಣರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ
ಅಂತಾರ ಇಲ್ಲಿ ಅಡವ್ಯಾಗ ಅನ್ನಾ । ದೊರೆಯುವುದು ಕಠಿಣಾ ॥ ೮ ॥

ಇ ॥ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೀಬರೀಲ ಆ ಕ್ಷಣಾ ಮತ್ತ ಬಂದಾರ ಪುನಾಃ
ಏರು ॥ ಅಂತಾರ ನಿಂತ ಶರಣರ ಮುಂದಾ ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಕುಶಿಯಾಲಾ
ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಲಿಂದ । ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಾ
ತಂದೇನಿ ತಿನಸರಿ ಸುಕುಮಾರ ಆಗಲಿ ಶಾಂತ
ಭೂಪ್ರಾಂತದೊಳು ಇವರಷ್ಟು ಮಾಯಾ ಯಾರಿಗಿಲ್ಲಂತ
ತಿಳಿಯಿರಿ ಸ್ವಂತ ಸಾಕ್ಷಾಂತ । ಆ ಭಗವಾನ ಕೊಟ್ಟ ಕಳಸ್ಯಾನ ನನ್ನಾ ॥ ೯ ॥

ಇ ॥ ತಂದಂತಾ ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣಾ ಕೊಟ್ಟಾರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನಾ
ಏರು ॥ ಒಳೀ ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಹಸೇನ ಹುಸೇನ ತಿಂದಾರ ಕುಂತ
ನೀರಡಿಸಿ ಮುತ್ಯಾಗ ಅಂತಾರ ನೀರ ಕುಡಿಸಬೇಕಂತ
ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಆತ ಚಮತ್ಕಾರ
ಆ ಗಿಡದ ಒಡ್ಯಾಗಿಂದ ಪುಟಿಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತ ನೀರಾ । ಕುಡದಾರ ಮನಪೂರಾ
ಶಾಂತಾಗಿ ಹಸ್ಯೆನಾ ಹುಸ್ಯೆನಾ । ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾರ ಮುತ್ಯಾನ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಹಸೇನ ಹುಸೇನನಾ । ಹೆಗಲಮ್ಯಾಲೆ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಮುಟ್ಯಾರ ಹೋಗಿ ಕಂಡ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾರ ಖಾತೂನನಾ
ಇರುವರು ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗ ಮಲ್ಲೀಕಲ್ಲ ಹುಸೇನಾ
ನೆನೆದಾರ ಕೇಳರಿ ಮಡ್ಡಿಮ್ಯಾಲೆ ಹೊಳೆದಂಡಿ ಸಾಲಾ ।
ಉಸ್ತಾದ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾನ ಕವಿ ರಂಗಲಾಲಾ ॥

೧೬. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

ನೋಡಿರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ । ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ ಗುಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ರೂಥಿಗೊಡೆಯ ಅಲಿ ಹಜರತಮೌಲಾ । ಬೇಡಿದ್ದ ಕೊಡುವ ಫಲಾ ॥
ಏರು ॥ಕಡುಗಲಿ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಕಂಗಾಲಾ
ಅಡಬರಿಸಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಅಡವಿ ಪಾಲಾ
ತೆರವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣ । ಕಮ್ಮಿಯಾದ ಕಾರಣ
ಧರ್ಮಿಷ್ಟ ಹಣ ಕೊಡು ಎಂದು ಪಾದದ ಮೇಲಾ ।
ಬಿದ್ದು ಏಳಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧॥

ಇ । ಬಡವನ ಹಾಸಿಲಾ ಕೇಳಿ ಹಜರತಲಿ ಮೌಲಾ
ಬಿಡೋ ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯೆಂದು ಎಬಿಸಿದನಲ್ಲಾ
ಅನುಮಾನ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲಾ
ಎದ್ದಾನೋ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಸಾಲಾ
ಅಡವಿಟ್ಟರೆ ಸಾವುಕಾರರು । ಕೊಡುವೆವು ಅಂದರು ಮಿಡಮಿಡಕಿ
ಹಜರತಲಿ ಮೌಲಾ ಆದ್ರೋ ಗಾಲಮೇಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ ॥ ತರುವಾಯ ಸುಸೀಲಾ । ಹಸೇನ ಹುಸೇನ ಘಳೀಲಾ
ಕರೆಸಿ ವತ್ತಿ ಇಟ್ಟಾರೋ ತತ್ಕಾಲಾ । ತಗೆದುಕೊಂಡ್ರೋ ಸಾಲಾ
ಏರು ॥ ಬಡವಗ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ ಮೇಲಾ
ದೃಢವಂತ ಸಾವುಕಾರ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ಅಲಿ ಮೌಲಾ ।
ಇವತ್ತು ಬೇಗಿನ್ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುವುದರೊಳಗ
ಯಾವತ್ತು ರಖಮು ಮಾಡು ಫೈಸಲಾ । ನಿಜ ನಿಜ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ ॥ ಶರಣರ ಮಹಿಮದ ಲೀಲಾ । ತಿಳಿಯದೆ ಆ ಚಿನಿವಾಲಾ
ತಿರಿಗುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಖೊಟ್ಟಿ ಕುಲಾ । ಯಾವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುದರೊಳಗ ಬಡ್ಡಿ ಗಂಟಿ ಸಾಲಾ
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡು ಫೈಸಲಾ
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಒತ್ತಿಯ ಮಕ್ಕಳನ । ರಖಮ ಮಾಡುವೆ
ಕಬರದಾರನ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ । ಅಂದಾನೋ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ ॥ ಸಾವುಕಾರನ ವಾಕ್ಯೆವೆಲ್ಲಾ । ಕೇಳಿ ಹಜರತ ಮೌಲಾ
ಅವಕಾಶ ಮಾಡದೆ ಕೇಳ್ಯಾರೋ ಊರಾಗ ಸಾಲಾ ।ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕಬರು ಹಾರಿ ಕುತಗೊಂಡು ।ಮಂಚದ ಮೇಲಾ
ಅಬರು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಒಡಿದಾರೋ ಜಲ್ಲಾ
ಪತಿಮುಖ ಬಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿ । ಫಾತಿಮಾ ಬಂದಾಳೋ ಓಡಿ
ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕ ಹೇಳಿದ ಮಕ್ಕಳ ತಪಶೀಲಾ । ಬಾಡಿತು ಮುಖಕಮಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ ॥ ಮಕ್ಕಳ ತಪಶೀಲಾ । ಕೇಳಿ ಫಾತಿಮಾ ಲೋಲಾ
ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸ್ಯಾಳೋ ತತ್ಕಾಲಾ । ದುಃಖದ ಕೋಮಲಾ
ಏರು ॥ ಅತ್ತಿಕೊಡಲೆ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ನೀಲಾ
ಮುತ್ತು ವಜ್ರಗಳು ಬಿದ್ದಾವ್ರೋ ಅಳತಿಲ್ಲಾ ।
ಸ್ವಾತಿಕ ಬಳಕೊಂಡು ನೌರತ್ನ ತುಂಬಿಕೊಂಡು
ವತ್ತರದಿ ಹೋಗಲು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿತಲ್ಲಾ । ಆದೀತು ಕತ್ತಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ ॥ ಬುದ್ದಿಗೇಡಿ ಚಿನಿವಾಲಾ । ಸಾಲಾ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲಾ
ಮುದ್ದತ್ತು ಮೀರಿತೆಂದು ಅಂದನಲ್ಲಾ । ಅಲಿ ಆದ ಬೆಂಕಿಲಾಲಾ ।
ಏರು ॥ ಭೂಮಿಯ ಮೆಟ್ಟಿದಾಗ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಜ್ವಾಲಾ
ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಕೆಡವಿದ ಬಿಸಲಾ
ಗಾಬರಿಸಿ ಚಿನವಾಲಾ । ಬಡಕೊಂಡ ಗಲ್ಲಗಲ್ಲಾ

ತೋಬಾ ತೋಬೆಂದು ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದ । ಪ್ಯಾಲಾ
ಕುಡಿದಾನೋ ಚನಿವಾಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ ॥ ಮೇಲಾದ ಕವಲೂರು ಮಿಗಿಲಾ । ಜೇಲಾನಿ ಪ್ರಭೂಲಾ
ನೋಟೀಸ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಮೆರೆಯುವ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲಾ । ನಂಬರ ಪೈಲಾ
ಏರು॥ ಮೋಟಾರ ಬಿಟ್ಟಾಂಗ ಅಡಿಪ್ರಾಸ ರಂಗಲಾಲಾ
ಥೇಟ ನಾಟಕ ದಾಟಿ ಹೊಡಿದಾಂಗ ರೂಲಾ
ಕೋಟಿ ಪ್ಯಾಟಿಯ ಜನಾ ಫೈಟ ಮಾಡಿ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ರೈಟೆಂದು ಹಾಕುವರೋ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮೇಲಾ
ಕೊಟ್ಟಾರ ಬಂಗಾರ ಗೋಲಾ ॥ ೮ ॥

೧೭. ಹಸನ್ನೈನ ಹುಸನ್ನೈನರನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಬಯ್ಯಾನವೊಂದ ಧ್ಯಾನಕ ತಂದ
ಹೇಳುವೆ ಇಂದ ದೈವಕ್ಕ ಸಾರಿ ॥
ಏರು ॥ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಮುತ್ಯಾನ ಸ್ಥಾನಾ
ಇರುವ ಠಿಕಾಣಾ ನಬಿಸಾಹೇಬ ದ್ಯೋರಿ.
ಚ್ಯಾಲ । ಒಬ್ಬ ಫಕೀರ ಬಂದ ಶರಣರ ಮುಂದ
ನಿಂತಾನ ಮಾಡ್ಯಾನ ಸವ್ವಾಲಾ
ಕಂದ ಹಸನ್ನೈನಗ ತಂದುಕೊಡಬೇಕ್ರಿ ಇಂದು ದಾನ ತತ್ಕಾಲ್ಯಾ
ಇ। ಕೇಳಿ ಶರಣರಂತಾರ ಅಭಿವನ್ನಾ । ಹೋಗಿ ಕೇಳಬೇಕ್ರಿ
ನೀವು ಮೌಲಾನಾ । ಮೌಲಾನಾ ಮುಂದ
ನಿಂತ ಮಾಡ್ಯಾನರಿ ಮುಜರಿ ॥ ೧ ॥

ಅಂತಾನ ಮೌಲಾಗ ಪಕೀರ ಆಗ
ಹಸನ್ನೈನಗ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕಂತಾನರಿ ಒದರಿ
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ಅವನ ಸೊಲ್ಲ ತಾಸಮಿಸೇಲ
ಆಗಿ ಖುಷಿಯಾಲಾ ದಾನಾ ಕೊಟ್ರೊ ಸ್ವೊರ ದಾರಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಬಾವಾ ತಗೊಂಡು ಹಸನ್ನೈನಗ ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಾ
ಚಂದ ಫಾತಿಮಾನ ಮುಂದ ನಿಂತು ಅಲ್ಲೇ ಮಾಡ್ಯಾನ ಸವ್ವಾಲಾ
ಇ॥ ಮೌಲಾ ಹಸನ್ನೈನಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ಸ್ವಾದೀನಾ । ನೀವು ಹುಸನ್ನೈನಗ
ಮಾಡರಿ ಸ್ವಾದೀನಾ । ಖುಷಿಲಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೊ ಅಂವಗ ವಚನ್ನಾ ॥ ೨ ॥

ನೋಡುವೆ ತೋರಸರಿ ಜರ ಹಸನ್ನೈನನ ಮಾರಿ । ಕರದು ಕಾತೂನಾ
ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನಾ । ಉಣಿಸ್ಯಾಳ ಅನ್ನ । ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಮಿತಿಮೀರ್‍ಯಿ

ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ಅವನ ಸೊಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಬಾವಾನಾ ಸ್ವಾದೀನಾ
ಎಂಥ ಹೈವಾನಾ ಹ್ವಾದಾನ ನಡಸೂತ ದಾರಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕಿಚ್ಚಿನಾಂಗ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವುದು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಾಂಗ ಬಿಸಿಲಾ
ಕಾಲಸುಡುವದು ತಾಳಲಾರದೆ ಸಣ್ಣ ಎರಡು ಕಮಲಾ
ಇ॥ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಡಿದು ಬಾಸ್ಯಾನಾಗಲ್ಲಾ । ಚೂರ ಕರುಣಾ
ಆತಗ ಬರಲಿಲ್ಲಾ । ಶಿವಸಾಂಬ ಕಳಿಸ್ಯಾನ ಬೇಗ ಜಿಬರೀಲ
ದೂರ್ಕೈತ್ರಿ ಹೋಗರಿ ಮುಂದ ಜಮಶಾದ ನಗರಿ ॥ ೩ ॥

ದೂತರು ಆಗ ಬಂದಾರ ಬೇಗ ಜಗ್ಯಾರ ಭೂಮಿ ।
ಸನೇವ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮಿತಿಮೀರಿ
ಏರು ॥ ಜಮಶಾದನ ಊರ ನೋಡಿ ಫಕೀರ
ಸಂತಿಯ ಜುಮರ ಮಂದಿ ನೆರೆದೈತಿ ಮಿತಿಮೀರಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಂತ ಪುತ್ರರನ ಬಂದು ನೋಡ್ಯಾರ ಜನರೆಲ್ಲಾ
ಜಮಶಾದನ ಅರಸು ಬಂದು
ಪರದಾನಿ ಕಂಡು ಆಗ್ಯಾನ ಕುಶಿಯಿಲಾ
ಇ॥ ಏನರೂಪ ಇವಂದು ಪೂರ್ಣಿಮಿಚಂದಿರಾ
ಕಂಡು ಬೋಳಿಕ ಬಂದು ಆಗಿ ನಿಂತಾನ ಸುಂದಾ
ಹೇಳೋ ಬೆಲಿ ಬೇಡಿದ್ದು ಕೊಡುವೆನು ನಾನಾ
ಅವರ ತೂಕ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರ ಕೊಡತೇನಂತಾನರಿ ॥ ೪ ॥

ಕೊಟ್ಟಾರಾಕ್ಷಣಾ ಕುಸಿಯಾಗುತ ದೊರ್ಿ
ಏರು । ವೋದು ಮಕ್ಕಳನಾ ಅರಸರ ಸ್ವಾದೀನಾ
ನೋಡವರ ಗನ್ನಾ ಅಳತಾರ ಹೌಸಾನಾಹಾರಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ದೊರಿ ಅರಸನ ಮಗಳು ಇದ್ದಾಳ್ರಿ ಕೇಳರಿ ನೀವು ಜನರೆಲ್ಲಾ
ಆಕಾರ ಇಲ್ಲ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರದೆವ್ವಿನಾಂಗ ಕಾಣೂದಲ್ಲಾ
ಇ ॥ ಎರಡು ಮನುಷ್ಯಾರ ತಿನ್ನವಳು ನಿತ್ಯಕಾಲಾ ।

ಅರಸ ಕೊಟ್ಟು ಬ್ಯಾಸೊತ್ತನಲ್ಲಾ
ಹಸನ್ಯೆನ ಹುಸನ್ಯೆನ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನಾ ।
ದಬ್ಬಿ ಕೋಲ್ಯಾಗ ಕೀಲಿ ಹಾಕ್ಯಾರ ದೆವ್ವಗ ಹಾರನಾ
ಕತ್ತಲದಾಗ ಹೋಗಿ ಮೂಲ್ಯಾಗ ಕುಂತಾರೋ
ಆಗ ಅರಸನ ಹಾಂಗ ॥ ೫ ॥

ಸರೂ ರಾತ್ರಿ ಆಗ ಸಪ್ಪಳ ಮನಿಯಾಗ
ಬಂತೋ ರಾಕ್ಷಸ ಮ್ಯಾಲ ಅಳುತಾರೋ ಬೇರಿ ॥
ಏರು ॥ ಐದು ವರ್ಷದ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಹುಸನ್ಯೆನಗಂತಾರಲ್ಲಾ
ಅಣ್ಣ ಕೇಳಸತ್ತ ಹೋಗ್ತೇವಿ ನಾವು ಈಗ ಉಳುವುದಿಲ್ಲಾ
ಬ್ಯಾಲ ॥ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಕೊರಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಿ ಅಳತಾರಲ್ಲಾ
ಇಲ್ಲೇ ನಮಗ ದಿಕ್ಕು ಯಾರ‍್ಯಾರು ಇಲ್ಲಾ
ಇ ॥ ಹಸನ್ಯೆನ ಸಾಹೇಬ ಧೀರ ಹೇಳ್ಯಾನೋ ।
ಮುತ್ಯಾ ನಬಿಸಾಯಿಬರ ವಚನಾ
ಆಗ್ಯೆತ್ರಿ ಖಾತ್ರಿ । ಕೇಳ ಹುಸನ್ಯೆನ ತುಸು ಇಟ್ಟ ಜ್ಞಾನಾ
ಕರ್ಬಲದೊಳು ನಿಂದು ಮರಣಾ ಬರದಾನ ಶ್ರೀ ಹರಿ ॥ ೬ ॥

ಇಸಾ ಕುಡಿದು ನಾನಾ ಆಗುವೆ ಮರಣಾ
ಬರದಾನ ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂಥ ಅದರುಷ್ಟದ ಬರ‍್ರಿ ।
ಏರು ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಕುಂತಾನೋ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡುತ್ತ ।
ಬಿಟ್ಟು ತಾ ಮನದಾನ ಜಲ್ಲಾ
ದೆವ್ವಾ ಹೋಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಆದೀತ ಹೊನ್ನ ಬಿದ್ದಾಂಗ ಬಿಸಿಲಾ
ಇ ॥ ಬಂದು ಮಗ್ಗಲದಾಗ ಕುಂತಾಳೋ ಬಾಲಿ । ಹಣಿ ಇಟ್ಟಾಳೋ
ಇಬ್ಬರ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲಿ । ಬೆಳಗಾಗಿ ಅರಸತಾ ಬಂದು ನೋಡ್ಯಾನೋ
ಗಾಬಾಗಿ ಕಂಡ ಅರಸ ಹೆಣ್ಣು ಸುಂದರ‍್ರಿ ॥ ೭ ॥

ಕರತಂದು ಆಗ ಗಾದಿಯ ಮ್ಯಾಗ ಕೂಡಿಸಿ
ಅರಸ ಬ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ಯಾನ ಚಾಕರ್‍ರಿ
ಏರು ।। ಕಲ್ಮಾ ಓದ್ಯಾನರಿ ಶ್ರೇಷ್ಟರಸ ಬಿಟ್ಟು ತಾ ಮನದಾನ ಜಲ್ಲಾ
ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಗ ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಕಳಿಸ್ಯಾನ ಆಗ ತಡಾಯಿಲ್ಲಾ
ಇ।। ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಸ್ತಗೀರ ದೈವಾನಾ । ಕೇಸು ಪೀರ ಕೊಟ್ಟಾನೋ
ಬುದ್ದಿಯ ಜ್ಞಾನಾ । ಸೋಸಿ ಸಂಗ್ಯಾಗದಿಗ್ಯಾ ದೇಶಿ ಬಯ್ಯಾನಾ
ಕಾಸಿ ವೈರಿ ಎದಿಯಾಗ ಬಡಿದಾಂಗ ಹಾರಿ ।। ೮ ।।

೧೮. ಫಾತಿಮಾರ ಮರಣದ ಪದಾ

ಇಂದ್ರ ಸಭಾದಾಗ ಚಂದದಿಂದ ಹೇಳುವೆ ಖುಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಹಸೇನ ಹುಸೇನ ಇದ್ದಾರೋ ಸಣ್ಣಬಾಲಾ
ಶಿವಾ ಮಾಡಿದ ಲೀಲಾ ಕೇಳರಿ ತಪಶೀಲಾ
ಇ॥ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾನ ಮರಣಾ ಒದಗಿ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ
ಅವರ ಬಾಗಿಲದಾಗ ಬಂದ ಇಳಿದಾರ ಇಜರಾಯಿಲಾ
ಫಾತಿಮಾನ ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ಬಂದ ಹೇಳ್ಯರಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಬರಬೇಕರಿ ಸ್ವರ್ಗಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಷಿಯಾಲಾ
ಶೀರೆ ಮೌಲಾಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಎರಡು ಬಾಲಾ
ಏರು ॥ ಆದ್ರೋ ಹುಶಿಯಾರಾ ನೋಡ್ಯಾರ ಯಾರ್‍ಯಾರಿಲ್ಲಾ
ಅದ ಚಿಂತ್ಯಾಗ ಬೆಳಗ ಆದೀತಲ್ಲಾ
ಇ ॥ ಬೆಳಗಾದ ಮ್ಯಾಲಾ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ಅಲಿ ಮೌಲಾನ ಮುಂದಾ
ಸೊಂತ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಮಣ್ಣ ನಮಗ ಹಾಕಬೇಕಲ್ಲಾ
ವಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕರಿ ಮೂರು ದಿನಾ ಗೋರಿಯ ಮೇಲಾ ॥ ೨ ॥

ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ಕರೆದು ಎರೆದಾರೋ ಪೈಲಾ
ಪೋಷಾಕ ತೊಡಸ್ಯಾರೋ ಹಸೇನ್ಹುಸೇನಗ ತಾಸಕಾಲಾ
ಏರು ॥ ಬೆಳಕ ಬದ್ದಿತ್ರಿ ಚಂದ್ರನಕ್ಕಿಂತಾ ಮಿಗಿಲಾ
ಅಜ್ಜ ಮುತ್ಯಾನ ಗೋರಿ ಹಂತೇಲಿ ಕಳಿಸ್ಯಾರಿಬ್ಬರಿಗೆ
ಇ ॥ ಗಳ ಗಳ ಅಳವೂತ ಮೌಲಾಗ ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ ಸಂಬಾಳಿಸಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮೌಲಾನ ತೊಡಿಮ್ಯಾಲಾ । ಮಗ್ನಳಾಗಿ ಮಲಗ್ಯಾಳಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕಲ್ಮಾ ಓದಿ ಜಲ್ಮಾ ಬಿಟ್ಟಾರೋ ಹೋತರಿ ಉಸಲಾ

ತಾಯಿ ಸತ್ತಿದ್ದು ಹುಸೇನ್ಹುಸೇನಗ ಗೊತ್ತ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಇ ॥ ಆಟದ ಮ್ಯಾಲಾ ಬಾಳಿತ್ತರಿ ಅವರ ಖ್ಯಾಲಾ
ಅಜ್ಜನ ಗೋರ್ಯಾಗಿಂದ ಸಪ್ಪಳ ಬಂತರಿ ಖಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಏರು ॥ ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಹಸೇನ್ಹುಸೇನ ಹೊರಳಿ ಧರಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ
ಎದ್ದು ಥಗಾ ಥಗಾ ಹಾದಾರೋ ಗೋರಿಯ ಮೇಲಾ
ಇ॥ ಓಡಿ ಓಡಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದಾರೋ ಜೀವದ ಕಬರಿಲ್ಲಾ
ದುಕ್ಕ ಮಾಡೂತ ಅಳತಾರೋ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ ಸಂಬಾಳಿಸುವವರು ಯಾರ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ
ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಪ್ಯಾಲಾ ತಂದು ಕುಡಿಸ್ಯಾರಿಬ್ಬರಿಗೆ
ಆಗ ಅಳುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನ ಕುಂತಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಹಸೇನ ಹುಸೇನ ಇವರು ಸಣ್ಣಬಾಲಾ
ತಯ್ಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾರ ತಾಬೂತ ಹೇರ್ಯಾರ ಒಂಟಿಯ ಮೇಲಾ
ಇ॥ ಕಲ್ಮಾ ಓದೂತ ಕುರಾನ ಓದೂತ ಏನ ಸುದ್ದ ಹೊಂಟಾರಲ್ಲಾ
ಮಣ್ಣ ಆಗೇತ್ರಿ ಆರತಾಸ ರಾತ್ರಿಯ ಮೇಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ಗೋರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಡೇರೆ ಹೊಡೆದಾರ ಹಜರತ ಅಲಿ ಮೌಲಾ
ಕಲ್ಮಾ ಏದೂತ ಕುರಾನ ಓದೂತ ಮೂರು ದಿನ ಕುಂತಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಸ್ವರ್ಗದ ದಾರಿ ಫಾತಿಮಾಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ
ಗಂಡನ ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ಫಾತಿಮಾ ಬಂದು ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಇ॥ ನೆರಮನಿ ಸೂಜಿ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ
ಓಡಿ ಓಡಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದರೋ ಜೀವದ ಕಬರಿಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ನೆರಮನಿ ಸೂಜಿ ತಗದ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ತಾಸ ಕಾಲಾ
ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹ್ವಾದಾರಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಧರೆಯೊಳು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಅಸಲಾ । ಹಸೇನಿ ಹುಸೇನಿ ಪೀರ ಮಿಗಿಲಾ

ಅವರ ದಯಾ ಕರುಣಾ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಾ
ಇ॥ ಉಸ್ತಾದ ಮೀರಾ ಶಾಹೀರಾ ಹೀಂಗ ಕವಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಇಂದ್ರಸಭಾದಾಗ ಚಂದದಿಂದ ಹೇಳುವೆ ಖುಲ್ಲಾ
ಹಸೇನ್ಹುಸೇನ ಇದ್ದಾರೋ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಾ ॥ ೮ ॥

೧೯. ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹಾಡಿದ ಜೋಗುಳ ಪದಾ

ಹೊಸ ಸಂದಾ ಕೇಳರಿ ಮುಂದಾ ಮತ್ತೊಂದಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಗುರು ನಬಿಸಾಯೇಬ ಮಕ್ಕೆ ಶಾರದಾಗ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದದ್ದು
ಏರು ॥ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಉತ್ಪನ್ನಾದದೋ
ಅರತಾಸ ರಾತ್ರಿಯಿತ್ತೊ ಸುದ್ದಾ । ಬೀಬಿ ಅಮೀನಾರು ಬ್ಯಾನಿಯಯೆದ್ದು
ಇದು ಶರಣರ ಸಂದಾ ಕೇಳರಿ ಮುಂದಾ ಮತ್ತೊಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಇಳು ॥ ಗಾಢಗಂದರ್ವರು ದೇವಗನ್ನ್ಯಾರು ಇಳಿದು ಬಂದಾ
ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೀರು ತಂದು ಬಾಣತಿಗೆರೆದದ್ದು
ಏರು ॥ ಮತ್ತಿನಾ ತೊಟ್ಟಿಲಾ ಕಟ್ಟಿ ಅವರು ಜೋಗುಳ ಪಾಡಿದ್ದು
ನಬಿಸಾಯಿಬನ್ನ ತೂಗ್ಯಾರ ಹಿಡಿದು
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನೀರೆ ಚೈತುನ್ನಬಿಕೊ ಜೋ ಜೋ
ಅಲ್ಲಾಕು ಪ್ಯಾರೇ ಪೈಗಂಬರೀ ।
ನಬಿ ನೂರೇಕು ಜೂಲಾ ಜೂಲಾರೇ ಜೋ ಜೋ
ಏಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ ನೀನು ।
ಶಿವನ ಕಿರಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವನೋ
ಜಗದ ಗುರುವಿನಂತೆ ನಬಿಸಾಹೇಬನೋ
ನಿನ್ನ ಜನ್ಮದ ನಾಮ್ಧೆಸರು ಮಹ್ಮದ ಹೌದೇನೋ ಜೋ ಜೋ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ಅಬ್ದುಲ್‌ಸಾಹೇಬ ಕಾರ್ಯೆದಾಗ ಮಲಗಿದ್ದೊ
ಅವರು ಏಕಾಏಕಿ ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಎದ್ದು ಕುಂತೋ
ಏರು ॥ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಪಾರಾ ಇತ್ತೊ ಶಿವದೂತರದೋ ।
ನಿಂತ ನೋಡಿದಾರೋ

ದೂರದಲಿಂದೋ । ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ರಾತ್ರಿಯಿತ್ತೊ ಕಾರ್ಯೇಕ ಬಂದದ್ದೋ
ಯಾರು ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಊರಾನ ಮಂದಿ ಅವರು ಬಂದದ್ದಾ
ಮುಂಜಾಲೆದ್ದು ನೋಡಿದಾರೋ ಸ್ವಾಮಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾ
ತೂಗುತ್ತಿತ್ತೊ ತೊಟ್ಟಿಲಾ ಒಂದಾ ।
ಕಲ್ಲದೇವರೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಬಾವ್ಯಾಗ ಬಿದ್ದಾ ॥ ೩ ॥

ಇಳು। ರಮಲಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಾವ್ರೊಬ್ಬ ಮಂಜಾಲೆದ್ದೊ
ಅಂವಾ ನವಸಾರೆಂಬ ಅರಸನಂತೇಲಿ ನಡೆದುಬಂದಾ
ಏರು ॥ ಮುಂದ ಆಗುದೆಲ್ಲಾ ಅಂವಾ ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳಿದ್ದು
ಇಂದ ನಿನ್ನವೈರಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾ ।
ಇನ್ನ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೀನು ಸಾಯುವದೋ
ಹೀಂಗ ರಮಲಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿದಾಂವ ತಿಳಿಸಿಬಂದದ್ದೋ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನೀರೆ ಜೈತುನ್ನಬಿಕೋ ಜೋ ಜೋ
ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದವನೋ ನಬಿಸಾಯೇಬನೋ ।
ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ದಿವಸಾತೋ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಲ ಕುಡಿದವನೋ ।
ಹುಟ್ಟೂತ ಸತ್ತಳೋ ತಾಯಿ ಅಮೀನನೋ
ನಿನಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಾಕೆ ದಾಯಿ ಹಲೀಮನೋ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನೀರೆ ಜೈತುನ್ನಬಿಕೋ ಜೋ ಜೋ
ಶಾರ ಸವದತ್ತಿ ಊರ ಮುಂದ ಕಿಲೇವ ಕಟ್ಟಿತೋ
ಈ ಕಿಲೇದ ಮುಂದ ಪ್ಯಾಟಲೈನಾ ಬಂಗಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾ
ಅಪ್ಪಾ ಸುಲ್ತಾನಿ ವಸ್ತಾದಿ ಮಾಡಿ ಬುದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ
ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಾರೋ ತಲಿಮ್ಯಾಲೆ ತಂದಾ
ಅಜ್ಜ ಅಡಿವ್ಯಾ ಹೇಳಿದಾರೋ ಹೊಸ ಸಂದಾ ॥ ೪ ॥

೨೦. ನಬಿಸಾಬರು ಮಟ್ಟ ಜಗ್ಗಿದ ಪದಾ

ಸರೂದೈವಕ್ಕ ನಾನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ ಮಾಡುವೆ ಶರಣಾ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ
ಇಡಬೇಕರಿ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ   ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು । ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶ ನಿಮ್ಮಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾನೋ ಜಗದೀಶಾ
ಓಂಕಾರ ಶಬ್ದ ಝೇಂಕರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಾ
ನೌಖಂಡ ಮಂಡಲ ನಡಗತಿದ್ದಾವ್ರಿ ಸಾರೂತ ಕಲ್ಮಾ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಭೂಮಿಗಳಾವ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ನಗುವುತದ ಅಲ್ಮಾ
ನಿಮ್ಮ ದಸಿಂದಾ ಸಾಂಬಾ ತ್ರಿಲೋಕ ಜಗತುಂಡಾ
ಪ್ರೀತೀಲೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿ ಜರಬೀಲೆ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮಂಡಲನಾ   ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ನಿಮ್ಮ ಕೌತೂಕ ಮಕ್ಕೇ ಮದೀನೆಕ ಆತರಿ ಭಾಷಣಾ
ಚಂದ್ರನ ವರಣಾ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಾ। ಜಗಭರಿತ ಅಮೃತ ಕಲ್ಮೇದ ಕಿರಣಾ
ಏರು । ಒಂದಾನೊಂದಿವಸಾ ಶರಣರದೋ ಆತರಿ ಮನಸಾ
ಶೃಂಗಾರ ವನಾವನಾಂತರ ತಿರಗಾಡಿ ಹೋಗುದಕ
ಹೊಂಟಾರ ತಿಳಿದ ಬೆಳಿದ ತ್ವಾಟದ ತಾರೀಫ ನೋಡುದಕ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೈಲಾಸ ಕಂಡಾಂಗ ಹೊಯ್ದಾವು ಹೊಳುವುದು ಮನಕ
ಹೋಗಿ ನಿಂತಾರೋ ಹಿಂದಾ ನೋಡೂತ ಕಣ್ಣ ತುಂಬಾ
ಗಿಡ ಗಂಟಿ ತಪ್ಪಲಾ ಅಂತಿದ್ದವು ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ ಇಡಬೇಕರಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ
ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ಶರಣಾ   ॥ ೨ ॥

ಇ ॥ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನೋಡುದಕ ಆತರಿ ತಿನ್ನೂದಕ ಮನಾ
ಪೈಗಂಬರನಾ ಮಟ್ಟಹೊಡುವವಂಗ ಕೇಳ್ಯಾರಾಗ
ಏರು ॥ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊಡುವಂವಾ ಅಂತಾನರಿ

ಒಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊಡದರ ಒಂದ ಉತ್ತತ್ತಿ ಕೊಡತೇನರಿ
ಹೀಂಗ ಹೇಳಿ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊಡಿಲಾಕ ಗಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿದಾನೋ ಶರಣರಿಗೆ
ಮಟ್ಟಿ ಹೊಡುವಾಗ ಕುಲುಕುಲು ನಗಿ ಬಂತೋ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ
ಜಗ್ಗ್ಯಾರ ಕಸುವೀಲೆ ಗಟ್ಟಿ ಹರದ ಬಿತ್ತರಿ ಮಟ್ಟಿ
ಗಾಬಾಗಿ ನಿಂತಾರಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂತಾರ ಧೋರಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ ಇಡಬೇಕರಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಮುಟ್ಟಿ ಸಪ್ಪಳಾ ಕೇಳಿಕ್ಯಾಸ ಬಂದಾನೋ ಅಡಕಾಸಿ ತರುಣಾ
ಮಟ್ಟಿ ಜಾಣಾ ದೂರದಿಂದ ಓಡುತ ಬಂದಾ ।
ಶರಣರಿಗೆ ಹೊಡೆದ ಬೇಮಾನಾ
ಏರು । ಗಡಾಗಡಾ ಗದ್ದರಿಸಿ ಆಕಾಶಾ ಧರಧರಾ ಧರಗುಡತಿತ್ತರಿ
ಮೇರು ಮಂಡಲಾ ಬೇಹೋಕಾ । ಬೆಂಕಿ ದೇವ ಬಂದು ಲಂಕಾಸುಟ್ಟಾಂಗ
ನಾ ಇಂವಗ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವೆ । ಕ್ರೂರ ಕೋಪ ತಾಳಿ ವೈವರ್ಣ
ಹೇಳತಾನ ಗಾಳಿಲೆ ಹಾರಿಸುವೆ । ಲಗು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ
ಭೂಪತಿ ಭೂಕಾಂತ ಬುಜ ಬಲ ಗುರುವೆ
ಬ್ಯಾಡಂತಾರೋ ಶರಣಾ ಮಾಡರಿ ಅಂತಃ ಕರುಣಾ
ತಪ್ಪ ನಂದಾಗ್ಯೆತಿ ಗಪ್ಪನೆ ಹೋಗರಿ ಸುಮ್ಮನಾ ।ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ
ಇಡಬೇಕರಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ಶರಣರಿಗೆ ಹೊಡೆದಿದಕ ಮಹಿಮೆ
ಸತ್ತುಳ್ಳತನದ ಬಾಣಾ ಹೊಡೆದಾಕ್ಷಣಾ
ಕೈ ಒಣಗುತಾ ನಡದೀತು ಬ್ಯಾನಿ ಭಯಂಕರ ಬಾಧನಾ
ಏರು ॥ ಉರುಪ ತಾಳದೆ ಹೊರಡುವಾ
ಬಳಲೂತ ಬೋರ್‍ಯಾಡಿ ಅಳಾಂವಾ
ತ್ವಾಟಾ - ದೂಟಾ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಟಾ - ಫೋಟಾ ಕುಲ್ಲಾ ಬಂತ ಒಣಗುದಕ
ಗಿಡಾಗಂಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಟಿ ಬಾರಿಸತಾವ ನೀರ ಅರಬಾಗಿದಕ

ತಾಯಿ ಬುತ್ತಿತಂದ ಮುತ್ತಿನಂತಾ ತ್ವಾಟಾ ಹೀಂಗ್ಯಾಕಾತ್ರಿ ಕಾಯಿಕ
ಚಿಂತಿ ಮಾಡುಲೋ ಮೋಹನಾ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮಗನ್ನಾ
ನಿಂತ ಕೇಳತಾಳ ತಾಯಿ ತ್ವಾಟ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಳ ಕಾರಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅಂತಾನ ಬಾಯಿಲಿ ಕಥನಾ ನನ್ನವರನಾ
ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಗ ಹೊಡದಲ್ಲಿ ಹೀಂಗಾತ ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ನೀನಾ
ಏರು ॥ ಛೀ ದುಷ್ಟ ಮಗನೆ ತಿಳಿಯದೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಅದರುಷ್ಟದವನೆ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾ ಮಾಡಿದ ಸೃಷ್ಟಿ ಅವತಾರೋ
ಮುದುಕ ಅಲ್ಲ ಅವರೋ ಪ್ರಗುಣಾ ಆಗುವರೊ ಪ್ರೇಮ ಪೈಗಂಬರರೋ
ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷಾ ಮಾರ್ಗದಿ ದೀಕ್ಷಾ ಕೊಡುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬಂದಿದ್ದರೊ
ಅಂಧಕಾರ ದುಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೀಂಗಾತ ಕೇಳ ಪ್ಯಾಲಿ
ನಡಿಪಾದಕ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಮಾ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಬರೂಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ ಇಡಬೇಕರಿ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಬಿಸಾಧರಣಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಶರಣರ ಪಾದಕ ಬಿದ್ದು ಹೇಳತಾನೋ
ಕೈ ಮುಗುದು ಪ್ರಾಣಕೊಡುವೆ ನಾನ
ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ಹೊಡದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ನನ್ನಾ
ಏರು । ಶರಣರು ಆಗಿ ಬಹು ಪ್ರೇಮಾ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಓದಸ್ಯಾರೋ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಮಾ
ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದ ಬಳಿಕ ಆದೀತೋ ಎಲ್ಲ ಬೆಳಕ ಹೋದಿತೋ ಓ ಪೂರಾ
ಶ್ರೀಮಂತರೆಲ್ಲರು ಊರಾನ ರೈತರು ಬಂದುನಿಂತತ್ಯಾರಾ
ಶಿರಬಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹಾಕಿದರೋ ನೋಡಿ ಕಲ್ಮೇದ ಜಹೂರಾ
ತ್ವಾಟಾ ಆತರಿ ಹಸರಾ ತ್ವಾಟದ ಗ್ರಾಮ ಮಿಸರಾ
ನೋಡಿದ ಭಕ್ತರು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೊಂದ್ಯಾರೋ ರತನಾ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ ಇಡಬೇಕರಿ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಐತಿ ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ ಸಜನಾ ಪಟ್ಟಣಾ
ಕೇಸುಪೀರಾ ಶ್ರೀ ದಸ್ತಗೀರಾ ವರಕೊಟ್ಟು ಸಲುವ್ಯಾರ ನಮ್ಮನ್ನಾ
ಏರು ॥ ಭರ ಬಾ ಜಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ದರಗಾ ನೋಡರಿ ಪವಿತ್ರದ ಜಾಗಾ
ಕಾಹೀರಾ ಶಾಣ್ಯಾನಾಗಿ ಬಂದೀತ ಮನಸಾಗಿ ಜಾಹೀರ ಸಭಾದೊಳಗೆ
ಹುಲಿ ಹೂಂಕರಿಸಿತ್ತ ಹುರುಪಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತ ಜಿತ್ತ ಬಲಿಯೊಳಗ
ಇಲಿಯಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಬಲಿಯಲ್ಲಾ ಹರದದ್ದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ ನಿನಗ
ನೆನಪ ಹಿಡಿಯೋ ಇಲಿದಾ । ಮರತೇನೋ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾ
ಅಂಬಿಗ್ಯಾರ ನಾಗಿಕ್ಯಾರಾ ಹೊರಬೇಕ ಜೋಕುಮಾರ ನೀನಾ
ತೂರ ಬೂದಿನಾ ಓಣಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಕುಣದಾಡಿ
ಜ್ವಾಳ ತಗೊಂಡ ಬಾಗಿದ್ದನಾ ॥ ೮ ॥

೨೧. ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾಡಿಸಿದ ಮದುವಿ ಪದಾ

ಕುಂತಿರು ದೈವಾ ಕೂಡಿರಿ ಸರ್ವರು ಸಂಪೂರ್ಣಾ । ಮಾಡಿ ಕರುಣಾ ॥
ಏರು ॥ ಅಜ್ಞಾನಿ ನಿಮ್ಮ ಕಂದಾ । ಅರಜ ಮಾಡುವೆ ಒಂದಾ
ಭೂಮಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಾ । ಸ್ವಾಮಿ ನಬಿಸಾಬ ಶರಣಾರ
ಓದಿ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ಶಾಸ್ತ್ರಾ । ಅಬೂಬಕರ ಉಮರಾ
ಉಸ್ಮಾನ ಅಲಿ ಹೈದರಾ । ಶಾಸ್ತ್ರಾ ತಿಳಿ ವಿಸ್ತಾರಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಒಬ್ಬ ಬಡವಾ ಬಂದಾ । ಅಂವಾ ಅರಜ ಮಾಡ್ಯಾನ
ಸಹಜ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾರ ಮುಂದಾ । ಸವಾಲೈತರಿ ನಂದಾ
ಏರು ॥ ನನ್ನ ಲಗ್ಗನಾ ಆಗಿಲ್ಲಾ । ನೀವೇ ಮಾಡರಿ ಅಂತಾ
ಹಿಡಿದಾನೋ ಪಾದಾ । ಸರುವ ಹೇಳ್ಯಾನೋ ಭೇದಾ
ಯಾರ್‍ಯಾರಿಲ್ಲರಿ ನಮಗಿನ್ನಾ । ಸತ್ತುಳ್ಳ ಶರಣಾ
ಕೇಳಿ ಬಡವನ ವಚನಾ । ಮಾಡ್ಯಾರಿ ಕರುಣಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಧರಣೆಯ ಪಾಲಕ ಶಿವದೂತ ಜಿಬ್ರಾಹಿಲನಾ ।
ತಿಳಿಸ್ಯಾರೋ ಸೂಚನಾ
ಹೋಗಿ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ । ಹೇಳೋ ನಬಿಸಾಹೇಬಗ
ಸಾವುತಾನ ಬಡವಾ ಲಗ್ನ ಆಗಿದ್ದ ದಿನಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಏರು॥ ಹರುಷಾಗಿ ಜಿಬ್ರಾಹಿಲನೋ । ತಡಮಾಡದೇ ನಡದಾನೋ
ಮರತೆದೊಳಗ ಬಂದನೋ । ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೀಂಗ ಅಂದನೋ
ಮಜಕೂರ ಹೇಳಿ ತೀವ್ರಾ । ಜಿಬ್ರಹಿಲಾ ಹೊಂಟಾ
ಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾರೋ । ನಬಿಸಾಬಾ ಶರಣಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಯಾರ ಕೊಡತೀರಿ ಹೆಣ್ಣಾ । ಕುಸಿಲಿಂದ ಮಾಡುವೆ ಲಗ್ಗನಾ

ಕೇಳಿ ಕುಂತಾರ ಸುಮ್ಮನಾ । ಸರ್ವರು ಸಂಪನ್ನಾ
ಒಬ್ಬಾಂವ ಅಂತಾನಾ । ಕೇಳಿ ಬರತೇನಿ ಸತಿಯಳನಾ
ಏರು ॥ ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣಾ । ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾರ ಮಿತ್ರರನಾ
ಬಡವನ ಮರಣಾ । ಮದುವಿ ಆಗಿದ್ದ ರಾತ್ರಿ । ಇಂವಾ ಸಾವೂದು ಖಾತ್ರಿ
ಜಬ್ರಹಿಲ ಬಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ ವರ್ತಮಾನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಕೇಳಿ ಸರ್ವರು ಮಜುಕೂರಾ । ಮಾಡಿ ಹೊಂಟಾರೋ ಅಂವಸರಾ
ಬಂದು ಮನಿಗೆ ತೀವರಾ । ಹೇಳ್ಯಾರ ಹೇಣ್ತಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರಾ
ಕಬೂಲ ಆಗೇನಿಲ್ಲಾ । ನಿರವಾಯಿಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಒಂದ್ಯೆತಿ ವರಾ । ಮಗಳಿಗೆ ನೀ ಕೇಳ ಅವಸರ ।
ನನ್ನ ಮದನ ಸುಂದರ ಪತಿರಾಜ । ನಿಮ್ಮ ವಚನಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಬ್ಯಾರಿ।
ಇರತೇನ ತಾಬೇಸರಿ । ಹೇಳ್ಯಾನ ಸರ್ವಸಾರಿ
ಲಗ್ನದ ರಾತ್ರಿ ಆಗೂದು ಅವನ ಮರಣಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಈ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಂತಾಳ ತನ್ನ ಗಂಡನ್ನಾ । ಕೊಡುವದಿಲ್ರಿ ಹೆಣ್ಣಾ
ನನ್ನ ಹರೆಯದ ಮಗಳು । ಎದಿಮ್ಯಾಗ ಕುಂತಾಳು
ಏರು ॥ ಮುಂದ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಹಾಕ್ಯಾಳು ರಂಡಿತನಾ
ಹ್ಯಾಂಗ ಆಗಿರಿ ಕಬೂಲಾ । ಹಂತವಗ ಕೊಟ್ಟೇನು ಫಲಾ
ನಿಮಗ ಯಾಕ ತಿಳಿಲಿಲ್ಲಾ । ನಾನು ಏನು ರಾಜಿ ಇಲ್ಲಾ
ಉರಲಾ ತಂದಿಟ್ಟಿರಲ್ಲಾ । ಮಗಳು ಕೇಳ್ಯಾಳಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ತನ್ನ ತಂದಿಗೆ ಅಂತಾಳ ವಚನ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರೇನವಂಗ
ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕ ನನಗ । ನಬಿಸಾಬ ಶರಣರ
ವಚನ ಮೀರುವುದು ಹ್ಯಾಂಗ
ಏರು ॥ ಕೇಳೂನು ಹೇಳಿದಾಂಗ । ಕೊಡ್ರಿ ಸಾವುದಂವಗ
ಬಡವನ ಕೂಡ ಆಗಲಿ ನನ್ನ ಲಗ್ಗನಾ

ಅಂತಾಳ ತಾಯಿ ನಿಂದೇನ ಮಗಳ ದೈವಾನಾ ॥
ನಾನು ಮಾಡಲೇನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ ॥ ಸಾವವವನ ಕೂಡಾ ಲಗ್ಗನಾ ನೀ ಆಗಬ್ಯಾಡಾ
ಮುಂದ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಕಳದಿ ಮಗಳ ನೀನಾ। ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಏರು ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬರದದ್ದ ಬರಿ ಯಾರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದರಿ
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಕೊಟ್ಟಾರ ಮಕ್ಕಳ ಮರಿ
ಪುತ್ತ್ರಾರ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತರ ದುಃಖ ಸಾವೂತನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಹೀಂಗ ಇದ್ದರ ಅವನ ಕೂಡ ಆಗೂವೆ ಲಗ್ಗನಾ
ಇದಕ್ಯಾರ ಇಲ್ಲೋ ಬೇರೆ ಯತನಾ
ಏರು ॥ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಕಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತರ ನಂದೀತೋ ಮನಾ
ಕೇಳಿ ತಾಯವ್ವಾ ನೀನಾ । ನನ್ನ ಬರದಂತೆ ದೈವಾನಾ
ಬಡವನ ಕೂಡ ಆಗಲಿ ಲಗ್ಗನಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಈ ಮಾತುಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಆದೀತು ಮನಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ದೈವದಾಗ ಅಂವಾ ಬಂದಾ ಕೈ ಮುಗದ ಹೀಂಗ ಅಂದಾ
ಆಗಲಿ ಮಗಳ ಲಗ್ಗನಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಏರು॥ ಕೂಡಿದಂತಾ ಭಕ್ತರಾ । ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಮಿತ್ರಾ
ಮನಿಗೆ ಬಂದಾರು ತೀವರಾ । ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗನಾ
ಹೇಳರಿ ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನಬಿಸಾಬ ಇದ್ದಂತಾ ಬಯಾನಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಲಗ್ನದ ರಾತರಿ । ಅಂವಾ ಸಾವೂದು ಖಾತ್ರಿ
ಏರು ॥ ಇದಕ ಯಾರಿಲ್ಲೋ ಯತನಾ ।ಐತಿ ಸಾಂಬನ ವಚನಾ ।
ಅಂತಾಳೋ ನನ್ನ ದೈವಾನಾ । ಮಾಡಲಿನ್ನೇನಾ
ಬಪ್ಪಾರೆ ಮಗಳಂತ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಲಗ್ನಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ ॥ ೧೧ ॥

ಇ ॥ ಬ್ಯಾರೊಂದು ಮನಿಯಾಗ ಇಟ್ಟಾರೋ ಕೂಡಿ ಸತಿ ಪತಿನ್ನಾ

ಆದಿಂದ ಲಗ್ಗನಾ । ತುಂಟಿ ಎರಡು 'ಆಗಲೆ' ಸಂಗತಿಲೆ
ಏರು ॥ ಕೊಟ್ಟಾರ ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ಧರ್ಮಾ
ಐತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ದಾನಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಗಂಡ ಮಾಡತಾನೋ ವಿಚಿತ್ತರಾ । ಮರಣ ಬರದಾನೋ ಶಂಕರಾ
ನಬಿಸಾಬ ಶರಣರಾ । ಹೇಳಿದಂತಾ ಅಕ್ಷರಾ
ಸತಿ ನಾ ಮಾಡಲೇನಾ । ಹ್ಯಾಂಗ ಬರುವುದು ಮರಣಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇ॥ ತಿಳಿದಾವ ಆಗ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಲಕೊಂಡ ಸುಮ್ಮನಾ
ಮಾಡಿ ಸಾಂಬನ ಧ್ಯಾನಾ । ಸತಿ ಆಗ ಅಂತಾಳ
ಆಗ ಹ್ಯಾಂಗ ಬರುವುದು ಗಂಡನ ಮರಣಾ ॥
ಏರು ॥ ನೋಡಬೇಕ ಅಂತಾಳ ಇನ್ನಾ । ಇಟ್ಟಾಳ ಏಕನಿಷ್ಠಿನಾ
ಬಾವಾ ಆಗಿ ಬಂದಾರೋ ಜಿಬ್ರಾಹಿಲ ಆ ಕ್ಷಣಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಮೂರು ದಿವಸ ಆತೋ ಇಲ್ಲಹೊಟ್ಯಾಗ ಅಸನಾ ।
ಹೋಗೋದು ಪ್ರಾಣಾ ॥ ೧೩ ॥

ಇ॥ ಮದಿಮಗಳು ಕೇಳಿ ಬ್ಯಾಗ ಕರದಾಳ ಬಾವಾಗ ಮುಂದಾ
'ಅಗಲ' ಇಟ್ಟು ಆಗಲಿ ಭೋಜನಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಏರು ॥ ಊಟ ಆದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟ । ಹಸ್ತ ತಲಿಮ್ಯಾಲೆ ಇಟ್ಟಾ ।
ಬಾವಾ ಹೀಂಗ ಹರಕಿ ಕೊಟ್ಟಾ । ತೆರದೀತೋ ನಿನ್ನ ಅದರುಷ್ಟಾ
ಮುತ್ತೈದಿತನಾ ಇರಲಿ ಕಡಿತನಾ । ನೋಡ ನನ್ನ ಭಕ್ತೀನಾ ॥ ೧೪ ॥

ಇ॥ಒಂದು ಹಾವು ಬಂತು ನುಂಗಬೇಕಂತ ಬಡವಗ ಸುರೂರಾತರಿನ್ಯಾಗ
ಆ ಉಂಡ 'ಅಗಲು' ಅಡ್ಡ ಬಂದಾವು ನುಂಗೀತೋ ಅದಕ
ಏರು ॥ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಗಂಟಲದಾಗ । ಮರಣ ಬಂತೋ ಹಾವಿಂದಾ
ಕಸುವೀಲೆ ನುಂಗಿ ತುಣಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತೋ ಪ್ರಾಣಾ ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಬೆಳಗಾದಿಂದ ಕರಕೊಂಡು ಮಿತ್ರರನ್ನಾ । ಬಂದಾರೋ ಶರಣಾ ॥ ೧೫ ॥

ಇ ॥ ಶರಣರು ಅಂತಾರೋ ಹೋಗಿ
ಆ ಮದಿಮಗಳಿಗೆ ಬಾಕಲ ತೆರಿಹೊರಗ
ತರತೇವಿ ಆ ಹೆಣಾ । ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ
ಏರು ॥ ಕೊಟ್ವಾಳ ಹೀಂಗ ಉತ್ತರಾ । ಮಲಗ್ಯಾರ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಾ
ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣಾ । ತಿಳಿದು ಆಗ ವಿಚಿತ್ರಾ
ಕರೆದಾರೋ ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ । ತಿಳಿದಾರೋ ಆದ ಮಜಕೂರಾ
ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣಾ । ಮಾಡಿ ಸಾಂಬನ ಧ್ಯಾನಾ ॥ ೧೬ ॥

ಇ॥ ತೆರದೀತೋ ದೈವಾನಾ । ಅವರು ಜೋಡಿಲಿಂದ
ಕೂಡಿ ಮಾಡುವರೊ ಬಾಳೇವನಾ
ತೆರಿದೀತೋ ದೈವಾನಾ । ತಿಳಿಯದೆ ಅವನ ತಂತರಾ
ಏರು । ಇಟ್ಟು ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಮಾಡಿ ಹಾಡುವವನೋ ಜಾಣಾ
ಮಾಡರಿ ಕರುಣಾ । ನೀನು ಸಾಂಬನ ಧ್ಯಾನಾ । ಮಾಡೋ ಕಡಿತನಾ
ಲಚಮನಸಿಂಗ ಹೀಂಗ ಹೇಳಿ । ಮುಗಸ್ಯಾರೋ ಪುರಾಣಾ ॥ ೧೭ ॥

೨೨. ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜು ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಕೈ ಜೋಡಿ ದೈವಕ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆ
ಇಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಾ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ॥

ಏರು ॥ ತಿಳಿಸುವೆ ಸೊಲ್ಪಾ ಅಲ್ಪಾ ಕಂದಾ
ತಪ್ಪ ಆದರ ನಂದಾ । ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕರಿ ಇಂದಾ
ಚಂದದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಲಿಂದಾ । ನಾನು ಓದುವೆ ಕಲ್ಮಾ ।
ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೧॥

ಇ॥ ದುರ್ಗದ ಬೈಲಾಗ ಹೋದಬ್ಯಾರೆ ಜಗಳಾಡಿ ತಮ್ಮಾ ।
ಹೋಗಿದ್ದೀಯೋ ಹುಮ್ಮಾ ।
ಏರು ॥ ಸಾಂಬಗ ಸಲಾಮ । ದಿವಾನಿ ಸುನ್ಯಾಗ ತೋರಿಸತೇನಂತಾ
ಒಳೆ ಇಟ್ಟೀದಿ ಪಂತಾ । ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಜೋಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂತೇನಂತೆ
ಹಡಸಿ ತಮ್ಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ । ಬಿಡುದಿಲ್ಲಾ ಸಭಾದಲ್ಲಿ ॥ ೨ ॥

ತುಳದ ಮಾಡುವೆ ನರಮಾ । ಕಿತ್ತೇನೋ ನಿನ್ನ ಚರಮಾ
ಏರು ॥ ನಬಿಸಾಯೇಬರಿಗೆ ಮೇಅರಾಜ ಮೂರು ಸರತಿ ಆಗಿತ್ತು
ಸಲಾಮ ಶಿವನ ಕಡಿಲಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು ।
ಅತ್‌ಹಿಯ್ಯಾತ್ ಓದಿ ನೋಡೋ ಪೂರ್ಣಾ
ಶಾಸ್ತ್ರ ನಮ್ಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥

ಹುಚ್ಚನಾಯಿ ಬೊಗಳಿದಂಗ ಬೊಗಳತಿ ಬಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಾ ।
ಮೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾ

ಏರು ॥ ನಬಿಸಾಬರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಹಸೇನ ಹುಸೇನಾ
ಮುತ್ತಿನಂತ ರತನಾ ಜೋಡೀಲೆ ಕೂಡಿ ಆಡುವರೋ
ಮಸೂತಿ ಹೊರಗ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳಿರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೪ ॥

ಇವರ ಇಬ್ಬರಮ್ಯಾಲೆ ಮುತ್ಯಾ ನಬಿಸಾಯೇಬ
ಬಹು ಪ್ರೇಮಾ । ಹುಟ್ಸ್ಯಾನ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾ
ಏರು ॥ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ದೈವದ ಸಂಗತೀಲೆ ನಮಾಜ ಮಾಡತಿದ್ರೋ ಕೂಡಿ
ಅಂತಾ ವ್ಯಾಳೇಕ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕುಂತಾರ ಮುತ್ಯಾನ ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ
ಜೋಡೀಲೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವರೋ ನಬಿಸಾಯೇಬರು ನಮ್ಮಾ
ಕುಂತಾರ ಅಂತ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಾ
ಏರು ॥ ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕಂತಾ
ಶಿವನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಂತಾ । ಅಂತಾರ ನಮಾಜ
ಅಪಮಾನ ಆಗೂದು ಅಂತಾ
ಬಿತ್ತ ಗುಮ್ಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಆಕಾಶವಾಣಿ ನುಡಿತರಿ
ನೇಮಾ । ಆಗೂದಿಲ್ಲಾ ಅಧರ್ಮಾ
ಏರು ॥ ಈ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬಂತರಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ಕಿಂವ್ಯಾಗ ।
ಖುಷಿ ಆಗ್ಯಾರ ಆಗ
ಮುಗದಿಂದ ನಮಾಜ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರ ಪ್ರೇಮಾ।
ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೭ ॥

ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣರೊಳಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಂದಿದ್ದಿ ಉತ್ತಮಾ ।
ನೀ ಎಂಥ ಗುಲಾಮಾ
ಏರು । ನಬಿಸಾಹೇಬರಕ್ಕಿಂತ ಪದವಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾವ ಶರಣರನಾ

ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಆ ಭಗವಾನಾ । ನಾ ನಬಿ ಸಾಯೇಬರ
ಓದುವೆ ಕಲ್ಮಾ ಕೊಡುವೆ ಈ ಜಲ್ಮಾ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ತಿಳೂತ್ತೈತಿ ಎಷ್ಟೈತಿ ನಿಂದುನೋಡುವೆ ದಮ್ಮಾ । ಬೇದಿ ಬಿಟ್ಟಶ್ರಮಾ ।
ಏರು । ತಿಳೂತ್ತೈತಿ ಎಷ್ಟೈತಿ ನಿಂದು ನೋಡುವೆ ದಮ್ಮಾ ।
ಬೇದಿ ಬಿಟ್ಟಶ್ರಮಾ ।
ಏರು । ನಬಿಸಾಹೇಬರಕ್ಕಿಂತ ಪದವಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾವ ಶರಣರನಾ
ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಆ ಭಗವಾನಾ । ನಾ ನಬಿಸಾಯೇಬರ ಓದುವೆ ಕಲ್ಮಾ
ಕೊಡುವೆ ಈ ಜಲ್ಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ತಿಳೂತ್ತೈತಿ ಎಷ್ಟೈತಿ ನಿಂದು ನೋಡುವೆ ದಮ್ಮಾ । ಬೇದಿ ಬಿಟ್ಟಶ್ರಮಾ।
ಏರು ॥ ಆಡಿ ನೀ ಆಟಾ ಕೆತ್ತಿ ಗೂಟಾ ಬಡದಾಂಗ ನಿಮ್ಮನ್ನಾ
ನೀ ಕೇಳೋ ಮೋದಿನಾ । ಬಣ್ಣ ಕುಂಕುಮ ಹಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಲ್ಲೆ
ಕಾಣಸತಿದಿ ನೀ ಚಂದ್ರಾಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೯ ॥

ಇಳು ॥ ನಾ ಆಟ ಆಡಿದ್ದು ತಗದಿ ಹಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕುಂಕುಮಾ
ಅಂದಿ ಥೇಟ ಹರಾಮಾ ।
ಏರು ॥ ನೀ ಆಡಿ ಆಟಾ ಮುದುಕ ಆದಿ ಹಚ್ಚಿ ಕುಂಕುಮಾ
ನಿಂದು ಬ್ಯಾರೇ ಐತೇನ ಧರ್ಮಾ । ನಾನೀನು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಇದ್ದು
ನಮದ್ಯಾಂಗ ಹರಾಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇಳು ॥ ಕವಿ ಕಲ್ತ ಹಾಡಾಂವಾ ಅಂತ ಬೊಗಳತಿ
ಇಟ್ಟ ವರಮಾ । ನೀ ಥೇಟ ಹಜಾಮಾ ।
ಏರು ॥ ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟ್ಯಾಗ ಪೀರ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲಾ
ನೆನದಾರೋ ಘಟ್ಟ । ಹಾಡುವೆ ಕವಿಕಟ್ಟಿ । ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾನ ಕೂಡ
ವಾದ ಹಾಕಬ್ಯಾಡೋ ಸುಧಾಮಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಸುಮ್ಮಾ ॥ ೧೧ ॥

೨೩. ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮೇಅರಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಪದಾ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ನೇಮಾ ಮಾಡುವೆನು ಜನಕ ಕ್ಷೇಮಾ
ಇ।। ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಮನುಷ್ಯರ ಜಲ್ಮಾ। ಮುಕ್ತಿ ಆಗಮಾ ।
ಮುಹ್ಮದರ ನಾಮ ನುಡಿದು
ಭಕ್ತಿಯನ್ನುಹಿಡಿಯಿರಿ ತಿಳಿದು । ಮರತೇಕ ಬಂದರು ಇಳಿದು ।
ಏರು । ಒಂದಾನ ಒಂದ ದಿವಸ । ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆದಿತೋ ಧ್ಯಾಸ
ಜಿಬರೀಲಗ ತಿಳಿಸಿ ಕಾಸ್ಯ । ಆಗೇತಿ ನನ್ನ ಮನಸ
ಚ್ಯಾಲಿ । ನೀ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗು ಲಗುಮಾಡಿ
ಶರಣರನು ತರಬೇಕು ಕೂಡಿ
ಅಂದಾನೋ ಅಲ್ಲಮಾ । ಶ್ಯಾಮಾ। ಪ್ರೇಮಾ ।। ೧ ।।

ಇ।। ಜಿಬರೀಲ ಸನೇಕ ಬಂದಾ । ಕಾಮಜಾನಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ತಂದಾ
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಅದರ ವರ್ಣನಾ।ಶಕ್ತಿ ಪಾವನಾ
ಏರು ।। ಪಂಚವಜ್ರ ಹೊಳಪಿನ ದೇಹಾ । ಮುತ್ತು ರತ್ನಾ ಬೆಳಕಿನ ಛಾಯಾ
ಗೋಮೇಧಿಕ ಗರಿಗಳು ಪಾಯಾ । ಪಂಚವರ್ಣ ಮುಖದಲಿ ನಾಮಾ
ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಬರೆದಿತ್ತೊ ಕಲ್ಮಾ । ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಪರೂಪ ಜಲ್ಮಾ ।
ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ।। ಈ ಧರಣಿಗೆ ಬಂದೀತೋ ಜೋಡಿ । ಶರಣರನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬೇಡಿ
ನಡಿಬೇಕ್ರಿ ಶ್ಯಾಮಾ ಕಲ್ಮಾಅಲ್ಮಾ ।। ೨ ।।

ಇ।। ಜಿಬರೀಲ ಮಾಡಿದನಾ । ಮೆಅರಾಜ ನಿಮ್ಮ ವತನಾ ।
ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಜತನಾ
ದೇವ ಶಾಸ್ತ್ರನಾ । ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹೊಂಟಾರೋ ಚಂದ ।
ಜಬರೀಲ ಇರಿತಿದ್ದಾ ಮುಂದಾ

ಏರು ॥ ಶಬ್ದ ಬಂತೋ ಎಡಬಲದಿಂದಾ
ನಿಂದರಬೇಕೋ ಶರಣರು ತುಸಾ । ಕೇಳರಿ ಮಾತ ನಮ್ಮದು ಖಾಸಾ
ಕೇಳದ್ಹಾಂಗ ಹೊಂಟ್ರೊ ರವಸಾ । ಮುಂದ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ವಾಸಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಮುದುಕಿಗೆ ಕಂಡ್ರೊ ಲಗುಮಾಡಿ ।
ಎದ್ದು ನಿಂತ ಶರಣರನು ನೋಡಿ
ಅಸಲ ಪದ್ಮಿನಾ - ಹೊನ್ನಾ - ಚಿನ್ನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ ॥ ಹೆಣ್ಣ ಅನತೈತಿ ಮದನಾ । ಮಾತಾಡ ಬೇಕ್ರಿ ಮೌನಾ
ಮಾರಿತಿರುವಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಶರಣಾ । ಸಾಗಿ ಮೋಹನಾ
ಶರಣರು ಜಬರೀಲ ನೋಡಿ । ಕೇಳಿತಾರೊ ಮಾತಿನ ತೋಡಿ ।
ಹೇಳಬೇಕರಿ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿ
ಏರು ॥ ಎಡಬಲಕ ಆದ ಶಬ್ದಾ । ನಸರಾಣಿ ಯಹೂದೀದ ।
ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದಾ
ನಿಮ್ಮ ಉಮ್ಮತ ಉಳಿದ । ನುಡಿದಿದ್ದುಮ್ಮತ ಹೋಗಿ ।
ಹಾಳಾಗಿತ್ತೊ ನಸುರಾಣಿಯಾಗಿ । ಕೇಳಿದ ಶರಣಾ । ದೀನಾ -ಮಾನಾ ॥
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ದಾರಿಯೊಳಗ ನಿಂತ ಹೆಣ್ಣಾ । ಪರಪಂಚ ಮಾಯಾ ಜಾಣಾ
ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ವಚನಾ । ಮುಕ್ತಿ ಪಾವನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಾಯದಿಂದಾ ।
ಮಣ್ಣು ಕೂಡಿ ಹೋಗೂದು ಚಂದಾ
ನರಕದೊಳು ಸುಡುವುದು ದುಂದಾ ॥
ಏರು ॥ ಶಾಂತದಿಂದಾ ತಿಳಿಸಿದ ಮಾತಾ । ಶರಣರ ಮನಸಾದೀತ ಶಾಂತಾ
ದೇವರ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡೂತ । ಮಕ್ಕೇಕ ಮುಟ್ಟಿ ತುರತಾ
ಗದಗು ಇರುವುದು ದೇಶಕ ಭರತಿ । ಮಾಬೂಬರದು ಕರಣಾತು ಪೂರ್ತಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಜಂಗಲಿ ಚಮನಾ ನೇಮಾ ಹೇಮಾ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ನೇಮಾ । ಮಾಡುವೆನು ಜನಕ ಕ್ಷೇಮಾ ॥ ೫ ॥

೨೪. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೋಳು ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಪದಾ

ಏನ ಚಂದಾ ಸಭಾ ಬಂದ ಕೂಡಿರಿ ಅಸಲಾ
ಇತ್ತ ಇಡಬೇಕರಿ ನಿಮ್ಮ ಖ್ಯಾಲಾ ।
ಏರು ॥ ಪುರಮಾಸಿ ತಳಸೋಸಿ ಚೌಕಾಸಿ । ಮಾಡರಿ ಮನಸಿಗೆ ತಂದ
ಬಿಢೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾರ‍್ಯಾರದಾ । ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಕಡಿತನಾ ಸುದ್ದಾ ।
ನುಡಿಗಳು ತಪ್ಪದ ಬಂದಾ । ಬರಲಿ ಅಕ್ಷರ ಹಿಡಿದ ಸಾಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಬಲು ಮಂದಿ ಕವಿ ಮಾಡೂದು ಸುಳ್ಳ ಡೌಲಾ ।
ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವರಿಗೆ ಗುರುಕೀಲಾ
ಏರು ॥ ಹೆಚ್ಚಿನಾ ಯಸನಾ ಹಾಕಿ ನಾನಾ ತಗದೇನಿ ಬಯ್ಯಾನಾ
ಇಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಧ್ಯಾನಾ ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣಾ
ತೋರಿಸಿವಿ ಸತ್ಯವನಾ । ಬಾಲಾ ಹೇಳುವೆ ಅವರ ಲೀಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಮಸಲತ್ತು ಮಾಡಿ ಬಂದಾನ ಅಬೂಜೈಲಾ ।
ಕರಕೊಂಡ ಯಹೂದಿಗೆ ಹಿಂಬಾಲಾ
ಏರು ॥ ದ್ರುಷ್ಟಾ ಬ್ರಷ್ಟಾ ಅಡಮಟ್ಟಾ ।ಅಬೂಜೈಲಾ ಯಹೂದಿಗೆ ಅಂದಾ
ನಬಿಸಾಬ ಕುಂತಾನ ಬೆಳೆದಾ । ಕಣ್‌ಕಣ್ ವಿದ್ಯೆದಿಂದಾ
ಮಂದಿಗೆ ಹಚ್ಯಾನ ಫಂದಾ । ಬಾಳ ನಡಸ್ಯಾನ ಬೋಲಭಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ ॥ ಈ ಭೂಮಿ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡೂನು ಒಂದು ಸವ್ವಾಲಾ
ಮುಗಿಲಮ್ಯಾಗ ಜ್ಯಾದು ನಡಿಯೂದಿಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಹತಿಯಾರಾ ಹಿಡದಾರಾ ಪಾಮರಾ । ಅಂತಾರ ನಬಿಸಾಯೇಬರ
ಸವಾಲೈತ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಮ್ಯಾಗ ।ಬಿಟ್ಟ ಈ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ
ತೋರಸಬೇಕ ಆಕಾಶ ಮ್ಯಾಗ ಇಲ್ಲಂದರ ಜಲ್ಮಾ ಉಳಿಯಾಕಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ|| ಎರಡು ತುಣಕ ಮಾಡಿ ಚಂದ್ರಗ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ।
ಕಾಣೂಹಾಂಗ ಸರೂಜನಕೆಲ್ಲಾ
ಏರು || ಶರಣರಾ ನೆನೆದಾರ ಶಂಕರಾ । ನಮಾಜ ಮಾಡಿ ವರವ ಬೇಡಿ
ಚಂದ್ರಗ ಸನ್ನಿಯ ಮಾಡಿ । ಆದೀತ ಎರಡು ತುಕಡಿ
ಅಬೂಜೈಲಾ ಅಂತಾನ ನೋಡಿ । ಮತ್ತ ಕೂಡ ಸರಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ || ೫ ||

ಚಂದ್ರಗ ಒಂದ ಆಗಂದ್ರ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ । ಅಂತಾನ ದುಷ್ಟ ಅಬೂಜೈಲಾ
ಏರು || ಮತ್ತ ತಂದು ಹಚ್ಯಾನ ಪಂಟಾ ।ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ ಕಟ್ಟಾ
ತೋರಸಿದ ಹಾಂವಾಗಾರಾಟಾ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದಕ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾ || ೬ ||

ನುಡದಾರ ಬಂದ ನೋಡಿದಾರ ಜನರೆಲ್ಲಾ ।
ಯಾರೂ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳವಲ್ಲಾ
ಏರು || ಜಾರಾ ಜೋರಾ ಬದ್ಧ ಖೋರಾ । ಅಬೂಜೈಲಾ ಹ್ವಾದಾನ ಓಡಿ
ಕಲ್ಲಾ ಓದ್ಯಾನ ತೀಡಿ । ಹೋತ ಅವನ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಜಲ್ಲಾ || ೭ ||

ಇ|| ನಾಡಿನೊಳಗ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಸೇಲಾ ।
ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಗುರುಕೀಲಾ
ಏರು || ಧೀರಾ ಪೀರಾ ದಸ್ತಗೀರಾ
ಕೇಸುಪೀರ ಕೊಟ್ಟಾ ಅಕಲಾ । ನಾಗೂ ಗೌಸೂನ ಕವಿಗಳು ಮಿಗಿಲಾ
ಜಿದ್ದ ಆಡಿ ಅವರ್ಥಿಂಬಾಲಾ । ಕಳಕೊಂಡಿ ರುಂಬಾಲಾ
ಕೊಟ್ಟಾರ ಮುಕಳಿಮ್ಯಾಗ ಗುಲ್ಲಾ || ೮ ||

೨೫. ಯೆಮನ್ ಅರಸನನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗಿಸಿದ ಪದಾ

ಶ್ರೀಸಭಾ ನೆರದರಿ ಗರದಿ । ಗುರುಹಿರಿಯರ ಪಾದಕ ಹೊಂದಿ
ಇದ್ದಮಾತ ಶ್ರೀ ಸುದ್ದ ತಿಳಿಸುವೆ ಸುದ್ದಿ । ಶಾಸ್ತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ।
ಏರು ॥ ಅರುಹಿಡದಾ ನಡದಾಂವ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ।
ಗರು ಇಟ್ಟಾಂವ ಕಡಿತನಾ ಕೆಟ್ಟಾ
ಇಟ್ಟ ಗುರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಸಟ್ಟಾ ಆಳತಿದ್ದ ಯವನದ ಅರಸಾ
ಅವನ ಕಿರೇ ಸಾರುವೆ ಸಬೆದಾಗ । ಇತ್ತ ಇಟ್ಟಕೇಳರಿ ತುಸಾ
ವರಮ ನಬೀಸಾಯೇಬರ ಸಂಗತೀಲೆ ಇಟ್ಟ । ಕಡಿಗೆ ಆದ ಕಾಲ ಕಸಾ
ನಡಿಬೇಕ್ರಿ ಧರ್ಮದ ಸರಿ ।
ಭಕ್ತೀಲೆ ನಡಕೊಂಡವನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವಾ ಆ ಶ್ರೀಹರಿ
ಕಠಿಣ ಐತಿ ಕಾಣೂದು ಸ್ವರ್ಗಾ । ಬುದ್ದಿವಂತರ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ
ಹಿಡಿದ ನಡದಲ್ಲೆ ಕಂಡಾರ ಸೊರ್ಗ ಆಗ ತಿಳಿಮನ ಮರಿಗಿ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಕೃಪಾ ।ಅರ್ಪಿಸುವೆ ದೈವಕ ಸೊಲ್ಪಾ
ವಲ್ಲತ ಬ್ರಹ್ಮ ನಬಿಸಾಬರಿಗೆ ಹಿಡಿ ನೆನಪಾ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಆಗಿ
ಏರು ॥ ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಲಿಂದ ಜಬರೀಲ ಇಳಿದಾರ ತತ್ಕಾಲಾ
ಬಂದ ಶರಣರ ಮುಂದ ತಿಳಿಸಿದಾರ ಸಾಂಬನ ಕೌತೂಕ ಸರೂಯೆಲ್ಲಾ
ಚಂದದಿಂದ ಮನದಿಂದ ಇಂದ ನೀವು ಖುದ್ದ ಹೋಗಬೇಕರಿ ಮೊದಲಾ
ಯೆಮನ್ ಅರಸ ಅರಿವಿಷ್ಟ ಮಹಾಸಿಟ್ಟ
ಇಟ್ಟಾನ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಾ
ಕೇಳರಿ ತುರ್ತ ಹೋಗರಿ ಮುಸಲಮಾನ
ಮಾಡರಿ ಅವನಿಗೆ ಬಿಡಬಾರದು
ಕೇಳಿ ತಾಂ ಒಬ್ಬನೆ ಸ್ವತಾಃ ಕುದರಿಯ ಕುಣಸುತಾ

ಹೊಂಟಾರ ದಾರ್‍ಯಾಗ ತ್ವಾಟ ಕಂಡಾರ
ವಿಪರೀತ ಕುಂತಾರ ಬೆರಗಾಗಿ || ೨ ||

ಆ ತೋಟಯತ್ತ ಒಳ್ಳೆ ಭರ್ತಿ । ಶರಣರಿಗೆ ಆಗಿ ಪ್ರೀತಿ
ತ್ವಾಟ ನೋಡಬೇಕಂತ ಆಗಿ ಆಕೃತಿ ।ಒಳಗ ಹೋಗ್ಯಾರ ಸಾಗಿ
ಏರು || ಶ್ರಿಂಗಾರ ತೋಟೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ । ನೋಡಿದ್ದಾರ ಮನಸ ಹರುಷಾಗಿ
ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಅಲ್ಲೆ ಸೊಂತಾ। ತಿರುವುತಾನ
ಹರದ ಹೋಗುವ ಕಾವಲಿ ನೀರಾ
ಆತಗ ಶರಣರು ಬ್ಯಾಗ ಹೋಗಿ ಹೀಂಗ ನಿಂತ ಕೇಳತಾರ ಅವನ ಇದರಾ
ಏನಚಂದ ಈ ತ್ವಾಟಕ್ಯಾರ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಳೋ ಕೇಳುವೆ ಹೆಸರಾ
ಆ ಪುರುಷ ಆಗಿ ಹರುಷ ಅಂತಾನ ಮಹಾಶ್ರೇಷ್ಟ
ಇಟ್ಟಾನ ಕೇಳರಿ ಯಮನರಸ
ದಂಗ ಆಗಿ ಅಂತಾರ ಶರಣಾ । ಏನ ಸಂಬನ ಅಂತಃಕರುಣ
ತಡಮಾಡದೆ ನಾ ಬಂದೆ ಇಲ್ಲಿತನಾ। ಗುಡ್ಡ ಗಂವಾರ ತಿರಗಿ || ೩ ||

ನೀರಿನ ಕಾವಲಿ ನೋಡಿ ಮಲಕೊಂಡಾರ ನಮಾಜಮಾಡಿ
ನಿದ್ರಿವ್ಯಾಳೇಕೆ ಪಾದ ಕಾವಲಿನೊಳ ಕೂಡಿ । ನೀರ ಹರುತಿತ್ತ ಸಾಗಿ
ಏರು || ತೊಳ ತೊಳೆದ ಪಾದ ನೀರಾ । ಹೋಗೂದು ಗಿಡಗಂಟಿಗೆ ಪೂರಾ
ಮತ್ತಿಷ್ಟ ತ್ವಾಟಾ ಚಿಗೀತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹತ್ತಿದ್ವೊ ಹಣ್ಣ ಹಂಪಲಾ
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಕೇಳರಿ ದೈವಾ ಚಿತ್ತಯಿಟ್ಟ । ಆ ತ್ವಾಟೆಲ್ಲಾ ಗಟ್ಟಿ ಗಿಡಾಗಂಟಿ
ಒಟ್ಟಿಗೆ ನುಡುತಿದ್ವೊ ಅಂತ ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ।
ಒಳ್ಳೆ ಭರಪೂರಾ । ಗಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ತೋಟ ।
ಜಿಡಿ ಹ್ವಾದಾ ಮಾಡಿ ಅವಸರಾ
ಜೀವದಯಾಯಿಲ್ಲದೆ ಖಬರಾ । ಕಂಡಾನ ತನ್ನ ಊರಾ
ಮುಟ್ಟಿ ತ್ವಾಟದ ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ಎಲ್ಲಾ ಮಜಕೂರಾ । ಅರಸಗ ಭೆಟ್ಟ್ಯಾಗಿ || ೪ ||

ಕೇಳಿ ಅರಸ ಆಗಿ ಸಿಟ್ಟ । ದಂಡ ದರಬಾರ ಪುಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಟಾ
ಮುತ್ಯಾರ ಸಂಗಅಲೆ ಹೊರಟಾನ ಜರ್ಬ
ಬಳೆಯಿಟ್ಟ ಅವರ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಏರು।। ಆ ತ್ವಾಟದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ದಂಡ ದರಬಾರ ಇಟ್ಟಾನ ಶಿಸ್ತ
ಹತಿಯಾರ ಸಂಗೀನ ಬಾಕ ಕರಾಬೀನ ಹಿಡಿದ ನಡಾಕಟ್ಟಿ ಜರ್ಬೀಲೆ
ನಿಂತಾರ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಾನ ಅರಸ ಹೋಗುವೆ ನಾಯಿನ್ನಾ ತೋಟದಲ್ಲೆ
ಹೊಡುಆನ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ಓಡಿಹ್ವಾದರ ಪಾರಮಾಡರಿ ಒಳ್ಳೆಯೆಚ್ಚರಲೆ
ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತೀಲೆ ಮಹಾಸಿಟ್ಟೀಲೆ । ಖೋಡಿ ಅರಸ ಓಡಿ ಒಳಗ ಹೋಗಿ
ಶರಣರ ಹಂತೇಲೆ । ಅಂತಾನ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಯಿಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿರಿ ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಬಂದ
ಮಾಡುವೆ ಸಂವಾರ ಇದೆ ಹತಿಯಾರಲಿಂದ ।
ಬೀಳುಹಾಂಗ ತುಣಕಾಗಿ ।। ೫ ।।

ಇಳು ।। ಹೊಡಿ ಅಂತ ಹಿಡಿ ಸಮಾಧಾನಾ
ಅಂತಾರ ನಬಿಸಾಯೇಬ ಶರಣಾ
ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕನ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆಯಿಟ್ಟ ಕರುಣಾ ಮಣೂದಿಲ್ಲ ಯಾರ್‍ಯಾರಿಗೆ
ಏರು ।। ಜಯಸಂಗರ ಜಗ ಭರಿತರ ।
ಭಜಿಸೋ ಭಜನಿ ಮಾಡೋ ಹೀಂಗ
ನಡಿ ನಡಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಾ ಓದಿನಿ ಕಲ್ಮಾ ಆಗೋ ಮುಸ್ಲಿಮಿನಾ
ಸಿಟ್ಟ ತಾಳಲಾರದೆ ಅರಸ ಹತಿಯಾರ ಹಸ್ತದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ಹೊಡೀಬೇಕಂತ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೈ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತು ಎರಡು ಸವನಾ
ಗಾಬಾದನು ಯೆಮನ್‌ಅರಸನು । ನಡಗ ಹುಟ್ಟಿ ಕಡದ ತನ್ನ ತುಟಿ
ಎಡೆವಿ ನೆಲಕ ಬಿದ್ದನು । ಬಿದ್ದಲ್ಲೆ ಅಂತಾನ ಕುಲ್ಲಾ ।
ಖರೇ ಇದ್ದರ ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಕೇಳರಿ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸವ್ವಾಲಾ ।
ಮಾತೊಂದ ನೆನಪಾಗಿ ।। ೬ ।।

ಇದರಿಗೆ ಕಾಣೂದು ಗೋರಿ । ಅದರೊಳಗಿನ ಹೆಣದ ಮಾರಿ
ನೋಡುವೆ ಹೆಣಕ ಜೇಂವಾ ತುಂಬಿಸಬೇಕರಿ ಅಂತಾನ ಒಳೆ ಹಿಗ್ಗಿ
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣಾ । ನೆನಸಿ ಆ ಶಿವ ಶಂಕರನಾ
ಅದೇ ಗೋರಿ ಮಣ್ಣ ಒಂದಹಿಡಿ ತಗೊಂಡ ಚಲ್ಯಾರ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ
ಹರದ ನೀರಿನ ಗೂಡ ಸೇಬಿನ ಗಿಡಕ ಮುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಒಣಗಿದಂಥಾ ಗಿಡಾ ಚಿಗಿತ ಹಣ್ಣ ಹಂಪಲಾ ಹತ್ತಿದ್ವೊ ಗಜಬಹಾರಯಲಿ
ಏನ ಹೇಳಲಿ ತೋಟದಲಿ । ಅರಸನ ಸಣ್ಣ ಮಗಳ ಕಮಲ ಚಿನ್ನಕೋಮಲಿ
ಅರಯೇಳ ವರ್ಷದ ವಯಸ । ಇತ್ತರಿ ಅದೆ ಆ ದಿವಸ
ಹರದಾಳ ಸೇಬಿನ ಹಣ್ಣ । ಆಗಿ ಒಳ ಮನಸ ತಾಂ ತಿನ್ನೂದಕ್ಕಾಗಿ ॥ ೭ ॥

ಸೂಚಿಸುವ ರುಚಿ ಬಹುಹಣ್ಣಾ ತಿಂದಾಳ ನಿಂತ ಗರ್ಭ ಆಕ್ಷಣಾ
ಉಳ್ಯಾಡಿ ಮ್ಯಾನಿ ತಿನ್ನುವಳು ಮಾರ ಸಣ್ಣಾ । ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೆ ಮರಗಿ
ಏರು ॥ ಹೀಂಗ ಆತ ಮಗಳ ಅವಸ್ತಿ ಅರಸ ಅಲ್ಲೆ ಶರಣರ ಸಂಗತಿ
ವಾದ ಹಾಕಿ ಹೀಂಗಾ ಅಂದಾ ನನ್ನ ಮುಂದಾ
ನಡೂದಿಲ್ಲಾ ಯಾ ತಾಳ ಮಂತರಾ
ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಬಾ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಯಾರ ಪೈಗಂಬರಾ
ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅರಸನ ಮುಂದ ಮನಿ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದಾರ ಬಂದ ಜನರಾ
ಕೇಳಿ ಅವುಸರಾ ಹಾಕಿ ಉಸರಾ । ದುಃಖ ತಾಳದೆ ಮಿಕ್ಕಿ ಓಡಿದಾ
ಜೀವವಿಲ್ಲದೆ ಖಬರಾ । ಅರಸ ತನ್ನ ಮಗಳಿನ ಮಾರಿ । ಕಂಡ
ಹೌಹಾರಿ ಅಳತಾನ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಬಗಲಾಗ ಒಳೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ।
ಸಣ್ಣ ಮಾರಿ ಮಾಡಿಕೂಗಿ ॥ ೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸಂಬನ ಆಟ । ಆ ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ಆಗಿ ಕಷ್ಟ
ಹಡದಾಳ ತೊಂಬತ್ತ ವರ್ಷದ ಮಗಾ। ಒಳ್ಳೆ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಕುಂತಾನ ಡೌಲಾಗಿ
ಏರು ॥ ಇತ್ತ ಗಡ್ಡಾ ಬಿಳೀ ಕೂದಲಾ । ತ್ರಾಣ ತುಸು ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಕುಂತಾನ ಹಂತೇಲಿ ಮುತ್ಯಾಗ ತೊಡಿಮ್ಯಾಲಿ ತಗೊಂಡ

ಆಡಿಸುವಂತಾ ಮುದುಕ । ಹುಟ್ಯಾನಂತ ಊರ ತುಂಬ ಸುದ್ದಿಕೇಳಿ
ಓಡಿ ಬಂದಾರ ಜನರೆಲ್ಲ ನೋಡುದಕ
ಕಂಡ ಮುದುಕ ಅಂತಾನ ಮಂದಿಗೆ ನೆರದಿರಿ । ಬಂದ ಇಲ್ಲಿಯಾತಕ
ಯಮನ ಅರಸನು ಹೀಂಗ ನುಡಿದನು ನಾ ಏನ ಚಮತ್ಕಾರ ಆತ
ಇದು ಅಂತ ಹಣೆಹಣೆ ಬಡಕೊಂಡೆನು । ಮುತ್ಯಾಗ ಮುದುಕ ಹೀಂಗ
ಅಂದಾ ಶರಣರ ಕೂಡ ಹಾಕಿದಿ ವಾದಾ । ಅಲ್ಲೋ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ
ಹಿಡಿನಡಿ ಅವರ ಕಾಲಾ । ಅಂತಾನ ತಲಿವಾಗಿ ॥ ೯ ॥

ಕೇಳಿ ಏಕಂದ್ರಾ ಜನಾ ಹೊಂಟಾರ ಅರಸ ಆಕ್ಷಣಾ
ಮುಂದ ಮುದುಕ ಹಿಡಿಕೊಂಡ ಬಡಗಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾ ।
ಹೀಂಗ ನಡುತ್ತಿದ್ದಾ ನಡಗಿ ॥
ಏರು ॥ ನೋಡಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಅವನ ನಕ್ಕೊಂತ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ಹಿಂದ
ನಡದಾರ ಮುದುಕ ಮುಂದ ಇದ್ದಾ । ಬೆಟ್ಯಾಗಿ ಶರಣರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗದಾನ
ಇರಲಿ ಕರುಣಾ ಓದಸರಿ ಕಲ್ಮಾ ಓದುವೆ ಪ್ರೀತೀಲೆ ನಾ ಖುದ್ದಾ
ಕೇಳಿ ಶರಣರು ಅಂತಾರ ಆತಗ । ಯಾರೋ ಹೇಳೋ ನೀ ನನಗ ಒಡದಾ
ಆ ಮುದುಕನು ಹೀಂಗ ಅಂದನು । ಇದೇ ಗೋರಿ ತಪಶೀಲ
ಅರಸ ನಿಮಗ ಕೇಳಿದನು । ನಾನೇ ಇದ್ದೇನಿ
ಬೇಶಕ್ ಶೀಸ ಪೈಗಂಬರ ಕಾಲಕ
ನಾ ಇದ್ದೆ ಜೀವಂತ ಸತ್ತ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ತನಕ ।
ಅಂತಾನ ತಲಿಬಾಗಿ ॥ ೧೦ ॥

ಕೇಳಿ ಕೂಡಿದಂತ ಜನರು । ಹೌದಂತ ಖರೇ ಶರಣರು
ರಾಜಾ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರೀತೀಲೆ ಕಲ್ಮಾ ಓದ್ಯಾರು ಅವರ ಚರಣಕ ಎರಗಿ
ಏರು ॥ ಬಾಗಲ ಕೋಟಿ ಬರ್ತಿ ಬಹಾರ । ಸುತ್ತ ನಾಡಿಗೆ ಜಾಹೀರ
ಮಿಕ್ಕಿ ಮ್ಯಾಗಿನ ಓಣಿ ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟಿ ಚಲ್ಲಾಟ ಮಾಡಿ ಹಚ್ಚೇವಿ ಬಿರದಾ
ಕರದ ವೈರಿಗೆ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾ ಅಂತಾರ ತುಳಿತಾರ ಸರಸರದಾ

ಕಾಸಿ ಕೆಬ್ಬಣಾ ಕೊಟ್ಟರ ಬರಿ ಉಳ್ಯಾಡಿ ಹ್ವಾದೀರೋ ಜರ ಜರದಾ
ನಮ್ಮ ಸರಿ ಹಚ್ಚಿವರಿ ಅಕ್ಷರ ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಹೊಂದಿ ಮಾಡೋ
ನೋಡೂನು ಶಾಯರಿ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲನ ದಯಾದಿಂದಾ
ಸಭಾದಲ್ಲಿ ವೈರಿಗೆ ಇಂದ । ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ಹೊಡೂತೇನಿ
ಕೆತ್ತಿಗೂಟಾ ಬಿಗಿ ಬಂಧ ಪುನಃ ಬರದಾಂಗ ತಿರುಗಿ ॥ ೧೧॥

೨೬. ಪಾಧದೂಳಿಯ ಪವಾಡ ಪದಾ

ಗರ್ದಿ ಸಭಾ ನೆರದಿರಿ ಜನ ಜಾತ್ರಿ ಜುಮರಾ
ಏರು ॥ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕುಂತಿರಿ ಬುದ್ದಿವಂತ ಬರಿ ಬಲ್ಲವರಾ
ಚಿತ್ತಯಿಟ್ಟ ಕೇಳಿರಿ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿರಿ ಹಿರಿಯರಾ
ಕಸರ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಕುಶಲ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಉಸಲಗಟ್ಟಿತೋ ಶಾಹೀರಾ
ಜಗದಾಡಿ ಕುಣಿದಾಡಿದಕ ಮಾರಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ಕಿಂಕರಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ ಹಾಡಿ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳೊ ಬಹಾದ್ದೂರಾ
ಏರು ॥ ಬುದ್ದಿಗೇಡಿ ಒಬ್ಬ ಯಹೂದಿ ಇದ್ದಾನ ಮಹಾಬೇಮಾನ
ನಬಿಸಾಬರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರ ಹಲ್ಲ ತಿಂತಿದ್ದ ಮುಡದಾರಾ
ಆತನ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಹುಟ್ಯಾಳ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮನೋಹರಾ
ಕಾಮಿನಿ ಸಧರ್ಮಿಣಿ ಚಲುವಿಕಿ ಹೆಣ್ಣ ಸುಂದರಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಕೋಮಲಿ ಹೆಣ್ಣಬಾಲಿ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದು ಗಂಭೀರಾ
ಏರು ॥ ನೇಮಿ ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಕಲ್ಮಾ ಓದುಳೋ ತನ್ನ ಮನಸೀಲಿ
ತಂದಿಗೆ ತಿಳಿಗೊಡದೆ ನೆನಸುವಳೋ ರಾತ್ರಿಹಗಲಿ
ಭಕ್ತೀಲಿ ನಡುವುಳೊ ನುಡಿವಳೊ ಬಾಯಿಲಿ ಆತಿ ಪ್ರೀತಿಲಿ
ಭಾವಕ ಬೇಶಕ್ ಮೆಚ್ಯಾನ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಶಂಕರಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಶರಣರಗೂಡ ವರ್ಮಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ಭಯಂಕರಾ
ಏರು ॥ ಆ ಯಹೂದಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಕಾಣದೆ ಕುಂತರಿ
ಬ್ಯಾನಿ ತಾಳಲಾರದೆ ಉಳ್ಯಾಡುವ ಹಗಲಿ ರಾತರಿ
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶಿವನ ಆಟಾ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳೂದಿಲ್ಲರಿ
ವೈದ್ಯರು ಬರುವರು ಕೊಡುವರೋ ಔಷಧ ನೀರಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಔಷಧ ಹಾಕಿದಾಂಗ ಕಣ್ಣ ಬ್ಯಾನಿ ಬಹುಜೋರಾ

ಏರು ॥ ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧ ಬ್ಯಾಸತ್ತ ಹೊಂಟ ಹೋಗ್ಯಾರ ಬಹುಜನಾ
ಸೊಚ್ಚ ಆಗವಲ್ಲವು ಕಣ್ಣಾ ಮಗಳ ಕಂಡ ಆಕ್ಷಣಾ
ನಿಂತಾಳ ತಂದಿಗೆ ಅಂತಾಳ ಕೊಡುವೆ ಔಷಧ ತಂದ ನಾ
ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಡಬೇಕ ನೀ ಹೇಡಿ ಮನಸ ಆಗ್ಯೆತಿ ಬ್ಯಾಸರಾ ॥ ೫ ॥

ಇ ॥ ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಾ ಮಾಡಿ ಮನಕ ವಿಚ್ಯಾರಾ
ಏರು॥ ಹೊಂಟ ಹೋಗಿ ಬೆಟ್ಟಿ ಆಗಿ ಶರಣರ
ಮುಂದ ತಿಳಿಸ್ಯಾಳಾ ಮಜಕೂರಾ
ಕೇಳಿ ತಗದ ಕೊಟ್ಟಾರ ತನ್ನ ಪಾದ ಬುಡಕಿನ ಮಣ್ಣಾ
ಹಾಕುಹೋಗು ನಿಚ್ಚಳ ಆಗತಾವ ಎರಡು ಕಣ್ಣಾ
ನಕ್ಕೊಂತ ಕುಣಕೊಂತ ಬಂದಾಳ ಮಾಡಿ ಅವಸರಾ ॥ ೬ ॥

ಇ ॥ ಹಾಕ್ಯಾಳ ತಂದ ಮಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗ ಮನಪೂರಾ
ಏರು ॥ ನಿಚ್ಚಳ ಆದಾವು ಕಣ್ಣು ಎರಡು ಎದ್ದು ಕುಂತಾನ ಆಕ್ಷಣಾ
ನಗತಾನ ನಗಿ ಮುಗುಳ ಮಗಳಿಗೆ ಕೇಳತಾನ ಹೌಹಾರಿ
ಹಿಂತಾ ಔಷಧ ತಂದಿ ನೀ ಎಲ್ಲಿಂದಾ ತಿಳಿಸವ್ವಾ ಹಾತೊರಿ
ಬೆದರಿ ಚದುರಿ ನಿಂತಾಳ ಹೈಪಾಗಿ ಸುಂದರಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಪ್ರಚಂಡ ಈ ಭೂಮಂಡಲಕ ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣರಾ
ಏರು ॥ ಅವರ ಪಾದ ಬುಡಕಿನ ಮಣ್ಣತಂದ ಹಾಕೇನಿ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗ
ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣಕ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿ ಸಿಟ್ಟೀಲಿ ನಿಂತಾನ
ಸರದ ಮುಂದಕ ಹಿರದ ಹತಿಯಾರಾ ಹಿಡದ ಮಗಳಿಗೆ ಅಂತಾನ
ನೋಡವ್ವಾ ಕೇಳವ್ವಾ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ಮಾಡುವೆ ಸಂಹಾರಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಶರತ ಇಟ್ಟ ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ಹರತ ಚೂರಿ ಹಿಡಿದ ಗಂವಾರಾ
ಏರು॥ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗ ಬಡಕೊಂಡ ಕಣ್ಣಗುಡ್ಡಿ ತಗತಗದಾನರಿ
ಹೇಸಿ ಯಹೂದಿ ಬೀಸಿ ಕಣ್ಣಗುಡ್ಡಿ ಒಗಿತಿದ್ದಾ ತಗತಗದಾ

ಹ್ಯಾಂಗ ಒಗೂತಿದ್ದಾ ಮತ್ತು ಪುನಾಬಂದು ಹತ್ತಿ ಕಣ್ಣ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚಿಂದಾ
ಜಿಗದ ತಗತಗದ ಬ್ಯಾಸತ್ತ ಹಾಕ್ಯಾನು ಉಸರಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ತಿಳಕೊಂಡಾ ತನ್ನ ಮನಸಿನೊಳಗ ದಿಕದಿಗಂಬರಾ
ಏರು ॥ ಬಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಧರ್ಮಾ ಕಲ್ಮಾ ಓದ್ಯಾನ ಶರಣರ ಹಂತೇಲಿ
ನಿಂತಾನ ಅಂತಾನ ಇಂದಿಗೆ ಆದೆ ನಾ ಮುಸಲ್ಮಿನಾ
ಸಂಗತಿಲೆ ನಿಂತ ಮಗಳು ನಗತಾಳ ರೂಪ ಸುಂದರ ಹೆಣ್ಣಾ
ಅನ್ನುವಳೋ ನೆನಸುವಳೋ ಮನಸಿನಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಶಂಕರಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇ ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಪ್ಯಾಟಿ ಪಟ್ಟಣಾ ಮಿಕ್ಕಿ ಜಾಹೀರಾ
ಏರು ॥ ಗಂಡಮೆಟ್ಟ ಮ್ಯಾಗಿನ ಓಣಿ ಉಸ್ತಾದ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾಗ
ಕೊಟ್ಟಾರ ಮತಿ ಪೀರ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲ ಇಟ್ಟಾರ ಹಸ್ತ ತೆಲಿಮ್ಯಾಲಾ
ಕೇಳರಿ ವೈರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಗಳಿದರ ನಾಚಿಕೆ ಏನಿಲ್ಲಾ
ಮುದುಕ ಸುಮಕ ಮಾಡತಾನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮಂತರಾ ॥ ೧೧ ॥

೨೭. ಜಾಬೀರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ

ಮಹಾ ಪಂಡಿತ ಪಂತರು ಕುಂತಾ
ಚಿತ್ತಯಿಟ್ಟ ಕೇಳಿರಿ ಬುದ್ದಿವಂತಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು ॥ ಸಾರಿ ಪೇಳುವೆ ಸೂರಿ ಮಿಕ್ಕಿ ನುಡಿ ಕವಿಮಾಡಿ
ಹಾಡುವೆ ಹೊಸ ಧರತಿ ಬಲ ಭರತಿ । ಕೂಡಿರಿ ಚಂದದಿಂದ
ಬಂದ ದೈವೆಲ್ಲಾ ಮುಂದ । ಕೇಳಿ ಆಗರಿ ಸನ ಮಂತಾ ॥ ೧ ॥

ಇ ॥ ಜಾಬೀರ ಅಂಬುವರು ಹೊಂಟಾರ ಸಾಕ್ಷಾಂತಾ
ನಬಿಸಾಯೀಬ ಶರಣರಿಗೆ ಔತಣಾ ಹೇಳಬೇಕಂತಾ
ಏರು ॥ ಹಿಡಿದ ನಡದಾರ ದಾರಿ । ಹೋಗಿ ಕಂಡಾರ ದಾರಿ
ಕುಂತಿದ್ದರೋ ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ಖುಲ್ಲಾ ಖುಲ್ಲಾ ।
ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಅವರಿಗೆ ಹೀಂಗ।
ಔತಣ ಇಂದ ನಿಮಗ । ಅಂತ ಹೇಳ್ಯಾರ ನಾಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಂತಾ ॥ ೨ ॥

ಔತಣ ಕಬೂಲ ಮಾಡ್ಯಾರ ನಕ್ಕೊಂತಾ । ನಬಿಸಾಯೇಬ ಶರಣರು ಕುಂತಾ
ಏರು ॥ ಪರತ ಜಾಬೀರ ಹೊಂಟ ಹೋಗಿ। ಮುಟ್ಯಾರ ಮನಿಗೆ
ಕಟ್ಟಿತ್ತ ಉತ್ತಮ ಒಂದು ಬ್ಯಾಟಿ । ಮನಕನಕಟ್ಟಿ ।
ಕೋದಾರ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಅಂತಾ
ಮಕ್ಕಳು ಇಬ್ಬರು ನಿಂತಾ । ನೋಡಿ ಮಸಲತ್ ಮಾಡ್ಯಾರ ಸೊಂತಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಅಡಗಿ ಅವಸರಲಿ ಮಾಡು ಚಿಂತಾ
ಒಲಿ ಹೊತಸ್ಯಾರ ಸತಿ ಪತಿ ಕುಂತಾ
ಏರು ॥ ಬಿಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಸನಾ । ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಚೈನಾ
ಮಕ್ಕಳು ರಂಗಮ್ಹಾಲ ಏರಿ । ಹಿಡಿದ ಚೂರಿ । ತಂದಿ ಕೋದಾಂಗ ಬ್ಯಾಟಿ
ಆಡೂನು ಇಬ್ಬರು ಘಟ್ಟಿ । ಕೂಡಿ ನಾವು ಆಡೂನು ಕುಣಕೊಂತಾ ।೪॥

ಇ|| ಅಂದಾ ಹಿರೇ ಅಣ್ಣ ಇದರಿಗೆ ನಿಂತಾ
ಕೇಳ್ಯಾನ ತಮ್ಮ ಮುಹಮ್ಮದ ಶಮರಂತಾ ।
ಏರು ।। ಒಳ್ಳೇದಾದೀತ್ತಣ್ಣಾ ಮಲಗುವೆ ಈಕ್ಷಣಾ । ಕೋದಾಂಗ
ಕೊಯ್ಯುಬ್ಯಾಟ ನನ್ನಾ ಹಿರೇ ಅಣ್ಣಾ । ಹಿಡಿದ ಕೈಯಾಗ ಚೂರಿ ।
ಎಳೆದಾನ ಹಾತೂರಿ ಗೋಣ ಕಡಿಗೆ ಆತ ಕಂಡಾ । ಬಲವಂತಾ ।। ೫ ।।

ಇ|| ಇಂತ ಬವಳಿಕೆ ಇದು ಏನ ತಂತಾ
ಬಿದ್ದಾನ ಮ್ಹಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಗುಣವಂತಾ
ಏರು ।। ಪೆಟ್ಟ ನೆತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿ । ಹಾರಿತ್ತ ಅವನ ಉಸಲಾ
ಬಿತ್ತ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಹೆಣಾ । ಆಕ್ಷಣಾ । ಬಂತ ನೆನಪ ಆಗ
ತಾಯಿ ತಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾಗ । ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಣುದಿಲ್ಲಂತಾ ।। ೬ ।।

ಬಂದಾರ ಹೊರಗ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿಕೊಂತಾ
ಕಂಡ ಗುರ್ತ ಹಿಡದಾರ ಮಗನು ಹೌದಂತಾ
ಏರು ।। ಗಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ತಾಯಿ । ಅಳತಾಳ ದುಃಖಿಸಿ
ಏನಾತ ಎನ್ನ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಾ । ಬಿಟ್ಟಿಪ್ರಾಣಾ । ಹಾರಿತ್ತ ಹೌಸಾನಾ
ಹುಡುಕುವರೋ ಸಣ್ಣ ಮಗನಾ । ದಿಕ್ಕ ತಪ್ಪಿ ಸತಿ ಪತಿ ಅತಗೊಂತಾ ।। ೭ ।।

ಇ ।। ಕಾಣವಲ್ಲದು ಮಾರಿ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡೂಣಂತಾ ಕರೆ
ಹತ್ಯಾರ ರಂಗಮಾಲ ಹಣಿ ಹಣಿ ಬಡಕೊಂತಾ
ಏರು ।। ನೆತ್ತರ ನೋಡಿ ಮಗನ ರುಂಡ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ
ತಾಯಿ ತಂದಿ ಅಳತಾರ ಅಳತಿಲ್ಲಾ । ಅಂತಾರಲ್ಲಾ । ಕೆಟ್ಟ ಅದ್ರುಷ್ಟ
ಮನಿತನಾ । ಆತ ನಷ್ಟ ಇನ್ನಾ ।
ಇಂದ ಮುನದಾನ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ಭಗವಂತಾ ।। ೮ ।।

ಇ|| ದುಕ್ಕಮಾಡಬೇಡ ತಡಿ ಸನಮಂತಾ
ಅಂತಾನ ಪತಿ ಮಡದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಇರಲೆಂತಾ

ಏರು ॥ ಮುಚ್ಚಿ ಇಡಬೇಕ ಹೆಣಾ । ಸುದ್ದಿ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನಾ
ತಿಳಿಗೊಡದೆ ಶರಣರನಾ । ಔತಣಾ ಹೇಳೇವಿ
ಅವರಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಮನಿಗೆ
ಮೋಹನಾ । ಕೇಳ ಮೋಹನಾ । ಹೇಳುವೆ ಸಾಕ್ಷಾಂತಾ ॥ ೯ ॥

ಇ ॥ ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟ ಹೆಣಾ ಜಾಬೀರ ನಕ್ಕೊಂತಾ ।
ಹೋಗಿ ಕರದಾರ ಶರಣರಿಗೆ ಸೊಂತಾ
ಏರು॥ ಇಟ್ಟಾರ ಎಡಿತಂದ । ಆಗ ಶರಣರ ಮುಂದಾ
ಇಳಿದಾರ ಬ್ಯಾಗ । ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್ ತತ್ಕಾಲಾ । ಜಾಬೀರಾ ಚಿರಂಜೀವ
ಸರೋಹಕೀಕತಿಯೆಲ್ಲಾ । ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಇಬ್ಬರು ಸತ್ತರಂತಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಊಟಾ ಒಬ್ಬನೇ ನಾ ಹ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಲೆಂತಾ
ಶರಣರು ಜಾಬೀರಗ ಅಂತಾರ ಕೇಳ ಗುಣವಂತಾ
ಏರು ॥ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನೀನು । ನನ್ನ ಸಂಗತೀಲೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕ
ಅವರಿಗೆ ಕರಿತಾ । ಈಗ ತುರ್ತಾ । ಕೇಳಿ ಜಾಬೀರ ಬೆರೆತಾ ।
ನಿಂತ ಅಂತಾರ । ಪುತ್ರ ಹೊರಗ । ಪುತ್ರ ಹೊರಗ ಹೋಗ್ಯಾರ
ಆಡಲಿಕ್ಕೆಂತಾ ॥ ೧೧ ॥

ಇ॥ ಮಕ್ಕಳು ಬರೂತಾನ ಎಡಿಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತಾ
ಹೇಳ್ಯಾರ ಶರಣರು ಸಾಪ ಉಣ್ಣೂದಿಲ್ಲಂತಾ ।
ಏರು ॥ಅಡರಾಸಿ ಎದ್ದ ಆಗ । ಜಾಬೀರ ಹೋಗ್ಯಾರ ಹೊರಗ
ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಅಂತಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ।
ಹುಡುಕಿದೆ ಎಲ್ಲಾ । ಊಟ ಮಾಡರಿ ಶರಣಾ
ಕೇಳಿ ಅಂತಾರ ಪುನಾ । ಖರೇ । ಖರೇ ಹೇಳಿ ಹಕೀಕತಿ ಇದ್ದಂತಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಜಾಬೀರ ಎದಿ ಎದಿ ಬಡಕೊಂತಾ
ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಸಾರಾಂಶ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದಂತಾ

ಏರು ॥ ಹೊಕ್ಕಿ ಕೋಲ್ಯಾಗ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡದ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಣಾ
ತಂದ ಇಟ್ಟಾರ ಶರಣರ ಮುಂದಾ । ದುಕ್ಕಲಿಂದ
ತಾಯಿ ನೋಡ್ಯಾಳ ಹಣಕಿ । ಹೆಣಕಿ ಶರಣರು ಮಿಕ್ಕಿ
ಮಂತರಾ । ಮಂತರಾ ಓದಿ ಊದ್ಯಾರ ಸತ್ಯವಂತಾ ॥ ೧೩ ॥

ಇ॥ ಮಕ್ಕಳು ಎದ್ದು ಕುಂತ್ರೋ ಚಿನ್ನ ರೂಪದಂತಾ
ಕುಂತ ಕೂಡಿ ಊಟ ಮಾಡ್ಯಾರ ಏಕಂತಾ
ಏರು ॥ ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟಿ । ಊರ ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ
ನೆನೆದಾರ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲ ಹುಸೇನಾ ಗಾದಿರತನಾ
ಅಂತಾರ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾ ವೈರಿಯ ಸಂದ ನೋಡಿ ಒದುವೆ
ಒದುವೆ ಬೀಳುಹಾಂಗ ಮುಕಳಾಗ ಜಂತಾ ॥ ೧೪ ॥

೨೮. ಯಹೂದಿಯರ ಮೇಲಾದ ಪೈಗಂಬರರ ಪ್ರಭಾವ

ಬಂದ ಬಂದ ಚಂದದಿಂದ ಕುಂತೀರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ
ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಲೀಲಾ ।
ಏರು॥ ಪ್ರೀತೀಲೆ ಇಟ್ಟ ಚಿತ್ತಾ । ಸೊಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತಾ
ಕೇಳರಿ ಮಾಡದೆ ಗುಲ್ಲಾ ।
ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಅನಸ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಸಾರತ್ತೈತಿ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಾ । ಕೊಟ್ಟ ಪದವಿ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಪ್ರಭು ಪಾಲಾ ॥೧॥

ಇಳು ॥ ಒಂದು ದಿನಾ ಯಹೂದೇರು ಹೊಂಟಾರ
ದಾರಿಲಿ ದಂಡೆಲ್ಲಾ ಕಂಡ ತರಬ್ಯಾನ ಅಬೂಜೈಲಾ
ಏರ ॥ ಕೇಳ್ಯಾನ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಬ್ಯಾಗ ಈಗ । ಹೊಂಟ ಕೂಡಿ ಇಂದ
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗತೀರಿ ಹೇಳರಿ ಒಡದ । ಕೇಳಿ ಅವರು ಆತನ ಮುಂದ
ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿತ ಬಂದ । ಸತ್ಯವಂತ ಅಂತ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ ॥ ಮನುಸು ಆಗೇತಿ ಕಲ್ಮಾ ಓದಿ ಮುಸಲ್ಮಾ ಆಗಿ ಮೊದಲಾ
ಬರತೇವಿ ಹೋಗಿ ಇನ್ನಮ್ಯಾಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಅಬೂಜೈಲಾ ಕೇಳಿ ಅಂದಾ । ಬೇಧ ನಿಮಗ ತಿಳಿಯದಾ
ಏನ ಬಲ್ಲಿರಿ ಅವನ ತಂತರಾ । ದರನೇಮಿ ನೋಡಿ ನಕ್ಷತ್ತರಾ
ಮಾಡಿ ಯಾತಾಳ ಮಂತರಾ । ತೋರಸ್ತಾನ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರಾ
ಕಂಡ ದಂಗ ಆಗತಾರ ಜನರೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ನಾ ನಿಮಗೂಡ ಬರುವೆ ನಡಿರಿ ನೋಡೂನು ಕೂಡಿ ಎಲ್ಲಾ
ಅಂತ ಹತ್ಯಾನ ಹಿಂಬಾಲಾ ।
ಏರು ॥ ನಡೂತಾನ ನಡಗಿ ಮೀರಿ ಜಾರಿ ಹಾರಿ ।

ಮುಂದ ಇದ್ದಾ ಎಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತಾ
ನಗುನಗುತಾ ಒಳೆ ಕುಣಕೊಂತಾ। ಮುಟ್ಟಿ ಶರಣರ ಹಂತೇಲಿ ಸೊಂತ
ಅಂತಾನ ಇದರಿಗೆ ನಿಂತ ಮಾಡುವೆ ನಿಮಗೆ ಸವ್ವಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಕೇಳಿ ಶರ್ಣರು ಅಂತಾರ ತಿಳಿಸ ಅಧು ಮಾತ ಏನ ಖುಲ್ಲಾ
ಅಂತಾನ ಆಗ ಅಬೂಜೈಲಾ
ಏರು ॥ ಇದರಿಗೆ ಕಲ್ಲಫಡಿ । ನೋಡಿ ಅಂದಾ ಖೋಡಿ ।
ಕಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣಾ ಕೆಂಪಾಗಿ ಮೊದಲಾ
ಅದರೊಳಗ ಗಿಡಾವೊಂದ ಅಸಲಾ । ಹುಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕರಿ ಮ್ಯಾಲಾ ॥
ಕಲ್ಮಾಸರೂತಪ್ಪಲ ಮ್ಯಾಲಾ । ಬರೆದಿರಬೇಕ ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲಾ । ಬೀಳಬಾರದು ತುಸುಬಿಸಲಾ
ಹತ್ತಿರ ಬೇಕರಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಾ
ಏರು ॥ ಗಿಡದ ಮ್ಯಾಲೆ ಪಕ್ಷಿ । ಸೋಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ ।
ನುಡಿಬೇಕ ಖರೇ ಅಂತ ಶರಣಾ
ಅಂದರ ಆಗ ಆಗುವೆ ಮುಸಲಮೀನಾ । ಆ ಗಿಡದ ಒಂದೊಂದ ಹಣ್ಣಾ
ತಿಂದು ನೋಡಿದರ ನಮ್ಮನ್ನಾ । ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ರುಚಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ॥ ೬ ॥

ನಬಿಸಾಯೇಬ ಶರಣಾ ಕೇಳಿ ದಂಗ ಆಗಿ ಕುಂತಾರಲ್ಲಾ
ಇಳಿದ ಬಂದಾರ ಜಿಬರಾಯಿಲಾ
ಏರು ॥ ಶಿವನ ಅಂತ:ಕರಣಾ । ಶರಣಾ ನಿಮ್ಮನ್ನಾ । ಆಗೇತಿ ಬಂದೇನಿ ನಾ
ತಿಳಿಸುವೆ ಕಲ್ಲಿನ ಸೂಚನಾ । ಆಗತೈತಿ ಕೇಳರಿ ಶರಣಾ
ಚಿಂತಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ ಇನ್ನಾ । ಸಂತೋಷ ಪಡಿರಿ ಬಿಟ್ಟ ಜಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ತೋರಸ್ಯಾರ ಮೊದಲಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಕಲ್ಲಹೌದೇನಲ್ಲಾ
ಕುಂತಲ್ಲೆ ನಬಿ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು॥ ಅಬೂಜೈಲಾ ನೋಡತಾನಾ ಬಣ್ಣಾ । ಆಕ್ಷಣಾ ।

ಆಗ ಕೆಂಪ ಸೀಳಿಕಲ್ಲಾ
ಗಿಡಾ ಚಿಗತ ಬಂತರಿ ಮ್ಯಾಲಾ । ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಾ
ಕುಂತ ಗುಬ್ಬಿ ಗಿಡದ ಮ್ಯಾಲಾ ।ನುಡಿತ ಸಾಕ್ಷಿ ಖರೇ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇಳು ॥ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಂಡ ಓಡಿ ಹೋಗ್ಯಾನ ಅಬೂಜೈಲಾ
ಕಡಿತನಾ ಕಲ್ಮಾ ಓದಲಿಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಯಹೂದೇರು ಎಲ್ಲಾ ॥ ಮೊದಲಾ ಹೂಲಿಗೆ ಹೂಲಾ
ಕಂಡ ಕಲ್ಮಾ ಆಗಿನ ಕ್ಷಣಾ । ಓದ್ಯಾರ ಸರೂ ಸಂಪೂರ್ಣಾ
ಆಗ್ಯಾರ ಮುಸಲ್ಮೀನಾ । ಕೇಳರಿ ಕುಂತ ವಿದ್ವಾನಾ
ತಿಳಿಸಿ ನೀ ಖುಲ್ಲಾ ತಪಶೀಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇಳು ॥ ಇರತಾರ ಪೀರ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲ ಹೊಳಿದಂಡೆ ಸಾಲಾ
ನೆನೆದಾರ ನೋಡು ಮಡ್ಡಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥

೨೯. ಹ । ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ಇಬ್‌ಲೀಶ ಕಾಡಿದ ಪದಾ

ಏನ ಚಂದ ಸಭಾ ಪಸಂದ ಕೇಳರಿ
ಇದು ಒಂದ ಕೇಳರಿ ಜಳಕ ।।ಪ।।
ಏರು ।। ಅಯ್ಯೂಬ ಶರಣಾ ಮಹಾಪುಣ್ಯವನಾ । ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕ
ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಮನಸಿನ ತಕ್ಕ ।
ದನ ದೌಲತ್ತಿಗೇನು ಕಡಿಮಿ ಇದ್ದಿಲ್ರಿ ಶಿವಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ ।। ೧ ।।

ಇ ।। ದಿನಾ ದಿನಾ ನಮಾಜ ನಿತ್ಯ ನೇಮ ನಿರಕ
ಏರು ।। ಕತಾಪದ ಮಾರ್ಗ ಹ್ಯಾಂಗ ಇದ್ದೀತು ಹಾಂಗ ನಡೀಯೋ ತರಕ ।।
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಚೂರು ಆದರಾಗ ಪರಕ
ಪಂಡಿತ ಶಾಣ್ಯಾ ತಿಳಿದಾನೋ ಮನ ಏನುಬಲ್ಲ ಮೂರ್ಖ ।। ೨ ।।

ಇ।। ಬಡವರಿಗರಿಬಿ ಕೊಡತಿದ್ರೋ ಪೋಷಾಕ । ಉಡಲಾಕ ತೊಡಲಾಕ
ಏರು ।। ದೀನ ದಯಾಳು ಅನಾಥರಿಗೆ ದಿನಾಲು ಉಣಿಸುವತನಕ
ಹಾಕಲಿಲ್ಲೊ ಬಾಯಾಗ ಒಂದು ತುಣಕ
ಇಂಥವರ ಪಂಥ ಕೆಡುಸುದಕ ಇಬ್ಲೀಸ ಹತ್ಯಾನೋ ಕಾಡುದಕ ।। ೩ ।।

ಇ।। ಗುಪ್ತದಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿ ಮನಿಸಿಟ್ಟು ಆಗಿ ಹೋತ್ರಿಪಾಕ
ಏರು ।। ಆನಿ ಕುದುರೆಗಳು ಏನು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಸುಟ್ಟುರಿಯಿತೋ ಜಳಕ
ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಚೂರ ಬಾಳೇ ಬದುಕ
ಭಸ್ಮಾಗಿ ಹೋತೋ ನಿಮಿಷ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ತಟಕ ।। ೪ ।।

ಇ।। ಮೂರು ಮಂದಿ ಹೆಂಡಿರು ಸತ್ತು ಒಬ್ಬಾಕಿ ಉಳದಾಳೋ ತಳಕ
ಏರು ।। ಉಳಿದಂತಾಕಿ ರಹಿಮಾ ಎಂಬಾಕಿ । ಐಯ್ಯೂಬನ ನಸೀಬಕ

ಏಳುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋದಲ್ಲಿ
ಮೇಲಿನ ದಬಾಸು ಬಿದ್ದಿತು ಸುಮಸುಮಕ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಸತ್ತ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿ ಅಯ್ಯೂಬ ಅಳತಾನೋ
ಏರು ॥ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಹಾಗುಣವಂತಿ ।
ಧೈರ್ಯ ಹೇಳ್ಯಾಳೋ ಮನಕ
ಪತಿ ನೀವು ಚಿಂತಿ ಮಾಡುವುದ್ಯಾತಕ
ಹ್ಯಾಂಗ ಇಡತಾನ ಶಿವ ಹಾಂಗ ನಡಿಯಬೇಕ ।
ಇರುವುದು ಮನಪಾಕ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಶರಣರ ಕಾಲಿಗೆ ಹುಣ್ಣಾಗಿ ಬಹುಬ್ಯಾನಿ ಮಾಡೀತು ಜೀವಕ
ಏರು ॥ ಏನು ಹಚ್ಚಿದರೂ ಮಾಯಲಿಲ್ಲ
ಹೆಚ್ಚಾದೀತು ದಿನದಿನಕ । ಸುರುವಾತು
ಮೈತುಂಬ ಹಬ್ಬುವದಕ । ಸಲದಿತೊ ಎಲ್ಲ
ಮೈಯಾನ ತೊಗಲು ಉಳಿಲಿಲ್ಲ ತಟಕ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಕೀಂವ ರಕ್ತ ಸೋರಿ ಹುಳಬಿದ್ದಾವು ಮೈಹತ್ತಿ ನಾರುದಕ
ಏರು ॥ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಹಾಗುಣವಂತೆ
ಹೇಸಲಿಲ್ಲೊ ಅದಕ । ಹಗಲಿ ರಾತ್ರಿ
ಬೆಳತನಕ ಗಂಡನ್ನ । ಜೀಂವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು
ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಜೋಪಾನ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಊರಮಂದಿ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಮೈನಾರುದಕ
ಏರು॥ ಹೊರಗ ಹಾಕಿದರೋ ಊರಿಂದ ಐಯ್ಯೂಬನ ನಸೀಬಕ್ಕ
ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ ಶಿವಾತಂದ ಬಳಿಕ । ಗಂಡನ ಕರಕೊಂಡ
ಹೆಂಡತಿ ಹೊಂಟಾಳೋ ಪರ ಊರಿಗೋಗುದಕ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಶರಣರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದಾರೋ ಕಳಿಸುದಕ

ಏರು ॥ ಹೊತಗೊಂಡ ನಡದಾರೋ ಮುಂದಿನ ಊರಿಗೆ ।
ಮಂದಿ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ
ನಿಂದರಗೊಡಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ ।
ಸತ್ತ ಹೆಣಾ ಹೊತ್ಯಾಕ ತಂದಿರಿ ಏನು ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ॥ ೧೮ ॥

ಇ॥ ಹೀಂಗ ಏಳೂರು ತಿರುಗಿದರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಜನ ತಟಕ
ಏರು ॥ ಹೊತ್ತೊತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಬ್ಯಾಸತ್ತುಬಿಟ್ಟಾರ ನಡಬರಕ
ಅಡವಿಯೊಳು ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಹಂತೇಕ । ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾನ ದೈವಕ
ಹೇಳಿಕೊಂತ ಕುಂತಾಳೋ ಮಗ್ಗಲಕ ॥ ೧೯ ॥

ಇಮಾಮಿನ ಮೋಜು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟಾದ್ರು ಮನಕ
ಏರು ॥ ಐದು ಹೊತ್ತು ಆಗದಾಂಗ ಚೂಕ । ನಮಾಜ ಮಾಡ್ಯಾರೋ
ಹೆಂಡತಿ ತಲಿಯಾನ ಕೂದಲ ಹಿಡಕೊಂಡು ತ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದಕ
ಇದೇ ಪರಿ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ತನಕ ॥೨೦ ॥

ಇ॥ ಸನೇದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ರಹಿಮಾನ ಹೋದಾಳು ಕೂಲಿಯ ಮಾಡುದಕ
ಏರು ॥ ರೊಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿಕ್ಯಾರ ಹೊಟ್ಟಿ
ತುಂಬಿಸಿತಾಳೋ ಶಿವತಂದ ಬಡತನಕ
ಯಾರೇನು ಕೊಟ್ಟಾರೆಂದ ರೊಟ್ಟಿ ತುಣಕ ।
ಗಂಡ ತಿಂದ ಬಳಿಕ ಉಣ್ಣುವಳೊ ಮನಪಾಕ ॥ ೧೩ ॥

ಇ॥ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲೊ ಮತ್ತ ಹಾಕಿದಾನೋ ತೊಡಕ
ಏರು ॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಕೂಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹಂತೇಕ ।
ಬೇಡುವುದಕ ಹೊಂಟಾಳೋ
ರೊಟ್ಟಿ ತುಣಕ । ನಾಳಿಗೆ ಬಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲಾ
ಮುಟ್ಟಸತೇನಿ ಹಿಡದ ಬೀಸಾಕ ॥ ೧೪ ॥

ಇ॥ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಅಂತಾಳೊ ತಲಿಯನ ಕೂದಲ ರೊಟ್ಟಿಯದುಸಕ
ಏರು ॥ ರಹಿಮಾ ಅಂತಾಳೋ ತಲಿಯನ
ಕೂದಲು ಗಂಡನ ಕೆಲಸಕ್ಕ । ಬೀಳತಾವ್ರೋ
ನಮಾಜ ಮಾಡುದಕ । ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಆ ದುಷ್ಟ
ಹೆಣ್ಣು ಸಾಗಂದಾಳೋ ಮುಂದಕ್ಕ ॥ ೧೫ ॥

ಇ॥ ಬೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟಾಳೋ ಕೂದಲ ರೊಟ್ಟಿಯದುಸಕ
ಏರು ॥ ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಗಡಬಂದಾನೋ ಇಬ್ಲೀಸಾಗ ಅಯ್ಯೂಬನಂತೇಕ
ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದು ಮಾಡಿ ಹೇಳತಾನೋ ಮಲಕ । ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ
ಬಾಳ ಪರಿಣಿತಳು ತುಡುಗು ಮಾಡಲಾಕ ॥ ೧೬ ॥

ಇ॥ ಸಿಕ್ಕಾಳಿಂದು ಪುರಮಾಸಿ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮಂಡಕ
ಏರು॥ ಕೇಳಿ ಅಯ್ಯೂಬಗ ಸಿಟ್ಟುಬಂತು ಹೆಂಡತಿ ಕೃತ್ಯೇಕ ।
ಜಿಬರಾಯಲ ಬಂದಾನೋ
ಆ ಕ್ಷಣಕ । ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಪತಿವ್ರತಾ
ಇದ್ದಾಳೋ ಇಬ್ಲೀಶನ ಮನಕ ॥ ೧೭ ॥

ಇ॥ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೀರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಾರು ಮಾಡಿದರೋ ಜಳಕ
ಏರು ॥ ಜಳಕ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಕೊಳಕ ಹೋಗಿ ಆದೀತೋ ಠೀಕ
ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಜರತಾರಿ ಪೋಷಾಕ ।
ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಆಟ ನಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಇಬಿಲೀಶಂದು ಕಡಿಕ ॥೧೮॥

ಮುಂಚಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನದೌಲತ್ತು ಶಿವ ಕೊಟ್ಟ ಮನಕ
ಏರು ॥ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಏನುಹೇಳಲಿ ಬಹಳ ಬಾಳೀ ಬದಕ
ಸತಿ ಪತಿ ಇದ್ದಾರೊ ಮನಪಾಕ । ಅಂತಾರೋ
ಶರಣ ನಿಮ್ಮ ತಕ್ಕ ಗುಣ ಯಾರಿಗಿರಬೇಕ ॥ ೧೯॥

ಇ॥ ಜರಬಿನ ವಸ್ತಿ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಾಹೀರ ದೇಶಕ
ಏರು ॥ ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರಾ ಮತಿ ನಮಗ ಕೊಟ್ಟಾನೋ ಕಡಕ
ನಾಗೂ - ಗೌಸೂನ ಕವಿ ಕಡಕ
ಹಾಡೋ ಶಾಹೀರಾ ಹೋಗಬ್ಯಾಡೋ ನಿಲ್ಲೋ ನನ್ನ ಎಡಕ ॥ ೨೦ ॥

೩೦. ಹ । ಸುಲೇಮಾನರ ಅಂತರಗಮನದ ಪದಾ

ಚಿತ್ತಯಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಜನಾ । ಸತ್ಯವಂತ ಸುಲೇಮಾನ || ಪಲ್ಲ ||

ಹಾರೂದು ಅಂತರಗಮನಾ । ಅವರ ಸಿಂಹಾಸನಾ
ಏರು || ಪಡೆದಿದ್ರೋ ಸಾಂಬನಲ್ಲಿ । ಉಂಗುರೊಂದು ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ
ಏನು ಹೇಳಲಿ ಉಂಗುರದ ಮಹಿಮೆ । ಅದರಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನ ನೇಮಿ
ಹಾರೂದು ಸುಲೇಮಾನ ಸ್ವಾಮಿ । ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸ್ವಾದೀನಾ
ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿ ಜಿನ್ನಾ । ನಾಗನ್ನೆಕ್ಕರನಾ || ೧ ||

ಇ|| ತಾಬೇದಾಗ ತಪ್ತಶರಣಾ । ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟಾಕ್ಷಣಾ
ತಂದುಕೊಡುರೋ ಬೇಡಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಾನಾ । ಮುರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ವಚನಾ
ಏರು || ಸಕ್ರದೇವ ಅಂಬಾವಾ ಜಟ್ಟಾ । ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ಮನದಾಗ ಕಪಟಾ
ಉಂಗುರ ಎಬಿಸಬೇಕಾಂತ । ಏನಾರ ಮಾಡಿ ಮಸಲತ್ತಾ
ವ್ಯಾಳೆ ಬಂದಾಗ ನೋಡಬೇಕಂತಾ । ಹುಟ್ಟೀತಾ ದುರ್ಗುಣಾ
ಹಗಿಲಿರುಳ ಬೇಗು ಬೆಳಗಾನಾ । ಚಿಂತ್ಯಾಗ ಹೈರಾಣಾ || ೨ ||
ಇ|| ಬರದಿದ್ದು ಹಣೆಬಾರದನ್ನಾ । ಯಾರಿಗೆ ತಪ್ಪದಣ್ಣಾ

ಒಂದಿನಾ ಸುಲೇಮಾನ । ಕರದಾರ ಸತಿಯಳನಾ
ಏರು ||ಕೈಯಾನ ಉಂಗುರ ತಗದ । ಕೊಟ್ಟ ಹ್ವಾದ್ರೊ ಹೊರಗ ಬಿದ್ದ
ಸಕ್ರದೇವ ಕುಂತಿದ್ದಾ ಜಪಿಸಿ । ಬಂದಾನಾ ಖೂನಾ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಶರಣರ ರೂಪ ತೋರಿಸಿ ಉಂಗುರ ಎಬಸ್ಯಾನಾ
ಸಮುದ್ರದಾಗ ಹೋಗಿ ಒಗದಾನಾ । ಬಿಡಿಸಿದ ಬಂಧಾನಾ || ೩ ||

ಇ|| ಬಂದಾರ ಹೊರಗಿಂದ ಶರಣಾ । ಉಂಗುರ ಬೇಡತಾರ ಸತಿಯಳನಾ
ಮತ್ತೊಂದು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿನ್ನಾ । ಕಾಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಸುಮ್ಮನಾ
ಏರು || ಉಂಗುರದು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಪತ್ತೆ । ಶರಣರದು ನಿಂತಿತು ಸತ್ತೆ

ದೆವ್ವ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿ ಮಲಾಯೇಕ । ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿ ಬರವಲ್ಲು ಸನಿಯಾಕ
ಸಿಂಹಾಸನ ಹಾರವಲ್ದು ಯಾಕ । ಹಾರೀತ ಹೌಸಾಣಾ
ಇಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ತಂದಿಟ್ಟೊ ಭಗವಾನಾ । ಸಿಗವಲ್ಲದು ಆಸನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಹೊಟ್ಟಿ ಸುಡಲಾರದ ಶರಣಾ ಬಿಟ್ಟಾರ ತಮ್ಮರಿಕಾಣಾ
ಯಾರಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲಾ ದೌಳತಾನ । ಇದ್ದಾಂಗ ಮಧ್ಯಾನಾ
ಏರು ॥ ಇದಿ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಬಳಿಕ । ಅದು ಹ್ಯಾಂಗ ಬಿಟ್ಟಿತು ಸುಮಕ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹತ್ತುವಲ್ದು ಕೂಲಿ । ಹೋಗಿ ಕುಂತಾರ ಸಮುದ್ರ ದಂಡಿಲಿ
ಒಬ್ಬ ಮೀನಗಾರ ಬಂದಾನ ಅಲ್ಲಿ । ಅಂವಾ ಹಿಡುತಿದ್ದಾ ಮೀನಾ
ಆತಗ ಕೇಳತಾರೆ ಸುಲೇಮಾನ । ಕೂಲಿ ಕರಕೋ ನನ್ನಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಮೀನಗಾರ ಅಂತಾನ ಜಾಣಾ । ರೊಕ್ಕರೂಪಾಯಿ ಸಿಗಲಾರದಣ್ಣಾ
ನಂದು ಏತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡತಾನಾ । ಮಾಡುವೆ ಜ್ವಾಪಾನಾ
ಏರು ॥ ನಿರವಾಯಿಲ್ಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ । ಹೂಂ ಅಂದಾರ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ
ಬಲಿ ಜಗ್ಗತಾರ ಕೂಲಿಗಿ । ಮೀನಾ ತಗದ ಸನೇದ ಹಳ್ಳಿಗೆ
ಪೋದು ನಿರವಾಯಿಲ್ಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ । ಹೀಂಗ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಾ
ಮೀನಗಾರನ ಮನ್ಯಾಗ ಕಾಲ್ಧರಣಾ । ಮಾಡತಿದ್ರೊ ಶರಣಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ದಿನದಿನಕ ಹೆಚ್ಚಿನಾ । ಸಿಗಲಾಕ ಹತ್ಯಾವ ಮೀನಾ
ಮೀನಗಾರ ಹಿಡದ ಪಟ್ಟಣಾ । ಆದಾನೋ ದೈವಾನಾ
ಏರು॥ ಮೀನ ಮೀನಗಾರತಿ । ಮಾತಾಡತಾರ ಗಂಡಾ ಹೆಂಡತಿ
ಈ ಮನುಷ್ಯಾನ ಬಂದಾನ ಹಿಡಿದು । ಹಣೇಬಾರ ತೆರಿತ ನಮ್ಮ ನಿಮದು
ಇವನ ಕಾಲಗುಣಾ ಒಳೆ ಚಲೋದು । ಬಿಡಬಾರದ ಇವನಾ
ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಇದ್ದ ಒಂದ ಹೆಣ್ಣಾ । ಮಾಡೂನು ಲಗ್ಗನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿಂದಾ ಲಗ್ಗನಾ । ಹೋಗೂದಿಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟ ನಮ್ಮನ್ನಾ
ಖಬೂಲ ಮಾಡಿ ಸುಲೇಮಾನ । ಅಲ್ಲೇ ಆದಾರ ಲಗ್ಗನಾ

ಏರು ॥ ದಿನದಂತೆ ತಗೊಂಡ ಪಾಟಿ । ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಂಟಾರ ಬ್ಯಾಟಿ
ಸಕ್ರದೇವ ಉಂಗುರ ಒಗದಿದ್ದ । ಒಂದ ಮೀನ ಕಂಡಕ್ಯಾರ ಛಂದ
ನುಂಗಿ ಬಲಿಯಾಗ ಬಿದ್ದೀತ ಬಂದ । ಕಳಿಸ್ಯಾರ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ಕಳಿಸ್ಯಾರ ಮನಿಗೆ ಅದೇ ಮೀನಾ । ಮಾಡೂನು ಪಕವಾನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಮೀನಗಾರ ಮಗಳ ಮೋಹನ್ನಾ । ಕುಂತಾಳ ಮಾಡುಕ ಹಸನಾ
ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗ ಉಂಗುರದ ಕಿರಣಾ । ಕಂಡ ಮುಚ್ಯಾವ ಕಣ್ಣಾ
ಏರು ॥ ಇಟ್ಟಾಳ ಕಡಿಯಾಕ ತಗದ । ಕೊಟ್ಟಾಳ ಗಂಡ ಬಂದಿದ್ದ
ಖುಸಿ ಆದ್ರೋ ಸುಲೇಮಾನ ಮನಕ । ಸತ್ತೆ ನಡದೀತ ಮೊದಲಿನ ತನಕ
ಸರೂ ಜಿನ್ನ ಆದಾವೋ ತಾಬೇಕ । ಅತ್ತಿ ಮಾಂವಾ ಹೆಣ ತಿನ್ನಾ
ಕುಂಡಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಿಂಹಾಸನಾ । ಹಾರಶ್ಯಾರೋ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾ ॥ ೯ ।

ಇ॥ ಅರು ಹಿಡಿ ಗರು ಬ್ಯಾಡೋ ಜಾಣಾ । ವರು ಪಡಿ ಗುರುವಿನ ಕರುಣಾ
ಧರೆಯೊಳು ದಸ್ತಗೀರ ಸುಬಹಾನಾ । ಬೊಗದಾದ ಠಿಕಾಣಾ
ಏರು ॥ ಕೇಸುಪೀರ ವಸಧಿಯೊಳಗ ।
ಲೇಸ ಮಾಡುರೋ ಗೌಸ-ನಾಗೂಗ
ಸುತ್ತ ದೇಶಕ ಬಾಗಲಕೋಟಿ । ಬಲಬರ್ತಿ ಬಾಜಾರ ನಾಲ್ಕು ಪ್ಯಾಟಿ
ನಡು ಊರಾಗ ಪೀರನ ಕಟ್ಟಿ । ವರುಷಕ ಒಂದಿನಾ । ಗಂಧ ಗಲೀಪ
ಮಕರಂದ ನಿಶಾನಾ ರಬಿಲಾಖಿರ ಮಹಿನಾ ॥ ೧೦ ॥

೩೧. ಹ । ಸುಲೇಮಾನರು ಜೀವರಾಶಿಗೆ ನೀಡಿದ ಔತಣದ ಪದಾ

ಮಹಾಪಂಡಿತರು । ಬುದ್ದಿಬಲ್ಲಾಂತರು । ದೈವೆಲ್ಲಾ ಗಲಬಲಾ
ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಕೇಳರಿ । ಶ್ರೀ ಹರಿ ಸಾಂಬನ ಲೀಲಾ ।।ಪ।।
ಏರು ।। ಮನುಷ್ಯಾನ ಜಲ್ಮಕ । ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಸಾರ್ಥಕ
ಮಾಡಬೇಕ ದುಡಿಬೇಕ । ಮನದಾನ ವಹಿಲಾ
ಸದಾಶಿವನ ಭಜನಿವೊಳಗ ಕಳಿಬೇಕ ಕಾಲಾ
ಚ್ಯಾಲ । ಶರ್ತ ತುರ್ತಗರ್ತ ಹಿಡಿಬೇಕ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲಾ
ಅರುವಿನ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಟ । ಗರು ಮನುಷ್ಯಾಗ ಕೆಟ್ಟಾ
ಅಹಂಕಾರ ಇಟ್ಟಾರು ಬಲುಮಂದಿ ಕೆಟ್ಟಾರು ಮೊದಲಾ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ
ಇದಕ್ಕ ಸಾಷ್ಟಾಂತ ।ದೃಷ್ಟಾಂತ ।ಸಿದ್ದಾಂತ । ತಿಳಿಸುವೆ ಖುಲ್ಲಾ ।। ೧ ।।

ಇ।। ಒಮ್ಮೆ ಶರಣರು ಸುಲೇಮಾನ ಅಂಬಾದರು । ಪ್ರಭೂಲಾ
ಕುಂತ ಗ್ಯಾನಶ್ಯಾರು । ಉಣಿಸಬೇಕ ಅಂತಾರು । ಜೀವರಾಶಿಗೆಲ್ಲಾ
ಏರು ।। ಅರಜ ಶಿವನ ಕಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರು । ನನಗ ಕೊಡ ಅಪ್ಪಣೆ
ಹಾಕತೀನಿ ಸರೂಪ್ರಾಣಿಗೆ ಊಟಾ ।
ಇರುವಿ ಎಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಸಗಟಾ
ಶಿವಾ ಅಂದಾ ಜೀವಂಕ ತೊಂದ್ರಿ ನಿಮಗ ಯಾತಕ ಇಷ್ಟಾ
ಚ್ಯಾಲ ।। ಸಿರಿ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರಿಮಾಡಿ ಉಣಬೇಕ
ಬಿಡ ನಿನ್ನ ಹವ್ಯಾಸ । ಕುಂತಿಯೋ ಉಪವಾಸ । ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ
ಅವಕ ಕರಸೂದು ಉಣಿಸೂದು ಯಾರಿಂದ ಆಗೂದಿಲ್ಲಾ ।। ೨ ।।

ಇ।। ಮತ್ತ ಶರಣರು ಸುಲೇಮಾನರು ಅಂತಾರ
ಎಷ್ಟು ಬಂದಾವು ತಿಂದಾವು ಹ್ವಾದಾವು ವನಚರ ಎಲ್ಲಾ

ಏರು ॥ ಶಿವನು ಮತ್ತ ಅಂದನು ಖಾಲಿ ಕೆಡಬ್ಯಾಡ ನೀನು
ಬಿಡು ದಿಮಾಕ ಸುಮಕ ಯಮಕ ನಿಂದು ಎದ್ದೀತು ಗೋಳಾ
ಅಂಡಜಾ ಮತ್ತ ಪಿಂಡಜಾ ಜಲಜಾ ಮರಿಬಹಳ
ಶರಣಂದ್ರೊ ತುಸುತೊಂದರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಉಣಿಸುವೆ ನಿವ್ವಳಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಶಿವನು ಕುಲುಕುಲು ನಕ್ಕಾನು
ಕಾಮಾಂಧ ಮದಾಂಧ ಮನುಷ್ಯಾಗ ಹೇಳಿದರಕಲಾ । ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಾನ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಾನ ತಡಾಯಿಲ್ಲ ॥ ೩ ॥

ಇ ॥ ಆಯಿತು ಆನಂದ ಹುಕುಮ ಆದಿಂದ ಶರಣರು ಸೇಲಾ ತತ್ಕಾಲಾ
ಸುರು ನಡಸ್ಯಾರ ಹಂಡೆ ಬಂಡೆ ತರಸ್ಯಾರ ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಪಕವಾನ ಸಾಹಿತ। ಮಾಡುಕ ತಾಕೀತ
ಕೊಟ್ಟಾರು ನಡಾ ಕಟ್ಟಾರು ಸರು ದೇವತಾ ಜನಾ
ಓಡ್ಯಾಡಿ ಅಡಗಿ ಮಾಡಿದಾರೋ ಅಳತಿಲ್ಲದ ಅನ್ನಾ
ಪಕವಾನ ರಾಶಿ ನೋಡಿ ಖುಷಿ ಸುಲೇಮಾನ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರಲಿ। ಮನಾ ಬಲ್ಲಾಂಗ ಉಣಲಿ
ಅನುಮಾನ ಯಾಕಿನ್ನಾ ಔತಣಾ ಕೊಟ್ಟಾರಲ್ಲಾ । ಜಗಪಾಲಾ
ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕ ಬೇಶಕ್ಕ ಊಟಕ್ಕ ಜೀವರಾಶಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಶಿವನ ಕೌತೂಕ । ಮೀನವೊಂದ ಊಟಕ್ಕೆ । ಬಂತ ಅಕ್ರಾಳ ವಿಕ್ರಾಳ
ಬಹಳ ಹಸ್ತೇನಿ । ಇಲ್ಲಂದ ಸಾವುತೇನಿ । ಹಾರತೈತಿ ಉಸಲಾ
ಏರು॥ ನೋಡಿ ಮೀನದ ಗಡಿಬಿಡಿ । ಶರಣರಂದೋ ಅಂಬೂತಗೇಡಿ
ಬಂದೈತಿ ಒದರತೈತಿ ಮುಂಚ ಉಣಸರಿ ಇದಕ
ತಿಂತ ಒಂದ ತುತ್ತ ಆತ ಮಾಡಿದೆಲ್ಲಾ ಬದಕ ।
ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬ ಉಣಸ । ಊಟ ಮಾಡಿಸಿದಿ ಎದಕ
ಚ್ಯಾಲ । ಶ್ರೀ ಹರಿ ಭಗವಂತಾ ಹಿಂತಾವು ಮೂರ ತುತ್ತಾ
ದಿನಾ ನಮಗ ಉಣಸಾಂವಾ । ಸರೂ ಜೀಂವಕ್ಕ ಸಲುವಾವಾ

ಅಕೇಲಾ ಹೀಂಗ ಅನ್ನಾನಾ। ಸುಲೇಮಾನ
ಶರಣರು ನಾಚಿದರಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಬಾಗಲಕೋಟ್ಯಾಗ । ಸುತ್ತ ನಾಕ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ । ನೆನೆದಾರಲ್ಲಾ ಪ್ರಭೂಲಾ
ದಸ್ತಗೀರಂದು ಪೀರೆಂದು । ಇರುವುದು ನಮಗ ಅನುಕೂಲಾ
ಏರು। ಧೀರಾ ಕರುಣಾ ಸಾಗರಾ ಕೃಪೆವಂತ ಕೇಸುಪೀರಾ
ಹಸ್ತಿಟ್ಟ ಮಸ್ತ ಬುದ್ದಿ ಜ್ಞಾನ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ನಮಗ
ನಾಡಿನ್ಯಾಗ ನಾಗೂ - ಗೌಸುನ ಕವಿ ಕಸರಿಲ್ಲದಾಂಗ
ಹಿಂಡ ವೈರಿಯ ಗಂಡ ಕವಿ ಗುಂಡ ಹೊಡದಾಂಗ
ಚ್ಯಾಲ । ಕಡಿ ನುಡಿ ಅಡಿ ಪ್ರಾಸಾ । ರಣ ಹೇಡಿ ಇಡು ಧ್ಯಾಸಾ
ಇಲ್ಲದೊಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಲ್ಲಾಂಗ ಬೊಗಳಿದರಲ್ಲಾ ಕಿಸ್ತಹಲ್ಲಾ
ಇಲ್ಲಿಕುಂತವರು ನಿಂತವರು ಉಗಳ್ಯಾರ ಮಾರಿಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೬ ॥

೩೨. ಸುಲೇಮಾನ ಪೈಗಂಬರರು ಇರುವೆಗೆ ನೀಡಿದ ಔತಣದ ಪದಾ

ಕುಂತ ದೈವದವರು ಕೇಳರಿ ಇಟ್ಟಧ್ಯಾನಾ
ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಂಧಾನಾ
ಏರು ॥ ಶಿವನ ಆಟ ಶಿವನಿಗೆ ಠಾವಿಕಿ
ಅವನ ತಂತ್ರ ತಿಳಿಯದು ಯಾರಿಗೆ
ಶರಣ ಸುಲೇಮಾನರ ವರಣ ಹೇಳುವೆ ತಿಳಿಯಬೇಕ ಇದರ ಬಗಿ
ಒಂದು ದಿವಸ ಶರಣರು । ದಂಡ ತಗೊಂಡು ತೀವ್ರಾ
ಪಟ್ಟ ಮ್ಯಾಲಕ ಕಟ್ಟಿ ನಡದಾರ । ಎಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ಶ್ರಿಂಗಾರ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ದೇವ ಗನ್ನಕ್ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಾರ ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಾ
ಪಟ್ಟ ಅಂತರಲೆ ನಡಿತಿತ್ತೋ ಮೇಲಾ
ಕಂಡಾರ ದಾರ್‍ಯಾಗ ಒಂದ ಇರುಬಿ ಸಾಲಾ
ಅಂತಾರ ದಂಡಿಗೆ ತುಳದ ಹೊಡದಿರಿ ಪ್ರಾಣಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಇರಬಿ ಅಂತೈತಿ ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣಾ
ನಿಮ್ಮಂತವರು ಅನೇಕ ಹ್ವಾದಾರಣ್ಣಾ
ಏರು ॥ ಅದರುಷ್ಟದಲಿ ಬರದದ್ದು ಬರಿ ಯಾರಿಗೇನ ತಪ್ಪೂದಿಲ್ಲಾ
ಸಾವೂ ಜೀವಾ ಬದುಕ ಸಾಂವಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಇರತಾನ ಆ ಶಿವಾ
ಕೇಳ್ಯಾರ ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣರು । ಇರಬಿ ಬಾಯಿಲೆ ನುಡಿ
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದು ಯಾರಿಗೆ ತಪ್ಪಯಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕಡಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಇರಬಿ ಅಂತೈತಿ ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣರಿಗೆ ।
ನನ್ನ ಔತಣ ನಿಮ್ಮ ದಂಡಿಗೆ
ಮಾಡ್ರಿದಯಾ ಕರುಣಾ ನೀವು ನಮ್ಮಮ್ಯಾಗಾ
ಇರಬಿ ಹೇಳಿತೋ ದಂಡಿಗೆ ಔತಣಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಸಾಂಬಗ ಅಂತಾರ ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣಾ
ಬಾಳ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಣುದು ಮಾತ ನಾನಾ
ಏರು ॥ ಇರಬಿ ಹೇಳಿತೋ ದಂಡಿಗೆ ಔತಣಾ
ಉಣಿಸುವ ಆಕಾರ ಕಾಣುದಿಲ್ಲಾ
ಎಷ್ಟ ಬಿಟ್ಟಿತು ಕಷ್ಟ ಉಣಸಾಕ । ಉಣಿಸುದು ಇದರ ತ್ರಾಣಲ್ಲಾ
ಶರಣಾರು ಅಂತಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣೂರು ಸಣ್ಣ ಜೀಂವಾ
ತಂದ ಬೇಕಾದ್ದ ಮುಂದ ಇಟರ ತಿಂದ ಬಿಡತಾನ ಒಬ್ಬಾಂವಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಇಷ್ಟ ಅನ್ನುದರೊಳಗ ಇರಬಿ ಲಗು ಬಂತು
ಊಟ ಮಾಡಬೇಕ್ರಿ ಆದೀತು ಬಾಳ ಹೊತ್ತು
ಇರಬಿ ಮುಂದ ನಡೀತು ಹಿಂದ ಹತ್ಯಾರ ಬೆನ್ನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಹೋಗಿ ಮುಂದ ಕುಂತಾರ ಸರೂಸೈನ್ಯಾ
ಶಿವನ ಮುಂದ ಆಟ ನಡೂದಿಲ್ಲಾ ಯಾರದೇನಾ
ಏರು ॥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಕ್ರೋಟ ಬದಾಮ ಒಟ್ಟಿದಾರ ಅಳತಿಯಿಲ್ಲಾ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ರಿಂಗಾರ ಶಿಸ್ತಕಾರಿಕ ಮಸ್ತ ಮುಣಕ್ಕ ಅಳತಿಲ್ಲಾ
ಬೆಲ್ಲ ಸಕ್ಕರಿ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಗಲ ಇದರಾಗ ಏನಿಲ್ಲಾ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾತಿದು ಚಿತ್ತ ಇಡರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕುಂತಾರ ಸರೂಜನಾ ಮಾಡಾಕ ಊಟಾ
ಯಾವ ಮಾತಿನದು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಏನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಶರಣರ ಊಟ ಆದಿಂದ ಸಂತೋಷಾದಿತ ಮನಾ
ತಿರುಗಿ ಹೋದಾರೋ ತಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಾ
ಏರು ॥ ಶರಣರ ಮನಸಿಗೆ ಬಡದಿತ ಈ ಮಾತಿನ ಪೆಟ್ಟಾ
ಇರಬಿ ಎಂಬತ್ತು ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಉಣಿಸುವೆ ಊಟಾ ।
ಶರಣರಂದರು ಸಾಂಬ ಹುಕುಂ ಕೊಡಬೇಕ ತೀವರಾ
ಭಯಾ ಇಲ್ಲದೆ ಉಣಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ವಿಸ್ತಾರುಣಾ ।
ಸಂಭಾ ಶರಣಾರಿಗೆ ಹೀಂಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾ

ಚ್ಯಾಲ ॥ ನಿನ್ನ ಕೈಲೆ ಆಗೂದಿಲ್ಲೊ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾ
ಉಪವಾಸ ಹೊಡಿದಿ ಔತಣಾ ಕೊಟ್ಟಾ
ಶಿವನ ಮಾತ ಮೀರಿ ತಿರುಗಿ ಹೊಂಟಾರ ಶರಣಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳ್ಯಾರ ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣಾ
ಗಿಡಾಗಂಟಿ ಕಡಿದ ಜಾಗಾ ಮಾಡರಿ ಹಸನಾ
ಏರು॥ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲಾ
ಹಸನ ಅಡವಿ ಜಾಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ಧ್ಯಾಸ ಇಡರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ
ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುರಿ ಕೋದಾರಲ್ಲಾ
ಅಕ್ಕಿ ಗೋದಿ ಕುಟ್ಟಿ ಚೀಲಾ ಒಟ್ಟಿದಾರ ಅಳತಿಯಿಲ್ಲಾ
ಬೆಲ್ಲ ಸಕ್ಕರೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಗಲ ಇದರಾಗ ಏನಿಲ್ಲಾ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ದಾಂತ ಮಾತ ಐತಿದು ಧ್ಯಾಸ ಇಡರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ ॥
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಹಂಡೆಗಳ ತಂದಾರಲ್ಲಾ
ಒಂದೊಂದು ಹಂಡೆದ್ದು ಕೇಳಬೇಕ ತಪಶೀಲಾ
ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಜಾ ಉದ್ದ ಅಷ್ಟ ಅಡ್ಡಗಲಾ ।
ಅಡಗಿ ಮಾಡ್ಯಾರವರು ಆ ಕ್ಷಣಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಔತಣಾ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿ ಬಂದ ಮೀನಾ
ಹಸದ ಅಡರಾಶಿ ಬಂದೀತೋ ಮೀರಿ ಯತನಾ
ಏರು ॥ ಬಂದ ಮೀನ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂದಿತು ಮೊದಲ ನನಗೆ ಉಣಸಿರಿ
ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗ ಕೂಳ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಗಟಾಗೂದು ಈ ಪರಿ
ಶರಣರಂತಾರ ಮೀನಕ ಉಣಸ ಅಂತೇನಿ ನಿಂದ್ರ ಜರಾ
ಹೇಳಿದ ಔತಣಕ ಬರಲಿಲ್ಲ ಜನಾ । ಕಳಿಸುವೆ ಉಣಸಿಕ್ಯಾರಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಅವರು ಬರೂತನಾ ನಿಂದ್ರುದಿಲ್ಲೊ ನಾನಾ
ನಿಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ಜುಲುಮಿ ಜಾಸ್ತಿ ಏನಾ
ಔತಣಾ ಹೇಳಿದಲ್ಲೆ ಬಂದೇನಿಲ್ಲಿತನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳ್ಯಾರ ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣಾ
ಮುಂಚೆ ಉಣಸಿರಿ ಉಂಡು ಹೋಗಲಿ ಮೀನಾ
ಏರು ॥ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳಿ ಹೊಂಟಾರೋ ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲಾ
ಉಣಿಸುದಕ ತಂದಾರಾಗ । ಹೆಂಗ ತಂದ ಹಾಕಿದಾಂಗ
ಅಂತೈತಿ ಹಿಂದ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ ತೆರೆದ ಬಾಯಿ ಹಂಗ
ದೊರೆದು ಹಿರಿದು ಹೊಡೆದಿತು ಅನ್ನ ಎಲ್ಲಾ
ಶರಣರು ಅಂತಾರ ಅನ್ನಾ ಉಣಿಸುದಕ ಏನು ಇಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಮೀನ ಅಂತೈತ್ರಿ ಕೇಳಿರಿ ನನ್ನ ಮಾತಾ
ಸಂಭಾ ಕೊಡತಿದ್ದಾ ದಿನಾ ಮೂರು ತುತ್ತಾ
ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಲಿಲ್ಲೋ ಹೋಗತೀನಿ ಪರತಾ
ನೋಡಿ ಶರಣರು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ್ರೋ ತಮ್ಮ ಬೊಟ್ಟವನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಶರಣರ ಶರತ ಆತ ಮೀರಿತ ನಡಿಲಿಲ್ಲ ಏನಾ
ಕಡಿಗೆ ಸೋತ ಹೋತ ಮಾತವ ಮೀರಿ ವಚನಾ
ಏರು ॥ ಶರಣರು ಅಂತಾರ ಸಂಭಗ ನಿನ್ನ ಆಟ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಸರ್ವ ಜೀವಾ ಸಲುವುವಾಂವಾ ನಿನ್ನ ಮುಂದ ಯಾರ ಆಟ ನಡೂದಿಲ್ಲಾ
ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟಿಯೊಳಗ ಇರುವ ಪೀರ ದಸ್ತಗೀರಾ
ಕರುಣ ಮಾಡ್ರಿ ಚರಣ ಹಿಡಿಯೂವೆ ಕೇಸು ಪೀರಾನ ಆಧಾರಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ನಾಗೂ - ಗೌಸೂನ ಕವಿ ರಂಗಲಾಲಾ
ಹನ್ನೊಂದು ಅಡಿ ಪ್ರಾಸ ತರಬೇಕ ಸಾಲಿಗೆ ಸಾಲಾ
ತಮ್ಮಾ ಇದರಾಗ ತಿಳೂತೈತಿ ನಿನ್ನ ಅಕಲಾ
ಲಾಲಾಸಾಬ ಡೋಂಗ್ರಿ ಮುಂದ ಓಡಿ ಹೋದಿ ಎಲ್ಲಿತನಾ ॥ ೯ ॥

೩೩. ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರು ಪವಾಡ ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ನಾ ಸಾರಿ ದೋರಿ ಮೀರಿ ಹೇಳು ಪ್ರೇಮನೆ
ಏರು ।। ಕೂಡಿಟ್ಟು ಅಡಿಪ್ರಾಸ । ನುಡಿ ಹೀಂಗ ಸಾರಾಂಶ
ಖೋಡಿ ನಿನಗ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಹುಡಿ ಮಣ್ಣಾ
ಈ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿ ಬರಬೇಕೋ ಸವನೆ ।। ೧ ।।

ಇ ।। ನೀ ಲಜ್ಜ ಕೊಜ್ಜ ಗೆಜ್ಜ ಕಟ್ಟಿದೋ ಜೋಡನೇ
ಏರು ।। ನಾಚಿಕಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ತೆರುವುತೀದಿ ಮುಗಿದ ಕೈಯ
ಕಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೊಡೆದರ ಗಿಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣ
ಛೀ ಹೋಗಲೇ ಸುಗುಡಿ ತೆರದೀತು ಮುಕಳಿ ಆಸನ ।। ೨ ।

ಇ।। ನಾ ಸೋಸಿ ಬೇಸಿ ಖಾಸಿ ಆ ಇಸಾ ಶರಣನೆ
ಏರು ।। ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಅವರ ಬೆಳಕ ಹೊಳೆಯುವುದು ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕ
ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತಿ ಪತಿ ಜಾಣಾ
ಆ ಸತಿ ಪತಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೇಮನೆ ।। ೩ ।।

ಇ।। ತಾ ಸತಿಯು ಕುಂತು ಪತಿಗೆ ಅಂತಾಳೊ ಪ್ರೇಮನೆ
ಏರು।। ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರನ್ನಾ ಒಯ್ಯಬೇಕೋ ಗೋರಿಯ ತನಾ
ಮಾಡಬೇಕ್ರಿ ಜೋಪಾನ ದಿನಾ
ಸ್ಮಶಾನಕ ಹೋಗಿ ಮಾಡಬೇಕ್ರಿ ಗೋರಿ ಹಸನಾ ।। ೪ ।।

ಇ।। ಹಿಂಗ್ಹೇಳಿ ಸತಿ ಮರಣ ಹೊಂದ್ಯಾಳೋ ಒಂದಿನ
ಏರು ।। ಗಂಡನು ಸಂಪೂರ್ಣಾ ಮಾಡ್ಯಾನು ಸತಿಯ ಮಣ್ಣಾ
ಮನದಾಗ ತಿಳಿದ ಸತಿಯ ಆಜ್ಞವನಾ
ಇದರಂತೆ ನಡಸಿ ಯಾವತ್ತು ವರುಷ ಅವಧಿಯನಾ ।। ೫ ।।

ಇ।। ತಾ ಇದರಂತೆ ನಡಸ್ಯಾನು ವನವಾಸನೇ

ಏರು॥ ಸತ್ಯ ಶರಣ ಈಸಾ ಬಂದು ನಿಂತಾರೋ ಅವನ ಮುಂದ
ಏನು ಕಾರಣ ಹೇಳೋ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟವನಾ
ಅಂವ ಹೇಳಿದ ಆಗ ತನ್ನ ಮುನದನ ಭೇದನೆ

ಇ॥ ನೀ ಶರಣಾ ಕರುಣಾ ಮಾಡಿ ಎಬಸರಿ ಸತಿಯನ
ಏರು॥ ಶರಣರು ಮಾಡಿ ಕೃಪಾ । ಹೆಣ್ಣ ಸುಂದರ ಅಪರೂಪ
ಎಬಸ್ಯಾರ ಮಾಡಿ ಜಾಪ । ಈಸಾ ಶರಣಾ
ಹಿಂಗ್ಹೇಳಿ ಶರಣಾ । ಮಾಯಾ ಆ ಕ್ಷಣಾ ಆದನೆ

ಇ॥ ಆ ಸತಿಯು ನೋಡಿ ಪತಿಗೆ ಅಂತಾಳೋ ಯಾವನೆ
ಏರು ॥ ಸತಿಮಾತ ಕೇಳಿ ತಾನ । ತಿಳಿಸ್ಯಾನೊ ಪತಿಯು ನಾನ
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಂದಳೋ ಅಲ್ಲೋ ಗಂಡ ನೀನಾ
ಛೀ ಹೋಗೋ ನೀನು ಯಾವನೋ

ಇ॥ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಸು ಬ್ಯಾಟಿಗೆ ಬಂದನೆ
ಏರು ॥ ಹಿಡಿದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ನಡಸ್ಯಾನ ನ್ಯಾಯ ಆವಾಗ
ತಿಳಿಸ್ಯಾಳೋ ಅವನ ಸತಿ ಅರಸನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾ
ಇವನಲ್ಲ ಗಂಡ ನಡಸ್ಯಾನು ಸುಳ್ಳ ಭಂಡದೇ

ಇ॥ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ಬರತೇನಿ ಮಾಡೋ ಪ್ರೇಮನೆ
ಏರು॥ ಅರಸಾಗ ಸಂತೋಷ । ಮನದಾಗ ಬಹು ಹರುಷ
ಗಂಡ್ಸಗ ಮಾಡಿ ಮೋಸ ಹೊಂಟಾಳ ಜಾಣಿ
ತಾ ಲಗುಬಗಿ ಬಂದರ ಈಸಾ ಶರಣನೆ ॥

ಈ ರೂಪ ನೋಡಿ ಕೋಪ ಆದಾನು ಶರಣನೆ
ಏರು॥ ಶರಣರು ಆಗಿ ಕೋಪ । ಮಾಡ್ಯಾರು ಮಾಯದ ರೂಪ
ಹೇಣತಿಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರು ಗಪ್ಪಕೂಡಿ ಮಣ್ಣ
ಮಣ್ಣಗೆ ಮಣ್ಣ ಕೂಡಿ ಹೋಯಿತೋ ದೇಹನೆ ॥

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಗಿಲಕೋಟಿನೆ
ಏರು॥ ಧರಣಿಗೆ ಧೀರ ದಸ್ತಗೀರ । ಕರುಣುಳ್ಳ ಕೇಸುಪೀರಾ
ನಾಗೂ - ಗೌಸು ಹಾಡಿ ತೋಡಿ ಕವಿ ರಚನಾ
ನಿಂತಗಲ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಾರು ಅಗಳಿನೆ ॥ ೧೨ ॥

೩೪. ಹ । ಈಸಾರು ಡೋಗಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ

ಧ್ಯಾಸಿಟ್ಟ ಕೇಳಿರಿ ದೈವಕ ನಾ ಮಾಡತೇನಿ ಖುಲ್ಲಾ
ಈಶನ ಸರಿ ಇಲ್ಲಾ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ।
ಏರು॥ ದೈವಕ್ಕ ಸಾರಿ ಅಂತೇನೋ ಮಿತಿ ಮೀರಿ । ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರಾ
ಒಂದಿನ ಹೊಂಟಾರೋ ಅನಂತರ ।
ಹಾದ್ಯಾಗ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಡೌಗಿ ಕಂಡರಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಶರಣರು ನಿಂತು ಸಾಂಬಗ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾರಲ್ಲಾ ।
ಇದು ಯಾರದು ಡೌಗಿ ನೆಲದ ಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು ॥ ಆಗಿ ಕರ್ಮಿಷ್ಟ ಬಿದ್ದೈತ್ರಿ ಎಂದಿನ ಸುಟ್ಟಾ । ಒಣಗಿ ಆಗೇತ್ರಿ ಸೆಕ್ಕೆ
ಜೀವ ತುಂಬಿಸಬೇಕ ಹರಕಿ । ಮಾತಾಡಿಸು ಮನಸು
ಆಗೇತಿ ನಂದು ಇದರಮೇಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಈಸಾನ ಅರ್ಚನೆ । ಶಿವ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಕಬೂಲಾ
ಕೊಟ್ಟಾನೋ ಹುಕುಮ ಅವರಿಗೆ ಮಾತಾಡಲಾಕ ಖುಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಶರಣರಿಗೆ ಡೌಗಿ ಅಂದಿತು ಕೂಗಿ । ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುವೆ ಒಡದಾ
ಹೆಂಗಸು ಗಂಡಸು ಇದ್ದಿದ್ದಾ ।
ಶರಣರ ಸ್ವರಕೇಳಿ ಡೌಗಿ ಅಂದಿತೋ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಶಿರಬಾಗಿ ಅಂದಿತು ಡೌಗಿ ಈಸಾರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ।
ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುವೆನು ಬಿಟ್ಟು ಮೈಯಾನ ಜಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಈಸಾ ಶರಣರು ಡೌಗಿ ಅಂತಾರೋ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನ
ಜಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡತಿದ್ಯೋ
ಈ ಭೂಮಿ ಮೇಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇಳು॥ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂದಿತು ಡೌಗಿ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ

ಮೀರಿದ ಅರಸು ನಾನು ಎನಿಸಿದೆ ಪ್ರಭೂಲಾ
ಏರು ॥ ಮತ್ತ ನನ್ನಂಥ ಗಂಡಸು ಸುತ್ತ ನಾಡಿನೊಳಗ ।
ಯಾರ್‍ಯಾರು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಜಮ್‌ಜಮ್ ನನ್ನ ಹೆಸರು । ನನ್ನ ಕೂಡ ಯುದ್ಧ
ಮಾಡಾಕ ಯಾರ್‍ಯಾರು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ನಾನೂರು ವರುಷ ನಾನು ನಡಸೀದೆ ನನ್ನ ಹಾವಳ
ದೌಲತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ ಶಿವಾ ಏನ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹಿಂಡಾ ಮುತ್ತ ಮನಗಂಡ ದಂಡು ದರ್ಬಾಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ
ಕುದುರಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ ಶ್ರೀ ಹರ। ಹಿಂಡ ಹಿಂಡ
ಅರಸರೊಳಗ ನಾ ಪುಂಡನಾಗಿದ್ದೊ ಮೇಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಬಂದ ಬಂದ ಬಡವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅರಬಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ
ವನವಾಸ ಅದೇನಂದರ ಕಿವಿಲೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ತ್ರಿಜಗ ಜೀವ ಇರತಾನೋ ಭಗವಾನಾ । ನಡೆಯಲಿಲ್ಲೊ ಅಂಜಿ
ಕಲ್ಲ ಇಟ್ಟ ಮಾಡತಿದ್ದೊ ಪೂಜೆ । ಇಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕಷ್ಟ
ತಂದ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ತೀರಿಕೊಂಡು ನೂರು ವರುಷ ಏಸು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲಾ
ಸುಡತೀನಿ ಸತ್ರನ ಸುಟ್ಟ ಚೂರ ಚೈನವಿಲ್ಲ
ಏರು॥ ಶರಣರಿಗೆ ಡೌಗಿ ಅಂದಿತು ಕೂಗಿ ।
ನಿಮ್ಮ ಹೊರತ ಇಲ್ಲ ಯಾರ । ಮಾಡಿದಿಲ್ಲ ನನಗ ಪಾರ
ಶರಣರಿಗೆ ಡೌಗಿ ಮರಗ ಕೇಳಿ ಕರುಣ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ಆತನದುಸಕ ಸಾಂಬನ ಕಡಿಗೆ । ಅರ್ಜ ಮಾಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಬಗವಾನ ಈ ಸಾರ ಮಾತು ತಂದ ಮನಸಿನ ಮೇಲಾ
ಏರು॥ ಎಬಸ್ಯಾರೋ ತೀವ್ರದಿಂದ ಜಮ್ ಜಮ್ ಜೀವದಿಂದ । ಹ್ಯಾಂಗ

ಇದ್ದಂಗ ಮುಂಚೆ ಎಲಬು ತೊಗಲು ಶಿರಹಚ್ಚಿ । ಕಲ್ಮಾ
ಓದಿಂದ ಅಂತಾರೋ ಬಿಸವಿಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಶರಣರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಸೇಲಾ
ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಾರ ಆದೇನು ಪೂರಾ ಹೊತ್ತ ಜಲ್ಮಾ
ಏರು ॥ ಎಂಬತ್ತು ವರುಷ ಇರುತ್ತಿದ್ದ । ಖಾಸ ಮಾಡುತಿದ್ನೊ ಜಿಂದಗಾನಿ
ನಡತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮುಸಲ್ಮಾನಾಗಿ । ಎಲ್ಲಾನು ಬಿಟ್ಟುಭಕ್ತಿ
ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಶಿವನ ಮೇಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ಅಷ್ಟರೊಳು ಜಮ್‌ಜಮ್ ಬಾದಶಾಹಗ । ಮರಣ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ
ಸತ್ತನೋ ಉಮಾಯದಿಂದ ಕಂಡ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಲಾ
ಏರು ॥ ದೈವಾನ ದಸ್ತಗೀರ ಶಿಸ್ತುಳ ಕೇಸುಪೀರ ॥ ಬಾಗಲಕೋಟ್ಯಾಗ
ನಾಗು - ಗೌಸೂನ ರಿವಾಯಿತ । ದೇಶಕ್ಕ ರಂಗಲಾಲಾ ॥ ೧೦ ॥

೩೫. ಹ । ಈಸಾ ಅವರು ಜೇಲಿನಿಂದ ಪಾರಾದ ಪದಾ

ಎಂಥೆಂತವರು ಇಟ್ಟ ಪಂಥ । ಮುಕ್ಯಾರ ಮಣ್ಣ ನಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಂತ
ಶರಕಸ ಅಂಬು ಅರಸನ ಸುದ್ದಿ ಎಷ್ಟಂತ । ತಿಳಿಸಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ
ಏರು ॥ ಮಹಾಪಂಡಿತ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅನೇಕ ಬರಿ ಬಲ್ಲವರು
ಕುಂತ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ । ಶ್ರೀಮಂತ ಸಭಾ । ಕೂಡಿರಿ ಬಂದಾ
ಅಡಿಪ್ರಾಸ ನುಡಿ ಕಡಿತನಕ । ಲಕ್ಷ ಇಡಿರಿ । ಮುಗುವೆ ಕೈ ನಾ ಇಂದಾ
ಬೀಬಿ ಮರಿಯಮ್ಮಗ ವಲ್ಲತ್ ಬ್ರಹ್ಮಗಂಡ ಇಲ್ಲದೆ ।
ಕೊಟ್ಟಾನ ಪುತ್ರ ಒಂದಾ
ಏನ ಹೇಳಲಿ । ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಅಂತಾ ಪದವಿ ಕೊಟ್ಟಾ
ಈ ಜಗದಲ್ಲಿ । ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣಿ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ । ಆತರಿ ಸರಕಸ ಅರಸನಿಗೆ
ಹೋಗಿ ಉಪದೇಶ । ಮಾಡಬೇಕರಿ ಅವನಿಗೆ
ಧರ್ಮದ ಸರಿಯಾಗಿ ॥ ೧ ॥

ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಶರಣಾ ಹೊಂಟಾರ ಆ ಕ್ಷಣಾ । ಹುಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಅವರಿಗೆ ಅಂತಾನ ಕರುಣಾ । ಅಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಯಾರ ಹೋಗಿ
ಏರು ॥ ಸರಕಸ ಅರಸನ ದರ್ಬಾರ । ನೆರೆದಿತ್ತ ಒಳ್ಳೆಗರದಿ ಬಹಾರ
ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ । ಸರಕಸ ಅರಸಗ । ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿದಾರ ಮಜಕೂರ
ಕರಣಾದಿ ಕರುಣಾ ಈಶ್ವರನ । ನೀ ಭಜಿಸೋ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರ
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ । ಕರ್ತೃ ಆದ ವಸ್ತು । ನಾನೇ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರಾ । ತಿಳಿಮನಕ
ಬಿಡೋ ಯಮಕ । ಮೋಕ್ಷ ಆದವನಿಂದ । ಕಂಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕ
ಹೊಂದಿಯೋ ಬೇಶಕ್ । ಇಲ್ಲಂದರ ದೊರಕೀತೋ ನರಕ
ಸುಟ್ಟ ಹ್ವಾದಿ ಹಿಡಿಯೋ ತರಕ । ತಿಳಿಸಿರಿ ಇದರೊಳಗ
ಏನ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಪರಕ । ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ॥ ೨ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ । ಮೂಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಧರ್ಮಾ ।
ಬಿಟ್ಟು ನಂದು ಓದೋ ಕಲ್ಮಾ
ಅಂದರ ನಿನಗ ಮೆಚ್ಚುವಾ ಆ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ । ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಹರುಷಾಗಿ ॥
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ಅರಸ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಾ । ಇವರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕ ಕೊಂದಾ
ಅಂತ ಮನಸಿನಲ್ಲೆ ಬಂತ ಕಪಟ ಹೀಂಗ । ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಏನ ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ
ಎದ್ದ ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಖುದ್ದ ಮನಿಗೆ । ಬಂದ ಮುಟ್ಯಾರ ಈಸಾ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ನೆರೆದಿತ್ತ ಮಂದಿ । ಮನಿಯಾಗ । ಶರಣರ ಸಂಗತಿಲೆ । ಕುಂತಾರ ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲಾ
ಒಳ್ಳೆ ಹರುಷ ಆಗಿ ಮನಸ ಅಂತಾರ ನನ್ನ ತರುವಾಯ
ಹುಟ್ಟುವರೋ ಒಂದಾನೊಂದ ದಿವಸ । ನಬಿಸಾಬ ಪೈಗಂಬರ
ಕೇಳರಿ ತಿಳಿಸುವೆ ಅವರ ಹೆಸರು । ಶರಣರವೊಳಗ
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಪದವಿ ಆ ಶಂಕರ ಕೊಟ್ಟಾನ ಅವರಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಟ್ಟ ಭಗತಿ । ನಡದ ಪಡಿಯಿರಿ ಮುಕ್ತಿ
ಅವರ ಹೊರ್ತು ಯಾರಿಗೆಯಿಲ್ಲಾ ಸದ್ಗತಿ । ತಿಳಿಸಿನಿ ಮನಸಾಗಿ
ಏರು ॥ ಆ ಜನರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ । ಎದ್ದ ಹೋಗಿದ್ದಾನ ಬೇಖೂಬ್
ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ಅರಸಗ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ । ಅಡಗಿ ಕುಂತಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿ ಅರಸ ಬಳೇ ಹರುಷಾಗಿ । ದಂಡ ತಯ್ಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಕೊಟ್ಟ ಅರಸ ಮಹಾ ದ್ರುಷ್ಟ । ಮೊದಲಿ ಸಿಟ್ಟಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ಮನದಲ್ಲಿ
ಹೊಂಟಾರಲ್ಲಾ ಸರೂಮಂದೆಲ್ಲಾ । ಹೋಗಿ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಮನಿಗೆ
ಮುತ್ತಗಿ ಹಾಕ್ಯಾರಲ್ಲಾ । ಒಳಗ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದಾರ ಬ್ಯಾಗ ।
ಶರಣರಿಗೆ ತಂದಾರ ಹೊರಗ
ಇಟ್ಟಾರ ಒಯ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಮನಿಯಾಗ ।
ಒಳ್ಳೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿ ॥ ೪ ॥

ಆ ಮನೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ । ಕಾವಲಿ ಬಂದೋಬಸ್ತ
ಹಸ್ತದೊಳಗ ಹತಿಯಾರ ಹಿಡಕೊಂಡ ಶಿಸ್ತಪಾರ ಮಾಡುಕೋ ತಿರುಗಿ

ಏರು ।। ಆ ಕ್ಷಣಕ ಜಿಬರಾಯಿಲ ಬಂದಾರ ತತ್ಕಾಲಾ
ಮನಿ ಡಬಾಸ ಕಿತ್ತು ಒಗದ ತಡಮಾಡದೆ ತಗದಾರಲ್ಲಾ
ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರಗ ತಗೊಂಡ ಹಾರಿ ಹೋಗ್ಯಾರ ಆಕಾಶಮ್ಯಾಲಾ
ಬೆಳಗಾದಿಂದ । ಅರಸ ಬಂದಾ । ಅಂತಾನ ತೆಗೆಯಿರಿ ಬಾಕಲಾ
ತೆಗಿರಿ ಹೊರಗ । ಆ ಈಸಾಗ । ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ಅಂವಗ
ಶಾಂತ ಪಡಸರಿ ನನಗ । ಅಂತೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಾನಲ್ಲಾ ।
ಒಳಗ ಒಬ್ಬಾಂವ ಹೋಗ್ಯಾನಲ್ಲಾ
ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾ । ನಿಂತಾನ ಹೈಪಾಗಿ ॥ ೫ ॥

ಒಳಗ ಹ್ವಾದ ಪುರುಷನ ಮಾರಿ ಆತ ಈಸಾನ ಸರಿ
ಸಾಂಬನ ಕೌತುಕ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳುದಿಲ್ಲರಿ । ತಿಳಿಸುವೆ ಸುದ್ದಾಗಿ
ಏರು ।। ಬಂದ ಹೊರಗ ಅಂತಾನಲ್ಲಾ । ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಇಲ್ಲಾ
ಅಂತಾರ ಮಂದಿ ನೀನೇ ಈಸಾ । ಪಂಟ ಹಚ್ಚಬ್ಯಾಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದಾ
ಕೇಳರಿ ಈಸಾ ನಾಯೇನ ಅಲ್ಲಾ । ಕಿರೇ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವೆ ಖುದ್ದಾ
ಸಿಟ್ಟ ತಡೆಯದೆ ಎದ್ದು ಅರಸ ಬಂದಾ ಆತನ ಕೈ ಹಿಡದಾ ।
ಎಳದ ಒಯ್ಯಿರಿ । ಬಿಡಬ್ಯಾಡರಿ । ಪಂಟ ಹಚ್ಯಾನ ಈಸಾ ಅಲ್ಲಂತಾ
ಗಲ್ಲಿಗೆ ಏರಿಸಿರಿ । ಕೇಳಿ ಹಣಿ ಹಣಿ ಬಡಕೊಂಡ ।ಅಳತಾನ ನಾ ಅಲ್ಲಂತಾ
ಮುಗುವೆ ಕೈಯಾ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಏರಿಸಬ್ಯಾಡರಂತ । ಅಂತಾನ ಶಿರಬಾಗಿ ॥ ೬ ॥

ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ । ಹಿಡದ ವೈದಾರ । ಆತಗ ಮೊದಲಾ
ಏರಿಸ್ಯಾರ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿತ್ತ ಅವನ ಉಸಲಾ । ಹೊರಬಿತ್ತ ನಾಲಿಗಿ
ಏರು ।। ಗಲ್ಲಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಏರಿಸಿ ।
ಮಾಡಿದ್ದಾರ ಒಳ್ಳೆ ಚೌಕಾಸಿ । ಇವನೆ ಈಸಾ
ಖರೇ ಇದ್ದರ ನಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಬಹಾದ್ದೂರ । ಒಳಗ ಹ್ವಾದಾಂವ
ಬಂದಿಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೀಂಗ ಅಂತಾರ
ಅರಸ ಕೇಳಿ ದಂಗ ಆಗಿ ಅಂತಾನ । ಇದುಯೇನ ಆತ ಚಮತ್ಕಾರಾ

ಹಾರೀತು ನೆನೆಪ ಆಯಿತು । ಈತನೆ ನಮ್ಮಾಂವಾ । ಆದರೆ ಈಸಾ ಎಲ್ಲೆ
ಹ್ವಾದಾಂಗ ಆಯಿತು । ಬಿತ್ತವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಗುಮ್ಮಾ ।
ಅಳತಾರ ಮೆಲ್ಲಕ ಸುಮ್ಮಾ ಸುಮ್ಮಾ
ಏನಯಿದು ಎಂಥಾ ಬುದ್ದಿ ತಮ್ಮಾ । ಅಂತಾರ ಮರಮರಗಿ ॥ ೭ ॥

ಈ ಸುದ್ದಿ ಆತನ ಮನಿಗೆ । ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ । ಮುಟ್ಟಿತ
ಅತಕೊಂಡ ಬಂದ ನೋಡ್ಯಾರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಣಾ ಬಿದ್ದಿತ್ತೊ ತೂಗಿ
ಏರು ॥ ಅಂತಾಳ ಕಣ್ಣೇರು ಸುರಸಿ । ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪರದೇಶಿ
ಅದು ಇಂದಿಗೆ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜಿದ್ದ
ಹಿಡಿಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟಾನ ಪ್ರಾಣಾ ।
ನಮಗ ಒದಗಿತ್ತೊ ಪಾಪೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾ
ಅಂತ ಎಲ್ಲಾರು ಕೂಡಿ ಎದ್ದ । ಹೋಗಿದ್ದಾರ ಅಲ್ಲಿಂದ । ಎಲ್ಲಾ ಜನ
ಕೇಳರಿ ವಿದ್ವಾನಾ । ಸುತ್ತ ನಾಡಿಗೆ ಜಾಹೀರ । ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಪಟ್ಟಣಾ
ಇರತಾರ ಮಲ್ಲೆಕಲ್ಲಪೀರ । ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾ ಗಂಭೀರ
ತರಬಿ ವೈರಿಗೆ ಜರಬಿಲೆ ಹೀಂಗ ಅಂತಾರ ।
ಎಂದ ಹಾಡಿದ್ಯೋ ಗೂಗಿ ॥ ೮ ॥

೩೬. ಹ ಶಮಾವೂನ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಕಷ್ಟ

ಹೇಳುವೆ ಬಾಲಾ ಸಾರಿ ಶಮವೂನ ಶರಣರ ಲೀಲಾ
ಏರು ॥ ಸೃಷ್ಟಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಷ್ಠವಂತರಿಗೆ । ಕಷ್ಟ ಎಂದಿಗೆ ತಪ್ಪೂದಿಲ್ಲಾ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಂಬನ ಆಟ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ । ಪರಮಾತ್ಮ ಶಮಾವೂನ ಶರಣರಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟ ವಿಪರೀತ ಶರೀರ ಹುಟ್ಟಸ್ಯಾನ ಅವರಿಗೆ
ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾ । ಇದ್ದು ಮೈತುಂಬ ಉದ್ದ ಕೂದಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಾ ಇತ್ತ ಅಮಜ ಅರಸನ ಅಮಲಾ
ಏರು ॥ ಶರಣರದು ನೇಮಾ । ಇಸ್ಲಾಮದ ಧರ್ಮಾ
ಬೆಳಸುವಾ ಪ್ರೇಮಾ ಹಂಬಲಾ । ಇತ್ತ ಮನದಿ ರಾತರಿ ಹಗಲಾ
ನಾಕ ತಿಂಗಳ ಕಾಫರ ಮಂದಿಗೂಡ ಜಗಳಾ ।
ಮಾಡತಿದ್ರೊ ಸಾಂಬನ ಸ್ತೋತ್ರ ನಾಕ ತಿಂಗಳಾ
ಹೋಗುವರಲ್ಲಾ ನಾಕ ತಿಂಗಳ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಶರಣರು ಸೇಲಾ । ಆಗಿ ಅಮಜ ಅರಸಗ ಅಮಲಾ
ಏರು॥ ಗಂಡ ಆಗಿದ್ದರು ದಂಡಕ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಭಂಡ ಕಾಫರರು
ಜನರೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಎಡ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ । ಅಬಲಜ ಅರಸ
ಕರಸಿ ತನ್ನ ಜನಕ ।ಏನು ಪಾಯ ಮಾಡುನು ನಾವು ಇದಕ
ಇಂವಾ ಇನ್ನಮ್ಯಾಲಾ । ಖಾಸ ನಮ್ಮದು ಓಸ ಇಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲಾ। ಮಾಡಿ ಮಸಲತ್ ತಗದಾರೋ ಅಕಲಾ
ಏರು ॥ ಶಮವೂನ ಶರಣರ ಸತಿ । ಇದ್ದಾಳರಿ ಮತಿ
ಇಲ್ಲದೊಂದೀಗತಿ । ಹಾಕಿ ಭುಗಿಲಾ ।
ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಜೇಲಾ
ಹಿಡದ ಕೊಡರಿ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಗ । ಮಾಡತೀವಿ ನಿಮಗ ನಮ್ಮ ಅರಸಗ
ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಗ ತೂಗಿರೆಂತ । ಉಂಡ ಖುಷಿಯಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ|| ಬಹುಸ್ಥಿರವಲ್ಲಾ । ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸರ ಆಟ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಏರು || ಕಪಟ ಮನದಾಗ । ಹುಟ್ಟಿತರಿ ಹೀಂಗ । ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗ ।
ಕಯ್ಯಕಾಲಾ ತನ್ನ ಗಂಡಗ ಕಟ್ಟಿದಾಳಲ್ಲಾ । ಶಮವೂನ ಶರಣರು ಎಚ್ಚರಾಗಿ
ಯಾರ ಕಟ್ಯಾರಂತ । ಕೇಳತಾರ ಮಡದಿಗೆ । ಹೇಳತಾಳಲ್ಲಾ । ಶಕ್ತಿಪರೀಕ್ಷಾ
ಮಾಡೇನಿ ನಾನೇ ಎಲ್ಲಾ || ೫ ||

ಇ|| ತಿಳಿಗೊಡಲಿಲ್ಲಾಕಿ ಜಗ್ಗಿ ಹರದಾರ । ಹಗ್ಗ ಸ್ವಾಮಿ ಸೇಲಾ
ಏರು || ಮರುದಿನ ಕಾಪೀರಾ || ತಂದ ಕೊಟ್ಟಾರಾ ।
ಕಬ್ಬಿಣ ಜಂಜಿರಾ। ಸಂಕೋಲಾ
ಹಾಕಿ ಗಂಡಗ ಹಾಸಿಗೆ ಮ್ಯಾಲಾ ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಶರಣರು ಜಂಜಿರಾ
ಮುರದ ತುಣಕ ಮಾಡಿ ಒಗದಾರಾ ।
ಹೇಳತಾಳಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮದು ಐತಿ ಬಹುತೋಲಾ || ೬ ||

ಇ|| ಕಿಡಗೇಡಿ ಕುಲಾ । ತನ್ನ ಕಪಟ ತಿಳಿಗೊಡಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು || ಉತ್ತಮ ಧರದವಳು । ಮತ್ತು ಕೇಳಿದಳು ।
ಹೇಳು ಅಂತಾಳು ನಿಮ್ಮ ಕುಶಲಾ
ಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮದು ಎದಕ ನಡುದಿಲ್ಲಾ । ತಿಳಿಲಿಲ್ಲಾ ಶರಣರಿಗೆ । ಕಪಟಾ
ತಿಳಿಸಿದಾರ ಸತಿಯಳಿಗೆ । ನನ್ನ ಕೂದಲಾ ।
ಕಟ್ಟ ಅದರಿಂದ ಆಟ ನಡೂದಿಲ್ಲಾ || ೭ ||

ಇ|| ಕೇಳಿ ನಿಜ ಕೀಲಾ । ಬಾಲಿ ಮನದಾಗ । ಆದ್ಲೋ ಕುಶಿಯಾಲಾ
ಏರು || ಮರುದಿನ ಗಂಡ । ಉಂಡ । ಮಲಕೊಂಡ ।
ಕಾಂತಿ ಕೊಯಕೊಂಡ ಕೂದಲಾ
ಕಟ್ಟಿದಾಳ ಕೈಕಾಲಾ । ಹರಿಲಿಲ್ಲ ಶರಣರದು । ಮೀರಿತು ಯತನಾ ।
ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಾರ
ಕೂಘಾರ ಜನಾ । ಹೊತ್ತ ವೈದಾರಲ್ಲಾ ।
ತಂದ ಅರಸನ ಮುಂದ ಖುಷಿಯಾಲಾ || ೮ ||

ಅರಸ ಜಾದಿಲಾ । ಒಟ್ಟ ಹುಕುಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ ಮೊದಲಾ
ಏರು ।। ಕೈಕಾಲ ಕಡಿಸಿ । ಕಿವಿಯಾಗ ಕೊಯಿಸಿ । ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಕೀಳಸಿ
ದಿಮ್ಮ ದುಂಬಾಲಾ । ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರ ನೀರಿನ ಪಾಲಾ
ಹುಕುಮಿನ ಪರಕಾರಾ ದಿಂಬಕ । ಓದು ಒಗದಾರ ಸಮುದರದಾನ ಮಡಕ
ಹುಕುಮಿನ ಮ್ಯಾಲಾ । ಬಂದ ಸಾಂಬನ ಹೂತ ಜಿಬಿರೀಲಾ ।। ೯ ।।

ಇ।। ಶರಣರ ಮ್ಯಾಲಾ । ಆತ ಸಾಂಬನ ಕೃಪಾ ತತ್ಕಾಲಾ
ಏರು ।। ಬಂದು ಚಿಗಿತ ಕಣ್ಣ ಮೂಗೆಲ್ಲಾ ।
ಶರಣರು ಸಿಟ್ಟೀಲೆ । ಮನಿಗೆ ಹ್ವಾದ್ರ
ಹೊಡಿಬೇಕಂತ । ತಮ್ಮ ಸತಿಯಳಿಗೆ ।
ಜುಬರಾಹಿಲಾಶಾಂತ ಮಾಡಿದಾರ ಸಾನುಕೂಲಾ ।। ೧೦ ।।

ಇ।। ಜಿಬರಾಹಿಲಾ ಅಂದಾರಲ್ಲಾ । ಶಮವೂನ ಶರಣಗ ಮೊದಲಾ
ಏರು।। ದುಷ್ಟ ಅರಸಿಂವಾ । ಕಷ್ಟ ಪಡಸ್ಯಾನ । ನಷ್ಟ ಮಾಡರಿ ತತ್ಕಾಲಾ
ಊರ ಇವಂದು ಹಾಕ್ರಿ ಬಾಕಲಾ । ಸತ್ಯವಂತ ಶರಣರು ಆ ಗ್ರಾಮಕ
ಕಿತ್ತಿ ಒಗದಾರ ಎತ್ತಿ ಅಲಕ । ಬಂತ ಅಂತ್ಯಕಾಲಾ ।
ಊರ ಗ್ರಾಮದ ಕೂನಾ ಉಳಿಲಿಲ್ಲಾ ।। ೧೧ ।।

ಇ।। ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಾ । ಶಾರ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಪ್ರಭಲಾ
ಏರು ।। ಹಸ್ತ ತಲಿಮ್ಯಾಗ । ದಸ್ತಗೀರ ನಮಗ । ಮಸ್ತ ಕೊಟ್ಟಾರ ಅಕಲಾ
ಆದ್ರ ಕೇಸು ಪೀರ ಅನುಕೂಲಾ ।
ನಾಗೂ - ಗೌಸುನ ಕವಿ ಕಡಕ । ಕಟಬಂದ
ಅಕ್ಷರ ಬಲುತೊಡಕ । ಇಂವಾಯೇನ ಬಲ್ಲ ಪಿಚ್ಚು ।
ಮುಂಚಿ ಕೊಯ್ಯಾಂವ ಹುಲ್ಲಾ ।। ೧೨ ।।

೩೭. 'ಸಾರಾ' ಅವರ ಪತಿವ್ರತಾ ಭಕ್ತಿಯ ಪದಾ

ಪತಿವ್ರತಾ ಬೀಬಿ ಕಾತೂನ ಸಾರಾ
ಹುಟ್ಯಾಳ ರಂಭಿ ಸೂತರದ ಗೊಂಬಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ಜಗತುಂಬಿ । ವಯಾ ಇತ್ತ ಎಳಕ
ಬೆಳಕ ಬಿತ್ತ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಿ ।
ಮದುವಿ ಇಲ್ಲದ ಮನಾ ಜಲ್ಲಾ ಆಗೂದು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲ
ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ಪುರುಷ ಆಗುವೆ ಲಗ್ನ ಬಾಲಿ
ತಂದಿಗೆ ನಿಷ್ಠುರಾ ಅಂದಾಳಾ ಸುಂದರಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ತಂದಿ ಆಗ ಮಾಡಸ್ಯಾನಾ ಸ್ವಯಂವರಾ
ಹರಿದಿತ್ತ ಸುದ್ದಿ । ನೆರೆದಿತ್ತ ಮಂದಿ
ಏರು ॥ ತೊಟ್ಟರು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪೋಷಾಕ ಗರದಿ
ಏಕಲಾಕ ರಾಜಲೋಕ ಸ್ಥಾನಿಕ ಜನರು
ಆಗಬಿಟ್ಟ ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಶರಣರು
ಹೋಗುವಾಗ ಹಾದಿವೊಳಗ ಮಂದಿಗೂಡ ನಡೆದರು
ಕೂಡಿತ್ತ ಜುಮರಾ । ನಡೆದಿತ್ತ ಸ್ವಯಂವರಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾ ಹೋಗಿ ಕುಂತಾರ ಪರಭರಾ
ಕೈಯಾಗ ಹಿಡದಾಳೋ ನವರತ್ನ ಸರಾ
ಏರು ॥ ಬಂದಾಳೋ ಮುಂದ ಮಾರಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೋಷಾ
'ಥಿ ದಿಲ್ ಭರಿ ಓ ಪೈಗಂಬರಿ ನೂರ್ ಕಿ ಆಶಾ '
ನೋಡಿ ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಶರಣರ ಮಾರಿ ಮನಾ ಆತ ಹರುಷಾ
ಕಂಡಾಳೋ ಚಹರಾ ಹಾಕ್ಯಾಳೋ ಹಾರಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಗರ್ದಿಲಿಂದ ಮದುವಿ ನಡದೀತ ಜುಮರಾ

ಏರು ॥ ಒಂದ ದಿನಾ ಶರಣಾ । ಸತಿಗೆ ಸಂಪೂರಣಾ
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾರ ಮನಸಿನ್ಯಾನ ಧೋರಣಾ
ಕೊಡ ಅಪ್ಪಣಿ ಹೋಗ್ತೀನಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಂಟಾ
ಸತಿ ಅಂದ್ಲೊ ಪತಿಗೆ ಇಲ್ಲಗತಿ ನಿಮಗ ಬಿಟ್ಟಾ
ಬರತೇನಿ ನಾ ಇರತೇನಿ ನಡೀರಿ ನಿಮಗ ಬಿಟ್ಟಾ
ನಿಮ್ಮಲಿಂದಾ ಉದ್ಧಾರ ಆಗೂದು ನಿರ್ಧಾರಾ

ಇ। ಕೊಟ್ಟಾರ ಅಪ್ಪಣಿ ಅತ್ತಿ ಮಾಂವ ಎಲ್ಲಾರಾ
ಏರು ॥ ಹಿಡದಾರ ಹಾದಿ ಬರುಹೋಗು ಮಂದಿ
ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಮಿಸರ ದೇಶದ ಅರಸನ ಭಾದಿ
ಬಾಳ್ಯಿತಿ ನಿಮ್ಮ ಗೋಳ ಮಂದಿ ಇಟ್ಟ ಜಕಾತಿ
ಬೇಡತಾರ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡತಾರ ಸರೂ ಮಾಲಿನ ಜಡತಿ
ಹೆಂಗಸರಗಿ ಹರುಷಾಗಿ ಒಯ್ದು ಅರಸನ ಹಂತಿ
ಹುಕುಮಿನ ಪರಕಾರ ಮಾಡುವರು ಹಾಜರಾ

ಇ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾರು । ಆಗ ತಗದಾರ ಹುನ್ನಾರಾ
ಏರು ॥ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂದಾರ ಒಂದ ಪೆಟಗಿ
ಕುಂಡರಿಸಿ ಅದರಾಗ ಸತಿಯಳಗಿ
ಸುತ್ತ ಗಟ್ಟಿ ಬಿಗದ ಕಟ್ಟಿ । ಕೀಲಿ ಹಾಕ್ಯಾರ ಗಟ್ಟಿ
ಹೇರ್‍ಯಾರ ಆಗ । ಕುಂತಾರ ಆಗ । ಬಿಟ್ಟಾರ ಒಂಟಿ
ನಡೆದಿತ್ತ ಮುಂದ ಬಂತ ಮಿಸರ ದೇಶದ ಕಟ್ಟಿ
ಕೇಳತಾನ ತಳವಾರಾ । ಯಾತರದು ಹೇರಾ

ಇ॥ ಅಂತಾರ ಶರಣಾ ಸಾಮಾನ ಐತಿ ಚಾರಚೂರಾ ।
ಏರು ॥ ಮಾಲಿಂದು ಜಡತಿ । ಮಾಡೂದು ರೀತಿ
ಐತಿ ಅರಸಂದು ನಮಗ ತಾಕೀತಿ
ಶರಣರಂದ್ರ್ಯೋ ಜೀವಂಕ ತೊಂದ್ರಿ ಯಾತಕ ಇಷ್ಟಾ

ಅಜಮಾಸ ಮಾಡರಿ ಖಾಸ ಕೊಡುವೆನು ಬೇಡಿ ದಷ್ಟಾ
ತಳವಾರ ಇಳವಿ ಹೊರಕಿಲಿ ತೆರದಾ ದುಷ್ಟಾ
ಕುಂತಿದ್ಲೋ ಸುಂದರಾ । ಮೂಡಿದಾಂಗ ಚಂದಿರಾ
ನಿಂದರಸ್ಯಾರ ಒಯ್ದು ಅರಸನ ಇದರಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಕಂಡ ಮದಾಂಧಾ ಕಾಮನ ಬಾಭಾ
ತಾಳಲಾರದಾ ಹಿಡಿಲಾಕಾ ಹ್ವಾದಾ
ಏರು ॥ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಾಂವಾ ಸಮರ್ಥಾ
ಹಿಡಿಲಾಕ ಬಂದ ಅರಸನ ಕೈ ಒಣಗ್ಯಾವ ತುರತಾ
ಹುಗದಿತ್ತ ನೆಲಾ ಬಿಗಿದ ಹಿಡಿತ ಅತಿಗೊಂತ ಕುಂತಾ
ಸಿಗಬಿದ್ದ ಪಾಮರಾ ಆದಾನ ಗಾಬರಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಅಂತಾನ ಅರಸಾ । ಇದು ಜಾದೂದು ಆಕಾರಾ
ಏರು ॥ ಕಾತೂನ ಸಾರಾ । ಅಂದಾಳೋ ಮುಡದಾರಾ
ನನ್ನ ಪತಿ ಸಾಂಬನ ಪ್ರೀತಿ ಪೈಗಂಬರರಾ
ಕೇಳಿ ಅರಸ ಹಿಂತ ಕೆಲಸ ಮುಂದ । ಮಾಡೂದಿಲ್ಲಾ ಅಂದಾ
ಬಿಟ್ಟೈತಿ ನೆಲಾ ಒಣಗಿದ ಕೈ ಆದಾವ ಚಂದಾ
ಮತ್ತ ಅರಸ ಕೆಟ್ಟಗಣ್ಣೀಲೆ ದಿಟ್ಟೀಸಿ ನೋಡಿದಾ
ಕಣ್ಣ ಹೋಗಿ ಮುಡದಾರಾ । ಆದಾನೋ ಬ್ಯಾಸರಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಮತ್ತ ಅರಸಾ ಜಲ್ಮಾ ಮಾಡಂದಾ ಉದ್ದಾರಾ
ಏರು ॥ ಸಾರಾ ಕಾತೂನಾ ಪತಿವ್ರತಾ ರತನಾ
ಮಾಫ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಬಂದಾವ ಕಣ್ಣಾ
ಬೇಮಾನ ಅರಸ ಹೀನ ಮನಸ ಮಾಡ್ಯಾನ ಹೀಂಗ
ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಬ್ಯಾಟಿ ತಿರುಗಿ ಬಿಡಬೇಕ ಹ್ಯಾಂಗ
ಕಣ್ಣ ಹೋಗಿ ಕೈಯ ಒಣಗಿ ಕುಂತ ಮೊದಲಿನ ಹಾಂಗ
ಅಂತಾನ ಗಂವಾರಾ ಮಾಡವ್ವಾ ಉದ್ದಾರಾ ॥ ೧೦ ॥

ಅಂತಾರ ಸಾರಾ ನಂದು ತೀರಿತ್ತು ಕಾರಭಾರ
ಏರು ।। ಕರೆಸಿ ಶರಣಗ ಬಿದ್ದ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಗ
ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡರಿ ಜಲಮಾ ನೀವು ನನಗ
ಈ ತಪ್ಪ ಮಾಡರಿ ಮಾಫ ನಿಮಗ ಕೊಟ್ಟೇನಿ ತಾಪಾ
ವಹಿ ತಂದ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ ಬಂದ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂತಾನ ಸಾಪಾ
ಈ ಅರಸ ತನ್ನ ದೌಲತ್ತ ಸರೂ ಕೊಟ್ಟರ ಮಾಪಾ
ಮಾಡರಿ ಶರಣರಾ ಹುಕುಮಿನ ಪರಕಾರ ॥ ೧೧ ॥

ಇ।। ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಶರಣಾ । ಐತಿ ಸಾಂಬನ ಕರುಣಾ
ಏರು।। ಕೊಟ್ಟಾನ ವಚನಾ ತಂದ ಇಮಾನಾ
ಇಟ್ಟಾನ ಮುಂದ ತನ್ನ ಖಜಾನಾ
ಸಾಂಬನ ಹುಕುಮಿಲಿಂದ ಅರಸ ಆದ ಸಾಬೀತಾ
ಶರಣರು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ಇದ್ದ ದೌಲತ್ತಾ
ಅರಸಗ ಅರ್ಧ ಕೊಟ್ಟಾರು ತಮ್ಮ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಾ
ಮಾಡ್ಯಾರ ಉಪಗಾರಾ ಕರುಣ ಸಾಗರಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇ।। ಮಾಡತಾನ ಅರಸಾ ಬೀಬಿ ಸಾರಾನ ವಿಸ್ತಾರಾ
ಏರು ।। ಈ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ಬೇಗು ಮೆಳಗು ಹಾಲಿ
ಆಗೂದು ನಿಮ್ಮಂತವರು ಇದ್ದಲ್ಲಿ
ಪತಿವ್ರತಾ ಅಂತ ಪ್ರಾಂತದೊಳಗ ಆದ ಅಸಕರಿ
'ಖಿದ್‌ಮತ್‌ಕು ಬೀಬಿ ಹಜರಾಕಿಯಾ ತಾಬೇದಾರಿ '
ಕುಶಿಲಿಂದ ಅರಸಾ ತಂದ ಸಾರಾಗ ಕೊಟ್ಟ ಉಡಗರಿ
ಹೊಂಟಾರ ಶರಣರಾ ಬಿಟ್ಟಾರ ಆ ನಗರಾ ॥ ೧೩ ॥

ಇ।। ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಸುತ್ತ ದೇಶಕ ಜಾಹಿರಾ
ಏರು ।। ಗುರು ದಸ್ತಗೀರಾ । ಕರುಣ ಸಾಗರಾ
ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟ ತೆಲಿಮ್ಯಾಗ ಭರಪೂರಾ

ನಮ್ಮ ಕೇಸುಪೀರ ಲೇಸ ಮಾಡ್ಯಾರ ನಾಗೂ-ಗೌಸೂಗ
ಕಟಿಬಂದ ನುಡಿ ಚಂದ ತುಸು ತಗಲಿಲ್ಲದಾಂಗ
ಪ್ರಸಿದ್ದ ಆದ ಉಸ್ತಾದ ನಮ್ಮ ಲಚಮನ ಸಿಂಗ
ಕಟಬಂದ ಅಕ್ಷರಾ । ಕವಿಗಳು ಬಂಗಾರಾ ॥ ೧೪ ॥

೩೮. ಕಾಮುಕ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಮಾಬೂಸುಬಾನಿ

ಧರಣೀಪಾಲಾ ಕರುಣವಿರಲಿ । ಚರಣಕ್ಕೆ ಎರಗುವೆ ನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ಕಂದಾ ಇಂದಾ ಬಂದಾ ಮುಂದಾ । ಹರುಷದಿ ಸಾರುವೆ ನಾನಾ
ಕುಶೀಲಿ ಕೇಳರಿ ಜನಾ । ಮೈಬೂಬರ ಬೈಯಾನಾ । ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾ
ಇವರ ವರಣಾ । ಒಬ್ಬ ಬಾಲಿ ನೋಡಿದಾಳೋ ತಾನ ।
ಮರುಳಾಗಿ ನಿಂತಳಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಸುಂದರ ಹೆಣ್ಣಾ ಒಂದು ತಾನಾ । ಮಾಡಿ ಯೋಚನಾ
ಏರು ॥ ಧನಿ ಮುನಿ ಮೌನಿ ಕರುಣಿ । ಬಿನ್ನಪಾ ಲಾಲಿಸೋ ಶರಣಾ
ಮನಿಗೆ ನಡಿರಿ ಇನ್ನಾ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾ । ಉಣಿಸುವೆ ನಾ ಕರಕೊಂಡು
ಹೊರಟಾಳೋ ಹೆಣ್ಣಾ । ಆಗ ತಾನಾ ಮನಿತನಾ ॥ ೨ ॥

ಇಳು ॥ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ । ಹಾಸಿ ತಕ್ಷಣಾ
ಏರು ॥ ಶರಣಾ ಜಾಣಾ ಸುಗುಣಾ ಕರುಣಾ ।
ಕುಂತಾರೋ ಮಂಚದ ಮೇಲಾ
ಇಟ್ಟಾಳೋ ಎಲಿ ಅಡಿಕೆ ತರಿಸಿ । ನಗುವಳು ಕಿಲಿ ಕಿಲಿ ।
ಅಂಗನಿತಾ । ಮುರುಕಾ
ಮಾಡೂತಾ । ಕರುಣ ಮಾಡಬೇಕ ನೀವು ಶರಣಾ ।
ಬಿದ್ದಾಳೋ ತೆಕ್ಕಿ ತಾನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಶರಣರು ಸೋಸಿ ತಿಳಿದಾರೋ ಬೇಸಿ ಮಾಡಿ ಯೋಚನಾ
ಏರು ॥ ಬೃಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟಿ । ಬಿಡು ಬಿಡು ಕೈಯಾ ನೀನಾ
ಊಟ ಸಾಕು ಹೋಗುವೆ ನಾನಾ । ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚು ಊಟಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ।
ಛೀ ಬಂಡಿ ಹುಚ್ಚರಂಡಿ
ಧೃಡ ಇಡು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀನಾ । ತೋರಿಸುವೆ ಸ್ವರ್ಗವನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ|| ಅಂದಾಳೋ ಬಾಲಿ । ತನ್ನ ಬಾಯಲಿ ಕೇಳರಿ ಶರಣಾ
ಏರು || ಇಂದ ಬಂದ ಚಂದ ಆನಂದ । ಮಾಡಿರಿ ಸೋಬತಿ ಶರಣಾ ।
ಮಾಡದಿದ್ರ ನೋಡರಿ ಇನ್ನಾ । ಗಂಡಗ ಹೇಳಿ
ಜಿಗಿಸುವೆ ನಾನಾ । ಕೇಳಿ ಶರಣಾ
ಆ ಕ್ಷಣಾ । ಹೊರಟು ಹೋದರು ಮಾಯವಾಗಿ ತಾನಾ ।
ಮಾಡೂತ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನಾ || ೫ ||

ಇ|| ಭಂಡ ನಾರಿ ತುಂಡ ಚಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪನಾ
ಏರು || ಕಳ್ಳಿ ಮಳ್ಳಿ ಸುಳ್ಳಿ ಸೂಳಿ । ತುಂಡ ರಂಡಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಗತ್ತ
ಗಂಡ ಬಂದಾಗ ಹೇಳ್ಯಾಳ ಅತ್ತಾ । ಮೈಬೂಬರು
ಇವತ್ತ ಬಂದು ನನಗ ಮಾನಭಂಗ
ಮಾಡಿದಾರ ನನಗ । ಹೇಳತೀನಿ ನಾನಾ ಕೇಳರಿ ಗಂಡಾ ಇನ್ನಾ || ೬ ||

ಇ|| ಗಂಡ ಬೀಸಿ ತಿಳಿದ ಸೋಸಿ । ಸತಿಯಳ ವಚನಾ
ಏರು || ಗಂಡ ಕಂಡಾ ಪುಂಡಾ ಆದ ಕೆಂಡಾ । ಸತ್ತುಳ್ಳ ಶರಣರ ವಂಶ
ಮಾಡಲಾರೆ ನಾನು ಸಂಶಾ । ಬಂದೀತೋ ನನಗ ದೋಷ । ಸತಿಯಳನ್ನ
ಬಡಿದ ತಾನು । ಕಲಿ ಹಚ್ಚಿದೆಲೆ ಶರಣಗ ಇನ್ನಾ ।
ತವರ ಮನಿಗೆ ನಡಿಯ ನೀನಾ || ೭ ||

ಇ|| ದೋಷದಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಒಂದ ಹುಣ್ಣ ಉತ್ಪನ್ನ
ಏರು || ಗೂಗಿ ಕಾಗಿ ರೋಗಿ ಆಗಿ । ತಗಿಸ್ಯಾಳೋ ಹೊತ್ತಗಿ ನೋಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಹೇಳುವರೋ । ಮೈಬೂಬರ ಕಾಟ
ತಪ್ಪದವ್ವಾ ಪರಿಪಾಟ । ಹೋಗಿ ಪ್ಯಾಲಿ
ಶರಣರಲ್ಲಿ । ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದಾಳೋ ಅವರ
ಚರಣಾ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ್ರಿ ನನ್ನಾ || ೮ ||

ಇ|| ನೋಡಿ ಶರಣಾ ಮಾಡಿ ಕರುಣಾ । ಏಳ ತಾಯಿ ನೀನಾ

ಏರು ॥ ಪಾಪ ತಪ್ಪ ಮಾಪ ಲೋಪ । ಮಾಡಿದೆವು ಉದ್ದಾರ ನಿನ್ನಾ
ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಹೋಗವ್ವಾ ನೀನಾ । ಹಿಡಿದು ಪಾದವನಾ ।
ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಾ ಬಿಡು ನೀನಾ
ಕೊಡುವನು ಮುಕ್ತಿ ಭಗವನಾ । ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವೆ ನಾನಾ ॥ ೯ ॥

ಇ ॥ ಕವಲೂರ ಕವಿ ದೈವಕ್ಕ ಸವಿ । ವೈರಿಗೆ ಬಂಧನಾ
ಏರು ॥ ಹಾಡಿ ತೋಡಿ ಜೋಡಿ ಮಾಡಿ ಓಡಬ್ಯಾಡೋ ನೀ ತಮ್ಮಾ
ಅಡಬರಿಸಿ ಹತ್ತಿ ದಮ್ಮಾ । ಕಡಿಗೆ ನೀ ನಿಕಮ್ಮಾ । ಛೀ ಲವಡಿ
ಹೆಣ್ಣ ಸುಗಡಿ । ಹೂವಿನ ಹಾರ ಹಾಕೋ ನೀನಾ ।
ಬಿಟ್ಟ ಪಂಥ ನೀನಾ ॥ ೧೦ ॥

೩೯. ಸುಂದರಿಯ ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸಭೆಯೊಳು । ಏಂತ ಹೇಳುವೆ ಬಯ್ಯಾನಾ
ಕವಿ ಮಾಡೂದು ಹುಡುಗಾಟಲ್ಲಾ । ಈ ಮೂರ್ಖಗ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಕಡಿಗೆ ಹೋಗತಾನ ಕೊಯ್ಯಾಕ ಹುಲ್ಲಾ । ಇಲ್ಲಿಂವಗ ಗ್ನಾನಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಮನಗಂಡ ಪುರುಷವೊಬ್ಬ ಪುಂಡ । ಆದಾನೋ ಲಗ್ಗನಾ
ಆಕಿ ನಾಸಿಕ ಸಂಪಗಿ ಆರಳಾ । ಕಣ್ಣು ಗಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿ ಹರಳಾ
ಮುಖ ಹೊಳವತಿತ್ತೊ ಥಳಾ ಥಳಾ । ಸೂರ್‍ಯನ ಕಿರಣಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಗಂಡ ಆಗ ಮನಸಿನವೊಳಗ ಹಾಕ್ಯಾನೋ ಯೋಚನಾ
ಈಕೀಗಿಟ್ಟರ ಊರಿನವೊಳಗ । ಬಾಳ ಮಂದಿ ಕಣ್ಣ ಈಕಿಮ್ಯಾಗ
ಅಂಜಿಕಿತ್ತ ಜೀಂವದವೊಳಗ । ತಿಳಿಸ್ಯಾನೋ ಸತಿಯಿಗೆನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಪತಿ ಮಾತ ಮನಸಿಗೆ ಬಂತ । ಖುಸಿಯಾದ್ಲೋ ಮೋಹನ್ನಾ ।
ಏರು ॥ ಗಂಡ ಗುರು ನನ್ನ ತಲಿಮ್ಯಾಲಿ । ನಾ ಇರತೇನಿ ನೀವು ಇಟ್ಟಲ್ಲಿ
ಪತಿರಾಜಗ ಬಿಟ್ಯಾಂಗಿರಲಿ । ಹತ್ಯಾಳೋ ಬೆನ್ನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಪತಿ ಮುಂದ ಸತಿಯೊಳು ಹಿಂದ । ನಡದಾಳೋ ಆ ದಿನಾ
ಇತ್ತ ಅಡವಿ ಗುಡ್ಡಗಂವಾರಾ । ಮನುಷ್ಯರದು ಇಲ್ಲೋ ಸಂಚಾರಾ
ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಾ । ಮಾಡೋರೋ ಬಾಳೇವನಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಗಂಡ ಹೀಂಗ ತಾಕೀತ ಆಗ । ಕೊಟ್ಟಾನೋ ಸತಿಗಿನ್ನಾ
ಏರು ॥ದರದಿನಾ ಊರಾಗ ಬಂದ ಬೇಗಿ ದುಡದ ಸಂಜಿಕ
ಹೋಗತಿದ್ದಾ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮನಸಿನೊಳಗ ।
ಖುಸಿ ಆಗಿ ನೆನೆವುತಿದ್ದಾ ಮೈಬೂಬನಾ ॥ ೬ ॥

ಇ|| ಒಂದ ದಿವಸ ಬಂದ । ಒಬ್ಬ ಅರಸ ಆಡೂತ ಬ್ಯಾಟಿನಾ
ಏರು ॥ ಹವಾಖೋರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೋ ಹೊರಗ ।
ಕಂಡ ಕಣ್ಣೇಲೆ ಅರಸಾವಾಗ
ಬಂದ ಬವಳಿಕಿ ಬಿದ್ದಾನೋ ತೆಳಗ । ಹಾರಿತೋ ಹೌಸಾನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ|| ಖಬರ್ದಾರಿ ಆಗಿ ಅವಿಚಾರಿ । ಕೇಳ್ಯಾನೋ ಆಕಿನಾ
ಏರು ॥ ದೇವಗನ್ನಕಿಯಂತ ರಂಬಿ । ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ತುಳಕತೈತಿ ತುಂಬಿ
ಖರೇ ಹೇಳ ಸೂತ್ರದಾನ ಗೊಂಬಿ । ಅಡಿವ್ಯಾಗೇನ ಕಾರಣ ॥ ೮ ॥

ಇ|| ಆಕಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾಳೋ ವತ್ರ । ಗಂಡ ತಂದಾನ ನಮ್ಮನಾ
ಏರು ॥ ನನಗಿಟ್ಟ ಈ ಅಡವಿಯೊಳಗ ।
ದುಡಿಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಯಾರೋ ಊರಾಗ
ಅರಸಂದಾ ಬಿಡುದಿಲ್ಲ ನಿನಗ । ಬಯುತೇನಿ ಬ್ಯಾಗನಾ ॥ ೯ ॥

ಇ|| ಅರಸಾಗ ಕುದುರಿಮ್ಯಾಗ । ಕುಂಡರಿಸಿ ಆಕಿನಾ
ಏರು ॥ ಬಲ್ಲಬರಾಟಿ ಬಿಟ್ಟಾನ ಕುದುರಿ ।
ಮಹಾಬೂಬಗ ನೆನೆದಾಳೋ ಒದರಿ
ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬರ್ರೀ । ಬಿಡಸುದಕ ಬಂದಾನ ॥ ೧೦ ॥

ಇ ॥ ಸಂಕಷ್ಟ ಮಾಡುತ ನಷ್ಟ । ಮಹಾಬೂಬ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಾವುಕ ಕುದುರಿ ಹತ್ತಿ । ಕೈಯಾಗ ಹಿಡಿದು ಬಿಚ್ಚು ಕತ್ತಿ
ತಮ್ಮ ಕುದುರಿಗೆ ತಂದರ ಒತ್ತಿ ।ಹೊಡದಾರೋ ದುಷ್ಟನಾ ॥ ೧೧ ॥

ಇ|| ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲಿ ಬಿದ್ದಾಳೋ ಬಾಲಿ । ಹಿಡಿದವರ ಚರಣಾ
ಏರು ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಏನ ಹೇಳರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಾ ।
ನನ್ನ ಸಂಕಷ್ಟ ಮಾಡಿರಿ ಪಾರಾ
ನಾ ಮಹಬೂಬ ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರಾ । ನಡಿಸ್ಯಾನೋ ಭಗವಾನಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇ|| ಉಪದೇಶ ತಗೊಂಡಾಳ ಖಾಸ । ಇಟ್ಟ ಏಕಧ್ಯಾನಾ

ಮಾಬೂಬನ ಸೊರಣಿ ಮಾಡಿ । ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಎದ್ದಾರ ಕೂಡಿ
ಶಿವಾ ಗಂಟು ಹಾಕಿದಾನ ಜೋಡಿ । ಮುತ್ತೈದೀತನಾ ॥ ೧೩ ॥

ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟ ಮತಿ ಹೀಂಗ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ದಸ್ತಗೀರ ದೈವಾನಾ
ಕೇಸು ಪೀರಾನ ಸೇವಾದಲ್ಲಿ । ನಾಗು-ಗೌಸು ಇರತಾರ ಅಲ್ಲಿ
ಲಾಲ - ಡೋಂಗ್ರಿನ ಕವಿಗಳ ಮ್ಯಾಲಿ । ಇಟ್ಟಾಂಗ ಕುಂದನಾ ॥ ೧೪ ॥

೪೦. ಏಳು ಮಕ್ಕಳ ಫಲಾ ನೀಡಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಹಕೀಕತ್ತಾ ದೈವಾ ಕೇಳರಿ ಕುಂತಾ ।
ಜ್ಯಾತ ಮುತ್ತ ಹುಡುಕಿ ತಗದೇನಿ ಸಿದ್ದಾಂತಾ ।
ಏರು । ಹ್ಯಾಂವಕ ಬಿದ್ದಿ । ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ।
ಶಾಹಿರಿ ಮಾಡೂದು ನಿನಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಹಾದಿ
ನಿಂತಗೊಂಡ ಬೇದಿ ಪುಗಸೆಟ್ಟಿ ದಣಿದಿ । ಹೇಳಿಕೇಳಿ ನಿಂದು
ಹರೂತೀನಿ ಪರಿದಿ । ಸನಮಂತಾ । ಇದ್ದಾಂಗ ಮೈಮ್ಯಾಲೆ ಬಂತಾ
ಡೊಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಾ । ಇಡತೇನಿ ಮುಕಳಾಗ ಕಿಸ್ತಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಸಾಕೀನ ಮತ್ತಾ। ಬೇಕ ಬೇಗಳ ಬಡತಾ । ತಗಿಬಾರದಿತ್ತಾ
ತಗದ ದೋತರದಾಗ ಹೇತಾ ॥ ಹಕೀಕತ್ತಾದೈವಾ ಕೇಳರಿ ಕುಂತಾ ॥
ಏರು ॥ ಕುಂತಿರು ಜನಕ ಬರೂ ಹಾಂಗ ಮನಕ
ಹಾಡೂದು ಬಿಟ್ಟನಿಂತಿ ಬೇದಾಡಲಾಕ । ಇನ್ನಾರ ತರ್ಕ
ಹಿಡದ ಹಾಡೋ ಮೂರ್ಖ । ಪರತ ಕಲ್ತ ಬಂದ ಗುರುವಿನ್ಹಂತೇಕ
ಚಾಣರ ಚಿತ್ತಾ ಮಾಡಿದರೆ ರೀತ ಕಿಮ್ಮತ್ತಾ
ಅಡತರ ಮಾತಾ । ಕೇಳಿದರ ಹೋದಿ ಹೊಯಿಕೊಂತಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಹೇಳವನಕ್ಕಿಂತಾ ಕೇಳಾಂವ ಇರಬೇಕ ಪಂಡಿತಾ
ಆದೀತೋ ಸ್ವಾರ್ಥಾ ಇಲ್ಲಂದರ ಹೇಳೂದು ವ್ಯರ್ಥಾ
ಏರು ॥ ಒಂದ ಹೆಣ್ಣ ಬಾಲಿ ಮಾಬೂಬನಂತೇಲಿ
ಅತಗೊಂತ ನಿಂತಾಳ ಬಂದ ಬಿದ್ದಳು ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಅಂತಾರೋ ಶರಣಾ ಹೇಳವ್ವಾ ನೀನಾ ।
ಏನ ಘೋರ ನಿನಗ ಬಂದದ್ದು ಹಾಲಿ
ಧನದೌಲತ್ತು ಮಸ್ತ ಕೊಟ್ಟಾನ ಭಗವಂತಾ ।
ಮತ್ತಿನಂತ ಐತಿ ಮಕ್ಕಳ ಚಿಂತಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಸತ್ಯವಂತ ಶರಣಾ ಮಾಬೂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ ।
ಅನುಮತಾ ಕೇಳಿ ಬಂದೀತಾ ಮಮತಾ
ಏರು ॥ ಶಿವಶರಣರು ಅರಜ ಮಾಡ್ಯಾರೋ
ಕೊಡಬೇಕ ಈ ಹೆಣ್ಣ ಮಗಳಿಗೆ
ನಿಂತಾನ ತೀವ್ರ ಸಾಂಬನ ಉತ್ತರಾ । ಬಂದೀತು ಉತ್ತರಾ
ಅರಜ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಪರತಾ । ಒಂದರಕ್ಕಿಂತಾ ಎರಡು
ಕೊಟ್ಟರ ಸಾಕಂತಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಜಗಭರಿತಾ ಜವಾಬಯೆಲ್ಲಿಂದಾ ಕೊಡಲೆಂತಾ
ಬಿಡಬೇಕ ಶರತಾ ಇಲ್ಲ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಿಸಮತಾ
ಏರು ॥ ಇಲ್ಲಂದ್ರ ಮೂರು ಕೊಡಂದ್ರ ಶರಣರು । ಎಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಲಿ
ಅಂತಾನ ಪರಮೇಶ್ವರಾ । ಕೊಡಬೇಕನಾಕ ತಡವು ಯಾಕ
ಸಾಂಬನ ಕೂಡ ನಡಿಸ್ಯಾನ ತಕರಾರಾ ।
ಜಗನ್ನಾಥ ಅಂದಾ । ಹೆಚ್ಚಿಂದು ಬಂತಾ
ಮಾಬೂಬ ಮತ್ತ ಬೇಡ್ಯಾರ ಐದು ಕೊಡುತಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಸೃಷ್ಟಿಕರತಾ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರ ಸನಮಂತಾ ।
ಹಟಹಿಡಿದು ಕುಂತಾ ಮೆಹಬೂಬ ಆರ ಬೇಕಂತಾ ॥
ಏರು ॥ ಶಿವಾ ಅಂದಾ ಕೇಳು । ಇಲ್ಲಂತ ಹೇಳು ।
ಮಹಬೂಬ ಅಂತಾನ ಆರ್ಯಾಕಯೇಳು
ಅಂತಾನ ಸಾಂಬಾ । ಆಗ ಅಬಬಾ । ಸಾಕ ಮಾಡ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ತಕ್ಕ ಗೋಳು
ಮೆಹಬೂಬ ಸ್ವಂತಾ ತಮ್ಮ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಾ
ಕೊಟ್ಟ ವಿಭೂತಾ ಕಟ್ಟಿಗೋ ಕೊರಳಾಗ ತಾಯಿತಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಕಳಿಸ್ಯಾರ ತುರತಾ । ಬಾಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸನಮಂತಾ
ಪತಿವ್ರತಾ ಹೋದಾಳೋ ನಕ್ಕೊಂತಾ
ಏರು ಶರಣರ ಭಾಷೆ । ಆಗಲಿಲ್ಲ ಹುಸಿ

ಹಡದಾಳೋ ಏಳೋ ಮಕ್ಕಳಾ ಒಂದೊಂದು ಎಣಿಸಿ
ಆಗ ಸುಂದರಾ । ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಘೋರಾ । ಕೊಟ್ಟಾ ಶಂಕರಾ
ಜಗದೀಶ ಮೆಹಬೂಬಗ ಮರತಾ ನೆನಸುವಳೋ ಭಗವಂತನಾ
ಹೋದಾವ್ಲೋ ಸತ್ತು ಏಳು ಮಕ್ಕಳು ಅನರ್ಥಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಅತಗೊಂತಾ ಆ ಶರಣರಂತೇಲಿ ಮೆತ್ತಾ
ಹಕೀಕತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾಳೋ ಆದಂತಾ
ಏರು॥ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣರು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ಯಾರು । ಆದಮ ಶಹರದಿಂದಾ
ಮಕ್ಕಳು ಕರಿಸ್ಯಾರು । ಕಳಿಸ್ಯಾರ ಮನಿಗೆ ನೋಡತಾಳ ಹೋಗಿ
ಆಡುತ್ತಿದ್ದವು ತನ್ನ ಏಳು ಪುತ್ತರಾ । ಸತ್ಯವಂತಾ ।
ಕೊಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಸ್ಯಾನ ಭಗವಂತಾ
ಕರಾಮತಾ । ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣರದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ನಾಡಿಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಬಾಗಲಕೋಟಿದು ಕವಿತಾ ರಿವಾಯಿತಾ
ಸುತ್ತ ದೇಶಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ । ಗುರು ದಸ್ತಗೀರ ಕರುಣ ಸಾಗರಾ
ಏರು ॥ ಕೇಸು ಪೀರಂದು ನಮಗ ಐತಿ ಆಧಾರಾ
ಅಂದ್ರೋ ನಾಗೂ - ಗೌಸು । ರಿವಾಯಿತು ಖಾಸು ।
ಹೆದರಿ ವೈರಿ ಬರುದಿಲ್ಲ ಅವರ ಇದರಾ
ಬಂಗಾರದಂತ ಅಕ್ಷರಾ । ಸುರದಾಂಗ ಮುತ್ತಾ
ಇನ್ನಾ ಇವರಂತಾ । ಶಾಹೀರ ಹುಟ್ಟೂದು ಕಿಂಚಿತ್ತಾ ॥ ೯ ॥

೪೧. ಕುರೂಪದ ಗುರುವಿಗೆ ಸುರೂಪ ಕರುಣಿಸಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಅರ್ಥಬಲ್ಲವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಮಾಡದೇ ಗುಲ್ಲಾ
ಏರು ।। ಇಂದ ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಚಂದದಿಂದ ಸಾರಿ ಪೇಳುವೆ
ಚಿತ್ತಯಿಡರಿ ಮಿತಮೀರಿ ನೆರದಿರಿ ಗರದಿ ಸಭಾ ಶೃಂಗಾರ ಜನಾ ಜಾತರಿ
ಸರೂ ದೈವಕ ಮಾಡುವೆ ಶರಣಾ । ಇರಲಿ ಬಡವನ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಂತಃಕರುಣಾ
ಸರಸ ಹರುಷ ಸೋಸಿ ನಾ ಪುರಮಾಸಿ ಕವಿ ಮಾಡಿನಿ ರಚನಾ
ಹಿಂತ ನುಡಿ ಕೇಳೋ ಶಾಯೀರ 'ಕೆಂವು ತುಜೆ' ಇಡಬೇಕೋ ಗಮಜಾ
ಮಾಡೂನು ಪೂಜಾ । ತರಕ ಹಿಡಿ ತಿಳಿಸುವೆ ಖುಲ್ಲಾ ।। ೧ ।।

ಇ।। ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣ ಹಿಡಿದ ಕುರಾನ ।
ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ರೋ ಮಾಲಿನಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು ।। ಹಾದ ನೀರಿಗೆ ಹೋಗುಳೋ ಒಬ್ಬಾಕಿ ದಾಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಕೇಳಿ ಸೂರಾ । ತನ್ನ ಮನ ಪೂರಾ ।
ನಿಂತಾಳ ಹೈಪಾಗಿ ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಆಕಿ ಪುತ್ತರಾ
ಓಡಿಕೊಂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನಿಂತಾ । ಕೇಳ ತಾಯವ್ವಾನಾ ಬರತೇನಂತಾ
ಕೇಳಿ ಹೊರಳಿ ಸೋಸಿ ಕಂದಗ । ದಾಸಿ ಅಂತಾಳ ತಿಳಿಸುವೆ ನಿನಗ
ಹೊಡೆದರ ಅತಕೊಂಡ ಹ್ವಾದಿ ಮೆಹಬೂಬ ಅತ್ತಾಂಗ
ಹೀಂಗ ಬೆದರಿಸಿ ಆ ಹುಚ್ಚದಾಸಿ ನೀರ
ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಹೋಗ್ಯಾಳಲ್ಲಾ ।। ೨ ।।

ಇ ।। ದಾಸಿಯ ಶಬ್ದಕೇಳಿ ತಾಖುದ್ದ ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ಮೆಹಬೂಬ ಇಳದಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ।। ಚಿಕ್ಕವಯಸಯಿತ್ತ ಬಂದ ನಿಂತ ನೋಡ್ಯಾರ ಹೊರಗ
ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾ । ನಿಂತಾರಲ್ಲಾ ।
ನೀರ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ದಾಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಳಲ್ಲಾ

ಕಂಡ ಮೆಹಬೂಬ ಜರಬೀಲೆ ಹೋಗಿ । ತರಬಿ ದಾಸಿಗೆ ಅಂತಾರ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ
ಕೇಳ ನಿವ್ವಳ । ನಾ ಮಾಲಿನ ಮೇಲೆ । ಕುರಾನ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ ಕೂತು
ಅಳತಾಸಂತ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಕೇಳಿ ಬಂತು
ದಾಸಿ ಕೈಮುಗದ । ಅಂತಾಳ ಖಿದ್ದ ।
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಇದರ ತಪಶೀಲಾ || ೩ ||

ಇ || ಓದುವ ಪರಿ । ಕೇಳರಿ ದೊರಿ । ನಮ್ಮ ದೊರೆಸಾನಿ ಓದುಕ ಮಿಗಿಲಾ
ಏರು || ಓದುವಾಗ ಪಕ್ಷಿ ಹರುಷದಿಂದ ಕೇಳತಾವಲ್ಲಾ
ಕೇಳಿ ಶರಣ ದಾಸಿಯನಾ । ಅಂತಾರ
ತಿಳಿಸವ್ವಾ ಹೋಗಿ । ನಿನ್ನ ದೊರಿಸಾನಿಯನ್ನಾ
ನಾಳೆ ಬರತೇನಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ।
ಕೇಳಿ ದಾಸಿ ಹೊಂಟ ಹೋಗ್ಯಾಳ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಇಟ್ಟ । ಬೆಟ್ಟ ಆಗಿ ದೊರಿಸಾನಿ ಮುಂದ ತಿಳಿಸ್ಯಾಳ ಬ್ಯಾಗ
ಸತ್ಯವಂತರು ಮೆಹಬೂಬ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ಯಾರ ಹೀಂಗ
ನಿನ್ನ ಮನೆತನಕ । ನಾಳೆ ಉದಯೇಕ ।
ಬರತಾರ ಕೇಳವ್ವಾ ತಿಳಿಸಿನಿ ಖಿಲ್ಲಾ || ೪ ||

ಇ|| ಕೇಳಿ ದೊರಿಸಾನಿ ಸುಖ ಜಾಣಪಿಣೆ
ಸುಂದರ ಮಣಿ ಹರುಷಾಗ್ಯಾಳಲ್ಲಾ
ಏರು || ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ । ತರಸಿ ಸಾರಸಿದಾಳ ರಂಗಮಾಲ । ಮರುದಿವಸ
ಆಗಿ ಮನಸ । ಬಂದಾರ ದೊರಿಸಾನಿ ಮನಿಗೆ ಮೆಹಬೂಬ ಆಗಿ ಹರುಷ
ಕಂಡ ದೊರಿಸಾನಿ ಎರಡು ಕೈ ಮುಗದ । ಕುಂಡ್ರಸ್ಯಾಳ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ
ಮೆಹಬೂಬಗ ಒಯ್ದು । ಕುಂತ । ಸೊಂತ । ಅಂತಾರ ಮೆಹಬೂಬ
ದೊರಿಸಾನಿಯ ಮುಂದ । ಓದವ್ವಾ ಕುರಾನ ಕೂತ ನೀ ನನ್ನ ಮುಂದ
ದೊರಿಸಾನಿ ಖಿದ್ದ ಆಗಿ ಆನಂದ ।
ಓದುಕ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ || ೫ ||

ಇ॥ ದೊರಿಸ್ವಾನಿ ಸೊರಾ ಕೇಳಿ ಪಕ್ಷಿ
ಆಧರಾ ಹಾರಾಡತಿದ್ವೊ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತೆಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಕಂಡ ಪಕ್ಷಿ ಮನಗಂಡ ಮೆಹಬೂಬ ಆನಂದ ಆದರು
ಎದ್ದಾರಲ್ಲಾ । ನಿಂತಾರಲ್ಲಾ । ಅಂತಾರ ದೊರಿಸಾನಿಗೆ
ಮೆಹಬೂಬ ಆಗಿ ಶಾಮಿಲಾ
ಹಿಂತಾ ವಿದ್ಯೆ ನನಗ ಕಲಸವ್ವಾ । ನಾನು ಮನದಿಂದ ಮಾಡುವೆ ಸೇವಾ
ಸಾನಿ । ಸೊರಣಿ । ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಮೊಹಬೂಬಗ
ಬಂದು ಹಿಡಿತಾಳಾ ಕಾಲಾ
ಸತ್ಯವಂತರು ಇದ್ದೀರಿ ಈ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾ
ನನ್ನ ಮಾಸ್ತರ ಇದ್ದಾರಾ ಗಂಭೀರ ಮಿಕ್ಕ ನನಕ್ಕಿಂತ ಓದುತಾರಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಬರದ ಪತ್ತರಾ ಕೊಡುವೆ ವತ್ತರಾ
ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿ ಕಲ್ತಬರ್ರಿ ಮೊದಲಾ
ಏರು ॥ ಇರತಾರ ಮಾಸ್ತರ ಅರಬಸ್ತಾನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ।
ಕೇಳಿ ಹರುಷ ಆಗಿ ಮನಸ
ಪತ್ರ ಬರಿಸಿಕೊಂಡ ದೊರಿಸಾನಿ ಕಡಿಂದಾ । ಆ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ
ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಬಂದಾ । ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ನಾನು ಇಂದಾ
ಜನನಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಾರ । ಹಸ್ತಯಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಲೆ ಚುಮ್ಮಿದಾರ ಗಲ್ಲಾ
ತಗದ ಹದನ್ಯೆದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದಾರಲ್ಲಾ । ಮುಟ್ಟಿ ತಾಯಿ ಪಾದಾ
ಹೊಂಟಾರ ಖುದ್ದಾ ।ಸಂಗತೀಲೆ ಯಾರ್‍ಯಾರ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಪುಂಡ ಮನಗಂಡ ತುಡಗರ ದಂಡ ।
ಕಂಡ ಮೆಹಬೂಬಗ ಕೇಳಿದಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಯಾರ ನೀ ನಿನ್ನ ಹಂತೇಲಿ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಸ ಮೊದಲಾ
ತಗದಾರಲ್ಲಾ । ಒಗದಾರಲ್ಲಾ ಹದಿನ್ಯೆದು
ರೂಪಾಯಿ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತ ಏನೇನು ಇಲ್ಲಾ

ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲಾ ।
ನನ್ನ ಹೆಸರ ಮೆಹಬೂಬ ಕೇಳರಿ ಖುಲ್ಲಾ
ಕೇಳಿ । ಟೋಳಿ ಎಲ್ಲಾ । ಕಳ್ಳರು ಕೂಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂತಾರ ನಿಂತ
ಇಂದ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮ ಕೂಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಾನ ಅಂತ ।
ಹೋಗಿ ಮುಂದಕ ಬಿದ್ದಾರ ಪಾದಕ
ಇದ್ದೀರಿ ಮೆಹಬೂಬ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಮೊದಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣ ಆ ಮಂದಿಯಿನಾ
ಭಕ್ತರು ಮಾಡಿ ಹೊಂಟ ಹೋಗ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮುಟ್ಯಾರು ಮೆಹಬೂಬ
ಅರಬಸ್ತಾನ ಪಟ್ಟಣಕ ಹೋಗಿ ಕಂಡಾರಲ್ಲಾ
ಮಾರಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ಇತ್ತರಿ ಮಕನಾ ।
ಮಾಸ್ತರ ಕೈಯಾಗ ಪತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾರಲ್ಲಾ
ಮಾಸ್ತರ ಪತ್ತರಾ ಓದಿ ನೋಡ್ಯಾರು ।
ಮೆಹಬೂಬಗ ವಿದ್ಯೆವ ಕಾಲಿಸ್ಯಾರು
ಕಲ್ತ ಸೊಂತ । ಹೋಗ್ಯಾರ ಒಂದ ದಿವಸ ಸಮುದ್ರ ದಂಡಿಯ ಮ್ಯಾಗ
ಆಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಕುಂತಾರ ಬಟಾಬೈಲದಾಗ ।
ಓದುಕ ಆರಂಭ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮೆಹಬೂಬ
ಅಲ್ಲೆ ಅವರ ಹೊರತು ಯಾರ್‍ಯಾರ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಓದುವ ಸೊಲ್ಲಾ ಮೀನಾಮಸಳಿಯಲ್ಲಾ ।
ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಕೇಳಿ ಕುಣಿತಿದ್ದುವಲಾ
ಏರು ॥ ಮೆಹಬೂಬ ಮನದಲ್ಲೆ ಹಿಗ್ಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದಾರ ಸಾಲಿಗೆ
ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೇಳತಾರ ಅಪ್ಪಣಿನಾ ಹೋಗುವೆ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ
ಮಾಸ್ತರ ಮೆಹಬೂಬಗ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಾರಲ್ಲಾ । ಪ್ರೀತೀಲೆ ಹಸ್ತಯಿಟ್ಟ
ತಲಿಯಮ್ಯಾಲಾ । ಹೋಗರಿ । ಹಾತೊರಿ। ಮೆಹಬೂಬ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ

ಮಾರಿನೋಡಬೇಕಂತ ಮಕನಾ ಎತ್ತಿದಾರ ತಮ್ಮ ಕೈಲಿಂದ ಸೊಂತ
ಮಾಸ್ತರ ಮಾರಿ ಇತ್ತ ಕರಡಿಸರಿ ।
ಕಂಡ ಮೆಹಬೂಬ ದಂಗ ಆಗ್ಯಾರಲ್ಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ನಿಂತ ಇದರಿಗೆ ಮೆಹಬೂಬ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಬಾಗಿ ಶಿರಾ ಕೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕರಡಿಸರಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾರಿ ಆಗಿದ್ದೇಸ ಕಾರಣ । ಒಡದ ಹೇಳರಿ
ಬಂತ ಬಿರಿ । ಅಂತ ಮನಕ ತಿಳಿದ ಮಾಸ್ತರ ಮೆಹಬೂಬಗ ಅಂತಾರ
ಕೇಳರಿ ತಾಯಿ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ತಪ್ಪುನಂದು । ಕೇಳಿ ಮೆಹಬೂಬ ಧ್ಯಾನಕ
ತಂದು ಬಿಟ್ಟ । ಮೆಟ್ಟ । ಹೊಂಟ ಹೋಗಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದ್ದ ಕ್ಷಣಕ
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮಾಸ್ತರ ಮಾರಿ ಆತರಿ ಚೊಕ್ಕ । ಅವಸರ ಮಾಡಿ
ಮಾಸ್ತರ ಕೈಗೂಡಿ ತೋರಸ್ಯಾರ ಕನ್ನಡಿ ಮೆಹಬೂಬ ಪ್ರಭೂಲಾ॥ ೧೧ ॥

ಇ॥ ಮಾಸ್ತರ ಕನ್ನಡಿವೊಳಗ ಮುಖಾನೋಡಿ ।
ಹಿಗ್ಗಿ ಮೆಹಬೂಬನ ಹಿಡಿದಾರ ಕಾಲಾ
ಏರು ॥ ಅಂತಾರ ಮೆಹಬೂಬಗ ತಮ್ಮ ದಯಾ ಕರುಣದಿಂದ । ಸ್ವಚ್ಛಾತರಿ
ನನ್ನಮಾರಿ ಅಂತ ಮಾಸ್ತರ ತಾರೀಫ ಮಾಡ್ಯಾರ । ಯಾರಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸರಿ
ಪ್ಯಾಟಿ ಪಟ್ಟಣ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಶಹರ । ಸುತ್ತ ದೇಶಕ ಹೆಸರ
ಜಾಹೀರ । ಧೀರ । ಗಂಭೀರ ।
ಇರತಾರ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲ ಹುಸೇನಾ । ಮಡ್ಡಿಯಮ್ಯಾಲಾ
ವೈರಿಗೆ ಹುಸೇನ ಮಿಯ್ಯಾ ಹೇಳಿ ಹೀಂಗ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ । ಮಾರಿ ಹಂಜಿಪುಟ್ಟಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊಟ್ಟಿ ಬಂದಿ
ಸಭೇದಾಗ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನ ಡೌಲಾ ॥ ೧೨ ॥

೪೨. ಮಾಬುಸುಬಾನಿಗೆ ಮರುಳಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪದಾ

ಬೈಯಾನ ಕೇಳರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಸುವೆ ಖುಲ್ಲಾ
ಉತ್ತರ ದೇಶದ ಅರಸರ ಸತ್ಯವಂತರ ದೇಶಾ
ಬಾಗದಾದ ಪಟ್ಟಣ ಸ್ಥಳ ತಿಳಸುವೆ ಖುಲ್ಲಾ ॥
ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದ ಮಾಬೂಬ ಬಾಲಾ
ಚಂಡು ಬುಗರ್ಯಾ ಆಡುವ ಖ್ಯಾಲಾ
ಅವರ ವದನಾ ಚಂದರ ಕಿರಣಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಕಲುಷ್ಯಾಕ ಬಾಯಾಕ ಹೋಲ್ಯಾಕ ರೂಪ
ಥಳಥಳ ಹೊಳೆಯುವ ತುಟಿಗಲ್ಲಾ ಕೇಳರಿ ಖುಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಒಬ್ಬ ಬಾಲಿ ಕಂಡಾಳ ನಿರ್ಮಾಲಿ ಮರುಳಾದಳಲ್ಲಾ
ಮಾಬೂಬ ಸುಬಾನಿ ಮನಿಗೆ ಬರಬೇಕ ಧನಿ
ಅಡಿಗಿ ಮಾಡೇನಿ ಭಿನ್ನ ಮೌಲಾ ಉಣಸುವೆನಲ್ಲಾ
ಕರಕೊಂಡ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನಿಗೆ ಬಾಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರಣರಿಗೆ ಮಾಡುವಳು ನಕಲಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲಿ
ವಿಸ್ತಾರ ತಯ್ಯಾರ ಶ್ರಿಂಗಾರ ಮಾಡಿ
ಕೈಹಾಕಿ ಶರಣರ ಎಳೆಯುವಳಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಗಾಬ ಆದಾರೋ ಗುಣಶೀಲ ಹೇಳುವರಲ್ಲಾ
ಇಂಥ ಪಾಪದ ಕೆಲಸಾ ಸೇರಲಾರದೋ ಮನಸಾ
ದೃಢಭಕ್ತಿ ಇಡೋ ನನ್ನ ಮೇಲಾ ಭಿನ ಮೌಲಾ
ಬಾಲಿ ಹೇಳುವಳೋ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಕೇಳರಿ ಮಾಬೂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಷ್ಟ ಮಾಡಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡದೆ ನೋಡದೆ ಕೊಡದೆ
ಹೋದರ ಗಂಡಗ ಹೇಳಿ ಮುರಿಸುವೆ ಹಲ್ಲಾ । ಕೇಳರಿ ಖುಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಓಡಿ ಹೋದರ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ನೋಡರಿ ಮೊದಲಾ
ದೈವಾ ಕೇಳರಿ ಸೊಲ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಾರೀಫಾ
ಹರವಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೂದಲಾ ಕುಂತಿದ್ದಳಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಆಕಿ ಗಂಡ ಬಂದ ಹೊರಗಿಲಿಂದ
ಬಾಲಿ ಹೇಳುವಳೋ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮುಂದಾ
ಮಾಬೂಬ ಇಂದ ಮನಿಗೆ ಬಂದ
ಎಳೀದ ಎಳೀದ ಕಳೀದ ಮಾನ ಬೇಡಿಕೊಂಡರ
ದಯಾ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕೇಳರಿ ಖಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಗಂಡಗ ಸೇಳಿ ಹಿಡಿದಾಳೋ ಕಾಲಾ ತಿಳಿಕೊಂಡ ಮೂಲಾ
ಸತ್ಯ ಶರಣರ ಕೂಡ ಮಾಡಬಾರದ ವಿಶ್ವಾಸ
ತಿಳಿಯದು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜಾಲಿ ಕೇಳರಿ ಖಿಲ್ಲಾ
ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಿ ಹೊಯ್ಮಾರಿ
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಶರಣರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಿ ಗಿಲ್ಲಿ ಇರಬ್ಯಾಡ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಆತೂರ ಚಾತೂರ ಪ್ರಚೂರ ಹೇಳಿ
ಹಚ್ಚಿ ಹೊಡದಾನೋ ಬಾರಕೋಲಾ ಕೇಳರಿ ಖಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ತವರ ಮನಿಗೆ ಹೋದಾಳೋ ತತ್ಕಾಲಾ ನೋಡರಿ ಮೊದಲಾ
ಬಾಲಿ ತಲಿಯೊಳಗ ಹುಣ್ಣ ಹುಟ್ಟಿತೋ ಆಗ
ಹುಳಮಿದ್ದು ಬಳಲುವಳಲ್ಲಾ ರಾತರಿ ಹಗಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಹೋಗಿ ಕೇಳುವಳೋ ಜೋಹಿಸನೋಟ
ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳುವರೋ ಮಾಬೂಬರ ಕಾಟ
ನನ್ನ ಪಡಿಪಾಟ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಟ
ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಡವ್ಯಾಕೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಆದೀತೋ ನಿರ್ಬಯಲಾ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಕೇಳಿ ಬಾಲಿ ಮರುಳಿ ತತ್ಕಾಲಾ ಹೊರಳಿದಳಲ್ಲಾ

ಬಗದಾದ ಮುಖಾಮಕ ಬಂದುಬಿದ್ದಾಳೋ ನೆಲಕ
ಹಿಡಕೊಂಡು ಶರಣರ ಕಾಲಾ ಬೀಳುವಳಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಸುಬಹಾನಿ
ಮಾಬೂಬರು ಹೇಳುವರೋ ಗಂಡನ ಮನಿ
ಜಿದ್ದು ಬಿಡು ನೀನು ಕೊಡುವೆನು ನಾನು
ಆದಾರ ಪರಿಹಾರ ಕೌಲೂರು ಗ್ರಾಮ
ಚಿಕ್ಕ ಮಸೂತಿ ಸಕ್ಕರಿಬೆಲ್ಲಾ ನಿನಗನುಕೂಲಾ ॥

೪೩. ನೇಕಾರನಿಗಾಗಿ ಮೆಹಬೂಬರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡ

ಚಿತ್ತ ಇಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ದೈವಾ ಇತ್ತ ಜರಾ
ಸತ್ಯವಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸ್ವಾಮಿ ದಸ್ತಗೀರಾ || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಏರು || ಒಂದ ದಿನ ಮಾಬೂಬ ಶರಣರು 'ಸೈಲ' ಮಾಡೂತ ನಡೆದರು
'ಪಿರತಾ' ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ ಒಂದ ಊರಿಗೆ ಬಂದರು
ಇದ್ದ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ದ ಅರಸಾ ಬುದ್ದಿವಂತ ರೈತಾ
ಅವನ ಹಂತೇಲಿ ಇದ್ದಾ ಒಬ್ಬಾ ನೇಕಾರಾ || ೧ ||

ಕಂಡ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣರಿಗೆ ಆ ನೇಕಾರಾ
ತನ್ನ ಮನಿವೊಳಗ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದಾ 'ಬಿದ್‌ಮತಗಾರಾ'
ಏರು || ಖಾಸ ಅಂವಾ ದರ ದಿವಸ ನೇಯ್ದ ಒಂದ ಥಾನ ಅರಸಗ
ಕೊಡತಿದ್ದಾ ಸುಖಾ ಪಡುತಿದ್ದಾ ಅರಸ ತನ್ನ ಮನದಾಗ
ಎರಡು ನೇಯಾಕ ಸುರುಮಾಡ್ಯಾನ ಶರಣ ಮೆಹಬೂಬ ಬಂದ ಮ್ಯಾಗ
ಮುಂಚೆ ನೆಯ್ದಿದ್ದು ಇಡತಿದ್ದಾ ತಂದ ಶರಣರ ಹುಜುರಾ || ೨ ||

ಇ|| ಎರಡನೆಯ ಸರತಿ ನೇಯ್ದಿದ್ದು ಅರಸಗ ಕೊಡತಿದ್ದಾ ಧೀರಾ
ಸುದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟಾನ ಅರಸಗ ಒಬ್ಬಾ ಚಾಡಿಕೋರಾ
ಏರು || ಕೇಳಿ ಅರಸಾ ನೇಕಾರಗ ಸಿಟ್ಟ ಮಾಡ್ಯಾನ ಜಟಕಾಸಿ
ಸಣ್ಣ ಮಾರಿ ಮಾಡಿ ನಿಂತ ನೇಕರಾ ಶರಣರಂತೇಲಿ ಬಂದಕ್ಯಾಸಿ
ಕೆಟ್ಟ ಅರಸ ಬಿಟ್ಟ ನನಗ ಬೈಯ್ದ ಬಾಯಿಲೆ ಬೆದರಿಸಿ
ಇವಗ ತೋರಿಸಬೇಕ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೇದ ಜೋರಾ || ೩ ||

ಇ || ಕೇಳಿ ನೇಕಾರಗ ಜವಾಬ ಕೊಟ್ಟಾರ ಶರಣರಾ
ನಿಮ್ಮ ಹಂತೇಲಿ ಏನ ಐತಿ ಸದಾ ಫಕೀರಾ

ಏರು ॥ ಕರುಣ ಮಾಡಬೇಕ ಶರಣಸ್ವಾಮಿ ಬಡವನಿಗಾಗಿ ಅನುಕೂಲಾ
'ಗೌಸಲಾಜಮ್' ಗ್ಲಾಸ ತಂದ ಬಹಾರಂದಾರಲ್ಲಾ
ಗಪ್ಪ ಆದೀತ ಗ್ಲಾಸಿನೊಳಗ ಭೂಪ ಅರಸನ ರಾಜಿಲ್ಲಾ
ಅವನ ತಾಯಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಮೊದಲಾ 'ಹಜ್ಜ'ಕ ದೂರಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ 'ಹಜ್'ಮಾಡಿ ಸರಹದ್ದಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡತಾಳ ಊರಾ
ದಂಡು ದರಬಾರ ಸಂಪತ್ತು ಮಗಂದು ಕಾಣವಲ್ದೊ ಜರಾ
ಏರು ॥ ಮುದುಕಿ ಮನದಾಗ ಮಿಡುಕಿ
ಅಂತಾಳ ಸುರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರ ಅತಗೊಂತಾ
ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಒಬ್ಬ ದರವೇಶಿ ಮುದುಕಿ ಮುಂದ ಬಂದ ನಿಂತಾ
ಕೇಳಿ ಮಜಕೂರಾ ಬಂದ ದರವೇಶಿ ಕೊಟ್ಟಾ ಒಂದ ತಾಯಿತಾ
ಇಟ್ಟ ಮಲಕೋ ತಲೆಗುಂಬಿಲಿ ಇದಕ ತಿಳಿತೈತಿ ಸಾರಾ ॥ ೫ ॥
ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ಮುದುಕಿಗೆ ಆತ ಒಂದ ಇಶಾರಾ
ನಬಿಸಾಹೇಬರ ರೋಜೀಕ ಹೋಗ ನೀ ಆಗೂದು ಜಾಹೀರಾ
ಏರು ॥ ಹುಕುಮಿನ ಸರಿ ಹೋದಳು ಮುದುಕಿ ಮೌಲಾಲಿ ರೋಜೀಕ
ಅಲ್ಲಿ ಒಂದ ಕನಸು ಕಂಡಾಳ ಹೋಗ ಉಸಮಾನ ರೋಜೀಕ
ಉಸ್ಮಾನಗನಿ ರೋಜೀದಾಗ ಕನಸಕಂಡಾಳ ಬೇಶಕ್
ಹೋದಾಳ ಉಮರನ ಗಮಜಿನೊಳಗ ಆತ ಇಶಾರಾ ॥ ೬॥

ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ಅಬೂಬಕರ ರೋಜೀಕ ಹೋಗಂತಾರಾ
ನಬಿಸಾಬರ ರೋಜೀಕ ಮುದುಕಿ ಬಂದಾಳ ತೀವ್ರಾ
ಏರು॥ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದಾಳ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾಗ ನೆನಸಿ
ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ಕಂಡಾಳಾಗ ಪೈಗಂಬರ ಪುರಮಾಸಿ
ಸಫೀವುಲ್ಲಾ ಸಾಂಬಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದಾರ ಸಾರಾಂಶಿ
ಏನಾತ ಈ ಮುದುಕಿ ಮಗಂದು ಸಂಸಾರಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ನಿದಾ ಬಂತ ಮೆಹಬೂಬನ ಹಂತೇಲಿ ಹೋಗಂತ ಕ್ಯಾರಾ

ಹೊಂಟಾರ ಪೈಗಂಬರ ಮೆಹಬೂಬಗ ನೋಡು ಉಮ್ಮೇದಾರಾ
ಏರು ॥ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಮೆಹಬೂಬಗ ತಿಳಿತ ಹಜರತ ಬರುವುದಾ
ಅವರಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಸ್ವಂತ ಹೋಗಬೇಕ ಇಲ್ಲಿಂದಾ
ಮುತ್ಯಾನ ರೋಜೇಕ ಮೆಹಬೂಬ ಮುಟ್ಟಿದಾರ ಖುಷಿಲಿಂದಾ
ಏನ ಕಾರಣ ನಿಂತೀರಿ ಹೊಂಟ ಹೇಳರಿ ತೀವ್ರಾ ॥ ೮ ॥

ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾರ ಪೈಗಂಬರ ಮುದುಕಿ ಮಜಕೂರಾ
'ಸೈ ಪ್ಲ' ಮಾಡರಿ ಮುದುಕಿ ಮ್ಯಾಗ ಉಪಕಾರ
ಏರು ॥ ಮುತ್ಯಾನ ಮಾತಿನ ಮ್ಯಾಗ ಮಾಪ ಮೆಹಬೂಬ ಮಾಡ್ಯಾರ
ಖಾಸ ಹೋಗಿ ಗ್ಲಾಸ ತಿರುವೂಣಾ ಹೊರಗ ಬಿದ್ದೀತ ಆ ಊರಾ
ಮುದುಕಿ ಮಗಾ ಕೂಡಿ ಮೆಹಬೂಬಗ ನೋಡಿ ಚರಣಕ ಎರಗ್ಯಾರಾ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರನ ನಾಗೂ - ಗೌಸು ಶಿಷ್ಯರಾ ॥

೪೪. ಹನ್ನೊಂದು ಮಕ್ಕಳ ಫಲಾ ನೀಡಿದ ಮೆಹಬೂಬ

ಮೇಧಿನಿಯೊಳು ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣರು
ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಅನಿಸಿದರು
ಬಹು ಪ್ರೇಮ ಇಟ್ಟ ಭಕ್ತರ ಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು ॥ ಬಗದಾದ ಪಟ್ಟಣಾ ಇರುವಂತ ಠಿಕಾಣಾ
ಅಬೂ ಸಾಲೆಹಾನ ಪುತ್ರ ಮಹಾಮುದ ಮೋಹನಾ
ಎಳಕ ವಯದಾಗ ಬೆಳಕ ಆದ್ರ ತಮ್ಮ ಜುಳಕ ತೋರಸ್ಯಾರ ಶರಣಾ
ಚ್ಯಾಲಿ। ಶಿವಾ ಬರೆದಿದ್ದು ತುದಿ ನಾಲಿಗೆ ಮ್ಯಾಲಿ
ಹುಸಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ನುಡಿದಿದ್ದು ಬಾಯಿಲಿ
ಗುರಿ ಇಟ್ಟ ನಿಂತ ಒಗದಾಂಗ ಬಾಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಪತಿವೃತಾ ಗರತಿ ಗಂಡುಳ್ಳ ಬಾಲಿ
ಯಾವ ಮಾತಿಗೆ ಕಡಿಮಿಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದ ಕೂಸ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಏರು॥ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿ ಚಿಂತಿ ಮಾಡತಾಳ ಪತಿವೃತಿ
ಕಂಡ ಮಂದಿ ನನಗ ಬಂಜಿ ಅಂತ ಮಾರಿ ತಿರುವತ್ತೈತಿ
ಇಷ್ಟಯಿದ್ದ ಏನ ಸುಟ್ಟ ಬಿಡಬೇಕ ಕಷ್ಟ ಬಾಳ ಐತಿ
ಚಾಲಿ ॥ ಹೀಂಗ ಮನಿ ಬಿಟ್ಟಾಳ ಮೋಹನ್ನಾ
ಹೋದಾಳ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಇದ್ರ್ಯೋ ಶರಣಾ
ಶಿರಬಾಗಿ ಬಾಗಿ ಬಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಹಿಡದಾಳ ಕಾಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಬಂದೇನಿ ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ವಾಹಿನಾ
ಏನ ಬೇಡಿದ್ದ ಕೊಡ ತಾರಂತಾ ಶರಣಾ
ಕೊಡಬೇಕ ಬೇಕ ಬೇಕ ನನಗ ಒಂದ ಪುತ್ರ ಫಲಾ ॥

ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಬಿನ್ನಾ
ಶಿವನ ಕಡಿಗೆ ಅರ್ಜ ಮಾಡ್ಯಾರ ಶರಣಾ
ಬಂತ ಉತ್ತರಾ ಈಕಿ ನಸೀಬದಾಗ ಇಲ್ಲ ಸಂತಾನ
ಅಂದ್ರೋ ಶರಣಾ ಅದಕ ಏನ ಮಾಡಲಿ ನಾನಾ
ಜ್ಯಾಲಿ ॥ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾಳ ಆತಗೊಂತ ಅಲ್ಲಿಂದಾ
ನಾಯೇನ ಮಾಡಿದ್ದೇನ ಅಂತಾದಾ
ಈ ಕೆಟ್ಟ ಜಲ್ಮಾ ಹುಟ್ಟೇನು ಫಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ ॥ ಕರಕೊಂಡ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಣ್ಣಾ ಸಣ್ಣಾ
ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅಲ್ಲಿ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣಾ
ಆಗ ಬಿತ್ತ ನಜರ ಬಂಜೆಯ ಮೇಲಾ
ಏರು॥ ಆಡೂದು ಬಿಟ್ಟ ಬಂದಾ ಕೇಳತಾರ ಮೆಹಬೂಬ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ
ಹೇಳಬೇಕ ನೀ ಯಾಕ ಅಳತೀದಿ ದುಃಖ ಮನಸಿನಾಂದಾ
ದಾರಿ ಬಿಡ ನಿನಗ ಏನ ಹೇಳೂದೈತಿ ಅದಿ ಸಣ್ಣ ಕಂದಾ
ಜ್ಯಾಲಿ ॥ ಹಟ ಹಿಡಿದಾರ ಮೆಹಬೂಬ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ
ಒಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ಇಷ್ಟ ಜುಲುಮಿ ಯಾಕಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ನಾ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಶರಣರಂತೇಕ ಮನಸಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಬೇಡುದಕ
ಅವರು ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ನನಗ ಫಲಾ
ಅದಕಾಗಿ ದುಃಖದಾಗ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೆ ಚಿಂತಿವೊಳಗ
ಆಡೂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ತರಿಬರಿ ನೀವು ನನಗ
ಅಂದ್ರೋ ಮೆಹಬೂಬ ಒಂದಾ ಮಗಾ ಕೊಟ್ಟೇನಿ ನಾನು ನಿನಗ
ಜ್ಯಾಲಿ ॥ ಕೇಳಿ ಮೆಹಬೂಬಗಂತಾಳ ಹೆಣ್ಣಬಾಲಿ
ದುಃಖ ನಂದು ನಿನಗ ಆಗೈತಿ ನಕಲಿ
ಥರಾ ಅಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ಹುಡುಗಾಟ ಚಲೋದಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಮತ್ತ ಮೆಹಬೂಬ ಅಂತಾರ ಮುಂದ ಬಂದಾ
ತಗೋ ಒಂದೇಸ ಮಾಡತಿದಿ ಹನ್ನೊಂದಾ
ಒಂದೊಂದಾ ಒಂದ ಒಂದ ಒಂದರಕ್ಕಿಂತ ಒಂದ ಮಿಗಿಲಾ
ಏರು ॥ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟದಾರಿ ಮನಿಗೆ ಹೋದಾಳ ಬಿರಿ ಬರಿ
ಅದೇ ತಿಂಗಳದಾಗ ಬಸರ ಆದಾಳ ಆ ಗಂಡುಳ್ಳ ನಾರಿ
ಹನ್ನೊಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹಡದಾಳ ಕೂಸಿನ ರೂಪ ಚಂದ್ರ ಸರಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಹೌದ ಹೌದ ನಮ್ಮ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣಾ
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೀಲಿ ಕೊಟ್ಟಾರ ಸಂತಾನಾ
ದಿಡಾ ಇಟ್ಟ ಇಟ್ಟ ಇಟ್ಟ ನಡದ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಶರಣಾ ಕೇಳತಾರ ಸಾಂಬಗ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ನನಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಅಂದಿರಿ ರಬ್ಬೀಲಲಾ
ಏರು ॥ ಇಲ್ಲಂತ ನನಗ ಹ್ಯಾಂಗ ಕೊಟ್ಟ ಮೆಹಬೂಬಗ
ಶಿವಾ ಅಂದಾ ಇದು ಮೆಹಬೂಬರ ತಜನಾ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ
ಹುಸಿ ಹೋಗದಾಂಗ ಮೊದಲಿಗಿ ಬರದಿನಿ ತುದಿಸಾಲಿಗಿ ಮ್ಯಾಲ
ಚ್ಯಾಲಿ । ಹೀಂಗ ಕೇಳಿ ಶರಣಾ ಸುಮಕ ಕುಂತಾ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಹೀರ ನಗಮು ವಲಿತಾ
ಏನು ಚಂದ ಚಂದ ಚಂದ ನಾಗೂ-ಗೌಸೂನ ಅಕಲಾಗಿ ॥

೪೫. 'ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತ ಮದುಮಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ' ಮೆಹಬೂಬರ ಪದಾ

ನೀತಿ ಮಾತು ಸಾರಿ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳಿರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ
ಮೆಹಬೂಬರು ಮೀರಿ ತೋರಿದರು ಮರ್ತ್ಯದಾಗ ಲೀಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ॥

ಏರು ॥ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣಾ ಹೊಂಟಾಗ
ಒಂದು ದಿನಾ ಭೆಟ್ಟಿ ಆದಾಳಲ್ಲಾ
ಅಳತಿತ್ತೊ ಮುದುಕಿ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಮೆಹಬೂಬರು
ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಕೇಳತಾರ ಖುಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಮುದುಕಿ ಅಳುತಿದ್ದಳು ತನ್ನ ಮಗನ ನೆನಸಿ ಫೈಲಾ
ಯಾರ‍್ಯಾರು ಬಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮೆಹಬೂಬ ಪೀರಾ ಮಾಡತಾರ
ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕೋ ಬಂದುದೆಲ್ಲಾ
ಮುದುಕಿ ಜವಾಬ ಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ । ಹಂತೇಲಿ
ಇದ್ದೊಬ್ಬ ಹೇಳತಾನ ತಪಸೀಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ ॥ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ದಾನೋ ಪ್ರಭೂಲಾ
ಮಗನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ ಇತ್ತೊ । ಬಿಟ್ಟ ಕ್ಷಣ ಇರತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮಗನ ಮದುವಿನಾ ಮಾಡಬೇಕಂತಾ
ಮನಿಮಂದಿ ಕೂಡಸ್ಯಾಳಲ್ಲಾ
ನಿಬ್ಬಣ ಹೊಂಡಿಸ್ಯಾಳ ತತ್ಕಾಲಾ ಹಡಗದ
ಮೇಲೆ ಪಯಣ ಮಾಡಿ ಮುಟ್ಯಾರಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಯಾರ ಅವರು ಗರ್ದಿಲೆ ಖುಷಿಯಾಲಾ
ಧನ ದೌಲತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ ದೇವರು ಕಡಿಮೆ ಏನು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ

ಏರು ॥ ಊಟ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಸ್ಯಾರೋ ಬಹುಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ
ದಾನ ಧರ್ಮ ಕೊಟ್ಟಾಳೋ ಮುದುಕಿ ಬಡಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂದಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದೀತಲ್ಲಾ
ಹಡಗ ಏರಿ ಕುಂತಾರೋ ಜನರು ಬಂತು ಕಾಡು ಕಾಲಾ
ಏರು ॥ ನೀರು ಏರೇತಿ ಭರತಿ ನಡುವೆ ಬಂದೈತಿ ಹಡಗ ಮುಣುಗಿತಲ್ಲಾ
ಜನರು ಆದಾರೋ ಬುಡಮೇಲಾ । ಎಲ್ಲಾರು
ಮುಣುಗಿ ಹೋದಾರು ಆದೀತೋ ಗಾಲಮೇಲಾ
ಇ॥ ಮುದುಕಿ ದೈವಾ ನೋಡರಿ ಎಂತಾದು ಇದ್ದಿತಲ್ಲಾ
ಅದರೊಳು ಉಳಿದೀತೋ ಕಷ್ಟ ಪಡುವ ಕಾಲಾ
ಏರು॥ಮುದುಕಿ ದೈವಾ ಇತ್ರಿ ಸಿಂಗಡಿ ಹತ್ತೈತಿ
ದೇವ ಉಳಿಸ್ಯಾನಲ್ಲಾ ನೀರು ದಾಡಿ ಬಂದಾಳಲ್ಲಾ
ಹಡಗ ಹೋತೋ ಗಾಲಮೇಲಾಗಿ ಕಾಣದಾಂಗ ಎಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ದಂಡಿ ಮೇಲೆ ಕುಂತು ಮುದುಕಿ ಶೋಕ ಮಾಡ್ಯಾಳಲ್ಲಾ
ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೂತ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಹೊಂಟಾಳಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ದಿನಾ ಒಂದ ಸರತಿ ನೀರಿಗೆ ಬರತೈತಿ
ಕುಂತ ದಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಅಳತೈತಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ
ಬಹು ಘೋರ ದುಃಖಾ ಒದಗೀತೋ
ಬಂದು ಆಕಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರ ಒಡೆದು ಹೇಳ್ಯಾನಲ್ಲಾ
ಕೇಳಿ ಆಗ ಮೆಹಬೂಬರಿಗೆ ಕರುಣ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮುದುಕಿ ಮುಂದ ಹೇಳತಾರ ಬಂದ ಅಳಬ್ಯಾಡ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ
ನಿನ್ನ ಮಗನ ಕೊಡುವೆನಲ್ಲಾ
ಹರುಷಾದ ಮುದುಕಿ ಆವಾಗ ಪಾದ ಹಿಡಿದಾಳಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಹಡಗವು ಮುಣುಗಿ ಆಗಿತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲಾ

ಆವಾಗ ಶರಣರು ಎಬಿಸಿದರು ತೋರಿ ಲೀಲಾ
ಏರು ॥ ಮೂರ ಸರತಿ ಧ್ಯಾನಾ ನೆನೆದಾರ ದೇವರನಾ
ಹಡಗ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ನಿಬ್ಬಣ ಸಹಿತ ಇತ್ತ ಅಸಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇಂಥ ಕೌತೂಕ ಜಗದೊಳು ಯಾರು ತೋರಲಿಲ್ಲಾ
ಮದುಮಗನ ಕರಕೊಂಡು ಅವರು ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ನಿಬ್ಬಣ ಬಂದಿತು ಊರಾಗ ಜನರು ನೋಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಹರುಷಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ । ಕೂಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಸಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಬಾಗಲಕೋಟಿ ರಂಗಲಾಲಾ । ಪೀರ ದಸ್ತಗೀರನ ಬಂಗಾರಗೋಲಾ
ನಾಗೂ-ಗೌಸು ಕವಿಗಳ ಮಿಗಿಲಾ । ವೈರಿಗೆ ಸೀರಿ ಉಡಿಸ್ಯಾರಲ್ಲಾ

೪೬. ಸತ್ತವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಮಾಬೂಬರ ಪದಾ

ಪಂಡಿತ ಪಂತರೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟು ಕೇಳರಿ ಖ್ಯಾಲಾ
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವೆ ಖುಲ್ಲಾ ಸರೂಜನಕೆಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಅಕ್ಷರ ನುಡಿ ಕುಟುಂಬದ ಬರಲಿ ಶ್ಯಾಹಿರ ಒಂದಕ ಒಂದ
ತಪ್ಪ ಆದರ ಪಡದೊಳು ನಂದು ಮಾಫ ಮಾಡರಿ ಧೈವಾ ಇಂದಾ ॥ ೧॥

ಇ॥ ಜಲಾನಿ ಊರಾಗ ಜೋಡಿ ಇದ್ದಾರು ಸತಿ ಪತಿ ಕೂಡಿ
ಮಾಬೂಬರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯ ನಿರಕ
ಏರು ॥ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಮನಿತುಂಬ ರತ್ನಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಭಗವಾನಾ
ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲೊ ಸಂತಾನ ನಿತ್ಯ ಮಾಡುವರೋ ಸಾಂಬನ ಧ್ಯಾನಾ
ಬಿಡದೆ ತೀವ್ರಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಂಟಾರೋ ನಗರಾ
ಮಾಬೂಬರ ಪಾದಕ ಎರಗಿ ಸಂತಾನ ಬೇಡೂನು ಹೋಗಿ
ಬರೂನು ಮೂರು ದಿನದಾಗ ತಿರುಗಿ ॥ ೨ ॥

ಹೋಗುವಾಗ ಹಾದಿವೊಳಗ ಕೆಟ್ಟ ಬ್ಯಾಸಿಗಿ ಬಿಸಿಲ ಅಡವ್ಯಾಗ
ಸುರೂತಿತ್ತೊ ತಿಲಮ್ಯಾಗ ತಕ್ಷಣಕ
ಏರು ॥ ಉತ್ತತ್ತಿ ವನದೊಳಗ ಹೋಗಿ ಕುಂತಾರೋ ಆಗ
ನಿದ್ದಿ ಬಂತೋ ಪತಿರಾಜಾಗ ಮಲಿಗ್ಯಾನ ತನ್ನ ಸತಿ ತೊಡಿ ಮ್ಯಾಗ
ನಿದ್ದಿ ಭರಪೂರ ಆಗ ಹತ್ತಿತ್ತೋ ತೀವ್ರಾ
ವನದೊಳು ಆಡೂತ ಚಂದ ಬಂದಿತ್ರಿ ಸರಪ ಒಂದ
ಕಡಿದಿತ್ತೋ ಆ ಪುರುಷಗ ಬಂದ ತಿಳಿಮನಕ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ನೋಡ್ಯಾಳೋ ಆತನ ಮಡದಿ ಬಡಕೊಂತಾಳೋ ಎದಿ ಎದಿ
ಪತಿರಾಜಾ ಬಿಟ್ಟು ನಡದಿ ನಡಬರಕ
ಏರು ॥ಅಳತಾಳೋ ಆ ಮೊಹನಾ ವ್ಯಾಳೇ ಬಂತು ಎಂಥ ಕಠಿಣಾ

ಹತ್ತಿ ದುಃಖದಲ್ಲೆ ಹೋಗುವ ಜನಾ ಬಂದು ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಆತನ ಮಣ್ಣಾ
ಗೋರಿ ಹಂತೇಲಿ ಹಾಕ್ಯಾಳೋ ಚಪ್ಪರಾ
ದರದಿನ್ನಾ ಅಳತಾಳಲ್ಲಾ ಖ್ಯಾತಗೊಂಡ ಗೋರಿ ಹಿಂಬಾಲಾ
ಮಾಬೂಬರ ಮಾರಿ ನೋಡಲಿಲಿ ಸುಡಲೀ ಮನಕ || ೪ ||

ಕುಡಿತಿತ್ತೊ ಕಣ್ಣೀನ ನೀರ ಉತ್ತತ್ತಿ ಗಿಡದ ಬೇರ
ಒಣಗಿ ಹೋಗಿತ್ರಿ ತಾರಾ ನೋಡಿ ದುಃಖಾ
ಏರು || ಆಗ್ಯಾವ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಾ ದೈವಾ ಕೇಳರಿ ಇಟ್ಟ ಧ್ಯಾಸಾ
ಧೀರ ಪೀರ ಮಾಬೂಬರ ಮನಸಾ ಬಿಟ್ಟ
ಹೊಂಟಾರೋ ಬಗದಾದ ಖಾಸ
ಹಾದಿವೊಳಗ ಗೋರಿ ಕಂಡಾರೋ ಆಗ
ಇದು ಏನೋ ಚಮತ್ಕಾರಾ ನೋಡತಾರೋ ದಸ್ತಗೀರಾ
ಕುಂತಿದ್ದಳು ಹೆಣ್ಣು ಸುಂದರಾ ಬಾಡಿ ಮುಖವಾ || ೫ ||

ಇ|| ಯಾರವ್ವಾ ತಾಯಿ ನೀನು ಅಳೂದು ಏನು ಕಾರಣಾ
ಇದು ಯಾರದು ಐತಿ ವ್ಯಸನಾ ಹೇಳಬೇಕ
ಏರು || ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ತಗದಾಳೋ ಕಣ್ಣಾ |
ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದಾಳೋ ಚರಣಾ
ಸಂಗತೀಲೆ ಕರಕೊಂಡು ನನ್ನ ಗಂಡನ್ನಾ
ಸಂತಾನ ಬೇಡಲಾಕ ಹೊಂಟಿದ್ದೆ ನಾನಾ
ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯವೊಳಗ ಬಿಸಲಹತ್ತಿ ನನ್ನ ಗಂಡಗ
ಉತ್ತತಿ ವನದೊಳಗ ನಿದ್ರಿ ಜುಳಕ || ೬ ||

ಇ|| ವನದೊಳು ಆಡೂತ ಚಂದ ಬಂದಿತ್ರಿ ಸರ್ಪವೊಂದ
ಕಡದೀತೋ ಪುರುಷಗ ಬಂದ ತಿಳಿಮನಕ
ಏರು || ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಮಾಬೂಬರಾಗ | ನೆನೆದಾರೋ ಸಾಂಬಗ
ಎಬಿಸಬೇಕೋ ಈಕಿಯ ಗಂಡಗ ಭ್ಯಾಗ

ಪಂತ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ದಸ್ತಗೀರ ಆಗ
ಮಾಬೂಬರ ವಚನ ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಯಾನೋ ಶಿವನು
ಎರಡು ಹೋಳು ಆದೀತೋ ಗೋರಿ । ಹೊರಗ ಬಂದಾನೋ ದೊರಿ
ಎರಗಿ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಮುಜರಿ ಬಿದ್ದ ಪಾದಕ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಸತಿ ಪತಿ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ತೀವ್ರಾ, ಕೊಡಬೇಕ್ರಿ ಒಂದ ಪುತ್ರಾ
ಇಡತೇವರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಾ ಬಿದ್ದ ಪಾದಕ
ಏರು ॥ ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಮಾಬೂಬರಾಗ
ಕೊಟ್ಟೇನೋ ಹೋಗು ಸಂತಾನ ನಿಮಗ
ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಸ್ತಗೀರನ ಬೆಳಕ
ಎರಗಿ ಹಾಡುವರೋ ಸಭಾದೊಳು ಕಡಕ
ಹಡಕ ಶಾಹೀರಾ ಹುಡಕ ಇಂಥ ಅಕ್ಷರಾ
ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಕಡಕ ಲಚ್ಚಮನಸಿಂಗನ ಕವಿಗಳ ತೊಡಕ
ಶಾಹೀರಿ ನಿಂದರೋ ಎಡಕ ತೊಟ್ಟ ಬುಲಾಕಾ ॥ ೮ ॥

೪೭. ಮೆಹಬೂಬ ಸುಬಹಾನಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡ ಪದಾ

ಕಂದ ಬಾಲಕ ಇಂದ ಮಾಡುವೆ ಶರಣಾ
ಖ್ಯಾಲ ಇಡರಿ ಬಾಲ ಲೀಲಾನ ವರಣಾ ॥
ಏರು ॥ ಪಂಚರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿರಿ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿರಿ
ಮಿಕ್ಕಿಪಡದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಶಾಹಿರಾ । ಬಲ್ಲೆನು ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಡಗೇರಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಕಲಿ ಸಾಲಿ ಹುಚ್ಚಪ್ಯಾಲಿ । ತಿಳಿವಲ್ಲಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ನೀ ಜಗಿದಾಡಿ ಖಾಲಿ
ಬಂದ ಫಡಕ ಆಗೀದಿ ಎಡಕ । ನಿಂದರೋ ಏ ಹುಚ್ಚಪ್ಯಾಲಿ
ನಿನಗ ಎಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ದರವರ್ಷ ಆಗಿ ಹೊಲಸ ಕಳಕೊಂತಿ ಮಾನಾ ॥೧॥

ಮುಖ್ಯ ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ಬಗದಾದ ವತನಾ
ಧೀರ ಪೀರ ಗುರು ದಸ್ತಗೀರ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವರೋ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಆ ಮೆಹಬೂಬವಲಿ
ಹುಟ್ಟ ಬಂಜಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಫಲಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಬಾಯಲಿ
ಮಹಾಶಮರಂತ ಭೂಕಾಂತ ಸದಾ ಸಂಬರಾದರೊ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಆ ಮೆಹಬೂಬ ಶರಣರು ಜಗಪಾಲ ಜಗಭರಿತ
ಜಗದಲ್ಲಿ ಆದಾರೋ ಆ ಸತ್ಯಶರಣರೋ
ಒಂದು ದಿನಾ ಆಗಿ ಮನಾ ಹೊಂಟಾರೋ ಶರಣಾ ॥ ೨ ॥

ಶಾರ ನೋಡೂತ ಹೊಂಟಾರ ಶರಣರು ಒಂದಿನಾ
ಧೀರ ಶುಕ್ರವಾರ ದಿನಾ ಮಾಡಿ ನಮಾಜನಾ ॥
ಏರು ॥ ಹಿಡದ ದಾರಿ ನಡದಾರೋ ನೆನಸಿ ಸಾಂಬನ ಮನದಲಿ
ಒಂದ ಮುದುಕಿ ಬಂದು ಅಂತಾಳೋ ಬಿದ್ದು ಅವರ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಬಂದ ಕಷ್ಟಮಾಡ್ಯಾರೋ ನಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಸಾಂಬನೋ

ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮುನದಾನೋ ಹನ್ನೆರಡು ಕೂಸು ಆಗ್ಯಾವೋ
ಮೋಸ ಹೊಂದೇನೋ ನಾ ಏನು ಹೇಳಲಿ ಇನ್ನ
ಇ॥ ನನ್ನ ಗೋಳ ಶಿವಬಲ್ಲ ಅವನೇ ಭಗವಾನಾ ॥ ೩ ॥

ನನ್ನ ಸಂಗ ನಡೀರಿ ಹೀಂಗ ತೋರಿಸುವೆ ನಾನಾ
ಕೇಳಿ ವಚನಾ ಹತ್ತಿ ಬೆನ್ನಾ ಹೊಂಟಾರೋ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಯಾರೋ ಶರಣಾ ನಿಂತ ಆ ಮುದುಕಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಸಾಂಬನ ಆಟ ನಾ ಎಷ್ಟಂತ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯಲಿ
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡ್ಯಾರೋ ನಿಂತ ಹೆಣಾ ಬಿದ್ದಾವೋ ಸಾಲಾ
ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಬಾಲಾ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಾವೋ ರುಂಡ ಕಡಕ
ಮುರದ ಕೈ ಕಾಲಾ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ಯಾರೋ ಮೊದಲಾ
ಇ ॥ ನನ್ನ ಗೋಳ ಶಿವ ಬಲ್ಲಾ ಅವನೇ ಭಗವಾನಾ ॥ ೪ ॥

ಕೇಳಿ ಮುದುಕಿ ಹೇಳ್ಯಾರಾಗ ಆದಂತ ಕಥನಾ
ಈ ಊರ ಅರಸ ಬಂದು ಕೊಂದಾನ ಕೂಸಿನ್ನಾ
ಏರು ॥ ಕೈಯ್ಯಾ ಜೋಡಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಕೊಲ್ಲಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಕೂಸಿನ್ನಾ
ಕಡದ ಹ್ವಾದಾನೋ ನಡದ ಹ್ವಾದಾನೋ ಸುಮ್ಮನಾ
ಎಷ್ಟಂತ ಹೇಳಲಿ ನಾನಾ ಆ ಅರಸ ಹಂತೇಲಿ ಏನು ಕಾರಣಾ
ಇ॥ ಕೊಂದಿ ಕೂಸಿನ್ನಾ ಹೇಳಬೇಕೋ ನೀನಾ ॥ ೫ ॥

ಕೇಳಿ ಅರಸಾ ಆಗಿ ರೌಸಾ ಹೇಳ್ಯಾನ ಬೇಮಾನಾ ॥
ನನ್ನ ರಾಜೀಕ ನಾನು ಇದ್ದಾಂಗ ಭಗವಾನಾ
ಏರು ॥ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಅಂಶ ನಾ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಊರಲ್ಲಿ
ಆದಕಾರಣ ಕೊಂದೇನಿ ನಾನ ಏನ್ಮಾಡತೀದಿ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲಿ
ಸಂತಾಪ ಕೋಪಲಿಂದ ಶ್ರಾಪ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಶರಣಾ
ಸರಪಾ ಆದ ಹೈವಾನ ಅವನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗ
ಬೆಂಕಿಮಳೆ ಸುರಿಸ್ಯಾರೋ ಶರಣಾ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಾರೋ ಹಸನಾ
ಇ ॥ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ಮುದುಕಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಅಂಜಬ್ಯಾಡವ್ವಾ ನೀನಾ ॥ ೬ ॥

ಹನ್ನೆರಡು ಕೂಸಿಗೆ ಆಗ ಜೋಡಿಸಿ ಶರಣಾ
ಶ್ಯಾಲ ಹೊಚ್ಯಾರೋ ಮ್ಯಾಲೆ ನೆನಸುತ್ತಾ ಶಿವನಾ
ಏರು ॥ ಅರಜ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಸಾಂಬಗ ಸತ್ಯವಂತ ಆ ಮೆಹಬೂಬವಲಿ
ಜೀವತುಂಬಿ ಕಂದ ಎದ್ದಾವೋ ಬಿದ್ದಾವೋ ಅವರ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲೆ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಗಲಕೋಟಿವೊಳಗ ದಸ್ತಗೀರವಲಿ
ಬೀಳ ಅವರ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲಿ ಕೊಡತೇವಿ ರಣಹೇಡಿ
ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ ಪಡದಲ್ಲಿ ಇಂದ ತೀರಿ ಹೋಗಲಿ
ಲಚಮನಸಿಂಗ ಕವಿ ಹೊಡೆದಾಂಗ ಬಾಣ ॥ ೭ ॥

೪೮. ಅಬುಸ್ವಾಲಿಹಾ ಅವರ ಸೇಬು ಹಣ್ಣಿನ ಪದಾ

ದೈವಾ ಕೇಳರಿ ನೀವು ಕೈಮುಗದ ಹೇಳುವೆವು
ಬೆತ್ತಯಿಡಬೇಕ ತಾವು ನಮ್ಮ ಮೇಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹಾ ಎಂಬು ಶರಣರ ಬಯಾನಾ
ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುವೆನು ಏನು ಕಸರಿಲ್ಲಾ
ಇ॥ ಒಂದಾನೊಂದಿನ ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹ ಶರಣಾ ಹೊಲಿದಂಡಿ ಮೇಲೆ
ಕುಂತಿದ್ದರಾಗ ಸೇಬುಹಣ್ಣು ತೇಲಿ ಬಂತೋ ಅಲ್ಲೆ
ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಯ್ಯಾಗ ತಗೊಂಡ ಆ ಹಣ್ಣಾ
ಏರು॥ ಅದು ಇತ್ತು ಪಂಚವರಣಾ
ಶರಣಾ ಹಸುವು ಆಗಿ ಆ ಹಣ್ಣು ತಿಂದಾರಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಹಣ್ಣ ತಿಂದ ಗಳಿಗಿ ಮ್ಯಾಗ । ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿತ್ತು ಆಗ
ತಿನಬಾರದಿತ್ತು ಹಣ್ಣು ತಿಂದೇನಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಪರಮಂದಿ ಮಾಲಾ ತಿಂದ ಹಾಸಿಲಾ
ತೀರಿಸಬಿಡತೇನಿ ನಾನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಕುಂತರ ನಡುದಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ಮುಂದಕ ಸಾಗಿದಾ
ಗುರುತ ನೋಡಿಕೊಂತ ನಡದಾನೋ ಶರಣಾ ಹೊಳಿದಂಡಿ ಹಿಡಿದಾ
ಹೋಗು ಹೋಗುತ ಕಂಡಾರೋ ಸೇಬುಹಣ್ಣಿನ ಮರಾ
ಇದ್ದಾನೋ ತೋಟದ ಸಾವಕಾರಾ ।
ಹೋಗಿ ಗಟ್ಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳತಾನಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಕಣ್ಣೀಲೆ ಕಂಡು ನಾನು ತಿಂದೆನು ಆ ಹಣ್ಣಾ
ಹ್ಯಾಂಗ ತೀರಿತು ರಿಣಾ ಹೇಳರಿ ಮೊದಲಾ ॥
ಏರು॥ ಕೇಳರಿ ಸಾವಕಾರಾ । ನನ್ನ ಮಾತ ಪೂರಾ । ನಿಮಗ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಯಾರ ಬದುಕ ಯಾರ ತಿನಬೇಕ । ಮಾಡರಿ ವಿಚಿಯಾರಾ

ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಹುಟ್ಟಿ । ಹೀಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂತ ಹೋದರ ಶಿವನಲ್ಲಿ
ಆದೀತ ಹ್ಯಾಂಗ ಬೆಟ್ಟಿ । ಏನ ಹಚ್ಚತೀರಿ ನೀವು ಹಚ್ಚರಿ ಬದುಕ
ಸರಿಯಾಗಿ ಹಣ್ಣಿನ ರಿಣಕ । ನೀವು
ಬಿಟ್ಟೇನಂದರ ನಾನು ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಸಾವುಕಾರ ಅಂತಾನೋ ಆಗ । ಎಂಥಾ ಭಕ್ತಿ ಭಾವ ಇಂವಗ
ಏಕ ನಿಷ್ಠಾ ಶಿವಾ ಇಂವಗ ಕೊಟ್ಟಾನಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ನನ್ನ ಮಗಳಾ । ರತ್ನದ ಹರಳಾ ।
ಅಂತಾಕಿ ಇಂವಗ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಇವನ ಏಕನಿಷ್ಠಿ ನೋಡಬೇಕಾದರ ಸುಳ್ಳ ಸುಳ್ಳ ನಾನು ಹೇಳಿ
ಮಗಳ ರೂಪ ವಿಚಾರಗೆಡಿಸಿ ಮಾತಿಲಿಂದಾ ।
ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದ ಅವನ ಮುಂದಾ
ಕಣ್ಣಯಿಲ್ಲದ ಕುರುಡಿ । ತಲಿಯಿದ್ದಾಂಗ ಹಿಟ್ಟಿನ ಜರಡಿ
ಕಿವಡಿ ಮೊದಲ ಕಿವಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಕುಂಟ ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಸೊಟ್ಟಿ ।
ಗಟ್ಟಿ ಆಕಿ ಮೂಕಿ ಬಾಯಿ ಮೊದಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಮದವಿ ಆಕಿನಾ ಮಾಡಿಕೋ ನೀನಾ
ತೀರುವುದು ಹಣ್ಣಿನ ರಿಣಾ ಉಳುದಿಲ್ಲಾ ॥
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಆಕಿಯ ಕೂಡ ಬಾಳೇವ ಮಾಡಿ ಹೌದ ಅನಸಿಕೋಬೇಕ
ಹೌದ ಅಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮನಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕ.
ಬಾಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂದು ತಂದು ಕೇಳು ನನ್ನ ಮಾತ । ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಲಿಖಿತ
ಮುಂದ ನಿನ್ನ ಹಣೆಬಾರ ನಾನು ಬರದಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹ ಶರಣಾ । ಕಮೂಲಾದರಣ್ಣಾ ।
ನಡಿತೋ ಲಗ್ಗನಾ ಒಳೇ ಪ್ರಭೂಲಾ
ಏರು ॥ ಪದವಿ ಆದಾಕ್ಷಣಕ । ಅಂತಾನೋ ಬೇಶಕ್

ಮುಂದಿನ ತೂಕಾ ನನಗ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹಾ ಶರಣಾ ।
ನಿಂತಾರೋ ಸುಮ್ಮನಾ । ಆಗ ದಿಂಗಬಡದಾ
ಶರಣರ ನೋಡಿ ಅಂತಾನೋ ಸಾವಕಾರ ಮುಂದ ಕರದಾ
ಹೋಗರಿ ಹೆಣತಿ ಮನಿಗೆ ಬಾಳೇವ ಮಾಡುದಕ
ಆಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸುಃಖ ದುಃಖ
ಯಾಕ ನಿಂತಿದಿ ನಿನಗೇನು ಭಯವಿಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಹೋಗಿ ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹ ನಿಂತಾರೋ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿನ ನೋಡಿ ದಿಕ್ಕ ತಪ್ಪಿತಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ಹೆಣ್ಣಿನ ತಾರೀಫಾ ಹೇಳುದಕ ನೆಪ್ಪಾ
ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ಅವಂದು ಅಂವಗ ನೆನಪಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಓಡಿ ಬಂದು ಸಾವಕಾರನ ಕಡಿಗೆ ಹೇಳತಾನೋ ಒದರಿ
ಕಣ್ಣು ಕಾಲು ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲಂತ ಹೇಳಿದಿರ । ಪರಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಡಿ
ಮಾಡಿದೆ ಬಹುಪಾಪಾ । ಹೀಂಗ ಹೇಳಬಾರದು ಭೂಪಾ ।
ಕೋಪಾ ಏನಯಿದ್ದರ ಹೇಳರಿ ನನ್ನ ಮೇಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾವಕಾರಂದಾ । ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹಾ ಶರಣರ ಮುಂದಾ
ಏನು ಇಲ್ಲೊ ಭಿನ್ನಬೇದಾ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು ॥ ಮೂಕಿ ಅಂದರೆಲ್ಲಾ । ಆಕಿ ಯಾರ ದೂಡ ಮಾತಾಡುದಿಲ್ಲಾ
ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಯಾರನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಬಾಯಿಲ್ಲಂದರ ಮಂದಿಗೆ ನಿಂದೆಯೆಂದಿಗೆ ಆಡ್ಯಾಳು
ಶಿವನ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡತಾಳೋ ನಿತ್ಯ ಹಗಲಿರುಳು
ಬಾಗಲ ದಾಟಿ ಹೊರಗ ಮೊದಲ ಬಂದಿಲ್ಲಾ । ಅದಕ ಅಂದೇನು ಕಾಲಿಲ್ಲಾ
ಕೈಲೆ ಮಂದಿ ಬದುಕ ಮುಟ್ಟುದಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಅಬೂಸ್ವಾಲಿಹಾ ಆಗ ಚಿಂತಿ ಬಿಟ್ಟಾರಾಗ

ಸಂತೋಷಾಗಿ ಮನದಾನ ಬಿಟ್ಟ ಜಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ಮನಿಗೆ ಹೋದಾನೋ ಶರಣಾ । ಮುಗದೀತೋ ಬಯ್ಯಾನಾ
ಹೆಸರಾದ ಆವಾಗ ಏನೇನಿಲ್ಲಾ ॥
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಗಟ್ಟಿ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಪ್ಯಾಟಿ ಇರುವುದು ಸೇಲಾ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಿರಲ್ಲಾ
ನಾಗೂ ಗೌಸುನ ಪದಕ ಅನ್ನುವರೋ ಸೈ ಸೈ । ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣುದು ಥೈಥೈ
ವೈರಿ ನೋಡಿ ನಾಯಿಹಾಂಗ ಕಿಸ್ತಾನೋ ಹಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

೪೯. ಹಸನ ಬಸರಿ ಬತ್ತು ಚೋಳಿನ ಪದಾ

ಶ್ರೀಮಂತ ಸಭಾ ಕುಂತಿರಿ ಬುದ್ದಿವಂತರೆಲ್ಲಾ
ಕೇಳರಿ ಮಾಡದೆ ನೀವು ಗುಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು ॥ ತಿಳಿಸುವೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸರಿ ಸಾರಿ ಸಭೆದಾಗ ಮಿತಿಮೀರಿ
ಅಕ್ಷರ ನುಡಿ ಕಟಬಂಧಾ । ಕವಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡುವೆ ದುಂದಾ
ತಗೋ ತೋಡಿ ಶಾಹೀರ ನಿಂದಾ । ಎಷ್ಟ ಹಾಡಿ ನನ್ನ ಮುಂದಾ
ಜಗಿಬ್ಯಾಡ ಹುಗದೇನೋ ಮುರದ ಹಲ್ಲಾ ॥ ೧॥

ಇ॥ ಖ್ವಾಜಾ ಹಸನ ಬಸರಿ ಹೊಂಟಾರ ಮನಸ ಆಗಿ ಮೊದಲಾ
ಹವಾ ಸೀರಿ ಸಮುದ್ರ ದಂಡಿ ಮ್ಯಾಲಾ
ಏರು ॥ ತಿರುಗುವರೋ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನಿಂತ ನೋಡ್ಯಾರ ಸೊಂತ
ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹೆಂಟಿಯ ಬಿರಕ । ಅದರ ಒಳಗಿಂದ ಬಂತರಿ ಮ್ಯಾಕ
ಚೋಳ ಒಂದು ಒಳೇ ನಾಜೂಕ । ಕಣ್ಣೀಲೆ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ
ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ಹೆಂಟಿ ಒಗದಾರಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ತಪ್ಪಿತ್ತ ಏಟ ಬಿತ್ತ ಹೊಟ್ಯಾಗ ಭುಗಿಲಾ
ಮತ್ತ ಬೆನ್ನ ಹತ್ಯಾರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಚೋಳ ಕೊಂಡಿಯೆತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ನಡಿತೋ ಹತ್ತಿ ಭ್ರಾಂತಿ
ಒಗುವತಾರ ಹೆಂಟಿಯ ಒಗತಾ । ತಾಕಲಿಲ್ಲ ನಿಂತಾರ ಬೆರತಾ
ನಡಿತೋ ಚೋಳ ಹರದಾಡಿಕೊಂತಾ। ಪೆಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂತಾ
ಶಿವನ ಆಟ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಬಂತರಿ ಚೋಳ ಸಮುದ್ರ ದಂಡಿಯಮ್ಯಾಲಾ
ಹಸನ ಬಸರಿ ಹಿಂದ ಉಳದಾರಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಅಂತಾರ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಈಗ ಹೋಗಿ ಬ್ಯಾಗ

ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ಹೊಡುತೇನಿ ತುಳದ । ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಹೋಗಲೇ ಉಳದ
ಎಲ್ಲಿ ಹ್ವಾದರ ತಗೋತೀನಿ ಎಳದ । ಅಂತ ಓಡಿ ಬಂದಾರ ಹಿಂದಾ
ಜಿಗಿತ ಚೋಳ ಕುಂತ ಕಪ್ಪಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಆ ಕಪ್ಪಿ ದಿಕ್ಕ ತಪ್ಪಿ ಸುತ್ತ ನಡಿತಲ್ಲಾ
ಕುಂತ ಚೋಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಗಿ ಡೌಲಾ
ಏರು ॥ ಕಂಡಾರ ಹಸನ ಬಸರಿ ಮೀರಿ ಹೌಹಾರಿ
ಜೀವದ ಕಬರಿಲ್ಲಾ । ಸಮುದ್ರ ಜಿಗಿದಾರಲ್ಲಾ
ನಡದಾರ ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲಾ ಅಂತಾರ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತೇನಿ ಮೊದಲಾ
ಹೊಡೂತೀನಿ ಪ್ರಾಣಾ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಆ ಚೋಳ ಆಚೆ ದಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಜಲ್ಲಾ
ಕಪ್ಪಿ ನೀರಾಗ ಉಳಿತಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಚೋಳ ದಂಡಿಯೇರಿ ಹಾರಿ ಹಿಡದ ದಾರಿ
ಹೋಗುತಿತ್ತ ಅವಸರಲಿಂದ ಹಸನ ಬಸರಿ ಉಳದಾರ ಹಿಂದ
ಓಡುತ್ತ ದಂಡಿಗೆ ಬಂದ ಅಂತಾರ ನನಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದ
ಹೋಗತ್ತೈತಿ ಚೋಳ ಬಟಾ ಬೈಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಶೆರೆಸಿಂಧಿ ಕುಡದ ಆಗಿ ಅಮಲಾ
ಬಿದ್ದಾನ ಜೀವದ ಕಬರಿಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಚೋಳ ಪುರುಷನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲೆ ಅವನ ಬದಿಯಲ್ಲೇ
ತಿರಗತಿತ್ತ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಸರ್ಪ ಒಂದ ಬಂತ
ಚೋಳ ಡಂಕ ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ನಿಂತ ಹೊಡದ ಕ್ಷಣಕ ತುಣಕ ಆಗಿ ಬಿತ್ತ
ಹಸನ ಬಸರಿ ಕಣ್ಣೀಲೆ ಕಂಡಾರಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಕಂಡ ಹಸನ ಬಸರಿ ದಂಗ ಆಗಿ ನಿಂತಾರಲ್ಲಾ
ಅಂತಾರ ಕಾಣಬಾರದೆ ಕಂಡೆನಲ್ಲಾ ॥

ಏರು ॥ ಚೋಳ ಆಗ ಪುನಾ ಆ ದಿನಾ ಹಸನ ಬಸರಿನಾ
ಮಾತಾಡಿ ಹೀಂಗ ಅಂತು। ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣಿ ನನಗ ಆಗಿತ್ತು
ಅಂದಲ್ಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂತ ಬಂದು ಕೊಂದೆ ಸರಪಿಗೆ ನಿಂತು
ಅಂದಲ್ಲೆ ಪುರುಷ ಉಳದಾನಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ನಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂತ ಬಂದಿದಕ ಸಿಟ್ಟಾಗಿರಲ್ಲಾ
ಬಂದಿರಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬೇಕಾದಾಂಗ ನನ್ನಾ ಇನ್ನಾ ಹೊಡಿರಿ ಪ್ರಾಣಾ
ಕೇಳಿ ಹಸನ ಬಸರಿ ಆಗ ನೆನೆಸ್ಯಾರ ಶಿವ ಸಾಂಬಗ
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಿ ಒಪ್ಪುದು ನಮಗ । ಉಳಿಸಿದಿ ಈ ಪುರಷಗ
ಹರುಷಾದೆ ಕಂಡ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಆ ಕುಡುಕ ಅಲ್ಲೆ ಬಿದ್ದಲ್ಲೆ ಕೇಳಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ
ಅಡರಾಶಿ ಎದ್ದ ನಿಂತಾನಲ್ಲಾ ।
ಏರು । ಹಾವಿನ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತುಣಕ । ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ
ಅಂತಾನ ನೆನಸಿ ಶಿವನಾ ಎಷ್ಟ ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣಾ
ಕೆಟ್ಟ ಇದ್ದು ನನ್ನ ಗುಣಾ । ಉಳಿಸಿದಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾ
ಬಿಟ್ಟ ಇಂದಿಗೆ ಕುಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಹೊಡೆಯುವನಕ್ಕಿಂತ ಉಳಸಾಂವಾ ಶಿವನ ಹೊರತಿಲ್ಲಾ
ಅಂತಾನ ಬಡಕೊಂಡ ಗಲ್ಲಾ ಗಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಶಾರ ಹೆಸರ-ಜಾಹೀರ
ಪೀರ ಮಲ್ಲೀಕಲ್ಲ ಹುಸೇನಾ । ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾನ ಕವಿ ಒಳೇ ರಚನಾ
ತಿಳಿದಾಂವಾ ಅವನೆ ಜಾಣಾ । ವೈರಿಗೆ ಬಡದಾಂಗ ಬಾಣಾ
ಕ್ವಾಚನಾಚಕಿ ನಿಮಗ ಇಲ್ಲಾ ॥ ೧೧॥

೫೦. ಹಸನ ಬಸರಿ ಮತ್ತು ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ನಮಾಜು ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಹರಷದಿಂದ ದೈವದ ಮುಂದಾ ತಿಳಿಸುವೆ
ಮಾಡಿ ಆದ ಸೂಚನಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು ॥ ಮಿಸರದೇಶ ಇರುವುದು ಖಾಸ ॥ ವಲಿಗಳ ವಚನಾ ।
ಹಸನ ಬಸರಿ ವಿದ್ಯೆದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ । ದೈವಕ ಮೀರಿ । ಹೇಳುವರೋ ಸಾರಿ ।
ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕಲಿಬೇಕು ಉತ್ತರ । ವಿದ್ಯೆದ ಮಟ್ಟಿ ।
ಕೊಡತೀನಿ ಘಟ್ಟಿ । ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣಾ । ಕೇಳಿ ವಚನಾ ।
ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ಬಂದ್ರೋ ಆ ಕ್ಷಣಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಆ ದೇಶದೊಳಗ ಸಮುದ್ರದಾಂಗ । ಇದ್ರೋ ಹಸನ ಬಸರಿಯವರು
ಆ ವ್ಯಾಳೇಕ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಾಕ । ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ದರ್ಶನವಾದರು ।
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯೆ ಕೂಡಿ ಸೂಚನಾ । ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳಲಿಯೇನಾ
ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪನಾ । ನೀವು ಹರುಷದಿಂದ । ಮನಕ ತಂದ ಕೇಳಿ ಯೋಚನಾ
ಗುರುಹೇಳಿ ಶಿಷ್ಯೆ ಕೇಳಿ । ಮನನ ಮಾಡಿ ಮುಟ್ಟಿದ ವರ್ತಮಾನಾ
ಏರು ॥ ಆತ್ಮಧ್ಯಾನಾ ತಿಳಿಸಿ ದಿನಾ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗನಾ
ಗುರುವಿನ ದಾರಿ । ಶಿಷ್ಯಳಿಗೆ ತೋರಿ । ಪರಮಾತ್ಮ ಸೇರಿ
ಆಗಿ ಓಂಕಾರಿ । ಸರ್ವ ದೈವಕ ತಿಳಿಸಿ ಚುರುಕ
ವಿದ್ಯೆದ ಮಟ್ಟಿ । ಕಟ್ಟಾಳೋ ಘಟ್ಟಿ । ಮಾಡಿ ರಚನಾ
ತಿಳಿ ಜತನಾ । ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ಆಗಿದಾರೋ ಪಾವನಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಗುರು ಶಿಷ್ಯೆಯರು ಮಾತನಾಡಿದರು । ಹೊರಗ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು
ಆ ವ್ಯಾಳೇಕ । ನಮಾಜ ಮಾಡಾಕ । ಸಮುದ್ರದ ದಡಕ ಮುಟ್ಟಿದರು
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಗುರುವು ಹೇಳತಾನ ಮಥನಾ । ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಯತನಾ

ನೀರ ಮ್ಯಾಲಿನ್ನಾ । ಗುರು ಶಿಷ್ಯೆಯರು । ಕೂಡಿ ಮಾಡ್ಯಾರು
ನಮಾಜ ಮಾಡಿ ಪರಮಾತ್ಮನಾ । ಶಿಷ್ಯೆಳು ಚಂದ ಅಂತರದಿಂದ ।
ನಮಾಜ ಮಾಡಿ ಪಾರಗಾಣುನಾ
ಏರು ॥ ಗುರುವು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ । ಶಿಷ್ಯಳು ಅಂತರಲಿ
ನಡೆಸಿದ ಧ್ಯಾನಾ । ನೋಡಿ ಭಗವಾನಾ
ಮೆಚ್ಚಿದ ತಾನಾ । ಸತ್ಯದ ಸವನಾ । ಆಗುವದೇನಾ
ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯರು ನಡಿದು ಉತ್ತರ ಎದ್ದುಬಂದಾರು
ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಾ। ಇಲ್ಲ ಸವನಾ । ಗುರುವಿನ ಧುನಾ ॥
ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ತಿಳಿಸಿ ಸತ್ಯವನಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ೩ ॥

ಆ ನೀರೊಳಗಿನಾ । ಕಪ್ಪಿ ಮನಾ । ಮಾಡತಾವು ಧ್ಯಾನಾ
ಎಂದರು ಆ ಅಂತರದಲಿ ಗುಬ್ಬಿಕಾಗಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಹಾಡುಗಳ ಬಾವಲಿ ಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಸಿದರು
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯೆ ಭಕ್ತಿ ಬೇಡಿ । ಗುರುವಿನ ಮನ ಆತ ಮಾಡಿ
ಪ್ರೀತಿ ಪಾವನಾ । ಗದಗ ಶ್ಯಾರಾ
ಮೆಹಬೂಬ ಪೀರ ದಯವು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಬುದ್ದಿಯನ್ನಾ

೫೧. ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ರೊಟ್ಟಿದಾನ ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಪೈಲೇಕ ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕ ಸಾಂಬಗ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಆಟ ನಾ ಎಷ್ಟಂತ ಮಾಡಲಿ ವರ್ಣನಾ
ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಕಳುವ್ಯಾನಾ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನಾ
ಹಲವು ತರದಿಂದ ಸಲುವತಿಹನೋ ಕೇವಲಾ ಜಗಜೀವನಾ
ಸರ್ವ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಇರುವಿ ಎಂಬತ್ತಕೋಟಿಗೆ ಆ ಭಗವಾನಾ
ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಇಂದ ಮಾಡುವೆ ಕಂದಾ ನಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಸಭೆಯೊಳು ನಬಿಸಾಬಗ ಅದಬಿಲೆ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಅಲಿ ಸಾಂಬನಹುಲಿಗೆ ಮಾಡುವೆ ಶರಣಾ
ಬೀಬಿ ಖಾತೂನನ ಪಾದಕ ಶಿರಬಾಗಿ ಮಾಡುವೆ ವಂದನಾ
ಹಸನಾ ಮನಾ ಇಟ್ಟ ಹಸನೈನ ಹುಸನೈನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಗ ಶರಣಾ
ನಂಬಿಗಿಟ್ಟು ವಂದಿಸುವೆ ಪಂಜತನ್‌ರಿಗೆ ದರದಿನಾ
ಠಿಕಾಣಾ ವತನಾ ಮುಖ್ಯೆ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಸಜ್ಜನ ಸರೂ ಸಭಾಜನಕ ಮುದದಿಂದ ಶರಣಾ
ಏರು ॥ ಖಾಸ ಮಾತಿದು ಸೋಸಿ ಕೇಳರಿ ಧ್ಯಾಸ ಇಟ್ಟ ಸರೂಜನಾ
ತಪ್ಪ ಆದರ ಮಾಫ್ ಮಾಡರಿ ಕೋಪಬಿಟ್ಟು ಮನದಾನಾ
ನಿತ್ಯ ಐದಹೊತ್ತ ನಮಾಜ ಮತ್ತ ಮಾಡರಿ ದರದಿನಾ
ದುಡ್ಡ ದುಗಾಣಿ ಹತ್ತುದಿಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಅದಕ ಏನೇನಾ
ಇಮಾನಾ ಕುರಾನಾ ಮ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟ ಸಂಪೂರ್ಣಾ ॥ ೩ ॥

ಭಕ್ತೀಲೆ ಶಕ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕ ದಾನಾ
ಏರು ॥ ನಿಷ್ಠಾ ಇಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಾ ಮುಟ್ಟತೈತಿ ಸಾಂಬನ್ನಾ

ಮತ್ತ ಒಂದಕ ಹತ್ತು ಕೊಡತಾನಾ ಗುಪ್ತದಿಂದ ಭಗವಾನಾ
ಮಾಡಿ ಅನುಭವ ನೋಡಿ ಹ್ವಾದರ ರೂಢಿಯೊಳಗ ಬಹುಜನಾ
ಬೀಬಿ ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ಅನಶ್ಯಾರ ದಾನದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಾ
ಒಂದಿನಾ ಗುರುವಿನಾ ಹಸನ ಬಸರಿಗೆ ಔತಣಾ || ೪ ||

ಇ|| ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ಬೀಬಿದು ಬಹಳಿತ್ತ ಬಡತಾನಾ ।
ಏರು || ಹುಡುಕಿ ಮನಿಯೆಲ್ಲಾ ಆಡಿಸಿ ಕೈ ಅಡಕಲಾ ನೋಡುತನಾ
ತಳಕ ಗಡಿಗ್ಯಾಗ ಹುಳಕ ಗೋದಿ ಕಂಡ ಹರುಷ ಆದೀತ ಮನಾ
ಹಸನ ಮಾಡಿ ಬೀಸಿದಾರೋ ನೆನಸಿ ನೆನಸಿ ಶಿವನಾ
ಹಿಟ್ಟನಾದಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದಾರ 'ದೋಚಹುವೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕಹಾ ಆನಾ'
ಏಕಮನಾ ಗುರುವಿನಾ ಮುಂದ ಇಟ್ಟಾರ ಬರ್ತನಾ || ೫ ||

ಅಷ್ಟರೊಳಗ ನೀಡ ಅಂತ ಬೇಗ ಒಬ್ಬ ಬಾವಾ ಬಂದಾನ
ಏರು || ದಾನವಂತಿ ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿ ಎತ್ತಿನೀಡ್ಯಾರ
ಆ ಕ್ಷಣಾ ಹೋದ ಬಾವಾ ಅಂದ ಒಂದಕ ಹತ್ತಕೊಡಲಿ ಭಗವಾನಾ
ಬುದ್ದಿವಂತರು ಬಂದ ಕೂಡಿರಿ ಬೇಧ ಕೇಳರಿ ಮುಂದಿನ್ನಾ
ಬೀಬಿ ರಾಬಿಯಾ ಬಸರಿ ಭಾವಕ ಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಜಗಜೀವನಾ
ಮಹಾಘನಾ ದೈವಾನಾ ಸಾಹುಕಾರ ಒಬ್ಬಿದ್ದಾ ಕೃಪಣಾ || ೬ ||

ಇ || ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಹೊಟ್ಟವೊಳಗ ಹುಟ್ಟಿತ್ತ ಕಲ್ಪನಾ
ಏರು || ಇಂದ ಬೀಬಿರಾಬಿಯಾಗ ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕ ಪಕವಾನಾ
ಖಾಸ ಗೋದಿ ಬೀಸಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ರೊಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಆಗೋಣಾ
ಥರಾ ಹಚ್ಚಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಕರದ ಬಾಣಗಿತ್ತಿನಾ
ಜಲ್ದಿ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಬೀಬಿಗೆ ಹೇಳ ನನ್ನ ವಂದನಾ
ಪಕವಾನಾ ವಾಸನಾ ಕಂಡ ದಾಸಿಯದು ಹರದೀತು ಮನಾ || ೭ ||

ಇ|| 'ಉಸ್ ಘಡಿ ಉಸ್‌ಮೇಸೆ ಕಾಡಿ ಏಕ ರೋಟಿ' ಸಾಲನಾ

ಏರು ॥ ಬಿಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟಗೊಂಡ್ಲ ಬಾಕಿ ಬುತ್ತಿ ಬೀಬಿ ಆಕ್ಷಣಾ
ಎಣಿಸಿ ನೋಡ್ಯಾರ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಇದ್ದು ಬಂದಿತು ಅನುಮಾನಾ
ಕರದ ದಾಸಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಒಯ್ಯೋ ಅಂದ್ರೋ ನಮ್ಮದಲ್ಲಾ ಈ 'ಭಾಸನಾ'
ಆಶೆ ಬುರುಕಿ ದಾಸಿಗಾಗ ಹಾರಿಹೋದೀತ ಹಲ್ಲಣಾ
ವ್ಯಸನಾ ಹೌಸಾನಾ ಹಾರಿ ನಿಂತಾಳ ಸುಮ್ಮನಾ ॥ ೮ ॥

ಗಬರಾಸಿ ಮನದಾಗ ದಾಸಿ ಅಂತಾಳ ಮಾಡಲಿ ಇನ್ನೇನಾ
ಏರು ॥ ಹೊರಗ ತಂದ ತಾ ತಗದ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದಾಳ ಪುನಾಃ
ಪರತ ತಂದ ಸಾಬೀತ ಬುತ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಮಾಡ್ಯಾಳು ವಂದನಾ
ಬುತ್ತಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಬೀಬಿ ರಾಬಿಯಾ ಎಣಿಸಿ ನೋಡ್ಯಾರ ಆ ಕ್ಷಣಾ
ಒಂದಕ್ಕ ಹತ್ತರಂತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡ ಹರುಷ ಆದೀತ ಮನಾ ।
ಗುರುವಿನಾ ಉಣಿಸೋಣಾ ತಾವು ಮಾಡ್ಯಾರ ಭೋಜನಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಮಹಾಶ್ರೇಷ್ಟ ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಠಿಕಾಣಾ
ಏರು ॥ ದಸ್ತಗೀರವಲಿ ಮಸ್ತ ಬುದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಸ್ತ ತಲಿಮ್ಯಾಗ ಪೂರ್ಣಾ
ಕೇಸುಪೀರ ಹೀಂಗ ಲೇಸ ಮಾಡ್ಯಾರ ಸೋಸಿ ನಾಗು - ಗೌಸುನಾ
ಕಸರ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಹೆಸರ ನಡುತ್ತೈತಿ ದೂರದೂರದಿಂದ ನತನಾ
ತೋಡಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡ ಇಲ್ಲಂದ್ರ ಓಡ ನಿನ್ನ ಮನೆತನಾ
ಗುರುವಿನ ಚರಣಾ ಹಿಡಿದ ಪಡಿಬೇಕ ಗ್ನಾನಾ ॥ ೧೦ ॥

೫೨. ಖಾದರಿ ಶ್ಯಾವಲಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡ ಪದಾ

ಬುದ್ದಿವಂತಾ ದೈವಾ ಕುಂತ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿರಿ
ಇವಂದು ಹೆಚ್ಚಾತ ಕಿರಿಕಿರಿ ಕೊಡತೇನಿ ಬ್ಯಾನಿ ನೋಡಿ ಬರಿ
ಏರು ॥ ಕರುಣಾ ಭರಣಾ-ಶರಣಾ ಸಯ್ಯದೀ ಘುರಣಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಖಾಸ ಮೆಹಬೂಬರ ದೋಸ್ತ ಅನಿಸ್ಯಾರ ಶರಣರು
ಹುಟ್ಟಿ ತಿಮ್ಮನಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದೊಳಗ ಬೆಳೆದರು
ಧೀರ ದಾದೇ ಪೀರ ಆದ ಇವರ ಹಿರಿಯರು
ಹನುಮಸಾಗರ ಐತೆ ಜಹಗೀರಾ ವಂಶ ಪಾರಂಪಾರಾ
ಭಕ್ತರ ಮ್ಯಾಗದಯಾ ಭಾರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮುರತುಜಾ ಖಾದರಿ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಇತ್ತ ಭಕ್ತ ಜನಾ ಸುತ್ತ ಇಪ್ಪತ್ತ ಹರದಾರಿ
ನಿತ್ಯ ಮಾಡತಿದ್ರೊ ಪೇರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಂತ ಹತ್ತಿ ಕುದುರಿ
ಏರು ॥ ಸ್ವಾಮಿ ನೆಹಮಿ ಮಹಿಮಿ ತೋರಿ ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಬಂದ ಪಾದಕ ಬಿದ್ದ ಭಕ್ತಗ ಪ್ರೀತಿಲಿ
ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಗಾಳಿ ಪಿಶಾಲಿ ಉಳ್ಳಿ ಶಿಳ್ಳಿ ಹೋಗುವ ನಿಖಾಲಿ
ಬಾಗಲಕೋಟಿಗೆ ಬಂದ ಭಕ್ತ ಜನರ ಮುಂದ
ತೋರಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಹುಲಿ ಆಗಿ ಗುಡುಗ ಹೊಡದ ಚೀರಿ
ಭಕ್ತರು ಆದರು ಗಾಬರಿ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ನೋಡಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಓಡಾಡುತಿದ್ರ ಬೆದರಿ
ಸ್ವಾಮಿ ಮರತುಜಾ ಖಾದರಿ । ನಿಮ್ಮ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿರಿ
ಏರು॥ ಆಗ ಬ್ಯಾಗ ಲಗ್ಗ ಕ್ಷಣದಾಗ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಭೂಪ ತದ್ರೂಪ ಹುಲಿರೂಪ ಅಡಗಿಸಿ

ಮೋಜ ಸ್ವಾಮಿನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸಿ
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ನಿಂತ್ರ ಮುಂದ ಕೈಯ್ಯ ಜೋಡಿಸಿ
ಸತ್ಯ ಮನಗಂಡಾ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹಿಂಡಾ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾ
ಎಷ್ಟೋಜನಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರೊ ಖಾತ್ರಿ
ಭಕ್ತರ ಆದರು ಮಿತಿಮೀರಿ ॥ ೩ ॥

ಇ ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಂಟ್ರೋ। ನಡದಾರ ಕುದುರಿಯೇರಿ
ಊರೂರ ಮಾಡುತ ಸಂಚಾರಿ । ಕೆಂಬಾವಿಗೆ ಬಂತ ಸವಾರಿ
ಏರು ॥ ಬಂದರು ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಕೂಡ್ಯಾರು ಕರಕೊಂಡ ನಡೆದರು
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಸಾಲ ಕರಡಿಮ್ಯಾಳ ತಾಳ ಬಾಜಾ ಭಜಂತ್ರೀ
ಬಂತ ಬಾರಿಸಿಗೊಂತ ನೌಬತ್ತ ನಗಾರಿ
ನಡುವೆ ಪಾತರಮ್ಯಾಳ ಕುಣಿತಾಳ ಶಾಪರಿ
ಸಡಗರದಿಂದ ಶರಣರ ಮುಂದ ಬಾಜಾರ ಹಿಡಿದಾ
ಎಡಬಲ ಹಿಡಿದ ಆಪ್ತಾಗಿರಿ ಭಕ್ತರು ಹಾರಿಸತಿದ್ರೋ ಚೌರಿ ॥ ೪ ॥

ನಡದೀತ ಸರತಿಮ್ಯಾಗ ದಿನಾ ಒಂದ ಓಣಿ ಬೀದಿಗೇರಿ
ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ತವಂಗರಿ ಅಷ್ಟು ಮನಿ ಹೋದಾವ ತೀರಿ
ಏರು ॥ ಓರ್ವ ಬಡವಾ ಇರಾವಾ ಏಕನಿಷ್ಠಿ
ಬಂದ ಶರಣರ ಮುಂದ ನಿಂತ ಮಾಡಿ ವಂದನಾ
ಏಕನಿಷ್ಠಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಹೋದಾ ಔತಣಾ
ಬಂದ ಮಡದಿಗೆಂದ ಇಂದ ಮಾಡ ಪಕವಾನಾ
ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಆಗಿ ಆನಂದ ಬೇಧ್ಯ ಇಲ್ಲದಾ
ಮನಿಗೆ ಬರತಾರ ಮನೋಹರಿ । ನಮ್ಮ ಮರುತುಜಾ ಖಾದರಿ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಕೇಳಿಗಂಡನ ಮಾತ ಪತಿವ್ರತಾ ಆ ದಾಳ ಗಾಬರಿ
ಬಡತಾನ ಐತಿ ನಮ್ಮದು ಭಾರಿ । ತಿನ್ನಲಾಕ ಜ್ವಾಳಾ ಇಲ್ಲ ಸೆರಿ ।
ಏರು ॥ ಸತಿ ಪತಿ ಚಿಂತಿ ಇಲ್ಲ ಗತಿ

ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಔತಣ ಹೊತ್ತ ಮೀರಿ ಹೋದೀತು
ಅಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಕುಂತ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಂತ್ರ ತಿಳಿದೀತು
ಇಲ್ಲ ಅಡಗಿ ಬರೇ ಗಡಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಂಡೀತು
ಕರುಣವಂತ ಶರಣಾ ಬೇಕಂತಾ । ತಾವೇ ನಡಕೊಂತಾ ।
ಸಂಗತಿಲೆ ಭಕ್ತಜನಾ ಐತ್ರಿ । ಬಂದಾರ। ಮರತುಜಾ ಖಾದರಿ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಬಂದ ಬಡವನ ಮನಿಗೆ ಕುಂತಾರ । ಮರತುಜಾ ಖಾದರಿ
ಸತಿಗೆ ಹುಟ್ಟೀತ ಥರಥರಿ । ನೋಡತಾಳ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮಾರಿ
ಏರು॥ ಖ್ಯಾಲಾ ಮನಿಯೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಯಾಳಲ್ಲಾ ಏನು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಅಬರು ಹೋಗಿ ಜೀವಾ ನಂದು ಇಟ್ಟೀನು ಫಲಾ
ಸತ್ತ ಹೋಗಬೇಕಂತಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಉರಲಾ
ಚಿಂತಿವೊಳಗ ಜಂತಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಹಾಕ್ಯಾಳಲ್ಲಾ ಮತ್ತ ಬಂದ ಖ್ಯಾಲಾ
ಇಳಿಸ್ಯಾಳ ಅಡಕಲಾ ಹಾತೊರಿ ಕಮಲಾ
ತುಂಬಿದ್ದವು ಅಡಕಲದಾನ ಸ್ವಾರಿ । ಶ್ಯಾಂವಿ ಗುಳಗಿ ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರಿ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಮನ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕರದಾಳ ಗಂಡಗ ಗಾರಿ
ತೋರಿಸಿ ಅಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿ ಕೊಟ್ಟಾರ ಮರತುಜಾ ಖಾದರಿ
ಏರು ॥ ಮನಸಾ ಹರುಷಾ ಪುರುಷಾ ಆಗಿ ಸಂತೋಷಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಬಂದ - ಮಂದಿ ಉಂಡ ಸಂತ ಆದರೂ
ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣರ ಮಹಿಮೆ ಕಣಗಂಡ ಕಂಡರೂ
ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಎದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಣ ಹಿಡಿದರೂ
ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣ ಉಳಿಸೀರಿ ಅಬರೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ
ಇನ್ನು ಮುಕ್ತಿಕೊಡಿಸರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮರತುಜಾ ಖಾದರಿ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಬಾಗಲಕೋಟವೊಳಗ ಲಚಮನಸಿಂಗನ ಶಾಹೀರಿ
ಬಂಗಾರ ಚೀಪ ಗಟ್ಟವರಿ ಕಸರ ಬಂದರ ತಗಿಯೋ ಛೀಮಾರಿ
ಏರು ॥ ಧೀರಾ ಪೀರಾ ದಸ್ತಗೀರಾ ಕರುಣಸಾಗರಾ

ಬ್ಯಾಲಿ ॥ ಕೇಸುಪೀರ ಗೌಸು ನಾಗುಗ ಲೇಸ ಮಾಡ್ಯಾರೋ
ಪಡಕ । ಬಂದ ಖಡಕ । ವೈರಿ ಹಿಡಕ । ಮುರದಾರೋ
ಮುರುಕ । ನೀ ಅಳಬುರಕ । ನಿನಗ ಕೇಳೂದಿಲ್ಲ ಯಾರೂ
ನೀ ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಬರೂದಿಲ್ಲ ಹೇಡಿ ಪೋಣಿಸಿ ಮೂಗಿನ್ಯಾಗ ಕವಡಿ
ಬೇದಾಡಬ್ಯಾಡೋ ನಿಗನಿಗರಿ ಮುಕಳಾಗ ಜಡೂತೀನಿ ಹಾರಿ

೫೩. 'ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾದ ಮಹತ್ವ'ದ ಪದಾ

ಬರಿ ಬಲ್ಲವರು ದೈವೆಲ್ಲಾ ಕುಂತ ಸಂತ । ಶ್ರೀಮಂತ ಕೂಡಿರಿ ಸಾಕ್ಷಾಂತ
ಮುಚ್ಚಿ ಇಡೂದಿಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಏಕಂತ ।
ತಿಳಿಪಡಿಸುವೆ ಮಾಡಿ ಸನುಮಂತ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು॥ ವಲ್ಲತ ಬ್ರಹ್ಮ ನಬಿಸಾಹೇಬ ಶರಣರನಾ
ಅಷ್ಟು ಶರಣರೊಳಗ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ । ಹೀಂಗ ಪದವಿ ಕೊಟ್ಟಾ
ಆ ಜಗದೀಶ ಜಗಭರಿತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು
ತನ್ನಿಂದಾ ತಗದ ಜ್ಯೋತಿ ನಬಿಸಾಹೇಬಗ ಮಾಡಿದನು
ಅವರಿಂದ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ಈಭೂಮಂಡಲನು
ಮಾಡ್ಯಾನ ಅರ್ಷ ಹರುಷಾಗಿ ತಾಂ ಮಹಾಕಲ್ಮಾ ಎಲ್ಲಾ ಸೊಂತಾ
ಅವನ ಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಎಷ್ಟಂತಾ ॥ ೧ ॥ ಪಲ್ಲ॥

ಇ॥ ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿ ಸಂಗತಿಲೆ ಸೊಂತ
ನಬಿಸಾಹೇಬರು ಮಸೂತ್ಯಾಗ ಕುಂತ
ಓದಿ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ತಿಳಿಪಡಿಸುವರೋ ನಕ್ಕೊಂತಾ
ಏರು ॥ ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗುವರೋ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೌದಂತಾ
ಅಂತಾ ವ್ಯಾಳೇಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಳ । ಯಹೂದಿ ಮಗಳ
ನಿಂತ ಕೇಳ್ಯಾಳ ಹೆಣಬಾಲಿ ಸುಂದರ ಕೋಮಲಿ ।
ಖರೇ ಪೈಗಂಬರ ಇದ್ದಾರ ಅಂತ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ
ಒಳೇ ಪ್ರೀತಿಲೆ ಓದಿಕೊಂತಾ ಹೊಂಟಾಳಲ್ಲಾ
ನಡುತಾಳ ನಡುಗಿ ನುಡುತಾಳ ಬಾಯಿಲೆ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ
ಮುಟ್ಯಾಳ ಮನಿಗೆ ವಯ್ಯಾರಿ ರೂಪಾಂತ ರೂಪ ಸುಂದರಿ
ತನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ತಾ ಆಗಿ ಶಾಂತ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಹೀಂಗ ವ್ಯಸನ ಆಕಿಗೆ ತಗೊಂತ

ಹಗಲಿ ಇರುಳು ನುಡಿವಳೋ ಕುಂತ ನಿಂತ
ಶಬ್ದಾ ಬಾಯಿಲೆ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಅಂತ । ಸಂಪೂರ್ಣ ತಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂತ
ಏರು ॥ ತಾಯಿ ಗಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಅಂತಾಳ ಮಗಳಿಗೆ
ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಮಾತ ತಿಳಿಸುವೆ ನಾ ತುರ್ತ .
ಕೇಳಿದರ ನಿನ್ನ ತಂದಿ ಕೊಂದ ಹಾಕ್ಯಾನ ಕೇಳ ಮೋಹನಾ
ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡು ಓದುದು ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಇದು ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಸನಾ
ಬಂದ ಅಷ್ಟರೊಳಗ ತಂದಿ ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ಬೇಮಾನಾ
ಹಿರ್ದ ಹತಿಯಾರ ಒಳಗ ಹ್ವಾದಾ ಎಳದ । ಮಗಳಿನ ಕೈಯಾ ಹಿಡಿದಾ
ಎತ್ಯಾನ ಕೈ ಮ್ಯಾಗ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಂತಾ ॥ ೩ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಇ॥ ತಾಯಿ ಮಮತಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೃಷ್ಟಾಂತ
ಕಂಡ ಹಿಡದಾಳ ಕೈಯ ಹೊಡಿಬೇಡಿರಂತ
ನಮಗ ಇರು ಮಗಳು ಒಬ್ಬಾಕಿ ಅಂತ
ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಳ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಅತಗೊಂಡ
ತಿಳಿಸಿ ಮಗಳಿಗೆ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಇದುದು ಬಿಡಿಸುವೆ ಅಂತ ।
ಒಯ್ದಾಳ ಪರಬಾರಿ
ಕೇಳ ಎನ್ನ ಸುಂದರಿ । ಇನ್ನಾರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಓದಬೇಡ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ
ತಾಯಿಗೆ ಮಗಳು ಇದರಂತೆ ನುಡಿತಾಳಲ್ಲಾ
ಎಂದಿಗೆ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಓದುದು ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ
ಹೋದರ ಹೋಗಲಿ ನನ್ನ ಜಲ್ಮಾ ಓದುವೆ ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಕಲ್ಮಾ
ಕೇಳ ತಾಯಿ ನಿನಗ ತಿಳಿಸಲಿ ಎಷ್ಟಂತ ॥ ೪॥

ಇ॥ ತಿಳಿಸಿ ಬ್ಯಾಸೊತ್ತ ತಾಯಿ ತಾ ಸೊಂತ
ಗಂಡಗ ತಿಳಿಸ್ಯಾಳ ಕೇಳೂದಿಲ್ಲಂತ
ರಂಬಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದೆ ಓದಬೇಡಂತ । ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ ಕಡಿಗೆ ಇಟ್ಟಾಳ ಪಂತ
ಏರು ॥ ಗಂಡಾ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೂಡಿ ಕುಂತ ಮಸಲತ ಮಾಡಿ

ತಗದಾರ ಹೀಂಗ ಕಲ್ಪನಾ ಹೊಡಿಬೇಕಂತ ಪ್ರಾಣಾ
ವಜ್ರದ ಉಂಗುರ ಕೊಟ್ಟಾರ ಕರದ ಮಗಳಿಗೆ ಆಕ್ಷಣಾ
ತಾಕೀತ ಕೊಟ್ಟಾನ ಉಂಗುರ ಕಳದರ ಹೊಡದೇನ ಪ್ರಾಣಾ
ಕೇಳಿ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಉಂಗುರ ತಗೊಂಡಾಳ ಮೋಹನಾ
ಇಟ್ಟಾಳ ಕೈಯಾಗ ನಕ್ಕೊಂತ ಬಾಲಿಯ ಮನಸಾಗಿ ಶಾಂತ
ಏನ ತಾಯಿ ತಂದಿ ಪ್ರೀತಿ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲಂತ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ರಾತ್ರಿ ವ್ಯಾಳೇಕ ಬಾಲಿಗೆ ನಿದ್ರಿ ಬಂತ
ಮಲಕೊಂಡಾಳ ಎದ್ದ ತಂದಿ ಸೊಂತ
ಮೆಲ್ಲಕ ಬಂದ ಉಂಗುರಾ ತಗದಾನ ನಕ್ಕೊಂತಾ
ಹೊಂಟಾನ ಆಗಿಂದ ಆಗ ಕುಣಕೊಂತಾ
ಏರು ॥ ಹೋಗಿ ಉಂಗುರಾ ನಗತಾ ಒಗದಾನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೇ
ನುಂಗಿತು ಉಂಗುರ ಒಂದ ಮೀನಾ ಹೊಂಟಾನ ಬೇಮಾನಾ
ತನ್ನ ಕುಲ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಔತಣಾ ಹೇಳೂತ ನಡದಾ
ಮನಿಯಾಗ ಮಗಳ ಎಚ್ಚರಾಗಿ ನೋಡ್ಯಾಳ ಎದ್ದಾ
ಅಂಗಿ ಕಿಸೇದಾಗ ಮುಂಗೈ ಹಾಕಿ ಉಂಗುರ ನೋಡ್ಯಾಳ ಖುದ್ದಾ
ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಉಂಗುರಾ ಆಗ್ಯಾಳಿ ಗಾಬರಿ । ಅಂತಾಳ ಬಂತ ನನಗ ಬಿರಿ
ದುಃಖಿಸಿ ನೆನಸ್ಯಾಳ ನಬಿಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಅತಗೊಂತ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ತಂದಿ ಕೇಳಿದರ ಏನ ಹೇಳಲೆಂತ
ಕಳಿದೀನಿ ಉಂಗುರಾ ಶಿರಾ ಹೊಡುತಾನಂತ
ದುಃಖ ಉಕ್ಕೂದು ಆಕೀಗೆ ಕುಂತ ನಿಂತ
ಇನ್ನ ಪಾರ ಮಾಡಬೇಕ ನೀನೇ ಭಗವಂತಾ
ಏರು ॥ ಖುದ್ದ ಯಹೂದಿ ಹ್ವಾದಾ
ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಬರುವಾಗ ಕೆಂಡ ಮೀನಾ
ಮಾರುವಲ್ಲೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನ ಅಲ್ಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಿಮ್ಮತ್ತ ಮೀನಾ

ತಗೊಂಡ ಮನಿಗೆ ಬಂದಾನು ತನ್ನ ಮಗಳಿನ ಕೈಯಾಗ ಕೊಟ್ಟ ಮೀನಾ
ಅಂತಾನು ತಡ ಮಾಡದೆ ಅಡಗಿ ಮಾಡವ್ವಾ ಕೇಳ ನೋಡೂನು
ಬರತಾರ ಊಟಕ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಓದ್ಯಾಳ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ
ಮೀನಾ ತಗೊಂಡಾಳ ಅಡಗಿ ಮಾಡತೇನಂತಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಮೀನಾ ಕೊಯ್ದಾಳ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾಅಂತಾ
ಕಣ್ಣೀಗೆ ಬಿತ್ತ ಉಂಗುರಾ ತಗೊಂಡಾಳ ನಕ್ಕೊಂತಾ
ಆಕಿ ಭಾವಕ ಮೆಚ್ಯಾನ ಭಗವಂತಾ
ಗುರ್ತು ಹಿಡದಾಳು ಉಂಗುರಾ ನನ್ನದು ಹೌದಂತಾ
ಏರು ॥ ಅಂಗಿ ಕಿಸೇದಾಗ ಉಂಗುರ ಹಾಕ್ಯಾಳ ಬ್ಯಾಗ
ಮಾಡ್ಯಾಳ ಅಡಗಿ ಪಸಂದಾ । ಕರಿಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾ
ಬಂದಾನ ತಂದಿ ಮನಿಗೆ ಸಂಗತಿಲೆ ಕರಕೊಂಡ ಬ್ಯಾಗ
ಮಾಡಿದ್ದ ಅಡಗಿ ಎಡಿ ಇಟ್ಟಾನ ಅವರ ಮುಂದ ಆಗ
ಕುಂತ ದೈವಲ್ಲಾ ಊಟಾ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮನಬಲ್ಲಾಂಗ
ಎಲ್ಲಾರ ಊಟ ಆದಿಂದ ಅಂತಾನ ಯಹೂದಿ ಕೈಮುಗದ
ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಓದತಾಳಂತಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಕೇಳ್ಯಾನ ಇದರ ಶಿಕ್ಷಾ ಏನ ಕೊಡಬೇಕಂತಾ
ಅಂತಾರ ಎಲ್ಲಾರು ಆಕೀನ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಂತಾ
ಕರೆತಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಸಭಾದಲ್ಲಿ ನಿಂತ
ಬೇಡ್ಯಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಂಗುರ ತಾ ಅಂತಾ
ಏರು ॥ ಆ ಬಾಲಿ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ ಓದಿ ಉಂಗುರಾ ತಗದ
ಕೊಟ್ಟಾಳ ಆಗ್ಯಾರ ಗಾಬರಿ । ಅಂತಾಳ ಸುಂದರಿ
ಕಳೆದ ಉಂಗುರಾ ನನಗ ಸಿಕ್ಕೀತು ದಯಾ ಕರುಣದಿಂದ
ಆ ಜಗಭರಿತನ ಪೈಗಂಬರ ನಬಿಸಾಹೇಬರಿಂದ
ಉದ್ದಾರ ಆತ ಜಲ್ಮಾ ಓದುವೆ ಕಲ್ಮಾ ಮನದಿಂದ

ಇಲ್ಲಂದರಹೊಡುತಿದ್ದಿ ಪ್ರಾಣಾ ಇಲ್ಲದೆ ನಿನಗ ಅಂತಃಕರುಣಾ
ಕೇಳಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ ಮನಸಿಗೆ ಹೀಂಗ ಬಂತ || ೯ ||

ಇ|| ತಿಳಿದಾರ ಖರೇ ಪೈಗಂಬರ ಧರ್ಮ ಹೌದಂತ
ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಾ ಏನ ಸುಡಬೇಕಂತ
ಓದಿಕಲ್ಮಾ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಆಗೂನಂತ
ಹೊಂಟಾರು ಎಲ್ಲಾರು ಧೀನ್ ಧೀನಂತ
ಏರು || ಸಂಗತೀಲೆ ಕರಕೊಂಡ ಆ ಬಾಲಿ ಮುಟ್ಯಾಳ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಭೆಟ್ಟಿ ಶರಣರಿಗೆ ಆಗಿ ತಿಳಿಸ್ಯಾಳ ಹರುಷಾಗಿ
ಬಂದ ಮಂದಿಗೆ ಕಲ್ಮಾ ಓದಸ್ಯಾರ ಪೈಗಂಬರಾ
ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಮಲ್ಲಿಕಲ್ಲ ಪೀರ ಜಾಹಿರಾ
ತಗೀಬೇಕ ಧರತಿ ಹೊಸಾ ಸರ್ತಿಗೆ ಹೀಂಗ ಶಾಹೀರಾ
ಅಂತಾರ ಹುಸೇನ ಮಿಯ್ಯಾ ಸಾರಿ । ಕೇಳೋ ಶಾಹೀರಾ ಚಂಡಕ ನರಿ
ಗುಂಡ ಒಗದೇನ ನನಗೂಡ ಇಡಬ್ಯಾಡ ಪಂತ || ೧೦ ||

೫೪. 'ಕಲಿಮಾ'ದ ಮಹತ್ತ್ವ ಹೇಳುವ ಪದಾ

ಕುಂತೀರಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಬುದ್ದಿವಂತ ಅನೇಕ । ಅಂತೇನಿ ಒಂದ ಪ್ರಸಂಗ
ಕೇಳಿ ದೈವಾ ಆದೀರಿ ದಂಗ ನುಡಿ ಕಡಿತನಾ
ಅಡಿಪ್ರಾಸ ಹೀಂಗ ಬರಲಿ ಬಹುಕಡಕ
ಏರು ॥ ಬಲ್ಲವನೆ ಬಲ್ಲಾ । ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕುಶಲಾ
ಅರಿಯದವಂಗ ಏನ ಠಾಂವಕಿ ಹುಡುಕಿ ತಗದೇನಿ ಸಂದಾ
ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಹೂಕಿ । ಹಾಡುವೆ ದುಂದಾ
ಮಂಡ ಹುಡುಗರು ದಿಟ್ಟ। ವೆಂಕಟಪ್ಯಾಟಿ ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟಿ
ತಿಳಿವಾಳಿ ಗೈಯಾಳಿ ಶಾಹೀರಾ ಕೇಳೋ ಕವಿ ಹರಕ ॥ ೧ ॥

ಅರಸ ಒಬ್ಬ ಪಟ್ಟ ಆಳುವಾ ಸರಸ । ಹರುಷಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಕ
ಆತನ ಹೊಟ್ಟೀಲಿ ಪುತ್ರೊಂದ । ಪ್ರೇಮಾನಂದ
ನೇತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಚಿತ್ರ । ಗೊಂಬಿ ಹಾಂಗ ಇದ್ದ ನಾಜುಕ
ಏರು ॥ ಇತ್ತ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸ । ಮನಸ ಆಗಿ ಹರುಷ
ತನ್ನ ಮಗನ ರೂಪ ಕಂಡ ಅರಸ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವನು
ಮನದಲ್ಲಿ ಹುಟಸಾಲಿ ಕಲಿಲಿಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದೆನು
ಇದ್ದಾನ ಒಬ್ಬ ಶಮರಂತ । ಆತನ ಊರಾಗ ಮಹಾಪಂಡಿತ ಕಲಿಸುನಾ
ಮನ ಸಂತೋಷಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರೀತೀಲೆ ದಿನದಿನಕ ॥ ೨ ॥

ಕಲ್ತಾನ ಸರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯೆ ಅರಸನ ಬಾಲಕ
ಈಸಾಯಿ ಆತನ ಧರ್ಮಾ । ಬಿಟ್ಟ ಹೀಂಗ ಓದುವಾ ಕಲ್ಮಾ
ಪ್ರೇಮ ಸೇವಕನಾಗಿ ನೆನಸುವಾ ನಬಿಸಾಹೇಬರನ ಕಡಿತನಕ
ಏರು ॥ ಒಂದಾನೊಂದ ದಿವಸ ಖಾಸ ಆಗಿ ರಾಜಹಂಸ
ಹೊಂಟಾನ ಸಾಲಿಗೆ ದಾರಿಯಲಿ ಹೀಂಗ ನಡುತಿದ್ದಾ ನಡಗಿ
ಆ ದಾರ್‍ಯಾಗ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಶಿರಬಾಗಿ

ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಮಿತ್ರಗ ಹೀಂಗ ಸರಪೊಂದು ಈ ದಾರ್‍ಯಾಗ
ಇರುವುದು ಖರೇ ಹೋಗಬೇಡ ಕಡದ ನೀ ಸತ್ತಿ ಹಕನಾಕ || ೩ ||

ಯಾರಮಾತ ಆ ಮಿತ್ರ ಕೇಳದೆ ಹೊಂಟಾನ ಆ ಕ್ಷಣಕ
ವೀರ ಶೂರ ಪುಂಡಾತ್ಮನು । ಖುದ್ದ ಸರಪ ಕಂಡ ನಿಂತಾನು
ಕಲ್ಮಾ ಓದಿ ಕಲ್ಲ ಅರಸ ತಗೊಂಡಾನ ಕೈಯಾಗ ಆ ಕ್ಷಣಕ
ಏರು || ಪರತ ನೋಡಿ ಎದ್ದಾ ಖುದ್ದಾ ಕಲ್ಲಿಲೆ ಒಗದಾ
ಆ ಸರಸ ಸತ್ತ ಬಿತ್ತ ಆಗಿತ್ತ ತುಣಕ
ಓದಿ ಕಲ್ಮಾ ಸರಪ ಹೊಡದ ಸುದ್ದಿ ಅರಸನ ತನಕ
ಮುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣಕ ಮೂರ್ಖ । ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತರ್ಕ
ಕರೆಸಿ ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ರೈತರ ಜನಕ ಸೋಸಿ ತನ್ನ ಮನಕ || ೪ ||

ತುರ್ತ ತಡಮಾಡದೆ ಹೂಡಿ ತಯಾರ ಮಾಡಬೇಕ
ದುಷ್ಟ ಎನ್ನ ಪುತ್ರಗ ಬ್ಯಾಗ ಹಿಡಿತಂದ ಆ ಹುಡಿಯೊಳಗ
ಕೂಡ್ರಿಸಿ ಒಯ್ದು ನಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೆ ಸಾಯಿ ಹೊಡಿಬೇಕ
ಏರು || ತಯ್ಯಾರ ಮಾಡಿ ಹುಡಿ ಓಡಿ ಅವನ ಕಡಿ
ಹೋಗಿ ಪುತ್ರಗ ಹಿಡಿತಂದ ಕುಂಡರಸ್ಯಾರ ಹುಡಿವೊಳಗ
ಒಳ್ಳೆ ತಯಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಾರ ಹುಡಿ ಸಮುದ್ರದೊಳಗ
ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಹೋದಾಡಿಕೊಂತ । ಹೋಗಿ ನಡುಸಮುದ್ರಕ ನಿಂತ
ಡಬ್ಬ ಆತ ಪುತ್ರ ಉಳದಾನ ಒಬ್ಬ ಕೇಳರಿ ಜನಲೋಕ || ೫ ||

ಬಂದ ತನ್ನ ತಂದಿಯ ಮುಂದ ಅಂತಾನ ಬಾಲಕ
ಕೇಳ ಖರೇ ಎನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಉಳಿತ ಎನ್ನ ಜಲ್ಮಾ
ಓದೋ ಕಲ್ಮಾ ಇನ್ನ ಸುಡೋ ನನ್ನ ಧರ್ಮಾ ಜಲ್ಮಾ ಇರುತನಕ
ಏರು || ಸಿಟ್ಟ ಆಗಿ ಮನಕ ಮೂರ್ಖ ಕರೆಸಿ ಜನಕ
ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ಅರಸ ನಿಷ್ಠುರ ಬಂದ ರೈತರ ಮುಂದ
ಎನ್ನ ಪುತ್ರಗ ಭಯಂಕರ ಗುಡ್ಡ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು

ನುಗಸಬೇಕರಿ ಮ್ಯಾಲಿಂದ । ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸರಿ ಬಂದ
ಕೇಳಿ ಕೈ ಪುತ್ರನ ಹಿಡಕೊಂಡ ನಡದಾರ ಎಲ್ಲಾರು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಕ ॥ ೬ ॥

ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಇದು ಸಾಂಬನ ಕೌತುಕ
ನೂರಾರು ಜನಾ ಸಂಗತಿಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಾರ ಹೊಡಿಯುದಕ
ಏರು ॥ ಪುತ್ರಗ ಬಂತ ನಗಿ ಬಾಗಿ ಅಂತಾನ ಕೂಗಿ ಯಾರಿಲ್ಲ ದಿಕ್ಕ
ಇಲ್ಲೆ ನನಗ ಸಂಬನ ಹೊರ್ತ । ಇಟ್ಟಾನ ತಂದಿ
ಪಂತ ಪ್ರಾಣ ಹೊಡಿಯಬೇಕಂತ । ಉಳಿಸಿದರ ಉಳಸ ಎನ್ನ ಜಲ್ಮಾ
ಸಾಕ್ಷಾಂತ ನೀ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾ । ದುರ್ಜನಾ ದುಷ್ಟರು
ಶ್ರೇಷ್ಠಾಗಿ ಸಂಗತೀಲೆ ನಿಂತಾರ ಕೊಲ್ಲುದಕ ॥ ೭ ॥

ಬಿಟ್ಟೇತ ಬಿರುಗಾಳಿ ಕೆಂದ ಹಾರತಿತ್ತ ಆ ಕ್ಷಣಕ
ಕಂಡ ಜನಾ ಗಾಬಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಾಕ್ಯಾರ ತೆಕ್ಕಿ
ತ್ರಾಣಗೆಟ್ಟ ಗಾಳೀಲೆ ಕಾಲ ನಿಂದ್ರುವಲ್ಲ ನೆಲಕ
ಏರು ॥ ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ನಡಗ ಹುಟ್ಟಿ । ಭೆಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದೆ ಉಸಲಗಟ್ಟಿ
ಹದ್ದ ಹಾರಿದಾಂಗ ಹಾರಿ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಬಿದ್ದೋ ಸತ್ತ ನೆಲಕ
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಯಾರ್‍ಯಾರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಸಿಲ್ಕ
ಉಳದಾನ ಒಬ್ಬ ಅರಸನ ಪುತ್ರ । ಬಿಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಹೊಂಟಾನ ವತ್ತರ
ಕರುಣೇಶ್ವರನ ಕರುಣದಿಂದ ಮುಟ್ಯಾನ ಮನಿತನಕ ॥ ೮ ॥

ಕಂಡ ಅರಸನ ಕಂದಗ ಮಂದಿ ಅನೇಕ
ಅಂತಾರ ಹೀಂಗ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರೇಮಾ । ಖರೇವಂತರು ಈತನ ಧರ್ಮಾ
ತಿಳಿದ ಅಳದ ಕೋಪ ಓದ್ಯಾರ ಕಲ್ಮಾ ಬೇಶಕ್
ಏರು ॥ ಕಂಡ ಅರಸ ನಾಚಿಕೆಯ ಚಾಚಿ । ತುಟಿಯ ಕಚ್ಚಿ
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ತೆಗ್ಗ ಕಡಸ್ಯಾನ ಹಮ್ಮ ಚೌಕ ನಾಲ್ವತ್ತ ಗಜಾ
ಮಿತಿಮೀರಿ ಕಟಗಿ ತರಿಸಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಯಾನ ಸೇಜಾ

ತನ್ನ ಧರ್ಮಾ ಬಿಟ್ಟ ನಡದವಗ । ನುಗುಸಿಕೊಡುರೊ ಬೆಂಕಿಯವೊಳಗ
ಸುಟ್ಟಾನ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಿ ಸಿಟ್ಟ ಆಗಿ ತನ್ನ ಮನಕ ॥ ೯॥

ಮತ್ತ ತದ್ರೂಪ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದಾಕ್ಷಣಕ
ಅಂತಾನ ಕೇಳವ್ವಾ ಕೆಡತಿ । ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡಿ ನಡತಿ
ಕೇಳಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಕೊಟ್ಟಾಳ । ಪುತ್ತರಾ ಬಾಳೂದು ಯಾತಕ
ಏರು ॥ ಅವಳ ಸಣ್ಣ ಕೂಸ ಅರಸ ಹಿಡಿದ ಖಾಸ
ನುಗಸ್ಯಾನ ಕರುಣಯಿಲ್ಲದೆ ಆ ಬೆಂಕಿಯವೊಳಗ
ಮತ್ತೊಂದ ಮಲಿಯ ಕೂಸಯಿತ್ತ ಆಕಿ ಬಗಲಾಗ
ಬೇಜರಬ ಮುಂದಕ ಹಸ್ತ ಚಾಚಿ ಅರಸ ।
ಕೂಸಿನ ಕಸ್ತ ಒಗದಾನ ಬೆಂಕ್ಯಾಗ ।
ಇದು ಕಂಡ ತಾಯಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತ ದುಃಖ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಬಂತ ಸಪ್ಪಳಾ ಹೀಂಗ ಅಂತ ಆ ವ್ಯಾಳೀಕ
ಆ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಕಂದ । ನುಡದ ತಾಯಿಗೆ ಪಡಿ ಆನಂದಾ
ಚಿಂತಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ಪಡಿ ಸಂತೋಷ ನೀ ನನ್ನದುಸಕ
ಏರು ॥ ಅರಸ ಬೆಂಕಿವೊಳಗ ನನಗ ಒಗದ ಕ್ಷಣಕ ಆಗೈತಿ ಸ್ವರಗ
ಏನು ಹೇಳಲಿ ಕುಂತೀನಿ ತೂಗುವ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲಿ
ರಂಭೇರ ನಾಗಕನ್ಯೇರ ತೂಗುತಾರ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತೀಲೆ
ಅಪ್ಸರೊಳಗ ಏಕಾಏಕಿ ಬೆಂಕಿ ಕೆಂಡ ಹಾರ್‍ಯಾವ ಮಿಕ್ಕಿ
ಸುಟ್ಟ ನಷ್ಟ ರಾಜ ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತ ಹತನಾಕ ॥ ೧೧ ॥

ಪ್ಯಾಟಿ ಪಟ್ಟಣಾ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಾಹೀರ ಮರ್ತೇಕ
ಮ್ಯಾಗಿನ ಓಣಿಗೆ ಹೊಸಪ್ಯಾಟಿ ಕೂಡಿ
ಸಾಲಿಗೆ ಸಾಲಾ ಹಚ್ಯಾರ ಅಂಗಡಿ
ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟ ಅದು ಪುಂಡ ಇರುವುದು ಕೇಳರಿ ಜನಲೋಕ
ಏರು ॥ ಸಿಕ್ಕಿ ಶಾಹೀರಾ ಬಂದ ಇಂದ ತೀರಿ ಹೋಗಲಿ ನಂದು ನಿಂದು

ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರ ಕಸ್ತ ಕಳಿಸುವೆ ಮಾನ ನಾನಾ
ಮಡ್ಡಿಮ್ಯಾಲೆ ಇರತಾರ ಪೀರ ಮಲ್ಲೇ ಕಲ್ಲ ಹುಸೇನಾ
ಹುಸೇನಮಿಯಾನ ನುಡಿ ಕಟಬಂದಾ । ಕೇಳಿ ವೈರಿ ಆಗಿ ಸುಂದಾ
ಕುಂತಾನ ಕುಂತಲ್ಲೆ ಉಸರ ಹಾಕುತ್ತ ತಪ್ಪಿ ತನ್ನ ದಿಕ್ಕ ॥ ೧೨ ॥

೫೫. ನಮಾಜಿನ ಮಹತಿ ಹೇಳುವ ಪದಾ

ಚಿತ್ತಯಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ದೈವಾ । ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದನುಭವಾ
ಭಕ್ತವಂತರಿಗೆ ದೇವಾ ಅನುಕೂಲಾ
ಏರು ॥ ನಡೆದರ ಏಕೆ ನಿಷ್ಠಿ । ಇರುವುದು ಸಾಂಬನ ದೃಷ್ಟಿ
ಮರ್ತ್ಯದೊಳಗ ಹುಟ್ಟಿ। ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯೂದು ಘಟ್ಟಿ
ಸಾಂಬಶಿವಾ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸಂಗತಿ । ಇಂದ ಮಾರಿ ತೋರಿಸೂವದೈತಿ
ಬಯ್ಯಬೇಕ ಕಟ್ಟಿಗೊಂಡ ಬುತ್ತಿ ಹಿಂಬಾಲಾ ॥ ೧॥

ಇ॥ ತಿಳಿದಿಲ್ಲೋ ಸಾಂಬನ ಆಟ । ನಾನಾ ಪರಿ ತಂದ ಸಂಕಟಾ
ನೋಡುವನೋ ಮನುಷ್ಯಾರ ನಿಷ್ಠಾ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಸಹಿತಾ ।
ಕುಂದ್ರಬಾರದು ಸಾಂಬನ ಮರತಾ
ಇಡಬೇಕು ಏಕಚಿತ್ತಾ । ನಮಾಜು ಮಾಡಿ ಐದು ಹೊತ್ತಾ
ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೂರ್ಣಾ । ಮಾಡುವ ಅಂತಃಕರಣಾ
ಹೇಳುವೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣ ಇನ್ನುಮ್ಯಾಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಒಂದು ಊರಾಗ ಸತಿಪತಿ ಇದ್ದರು ।
ಗಂಡನದು ಬೋಳ್ಯಾಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಿತಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಡತನ ಮನಿಯಾಗ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟ ಸಾಂಬನ ಮ್ಯಾಗ
ಐದಹೊತ್ತ ತಪ್ಪದಾಂಗ ನಮಾಜ ಮಾಡಿ ನೆನಸುವ ಶಿವಗ
ಮನಯೊಳಗ ಇತ್ತು ಕಠಿಣಾ । ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣಾ
ಸತಿಯಿದ್ದಾಳಾ ಬೆಂಕಿ ಹೆಣ್ಣಾ ಮಹಾಜಾಲಾ ॥ ೩ ॥

ತಿನ್ನುವಳು ಗಂಡನ ಜೀವಾ ॥ ಇವಂಗಾರ ಬರವಲ್ದು ಸಾವಾ
ಬಡದೈತಿ ನಮಾಜಿನ ದೆವ್ವಾ ಫಲವಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ನಮಾಜಂತು ಬಿಡವಲ್ಲಿ

ಮಸೂತಿ ಹಿಡಿದ ಹಗಲುರಾತ್ರಿ ಶಿವನೆ ಶಿವನೆ ಅಂತಿದಿ ಖಾಲಿ
ನಿನಗಿಲ್ಲ ಸಂಸಾರ ಚಿಂತಿ ಬಡದೈತಿ ನಮಾಜ ಭ್ರಾಂತಿ
ಸಂಜೀಕ ಏನ ಚಿಂತಿ ಅಟಗೋಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಮರುದಿನ ಹರಿಯಾಗ ಎದ್ದಾ । ನಮಾಜ ಮಾಡಿ ಸಾಂಬಗ ನೆನದಾ
ಕೂಲಿಯವರ ಸಂಗತಿಲೆ ನಡೆದ ಹಿಂಬಾಲಾ
ಏರು ॥ ಹೀಂಗ ಇತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ನಿಯಮಾ ।
ಕೂಲಿಯವರು ಆದಿಂದ ಜಮಾ
ಮನಸಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಇಸಮಾ । ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು ಸುಮ್ಮಾ
ಬಂದಾರ ಊರ ಕಮತರು । ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆದಾರು
ಬಡ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಬಡವಗ ಯಾರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಕುಂತಾನ ಉದಾಸವಾಗಿ ಹ್ಯಾಂಗ ಹೋಗಲಿ ಮನೆಗೆ
ಏನು ಹೇಳಲಿ ಹೆಣತಿಗೆ ಕಾಡುಕಾಲಾ
ಏರು ॥ ಮನಸಿಗೆ ಅನಿಸಿತೋ ಕೆಟ್ಟಾ । ನೀರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಹೊಂಟಾ
ಸಾಂಬಗ ಮ್ಯಾಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಾ । ಊರ ಹೊರಗ ಹೋದಾನು ನೀಟಾ
ಕುಂತಾನು ಹೋಗಿ ಅಡಿವ್ಯಾಗ । ಸಂಜೀತನ ಶಿವನ ಸರಣ್ಯಾಗ
ಇಷ್ಟ ಆದ್ರೂ ನಮಾಜಿನ ಗುಂಗು ಬಿಡವಲ್ಲಾ ॥ ೬॥

ಇ॥ ಸಂಜೀಕ ಬಂದಾ ಮನಿಗೆ । ಅಂಜೂತ ತನ್ನ ಹೆಣತಿಗೆ
ಸತಿ ಎಂದಳು ಎಲ್ಲಿ ಐತಿ ನಿನ್ನ ಕೂಲಿ ಮೊದಲಾ
ಏರು ॥ ಅಂತಾನ ಹಿಡಿದೀನ ಕೆಲಸ । ಎಂಟು ದಿನ ಕರಾರಾ
ಮಾಡ್ಯಾರ ಸಾವಕಾರ । ತೆರಿತು ನಮ್ಮ ಹಣೆಬಾರಾ
ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ದುಡುಕಿ ಚಿಂತಿ । ಹ್ವಾರೆ ಬಹಳ ಐತಿ
ಹತ್ತುವದು ವರುಷಾನ ಗತಿ ಬ್ಯಾರಿ ಕಾಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಕಿರಿಕಿರಿ ತಾಳಲಾರದಕ ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ಯಾನ ಹಿಂತಾ ಮಲಕ

ಸತಿ ವಟಗುಡಲಾಕ ಹತ್ಯಾಳಲ್ಲ ॥
ಏರು ॥ ಜರಾ ನಿಮಗಿಲ್ಲರಿ ಬುದ್ಧಿ । ಮರತ ಕುಂತಿ ಮನಿಯಾನ ಸುದ್ದಿ
ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಉಪವಾಸ ಬಿದ್ದಿ । ಕೂಲಿ ಮಾಡೂದುಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿ
ಅಂತಾನ ಕೇಳ ಸುಂದರಾ। ಜುಲಿಮಿಯಿಂದ ಕೂಲಿ ಕೇಳಿದರ
ನಾಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಡಗೀಡ ಅಂದಾರು ಭಾರಿ ಅಮಲಾ ॥ ೮ ॥

ಕಡಾಕಟ್ಟಿ ಏನರಾ । ನಡಸಬೇಕು ಇದು ಒಂದು ವಾರ
ತಂದ ಕೊಡತೀನಿ ಪಗಾರ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ದಿನಂಪ್ರತಿ ಹೋಗಿ ಅಡವ್ಯಾಗ । ಕುಂತ ಶಿವನ ಸ್ಮರಣೀಯೊಳಗ
ಎಂಟು ದಿನ ಹೋದಾವು ಹೀಂಗ ನಿಂದರಕೀಲಿ ನೀರ ಕುಡದಾಂಗ
ಮುದ್ದತ್ತುಯಿಟ್ಟ ದಿನದ್ದು । ಹೇಳಿದ್ದು ಹೆಣತಿ ಮುಂದಾ
ಬರಿಕೈಲಿ ಬಂದಾ ಮನಿಗೆ ನಿರವಾಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಬರಿಕೈಲಿ ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ಸತಿ ಆದಾಳೋ ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿ
ತಗದಾನ ಮತ್ತ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ ಬಂದ ಅಕಲಾ
ಏರು ॥ ಸಾವಕಾರ ಊರಾಗ ಇಲ್ಲಾ । ನಾಳಿಗೆ ಬರತಾನಲ್ಲಾ
ಹೊಲದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಚೀಲಾ । ತರತೇನಿ ಸಾಮಾನ ಎಲ್ಲಾ ॥
ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾದಿಂದ ಚೀಲಾ ಕೊಟ್ಟಳು ಹೊಲದ
ತಗೊಂಡ ಸಾಂಬಗ ನೆನದಾ ಹೈ ಅಲ್ಲಾ ॥ ೧೦॥

ಕುಂತಾನ ಹೋಗಿ ಅಡಿವ್ಯಾಗ । ಕಳಕಳಿ ಹುಟ್ಟಿತೋ ಶಿವಗ
ಕಳಿಸಿದಾ ಜಿಬರಾಯಿಲಗ ತತ್ಕಾಲಾ
ಏರು ॥ ಜಿಬರಾಯಿಲಗ ಆದೀತೋ ಹುಕುಮಾ ।
ಸಂಗತೀಲೆ ಒಯ್ಯಬೇಕ ರಕಮಾ
ಸವಿಯದಾಂಗ ಎಳೀಳು ಜಲ್ಮಾ । ನ್ನನ ಭಕ್ತ ಬಿಡತಾನ ಶ್ರಮಾ
ಜಿಬರಾಯಿಲ ಆದ ತಯಾರಾ । ಮುದುಕನ ರೂಪಾ ತೊಟ್ಟು
ಬಡವನ ಮನಿಗೆ ಹೊಂಟಾ ತಡಾಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥

ಮನಿಯೊಳಗ ಇದ್ದಾಳೋ ಬಾಲಿ । ಮುಂದ ಇಟ್ಟ ರೋಖಡಿ ಥೈಲಿ ।
ತಗೋ ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಕೂಲಿ ಕಳಿಸ್ಯಾನಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕೊಟ್ಟ ರಖಮಾ ಜಿಬರೀಲ ಹೋದಾ ।
ಮನಶಾಂತಿ ಆದೀತು ಹೆಣತೀದಾ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಗಂಡಗ ಈ ಬೇಧ । ಚಿಂತ್ಯಾಗ ಅಡಿವ್ಯಾಗ ಕುಳಿತಿದ್ದಾ
ಈಗ ನನಗ ಬಂದೈತಿ ಬಿರಿ । ಹೆಣತಿಗೆ ಹ್ಯಾಂಗ ತೋರಿಸಿಲಿ ಮಾರಿ
ಇಂದ ನನಗ ಹರುತಾಳ ಕೋರಿ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇ॥ ಮತ್ತೊಂದು ಮಸಲತ್ತು ಹುಡುಕಿ । ತಗದಾನೋ ಹಾಕಿ ಹಂಚಿಕಿ
ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿ ಬಂತೋ ಬೇಸರಕಿ ಕಡೇ ಮಜಲಾ
ಏರು ॥ ಅಂತಾನ ತೂ ಹೈ ಅಲ್ಲಾ । ತುಂಬಿದಾನ ಖಾಲಿ ಚೀಲಾ
ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು ಉಸುಕೀನ ಮಳಲಾ । ಹೊತಗೊಂಡು ಬಂದಾ ಮನಿಗೆ
ಸತಿಯಳು ನಿಂತಿದ್ಲೊ ಬಾಗಿಲಿಗೆ । ಎದಿವೊಡಿತೋ ನೋಡಾಣ ಆಕಿಗೆ
ಗಂಡಗ ಮನದಾಗ ಬಿತ್ತೋ ಭುಗಿಲಾ ॥ ೧೩ ॥

ಕಂಡ ಗಂಡಗ ಅಂದ್ಲೊ ಸುಂದರಾ । ಜಳಕಕ್ಕ ಇಟ್ಟೇನಿ ನೀರಾ
ಅಡಗಿ ಮಾಡೇನಿ ತಯಾರಾ ನಡಿಯಿರಿ ಮೊದಲಾ ।
ಏರು ॥ ಗಂಡಗ ತಿಳಿದ ಬಿದ್ದೀತೋ ಗುಮ್ಮಾ । ಚಮತ್ಕಾರ ತಿಳವಲ್ಲದಂದಾ
ಇಷ್ಟಯೆಲ್ಲಾ ಬಂತೋ ಎಲ್ಲಿಂದಾ । ಸತಿ ಅಂದ್ಲೊ ಕೂಲಿ ನಿಮ್ಮದಾ
ಕೊಟ್ಟ ಹೋದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ । ಲೆಕ್ಕಯಿಲ್ಲದ ರೂಪಾಯಿ ರೊಕ್ಕಾ
ಗಂಡ ತಿಳಿದ ಶಿವನ ಕೌತುಕಯಿದು ಎಲ್ಲಾ ॥ ೧೪ ॥

ಖೊಟ್ಟಿ ಜಾತಿ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು । ತಂದಹಾಕಿದರ ಗಂಡ ಅನ್ನುವರು
ಇಲ್ಲಂದರ ಕಳಿತಾರ ಅಬರು ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಗಂಡಗ ಅಂತಾಳೋ ಕುಂತಾ । ಇದು ಏನ ತಂದೀರಿ ಮತ್ತಾ
ಗಂಡ ಅಂತಾನ ಥೋಡಾ ಬಹುತಾ । ಉಳಿದದ್ದು ತಂದೇನಿ ಹೊತ್ತಾ
ಸರಿವ್ಯಾನ ಅಂದ ಬಿಸಮಿಲ್ಲಾ । ಉಸಗ ಹೋಗಿ ರತ್ನದ ಹರಳಾ

ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಮನಿ ತುಂಬಯೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೫ ॥

ಇ॥ ಗಂಡಗ ಅಂತಾಳೋ ನಾರಿ । ಅದಾಯೆಂತಾ ಸಾಹುಕಾರ ಭಾರಿ
ನನಗ ಜರಾ ತೋರಿಸರಿ ಮಾರಿ ನೋಡಿಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಗಂಡ ಅಂದಾ ಕೇಳ ಕಮಲಾ । ಅಂವಾ ಹೀಂಗ ಕಾಣೂದಿಲ್ಲಾ
ಒಡದ ಹೇಳ್ಯಾನ ಎಲ್ಲಾ । ಹೀಂಗೈತಿ ನಮಾಜಿನ ಫಲಾ
ಸತಿಯಳು ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಹಿಡಿದಾಳ ಗಂಡನ ಪಾದಕ ಬಿದ್ದಾ
ಇಟ್ಟಾಳೋ ನಮಾಜಿನ ಬಿರದಾ ಬಿಟ್ಟ ಕಬೂಲಾ ॥ ೧೬ ॥

ಇ॥ ಕಷ್ಟ ಬಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಠಾ ಹಿಡಿ । ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡಿ
ಸತ್ತಿಂದಾ ಸಿಗೂದಿಲ್ಲಾ ಹಿಂದಾಗಡಿ
ಏರು ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಾಗ । ಇರುವುದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗ
ಪೀರ ದಸ್ತಗೀರನ ದರಗಾ । ಜಾಗಾ ನೋಡಿ ಹೂಡಿದಾರೋ ಪಾಗಾ
ಕೇಸು ಪೀರ ಮತಿ ಕೊಟ್ಟ ಕರದಾ
ನಾಗೂ-ಗೌಸೂನ ಕವಿಗಳ ಹಿರದಾ ॥ ೧೭ ॥

೫೬. ಹಜ್ ಯಾತ್ರೆಯ ಪದಾ

ಬಯ್ಯಾನ ಕೇಳರಿ ಇಟ್ಟದ್ಯಾನಾ । ಅರಸ ಅಬ್ರಾಹಮ್‌ದು ವರುಣಾ
ಏರು ॥ ಹ್ಯಾಂವ ಮಾಡಿ ಸುಳ್ಳ ಸಾವಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ । ಭವಿ ಮನಸ್ಯಾನ ಕವಿ
ನಡುದಿಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಕಲ್ಪನಾ । ಹಜ್ ಮಾಡೂದಕ ನಮಿಸಿ ಮಕ್ಕೇಕ
ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುದ್ಯಾಕ । ನನ್ನ ದೇಶದಾಗ
ಇನ್ನೊಂದುಕಟ್ಟಿಸಿ ಹಜ್ಜ ಮಾಡಿಸಬೇಕ ಮಕ್ಕೇಕ
ಮರಸಿ ಅಂತ ಪಂಥ ಹಾಕಿ । ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಿಸಿದಾನ ಪಾಯಾ ಪ್ರಮಾಣಾ ॥೧॥

ಇ॥ ಮಕ್ಕೇದ ತೋಡಿ । ತಯಾರ ಮಾಡಿ ಅಂತಾನ ಸರೂಜನಾ
ಏರು ॥ ಹುಕುಮದಾರ ಹೀಂಗ ಹುಕುಂ ಮಾಡಿದಾನ ।
ಬರ್‍ರೀ ಹಜ್ಜ ಇಲ್ಲಿಮಾಡ್ರಿ
ಮಕ್ಕೇದು ಬಿಡ್ರಿ ಪಯಣಾ । ಅಂವಾಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ।
ಕೇಳವಲ್ಲರು ಯಾರು
ಮಕ್ಕೇಕ ನಡೆವರು । ಸಿಟ್ಟೀಲೆ ಕರಕರ ತಿಂತಾನ ಹಲ್ಲಾ ।
ಕೆಡವಿ ಬಿಡಬೇಕ ಮಕ್ಕೇದ ಇಮಲಾ
ಖೊಟ್ಟಿ ಅಬ್ರಾಹಮ್‌ನ ಹೊಟ್ಟೆವೊಳಗ ಹುಟ್ಟೀತ ದುರ್ಗುಣಾ ॥ ೨॥

ಮನಗಂಡ ದಂಡ ಕರಕೊಂಡ ನಡದಾನ ಪುಂಡ ಪೈಲ್ವಾನ
ಏರು ॥ ಆನಿವಂಟಿ ಸವಾರಿ ಕುದುರಿಮ್ಯಾಗ ಬಂದಾರ ।
ಮಕ್ಕೇದ ಮಂದಿ ಅಂಜಿ ।
ಊರ ಬಿಟ್ಟಾರ ಆಕ್ಷಣಾ । ಗುಡದಾಗ ಹೋಗಿ ಕುಂತಾರ
ಅಡಗಿ ನೆನಸುತ್ತ ಶಿವನಿಗೆ
ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಅರಸ ಅಂದಾ ಅನುಮಾನ ಯಾಕ ।
ಕೆಡುವರಿ ಈ ಮಕ್ಕೇದ ಕಾಬೇಕ
ಅನಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತಮಾಮ । ಕೆಡವಬೇಕೆಂದ ಬೇಮಾನಾ ॥ ೩ ॥

ಸಜ್ಜಾದ ಆನಿ ಒಂದ ಹೆಜ್ಜಿ ಮುಂದ ಇಡವಲ್ದು ಆ ದಿನಾ
ಏರು ॥ ಅರಸ ತರಿಸಿದ ಸ್ವತಹ ಕುಂಡರೂದು ಆನಿ ಇತ್ತ
'ಮಹಾಮೂದಿ' ಅನ್ನೂದು ಬಾರಿ ಸೈತಾನ ।
ಆ ಆನಿ ಆದಿನಾ । ಕೊಡವಲ್ದು ಬೆನ್ನಾ
ಬಹುಮಾಡ್ಯಾರ ಯತನಾ । ಕುಂತಾನ ಮತ್ತೊಂದು ಆನಿಗೆ ತರಿಸಿ
ಅಂತಾನ ಕಾಬೇಕ ನಾ ಪುರಮಾಸಿ ।
ಕೆಡವಿಬಿಡತೇನಿ ನೆಲದ ಸಮಾ ಹತ್ತದಾಂಗ ಖೂನಾ ॥ ೪ ॥

ಶಿವಸಾಂಬ ಮನಸಿಗೆ ತಂದಾ ಕಾಬಾ ಮಾಡೂದು ರಕ್ಷಣಾ
ಏರು ॥ ಕಳಿವಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲಿ ಮಿಗಿಲಾ
ಅಬಾಬಿಲ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟ ಭಗವಾನಾ
ಒಂದೊಂದರ ಹತ್ತಿರ ಹಳ್ಳ ಇದ್ದವು ಮೂರ ಮೂರಾ । ಚನ್ನಂಗಿ ಪ್ರಕಾರ
ಒಂದ ಬಾಯಾಗ ಎರಡು ಕಾಲಾಗ ।
ಎರಡಾ ಒಗುತ್ತಿದು ಒಗದಾಂಗ ಬಂದೂಕ ಗುಂಡಾ
ನೆತ್ತಿಗೆ ಒಡದು ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಾಣಾ ॥ ೫ ॥

ಇದರಂತೆ ಅಬ್ರಾಹಮ್‌ನ ದಂಡ ಸತ್ತಿತ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಒಂದ ಕ್ಷಣಾ
ಏರು ॥ ನೋಡಿ ಅರಸಾ ಓಡಿ ಹ್ವಾದಾ ಕಾಬಾ ಬಿಟ್ಟ
ಹೋಗಿ ಮನಿಮಂದಿಗೆ ಹೇಳತಾನ ಆದ ಲಕ್ಷಣಾ
ಇನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಆದೀತ ಮಹಾಕೋದಂಡಾತ ನಿಕಾಲಿ
ಜೀವಾ ನಂದು ಉಳಿದಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿಂದಾ।
ಮಾರಿ ನೋಡತಿದ್ದಿಲ್ಲ ನೀವು ನಂದಾ
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದ ಬಂತ ಅಬಾಬಿಲ್ಲ ಅವನ ಮನಿತನಾ ॥ ೬ ॥

ಗಾಬಾಗಿ ಅರಸ ಮಂದಿಗೆ ಅಂದಾ ಇದರಂತೆ ವರಣಾ
ಏರು ॥ ಹಳ್ಳ ಒಗೀತ ಅರಸಗ ಅಬಾಬಿಲ್ಲ
ನೆತ್ತಿಗೆ ಬಡದು ಸತ್ತಾನ । ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಮಾಡಿ ದುರ್ಗುಣಾ

ಬಾಗಲಕೋಟ ನಾಕು ಬಾಜಾರ ಪ್ಯಾಟಿ । ನಡು ಊರಾಗ ಪೀರನ ಕಟ್ಟಿ
ದಸ್ತಗೀರ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟ ನಮ್ಮ ತಲಿಮ್ಯಾಗ ।
ಕೇಸುಪೀರ ಮತಿ ಕೊಟ್ಟಾರು ನಮಗ
ನಾಗೂ-ಗೌಸು ವೈರಿ ಮುಕಳಾಗ ಬಡದಾರ ಕಿಬ್ಬಣಾ ॥ ೭ ॥

೫೭. ಕುರಾನದ ಮಹತಿ ಹೇಳುವ ಪದಾ

ಜಗಭರಿತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾರ ತಾನೇ ಭಗವಂತಾ
ಸರೂ ಜೇಂವಾ ಸಲುವಾಂವಾ ಸಂಬಾ ಕೈಲಾಸನಾಥ । ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಅಂತಾ
ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡಿಬೇಕ ಶಿರಬಾಗಿ ।
ಹಮ್ಮ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕ
ಬ್ರಹ್ಮ ಬರದ ಬರಿಗಿ । ಸೃಷ್ಟಿ ನೇಮ ಅದುರುಷ್ಟ
ಬರದದ್ದು ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪದು ಯಾರಿಗಿ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ನಯಿ ಬಯ್ಯಾನ ಕೇಳರಿ ಧ್ಯಾನಿತ್ತ ಇಟ್ಟ ಸರ್ವಜನರಾ
ತಪ್ಪ ಆದರ ಮಾಫ ಮಾಡರಿ ಕೋಪಿಸದೆ ಬಲ್ಲವರಾ
ನೆನಪ ಮುತ್ತ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಎಣಿಸಬೇಕ ಅಕ್ಷರಾ
ತರಕ ಇಟ್ಟಾ ಶಾಯೀರಾ ಕವಿ ಮಾಡ ಹಿಂತಾ ॥ ೧॥

ಇ॥ ಮೌಲಾನಾರುಮ ಅನ್ನಾವರು ಇದ್ದಾರಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ
ತಪ್ಪದೆ ಐದುಹೊತ್ತು ನಮಾಜ ಮಾಡುರ ಮತ್ತಾ । ವಿದ್ವೆವಂತಾ
ಏರು ॥ ಪರಮಾತ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮನಸಿಗೆ
ಮಸ್ತ ಧನ ದೌಲತ್ತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ ಗೊತ್ತು ಇದು ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ
ದಂಡ ತಂಡಿಗೆ ತಂಡ ಇಟ್ಟ ಮನಗಂಡ ಕಾಲಾಳ ಮಂದಿಗೆ
ಅರಸನ ಗತಿ ಸರಸ ಇದ್ರ ಸರಸ ಸದಾ ಸಂಪತ್ತಕ
ನಾಡಿನೊಳು ಈಡ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಮೂಡು ಮುಣುಗು ತನಕ
ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಪಂಡಿತರು ಇರತಿದ್ದರು ಖಿದಮತಕ
ಸುಳ್ಳ ಅಂದಿ ಶಾಯೀರ ಮಾತ ಸಿದ್ದಾಂತಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಒಂದ ದಿನಾ 'ಕುರಾನ ಷರೀಪ' ಓದತಿದ್ರ್ಯೋ ಕುಂತಾ
ಬಂತ ಬಂದ ಹಿಂತಾ ಆಯತಾ ಬರೆದಿದ್ದ ಲಿಖಿತಾ । ಹಾಕಿ ಗಣತಾ
ಏರು ॥ ಆಯತದ ಅರ್ಥಾ ಕೊಡಕೇನಿ ಇಜ್ಜತಾ

ಮನಾ ಬಂದಾರ ಪುನಾ ಆತನ ಗನಾ ಇಡತೇನಿ ಜಲ್ಲತ್ತಾ
ಈ ಮಾತ ಮೌಲಾನಾರುಮ ಇವರ ಮನಕ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಪಸಂದಾ
ಮುಂದ ಕೇಳರಿ ಒಂದ ದಿನಾ ದಂಡ ತಗೊಂಡ ಸಂಗತೀಲೆ
ಬ್ಯಾಟಿ ಆಡುಕ ಹೊಂಟಿದಾರ ಕಟ್ಟಿನಡಾ ಅರತೀಲೆ
ಬೆದರಿಬಂದ ಚಿಗರಿ ಚೆಂದ ಕುದುರಿ ಮುಂದ ಹಾವುತಲ್ಲೆ
ಕುಂತಿದಾರ ಕುದುರಿಮ್ಯಾಲೆ ಮೌಲಾನ ಸ್ವೆಂತಾ || ೩ ||

ರವುಸಿಲಿಂದ ಚಿಗರಿ ಹಿಂದ ಕುದುರಿ ಜಿಗಿಸುತಾ
ಹೆಚ್ಚಿದಾರ ಇಚ್ಛಾ ಆಗಿ ಮನದಾಗ ಪುರತಾ ಹಿಡಿಬೇಕಂತಾ
ಏರು || ಆ ಚಿಗರಿ ಚಾಲಾಕ ಜಿಗುತಿತ್ತ ಅಲಕ | ಮೂರ ಮಳದಾಗ ಫರಕ
ಆಗಿ ಹೊತ್ತ ಚೀನ ದೇಶಕ | ಗಪ್ಪ ಆದೀತ ಏಕ
ಮೌಲಾನ ಹೈಪ ಆದಾರ ಮನಕ
ಕುದುರಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ಯಾರ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಕಾಲಾಳು
ಚಿಂತಿವೊಳಗ ಹೊತ್ತ ಮುಳುಗಿ ಕತ್ತಲಾಗಿ ಬಿತ್ತ ಕಾಳಾ
ಕುದುರಿ ಕಟ್ಟಿ ಮಲಗಿದಾರ ನಿದ್ದಿಯಲ್ಲಿಂದ ಬಂತ ಗೋಳಾ
ನೆಪ್ಪ ಆತ ಗಪ್ಪನೆ ಆಗ ಕುರಾನದಾನ ಮಾತಾ || ೪ ||

ಇ|| ಚೀನಾ ದೇಶದಾಗ ಗನಾ ತುಡುಗಾ ತಾ ಆಗಿದ್ದ ಶಮರಂತಾ
ತಿರಗತಿದ್ದಾ ಆ ಕುದುರಿ ಸವಾರಾ ಹಿಡಬೇಕಂತಾ ತುಡಗಗ ತುರತಾ
ಏರು || ಸವಾರಾ ಆದಿನಾ ತಿರುಗುತಾ ವನಾವನಾ |
ನೆದರ ಹಚ್ಚಿದ ಕುದುರಿ ಕಟ್ಟಿ
ಬೆದರ ಮಲಗಿದ ಮೌಲಾನ |
ಹಿಡದ ಮುಸುಕಿ ಬಿಗದ ಮೈದಾನ ತುಡುಗ ತಿಳಿದ
ಬೇಮಾನಾ | ತಂದ ಅರಸನ ಮುಂದ
ಅಂದಾ ಕೊಂದಾ ನಿಂವಾ ಬಹುಜನಕ
ಸಕ್ತ ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟಾ ಅರಸ ಪಕ್ಕಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡುದಕ

ಕಡಸಿ ಕೈಕಾಲ ಒಗಸಿದಾನ ಅಗುಸಿ ಹೊರಗ ಮೈನಾದನಕ
ಕೂಳ ನೀರ ಇಲ್ಲದೆ ತಾನೆ ಹೋಗಲಿ ಸತ್ತಾ ॥೫॥

ಮೌಲಾನಾರುಮ ಮನದಾಗ ಅಂದ್ರ ಖುದಾವಂದನಾ ಮಹಿಮಾ
ಅಗಾಧ ಇದು ನಿನ್ನ ಕುಜರತಾ ಹೌದ ಅನಂತಾ
ಏರು ॥ ಮನಿಮಾರು ಬಿಡಿಸಿ ದೌಲತ್ತಕ ಅಗಲಿಸಿ ।
ಫಂದ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲೇ ತಂದ
ನನಗ ಒಗದಿ ಕೈಕಾಲ ಕಡಿಸಿ । ದಾಹಾ ತಾಳದೆ ದೇಹಾ ನಿನ್ನ ಜೇಂವಾ
ಆಗೂದು ಕಸಿವಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ತಾ । ನಿಷ್ಠೇವಂತ
ಮವಲಾನು ಕೂಳು ನೀರಿನ ಧ್ಯಾನಾ
ಇಲ್ಲದ ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ 'ಕುರಾನ' ಒಂದೇ ಸವನೆ ।
ಸಾಂಬಶಿವನ ವಂದಿಸಿ ಮಾಡುರು ಪಠನಾ
ಅಲ್ಲಿ ಮಂದಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ ಅಂತಾರ ಓದಾಂವ ಇವರಂತಾ ॥೬॥

ಹೀಂಗ ಪಂಡಿತರ ಯಾಳೇ ಬರಬಾರದ ಹಿಂತಾ
ಉಣಿಸುದಕ ಅರಸನ ಹುಕುಮಾ ಇತ್ತರಿ ಸಕ್ತಾ ಕೊಡಬಾರದಂತಾ
ಏರು ॥ ಆ ಚೀನ ಅರಸಗ ಮಗಳಿದ್ಲ
ಮನ್ಯಾಗ ಲಗ್ನ ಇಲ್ಲದ ಸುದ್ದೇಳಿದ್ದಾಳ
ಮಗ್ನ ವಿದ್ಯೇದಾಗ । ಕುರಾನು ಕಲಿಸು
ಉಮೇದ ಹುಟ್ಟಿ ಅರಸ ತನ್ನ ಮನದಾಗ
ಕಲಿಸೂಕ ಹುಡುಕಂತಾರ ಕುಶಲವಂತ ಉಸ್ತಾದಗ । ಯಾರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ
ಊರ ಮಂದಿ ಬಂದ ಅಂತಾರ ಅರಸಗ । ಕಡಸಿ ಕೈಕಾಲ
ಒಗಸಿದಂತಾ ಮನಶ್ಯಾ ಹುಶ್ಯಾರ ಇದರೊಳಗ
ಕರೆಸಿಕೊಂಡಾ ಪೌರುಷ ಕೇಳಿ ಅರಸ ಆಗಿ ಚಕಿತಾ ॥೬॥

ಇ॥ ಅರಸನ ಮಗಳಿಗೆ ಮವಲಾನಾ ಮನಾ ಇಟ್ಟ ಶಾಂತಾ
ಕಲಿಸುವಾಗ 'ಕುರಾನೇ ಷರೀಫ' ಬಂದೀತ ಮತ್ತಾ ಅದೇ ಆಯತಾ

ಏರು ॥ ಆ ಲಿಖಿತ ಬರುಣಾ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ ಮವಲಾನಾ ।
ಸರಸ ಅರಸನ ಮಗಳು ಕೇಳತಾಳ ನಗುಹಂತಾ ಕಾರಣಾ
ಒಡದ ಹೇಳ್ಯಾರ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಒದಗಿದಂತಾ ಪುರಾಣ
ಕೇಳಿ ತಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಳ ಮನಸಿನ್ಯಾಂದ ಕುಷಿಲಿಂದಾ
ಇವರಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಾ ಸಿಗಲಾರದು ನನಗೆಂದಾ
ಇವರಗೂಡ ಮದುವಿ ನಂದಾ ಮಾಡರಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಾ ॥ ೮ ॥

ತಂದಿ ಕೇಳಿ ಸಂಭ್ರಮ ಮದವಿ ಮಾಡ್ಯಾನ ನಕ್ಕೊಂತಾ
ಶಿವನ ಕೃಪಾದಿಂದ ಮೌಲಾನಾ ಆದ್ರ ಸಾಬಿತಾ ಕೈಕಾಲ ಚಿಗತಾ
ಶಿವನಾಟ ಶಿವನ ಹೊರ್ತಾ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾ
ಮುಂಚಿನಕಿನಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮಿ ಮಸ್ತ ಕೊಟ್ಟಾನ ದೌಲತ್ತಾ
ಸತಿ ಸಹಿತ ಬಂದ್ರ ಮೌಲಾನಾ । ತಮ್ಮ ದೇಶಕ ಪರತಾ
ಸುತ್ತ ನಾಡಿಗೆ ಗೊತ್ತ ಐತಿ ಶಿಸ್ತಾದ ಬಾಗಲಕೋಟಿ
ದಸ್ತಗೀರ ಕೇಸುಪೀರ ಗೌಸು-ನಾಗುನ ಹೊಸದಾಟಿ
ಯಮಕ ಬಿಟ್ಟ ಸುಮಕ ಹಾಡ ಕೇಣಕದೆ ಸಿಗಸ್ಯಾನ ಪೀಟಿ
ಡಂಬಿ ತಗದ ಹ್ವಾದಗೀದಿ ಹಾಡಬೇಕಾ ನಿಂತಾ ॥ ೯ ॥

೫೮. ಅಬುಶ್ಯಾಮಾನ ಪದಾ

ಕೇಳರಿ ದೈವಾ ಚಂದಾ ಧ್ಯಾನಕ ತಂದಾ
ಇಟ್ಟಕೇಳರಿ ಖ್ಯಾಲಾ ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ ಗುಲ್ಲಾ ತಗದೇನಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂದ
ಏರು ॥ ಕರಕೊಂಡ ಉಮರ ಅಬುಶ್ಯಾಮಗ । ಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಆಗ
ಕಾಬೇದೊಳಗ ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ । ದಾರಿವೊಳಗ ಇಬ್ಲೀಸ ಮಾಡಿಮೋಸ
ಅವರ ಮಸನ ಒಡಿಸ್ಯಾನ ಅಬುಶ್ಯಾಮಗ ॥ ೧॥

ಇಳು ॥ ಬಾಯಿಲೆ ಹೀಂಗಂದಾ ಶರಣಾರ ಮುಂದಾ
ದಣಿವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಅಗಸುದ್ದೆ ತಂದೇನಿ ಈಗ ।
ಶಿರೆ ಅಂತ ತಿಳಿಲಿಲ್ಲಾ ಬೇಧಾ
ಏರು ॥ ಕುಡದ ಅಬುಶ್ಯಾಮಗ ಆದೀತ ಅಮಲಾ
ಕರಕೊಂಡ ನಡದಾನ ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಾ । ಹೆಣ್ಣು ಒಂದು ಕಸಲಾ
ಇತ್ತ ಭಿನ್ನ ಮೌಲಾ । ಆಕಿ ಸಂಗಮಾಡಿ ಹೀಂಗ ಬಾಳ ರಂಗ
ಹಾರಸ್ಯಾರ ಬಂದ ಬದಗೀತೋ ಕೆಡಗಾಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇಳು ॥ ಅಬುಶ್ಯಾಮಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನಿಗೆ ಬಂದಾ ।
ನಿಂತಿತ ಆಕೀಗೆ ಅಮಲಾ
ಒಂಬತ್ತ ತಿಂಗಳ ಮ್ಯಾಲಾ । ದಿನಾ ತುಂಬಿ ಹಡದಾಳ ಕಂದಾ
ಏರು ॥ ಎತಗೊಂಡ ಕೂಸಿಗೆ ತನ್ನ ಬಗಲಾಗ
ಕಾಶಿಲಿಂದ ಆಕಿ ಹೊಂಟಾಳೋ ಆಗ । ಇಬ್ಲೀಸ ಬ್ಯಾಗ
ಕರಕೊಂಡ ಸಂಗ । ತಂದಾನ ಬಂದಾನ ಅಂದಾನ
ಉಮ್ಮರ ಮೊಮ್ಮಗ ನಡಿರೆಂದಾ ॥ ೩ ॥

ಇಳು ॥ ಬಿತ್ತ ಉಮರಗೆ ಅಗಾಧ ಪರಿಪರಿಲಿಂದ ಆದಂತಾ
ಮಜಕೂರ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾನ ಪೂರಾ । ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರೆಂದಾ
ಏರು ॥ ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿ ಕೂಡಿತ ಜನಾ । ಕರಸ್ಯಾರ ಉಮ್ಮರ ಅಬುಶ್ಯಾಮನ

ಕಟಗೀಲೆ ನಿನ್ನಾ । ನೂರ ಸರತೆಯಿನ್ನಾ । ಹೊಡಿಬೇಕ ಬೈಸಕಾರ
ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಡಿ ತಪ್ಪು ಆಗೈತಿ ನಂದಾ ॥ ೪ ॥

ಕಟಗೀಲೆ ಎಣಿಸಿ ಒಂದೊಂದಾ ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಲೆ ಹೊಡದಾ
ತೊಂಬತ್ತ ಕಟಗಿನಾ । ಹೊಡೆದಾಗ ಸೀಳಿತೋ ಬೆನ್ನಾ ।
ಪ್ರಾಣ ಹೋತೋ ಅಬುಶ್ಯಾಮಾಂದಾ
ಏರು ॥ ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ಧರ್ಮಾ ಬಿಟ್ಟು ಅಬುಶ್ಯಾಮಾ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಾ
ಸುಡತಾನ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಇದರಾಂಗ ತಮ್ಮಾ । ಹಿಡುತಾನ ಹೊಡುತಾನ
ಸುಡುತಾನ ಬೆಂಕ್ಯಾಗ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲೋ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೇಧಾ ॥ ೫ ॥

ಹತ್ತಕಟಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದವು ಮುಂದಾ । ಗೋರಿಮ್ಯಾಲೆ ಹೊಡದಾ
ಗರುವು ಎಂಬುದು ಬಿಟ್ಟಾ । ಹಿಡಿಯಿರಿ ಮಾರ್ಗ ನೀಟಾ
ಹುಕುಮ ಹೀಂಗ ಐತಿ ಸಾಂಬಂದಾ
ಏರು ॥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಶ್ಯಾರಾ । ಹಳೇ ಪ್ಯಾಟೀವೊಳಗ
ಅದಾನೋ ಕೇಸು ಪೀರಾ । ದಯಾಯಿಟ್ಟ ಪೂರಾ ಅವನ ಆಧಾರಾ
ಪ್ರಾಹ ಅಡಿ ಹೀಂಗ । ನೋಡಿ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ ।
ತರಬೇಕ ನಾಗು-ಗೌಸೂನ ಮುಂದಾ ॥ ೬ ॥

೫೯. ಗರ್ವ ಮೆರೆದು ನರಕದ ಸ್ವಾದೀನವಾದ ಶಬ್ದಾದ ಅರಸನ ಪದಾ

ಶ್ರೀ ಸುಂದ್ರ ಸಭಾ ದೇವಿಂದ್ರ । ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನ ಸರಿಯೇಕಂದ್ರ
ಏನ ಬಂದ ಕೂಡಿರಿ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿಂದ ಸರೂ ಸಂಪೂರ್ಣಾಗಿ ॥
ಶಬ್ದಾದ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಲ್ಮಾ ।ಇದು ಒಂದು ತಿಳಿಸುವೆ ಕಲ್ಮಾ
ಕೇಳರಿ ಇಟ್ಟ ಖ್ಯಾಲಾ । ಕುಂತವರು ಬುದ್ದಿವಂತರು
ಕೇಳಿ ಹೌದ ಅನಬೇಕ ಶಾಸ್ತರ । ಓದ ಬರಿ ಕಲ್ಲವರು
ಬರುತ್ತಿತ್ತ ಹಡಗೊಂದು । ತೇಲಿ ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ।
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
ಒಡದ ಹುಡುಗ ಏಕಾಯೇಕಿ ಸಿಡದ ಹಲಗಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಕುಂತಾಳ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣ ಬಾಲಿ
ಉಳದ ಜನಾ ಒಡದ ಹಡಗಾ । ಬಿದ್ದು ಸತ್ತಾರ ಮುಳುಗಿ ॥ ೧ ॥

ಆ ಹಲಗಿ ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ತೇಲಿ । ಹೋಗು ವ್ಯಾಳೇಕೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಕರುಣೇಶ್ವರನ ಕರುಣದಿಂದ ಹೆಣ್ಣ ಬಾಲಿ । ಹುಡದಾಳ ಚನ್ನಾಗಿ
ಏರು ॥ ಕಮಲ ಪುತ್ರ ಹುಟ್ಟಿತೋ ಅಂದ । ನೇತ್ರ ಆತನ ಸುದ್ದ
ಆ ಕೂಸು ಅದೆ ಶಬ್ದಾದ । ಜನಾ ಕೇಳಿರಿ । ಮಿತಿಮೀರಿ
ಕುಂತೀರಿ ಚೌಕಾಸಿ ಮನಕ ಮಾಡಿ ತಿಳದ ನೋಡರಿ
ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣಿ ಇಜರಾಯಿಲಗ ಆತಹೀಂಗ
ತಡಮಾಡದೆ ಹೋಗಿ ಈ ಕ್ಷಣಕ । ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ಹಲಗಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಹಡದ ಹೆಣ್ಣ ಬಾಲಿಯ ಜಲ್ಮಾ । ನೀ ತಗಿಯ ಬೇಕ
ತಡಮಾಡದೆ ತಗದಾರ ಜಲ್ಮಾ । ಮರಮರಗಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ೨ ॥

ಕೂಸ ಆಡತಿತ್ತ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿ । ಆ ದಿವಸ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಲಗಿ । ಹೋಗತಿತ್ತ ಹೀಂಗ ತೇಲಿ । ಸಾಂಬನ ಕರುಣಾಗಿ

ಏರು ॥ ಕಂಡ ಆಗ ಸರೂ ಆಗಿ ದಂಗ । ಹಿಡದಾರ ಆಗಿಂದ ಆಗ
ಕೂಸಿನ ಎತ್ತಿ ಬಗಲಾಗ । ಒಳೇ ಪ್ರೀತೀಲೆ ।
ಹಲಗಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಮರಣ ಹೊಂದ್ಯಾಳ ಹಡದ ತಾಯಿ
ಅಂತ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತೀಲೆ ತಗದ ಹೆಣಾ । ಅಲ್ಲೇ ಮಾಡಿ ಮಣ್ಣಾ
ಕರುಣದಿಂದ ಓದ್ಯಾರ ತರುಣ ಬಾಲಕರಾ
ತಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ । ಇದ್ದಂತಾ ಮಿತ್ರಗ ಕೊಟ್ಟಾರ ಆ ಕಂದನಾ
ಕಂಡ ಕೂಸೀನಾ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾನ ಹರುಷಾಗಿ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಏನ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾ ಭಗವಾನಾ ।
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಸಂತಾನಾ
ಅಂತ ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಕೂಸಿಗೆ ನೋಡುವಾ ।
ಜ್ಞಾಪಾನ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿ ॥
ಏರು ॥ ವಯಾ ವರ್ಷ ಏಳೆಂಟ । ಇದ್ದಾಗ ಚಲ್ಲಾಟ
ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರೊಳಗ ಶ್ರೇಷ್ಟ । ಆಗಿ ಅವನು । ಆ ಹುಡುಗನು
ಕೂಡಿ ಹುಡುಗರ ಸಂಗಡ ಹರುಷಾಗಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು
ಅಷ್ಟರೊಳಗ ದಂಡ ಅರಸಂದು ಒಂತ ಅಲ್ಲೆ
ಕಂಡ ಹುಡುಗರು ಓಡಿ ಹೋಗ್ಯಾರಲ್ಲಾ । ದಿಟ್ಟ ಮಹಾದೊರಿಷ್ಟ
ದಿಬ್ಬಯೇರಿ । ನೋಡುತ್ತ । ಕುಂತ ನಿಂತಾನಲ್ಲಾ
ದಂಡ ಮನಗಂಡ ಮುಂದ ಹೋಗೂದು ಸಾಗಿ ॥ ೪ ॥

ಆಮಂದಿ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬಾವಗ । ಸಣ್ಣ ಚೀಲ ದೊರಿತ ದಾರ್‍ಯಾಗ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುದು ಸುರಮಾ ಇತ್ತ ಅದರೊಳಗ ನೋಡ್ಯಾನ ತಿರಮುರಗಿ
ಏರು ॥ ಹಿಂದ ಉಳದ ಮಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ । ಹಿಡದ ಕೈಯಾಗ ಚೀಲಾ
ತೋರಿಸಿ ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ಖುಲ್ಲಾ । ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ । ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಷ್ಟಿರುವುದು ಸುರಮಾ । ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡರಿ ಪ್ರೀತೀಲೆ
ಅಂಜ ಜೀವಕ ಮಂದಿ ಅಂತಾರ ಅವನಿಗೆ

ನಂಬಬಾರದು ಈ ಸಿಕ್ಕೀದ ಬದಕ । ಒಳಿತಲ್ಲಾ ಮೊದಲಿಗೆ
ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುದು ಯಾರಿಗಾದರ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಬೇಕ
ಹಿ[illegible] ಅಂತ ಕಲ್ಪನಾ ತಗದಾರ ತಲಿದೂಗಿ ॥ ೫ ॥

ಇನ್ನ ಯಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕಂತ ನೋಡ್ಯಾರ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಿಂತ
ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ದಿಬ್ಬದ ಮ್ಯಾಲೆ । ನಿಂತಿದ್ದಾ ಒಳೆ ಕುಣಕೊಂತಾ
ಕಂಡ ಕರದಾರ ಕೂಗಿ
ಏರು ॥ ಧೈ ಧೈ ಕುಣಕೊಂತಾ ಬಂದ ನಿಂತಾ
ಅವರಂತೀಲಿ ಸೊಂತಾ । ಭೆಟ್ಯಾಗಿ ಕೇಳ್ಯಾನ ನಗುತಾ
ತುರ್ತ ಹೇಳರಿ। ತುಸು ತಿಳಿಸರಿ ಕೇಳುವೆ ಗೊಟ್ಟ ನನಗ
ಏನ ಕಾರಣ ಕರದಿರಿ । ಅಂತಾರ ಎಲ್ಲಾರು ಬಾ ತಮ್ಮಾ ಮುಂದಕ್ಕ
ಹಚ್ಚಿಕೋ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಾ ಈ ಸುರಮಾ
ಕೇಳಿ ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಾ ನಿಂತಾನ ಅಂತಾನ ಹಚ್ಚಿರಿ ಆದರ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಾ
ಹಚ್ಚಿದಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುರಮಾ ಮನಸಾಗಿ ॥ ೬ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹಚ್ಚಿದ ಕ್ಷಣಕ । ಭೂಮಿವೊಳಗ ಇದ್ದಂತಾ ಬದಕ
ಒಳೇ ನಿಚ್ಚಳಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂತ ಕೇಳರಿ ಜನಲೋಕ
ಕುಂತಾನ ಮನಹಿಗ್ಗಿ ಅಂತಾನ ಅಯ್ಯೋ ಭಗವಾನಾ
ಕಳದಿಟ್ಟಾರ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾ । ನಾ ಮಾಡಲಿ ಇನ್ನೇನಾ
ಅಂತ ಮೆಲ್ಲಕ ಬಿದ್ದ ನೆಲಕ । ಅಂತಾರ ನಮ್ಮ ಅರಸರಲ್ಲೆ
ಹೋಗಿ ಹೇಳುವೆ ಬೇಶಕ್ । ಹೌಹಾರಿ ಗಾಬಾಗಿ
ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಾಂಗ ಜನಾ । ಮಿಕ್ಕಿ ಓಡ್ಯಾರ ಏನ ಹೇಳಲಿ
ಗತ್ತ ಮಾಡಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿ । ಕುಂತ ಚೀಲಾ ತಗೊಂಡ ತನ್ನ ಹಸ್ತೀಲಿ
ಸಲುಹಿದಂತಾ ತನ್ನ ತಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸ್ಯಾನ ಹೋಗಿ ॥ ೭ ॥

ಇಷ್ಟ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಖುಷಿಯಾದ ಪುತ್ರನ ಮುಂದ ಹೀಂಗ ಅಂದಾ
ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲೇ ಬದುಕ ತಕ್ಕೊಂಡ ಬಾ ವತ್ರದಿಂದ । ನೋಡುವೆ ಹರುಷಾಗಿ

ಏರು ॥ ಆರ ತಾಸ ರಾತ್ರಿ ಅಮಲಾ ಆದಿತ್ಯ ಹೊಂಟಾನಲ್ಲಾ
ಹಚ್ಚಿ ಸುರಮಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೊದಲಾ । ಊರ ಹೊರಗ ಹೋಗುದಾರ್‍ಯಾಗ
ಭೂಮಿವೊಳಗ ಇದ್ದಂತಾ ಬದಕ । ಕಂಡ ಬಂತರಿ ಪುತ್ರಗ
ಕಂಡ ಗುದ್ದಲಿ ಹಚಿ ಹಡ್ಡಿ ಭೂಮಿ । ಬದಕ ತಗಸಿ ಹೇರಸ್ಯಾನ
ಕತ್ತಿಮ್ಯಾಲಾ । ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಹೊನ್ನ ವಜ್ರ ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು
ಬಂಗಾರ ಕಂಡ ದಂಗ ಆಗ್ಯಾರಲ್ಲಾ । ತಡಮಾಡದೆ
ಮುಟ್ಯಾರ ಮನಿಗೆ ಪುನಾ ಹೋಗಿ ॥ ೮ ॥

ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಮನಿಯಾಗ ಬದುಕ । ಒತ್ತಟ್ಟಿ ಇತ್ತ
ಇಟ್ಟಾರ ಹೇಳಲಿ ಏನ ಹೊಳುತಿತ್ತ ತುಂಬ ಬೆಳಕ ಚಂದ್ರನ ಸರಿಯಾಗಿ
ಏರು ॥ ಇದರಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಾ ತಂದ ಕೂಡಿಸ್ಯಾನ ಹಣಾ
ಕಂಡ ಊರಾನ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾ ಆಗಿ ಗೆಳೆಯರು ಕೂಡಿ ನಡುವುವರು
ಕೂಡಿ ಮಸಲತ ಮಾಡಿ ಊರ ಸರದಾರನಿಗೆ ಕೊಂದರು
ಈ ಸುದ್ದಿ ಸುದ್ದಾಗಿ ಮುಟ್ಟೀತ ಸದರಿಗೆ
ಸಿದ್ದಾಗಿ ಫೌಜದಾರ ಕಟ್ಟಿ ನಡಾ ಹೊಂಟಾನ ಕಂಡಾನ
ಪುಂಡ ಶಬ್ದಾದನು ಹಿಡಿದ ಕೈಯಾಗ ಹತಿಯಾರ ಜೋಡಾ
ಜಿಗದ ಫೌಜುದಾರಗ ಕಡದಾ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ॥ ೯ ॥

ಥೋಡೆ ದಿವಸ ಆದ ನಂತರಾ । ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶಿವನ ತಂತರಾ
ಅಲ್ಲೆ ಅರಸ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಕೇಳಿ ಬಹಾದ್ದೂರಾ
ಹೊಂಟಾನ ಲಗುಬಿಗಿ ॥
ಹೋಗಿ ಪಟ್ಟ ಕಂಡ ಕಣಗಂಡ । ಸ್ವಾದೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ
ಎಲ್ಲಾ ಅರಸರ ಆಗಿ ಗಂಡ । ಪುಂಡಾತ್ಮನು । ಶಬ್ದಾದನು
ಆದ ಸರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿವೊಳಗ ಆಳಹತ್ತಿದನು
ಬಂತ ಗರು ಆಗ ಶಬ್ದಾದ ಮಂದಿಗೆ ಅಂತಾನ ನನಗ ಭಜಿಸಬೇಕ
ಶಿವನಂತ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ । ನೋಡಿರಿ । ನಡಿಯಿರಿ । ತಿಳಿಸುವೆ ತಿಳಿಯಿರಿ

ಒಬ್ಬೆ ಮನಕ ಕೇಳಿ ಕೈ ಮುಗದಾರ ಜನಾ ತಲಿಬಾಗಿ || ೧೦ ||

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲಾ ಬಂದ ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಅರಸಗ ಮೊದಲಾ
ಬಿಡೋ ಪಂತ ಶಿವಗ ನೆನಸಂತ ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಖುಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಠೀಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ಏರು || ಕಂಡಿ ಸ್ವರಗ ತಿಳಿ ನೀನು ಮನಕ । ಇಲ್ಲದರ ಬೇಶಕ್
ಸುಟ್ಟ ಹ್ವಾದಿಯೋ ನರಕಕ । ಸಿಟ್ಟಾದನು ಶಬ್ದಾದನು
ಅಂತಾನ ಶಿವನಿಗೆ । ಸತ್ತರ ಬಾಗಿ ತಲಿ ನಡಿಲಾರೆನು
ಯಾತಕ ಶಿವನಿಗೆ । ನೆನೆಸಲಿ ಸ್ವರಗದ ಸಲುವಾಗಿ
ಸ್ವರಗ ಈ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ಮಾಡುವೆ ತಯ್ಯಾರ ಅಂತ ಪಣಾ ತೊಟ್ಟ
ತಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾನ । ಸ್ವೊರಗ ಆಗ । ಪ್ರೀತೀಲೆ
ಅರಸ ತನ್ನ ಹಿತ ಸಲುವಾಗಿ || ೧೦ ||

ಇ|| ಆ ಸ್ವೊರಗ ನೋಡಬೇಕಂತ । ಹೊಂಟಾನ ಕುದುರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತ
ಸುತ್ತಿ ಜರಕಾಟಿ ಮಂದೀಲ । ಕುಣಿಸುವಾ ಕುದುರಿ ಸ್ವಂತಾ
ಅಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟಾನ ಹೋಗಿ । ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಜರಾಯಿಲಗ
ಆದ ಕ್ಷಣಕ ಬಂದ ಬ್ಯಾಗ । ಜೇಂವಾ ತಗದಾರ ತುರ್ತು ಆಗ
ಸತ್ತ ಬಿದ್ದನು ಶಬ್ದಾದನು। ಮಾಡಿ ಸ್ವರಗ ಕಾಣದೆ
ಹೋಗಿ ನರಕಕ ಹೊಂದಿದನು । ಏಕಾತ ಸ್ವರಗ ಆಗ
ಇದ್ದ ಜನಾ ಸತ್ತ ನಷ್ಟದು ಯಾರ್‍ಯಾರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ||
ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಸಾಂಬನ ಕೌತುಕ । ಕೇಳಿರಿ ಕುಂತೀರಿ ದೈದವರೆಲ್ಲಾ
ಮತ್ತೊಂದ ಮಾಡುವೆ ಸವ್ವಾಲಾ ಶಾಸ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿ || ೧೨ ||

ಸ್ವರ್ಗ ಏಕ್ಯಾದ ಮಜಕೂರ ನೀ ಕೇಳೋ ಕೊಳಕ ಶಾಹೀರಾ
ಆ ಸ್ವೊರಗ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬ ಕಂಡಾನ ಹೇಳ ಅವನ ಹೆಸರ
ನೀ ಕೇಳೋ ಕಸಬಸಗಿ ಹೇಳೋ ನೋಡೂನು ಕಾಣೇತನಾ
ಬಿರದ ಹಚ್ಚೇನಿ ಅಂತ ಪಣಾ । ಇಟ್ಟ ಹಾಡಿದೋ ಹೈವಾನಾ
ತಿಳಿದ ಹೋಗಲಿ ಸಭಾದಲ್ಲಿ । ಸಾವುತನಕ ಇದು ಒಂದ ಸವ್ವಾಲಾ

ಬಾಕಿ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆಯಿರಲಿ । ಕಾರ ಬಾಗಲಕೋಟ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಮಲ್ಲೇಕಲ್ಲಾ
ನೆನೆದಾರ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಮಡ್ಡಿಮ್ಯಾಲಾ । ಅಂತಾರ ಹುಸೇನಮಿಯಾ ಪುಂಡಾಗಿ
ವೈರಿಗೆ ಕಂಡಲ್ಲೆ ಒದ್ದಾರ ಚಂಡಿನಮ್ಯಾಲಿ
ವಾದ ಅಲ್ಲಾಂತ ವಾದ ಹಾಕಿದರ ಕಿತ್ತೇನ ನಾಲಿಗಿ ॥ ೧೩ ॥

೬೦. ಸತ್ತಾಗ ಅಳಬಾರದೆನ್ನುವ ತತ್ತ್ವದ ಪದಾ

ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿ ನಾ ಪಂತ । ಹಾಡುವೆ ನಿಂತ ಕುಶಿಯಾಲಾ
ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಜನ ಕುಂತ ಕೇಳ್ರಿ ಮಿಟ್ಟ ಪಂತ । ಶರಣರ ತಂತ್ರ ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ
ಜ್ಯಾಲ । ಒಬ್ಬ ಶರಣನು ಒಬ್ಬಾಕಿ ಸ್ತ್ರೀ ಕೋಮಲಾ
ಲಗ್ನವಾಗರೆಂದು ತರಬಿದಳು ಬಿದ್ದು ಕಾಲಾ
ಹೇಳಿ ಆಕಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು ವತ್ತರ ನನ್ನ ಹತ್ತರ
ನಿನ್ನ ದಾಲ್ಮಾಲ ನಡಿಸುವಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಂತ
ಇದ್ದರ ಸ್ವಂತ ಮಾಡಬೇಕ ಈ ಭಲಾ
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಹೋಗ ಮನಿಗೆ ಕಾಲಬಿದ್ದರೇನ ಫಲಾ
ಉದ್ದರಿ ಮಾತಿಲ್ಲ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ಲಾ
ಇ॥ ಯತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಳ ಸವಾಲಾ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಪತಿ ಹೊರ್ತ ಸತಿಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲಾ
ಸತಿಯ ಸಕಲಕ್ಕು ಕರ್ತ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ
ಅಂತಾರಾಣಿ ಅನ್ನಲು ಉದ್ದಾಣಿ ।
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಣಿ ಅಂತಾಳಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಕಾಂತಿ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿ । ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ । ಸತ್ತರ
ಮನಮುಟ್ಟಿ ಒಡಿಬ್ಯಾಡ ಜಲ್ಲಾ
ಹೀಗೆ ಆ ಶರಣಾ । ಹೇಳಿ ತಾ ಲಗ್ನ । ಆದಾನು ಧುರಿಣಾ ತತ್ಕಾಲಾ
ಇತ್ತ ಆ ರಾಣಿ ಆಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹಡದಾಳು ಸುಖಜಾಣಿ ಖುಷಿಯಾಲಾ
ಜ್ಯಾಲಿ ॥ ಬೀಬಿಯು ಅಮವಾಸಿಯ ದಿವಸ ಅವಳಿ ಜವಳಿ
ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಹಡೆಯಲು ಊರೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದಿತು ಬೆಳದಿಂಗಳ
ಮಕ್ಕಳ ವರ್ಣ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ ರತ್ನಧಾಭರಣ ಹಾಕ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಹಸರಂಗಿ ಮಕಮಲ್ಲನಂಗಿ ಕೋಟುಬೂಟ ಜಂಗಿ ತೊಡಿಸ್ಯಾರಸಲಾ

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲುಸಕ್ಕರಿ ಕುಡಿಸ್ಯಾಳಕ್ಕರದಿ ತಾಯಿಯು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ
ಇ॥ ಮೂರು ವರುಷದ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೇಲ ।
ಬಾರಿ ಶೆಟರೋಗ ಬಂದು ತತ್ಕಾಲಾ
ಹಾರಿ ಹೋದಾರೋ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಲಿಲ್ಲಾ ।
ಗಂಡನ ವಚನ ನಡಿಸುವ ಕಾರಣ
ಹೆಂಡತಿ ಕಣ್ಣೀರಿನಾ ಸುರಿಸಲಿಲ್ಲಾ । ಪಂತರು ಅಲ್ಮಪ್ರಭುವಿನ ಕಲ್ಮಾ
ಓದಿಸಿ ಅವರ ಜಲ್ಮಾ । ಮಾಡ್ಯಾರ ಸಫಲಾ ॥ ೨ ॥

ಮತ್ತು ಆ ರಾಣಿ ಆಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿ । ಹಡಿದಳು ಸುಖಜಾಣ ಕುಸಿಯಾಲಾ
ಸತ್ತವರಿಗಿಂತ ಆ ಚೆಲ್ವರತ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಂತ ಹುಟ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಮತ್ತು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮೃತ್ಯುಕಾಲಾ
ಒದಗಲು ಸತ್ತಾರು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ॥
ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನಾ ಮಾಡಿ ದಫನ । ಧರ್ಮದಾನ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಮದಲಾ
ಇಷ್ಟಾದರೂ ಆ ಸತಿ ಜೋರು ತಾ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಲಿಲ್ಲಾ
ಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೀರದೆ ಆ ನಾರಿ ಸತತ ಸೌಖ್ಯದಿ
ಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಾಳ ಖ್ಯಾಲಾ ॥
ಇ॥ ಸತ್ಯ ಶರಣನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಕಾಲಾ ।
ನಿತ್ಯಗೋರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕರಿಯಲಾ
ಸತ್ತಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗಳಲಾ । ಸ್ವರ್ಗದ ಮಜಕೂರಾ
ಹೇಳಿ ನಾಲ್ವರ ಗೋರ್‍ಯಾಗ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾರ ದರಸಲಾ ॥ ೩ ॥

ಗರಗರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರಗಿದ ತಾ ಆಕ್ಷಣಕೆ । ಮಲಗುವ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಕುಶಿಯಾಲಾ
ಭೋಗದ ರಾಣಿ ಆಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿ । ಹಡದಾಳು ಸುಖಜಾಣಿ ಕುಶಿಯಾಲಾ
ಸತ್ತವರಿಗಿಂತ ಚಲುವರತ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಮತ್ತು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರನೆ ವರ್ಷ ಮೃತ್ಯುಕಾಲಾ
ಒದಗಲು ಸತ್ತಾರು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ । ಎರಡು ಗೋರಿಗೆ ಪೀರಾ

ಬಂಗಾರ ಲಾಜೆವರ। ಮಾಡಿಸಿದ ಸರದಾರ। ಗೋರಿಗಳ ಮೇಲಾ
ಸುತ್ತು ಸಂಪು ನೆರಳೊಳು ತಂಪು । ಮನಸಿಗೆ ಇಂಪು ಬಹಳ ವಿಶಾಲಾ
ಬಂದೋಬಸ್ತ ಜಲಾ ಮರ ಶಿಸ್ತ । ಬಡಸಿದ ಸಂತ ವಿಸ್ತರದಿ ತೋಲಾ
ಇ॥ ಬುದ್ದಿವಂತ ಶರಣಾ ನಿತ್ಯಕಾಲಾ ।
ನಿತ್ಯಗೋರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಶಿಯಾಲಾ
ಸತ್ತ ಮಕ್ಕಳ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಘಳಿಲಾ । ಆರು ಮಂದಿ ಶಾಂತ
ಆಗಿ ತಾವು ಸ್ವಂತ ಸ್ವರ್ಗದ ವೃತ್ತಾಂತ ಹೇಳುವರಲ್ಲಾ
ಈ ರೀತಿ ದರಾ । ಸ್ವರ್ಗದ ಕಾರಬಾರ ।
ಹೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರ ದರಸಲಾ ॥ ೪ ॥

ಒಂದಾನೊಂದ ದಿವಸ ಆ ಶರಣ ಖಾಸ
ಅಮವಾಸ ದಿವಸ ಹೋಗುವ ಕಾಲಾ
ಸುಂದರಿ ಎಚ್ಚರ ಆಗಿ ಭರರರಾ । ಗಂಡನ್ನಿಂದ ಸರರಾ ಹೋದಾಳಲ್ಲಾ
ಬ್ಯಾಲಿ ॥ಗೋರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾನ ಶರಣಲೋಲಾ
ಯಾರ್‍ಯಾರು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಆಗಿತ್ತು ಕಾರ್ಗತ್ತಲಾ
ನಿಂತು ಅವಳು ಕರೆದು ಬಾಯಲಿ । ಬಂದ್ರೋ ಭರದಲಿ ತತ್ಕಾಲಾ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸುಂದ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಹಂದ್ರದಲಿ ಬಂದು ನಿಂದ್ರಲಾ
ಕಾರ್ಗತ್ತಲಾ ಹೋಗಿ ಸುತ್ತಲಾ । ಗ್ಯಾಸ ಕಂದೀಲ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಜ್ವಾಲಾ
ಇ॥ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖಕಮಲಾ
ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಲು ಬೀಬಿ ತತ್ಕಾಲಾ । ಕಷ್ಟ ತೋರಿ ಅತ್ತಾಳೋ ಸುಶೀಲಾ
ತಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾ । ಮಾತಾಡಿ।ನಿವ್ವಳಾ ।
ಹೋದರು ಗೋರಿಯೊಳು ಕುಶಿಯಾಲಾ
ನೊಂದು ಆ ನಾರಿ ಬಂದಾಳ ಖಬರ್‍ದಾರಿ ।
ಮನಗ್ಯಾಳ ಸುಂದರಿ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲಾ ॥
ಮರುದಿನ ಯೋಗಿ ಗೋರಿಗೆ ಹೋಗಿ ।
ಕರಿಯಲೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಆದಮೇಲಾ

ದುಃಖಲಿಂದ ತಾಯಿ ಅತ್ತ ಸಂದ । ಹೇಳ್ಯಾರು ಪಸಂದ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ನಾಳಿಗೆ ಬರಬೇಡರಿ ರಾತ್ರಿಕಾಲಾ । ಇಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ರಿಣಾ
ಆಯ್ತೋ ಫೈಸಲಾ । ನಿನ್ನೆ ನಮ್ಮವ್ವ ಖಾಸ । ತಾಯಿ ಕಂಡ ದುಃಖ
ಮಾಡ್ಯಾಳ ಪಕ್ಕಾ ಬಂದು ಹಿಂಬಾಲಾ । ಅದರಿಂದ ನಮಗಿಂದು
ಅಪ್ಪಣಿ ಮುಂದಿಲ್ಲರಿ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ಲಾ । ಎಂದಾ ಸುತರು
ತಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಲೀಲಾ । ಹೊಂದಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಮೆಣಸಗಿ ಪಾಟೀಲಾ
ಅಂದು ಕಾಣಲು ಬುಧರ ಹಾಕ್ಯಾರ ಮೇಲಾ
ರುದ್ರಗೌಡರ ಮುದ್ರಿ ಅಕ್ಷರ । ಅಬ್ದುಲ್ ಹಕ್ ಸಾಹೇಬರ
ನೋಡಿ ಮಿಡಲಾ ಭದ್ರ ಮೋಹರ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾರ
ತಮ್ಮ ಹೆಸರ ಹಾಕಿಸಿ ಮಿಡಿಲಾ ॥ ೬ ॥

೬೧. ನಮರೂದ ಅರಸನ ಗರ್ವಭಂಗದ ಪದಾ

ಸರೂ ಜೀವಕ ಮರೆವಿನ ಮಾತ । ಅರು ಅಂಬುದು ಗುರುವಿನ ಕೀಲಿ
ಗರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರೂದಿಲ್ಲಾ ಗುದ್ದಾಡಿ ಖಾಲಿ ।
ಹೋಗೂದು ಮುನ್ನ ಕೂಡಿ
ಏರು ॥ ತಿಳಿದ ಗರು ಆಳದಾಂವ ಜಾಣಾ ।
ಮರೆವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಂವಾ ಕ್ವಾಣಾ
ನೇಮ ಇಟ್ಟ ಶಿವನಾಮ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಪ್ರೇಮಾ । ಅವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಭಗವಂತಾ
ಮಾಯ ಮಾಡು ಶಿವರಾಯ । ಸ್ವರ್ಗದಾಗ ಭಯ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಕಿಂಚಿತ್ತಾ
ಮೂರ್ಖ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಗರ್ಕ ಆದರ ಮುಂದ ನರಕ ಆಗೂದು ಖಚಿತಾ
ಹರ ರೀತೀಲಿ ಆತನ ಲೀಲಿ । ಕಾಪಾಡಿ ವರಗಳ ಬೇಡಿ । ಮುಕ್ತಿ ಪಡಿ
ಆಗಬ್ಯಾಡ ಪ್ಯಾಲಿ । ಉದ್ದ ಬಲಿಸಿದಾನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ।
ಜಿದ್ದ ಹಾಕಿ ಆತನಗೂಡಾ
ಸತ್ತ ಹ್ವಾದಾ ನಮರೂದ ನಮದೇನ ಪಾಡ ಫಲಾ ಇಲ್ಲಾ ಜಗಳಾಡಿ ॥೧॥

ನಮರೂದ ಅಂಬೂ ಅರಸಾ । ಇದ್ದಾನ ನಾಡಿಗೆ ಸರಸಾ
ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಮಾಡತಾರ ಹೋಗಿ ಉಪದೇಶ ಪರಿಪರಿಲಿಂದ ತೀಡಿ
ಏರು । ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ । ಇಷ್ಟಾ ಪಟ್ಟು ಮಾಡೋ ನಮಾಜ
'ಸಾಂಬನೂಳಸ' ನೀರ ಅಂಬು ನಿರಾಕಾರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕತಾನ ಜಗಜೆಟ್ಟಿ
ಅಲ್ಲಾನ ಹೊರ್ತು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಿ ಉಪರಾಟಿ
ಕೊಟ್ಟದೇವರು ಕಟಗೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ
ಬಾಕಿ ದೇವರು ಬಡಿತಾವ ಗಂಟಿ
ಗರುವಿಷ್ಟಗ ಇದು ತಿಳಿದಿತ್ತ ಹ್ಯಾಂಗ । ಅಂದ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ನಮರೂದ
ಕೊಂದ ಬಿಡುವೆ ನಿಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾಗ । ಗರುವಿಲಿಂದ ಹೊಡದಾನ ಹೂಕಿ
ಕೈಲಾಸಕ ಹಚ್ಚುವೆ ಬೆಂಕಿ । ಗೆದ್ದು ಬರುವೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸಾಂಬನ ಹುಡುಕಿ

ಬಲ್ಲಾಂಗ ಮಾತಾಡಿ ಕಲ್ಪನಾ ಮಾಡತಾನ
ಮನದಾಗ ಕೈಲಾಸಕ ಹೋಗಬೇಕ
ಹ್ಯಾಂಗ ಮಸಲತ ಕೊಟ್ಟ ಇಬಲೀಸ ಬಂದ ಆತಗ
ಇಲ್ಲದ ಒಂದ ಹುಡಕ್ಯಾಡಿ ॥ ೨ ॥

ಗೀದ ಅಂಬು ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಷಿ । ಸಾಕಬೇಕ ಬಲ್ಲಾಂಗ ಪಕ್ಷಿ
ವಸ್ತ್ರದಿಂದಲಿ ಎತ್ತ ಆಗತಾವ ಉತ್ತರ ದೇಶದ ಒಂಟಿ ಸರಿ
ಮೂರ ದಿವಸ ಕೂಳ ನೀರ ಹಾಕಬ್ಯಾಡ
ಚ್ಯಾಂವ ಚ್ಯಾಂವ ಅಂತಿರಬೇಡ ಒದಿರಿ
'ಬಾತ ಸುನೋ ಸಾಬೀತ ಕರೂ ತಾಬೂತ ಬೈಠನೇಕು' ತಯಾರಿ
ತಾಬೂತಕ ತಳದಾಗ ಕಟ್ಟಬೇಕ ಅವು ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಷಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾಜೂಕ
ಸಮತೂಕ ಒಂದೊಂದ ಮಾಂಸದ ತುಕಡಿ ಕಟ್ಟ ತಾಬೂತ ಮೇಲಗಡಿ
ಕಾಣೂವಾಂಗ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಅಜಮಾಸ ನೋಡಿ ಹೀಂಗ ನಾಲ್ಕು ಕಡಿ ॥ ೩ ॥

ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿ ಹಸ್ತಾ ಕಂಡ ಖಂಡ ತಿನಬೇಕಂತಾ
ಹಾರಿದಾಂಗ ಏರೂದು ನಿನ್ನ ತಾಬೂತಾ । ನೀಟ ಆಕಾಶ ಕಡಿ
ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಾಹಿತಾ । ನಮರೂದ ಅರಸಮ್ಯಾಗ ಕುಂತಾ
'ಹೌನಿಸಗೊಂಡ' ಹ್ವಾದಾವ ಖಂಡಕ । ಪಕ್ಷಿ ತಾಬೂತ ಎದ್ದೀತ ಮ್ಯಾಗ
ಮೂರು ದಿವಸ ಮೂರ ರಾತರಿ ಆದಿಂದ ಹಣಿಕಿ ನೋಡ್ಯಾನ ತೆಳಗ
ಗುಡ್ಡ ಗಂವಾರ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ । ಭೂಮಿ ಕಾಣೂದು ಬಟ್ಟಲದಾಂಗ
ಮತ್ತ ಎರಡು ದಿವಸ ಆದಿಂದ ಪೂರಾ ಹಣಿಕಿ ನೋಡ್ಯಾನ
ಭೂಮಿ ಅಡಗಿ ಕಂಡೀತ ನೀರ ನಿರಂಜನ
ಆಗ ಅರಸ ಮನಸಿ ತಿಳಿದಾ ಕೈಲಾಸಕ ಮುಟ್ಟೇನಿ ಬಂದಾ
ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಣ ಹೊಡದಾ ಕಸುವೀಲೆ ಕುಣದಾಡಿ ॥ ೪ ॥

ಸ್ವರ್ಗದ ಶಿವದೂತರು ಹೋಗಿ ಅರಜ ಮಾಡ್ಯಾರ ಶಿರಬಾಗಿ
ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಸಲುವಾಂವ ಒಂದೇ ಸವನಾಗಿ ಅಂದತಾ ಬಡ ತೂಡಿ

ಬಾರು ಬಾನಕ್ಕ ಹಿಡಿಕೊಂಡ ಗಟ್ಟಿ ಮೀನದ ಬೆನ್ನಾಗ ಚುಚ್ಚಿ
ತಿರುಗಿ ಒಗಿಬೇಕ ಹುಕುಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಗುವಾಗ ದೂತರು ಪುರಮಾಸಿ
ವತ್ರದಿಂದಲೆ ಹತ್ರ ಮೀನದ ನೇತ್ರದೊಳಗ ಮುಣಗೀಸಿ
ತಾಬೂತದೊಳಗ ಬಂದ ಬಿತ್ತ ನಮ್ರೂದ ಎತ್ತಿ ನೋಡತಾನ ಅಡ್ರಾಸಿ
ನೇತ್ರಾ ಮುಣಗಿತ್ತ ಪೂರಾ ಭಂಡ ನಮ್ರೂದ ಕಂಡ ಬಾನಾ
ಆನಂದ ಆದ ಭಯಂಕರ ತಿಳಿದ ಸಾಂಬ ಹ್ವಾದಾನು ಸತ್ತ
ಬಾನತುಂಬಾ ಮುಳಗೈತಿ ರಕ್ತಾ । ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಳಿಸ್ಯಾನ
ತನ್ನ ತಾಬೂತ ಭೂಮಂಡಲ ಕಡಿ ॥ ೫॥

ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಶರಣರಿಗೆ ಕರೆಸಿ । ಹೇಳತಾನ ತನ್ನ ಉಪದೇಶಿ
ಸತ್ತಾ ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಗ ಫಲಾ ಏನ ನೆನಸಿ ನನ್ನ ಪಂತಾ ಹಿಡಿ
ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಶರಣರು ನಕ್ಕು ಅಂತಾರ ಎಲೆ ಶತಮೂರ್ಖ
ಸಾಂಬನ ಕಾಣೂದು ಎಂದಿಗೆ ಆಗದು ನಿನಗೇನತಾಂವಿಕಿ ಮುನ್ನಹೂಡಿ
ಮುಳ್ಳ ಶಾಹೀರನಾಂಗ ಸುಳ್ಳು ಬೊಗಳಬ್ಯಾಡ ।
ಕಳ್ಳ ನಿಂತ ಕ್ಯಾಸ ಲಬ್ಬಿ ಹೊಡಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತಿಗೆ ಹುಚ್ಚಾಗಿ । ನಮರೂದ ಕಚ್ಚೂತ ನಿಂತಾನ ತನ್ನ ದೌಡಿ
ಶರಣರಿಗೆ ಅಂತಾನ ಬೇಗ ಕರಸಬೇಕ ನಿನ್ನ ಸರಸ ಅಲ್ಲಾನ ದಂಡ
ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ಶರಣರು ನಮಾಜು ಮಾಡಿ ಬೇಡ್ಯಾರವರು
ಕಳಿಸಬೇಕ ನೊರಜಿನ ದಂಡಿಗೆ ತೀವರಾ ಬಲ ತಾಬಡ ತೂಡಿ ॥ ೬ ॥

ಶಿವಸಾಂಬ ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟಾ ನೊರಜಿನ ದಂಡ ನಡದಿತ್ತ ಸಗಟಾ
ಎಲ್ಲಾಕು ಹಿಂದ ಬಂತ ಒಂದು ಕುಡ್ಡ ಕುಂಟ ಸಾಂಬಗ ಕೈ ಜೋಡಿ
ಏರು ॥ ಪರಮಾತ್ಮ ಪಾಲಿಸೋ ಅರಜಾ
ತಿನ್ನುವೆ ನಾನ ನಮರೂದನ 'ಮಾಗಜಾ'
ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತ ನೊರಜಿನ ದಂಡಾ । ಮೋಡ ಬಂದಂಗಾತು ಕವಗೊಂಡಾ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯಾಗ ಒಂದೊಂದ ನೊರಜಾ ।

ತಲಿಯಾನ ಮಿದಡ ಕಡಕೊಂಡಾ .
ತಿಂದಾವ ದಂಡೆಲ್ಲಾ ।ಅಳದಾವ ನಮರೂದ ಓಡಿದಾನ ಉಳಕೊಂಡಾ
ಮನಿಯಾಗ ಕುಂತ ಹೇಳತಿದ್ದಾ ಮಾತಾ । ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಕುಂಟ ನೊರಜಾ
ಬಂತ ಆತಗ ಹುಡುಕೂತಾ ।
ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಅನ್ನೂದರೊಳಗ ಹೊಕ್ಕಿತ ಮೂಗಿನ್ಯಾಗ
ಮಿದಡ ಕಡದ ಹೊಡದೀತ ಆ ನಮರೂದಗ
ಪರಿಪರಿಲಿಂದ ಕಾಡಿ ॥ ೭ ॥

ನಮರೂದನ ಮರಣದ ಕತಿ । ಹೇಳಿದರ ಬಹಳ ಐತಿ
ಇಲ್ಲೀಗೆ ಬಿಟ್ಟೇನಿ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ । ಕಿತಾಬದಾಗ ನೋಡಿ
ಏರು ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿಶಾರ । ದೇಶಕ ಜಾಹೀರಾ ।
ಗುರು ದಸ್ತಗೀರ ಪೀರಾ
ಕೊಟ್ಟಾರ ಸರೂ ಮಾತಿನ್ಯಾಗ ಸಂಪೂರಣಾ ।
ಕೇಸುಪೀರನ ಹಸ್ತ ತೆಲಿಮ್ಯಾಗ
ಮಸ್ತ ಕೊಟ್ಟ ಬುದ್ದಿ ಗ್ಯಾನ ನಾಗೂ - ಗೌಸು ಹೀಂಗ ಕವಿ ಮಾಡತಾರ
ರವಿ ಕವಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಾಂಗ ಕುಂದನಾ । ಅಕ್ಷರಾ ಸುಳಿ । ಜಡದಾಂಗ ಕುಳಿ
ಹಡಕ ಶಾಹೀರಾ ಮಿಡಕ ಮನದಾಗ ಕುಡಿಗೆ ಕುಂತಾಂಗ ಕೋಳಿ
ಹೇಳೋದಕ ನಮ್ಮದಾಟಿ ಬರಬೇಕೋ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿ
ಹೊರಸೇವಿ ತಲಿಯಮ್ಯಾಲೆ ಹೆಂಡಿ ಪುಟ್ಟಿ ಜರಾ ದಮ್ಮ ಹಿಡಿ ॥ ೮ ॥

೬೨. ದಜ್ಯಾಲನ ಮರಣದ ಪದಾ

ಕಡೀ ಮಜಲಾ ಕೂಡಿರಿ ಜನಾ । ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಬಯಾನಾ
ಹಾದಿ ಮಾಡುವೆ ಸಭಾ ರಚನಾ । ಮುಂದೆ ಆಗುವೆ ಖೂನಾ
ಏರು ।। ಶಾಸ್ತ್ರರ ಸಿದ್ದಾಂತ ಬರದ ಇಟ್ಟಾರ ಲಿಖಿತಾ
ತಿಳಿಸುವೆ ನಾನು ಶಿರಬಾಗಿ ಈ ಸಭೆದೊಳಗ ಬಂದ ಕೂಗಿ
ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಸರಣ ಮಂದಿಗೆ । ನಾ ಮಾಡುವೆ ಶರಣಾ
ನಿಮಗ ಒಂದ ತಿಳಿಸತೇನಿ ಖೂನಾ । ಬಿಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಇಮಾನಾ ।। ೧ ।।

ದಜ್ಯಾಲ ಅಂಬಾವಾ ಹೀನಾ । ಇರತಾನ ವಂಚರಗಣ್ಣಾ
ಬರತಾನ ಮರ್ತ್ಯಕ ಬೇಮಾನಾ । ಕೆಡಸೂಕ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನಾ
ಏರು ।। ನಾನೇ ಶಿವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಾನೇ ಅದೇನಿ ಜಗಭರಿತಾ
ಅಂತಾನ ಅಂವಾ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ । ನನ್ನ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾ
ಮೈ ಖುದಾವೋ ಖಾದರ ಅಲ್ಲಾ । ಮಾಡಿ ಚಂದ್ರಾಮ ತಾನಾ
ಇಲ್ಲದೊಂದ ಚಾಲಕಿ ತೋರಸೋಣಾ ।
ಮರುಳಾಗುವರೋ ಜನಾ ।। ೨ ।।

ನೆಪ್ಪ ಹಿಡಿರಿ ಮರಿಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಪುನಾಃ ಕುಂಡರೂದು ಕತ್ತಿ ವಾಹನಾ
ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲು ಒಂದೇ ಸವನಾ । ಆ ಕತ್ತಿ ಬೆನ್ನಾ
ಏರು । ಜೀನ ಹಾಕುವಾ ಭರ್ಜರಾ ತರದಾ । ಎಡಗಾಲಿರತೈತಿ ಬಿಳಿದಾ
ಹೋಗಿ ನಿಂತಾರ ಸಮುದ್ರದಾಗ । ನೀರ ಬರೂದಿಲ್ಲ ಮೊಳಕಾಲ ಮ್ಯಾಗ
ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತ ಕತ್ತಿ ಹಣಿಮ್ಯಾಗ । ಕೆಟ್ಟ ಸೈತಾನಾ
ಯಾತರದು ಇಲ್ಲದೆ ಗುಮಾನಾ । ಒದರೂದು ಒಂದೇ ಸವನಾ ।। ೩ ।।

ಬಲುಮಂದಿ ಹತ್ತುವರು ಬೆನ್ನಾ । ತಿಳಿಲಾರದು ಆತನ ಗುಣಾ
ನೀನೇ ಕಾಯುವನೋ ನಮ್ಮನಾ । ಸತ್ತೇ ಭಗವಾನಾ
ಏರು ।। ಎಡಕ ಒಂದ ಬಲಕ ಒಂದ । ಗುಡ್ಡ ಬರತಾವ ಆತನ ಹಿಂದ

ಬಲಗಡಿ ಗುಡ್ಡ ಬಹು ಆನಲಾ ।ಬಲು ಚೈನ ಇರುವುದು ರಂಗಮ್ಹಾಲಾ
ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿಸ್ಯಾನ ಸ್ವೊರಗದ ಲೀಲಾ । ನಾ ಹೇಳಿದ ವಚನಾ
ಪಾಲಿಸಿದವರಿಗೆ ರಸ್ತಾ ನಾ । ಇಡತೇನಿ ಸಂಪೂರಣಾ || ೪ ||

ಎಡಗಡಿ ಗುಡ್ಡಾ ನರಕದ ಖೂನಾ । ಬೆಂಕಿಯದು ಆಳತಿಲ್ಲಾ ಏನಾ
ಹಾಂವಚೋಳ ವಿಷ ಹಾಕಿ ಸಾಮಾನಾ । ತುಂಬೀದ ಸಾಮಾನಾ
ಏರು ॥ ನನ್ನ ಮಾತ ಯಾರು ಕೇಳುವರಿಲ್ಲಾ । ಮಾಡೇನಿ ನರ್ಕದ ಪಾಲಾ
ಕೈಕಾಲ ಕಟ್ಟಿ ಆತಗ । ಒಗೂತೇನಿ ಇದೇ ಬೆಂಕ್ಯಾಗ
ಬಲು ಮಂದಿ ಅಂಜಿ ಆವಾಗ । ಅಂವಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ಶರಣಾ
ಹೌದಂತಾರ ಸತ್ಯೆ ಭಗವಾನಾ । ನಿರವಾ ಇಲ್ಲದಿನ್ನಾ || ೫ ||

ಸತ್ತಂತಾ ತಾಯಿ ತಂದಿನಾ । ಅಜ್ಜ ಮುತ್ಯಾಮರಿ ಮಕ್ಕಳನಾ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದಜ್ಜಾಲ ತೋರಿಸೂಣಾ । ಬಿಟ್ಟಾರ ಇಮಾನಾ
ಏರು॥ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಸರಣ ಮಂದಿಗೆ । ವಿದ್ಯೆವಂತ ಬುದ್ದಿವುಳ್ಳವರಿಗೆ
ಬಡದೀತ ಆವಾಗ ಭ್ರಾಂತಿ । ತಿರುಗುವರು ಅವನ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ
ಖರೇ ಹೌದ ಇಂವಾ ಜಗಪತಿ । ಸಂಶೆ ಇಲ್ಲ ಏನಾ
ಮುರದಾನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೇವಸ್ತಾನ ಭೂಮಂಡಲವನಾ || ೬ ||

ತಿರುಗಾಡಿ ಸರೂ ಎಲ್ಲಾ ಭವನಾ । ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ಸ್ವಾದೀನಾ
ಬಾಕಿ ಮುಂದ ಒಂದ ಉಳೀತ ಇನ್ನಾ । ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ
ಏರು ॥ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡ್ಯಾನ ಮೆಟ್ಟಾ । ನಡಿಸಿದಾನ ತನ್ನ ಕಾಡಾಟಾ
ಬಲುಮಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾನು ಈಜ್ಯಾ । ಇಮಾಮೆ ಮೆಹದಿ ಸರತಾಜಾ
ಅವರು ಮಾಡ್ಯಾರ ಶಿವನ ಕಡಿ ಅರಜಾ । ಬಂದಾನ ದುಷ್ಮಾನಾ
ಕಾಯಬೇಕ ಮಾನಾಭಿಮಾನ । ಪ್ರಶಂಸಾಗಿ ನೀನಾ || ೭ ||

ಮಾದೇವಗ ಹುಟ್ಟಿತ್ತ ಕರುಣಾ । ಕಬೂಲ ಮಾಡಿ ಅವರ ವಂದನಾ
ಹುಟಸ್ಯಾನ ಈಸಾ ಶರಣರನಾ । ದಜ್ಜಾಲನ ಮರಣಾ

ಶರಣ ಕಿತ್ತ ಹೊಡದಾರ ಕೋಲಾ । ತಲಿವೊಡಿದು ಆದೀತು ಟಿಸಿಲಾ
ದಜ್ಯಾಲಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ನಷ್ಟಾ । ದೂರ ಆತ ಬಂದ ಅರಿಷ್ಟಾ
ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟಾ । ಗುರು ದಸ್ತಗೀರನ ವಚನಾ
ಕೇಸುಪೀರ ಆದಾರ ಪ್ರಶಂಸಾ । ನಾಗೂ-ಗೌಸೂನಾ ॥ ೮ ॥

೬೩. ಮೌಲಾಲಿ ಎತ್ತದ ಪುಟ್ಟಿಯ ಉದ್ದಗಲ ಎಷ್ಟು?

ಭಕ್ತಿವಂತ ಸರಣ ಜಗತ್ತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವನಂಗ
ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲೆ ಯಾರ‍್ಯಾರ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಏರು।। ನವಖಂಡ ಪೃಥ್ವಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಕಾಶ ಭೂಮಿ
ಮೀರಿ ಆಗಿದ್ದ ಪುಂಡ । ಮೈಯಾಗ ಕಸವಿತ್ತೊ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಕಂಡರೆ ವೈರಿಗೆ ಕರಕರ ತಿಂತಿದ್ದಾನೋ ಹಲ್ಲಾ ।। ೧ ।।

ಪುಂಡಾದ ದೈತ್ಯರ ದಂಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾಲಾ
ಕಂಡ ಕಂಡೆಲ್ಲ ಕಾಳಗ ವೈರಿದು ಅಡಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾ ಸೊಲ್ಲಾ
ಏರು ।। ಬಲವಾನ ಬಲಿಷ್ಠಾ ಜಗತ್ತೇಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಮೂಡು ಮುಣುಗುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೆಸರಾದ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಗುಡ್ಡಾ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕೂದಲಾ ।। ೨ ।।

ಮೈಯಾಗ ಬಹಳ ಗರ್ವ ಇತ್ತು ಅಂತಾನೋ
ಯಾರಿಲ್ಲೋ ಈ ಪೃಥ್ವಿ ಮ್ಯಾಲಾ
ಮೌಲಾನಾ ಕಸವೀನ ಮಹಿಮಾ ಕೇಳರಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ
ಶಾಸ್ತ್ರಕ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಮಗ ವಡದ ಹೇಳುವೆ ಕುಶಲಾ
ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಶಿವಧೂತ ಇಳಿದು ಬಂದ
ಆಗಿ ಮುದುಕಿ ರೂಪ ।। ೩ ।।

ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಕುಂತಿದ್ದ ತದ್ರೂಪ ತುಂಬಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಿ ತಗೊಂಡ ಹಸೆಬಿಸೆ ಹುಲ್ಲಾ
ಆ ದಿನ ಸಾಧಿಸಿ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಮೌಲಾ
ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡ್ಯಾರ ಕಣ್ಣೇಲೆ ನೆದರ ಎತ್ತಿಮೇಲಾ
ಏರು ।। ಹೊಡದಾಳೋ ಹೂಕಿ ಕರದಾಳೋ ಮುದುಕಿ
ಬಾ ಅಂತ ಮೌಲಾಗ ಪುಟ್ಟಿ ಹೊರಸೋ ತಲಿಮ್ಯಾಗ

ಮುಪ್ಪಿನ ಮುದುಕಿ ನನಗ ಮೈಯಾಗ ತ್ರಾಣಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಹಾತೋರಿ ಹೋಗ್ಯಾರ ಮೌಲಾ । ಕೇಳಿ ಮುದುಕಿ ಸೊಲ್ಲಾ
ಯಾಕ ಹೇಳ ಟೊಂಕ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡ ಎಷ್ಟ ಮಾಡತಿ ಗುಲ್ಲಾ
ಏರು॥ ಹಂತೇಲಿ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದಾರೋ ಪುಟ್ಟಿ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೈಲಿ
ಹೊರಸಬೇಕಂತ ತಲಿಮ್ಯಾಲೆ । ಮ್ಯಾಲಕ
ಎಬಿಸ್ಯಾರ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಲಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಹಮ್ಮಿಟ್ಟ ದಮ್ಮದಣಿಯಾಗಿ ಮೊಣಕಾಲ ಮೇಲೆ
ನೆಗವ್ಯಾರೋ ಹುಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟಿ
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೀಳಲಿಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಾರ ಅನ್ನನೀರಾ । ಬಿನ್ನಾಗಿ ಬಾದ್ದೂರಾ
ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಉಂಡಿಲ್ಲ ಕುಂತಾರ ಉಪವಾಸ
ಮನಿಗೆ ಬಂದ್ರ್ಯೋರಸೂಲಿಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ಯಾರ ಸರ್ವ ಹಕೀಕತ ॥ ೬ ॥

ಮಾದೇವನ ಲೀಲಾ ತುಂಬಿದ್ದ ಪುಟ್ಯಾಗ ಬಾಕೀದು ಏನೇನ ಉಳಿದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಂದಿದ್ರ್ಯೋ ಜುಬರಾಯಿಲಾ ತಂದಿದ್ರ್ಯೋ ಮುದುಕಿ ಡೋಲಾ
ಏನು ಠಾವಕಿ ನಿಮಗ ಇಂಬಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದವು ಪುಟ್ಯಾಗ
ಆಕಾಶ ಭೂಮಿ ವಿಶೇಷಗಳು ಮೇರು ಮಂಡಲಾ ॥ ೭ ॥

ನಬಿಸಾಹೇಬ ಬಾಯಿಲೆ ಕೇಳಿ ಕುಶಿ ಆಗ್ಯಾರ ಮೌಲಾ
ಕಸುವು ಬಂದೀತೋ ಮೈಯಾಗ ಮೊದಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಪಾಲಾ
ಏರು ॥ ಕಸುವು ಮಾಡಿ ಮೌಲಾ ಎದ್ದಾರೋ ಮೇಲಾ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಕಾಶ ಭೂಮಿ ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಜನದೊಳು ನಿಮ್ಮ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತಾರು ಇಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಏಳು ಭೂಮಿ ಏಳು ಆಕಾಶ ಕೂಡಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜುಮಲಾ
ಹಾಂಗಿದ್ದ ಚಟ್ಟನೆ ಹೇಳೋ ಪುಟ್ಟಿ ತುಂಬಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಯಾತರ ಪುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸೋ ಘಟ್ಟಿ

ನೋಡೂನು ನಿನ್ನ ಅಕಲಾ ಫುಟ್ಟಿ ಇತ್ತೋ ಎಷ್ಟು ಅಡ್ಡಗಲಾ
ಉದ್ದೆಷ್ಟು ಇತ್ತೋ ಹೇಳಿರಿ ತುರ್ತ ತತ್ಕಾಲಾ ॥ ೯ ॥

ಜವಾಬೇಳೋ ಗಾಬಾಗಬ್ಯಾಡ ಕಟ್ಟೀನ ಕೈಕಾಲಾ
ಎಬಿಸ್ಯಾರೋ ಪುಟ್ಟಗೆ ಪೋಲಾ ನಿಂತ ಎದರ ಮೇಲಾ
ಏರು ॥ ಒಂದು ವರುಷದಿನ ಮುದ್ದತ್ತ ಕೊಡತೇನಿ
ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ ತರಬೇಕು ನಿನಮ್ಯಾಲಿ ಒಗದೇನು ಬಲಿ ಸರಕ್ಕ
ಹದಿನೆಂಟು ಪಾಲ ಗಂಟಲಕ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟೇನೋ ಉರಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಜವಾಬೇಳೋ ಗಾಬಾಗಬ್ಯಾಡ ಕಿತ್ತೇನೋ ಹಲ್ಲಾ
ಸಾಂಬನ ಮುಂದ ಜಂಬ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ನಡುವುದಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಪೀರಮಲ್ಲೀಕಲ್ಲಾ ಹಸ್ತಿಟ್ಟ ತಲಿಮ್ಯಾಲಾ
ಕೊಟ್ಟ ಮತಿ ನಮಗ ಸೊಸ್ತ ನಿಮಗ
ಹುಸೇನ ಮಿಯ್ಯಾ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ರಿವಾಯಿತ ರಂಗಲಾಲಾ ॥ ೧೧ ॥

೬೪. ಹ । ಅಯ್ಯೂಬನ ಹೆಂಡರ ಹೆಸರು ಹೇಳೋ

ಇಂದ್ರ ಸಭಾ ದೇವೀಂದ್ರ ಕೂಡಿರಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನಂತ ಬೆಳಕ
ಏರು ॥ ಮಾಡಿರಿವಾಯಿತ ಹೇಳುವೆ ಪಡದಾಗ ದೈವಾ ಕೇಳಬೇಕ
ಬರೂಹಾಂಗ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿನ ತಕ್ಕ ಅಯ್ಯೂಬ ಶರಣರ ಕೌತುಕ
ಚ್ಯಾಲಿ । ಹೇಳೂವೆ ಖುಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೌದೌದನಬೇಕ
ಇ॥ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅಯ್ಯೂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಮಾಚಾರ ತಲ್ಲೇ ಮರತೇಕ
ಶರಣ ಅಯ್ಯೂಬಗ ಕರುಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ಮಹಾದೇವ ಬೇಶಕ
ಕೇಳ್ಯಾನ ಏನ ಬೇಡತಿ ಬೇಡಬೇಕ ವರುವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ನನಹಕ್ಕ
ಬೇಡಿದ್ದ ದೀನಸಾ ಕೊಡುವೆನು ಸರಾಸ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನ ತಕ್ಕ ॥ ೧ ॥

ಕಯ್ಯಜೋಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ್ರೋ ಅಯ್ಯೂಬಾ ವರಜಲ್ಮದ ದುಸಕಾ
ಏರು ॥ ಗರುವ ಬ್ಯಾಡ ನರಜಲ್ಮಕ ಬಂದಿಂದ ಸುಖಾಏನ ಸುಡಬೇಕ
ಅರುಇಟ್ಟ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿಬೇಕ ಮರಿಯಬಾರದು ಮೂರು ಲೋಕ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಭೋಗಿ ಸುಖಾದುಃಖಾ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಹಂತೇಕ ಬರಬೇಕ
ಇ॥ ಸ್ವಂತಾ ಮನಾ ತಿಳಿ ಬಂತೋ ಅಯ್ಯೂಬನ ಮಹದೇವನ ಮನಕ
ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ಮಮತಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ ಮಸ್ತಾ ಅಂವಾ ಬೇಡಿದ್ದ ಬದಕ
ಹೆಣ್ಣ ಬಂದ ಹುಟಸ್ಯಾನೋ ನಾಜೂಕ
ಅಯ್ಯೂಬನ ಲಗ್ಗನ ಮಾಡೂದಕ
ನಷ್ಟ ಜಲುಮಕ ಶಿವಗಂಟ ಹಾಕ್ಯಾನೋ ಸಂಗಟ ಸೋಸಲಾಕ ॥ ೨ ॥

ಧನ್ನ ದೌಲತ್ತ ಮನ ಮಸ್ತ ಕೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾ ಹೆಂಡರಿದ್ರೋ ನಾಲ್ಕ
ಏರು ॥ ಅಯ್ಯೂಬಸ್ವಾಮಿ ಹಂತೇಲಿ ನೇಮಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುದಕ
ಚೊಕ್ಕ ಇತ್ತೋ ಬಕ್ಕಳ ಬಾಳೇ ಬದುಕ ಏಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಜಲುಮಕ್ಕ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ಸಣ್ಣ ಕೂಸೋ ಮೂರ ಹೆಣ್ಣ ಇದ್ದವರಿ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳ ನಾಲ್ಕ
ಇ॥ ಎಷ್ಟ ಅಯ್ಯೂಬ ಕಷ್ಟ ಪಡುವುತಾನ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ ಜಲುಮಕ್ಕ

ನಿತ್ಯ ನಮಾಜಿ ಮಾಡುರೋ ಸೇಜಿ ಬೇಗು ಬೆಳತನಕ
ಸಂಬನ ಧ್ಯಾನಾ ಹಿಡದ ಮನಕ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ದಿನಾ ಉಣಿಸುತನಕ
ಬಾಳ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ತಾ ಉಣತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಒಂದ ರೊಟ್ಟಿ ತುಣಕ || ೩ ||

ಇ|| ಬಡವರ ನೋಡಿ ಅರಬಿ ಅಂಚಡಿದಾನ ಮಾಡೂರು ದಿನಕ
ಏರು || ಅಂತವರಾ ಮಾನಾ ಸಮಾಧಾನಾ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತನಕ
ತೊಡುವರೋ ತಾವು ಅರಬಿ ಹರಕ ಇದರೊಳಗ ಏನ ಇಲ್ರಿ ಫರಕ
ಚ್ಯಾಲಿ || ಸಾಧಿಸಿ ಪ್ರೇಮಾ ಮಾಡೂರು ಧರಮಾ ಕರಮ ಮಾಡಿದ ತರಕ
ಪ್ರಾಂತದೊಳಗ ಭಗವಂತಾ ಅಯ್ಯೂಬನ ಮರ್ಜಿ ನೋಡೂದಕ
ರೋಗ ಹಾಕಿದಾನೋ ಭೋಗಿಸುವಂತ ಹದಿನೆಂಟು ರಸತನಕ
ಐಯ್ಯೂಬ ಸೋಸ್ಯಾರೋ ದುಃಖಾ ।
ಮೈಯ್ಯಾ ತಂದು ಮೇಸತಿದ್ರೋ ಹುಳಕ
ಹುಣ್ಣ ಒಡದ ಸಣ್ಣ ತೂತಬಿದ್ದ ಕೀವ ನಾರುತಿತ್ತೊ ಕೊಳಕ || ೪ ||

ಮೋಸಗಾರ ಶಿವ ನಾಶಮಾಡಿದಾನೋ ಅಯ್ಯೂಬನ ಬದಕ
ಏರು|| ಮರಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ತೀರಿ ಹೋದಾವೋ ಕಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕ
ಯಾರು ಯಾರು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ದಿಕ್ಕ । ಹೆಣ್ಣ ಒಂದ ಕುಂತಾಳೋ ಹಂತೇಕ
ಇ|| ಲಗ್ಗನ ಹೆಂಡತಿ ಬ್ಯಾಗನ ಬಂದಾಳೋ ಸೇವಾ ಮಾಡೂದಕ
ಅನ್ನಾ ಅಸನಾ ತಿಂದೇನಂದರ ಏನೂ ಇಲ್ಲೋ ಹಂತೇಕ
ಮಹಾಪತಿವರತಿ ಉಳದ ಹೆಣತಿ ತಿಳಿದ ತನ್ನ ಮನಕ
ಗಂಡಗ ಗಂಜಿ ಕುಡಸಲಾಕ ಹೋಗ್ಯಾಳಪ್ಪಾ ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡಲಾಕ || ೫ ||

ಇ|| ಹೋಗಿ ದುರೋಷ್ಣದಲ್ಲಿ ತುರುಬಾ
ಕೊಯ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ತಿಂದಾಳೋ ಮುಕ್ಕ
ಏರು || ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೂಬಾ ಆಗ್ಯಾನೋ ಗಾಬಾ ಹೆಣತಿ ಹೋಗಲಕ
ಪಾಪ ಇಲ್ಲದಿ ಕೋಪದಿ ಹೆಣತಿಗೆ ಅಂತಾನೋ ಬೇಶಕ್
ಚ್ಯಾಲಿ || ನನ್ನ ಬ್ಯಾನಿ ನೆಟ್ಟಗಾದ ಬಳಿಕ ನಿನಗ ನೂರ ಪೆಟ್ಟ ಹೊಡುವ ತನಕ

ಇ॥ ಹೊಡುವೆನು ಬಾಲಿ ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲಿ ಬಾರ ಮೂಡುವ ತನಕ
ಸುರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀಲೆ ನೀರ ಅಳತಾರೋ ಶರಣರು ಮಾಡಿ ಅತೀಶೋಕ
ಬಿಟ್ಟ ಹೆಣತಿಗೆ ಚಟ್ಟನೆ ಅಯ್ಯೂಬಾ ಹೋಗಿ ಗಿಡದ ಬುಡಕ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ದಿ ಇಲ್ರಿ ತಟಕ ಮಾರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಾಕಿ
ಕುಂತಾರೋ ಮುಸಕ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಬ್ಯಾನಿ ಸೋಸಲಾರೆ ಹಾನಿ ಜಲ್ಮಇದು ಲಗು ಹೋಗಬೇಕ
ಏರು ॥ ಮರಗ ನೋಡದೆ ಸ್ವರಗ ಲೋಕದಿಂದ ಇಳದ ಶರಣರದುಸಕ
ಬಂದಾನೋಶಿವದೂತ ನಿಂತಾನೋ ಇದರಿಗೆ ಸಹಿ ಅಂತಾನೋ ಮುಸಕ
ಚ್ಯಾಲಿ ॥ ನಜರ ಎತ್ತಿ ನೋಡಬೇಕ್ರಿ ಯಾಕ
ನೀರ ತಂದ ಇಟ್ಟ ಪಾದಬುಡಕ
ಇ॥ ತಿಳಿಸ್ಯಾನೋ ಶಿವದೂತ ರಂಬಿಸಿ ಸರೂ ಮಾತ ಸಂಬನ ಕೌತೂಕ
ಸುವ್ವ ಕಾಲೀಲೆ ಒದ್ರ್ಯೋ ಶರಣರು ಗುದ್ದ ಬಿತ್ತೊ ನೆಲಕ ಸೆಲಿಯ
ಒಡದು ನೀರಮ್ಯಾಲೆ ಬಂದಾವರಿ ಅದರಾಗಾತೋ ಜೆಳಕ
ಮಾದು ಹುಣ್ಣು ಮೈಯ್ಯ ಆತ್ರಿ ಚೊಕ್ಕ
ಮೊದಲಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜುಳಕ ॥ ೭ ॥

ಮಾರಿಯ ವರಣಾ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಾಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಠಳಕ
ಏರು ॥ ಮುಂದ ಉಳಿತಿ ಅಯ್ಯೂಬನ ಕತಿಯ ಸಂದಿಗ್ಧಾಕೇನಿ ಸರಕ
ಪಂಡಿತಶ್ಯಾಣ್ಯಾರು ಖಂಡಿತ ಕೂಡಿರಿ ಅಲಾವಿ ಆಡೂದಕ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಬಲ್ಲಾಂವಾದಾರ ಹಿಡಿಯೋ ತರಕ
ಅರೇದಾಂವ ಏನಬಲ್ಲ ಮೂರ್ಖ
ಇ॥ ಯಾತರ ನೀರ ಹೇಳೋ ಶಾಹೀರಾ ನೋಡೂನು ನಿನ್ನ ಬೆಳಕ
ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಅಯ್ಯೂಬನ ಹೆಂಡರ ಹೆಸರ ಹೇಳಬೇಕ
ನೆಪ್ಪೀಲೆ ಹೇಳೋ ತಪ್ಪದೆ ಲಗ್ಗನ ಯಾವ ಯಾವ ಮೂರ್ತಕ್ಕ

ಆಗಿದ್ದು ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ತೋರಿಸಬೇಕ
ಸವಾಲ ಮಾಡೇನಿ ಬಹುಕಡಕ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಗಾಬ ಆಗಬ್ಯಾಡೋ ಇದರ ಜವಾಬಾ ಹೇಳ ನಿನಗ ಹಾಕೇನಿ ತೊಡಕ
ಏರು ॥ ಏಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ತೋರಸಬೇಕ
ಯಾರ‍್ಯಾರ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಯಾರ‍್ಯಾರು ಹುಟ್ಟ್ಯಾರೋ ಮಾಡಿಹೇಳೋ ಲೆಕ್ಕ
ಚ್ಯಾಲ ॥ ಮುದ್ದತ್ತ ಕೊಟ್ಟೇನಿ ಸಾವೂತನಕ
ಎರಗಿ ಮಡ್ಡಿ ಪೀರಾನ ಚರಣಕ್ಕ
ಇ॥ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾ ಉಸ್ತಾದನ ರಿವಾಯಿತ ಹೊಡದಾಂಗ ಚಾಬೂಕ
ಇಂದ್ರಸಭಾ ದೇವೀಂದ್ರ ಕೂಡಿರಿ ಸೂರ‍್ಯಚಂದ್ರನಂತ ಬೆಳಕ
ಮಾಡಿ ರಿವಾಯಿತಿ ಹೇಳುವೆ ಪಡದಾಗ ದೈವಾ ಕೇಳಬೇಕ
ಬರೂಹಾಂಗ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿನ ತಕ್ಕ ಅಯ್ಯೂಬ ಶರಣರ ಕೌತೂಕ॥ ೯ ॥

೬೫. ಯಾವ ಪೈಗಂಬರ ಸತಿಯು ಮೊದಲು ಜಡಿಯ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ?

ಮೆತ್ತಾನ ಕಳ್ಳಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾನೋ ಹೊಡಿಯಲಿಕ್ಕ ನೋಟಾ
ಏರು ॥ ರಿವಾಯಿತ ಸಲುವಾಗಿ ಶಾಹೀರ ಇವನು ಬಾಳೀ ಬದುಕ ಬಿಟ್ಟಾ
ಕಡಿಯಾಕ ಹೋಗಪ್ಪಾ ನಟ್ಟಾ । ಎಲ್ಲಾದ್ರು ಆಗತೈತಿ ಪುರಾಟಾ ॥ ೧ ॥

ಬಾಳೀವದ ಮಾತ ಬಾಳ ಹೇಳಿದರ ಬರುವತೈತಿ ಸಿಟ್ಟಾ
ಮಂದಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕತಾರಿ ಇವರು ಟಿರಿಕೋಟ ಶರ್ಟಾ
ಏರು ॥ ಕಿಸೇದಾಗ ಸೇದಾಗ ಇಲ್ರಿ ಚುಟ್ಟಾ
ಹಾಂ ಹಾಂ ಡೌಲು ಮಾಡತಾರ ಇವರೆಷ್ಟಾ ॥ ೨ ॥

ಮಾತು ಕೇಳಿದರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಕಟ್ಟತಾನ ಗೋಲಗುಮ್ಮಟಾ
ಗೆಳೆಯರ ಕೈಯಾಗ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಕ್ಯೊಂತಾರ ನೋಟಾ
ಏರು ॥ ಗೊತ್ತಪ್ಪ ಇವರದು ಬೈಲಾಟಾ
ಹಾಂ ಹಾಂ ಇನ್ನಮಾಲೆ ಬಡಿತೇನಿ ಗೂಟಾ ॥ ೩ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರ ಹಿಡಿದು ಸವಾಲು ಕೇಳತೇನಿ ಒಡಿಯಪ್ಪ ನನ್ನ ಒಗಟಾ
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಜಡಿಯ ಹಾಕತಾರೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಟಾ
ಏರು ॥ ಜಗತ್ತಕ್ಕೆ ಜಾಹೀರ ಆದ ಆಟ
ಮೊದಲು ಯಾರಿಂದ ಬಂತು ಹೇಳೋ ಬಂಟಾ ॥ ೪ ॥

ಯಾವ ಪೈಗಂಬರ ಸತಿಯು ಮೊದಲು ಜಡಿಯ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ನೀಟಾ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಹಿಡಿದು ಸವಾಲು ಒಡಿಯೋ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟಂಗಿ ಗಂಟಾ
ಏರು ॥ ಒಡೆದು ಒಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲಿ ನೋಟಾ
ಇಲ್ಲಂದರ ಬೀಳತ್ಯಾವೋ ಏಟಾ
ಸಣ್ಣ ಸವಾಲು ಒಡಿದರ ಕೊಡತೇನಿ ತಿನ್ನಾಕ ಬಿಸ್ಕೀಟಾ ॥ ೫ ॥

ದೇಶದೊಳಗ ಖಾಸಾ ನಮ್ಮ ಮುಂಡರಗಿ ಪೇಠಾ
ಕವಿಗಳು ರಿಕಾರ್ಡಿನ ಪ್ಲೇಟಾ ಜಂದಿಪೀರಾ ಬಡಿಯತಾನೋ ಗೂಟಾ
ಮೆತ್ತಾನ ಕಳ್ಳಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾನೋ ಹೊಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೋಟಾ
ರಿವಾಯತ ಸಲುವಾಗಿ ಶಾಹೀರ ಇವನು ಬಾಳೇ ಬದುಕ ಬಿಟ್ಟಾ
ಕಡಿಯಾಕ ಹೋಗಪ್ಪಾ ನಟ್ಟಾ ಎಲ್ಲಾದ್ರು ಆಗತೈತಿ ಪುರಾಟಾ ॥೬॥

೬೬. ಶಬ್ದಾದ ಅರಸನ ಸ್ವರ್ಗದ ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳುವ ಜವಾಬು ಪದಾ

ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಇದೆ ನಿನ್ನರಗಳಿ ಬ್ಯಾಸತ್ತಾರ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ
ಯಿಲ್ಲಿಂದ ಕಳಸತಾರ ಮಾರಿಮ್ಯಾಲೆ ನಿನಗ ವುಗುಳಿ ಕಡಿಗೆ ಛೀ ಮಾಡಿ
ಏರು ॥ ಯೆತ್ತತ್ತರ ಮಾಡಿ ಕವಿ ಪಡಿಬೇಕಂತಿಯೋ ಸವಿ
ನಿನಗ ಹ್ಯಾಂಗ ದೊರಕೀತ ಪದವಿ ಕೇಳ್ಹೋಗ ಯಾಂವ ಕವಿಗಾರ
ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳೂನು ಮಹಾ ಹಾಡು ಸೂರ ಏನಬಲ್ಲಿ ಹುಚಪ್ಯಾಲಿ
ಕಲಿಹೋಗಯಿನ್ನ ಸಾಲಿ ಗೊತ್ತೈತಿ ನನಗ ನಿನ್ನ ಎಳಿ
ಸಂಗತೀಲೆ ಬಾ ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಂತಾ ಇಡಿಸುವೆ ಕೈಯಾಗ ಚಿಕ್ಕಬಳಿ
ತಿರಗಂತ ಮೂಗ ಮುರಕೊಂತ ಕೈಮಾಡಿ ॥ ೧ ॥

ಕೇಳ ನಡಾಕಟ್ಟಿದ ಮನಕ ನಟ್ಟಿ ಕವಿ ಮಾಡೂದು ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಪುಗಸ್ಯಾಟಿ
ಅಂತ ಬೊಗಳತಿ ಬಸರ ಹೆಂಗಸಿನ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊಟ್ಟಿ
ರಾಮನ ಸರಿಜೋಡಿ
ಏರು ॥ ಹುಡುಕಿ ತಗದೀನಿ ಮಾತೊಂದ ಶ್ರೇಷ್ಟಯಿದ್ದಾ ಅರಸ
ಶಹೀದನ ತಮ್ಮನಾದ ಶಬ್ದಾದ ಅರಸಕಿ ಮಾಡುವಾ ಮಿಕ್ಕಿ
ನಾನೇ ಶಿವನಂತ ಅಂತಿದ್ದಾ ಕಡಿಕಾಲಕ ತಿಂದಾನ ಹಕ್ಕಿ
ಶಬ್ದಾದನ ಸವಾಲ ಝುಂಡೇದಾಗ ಮಾಡಿದರ
ದಾಖಲೆ ಕಿತಾಬದಾಗ ಇಲ್ಲ ಅಂದಿ
ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರು ಜನರೆಲ್ಲರು ಇದ್ದಾರ ಇಲ್ಲೆ
ಈ ಸಭಾದೊಳಗ ಅನೇಕ ಮಂದಿ
ತಿಳಿಸ್ಯಾಯಿರಾ ಕಳಿಸುವೆ ಫೋಣಿಸಿ ಮೂಗನ್ಯಾಗ ಕವಡಿ ॥ ೨ ॥

ಶಬ್ದಾದ ನಾನೇ ಶಿವನಂತ ಸಾರತಿದ್ದಾಯಿಟ್ಟ ಪಂತ
ಉಪದೇಶ ಅರಸನಿಗೆ ಮಾಡುವರೋ ಬಂದ

ಬುದ್ದಿವಂತ ಪಂಡಿತರು ಕೂಡಿ
ಏರು ।। ಭಜಿಸೋ ಭಜನಿ ಮಾಡೋ ಶಿವಂದು ಅಂತಾರ ಕೈಮುಗುದು
ಕಂಡಿ ಸ್ವರಗ ನೋಡೋ ತಿಳಿದು ತಿಳಿಮನಕ ಹಿಡಿ ತರಕ
ಇಲ್ಲಂದರ ಸುಟ್ಟಹ್ವಾದಿ ನರಕೀನ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗ ಬೇಶಕ್
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಶಬ್ದಾದ ಅಂತಾನ ನನ್ನಗ ಧನ್ನ ದೌಲತ್ತಯೇನ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲಾ
ಶಿವನಿಗೆ ಯಾತಕ ನೆನಸಲಿ ತಯ್ಯಾರ
ಮಾಡುವೆ ಸೊರಗ ಈ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲಾ
ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆ ಸೊರಗ ತಯ್ಯಾರ ಮಾಡಿ ।। ೩ ।।

ಭೂಮಿವೊಳಗಯಿದ್ದಂತಾ ಬದುಕ ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲೇ ಅರಸ ಮನ ತಕ್ಕ
ತಗತಗದ ಬೈಲಿಗೆ ಇಟ್ಟಂಗಿ ಮಾಡಸ್ಯಾನ ಒಳೇ ಚೊಕ್ಕ ನಕ್ಷತ್ತರ ನೋಡಿ
ಏರು ।। ಸೊರಗದ ಥರಾ ಹಮ್ಮ ಚೌಕ ಸವನಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕ
ಕಡಸ್ಯಾನ ನೀರು ಹತ್ತು ತನಕ ಯೇನು ಹೇಳಲಿ ಸಭಾದಲ್ಲಿ
ಥರಾ ಕಡಸುವಲ್ಲೇ ಬಂದೋ ಬಸ್ತಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾ
ಕಾವಲಿ ದುಡಿತಿದ್ರೋಜನರೆಲ್ಲಾ
ಯೇಕಂದ್ರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಶಾಯಿರ ಚಿತ್ತಯಿಟ್ಟ ಕೇಳೋ ನೀನು
ಸಂಗ ಸುಲೇಮಾನಿ ಕಲ್ಲಿಂದ ಥರಾ ತುಂಬಿ ಭೂಮಿಯ ಸವನಾಗಿ
ಮಾಡಿಸಿದನು ಲೆಕ್ಕಾ ಹೇಳೇನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತರಕ ಹಿಡಿ ।। ೪ ।।

ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಇಟ್ಟಂಗಿಲಿಂದ ಕಟ್ಯಾರ ಗ್ವಾಡಿ ಬಹುಚಂದ
ಎತ್ತರ ಐನೂರ ಗಜಾಯಿತ್ತ ಗ್ವಾಡಿ ಒಳೇ ಸುದ್ದಾ ಕೇಳೋ ಕಿಮ್ಮತ್ತಗೇಡಿ
ಏರು ।। ಸೂರ್ಯ ಮೂಡುವ ಕಾಲಕ ಗ್ವಾಡಿ ಮಿಂಚೂದು ಲಕಲಕ
ಥಳಥಳ ಹೊಳುತಿತ್ತು ಬೆಳಕ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಹೇಳುವೆ ಸಾರಿ
ಸೊರಗದ ಉದ್ದಗಲಾ ನಾಲ್ವತ್ತ ಹರದಾರಿತ್ತ ಬರಾಬರಿ
ಅರಸನ ಮನಪೂರ ಸ್ವರಗಾತ ತಯ್ಯಾರ
ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ

ಮುತ್ತ ಮಾಣಿಕ ಹೊನ್ನದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿ ರಂಗಮ್ಹಾಲ ಕಟ್ಟಶ್ಯಾನ ಸ್ವರಗದಲ್ಲಿ
ಹಾಲು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಶೆಲಿ ಹರುತಿದ್ವೊ ಕೂಡಿ || ೫ ||

ಶೆಲಿ ಹರುತ್ತಿತ್ತ ಶರೆದ ಸಾಗಿ ಜೇನು ತುಪ್ಪದ ಶಲಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ಹರುತಿತ್ತ ಸವಳನೀರ ಸವಿನೀರ ಮನಪೂರಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಸರಜೋಡಿ
ಏರು || ಏನು ಹೇಳಲಿ ಮ್ಹಾಲಿನ ವರ್ಣಾ ಹೌಜ ನೀರಿಲೆ ಸಂಪೂರಣಾ
ಪುಟ್ಟುತಿದ್ವೊ ಕಾರಂಜಿ ಸವನಾ ಪಾರೇಜ ಜನಾ ಕೇಳೋ ಹೈವಾನ
ಒಂದೊಂದ ಮಾಲಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕುಂತಿದ್ದಾ ತಿಳಿಸುವೆ ನಾ
ದರವಂದ ಮ್ಹಾಲಿನ ಮುಂದಾ ಗಿಡಾ
ಒಂದೊಂದ ಹಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾ ಬಂಗಾರದಾ
ಇದ್ದುವೋ ಬೇರ ಜಮರೂತಿ ತಪ್ಪಲಾ ಮಾಗಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಾ
ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಚಲಾ ಇದ್ವೊ ಸದರ
ಅನೇಕಥರದ ಪಕ್ಷಿ ಇಟ್ಟಾರ ಮಾಡಿ || ೬ ||

ನೆರೆದಿರುವ ಕುಂತ ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಂತ ಹೀಂಗ ವರಣಿಸಲಿ
ಒಂದ ಸಾವಿರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮ್ಹಾಲಯಿದ್ವೊ
ಸ್ವರಗದಲಿ ತಿಳಿಶಾಯಿರ ಹೇಡಿ
ಏರು || ಇದರಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ತಯ್ಯಾರ ಆತರಿ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಕಸರ
ಮಾಡ್ಯಾರ ಒಳೇ ಶೃಂಗಾರ ಏನು ಸದರ ಒಂದ ಸಾವಿರ
ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹಚ್ಯಾರ ಮಿನಾರ
ದರವೊಂದ ಮ್ಹಾಲಿನವೊಳಗ ಒಂದ ಸಾವಿರ ಕಂಬ ಇದ್ವೋ
ಕೇಳೋ ನೀ ಹುಚ್ಚಪ್ಯಾಲಿ ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕಂಬಕ
ಮುತ್ತ ಮಾಣಿಕಹೊನ್ನ
ಜರದ ಜರುತಿದ್ವೊ ಏನು ಹೇಳಲಿ ಸುಳ್ಳಂತ ತಿಳಿದರ
ಮತ್ತ ಮುರದೇನ್ನೋ ದವಡಿ || ೭ ||

ತದ್ಯಾರ ಆಗಿದ್ದಸೊರಗದ ಸುದ್ದಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸ್ಯಾರ ಅರಸಗ ತಿದ್ದಿ

ಕೇಳಿ ಆನಂದ ಆಗಿ ಶಬ್ದಾದ ಹಿಡದಾನ ಹಾದಿ ಹಾಕಿ ಕುದುರಿಗೆ ಥಡಿ
ಏರು ॥ ಕುಂತಿದ್ದಾ ಕುದುರಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಆನೇಕ ದಂಡ ಸಂಗತೀಲೆ
ಮತ್ತ ಹೊಂಟಾನ ರವುಸೀಲೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿವೊಳಗ
ಕಂಡ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಹುಡುಗಾಟ ಮಾಡುವ ಮನ ಬಲ್ಲಾಂಗಾ
ಕೇಳರಿ ಹರುಷಾಗಿ ಉಪದೇಶ ನನಗ ಮಾಡತಿದ್ರಿ
ಶಿವನಿಗೆ ನೆನಸಬೇಕಂತ ನೋಡರಿ ನಡೆಯಿರಿ ಮಾಡೇನಿ ತಯ್ಯಾರ
ಸೊರಗ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ನಾನೇ ಸೊಂತ
ಯಾತಕ ನೆನಸಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿ ॥ ೮ ॥

ಶಾಣ್ಯಾ ಶಾಯಿರಾ ನಾನೇ ಒಬ್ಬ ಅಂತ ವಾದ ಹಾಕತಾನ ಕುರುಬ
ಓದಿನೋಡೋ ದಬಶ್ಯಾನ ತಪಸೀರ ತಂದ
ಕಿತಾಬ ನೀಕೇಳೋ ಮಾನಗೇಡಿ
ಏರು ॥ ಕುಂತ ಮಾಡರಿ ಚೌಕಾಗಿ ಹೇಳುವೆ
ಪುರಮಾಸಿ ಅಕ್ಷರ ನುಡಿ ಸೋಸಿ
ತಿಳಿಸುವೆ ನಾ ಸಂಪೂರಣಾ ಕುಂತೀರಿ
ಬುದ್ಧಿವಂತ ಕೇಳಿ ಶಾಂತ ಪಡಿರಿ ವಿದ್ಯಾನಾ
ತಪ್ಪ ಆದರ ನನ್ನ ಮಾಫ ಮಾಡರಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆ ಇದ್ದೀನಿ ಅಲ್ಪ ಕಂದಾ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ ನಾನು ಕೇಳಿದರ
ಸಭಾದಲ್ಲೇ ಶಾಯಿರ ನಿಂತಾನ ಆಗಿ ಸುಂದಾ
ತಿಳಿದಾಂಗ ಆತ ನಿನ್ನ ಬಂಡೋಲ ಕೇಳ ಲೌವಡಿ ॥ ೯ ॥

ಸ್ವರಗದ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಹ್ವಾದು ಒಳಗಿಂದ ಮಂದಿ ಬಂದ ಬಂದಾ
ಶಭ್ಧಾದಗ ಬೆಟ್ಟಿ ಆಗಿ ಹಿಡುರೋ ಪಾದಾ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಹಾರಶ್ಯಾಡಿ
ಏರು ॥ ಆನಂದ ಆಗಿ ಶಬ್ದಾದ ಬಾಕಲತನ ಹೋಗಿ ಖುದ್ದ
ಒಳಗಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ಕಾಲವೊಂದ ಮೊದಲ ತತ್ಕಾಲಾ
ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಲಿಂದ ಇಳದ ಬಂದಾರ ಇಜರಾಯಿಲಾ

ನಿಂತಾರ ಇದರಿಗೆ ಗಾಬಾಗಿ ಶಬ್ದಾದ ಕೇಳ್ಯಾನ ಬೆದರಿಸಿ ಯಾರ ನೀನು
ನಿಂತಾರ ನಗತಾರ ಯಿಜರಾಯಿಲಾ ಅಂತಾರ ನಿನ್ನ ಜೀಂವಾ
ತಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೇವಿ ನಾನು ಕೇಳಿ
ಬೇಡಿಕೊಂತಾನ ಅರಸ ನಾಚಿಗೇಡಿ || ೧೦ ||

ನೋಡಿ ಸೊರಗ ಕಣ್ಣೇಲೆ ಕಂಡಿಲ್ಲಾ ತುಸು
ನೋಡುವೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮೊದಲಾ
ಅಂತ ಹೇಳೂತನಕ ಇಜರಾಯಿಲಾ ಜೀಂವಾ
ತಗದಾರಲ್ಲಾ ಸತ್ತ ಬಿದ್ದಾನ ಖೋಡಿ
ಏರು || ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಲಿಂದ ಏಕಾತ ಸ್ವರಗ ಅಂದ
ಕವಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡುವೆ ವೃಂದ ಸಂಪೂರಣಾ, ತಿಳಸ ನೀನಾ
ಸುತ್ತ ದೇಶಕ ವಾಹಿನಿ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಪಟ್ಟಣಾ
ಜಾಹೀರ ಮಡ್ಡಿ ಪೀರ ಗಂಭೀರ ಹುಸೇನಮಿಯ್ಯಾ ಕಂಡಲ್ಲೇ
ವೈರಿಗೆ ಆಗಿ ಮೂಲಾ, ನಿನ್ನ ಸವಾಲ ಒಡದ ತಿಳಸಿನಿ ತಿಳಿಯದಕ
ಶಾಹೀರಗೆ ಖುಲ್ಲಾ ಖುಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಂದರ
ಅಂದೇನೋ ನಿನಗ ಖರೇ ಸುಗಡಿ || ೧೧ ||

೬೭. ಶಬ್ದಾದ ಅರಸನ ಸ್ವರ್ಗ ನೋಡಿದವ ಉಮರ ಬಿನ್ ಕತ್ತಾಬ

ಶಾಹೀರ ಸಭಾದಾಗ ಬಂದ । ಸವಾಲು ಮಾಡಿದಿ ನನಗೊಂದ
ಜವಾಬ ಕೊಡತೀನಿ ನಿನ್ನ ಮಾರಿಮ್ಯಾಗ ಹೊಡದ ಹಾರಸತೇನಿ ಚಿಂದಿ
ಏರು ।। ಪಂಡಿತರು ಪುರಮಾಸಿ ಕುಸುಮ ಕಾಮಿಲ ತರಿಸಿ
ಮಾಡರಿ ಚವುಕಾಸಿ । ಶಬ್ದಾದನು ಗರ್ವಿಷ್ಟನು ಸ್ವರ್ಗ ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ಕಾಣದೆ ಮಡದ್ಹೋದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಅದೃಶಾ ಮಾಡಿದ ಜಗದೀಶಾ
ಹಗಲ್ಹೊತ್ತ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣದಾಂಗಾ
ಹೊತ್ತ ಮುಳುಗಿ ತುಸು ಕತ್ತಲ ಆದಿಂದ
ಮಿಂಚೂದು ಕೋಲ್ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿದಾಂಗ ।
ಅದು ಕಂಡವನ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತೀದಿ ।। ೧ ।।

ಉಮರಿ ಬಿನ್ ಕತ್ತಾಬಾ । ಹೌದಲ್ಲೋ ನೋಡೋ ಕಿತಾಬಾ
ಅಲ್ಲಂದರ ನಿನಗ । ದನಗರ ಅಂದಾರ ಕುರುಬಾ ಈ ಕುಂತಿರು ಮಂದಿ
ಏರು ।। ಅಬ್ದುಲ್ ಬಿನ್‌ಕತ್ತಾಬಾ । ಒಂಟಿ ಕಳಕೊಂಡ ತೋಬಾ
ಆಗಿದ್ದನು ಗಾಬಾ । ಹುಡುಕುದಕ ಆದೇಶಕ । ಹೋಗು ಹಾದ್ಯಾಗ
ಹೊತ್ತ ಮುಣಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಹತ್ತಿತು ಮಿಂಚುದುಕ । ಧೈರ್ಯದ ಅನುಕೂಲಾ
ಸಿಕ್ಕಿತ ಬಾಕಲಾ । ಹೆಣಕಿ ನೋಡ್ಯಾನ ಯಾರು ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ರತ್ನವಜ್ರ ಕೆಚ್ಚಿದ ಕಂಬದ ಮ್ಯಾಗಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾಲಾ
ಬಳಕೊಂಡ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಹಿಡಿದಾನೋ ಹಾದಿ ।। ೨ ।।

ಹೊತ್ತಗೊಂಡ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ । ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ ಮುಂದ ಹೋಗುತನಕ
ಅಲ್ಲೇ ಸರಸಾ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸಾ । ಮೌಲಾ
ನಂತೇಕ ಹೇಳತಾನ ಹೊಸಾ ಸುದ್ದಿ

ಏರು ॥ ಹೇಳ್ತಾನ ಪೌರುಷ ತೀಡಿ ।
ದಂಗಾದೆ ನೋಡಿ । ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ಗ್ವಾಡಿ
ಕಟ್ಟಿದ್ದವು ಹೊಳುತ್ತಿದ್ದವು । ಹುಚ್ಚಾದೆ ಮಿಂಚನೋಡಿ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು ಕೇಳಕೊಂಡ 'ಅನವಾಯಾ' ।
ಅಂತಾನ ಮಾವಯ್ಯ'
ನಿದ್ಯಾಗದಿ ಏನ ಎಚ್ಚರದಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಾಕ ನನಗ ಕಳ್ಳತನ ಬಂದಿಲ್ಲಾ
ನಿಚ್ಚಳ ಹೇಳುವೆ ನೋಡಿದ ಸುದ್ದಿ । ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಸ್ತಾನ ।
ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ನಗದಿ
ಮಾವಯ್ಯ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಕರೆಸಿ । ಅಂತಾನ ನೋಡರಿ ತಳಸೋಸಿ
ಇವಾ ಹೇಳುವ ಮಾತ ಹೌದಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕ ತಿಳಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಗಾದಿ
ಪಂಡಿತರು ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ । ಇವನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ।
ನಮ್ಮ ಹಜರತ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ
ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮ ಒಳಗಿನವರು ಒಬ್ಬರು । ಒಂಟಿ ಹುಡುಕೂತ ಹೋಗಿ
ಶಬ್ದಾದನ ಸ್ವರ್ಗ ನೋಡಿ ಬರತಾರು ನೋಡಿದ ಮನುಷ್ಯಾನ ।
ಇರತಾವ ಹಿಂತಾ ಚಿನ್ನಾ
ಗಿಡ್ಡ ಇರತಾನ । ಅವನ ಕೆಂಪ ಬಣ್ಣಾ । ಕಣ್ಣ ಹುಬ್ಬಕುತ್ತಗಿ ಮ್ಯಾಗವನ
ಇರತೈತಿ । ಅಂಬು ತಿಳಿರಿ ಮುಖಖೂನಾ ।
ನೋಡತಾರ ಆ ಮನುಷ್ಯಾಗ ಕರೆದು ಎಲ್ಲಾ ಮಂದಿ ॥ ೪ ॥

ಹೇಳಿದಂತೆ ನೋಡಿ ಸರೂ ಚಿನ್ನಾ । ಮಾವಯ್ಯ ಆದ ಸಮಾಧಾನ
ನಬಿಸಾಬರ ಮಾತ ಅಲ್ಲಂತಾನ ಯಾಂವ ಹೈವಾನ । ಛೀ ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬುದ್ದಿ
ಏರು ॥ ದೇಶದಾಗ ಬಾಗಲಕೋಟಿ । ಭರತಿ ಬಾಜಾರ ಪ್ಯಾಟಿ
ನಡುವೆ ಐತಿ ಪೀರನ ಕಟ್ಟಿ । ಗುರುಮುನಿ ದಸ್ತಗೀರ ಧನಿ
ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚಂದ । ಮಕರಂದ ಗಂಧ ಗಲ್ಲೀಪ ಹಚ್ಚ ನಿಶಾನಿ
ಕೇಸುಪೀರನ ಸತ್ತೆ । ನಾಗೂ-ಗೌಸುಗ ನಿತ್ಯ ।
ಬೇಡಿದ ವರಗಳ ಕೊಡುತಿಹರು

ಅರಸ ಶಬ್ದಾದನ ಹಡದ ತಾಯಿ ಹೆಸರ ಒಡದ ಹೇಳಿಶಾಹೀರ
ಅನಸು ಗಬರು । ಇಲ್ಲಂದರ ಮುಕುಳಿವೊಳಗ ಹಾದೀತ ಗೂದಿ ॥ ೫ ॥

೬೮. ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷಣನ ಪದಾ

ಹತ್ತು ದೈವದ ಮುಂದ ಗೊತ್ತ ಇರುವದು ಸಂದ
ಮುತ್ತು ಸುರಿದಾಂಗ ಚಂದ ಮಾಡಿ ಅಸಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಇ॥ ಸಿಂದೂರ ಲಕ್ಷಣನು ಜಾತಿಲೆ ಬೇಡರವನು ಲಿಂಬಿಹಣ್ಣಿನ ವರಣಾ
ರೂಪ ಡೌಲ ಚಲ್ವಿಕಿ ಚಂದ್ರರೂಪ ಒಳೆಸುಂದರ
ಬರೆದು ಇಟ್ಟಾನೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ಏರು ॥ ಶಿವನ ಮಹಿಮಾ ಶಿವನಿಗೆ ಠಾವಿಕಿ ಹತ್ತುದಿಲ್ರಿ ನೇಮಾ
ಜತ್ತಿಯ ಮಾರಾಟ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ದಾಲಪಟ್ಟಿ ಆಡತಿದ್ರ್ಯೋ ಸರಿಜೋಡಿ
ಮುಂದಕ ಹನ್ನೊಂದು ಮಾರು ಹಿಂಬರಕಿಲೆ
ಐದಾರು ಜಿಗಿತಿದ್ದಾ ಬಹಳ ಜೋರ
ಇ॥ ಹುಟ್ಟೀತೋ ಕದನದ ಮಾರಿ ದರೂಡಿ ಮಾಡಿದ ಮೀರಿ
ಅಂವಗ ಆದಾನೋ ವೈರಿ ಧನಿ ಮೊದಲಾ ಅಳಿಯಾನ ಹೆಸರು ನರಿಸ್ಯಾ
ಗೋಪಾಳ ಕರಿಯ ಬಸ್ಯಾ ನಾಲ್ವರು ಅಳಿಯರು ಖಾಸ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಹೊಲಿಯನ ಕೂಡಿಸಿ ಆರು ಮಂದಿಗೆ ತಗದಾರೋ ವಾರಂಟಾ
ಸರ್ವರು ಕೂಡಿ ದರೂಡಿ ಮಾಡಿದ ಕಲಮಾ ಹದಿನೆಂಟಾ
ಹಿಡಿದು ತಂದಾರೋ ಆರು ಮಂದಿನಾ ಅಥಣಿ
ಜೇಲಿಗೆ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಅವರನ್ನಾ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಾ ಒಂದನೆ ದರೂಡಿ ಕೇಸು
ಕೊಟ್ಟಾರು ಅವರಿಗೆ ಸರಸಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜೇಲಿನೊಳಗ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಅವರಿಗೆ
ಆಗ ಏಳು ವರ್ಷಾ ಶಿಕ್ಷಾ ।
ಮತ್ತ ಕೊಟ್ಟಾರಲ್ಲಾ । ಅಂತಾನೋ
ಮನದಾಗ ಮಾಡಬೇಕೋ ಇನ್ನ್ಹ್ಯಾಂಗ

ಜೇಲ ಮುರಿದು ಹೊರಗ ಬರಬೇಕಂದಾನಲ್ಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಮಾಡಿ ಪಿತೂರಿ ಮುರದಾರೋ ಜೇಲಾ ಹೊರಗ ಬಂದಾರಲ್ಲಾ
ಪೋಲೀಸ ಜನರು ಹತ್ಯಾರೋ ಬೆನ್ನು ಹಿಂಬಾಲ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ತೊಗಲ ಕವಣೇಲೆ ಗುರಿಹೂಡಿ ಅಳಿಯಾ
ಮಾಂವಾ ಒಗಿತಿದ್ರೋ ಜೋಡಿ
ಮುಧೋಳಕ ಬಂದಾರಲ್ಲಾ । ಧನಿಗೆ
ಅಂತಾರ ಮೊದಲಾ । ನಿನ್ನಶಿರಾ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಂದಾರಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಮುಧೋಳ ಸರಕಾರ ಪೋಲೀಸ ಜನರಾ ।
ಹತ್ಯಾರೋ ಕುದುರಿ । ಸವಾರಿ ಹಿಂಬಾಲಾ
ಸಿಗಲಾರದೆ ಹ್ವಾದಾರೋ ಓಡಿ ಅಳಿಯಾ ಮಾಂವಾ ಸರ್ವರು ಕೂಡಿ
ಹ್ವಾದಾರೋ ಗುಡ್ಡದ ಕಡಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ।
ದರೂಡಿ ಬದಕ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡ್ಯಾರೋ
ಬಡಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಮಖಂಡಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್
ಇದ್ದಾ ಒಳೆ ಗಟ್ಟಿ ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾ
ದರೂಡಿ ಜಗಾದಲ್ಲಿ ಪಂಚನಾಮಿ ಮಾಡೂತ
ನಿಂತಾನೋ ಭಯಾವಿಲ್ಲಾ ಏನಾ
ಲಕ್ಷಮ್ಯಾನ ಪಿತೂರ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಗೋಲಿಬಾರಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ತೊಡಿಯೊಳು ಬಡದೀತೋ ಪೂರಾ ।
ಜಿಗಿದಾನಲ್ಲಾ ತೆಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಾನ ಗಡಾ
ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಬಾಳ ಪುಂಡಾ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಅವನ ಭಂಡಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ಕೊಯ್ಯತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶಿರಾ । ಅಳಿಯಾಗ ಒದರಿದ ಪೂರಾ
ನರಸ್ಯಾ ಬಂದಾ ಕೇಳಿ ಸ್ವರಾ ತತ್‌ಕಾಲಾ ॥
ಏರು ॥ ಮಾಡಿದ ಮೋಸಾ ಕೋದಾನೋ ನರಸ್ಯಾ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ ಶಿರಾ
ಮುಧೋಳದ ಅಗಸಿಗೆ ಕಟ್ಯಾರೋ । ಆಗ ಇಬ್ಬರು ಹೋಗಿ ಶಿರಾ

ಇಂಗ್ರೇಜಿ ಸರಕಾರಕ ಹತ್ತಿತ್ತೊ ಬೆಂಕಿ ।
ಕೊಂದ ತರಬೇಕ ಇವರನ ಹುಡುಕಿ ತತ್ಕಾಲಾ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಲಿಸರಾ ಊರಿಗೆ ಐದಾರಾ ।
ಸಂಗತಿಲೆ ಗೋಲಿಬಾರ ಇದ್ದಾವಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾದೊಳಗ ಹ್ವಾದಾರೋ ಸರ್ವರಾಗ ।
ಹೆರಕಲ್ಲ ಊರಾಗ ಹ್ವಾದಾರಲ್ಲಾ ॥
ತುಮ್ಮರಮಟ್ಟಿ ಗುಡ್ಡದೊಳು ಗಟ್ಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ
ಜಾತಿಲೆ ಕುರುಬರ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಬೋರಾ
ರಾಯಾ ಅವನ ಹೆಸರು ಕೂಡ್ಯಾನಲ್ಲಾ । ಮೆರ್ಬಾನ ಪೋಲೀಸ ಸಾಹೇಬ
ಬಾದ್ದೂರಾ ಸುದ್ದಿಕೇಳಿ ಮೊದಲಾ ।
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಲೀಸರಾ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ಸುತ್ತಗೇರಾ
ನರಸ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟ ನೆದರಾ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಫೈರಾ
ಮುಂಗೈಗೆ ಬಡಿದೀತೋ ಪೂರಾ ಓಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹ್ವಾದಾರೋ ಓಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಾಂವಾ ಸರ್ವರು ಕೂಡಿ
ತುಮ್ಮರ ಮಟ್ಟಿ ಊರಕಡ ಬಂದಾರಲ್ಲಾ । ಅಲ್ಲಿಯ ಊರಗೌಡ
ಕಜ್ಜೂರ ಹಣ್ಣ ತರಸ್ಯಾನೋ ಗಡಾ ।
ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಡಗಿ ತಿನ್ನಾಕ ಸಾಲಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಎಡಹಳ್ಳಿ ಊರಾಗ ಗುಜ್ಜರ ಸಾವಕಾರ ಇದ್ದ ಬಾಳ ಮೇಲಾ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ದರೂಡಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಜನರೆಲ್ಲಾ
ಎರಡು ಮೂರು ತಾಸು ಇರೂತ ಹೊತ್ತು ದರೂಡಿ
ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿಂತ ಭಯವಿಲ್ಲಾ
ಪೋಲೀಸ ಸಾಹೇಬರ ಸಿಟ್ಟವಗ ಭರಪೂರ
ಬೆನ್ಹತ್ತಿ ತಿರಿವ್ಯಾರ ಅವಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಮೊಗಲಾವಿ ಊರೊಳಗ ಹ್ವಾದಾರೋ ಸರ್ವರಾಗ ಜೈನಿಲ್ಲಾಮನ

ವಾಗ ಸವಡಿಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸ ಸಾಹೇಬರ ತಪಾಸು ಮಾಡ್ಯಾರಾಗ
ಶಾಪೂರ ಎಂಬುದು ಊರಾ ಕೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಾವಾನ ವೇಷ ಸಿಪಾಯಿ ಖಾಸ ಹಾಕಿ ಹ್ವಾದಾರಲ್ಲಾ
ತಪಾಸು ಮಾಡಿ ಬಂದಾನೋ ಓಡಿ ಹೇಳ್ಯಾನೋ ತತ್ಕಾಲಾ
ಪೊಲೀಸ ಸಾಹೇಬ ಮೋಟಾರ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಾಡ್ಯಾನ ಯುಕ್ತಿ
ಪೊಲೀಸ ಜನರಾ ಮನಿ ಸುತ್ತ ಹಾಕಿ ಗೇರಾ
ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಫೈರಾ ಜನರೆಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಬಸ್ಯಾ ಎಂಬುವ ಸೂರಾ ಪೋಲೀಸರ ಮ್ಯಾಲೆ ಫೈರಾ
ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಎರಡು ಬಾರೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ । ಶೂರ ಮನ್ನಾ ಸಾಹೇಬರ
ಬಸ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟ ನೆದರಾ । ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಗ ಫೈರಾ ಸತ್ತ ಬಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಪೋಲೀಸ ಜನರಾ ಗೋಲಿಯಬಾರಾ । ಆಳತೇನು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಅದರಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿ ಹ್ವಾದಾನೋ ಓಡಿ ಲಕ್ಷಣ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ
ಪೋಲೀಸ ಜನರಾ ಹತ್ಯಾರೋ ಜನ್ನಾ ।
ಒಂಬತ್ತು ದಿವಸ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ರಿ ಅಸನಾ
ತಿನಕೊಂತ ಗಿಡದ ತಪ್ಪಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾರಲ್ಲಾ ।
ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲಾ ಶಿವಾಬಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಹ್ವಾದಾರೋ ಐವರು ಕೂಡಿ ಮಾಡ್ಯಾರ
ಹುಲ್ಯಾಳ ದರೂಡಿ । ತಗ್ಗಿಯ ಗುಡ್ಡದ ಕಡಿ
ಬಂದಾರಲ್ಲಾ । ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ನಂಬಿಗಿ ಬಹಳ ಪೂರಾ ।
ಯಮನ್ಯಾ ಎಂಬ ವಾಲಿ ಕಾರಯಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ನಾಯಿಕ ವಾಲಿಕಾರ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಬ್ಯಾಟಿ ಕೊಯ್ದಾರಲ್ಲಾ
ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ಅಮಾಸಿ ಅಡಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ಬಂದ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಂತಾರಲ್ಲಾ ಆರೇಳು
ತಾಸು ರಾತ್ರಿ ಅಮಲಾ । ಮೊದಲಿಗೆ

ವಾಲಿಕಾರ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಗೋಲಿಬಾರಾ ।
ಕಾಲಿಗೆ ಬಡದೀತೋ ಪೂರಾ ಓಡ್ಯಾನಲ್ಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಬಿಜಾಪುರ ಪೋಲೀಸರಾ ಬೀಳಗಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವರಾ
ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಫೌಜದಾರ ಬಂದಾರಲ್ಲಾ ।
ಗುಪ್ತೀಲೆ ಫೌಜದಾರ ಪೋಲಿಸರಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಂತಾ ಹಚ್ಚಿ ನೆದರಾ । ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಗ ಫೈರಾ ಸತ್ತಾನಲ್ಲಾ
ಮಂಗಳವಾರ ದಿನಾ ತಂದಾರೋ ಹೆಣಾ । ಬೀಳಗೆಯ ಊರಾ
ಹಸನ ಡೋಂಗ್ರಿ ದರಗಾದ ಉರಸಿಗೆ ಕೂಡತಿದ್ರೋ ಬಹುಜನಾ
ಸುತ್ತಿಲೆ ಹತ್ತ ಹರದಾರಿ ಜನಾ । ಬಂದು ನೋಡ್ಯಾರೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೆಣಾ
ಮುಂಬೈಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ತಾರಾ । ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೊಂದೇವರಿ ಪೂರಾ
ಪೋಲೀಸ ಸಾಹೇಬರ ನೋಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಫೋಟೋ ತಗದಾರೋ ಪೆಂಟಾರ ।
ಸುಣಗದ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪೂರಾ
ಅಲ್ಲಿಯ ಡಾಕ್ಟರ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ವಿಚಾರಾ ।
ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನಿಂತು ಇದರ ಕೋದಾರಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಗೋಲಿಯ ಬಾರಾ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಪೂರಾ । ಬಡದದ್ದು ಅಳತಿಲ್ಲಾ
ಗೋಲಿಯ ಚೂರಾ ತಗದು ಡಾಕ್ಟರಾ ಮಣ್ಣು ಮಾಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ನೋಡಿದ ಜನರು ಮರಗುವರೋ ಮರಮರ ।
ಎಷ್ಟಂತ ಹೇಳಲಿ ದುಃಖಸಾಗರ
ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ತಾರೀಖ ಪಂಚವೀಸ ।
ಏಳನೇ ತಿಂಗಳು ಖಾಸ ಇತ್ತಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥

ವಾಲಿಕಾರನ ಘಜೂತಿ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಆಗೂದೈತಿ
ಅಳಿಯಾಗ ಸಿಟ್ಟು ತುಂಬೇತಿ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ । ಅಳಿಯಾ ಅದಾನ ಸೂರಾ
ಸಿಕ್ಕರ ವಾಲಿಕಾರ ಮಾಡುವ ಚೂರ ಚೂರ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ

ಏರು ॥ ಸಂದ ಬಾಳ ಐತಿ ಮುಂದ ಉಳದೈತಿ ಕೇಳರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ
ಇಂಗ್ರೇಜಿ ಸರಕಾರ ಕೈಯಾಗ ಯಾರೂ ಪಾರಾಗುವರಿಲ್ಲಾ
ಸಿಗಲಿದ್ದರೆ ಪಿತೂರಿ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವರೋ ।
ತರವಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರಾಬಾರಾ
ತಪ್ಪಾದರೆ ನಂದು ಮಾಪ ಮಾಡರಿ ಇಂದ
ಹತ್ತು ದೈವಕ ಬಂದ ನಿರ್ವಾಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೩ ॥

ಇ॥ ಕೆರವೂರ ದೇಶಕ್ಕ ಶಾರಾ ಇರುವುದು ಕಡಕ ।
ಕವಿ ಒಳ್ಳೆ ನಾಜೂಕ ಮಾಡುವರಲ್ಲಾ
ಚಿಣಗಿ ಪೀರನ ಬೆಳಕ ಸಾರುವುದು
ಲೋಕಕ್ಕ ॥ ಕೇಳರಿ ಇನ್ನುತನಕ ಭೂಮಿಮೇಲಾ
ಏರು ॥ ಹಿರೇಲಾಲು ವೈರಿಗೆ ಹೇಳ್ಯಾರೋ ವಾದ ತರವಲ್ಲಾ
ಕವಿ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾಸ ಕೂಡಿಸೂದು ನಿನಗ ಬರೂದಿಲ್ಲಾ
ರಾಜ ಹೈದರನ ಹಾಡಿಕಿ ನೋಡಿ ವೈರಿ ನಿಂತಾನೋ ಕರಗಳ ಜೋಡಿ
ಹೊಸಪ್ಯಾಟಿ ಹುಡುಗರ ಕಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಳದವರ
ವೈರಿಗೆ ತೋಡಿ ಪೂರಾ ಕೊಡುವರಲ್ಲಾ ॥ ೧೪ ॥

೬೯. ನೆಹರೂರ ಮರಣದ ಪದಾ

ನೆಹರು ಸರಕಾರಕ ಬಂದು ಒದಗಿತು ಮರಣಾ
ಮುಳುಗಿ ಹೋದೀತು ತಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ರತನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು॥ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದ್ರೋ ಗಾಂಧಿ ಮಾತ್ಮಾನ ವಚನಾ ।
ಹೂಡ್ಯಾರ ಸತ್ಯಾಗ್ರವನಾ
ನಿತ್ಯಧರಿಸ್ಯಾರ ಸತ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನಾ ।
ದೂಡಿ ಕಳಿಸ್ಯಾರೋ ಹಿಡಿದು ಇಂಗ್ರೇಜರನಾ ॥ ೧ ॥

ಇಳು ॥ ಬಡವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಳ ಅಂತಃಕರಣಾ
ಕೈಯ ಹಿಡಿದಿದ್ರೋ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರೈತರನಾ
ಏರು । ಸಾಲಿ ಕಲಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನಾ ।
ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಊಟದ ಸೌಕರ್ಯವನಾ
ಗೌರ್ನಮೆಂಟದಿಂದ ಉಡುಗರಿ ಚೊಣ್ಣಾ ।
ಪಾಟಿ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡತಿದ್ರೋ ದಾನಾ ॥ ೨ ॥

ಇಳು ॥ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಬಾಳ ಇತ್ತೊ ಕಲ್ಪನಾ
ಮುಂದ ತರಬೇಕಂತ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಾ
ಏರು ॥ ಕೃಷ್ಣಾಮಲಪ್ರಭಾ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯನಾ ।
ನೀರಿನ ನೆಲಿಯೋ ಜನಾ
ಮೂರು ನದಿ ನೀರು ಕೂಡಿಸಿ ಬಿಡಕಾವಲಿನಾ
ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನೀರಾವರಿನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಕೈಮೀರಿ ಹೋತೋ ನೆಹರು ಕಲ್ಪನಾ ।
ಹಾರ್ಟ್ ಎಂಬ ರೋಗ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾ
ಏರು ॥ ಅರವತ್ತು ಮಂದಿ ಕೂಡ್ಯಾರ ಡಾಕ್ಟರ ಜನಾ ।

ಕೊಡ್ಡಾರ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಾ
ಮಾಡ್ಯಾರ ಬಾಳ ಉಪಚರಣಾ ।
ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲೊ ಪಂಡಿತ ನೆಹರು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಪ್ರಾಣಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ತಾರೀಖ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ತಿಂಗಳೈದನೇ ದಿನಾ ।
ದೇಶ ಪಂಡಿತರು ಹೊಂದಿದಾರೋ ಮರಣಾ
ಏರು ॥ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳಿಸ್ಯಾರ ಪರಊರವರಿಗೆ ಕರುಣಾ
ಹತ್ತು ಮಿನೀಟಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತೋ ಫೋನಾ । ವ್ಯಾಪಾರುದ್ರಿ ಬಂದ
ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಹಳ್ಳಿ ಶಾರದ ಜನಾ ।
ಬೋರ್ಯಾಡಿ ಅಳತಾರ ಸುರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರನಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಅತ್ತ ಹ್ವಾದಾವರಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಕಣ್ಣಾ
ಭಾರತ ದೇಶಕ ಹರಿದು ಬಿದ್ದಿತು ಗಗನಾ
ಏರು ॥ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಾವುಕಾರನಾ ।
ಕೊಟ್ಟಾರ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾ
ನೆಹರೂರ ಸಲುವಾಗಿ ಆತೋ ಕೋಲಾಹಲನಾ
ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ದುಃಖ ಹೇಳಲೇನಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಬಂದ ಕೂಡ್ಯಾರೋ ಪರರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನಾ
ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡ್ಯಾರ ಹೂವಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿನಾ
ಏರು ॥ ನೆಹರೂನ ಮೊಮ್ಮಗ ಸಂಜೀವರ ಕರುಣಾ ।
ಹಿಡಿಸ್ಯಾರ ಬೆಂಕಿಯನಾ
ಯಮನಾನದಿ ದಂಡಿಮ್ಯಾಲೆ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ದಹನಾ ।
ಮೂವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಕೂಡಿತ್ತ ಜನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ತಾರೀಖು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ತಿಂಗಳೈದನೆ ದಿನಾ ।
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತ ನೂರಾ ಅರವತ್ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನಾ

ಏರು ॥ ಶುಭಮುಹೂರ್ತ ಗುರುವಾರ ದಿನಾ ।
ಹೊಂದಿದಾರೋ ಸ್ವರ್ಗವನಾ
ಪರರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಷ್ಟೋ ಮಂತ್ರಿವರನಾ ।
ಸುರಸ್ಯಾರೋ ಕಣ್ಣೀರನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಮುಗಿದಿಲ್ಲರಿ ನೆಹರೂರ ಕಥನಾ ।
ಸಂದ ಮುಗಿಸೇನಿ ಸುರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರನಾ
ಏರು॥ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಾಗ ಚಂದ ಮಂದಿರಸ್ತಾನಾ । ಕೊಣ್ಣೂರೂ ಕೂನಾ
ದೇಶಭಕ್ತರು ಮಾಡಿದ ಕವನಾ ।
ನಿತ್ಯ ಮಾಡೂರೋ ನೆಹರೂರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ॥ ೯ ॥

೭೦. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ಅಂದಾನಪ್ಪನವರ ಪದಾ

ರೋಣ ತಾಲೂಕ ರತ್ನವೊಂದ ಜಕ್ಕಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಜ್ಯೋತಿವೊಂದ
ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ಹೆಸರಿಂದ ಕಳಕೊಂಡ ಜೊತೆಯಿಂದ
ದಾರಿಯ ತೋರುವರ್‍ಯಾರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಇ॥ ಊರಿಗೆ ವತನದಾರ ದೊಡ್ಡ ಮೇಟಿ ಮನೆತನದವರಾ
ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಮುದುಕರವರೋ ಅಂದಾನಪ್ಪನವರೋ
ಏ ॥ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ಮನೆತನದವರೋ ವೀರ ಒಕ್ಕಲಿಗರೋ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ರಡ್ಡಿಯ ಕುಲದವರೋ ಊರಿಗೆ ಆದಾರೋ
ಜ್ಞಾನಪ್ಪನೆಂಬ ಹೆಸರಿನವರೋ ಶ್ರೀಮಂತರೋ
ಏರು ॥ ಸುರಕೋಡ ಪುರದವರೋ
ಅರಹುಣಿಸಿಮನೆತನದವರೋ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಬಸಮ್ಮನೆಂಬವರೋ ಸುಮಂಗಲ ಸದ್ಗುಣಿಯರೋ
ಏರು ॥ ಜ್ಞಾನಪ್ಪನವರ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯಾದರೋ
ಜ್ಞಾನದಂಪತಿಗಳ ಉದರದಿ ಜನಿಸಿದರೋ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಶಿವನಾಗಪ್ಪ ಅಂದಾನಪ್ಪನವರ ಅಕ್ಕರದಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರೋ
ಸಕ್ಕರಿ ಹಾಲು ಬೆರಸಿದಂಗ ರಾಜಪುತ್ರರೋ ವಿಧಿಜಾಲಕ ಜಾರಿದರೋ
ಏರು ॥ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಪ್ಪನವರ ಚೊಕ್ಕ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮರಣವ ಗೈದರ
ಹಸುಮಕ್ಕಳ ಶಿಶುಮೋರೆ ನೋಡಿ ಬಾಳಿದರ ಬಸಮ್ಮನವರ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಮರಣ ಮಾಯದೊಳು ಸಿಲುಕಿದ ಶಿವನಾಗಪ್ಪನವರು
ತಂದೆಯ ಕೂಡಿದರೋ ಜೀವನ ಪಥ ಮುಗಿಸಿದರೋ
ತಮ್ಮನ ಮರೆತರೋ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೋ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ ವೀರರಾ ದೊಡ್ಡ ಮೇಟಿ ಅಂದಾನಪ್ಪನವರಾ

ಅಣ್ಣನ ಕಳಕೊಂಡರಾ ದುಃಖದಿ ಮುಳುಗಿದರಾ
ಏರು ॥ ತಾಯಿಗಿಯಾದರ ಏಕೈಕ ಕುವರಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಸಾಲಿಯ ಕಲಿತರಾ ಸುರಕೋಡ ಪುರದೊಳವರಾ
ಕೋಟಿ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಮೇಟಿ ವಿದ್ಯೆ ಮೇಲೆಂದರಿತರೋ
ಏರು ॥ ನೇಗಿಲಯೋಗಿ ಆದರೋ ಭೂಮಿಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೋ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪಿತರವರ ಗಾಂಧಿಯ ಮಹಾತ್ಮರ
ಬೋಧೆಯ ಪಡೆದರಾ ಅನುಯಾಯಿ ಆದರಾ
ಏರು ॥ ದೇಶದ ಹಿತದವರಾ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಪಡೆದವರಾ ॥ ೮ ॥

ಇ ॥ ಪರದಾಸ್ಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ ಭಾರತಾಂಬೆ
ಪರದಾಸ್ಯೆ ಪರಿಹರಿಸಲು ಪಣವ ತೊಟ್ಟಾರೋ
ಏರು ॥ ನಮ್ಮವೀರ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿಯವರೋ
ಅಂದಾನಪ್ಪನವರೋ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಖಾದೀಯ ತೊಟ್ಟಾರು ಖಾದೀಯ ಉಟ್ಟಾರು
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದಾರ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿಯವರ
ಏರು ॥ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹಕ ಸವೆಸಿದರೋ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿದರ ಹಾವಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರ
ಬ್ರಿಟೀಶರಗೂಡ ಬಡದಾಡಿ ಸೆರೆಮನೆಗೊದಾರ
ಏರು ॥ ಸ್ವರಾಜ್ಯಗಳಿಸಿದರ ನಮ್ಮ ವೀರರೂ ॥ ೧೧ ॥

ಗಾಂಧೀಯ ತತ್ವದಂತೆ ಬಡವರಿಗೆ ದಾನದಂತೆ
ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿದರ ದೊಡ್ಡ ಮೇಟಿಯವರ
ಏರು ॥ ಅವರೇ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಭಕ್ತರ ಅಂದಾನಪ್ಪನವರ ॥ ೧೨ ॥

ಇ॥ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಭಾಗ್ಯಾದಾತರ ಬಡವರ ಅನ್ನದಾತರ

ಅಂದಾನಪ್ಪನವರ ನಮ್ಮ ಹೆತ್ತಿ ತಂದೆಯವರ
ಏರು ॥ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹುಲಿ ಎನಿಸಿದರ ದೊಡ್ಡ ಮೇಟಿ ವೀರರಾ ॥೧೩॥

ಇ॥ ಹಳ್ಳಿಯ ಸೇವಕರ ಅಹಿಂಸಾ ಪಾಲಕರ
ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ವೀರರಾ
ಏರು ॥ ಸತ್ಯ ಸೇವಕರಾ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಭಕ್ತರಾ ॥ ೧೪ ॥

ಇ॥ ಕಾಯ್ದೆ ಭಂಗ ಚಳುವಳ್ಯಾಗ ಹಿಡಿದ ವ್ಯಾಳೇದಾಗ
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಬಸಮ್ಮನಾಗ ಹಲುಬಿದಳೋ ಮನಿಯಾಗ
ಏರು ॥ ತಿರುಗಿ ಮುಖವ ತೋರೋ ಕಂದ ನೀನು ಬೇಗ ॥ ೧೫ ॥

ಇ॥ ವತ್ತರದಿ ಪತ್ರ ಬರದಾರೋ ಬಸಮ್ಮನವರ
ಚಂದಿರ ಬೆಳಕನು ಬೀರೋ ಕಂದ ಮಾರುತನೆ ಬಾರೋ
ಏರು॥ ಕಂದ ಮುಖವ ತೋರೋ ತಾಯಿ ಮಡಿಲು
ಮರುಗುತಿದೆ ಬಾರೋ ॥ ೧೬ ॥

ಇ॥ ಪತ್ತರ ನೋಡಿದಾರೋ ಉತ್ತರ ಬರಿದಾರೋ
ಊರಿನ ಜನರೋ ನಿನ್ನಯ ಕುವರರೋ
ಏರು ॥ ಒಂದೇ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳೋ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೋ ॥ ೧೭ ॥

ಇ॥ ಹತ್ತರದಿ ಗಾಂದಿಯವರೋ ಪತ್ತರ ನೋಡಿದಾರೋ
ಮುಗ್ಧ ಮುದುಕರೋ ಬುದ್ದಿಯ ಹೇಳಿದಾರೋ
ಏರು ॥ ತಾಯಿ ಕರುಳು ಊರಿಗೆ ಹೋಗೆಂದಾರೋ ॥ ೧೮ ॥

ಇ ॥ ಮೇಟಿಯ ವೀರರಾ ಕೋಟ್ಯಾದೀಶ ವೀರರಾ
ನಿನಗ್ಯಾಕೋ ಧೀರಾ ಇಂಥ ದುರ್ದರಾ
ಏರು ॥ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ನೆಚ್ಚಿ ಕುವರಾ ॥ ೧೯ ॥

ಇ॥ ದೊಡ್ಡ ಮೇಟಿ ಕೇಳಿದರ ಕಂಠ ತುಂಬಿ ತಂದಾರೋ

ದೇಶದ ಜನರೋ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರೋ
ಏರು ॥ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದರೋ ॥ ೨೦ ॥

ಇ॥ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರೋ ವೀರನ್ನ ನೋಡಿದರೋ
ನುಡಿಯ ನಾಲಿಸಿದರೋ ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿದರೋ
ಏರು॥ ರಾಜ್ಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೆನಸಿದರೋ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದರೋ ॥ ೨೧ ॥

ಇ॥ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಯಾದರೋ
ಕೆಚ್ಚದೆ ವೀರರೋ ದೊಡ್ಡ ಮೇಟಿ ಕುವರರೋ
ಏರು ॥ ದೇಶದ ಹಿತಕ ದೇಹವ ಸವೆಸಿದರ ॥ ೨೨ ॥

ಇ॥ ದೇಹ ದುರ್ಬಲ ಅರಿತ ಮುದುಕ ರೋಣಾತಾಲೂಕ ಮೀಟಿಂಗಕ
ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸೂದಕ
ಏರು ॥ ತರುಣರನ ಹುಡುಕುದಕ ಹೊಂಟಾರೋ ಮುದುಕಾ ॥ ೨೩ ॥

ಇ॥ ವಿಷಗಳಿಗೆ ಒದಗೀತ ಹುಬ್ಬಳಿಯ ಸನೇಕ
ಕಾರ ಅಪಘಾತ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯಕ
ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಶಾರದಾಗ ॥ ೨೪ ॥

ಇ॥ ಕೆ.ಎಂ.ಸಿ. ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ದವಾಖಾನೆಯೊಳಗ
ಔಷದೋಪಚಾರ ಡಾಕ್ಟರ ಸಮೂಹದೊಳಗ
ಏರು॥ ಮೈಸೂರ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಕ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಕರೆಯಾಕ ॥ ೨೫ ॥

ಇ॥ ಹಗಲಿರುಳು ಹೆಣಗಿದ ಮುದುಕ ಪ್ರಜರ ಹಿತಕ
ಜೀವ ತೆತ್ತರೋ ದೇಶದ ಹಿತಕ
ಏರು ॥ ಫೆಬ್ರುವರಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ ಸೋಮವಾರ ಅಂದ ॥ ೨೬ ॥

ಇ॥ ರತ್ನ ಒಡೆಯಿತು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗೀತು
ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ಎಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಂದೀತ

ತಾರು ಫೋನು ತಿಳಿಸೀತ ಜಗವೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬೀತ ॥ ೨೭ ॥

ಇ॥ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯೊಳು ಕತ್ತಲಾಯಿತೋ ರೋಜಾ
ತಾಲೂಕಿನ ಸಿರಿ ಮುಳುಗಿತೋ
ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಅತ್ತರವರೋ ಅಜ್ಜ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿದರೋ
ಏರು ॥ ದೇಶದ ಜನರೊಳಗೊಬ್ಬ ಮಯಸಾಗರಾ ॥ ೨೮ ॥

ಇ॥ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೇಳಿದರು ತೀರದು ಅವರ ವರ್ಣನಾ
ಮುತ್ತಣನೆಂಬ ಕುವರಾ ಪದವ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರಾ
ದರಗಾದೋಣಿ ಹುಡುಗೂರಾ ಹಾಡಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವರೋ ॥ ೨೯ ॥

೭೧. ಭಾರತದ ಭಾಗ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದಾಗಲಿ

ಭಾರತದಾಗ ಮೊಹರಮದ ಹಬ್ಬಾ ಬಂತು ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು॥ ಸ್ವರಾಜ್ಯದೊಳು ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲೀಮರೊಂದಾಗಿ ।
ಆಡಿದಲಾವಿ ಬಂತು
ಜಿನ್ನಾಗಾಂಧಿ ವಾದವು ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ।
ಹಿಂದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಇಬ್ಬಾಗವಾಯ್ತು ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಕಂಟ್ರೋಲ ಬರಬಂದು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದಂಗಾತು ।
ಕಳ್ಳ ಸಂತ್ಯಾಗ ಬಿತ್ತು
ಏರು ॥ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯವರು ಲಂಚಕಾದಾರೋ ತುತ್ತು
ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ವಿಪತ್ತು ಬಂತು ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲೀಮರೊಂದಾಗಬೇಕೆಂದು ।
ಗಾಂಧಿ ಮಾಡಿದ ಮಸಲತ್ತು
ಏರು ॥ ಹಿಂದು ಮಹಾಸಭೆಗೆ ವಾಕರಕ ಆತು
ಹೀಂಗಾಗಿ ಗಾಂಧಿ ಆದ್ರೋ ಮರಣಕ ತುತ್ತು ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಕಾಲ ಬದಲಾಯಿತು ಕಾಯ್ದೆ ಬದಲಾದವು ।
ಹಾಲು ನೀರಾದಂಗಾತು
ಏರು ॥ ಟೆನೆನ್ಸಿಯ್ಯಾಕ್ಟು ಹೊಲಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕುತ್ತು
ಹೊಲದೊಡೆಯರು ಹೊಯ್ಕೊಳ್ಳು ಹೊತ್ತು ಬಂತು ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂತ ।ಕಾಲ ತಾನಾಗಿ ಬಂತು
ಏರು ॥ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಭಾರವನು ಹೊತ್ತುದೆಂತು
ಭಾರತದಾಗ ಮೊಹರಮ್ ದ ಹಬ್ಬಾ ಬಂತು ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ
ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವ ಸಂಪತ್ತು
ಏರು ॥ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಭಾರವನು ಹೊತ್ತುದೆಂತು
ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯಗೈಯ್ಯಲಿ ನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಇಂದು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದಾಗಿ ಮೆರೆಯಲಿ ।
ಹರಿಯಲಿ ನಾಡ ಕುತ್ತು
ಏರು ॥ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ ಒಂದಾದ ದಿನ ಸಂಪತ್ತು
ಬಯಸಲಿ ಸರಕಾರ ಸಹಕಾರ ವಿಪತ್ತು ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ನಾಡ ಗಂಡಾಂತರ ನೋಡಿ ನಡಿಯಲಿ ಜನರು ।
ಸ್ನೇಹ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು
ಅವರಾಡಳಿತಕ್ಕ ಬೆಂಬಲವನಿತ್ತು ।
ಮುಂದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕ್ರಿ ನಿಜ ಸವಲತ್ತು ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಅನ್ನ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಎಂದು ಬಡಕೊಳ್ಳುವ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ವಿಪತ್ತು
ನಮ್ಮನಾಡನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಿರಲಿ ದೌಲತ್ತು
ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಳಸಬೇಕರಿ ನಾಡ ಸಂಪತ್ತು ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಮದ್ಯ ಕುಡಿಯೂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಲದ ಕರಕಿಯ ನಟ್ಟು ।
ಇಡಬೇಕ್ರಿ ಮನಸುಗೊಟ್ಟು
ಏರು ॥ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ ಹೊಡೆದು ಹೊಲವ ಹಸನವ ಮಾಡಿಟ್ಟು
ಬೆಳೆಯಬೇಕರಿ ಭಾರತ ಜನ ಪಣ ತೊಟ್ಟು ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ಭಾರತ ಭಾಗ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದಾಗಲಿ । ಕೊರತೆ ಕಂಟ್ರೋಲ ನೀಗಲಿ
ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿ ಬೆಳೆದು ನಿಲಲ್ಲಿ ।
ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಧ್ವಜವೆಲ್ಲ ಕಡಿದೇಳಲಿ ॥೧೧ ॥

ಭಾರತದೇಳ್ಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದಂತ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ
ಏರು ॥ ನೆಹರು ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿದ ನವಘಟನೆ ।
ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ನಿಜಸಾಧನೆ ॥ ೧೨ ॥

ಇ॥ ನಲವಡಿ ಗ್ರಾಮದಿ ನವನಾಗರಿಕತೆ ಕೂಡಿ ಅಲಾವಿನಾಡಿ
ಏರು ॥ ಹಿಂದು - ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಒಂದುಗೂಡಿ ।
ಧೀನ್ ಧೀನಂತ ನಲಿದು ಅಲಾವಿನಾಡಿ ॥ ೧೩ ॥

೭೨. ಬಿಡರಿ ಪರದೇಶಿಯನಾ ಆಗ್ರಿ ಸುದ್ದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಾ

ಕೇಳರಿ ಮೊಹರಂದ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತಾರಾ
ಕೋಳಿ - ಕುರಿಯ ಕುಡಿಯುತೀರಿ ನೆತ್ತರಾ
ಏರು ॥ ಜ್ಞಾನಿ ಪೈಗಂಬರ ಆಡಿದ ಗಂಭೀರಾ
ತಿಳಿದು ನಡಿಯಬೇಕ್ರಿ ಸತ್ಯರಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಾ
ನಡಿದಾರು ಶರಣರು ಹಿಡಿದು ಸತ್ಯವನಾ ॥ ೧ ॥

ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಾಡರಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾರತಂತ್ರವನಾ
ಏರು॥ ಬಿಡರಿ ಪರದೇಶಿಯನಾ ಆಗ್ರಿ ಸುದ್ದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಾ
ಬಡಿದಂತ ಬೂತ ನಮಗೆ ಪರರ ಬಂಧನಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಚಾ ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಂತ ಪಾನಾ
ಏರು ॥ ಕುಡಿದು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬ್ಯಾಡರಿ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಸ್ತಾನ ಚಾ
ಕುಡಿದು ರಕ್ತಹೀನಾ ನಮ್ಮ ಹಿಂದು ಮುಸಲ್ಮಾನಾ
ಮನಿಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗ ಮಲಗತಾರೋ ಅಪಮಾನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಕಾಜೇನ ಸ್ವಾಮಾನಾ
ಏರು ॥ ತರಬ್ಯಾಡಿರಿ ಸೋಪು ಪೌಡರು ಯಸಲ್ಶೈನ ಸನ್‌ಲಾಯಿಟನಾ
ಬಿಡರಿ ಪರದೇಶಿಯನ್ನಾ ಆಗ್ರಿ ಸುದ್ದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಾ
ಇಲ್ಲೇನ್ರಿ ನಿಮಗೆ ದೇಶದ ಅಭಿಮಾನಾ ॥೪ ॥

ಇ॥ ಉಡುಪಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂಬ ತುಡುಗರ ನೋಡ ಸರಿ
ಏರು ॥ ಹರಕು ಲುಂಗಿ ರಗಟಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಉಗ್ಗಿ ಸುಡಿರಿ
ಪಾನ ಪಟ್ಟಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವವನ ಮುಕಳಾಗಿ ಗೂಟಾ
ಹಿಡಿದು ಜಡಿದು ನಡು ಊರಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸರಿ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಕೊಡಬೇಕರಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಧೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾ
ಏರು ॥ ಬಿಡಬೇಕರಿ ಹೆಂಡರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಲತರ್ಪಣಾ
ಜವಾಹಿರ ಸುಭಾಸರನ ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮರ ವಚನಾ
ಪಾಲಿಸಿ ಪಡೆಯಿರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಅಡ್ಡಗೂಳಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹೊಲವ ಮೆಯೂದನ
ಏರು ॥ ಕುದ್ದರಾಗಿ ನೋಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಎಂಥ ದಿನ ಮಾನಾ
ತೊಡ್ಡ ಬಡವ ಹೋರಿಯಂತೆ ಮಡ್ಡಶನ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತು
ಸೊಡ್ಡು ಹೊಡೆದು ಉಳಸರಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತಮಾನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಹಗಲ ಚಿಕ್ಕಿ ಮುಗಲಬಾಣಾ ಪರದೇಶಿ ಬಿಳಿಗಳನಾ
ಏರು ॥ ತಗದು ಒಡಿದು ಹಾಕರಿ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಬಗಿನಿ ಜನಾ
ಕಿವಿ ಮ್ಯಾಲ ಕ್ರಾಪ್ ತಿರುವಿ ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಗಂಡಸರ ಪರಧಿ
ತಿರಗಬ್ಯಾಡ್ರಿ ತಿಗರಿಯಂಗ ತಿರುವಿರಿ ರಾಟಿಯಾನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ನೆಲವಡಿ ಕವಿ ಪಥನಾ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಚಂದ್ರವನಾ
ಏರು ॥ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಾಂಗ ಹರೆಯದವಳೋ ಮುದುಕನ್ನ
ತಪ್ಪಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆಗುವುದು ಆನಂದ್ಹಾಂಗ
ಆನಂದ ಕಡಲ ಉಕ್ಕಿದಾಗ ಸವಿ ಸಪ್ಪನಾ ॥ ೯ ॥

೭೩. ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯ ಪದಾ

ಕಲಿವಿಕದ ಕತಿಯ ಕೇಳರಿ ಕುಂತಿರು ಜನಾ
ಕೈ ಮುಗಿದು ತಿಳಿಸುವೆ ಬಡವನ ಸಾರಾಂಶನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು ॥ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನಾ ಮಾಡ್ಯಾರ ಜ್ವಾಪಾನಾ
ತಿರಕೊಂಡ ತಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಾಕುವರೋ ಅನ್ನಾ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ಉಳಿದಷ್ಟು ಮಾಡುವರೋ ಭೋಜನಾ
ಉಳಿಯದಿದ್ದರ ಕಾಲಹರಣ ಹಾಕುವರೋ ನಿತ್ಯದಿನಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಮಗಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಪ್ರೇಮಾ ತಾಯಿ ಜ್ವಾಪಾನಾ
ಬಂಗಾರ ಬೇಡಿದಷ್ಟು ಮಗಳಿಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ಸಾವುಕಾರ ಜನಾ
ಏರು ॥ ಚಲುವಿಕೆ ನೋಡಿ ಮಗಳಿಗೆ ಹಾಕ್ಯಾರೋ ದಾಗೀನಾ
ಬಳಿ ವಂಕಿ ರುಳ್ಳಿ ಸರಗಿ ಕಾಲೊಳು ಪೈಜಣಾ
ಕೊರಳೊಳು ದಾಗಿನಾ ಚಂದ್ರಹಾರ ಕಂಠಿಯನಾ
ಬಂಗಾರ ಪಟ್ಟಿ ರೇಶಿಮಿ ದಟ್ಟಿ ಮೂಗಿನ್ಯಾಗ ನತ್ತವನಾ ॥ ೨ ॥

ಬೇಡಿದ ದಾಗೀನ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರೋ ಲಗ್ಗನಾ
ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಇಟ್ಟಾರೋ ಸೊಸಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮಾ
ಏರು ॥ ತೌರಮನಿ ವ್ಯಸನಾ ಮರತಾಳ ಸುಂದರಿನಾ
ಪಂಚಮಿ ಬಂದೀತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಚಲ್ಲಾಟನಾ
ತಾಯಿ ತಂದಿ ಮಗಳಿಗೆ ನೆನಿಸಿ ಮಾಡುರೋ ದುಃಖವನಾ
ಕರಕೊಂಡ ಬರಬೇಕೋ ಹೋಗಿ ನೀ ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಎತ್ತಿಗೆ ಸಬರವನಾ ಬಗಿದನಾಕ್ಷಣಾ
ತಂಗಿ ಕರಿಲಾಕ ಹೊಂಟಾನು ಆಗಿ ಸಿಂಗಾರನಾ
ಏರು ॥ ಗೆಳತ್ಯಾರ ಕೂಡ ಕುಂತಾಳೋ ಬಾಲಿ ಆಡುದಕ ಆಟವನಾ

ಅಣ್ಣ ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೊಂಟಾಳ ಗೆಳತ್ಯಾರನಾ
ಹಾಂಹಾಂ ಕಾಲಿಗೆ ನೀರವನಾ ಕೊಟ್ಟಾಳಾಕ್ಷಣಾ
ಅಣ್ಣನ ಕೊರಳಿಗೆ ತೆಕ್ಕಿಹಾದು ಅಳತಾಳೊ ಒಂದೇ ಸವನಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಪಂಚಾಮೃತದಡಗಿ ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಉಣಸುದಕ ಅಣ್ಣನಾ
ಬಿಸನೀರಿಟ್ಟು ಜಳಕ ಮಾಡಿಸ್ಯಾಳೋ ಭರದಿಂದ ಆಕ್ಷಣಾ
ಏರು ॥ ಅಮೃತಡಗಿಯನಾ ಉಣಸ್ಯಾಳೋ ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಮಾ
ಉಂಡು ಕುಂತು ಮಾವನ ಕೇಳ್ಯಾನೋ ಕಳಸರಿ ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯನಾ
ಕಳಿಸುದಕ ಎರಿದಾರೋ ಸೊಸಿಗೆ ಇಡಸ್ಯಾರೋ ದಾಗಿನಾ
ಜರದ ಮಡಿ ಉಡಿಸ್ಯಾರೋ ಸೊಸಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಾಳ ಪ್ರೇಮಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಕರಕೊಂಡ ತಂಗಿಯನ ಹಿಡಿದಾನೋ ಹಾದಿಯನಾ
ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿ ಸುಳುವು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿತ್ತೊ ಇಂಜೆನ್ನಾ
ಏರು ॥ ಹಿಂದ ಮುಂದ ಮಂದೀಯ ನೋಡಿ ಇಳಿಸ್ಯಾನೋ ತಂಗಿಯನಾ
ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ದಾಗೀನ ಬಿಚ್ಚಂತ ಹಿಡಿದಾನೋ ರಟ್ಟಿಯನಾ
ಬಿಟ್ಯಾನೋ ದಾಗೀನಾ ಕೆಡವಿ ತಂಗಿಯನಾ
ಕೈಕಾಲಕಟ್ಟಿ ಒಗಿದಾನೋ ಕೊಲ್ಲುದಕ ತಂಗಿಯನಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಕೊಲ್ಲುದಕ ತೆಕ್ಕಿ ಹಾದ ನೆಗವಿದ ಕಲ್ಲವನಾ
ಸರ್ಪಕಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಬಳಲತಾನೋ ಒಂದೇ ಸವನಾ
ಏರು ॥ ನೋಡಿ ಅಣ್ಣನಾ ನೆನಸಾಳೋ ಸಾಂಬನ್ನಾ
ಕೈಕಾಲ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಎದ್ದ ತೆಕ್ಕಿ ಹಾದಾಳೋ ಅಣ್ಣನ್ನಾ
ಅಣ್ಣನ ತುಟಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಅಳತಾಳೋ ಒಂದೇ ಸವನಾ
ತಾಯಿ ಮುಂದ ಏನಂತ ಹೇಳಲಿ ಅಣ್ಣನ ವರ್ತಮಾನಾ ॥ ೭ ॥

ಇ॥ ಅಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣಾ ಉಳಿಸೋ ಭಗವಾನಾ
ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ದಾಗೀನಾ ಮಾಡುವೆ ದಾನಾ

ಏರು ॥ ಗಿಡಕ ಹಗ್ಗಹಾಕಿ ನಿಂತಾಳೋ ಕೊಡುವುದಕ ಪ್ರಾಣಾ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಇಳಿದಾನೋ ನೋಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ರೂಪವನಾ
ಅಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣಾ ಉಳಿಸೋ ನೀ ಭಗವಾನಾ
ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ದಾಗಿನಾ ಮಾಡುವೆ ನಾ ದಾನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ಬಾಲಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಒಲಿದಾನೋ ಶಂಕರನಾ
ಮಾಯಾಗಿ ಹ್ವಾದಾನೋ ಕೂಡಿಸಿ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯನಾ
ಏರು ॥ ಸೈಯದ ಪೀರನ ಕೂನಾ ಹಿಂದ ಶಾಹೀರ ಜನಾ
ಜರದ ಗಲ್ಲೀಪ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾಡುರೋ ಸೇವೆಯನಾ ॥ ೯ ॥

ಕಲಿವಿಕದ ಕತೆಯ ಕೇಳರಿ ಕುಂತಿರು ಜನಾ
ಕೈ ಮುಗಿದು ತಿಳಿಸುವೆ ಬಡವನ ಸಾರಾಂಶವನಾ ॥

೭೪. ಗಂಡನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪದಾ

ಕೂಡಿರಿ ಜನಾ ಹೇಳುವೆ ನಾನು ಒಂದು ಬಯ್ಯಾನಾ
ಗಂಡನ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಪಟವ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಚರಿತ್ರವನಾ || ಪಲ್ಲ ||

ಏರು || ಹಾಂ ಹಾಂ ಒಂದು ಊರೊಳಗೆ ಇದ್ದರು ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು
ಪ್ರೀತೀಲೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಬಾಳ ಹಸನಾ
ಗಂಡನ ಮನಸು ಹೈನದ ಮೇಲೆ ಆತೋ ಸಂಪೂರಣಾ || ೧ ||

ಇ|| ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತಂದಾನೋ ಒಂದು ಎಮ್ಮಿಯಾನಾ
ಮಡದಿಗೆ ಹೇಳತಾನೋ ಹೈನ ಮಾಡೋ ನೀನಾ
ಏರು || ಹಾಂ ಹಾಂ ಹುರುಪುಲಿಂದ ಮಾಡೋ ಹೈನವನಾ
ಹುಲ್ಲು ತರುತೇನಿ ಎಮ್ಮಿಗೆ ಸಾಲುಹಂಗ ನಾನಾ
ಮಡದಿ ಹೇಳತಾಳ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೇಳರಿ ಸಂಪೂರಣಾ || ೨ ||

ಇಳು || ಕಾಗಿ ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಯಾವ ಎರೆಹೊಲದಾಗ ಇನ್ನಾ
ಲಗು ಮನಿಗೆ ಬರಬ್ಯಾಡರಿ ನೀವಿನ್ನಾ
ಏರು || ಗಂಡನ ಹೊಲಕ ಕಳಿಸಿ ಹಿಂಡ್ಯಾಳೋ ಮನಸಿನ ತಕ್ಕ ಎಮ್ಮೀನ
ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಕೂತಾಳೋ ಸಮನೆಲಕ ಬಾಲಿನ
ಹಾಲುಬಸ್ತ ಹಣಿದಾಳೋ ಆಗುವಂಗ ಮನಕಿನ್ನಾ || ೩ ||

ಇ|| ಗಂಡ ಹೊಲದಿಂದ ಬಂದ ಹೇಳತಾಳೋ ಅವನ ಮುಂದಿನ್ನಾ
ಎಂಥ ಎಮ್ಮಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟೀರಿ ನೀವಿನ್ನಾ
ಏರು || ಶೆರಿಮುಕ್ಕ ಹಿಂಡವಲ್ಲದು ಎಮ್ಮಿ
ಲಕ್ಷಣದ ಗೆರಿಬಾಳ ಚಲೋದಿಲ್ರಿ ಏನಾ
ಸುಮಾರು ಇದ್ದಮ್ಯಾಲೆ ತರೂನಂತ ಇನ್ನೊಂದನ್ನಾ
ದಿನಂಪ್ರತಿ ಊಟಮಾಡಿ ಆದಳು ತಿಗರಿಯ ಸಮಾನಾ || ೪ ||

ಇ॥ ತಿಂದು ತಿರುಗಾಕ ಹತ್ಯಾಳಪ್ಪಾ ಕ್ವಾಣನ ಸಮಾನ
ಗಂಡ ಮನದೊಳು ಮಾಡತಾನೋ ಬಹಳ ಆಲೋಚನಾ
ಏರು ॥ ದ್ಯಾಸಕ್ಕ ಬಂತ್ರಿ ಆಕ್ಷಣಾ ಹೋಗಿ
ಬಿದ್ದಸಾದುರ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲಿನ್ನಾ
ಆದದ್ದು ಹೇಳತಾನೋ ಮನಿಯ ವರ್ತಮಾನಾ
ಸೋದ ಮಾಡಿ ಸಾಧು ಒಂದು ಯಂತ್ರ ತಯ್ಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾನ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ಭೂತಕಾಳಿ ಯಂತ್ರವನಾ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾನಾ
ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟೋ ನೆಲವಿನ ಕಾಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದನ್ನಾ
ಏರು ॥ ತಡಮಾಡದೆ ಹೋಗಿ ನೆಲವಿನ ಕಾಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಟ್ಯಾನ
ಹಾಲಸ್ವಾರಿ ಇತ್ತರಿ ನೆಲವಿನ ಮ್ಯಾಲಿನ್ನಾ
ಹಾಲಿನ ಮ್ಯಾಲ ಅವಲಂಬನಾಗಿ ಹೋಗ್ಯಾನ ಹೊಲಕಿನ್ನಾ ॥ ೬ ॥

ಇ॥ ಮಂದಿಯ ಸುಳುವು ಕಾಣಲಾರದೆ ಕೈ ಹಾಕ್ಯಾಳ ಸ್ವಾರಿಗೆ ಬಾಲಿಗೆ ನಾ
ಭೂತ ಕಾಳಿ ಯಂತ್ರದ ಶಕ್ತಿ ಕೈ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೇತು ಆಕೀನಾ
ಏರು ॥ ಜೋತು ಬಿದ್ದಾಳೋ ತೋಳಬಾವಲಿಯ ಸಮಾನಾ
ಒಂದು ಎಮ್ಮಿಕರ ಬಾಳ ಬೆರಕಿತ್ತು ಅರಬಿ ತಿನ್ನೂದು ಕಲಿತಿತ್ತರಿ ತಾನಾ
ಹರಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತ್ರಿ ಸಂಪೂರಣಾ
ಇ॥ ಉಟ್ಟ ಸೀರಿಯ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಆಕ್ಷಣಾ
ಶೆರಿಬಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದಂಗಾತ್ರಿ ನಾರಿಯ ಮೈಮ್ಯಾಗಿನ್ನ
ಏರು ॥ ಹೊರಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದಾಸಪ್ಪ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದಾನ
ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ ಅಂತ ಆಕಿಯ ಮನಿಗೆ ಬಂದಾನ
ಬಾಲಿಯನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ ಭಗವಾನಾ
ಅಮ್ಮನವರದು ಸಿಗವಲ್ಲದು ನನಗ ಕೂನಾ ॥ ೮ ॥

ಇ॥ ದಾಸಯ್ಯನ ಮಾರಿ ನೋಡಿ ಕರಿಯತಾಳ ಆಕ್ಷಣಾ
ಬಿಡಿಸ ಬರ್‍ರಿ ಬಲಿಯಾಗ ಬಿದ್ದೇನಿ ನಾನಾ

ಏರು ॥ ಹೊರಗ ಬಂದು ಕೊಡತೇನಿ
ಗೋಪಾಳ ಪುಟ್ಟಿ ತುಂಬ ಜೋಳವನಾ
ಅಬರು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ನಂದು ಬಿಡಿಸಬಾರೋ ದಾಸಯ್ಯಾ ಇನ್ನಾ
ದಾಸಯ್ಯ ಆಸೇಕ ಬಿದ್ದು ಎಮ್ಮಿಕರಾ ಹೊಡದಾ ಕ್ಷಣಾ ॥ ೯ ॥

ಇ॥ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಬಾರದೇನ್ರಿ ಜಂಬಮಾಡಿ ಬಿಡಸಾಕ ಹೋಗ್ಯಾನಾ
ಭೂತಕಾಳಿ ಯಂತ್ರದ ಶಕ್ತಿ ಕೈ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತ್ರಿ ಆಕ್ಷಣಾ
ಏರು ॥ ಜೋತು ಬಿದ್ದು ಅಮ್ಮನವರ ಬಗಲಾಗ ತತ್‌ಕ್ಷಣಾ
ಹೊಲದಿಂದ ಗಂಡ ಬಂದು ನಿಂತು ನೋಡ್ಯಾನ
ನೀಟಾದ ಬ್ಯಾಕೋಲ ಕೈಯೊಳಗ್ಹಿಡಿದು ದಾಸಯ್ಯನ
ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಲೆ ಬಡದಾನ ॥ ೧೦ ॥

ಇ॥ ದಾಸಯ್ಯಂದು ಬೆನ್ನು ಬಾತು ಎಳೆದು ಹಾಕತಾನ ಉಸರನ್ನಾ
ಆಗ ದಾಸಯ್ಯ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳತಾನ ಬಡಿಯಬ್ಯಾಡರಿ ನನ್ನಾ
ಏರು ॥ ಬೆನ್ನು ಬಾತು ಹೋಯಿತ್ರಿ ಈ ಅಮ್ಮನವರ ಕಾಲಾಗ ಆಕ್ಷಣಾ
ಎದ್ದ ವ್ಯಾಳೆ ಬಾಳ ಸುಮಾರ ಐತೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟೆ ನಾನಾ
ಭಿಕ್ಷೆಕ ಬರುದಿಲ್ಲಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಓಣ್ಯಾಗ ನಾ ಸಾವುತನಾ ॥ ೧೧ ॥

ಇ॥ ಬಾಲಿ ಹೇಳತಾಳೋ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೇಳೋ ಭಗವಾನಾ
ಹಾಂ ಹಾಂ ಇಷ್ಟ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯಿತ್ರಿ ನನಗಿನ್ನಾ
ಏರು ॥ ಉಂಡು ಮಾಡೂದಿಲ್ಲಾ ಇಂಥ ಬಾಳ್ವೆವನಾ
ಗಂಡನ ಮನದೊಳಗ ಕರುಣ ಬಂತ್ರಿ ಬಿಟ್ಯಾನ ಯಂತ್ರವನಾ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹಾಕ್ಯಾಳೋ ಗಂಡನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷಣಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇ॥ ಅಲ್ಲಿಯಲಿಂದ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವರೋ ಬಾಳ ಹಸನಾ
ತಿನಸ ಮಾರಿ ಹೆಂಡರ ಕೈಯ್ಯಾಗ ಕೊಡಬ್ಯಾಡರಿ ಹಿರೇತನಾ
ಏರು ॥ ಆದಂತ ಕಥನ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹೇಳೇನಿ ನಾನಾ

ತಪ್ಪು ಅಕ್ಷರ ಬಂದರ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡರಿ ನನ್ನಾ
ಕಲಗಿಗೆ ಇಡಸತೇನಿ ಬಿಲಾವರ ಬಳಿಯನಾ ॥ ೧೩ ॥

ಇ॥ ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ ಮೆರೆಯತೇನಿ ನಾನಾ
ಕೇಳ ನೀ ನಿಂತಕೊಂಡು ಹೈವಾನಾ
ಏರು ॥ ಹಾಂ ಹಾಂ ಮೋಜ ಮಾರನ ಬಸರಿ ಇರುವುದು ಬಾಳ ಹಸನಾ
ಚಿಕ್ಕ ಮಸೂತಿ ಹುಸೇನ ಪೀರರ ದಯಾ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ಪೂರ್ಣಾ
ಫಕರು -ನಬಿಯನ ಕವಿ ಬಹಳ ಹಸನಾ ॥ ೧೪ ॥

೭೫. ಕಲ್ಲ ನೀರ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾಯಿ ಮುಗಿಲ ಮ್ಯಾಲೆ

ಪಂಥ ತೀರಿಸಲಾಕ ಎಂಥಾ ರಿವಾಯಿತ
ಹಾಡಿ ಕುಂತಲ್ಲೇ ಸುಗಡಿ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಅಥವಿಲ್ಲದೆ ಎತ್ತ ಬೊಗಳತಿದಿ । ಒದ್ದ ಮುರದೇನ ದವಡಿ
ಹೇಳತೀನಿ ತಗೋ ನಿನ್ನ ತೋಡಿ
ಇ॥ ಅಲ್ಲ ಅಂದರ ನಿನಗ ಗುಲ್ಲ ಕೊಡತೇನಿ । ಕೇಳೆಲೆ ದೆವಗೇಡಿ
ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರೊಳು ಬಣ್ಣದ ಮಾತ್ಹೇಳಿ ಹೊಂಟಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡನಾಡಿ
ಏರು ॥ ದನಾ ಕಾವು ವಲ್ಲೆ ದಿಮಾಕ ಮಾಡತೀರಿ । ಬಲ್ಲಾಂಗ ಒದರ್‍ಯಾಡಿ
ಕತ್ತಿಯಂಗ ಎತ್ತ ಮಸಡಿ ಮಾಡಿ
ಇ॥ ಹಾಡ್ತೇನಿ ಸುಗಡಿ ನಿಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿ । ಹ್ವಾದಿ ಓಡಿಗೇಡಿ
ಏರು। ಮೊನ್ನೆಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಹೊಳಿಯಾಗ ಹೋಗಿತು
ಕಲ್ಲ ಒಂದ ತೇಲಿ । ಒದರಿತ್ತ ನಾಯಿ ತೆರಿದತ್ತ ಬಾಯಿ
ಆಕಾಶಕ ನೋಡಿ । ಜನ ಗಾಬಾತ ಅದನ ನೋಡಿ
ಇ॥ ಕಲ್ಲ ನೀರಮ್ಯಾಲೆ । ನಾಯಿ ಮುಗಿಲಮ್ಯಾಲೆ
ಓಡಿತ್ತ ಹಂಗ ಓಡಿ
ಏರು ॥ ಹೆಣದಂಗ ಬಾಯಿ ತಕ್ಕೊಂಡ ಕುಂತಿದಿ
ನೊಣಾ ಹೊಕ್ಕಾವ ಖೋಡಿ
ಒಗಟ ಒಡಿಯದಿದ್ದರ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಾ
ಕುಬಸ ಬಳಿ ಹಿಡಿ । ಕೈಯೊಳ್ಳು ಇಟಗೊಳ್ಳು ರಿಣಗೇಡಿ
ಇ॥ ಸಿಗಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಸೆರಿ ಒಡುವುತೇನಿ ।
ಇನ್ನೊಂದ ಹಾಡಿಗೇಡಿ
ನಾಗನೂರ ಶಾರ ದೇಶಕ್ಕ ಜಾಹೀರಾ । ಐತೇ ನಾಲ್ಕು ಕಡಿ
ಮುಸಲ್ಮಾನ ಓಣಿಯ ಹುಡುಗರು ಹೇಳ್ಯಾರೋ
ತಗದ ನಿನ್ನ ರಾಡಿ ॥

೭೬. ಗಿಡದ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಕೋ

ಸಲಾಂ ಬಂದೀತ್ರಿ ದೈವಕ ನಂದಾ
ಸಲಾಂ ತಗೋಬೇಕರಿ ಬಡವಂದಾ
ಪ್ರಾಂತದೊಳು ಗಿಡ ಕಂಡೇನಂದಾ
ಗಿಡದ ಬಡ್ಡಿ ಇದ್ದಾವರಿ ಹದಿನೈದಾ
ಒಂದೊಂದ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಟಿಸಿಲಾ
ಟಿಸಿಲಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಎಲಿ ಅಸಲಾ
ಅಸಲಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಕಾಯಿ ಮಿಗಿಲಾ
ಒಂದೊಂದು ಕಾಯಿ ಇದ್ದಾವರಿ ಭೂಮಿ ಅಗಲಾ
ಒಂದೊಂದ ಕಾಯಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಹಣ್ಣಾ
ಹಣ್ಣಿಗೆ ಐವತ್ತಾರು ತರದ ಬಿಣ್ಣಾ
ಹಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಾ
ಅದನ್ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಯಾನೋ ಭಗವಾನಾ
ಒಂದೊಂದ ಗಿಡಕ ಒಬ್ಬ ಮನಸ್ಯಾನಿದ್ದಾ
ಆಳತಿ ತೆಂಗಿನ ಮರದುದ್ದಾ
ದಿನಾಂಪ್ರತಿ ನೀರ ಹಣಿಸತಿದ್ದಾ
ಗಿಡಗಳ ಜೋಪಾನ ಮಾಡತಿದ್ದಾ
ಗಿಡದ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಕರಿ ಒಡದಾ
ನಿಮಗ ಸಾಯೂತನ ಬಿಡದಾ
ಬಾಗಲ ಕೋಟಿ ದೇಶಕ ಕವಿ ಮಿಗಿಲಾ
ನಾಗೂ - ಗೌಸು ಹೇಳ್ಯಾರ್ರಿ ಹೊಸ ಖ್ಯಾಲಾ ॥

೭೭. ಕೂಸು ಎಲ್ಲಿ ಹೋತೊ

ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬಲ್ಲವರಾ । ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಹಿರಿಯರಾ
ಆನಂದ ಮನಾಯಿಟ್ಟು ಧ್ಯಾನಾ ಕೇಳರಿ ಪೂರಾ
ತಿಳಿಯಿರಿ ಮಜುಕೂರಾ || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಇ|| ಅರಬಸ್ತಾನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವದು ಬಾರಿ ಸಮುದ್ದರಾ
ಹಡಗದೊಳು ಜನಾ ಕುಂತಿದ್ರೋ ಘನಾ
ಹೇರಿ ಸ್ವಾಮಾನಾ । ಹಡಗ ಸಾಗಿತ್ತೊ ಆಡಂಬರಾ
ಇ|| ಹಡಗ ಹೋದೀತೋ ಬಹು ದೂರಾ ಎತ್ತ ನೋಡಲು ನೀರಾ
ನೀರಿನ ಸುಳಿ ಇದ್ದಿಲ್ರಿ ಚಕ್ರಾ । ಗುಡ್ಡದ ಹತ್ತಿರಾ
ಹಡಗ ಮುಳುಗಿತ್ತೊ ಎಳೆದು ನೀರಾ
ಇ|| ಜನರು ಕೂಡಿ ಹರಕಿ ಬೇಡಿ ಅಂದ್ರೋ ಹರಹರಾ
ಏರು || ನಮಗ ನೀನು ಮಾಡೋ ಪಾರಾ
ಬರೆದಿದ್ದ ಹಣೆಬಾರಾ । ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಾ
ಇ || ನಡಿಯಲಿಲ್ಲೊ ಬಂದೀತು ಕಷ್ಟಾ ತಿರುಗಿ ಪೂರಾ
ಏರು || ಒಬ್ಬ ಬಾಲಿ ಬಂದು ಹಲಗಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಂತಿದ್ದಳೋ ತೀವ್ರಾ
ಹೋಯಿತೋ ಹಲಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ । ಕೇಳರಿ ಹಿರಿಯರಾ
ಆಕಿ ಇದ್ದಾಳೋ ತುಂಬಾ ಬಸರಾ
ಇ || ಹಡದಾಳೋ ಗಂಡು ಪುತ್ತರಾ । ಆಕಿಗಿದ್ದಿಲ್ರಿ ಎಚ್ಚರಾ
ಏರು || ತನ್ನ ಮಗನ ಮಾರಿ ನೋಡ್ಯಾಳೋ ನಾರಿ
ಆಗಿ ಎಚ್ಚರಾ । ಕಂದ ಆಗಿದ್ದ ಚಂದಿರಾ
ಇ|| ಬರೆದಿದ್ದರೋ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಶನಿ ಹತ್ತಿತ್ತೋ ಭಲಾ
ತಪ್ಪ ಶಿವನ ಕರುಣಾ ಬಂದೀತೋ ಮರಣಾ ಪೂರ್ಣಾ
ಏರು || ತಾಯಿ ಹೆಣಾ ಹುಗಿದವರಾ । ಧ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹೇಳೋ ಉತ್ತರಾ
ಕೂಸೆಲ್ಲಿ ಹೋತೋ ಹೇಳೋ ನಿಂತ ಮಾಡಿ ಚಮತ್ಕಾರಾ

ಏರು ॥ ಆಗಬ್ಯಾಡೋ ಸುಮಾರಾ ಹಂಪಿನಾಗೇನಹಳ್ಳಿ
ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿ ಬಂದಿತ್ರಿ ಹೆಸರಾ
ಇ॥ ಕಾಲೇ ಪೀರನಲ್ಲಿ ನೀ ಹೋಗೋ ಪ್ಯಾಲಿ
ಸಿಗುವುದು ಉತ್ತರಾ ॥ ಬರೆದಿದ್ದ ಮುಸ್ತಪಾ ಶಾಹೀರಾ ॥

೭೮. ಜೀವ ಒಬ್ಬನದು ದೇಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬನದು

ಕುಂತ ಕೇಳಿರಿ ದೈವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಕಲಲಲಾ
ತಗದೇನಿ ಒಂದ ನಕಲಾ ಮಾಡಿ ಅಸಲಾ || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಏರು || ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಬ್ಯಾಸಿಗಿ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಗ ಗಂಟಲ ಒಣಗಿ
ಇದ್ದ ಒಂದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರಡಿಸಿ ಮನೆ ಮನೆ ತಿರುಗಿ
ಆಗ ಇತ್ತೊ ರಾತರಿ ಕಾಲಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ಜಲಾ
ಮುದುಕಿ ಒಬ್ಬಾಕಿ ನೂಲುತ್ತಿದ್ದಳಲ್ಲಾ ಮತ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ || ೧ ||

ಇ|| ಬ್ಯಾಸೊತ್ತ ಆ ಪುರುಷನು ಧರ್ಮ ಸಾಲ್ಯಾಗ ಮಲಗಿದನು
ಜೀವ ಹೋತರಿ ಹುಡಕಲಿಕ್ಕೆ ತಾನಾ ತತ್ಕಾಲಾ
ಏರು || ಮುದುಕಿ ಕೈಯ ಬಿಂದಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ನೂಲುದಾಯ್ತು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಂಜಿ ಪುಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಿ ಅಬಲಿ
ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಳು ಮಧ್ಯರಾತರಿ ಆ ಜೀವ ಬಿಂದಗ್ಯಾಗ ಅಂತರಿ
ಬಂಗಲೆ ಬಿಡುವೆ ಜೀವ ಹೋತರಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ || ೨ ||

ಇ|| ಮರುದಿವಸ ಸರಕಾರದವರು ಪರದೇಶಿ ಹೆಣ ಎಂದು
ಅವರು ದಹನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾರೋ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು || ಅದೇ ದಿವಸ ಆ ಊರಾಗ ಸತ್ತಾನೊಬ್ಬ ಸಾಹುಕಾರಾ
ಬಂಧು ಬಳಗ ಕೂಡಿತೋ ಪೂರಾ । ಸುರಸತಿದ್ರೋ ಕಣ್ಣೀರಾ
ಮುಂಜಾಲೆ ಮುದುಕಿ ಎದ್ದು ಬಿಂದಗಿ ಬಾಯಿ ತಗೆದು
ಹಂಜಿಪುಟ್ಟಿ ಒತ್ತಟ್ಟಗೊಗೆದು ಕುಂತಾಳಲ್ಲಾ || ೩ ||

ಇ|| ಬಿಂದಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಕ್ಷಣಾ ಒಳಗಸಿಕ್ಕ ಜೀವಾ
ಧರ್ಮಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿತೋ ಗಡಣಾ ದಿಂಬ ಇಲ್ಲಾ
ಏರು || ಸಾಹುಕಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳುದನ್ನು ಕೇಳುತಲೆ
ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿತವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ

ಬದುಕಿದ ಆಗ ಸಾವುಕಾರ ಮಾತಾಡಿದ ಬದಲಿಯ ಸ್ವರಾ
ಗಂಡನಂತ ಹೆಂಡತಿ ತೀವ್ರಾ, ಹಿಡದಾಳಾ ಕಾಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಒಳಗ ಜೀವ ಹೇಳತೈತಿ ನೀನಲ್ಲ ನನ್ನ ಸತಿ
ಹಿಂತ ಊರಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವಳಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಕರಿಸ್ಯರೋ ದೈವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದಾಳೋ ಓಡಿ
ಅಳತಾಳೋ ದೇಹ ನೋಡಿ ದೈವದಾಗ ಹೊರಳಾಡಿ
ಹೇಳಬೇಕೋ ಇದರ ಮೂಲಾ ತಿಳಿಯದಿದ್ರ ಬೀಳೋ ಕಾಲಾ
ಸುಳ್ಳ ಕಿಸಿಯಬ್ಯಾಡೋ ಹಲ್ಲಾ ಕಂಗಾಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ॥ ರುದ್ರಗೌಡ ಮುದ್ರಿತಕೀಲಾ ಭದ್ರ ಪಂಡಿತ ಬಲ್ಲವ ಬಲ್ಲಾ
ನಿದ್ರಿಕಣ್ಣಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲಾ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಭದ್ರ ಜನಾ ಕುಡಿದಾಂಗ ಹಾಲಾ ತಿಂದಾಂಗ ಕೊಬ್ಬರಿ ಬೆಲ್ಲಾ
ಛಿದ್ರ ಶಬ್ದ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಇಲ್ಲಾ ಅದ್ರಿಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಹಾಂಗ ರೈಲಾ ॥ ೬ ॥

೭೯. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸತ್ತದೋಷ ಯಾರಿಗ ಬಂತೋ ?

ಏನ ಚಂದಾ ಕೂಡಿರಿ ದೈವಾ ಕೇಳಿರಿ ಸವಾಲಾ
ಗಪ್ ಚುಪ್ ಕುಂತ ಕೇಳಿರಿ ಮಾಡಬಾರದು ಗುಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಗದಾದ ಎಂಬುವ ಶಹರಾ ದೇಶಕ್ಕ ಜಾಹಿರಾ
ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ಅದಾನ ಕೊಡತಿದ್ದಾ ಅನ್ನಾ
ಅವನ ಹಂತೇಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡ್ಯಾನಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥

ಭಿಕ್ಷೆದ ಸುದ್ದಿಕೇಳಿ ಕುಶಿ ಆದಾನಲ್ಲಾ
ನಮ್ಮಲ್ಲೆ ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲಾ ।
ಏರು ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾನು ಸ್ನಾನಾ
ಸತಿಗೆ ಹೇಳತಾನ ಅಡಗಿ ಮಾಡು ವತ್ತರ
ಗೌವಳಗಿತ್ತಿ ಮೊಸರ ಮಾರ ಆದ್ಲೊ ಹೊತ್ತು ತಲಿಯಮೇಲಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ಗೌವಳಗಿತ್ತಿ ಮೊಸರ ತಗೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳಲ್ಲಾ
ತಲಿಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತ ಗಡಗಿಯದು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಗರುಡೊಂದು ಹಾರಿತು ಮೇಲಾ ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿ ಬಾಯೊಳು
ಒಯ್ಯುತಿತ್ತು ತಿನ್ನುದಕ ಸರ್ಪ ತನ್ನ ಜೀವದ ಸಂಕಟಕ
ವಿಷವ ಕಾರೀತು ಗಡಿಗ್ಯಾಗ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿತಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥

ಮೊಸರ ತಗೊಂಡ ಬಾಲಿ ಎರಡು ಭಯವಿಲ್ಲಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಳಕವ ಮಾಡಿ ಕುಂತ ಎಡಿಯ ಮೇಲಾ
ಏರು ॥ ಮಾಡಿದಂತ ಪಕ್ವಾನ್ನ ಪಂಚಾಮೃತ ಅಡಗಿ
ಹಾಲು ಮೊಸರು ಮೇಲಾ ನೀಡ್ಯಾಳ ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲಾ
ಜರಾ ಉಂಡಾಕ್ಷಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೊಟ್ಯಾಗ ಬಿದ್ದೀತು ಕಲಭಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಹಾವಿನ ವಿಷವು ಅವನಿಗೆ ಜೇರ ಮಾಡಿತಲ್ಲಾ

ನೋಡು ನೋಡುದರೊಳಗ ಅವನ ಜನ್ಮ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸತ್ತ ದೋಷ ಯಾರಿಗೆ ಬಂತೋ ತ್ರಾಸ
ಸುಳ್ಳ ಹಿಂತ ಪಂಟ ಹೇಳಿ ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಹೊಂಟ
ಓಡಿ ಹೋದರ ಹೇಡಿ ಬೆನ್ನ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇ ॥ ನಿಮ್ಮಂತ ಹುಲ್ಲ ಕವಿಗಳು ಬಂದು ಬಂದು ಹೋಗ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ವೈರಿಯ ತಲಿಯಮ್ಯಾಲಾ ಕಸಬರಗಿಯ ಹುಲ್ಲಾ
ಏರು ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ರಂಗಲಾಲಾ ಮಹ್ಮದ ಗೌಸು ವೈರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾ
ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗೆ ತೋಲಾ ಸಭೆಯೊಳಗ ಇವರ ಕೈಯಾ ಮೇಲಾ
ವೈರಿಯ ತಲಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ಕಸಬರಿಗೆಯ ಹುಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

೮೦. ಆರು ಸ್ಥಲ ಆರು ಚಕ್ರ ಆರು ಪ್ರಮಾಣ

ಕೂಡಿರಿ ದೈವಾ ಬಂದ ಹೇಳುವೆ ಚಂದದಿಂದ
ಅನುಭವ ತಗದೇನಿ ಒಂದ ಹೇಳಿಬೇಕೋ ನೀನಾ
ತೂಕ ಹಚ್ಚಿದಾಂಗ ಚಿಂತಾಲಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಇ॥ ದ್ಯಾನಮಾಡೋ ಸಾಂಬನಾ ಮುಕ್ತಿಕೊಡುವ ನಿನಗವನಾ
ಏರು ॥ ನೀಚಗುಣವನ್ನು ಬಿಡು ನೀನಾ ಪೇಳುವೆ ನಿಮಗ ನಾನಾ
ಆದಾರ ಮೂಲ ಹೇಳಬೇಕ ನೀವಾ
ಹೇಳದಿದ್ದರ ಆದಿ ಅಪಮಾನಾ ॥ ೧ ॥

ಇ॥ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರ ಆರು ಗುಣಾ
ಕಳೆದು ಉಳಿದಿದ್ದು ಹೇಳೋ ನೀನಾ ಕೇಳುವೆ ನಾನಾ
ಏರು ॥ ಅಹಂಕಾರ ಬಿಡೋ ನೀನಾ ಭಜಿಸು ಸಾಂಬನಾ
ಎಷ್ಟು ಇಟ್ಟಿರಿ ಒಣ ಡೌಲಾ ಮಾಡಿರಿ ಮೇಲಾ
ನಿಮಗಿಲ್ಲೋ ಒಂದರ ಹ್ಯಾಂವಾ
ಹೇಳಬ್ಯಾಡೋ ನೀವಾ ಸಭಾದೊಳಗ ಹಲ್ಲುಕಿಸ್ತಾ ॥ ೨ ॥

ಇ॥ ಆರು ಸ್ಥಲ ಆರು ಚಕ್ರ ಆರು ಪ್ರಮಾಣ ಆರು
ಲಿಂಗ ಇದರರ್ಥ ಮಾಡೋ ನೀನಾ
ಸಭಾದೊಳು ನಿಂತ ಸರ್ವ ಸಭಾಕ ತಿಳುವ ಹ್ಯಾಂಗ
ಏರು ॥ ಆರು ಸ್ಥಲದ ವರ್ಣದೊಳು ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಯಾವುದು ಹೇಳೋ
ಯಾವ ಸ್ಥಲಕ ಯಾವ ಚಕ್ರ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣ ಯಾಪ ಲಿಂಗ
ಸಭಾದೊಳು ಬಂದ ಇಟ್ಟೇದಿ ಬಡಿವಾರ
ಶೋಧನ ಮಾಡೋ ನೀನಾ ॥ ೩ ॥

ಇ॥ ಹಮ್ಮಿಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೆಟ್ಟಾ ಅದರಂತ ದೇಹ ನಷ್ಟಾ

ತಿಳುಕೊಳ್ಳು ಧ್ಯಾಸ ಇಟ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ನಿಂದ್ಯಾ ಆಡಬಾರದೋ ಮನುಷ್ಯ ಜಲುಮಾ
ಏರು ॥ ಶಾಣ್ಯಾನಾಗಿ ಸಭಾದೊಳು ಬಂದು
ಹೇಳಬೇಕೋ ಉತ್ತರ ತಂದು
ಹಾಕೇನಿ ನಿಮಗ ತೋಡಿ । ಹಾರ್‍ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ಕೋಡಿ
ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗೋ ನೀನಾ ಹಾಡು ಸಭೆ ಮಾಡಿ ಗುಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಇ॥ ಧರೆಯೊಳು ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಇರುವುದು ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ
ಹುಡುಗರು ಹೇಳಿದ ದಾಟಿ ಹೊಡದಾಂಗ ಸಿಡಿಲಾ
ಏರು ॥ ವೈರಿ ಕುಂತಾನೋ ಹೌಹಾರಿ ಹಿರೇಮಸೂತಿವೊಳಗಾ
ಕೇಸುಪೀರ ದಸ್ತಗೀರನ ದಯಾ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣಾ
ಕೇಳೋ ವೈರಿ ಹಾಡೋ ನೀ ತೋಡಿ
ಹಾಡದಿದ್ದರ ನೀ ಆಗುವೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಯಾಲಿ ॥ ೫ ॥

೮೧. ಮುನ್ನೂರಾರವತ್ತು ಹೆಂಡರ ಗಂಡನ ಹೆಸರು

ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸುಳ್ಳ ಕಳಿಬ್ಯಾಡೋ ಹೊತ್ತಾ
ಮಾಡಿ ವ್ಯರ್ಥಾ ಕವಿ ತಿಳಿಯದೆ ಅರ್ಥಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಏರು ॥ ನಗತ ನಗತ ಬೆದಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾದಿ
ಒರಸುವೆ ಮುಕಳಿಗೆ ಬೂದಿ ತೆರುಹಾಂಗ ನಿನಗೂದಿ
ತಗೋ ಇನ್ನ ಚಡತಿ । ಮಾಡತೇನಿ ಜಡತಿ । ಬಿಟ್ಟ ಪಡಾ ಓಡಾತಿ
ಕೊಟ್ಟರ ಬರಿ । ನಗು ನಗುತಾ ಮೋಜು ಮಾಡೂನೋ ನಿಂತಾ
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕುಂತಿರಿ ಕೇಳಿರಿ ಬುದ್ದಿವಂತಾ ॥ ೧ ॥

ಇಡೋ ಚಿತ್ತಾ ಕವಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡುವೆ ಸೊಂತಾ
ಇಲ್ಲಂತ ಹೇಳಿದರ 'ಮಾರೂಂಗಾ ಸರಪೆ ಜೊತಾ '
ಏರು ॥ ನಿಂತ ಹೊಯ್ಕೊಂಡಿ ಬಂದ ಸಿಕ್ಕೊಂಡಿ ।
ಕೇಳೋ ತಮ್ಮಾ ಸುಖಾ ಏನ ಉಂಡಿ
ಬಿಡಿಸುವೆ ನಿನ ತಿಂಡಿ । ಇಡೂದಿಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ । ಹೇಳತೇನಿ ಬಿಚ್ಚಿ
ಬಾಯಾಗ ಉಚ್ಚಿ । ಹೊಯ್ಯುವೆನು ನಿಂತಾ । ಕೇಳೋ ಮಾತಾ
ಎನಗೂಡ ಇಟ್ಟರ ಪಂತಾ । ಒದುವೆ ನಿಂತಾ ।
ಸಿಡೂಹಾಂಗ ಮುಕಳ್ಯಾಗಿನ ಜಂತಾ ॥ ೨ ॥

ಕುಂತಿ ಬೆರೆತಾ ತಗೋ ಕಡತಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಡತಾ ।
ಬಾರೋ ಕಲತಾ । ಆಗಿ ಗುರುವಿನ ತೊತ್ತಾ ।
ಏರು ॥ ಬಲ್ಲವಗ ಏನ ಬಿರಿ ಶಾಯಿರಿ ಮಾಡುವುದು ।
ನಿನ್ನಂತ ಬುದ್ದಿಗೇಡಿಗೆ ಹ್ಯಾಂಗ ತಿಳಿಯುವುದು ।
ಅಂದಲ್ಲೋ ನೀ ಹೋಗಿ ಮನಿ ಮನಿ ತಿರುಗತಿಯೋ ಸ್ವಾನಿ
ಚೈನ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಕೇಳಿಕೊಂತ ಮಂದಿ ಕೈ ಕಾಲ ಹಿಡಕೊಂತಾ ।
ತಿರಗತಿ ಸೊಂತಾ 'ಸಲಾಮ ಖುದಾಕು ಕೈಸೆ ಮಿಲತಾ ' ॥ ೩ ॥

ಎಷ್ಟಂತ ಹಾಡಿ ಲೌಡಿ ಕುಣಕೊಂತಾ ।
ರಕ್ತ ಬಂದೀತ ಹ್ವಾದಿ ಅತಗೊಂತಾ ।
ಏರು ॥ ಬ್ಯೆದಾಡೂದು ನಿಮಗ ಸೆಂವಿ ಕಂಡ್ಯೆತಿ ।
ಭಂಡ ತನಕ ನಾ ನಿಮಗಂಡ
ನಿಮದೇನ ನಡುತ್ಯೆತಿ ಇನ್ನಾರ ತಿಳಿಯೋ । ಕೋಪಯೆಲ್ಲ ಅಳಿಯೋ
ಹಿಡ ಕಸಬರಿಗಿ ಪುಟ್ಟಿ । ಹೊತ್ತ ಆಗಿ ಇಬ್ಬರು ಜತ್ತಾ
ನಡಿಬೇಕೋ ಶಿಸ್ತಾ ನೋಡೋ ಕೈಯಾಗಿನ ಬೆತ್ತಾ ॥ ೪ ॥

ಹಿಡಿಯೋ ಗುರ್ತಾ ನಿಮಗ ಬಂದ್ಯೆತಿ ಹೊತ್ತಾ
ನುಡಿಸಿ ನುಡತಾ । ಕೊಡುವೆ ಎಣಿಸಿ ರೂಪಾಯಿ ಹತ್ತಾ ।
ಏರು ॥ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲಕ ಸರಿ । ಬಂತ ನಿನಗ ಚಾಕರಿ ।
ಮುನಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಕೊಡಬೇಕ ಹಾಜರಿ ಹಿಡಿನೆಪ್ಪಾ ಇನ್ನಾ । ಒಪ್ಪುದು ಸ್ವಾನಾ ತಪ್ಪದೆ ನೀನಾ
ಹೋಗಿ ದರದಿವಸ ಬ್ಯಾಸತ್ತ ಕೊಳೋ ಮಾಡಿದರ ಹರಕತಾ
ಕುಂತರ ಮರತಾ ಸಿಗಲಿಕಿಲ್ಲೋ ರೂಪಾಯಿ ಹತ್ತಾ ॥ ೫ ॥

ಇಡರಿ ಚಿತ್ತಾ ತಿಳಿಸುವೆ ಮಾತೊಂದಾ ಮುತ್ತಾ ।
ಉತ್ತರ ತುರ್ತಾ ಕೊಡುವೆ ಈಗ ಪರ್ತಾ
ಏರು ॥ ಮುನ್ನಾರರವತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಂದರೆ ನರಗಳು ।
ಗಂಡ ಅಂಬುವಂತಾ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ
ಜೀವಾ ಕೇಳೋ । ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಮೋಜಿನ ಪ್ಯಾಟಿ । ನೆನೆದಾರ ಘಟ್ಟಿ
ಪೀರ ಮಲ್ಲೀಕಲ್ಲ ಇಟ್ಟಾರೋ ಹಸ್ತಾ ।
ಹುಸೇನ ಮಿಯ್ಯಾನ ತಲಿಮ್ಯಾಲೆ ಶಿಸ್ತಾ
ನೋಡಿ ಸೊಂತಾ ಕೇಳಿ ನಿಂತಾನ ವೈರಿ ಬೆರೆತಾ ॥ ೬ ॥

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದವರು

1. ಅಬ್ಬಾಸಸಾಹೇಬ ಮೋದಿನಸಾಬ ಮುಲ್ಲಾ ಸಾ|| ಅಮರಗೋಳ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ) ವಯಸ್ಸು : 50, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 23-11-1983, ಪದ : 18

2. ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜಸಾಬ ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಸಾಬ ಮೋಮಿನ್ ಸಾ || (ಬಾಗಲಕೋಟೆ) ವಯಸ್ಸು : 70, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 27-9-1984, ಪದಗಳು : 9, 24, 31, 36, 43, 44, 51, 56, 57, 59, 61, 62

3. ಅಮೀರುದ್ದೀನ್ ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಖಾಜಿ ಸಾ || ಕಾಕನೂರು (ತಾ || ಬಾದಾಮಿ) ವಯಸ್ಸು : 46, ಉದ್ಯೋಗ : ವ್ಯಾಪಾರ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 10-11-1985, ಪದ : 73

4. ಇನ್ನಾಶಾ ಉಲ್ಪತಲಿಕಾ ಮಕಾನದಾರ ಸಾ | ನಾವಲೂರು (ಧಾರವಾಡ) ವಯಸ್ಸು : 75, ಉದ್ಯೋಗ : ಕೂಲಿ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 10-11-1983, ಪದಗಳು : 8, 21, 32, 37, 46, 47, 58

5. ಇಬ್ರಾಹಿಮಸಾಬಾ ದಿವಾನಸಾಬನವರ ಸಾ || ನಾಗನೂರು(ತಾ|| ನವಲಗುಂದ) ವಯಸ್ಸು : 60, ಉದ್ಯೋಗ : ಕೂಲಿ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 15-9-1983, ಪದಗಳು : 17, 75, 77

6. ಜಂದಿಸಾಬ ಬಡನಸಾಬ ಡಂಬಳ ಸಾ || ಮಂಡರಗಿ (ಗದಗ)

ವಯಸ್ಸು : 35, ಉದ್ಯೋಗ : ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 2-10-1984, ಪದ : 65

7. ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಸೂಡಿ ಸಾ ॥ ಮೆಣಸಗಿ (ತಾ॥ ರೋಣ) ವಯಸ್ಸು : 30, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 7-11-1985, ಪದ : 78

8. ದಸ್ತಗೀರಸಾಬ ಇಮಾಮಭಾಯಿ ಸಾ ॥ ಹಂಪಿಹೊಳಿ (ತಾ ॥ ರಾಮದುರ್ಗ) ವಯಸ್ಸು : 32, ಉದ್ಯೋಗ : ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 8-11-1985, ಪದ : 69

9. ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಪೀರಸಾಹೇಬ ಸೊರಟೂರ ಸಾ ॥ ಹುಯಿಲಗೋಳ (ಗದಗ) ವಯಸ್ಸು : 50, ಉದ್ಯೋಗ : ಕೂಲಿ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 24-10-1983, ಪದ : 74

10. ಪೀರಸಾಹೇಬ ಬೆಳವಡಿ ಸಾ ॥ ಅಸುಂಡಿ (ತಾ॥ಗದಗ) ವಯಸ್ಸು : 55, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 30-5-1984, ಪದ : 19

11. ಮದಾರಸಾಬ ಹುಸೇನಸಾಬ ನರಗುಂದ ಸಾ ॥ ಬೆಟಗೇರಿ (ಗದಗ) ವಯಸ್ಸು : 50, ಉದ್ಯೋಗ : ವ್ಯಾಪಾರ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 8-10-1983, ಪದಗಳು : 1,2, 4, 5, 6, 11, 14, 20, 38, 39, 40, 42, 45, 52, 55

12. ಮರ್ದಾನಸಾಬ ಕಾಲೇಸಾಬ ನಡುವಿನ ಮನಿ ಸಾ ॥ ಬೆಟಗೇರಿ (ಗದಗ) ವಯಸ್ಸು : 45, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 9-10-1983, ಪದಗಳು : 7, 16, 48, 63, 68, 80

13. ಮುಹ್ಮದಸಾಬ ಖಾಜಿ ಸಾ॥ಸುರಕೋಡ (ತಾ॥ ನರಗುಂದ) ವಯಸ್ಸು : 40, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 24- 10- 1983, ಪದ : 74

14. ರಾಜೇಸಾಬ ಅಲ್ಲಸಾಬ ಲಾಲನ್ ಬೇಪಾರಿ ಸಾ ॥ ಕಲಾದಗಿ (ಬಾಗಲಕೋಟೆ) ವಯಸ್ಸು : 50, ಉದ್ಯೋಗ : ಸೇತ್ಕಿ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 30- 5- 1984, ಪದಗಳು : 12, 13, 49, 64

15. ರಾಜೇಸಾಬ ಇಮಾಮಸಾಬ ವಲ್ಲೆಪ್ಪನವರ ಸಾ ॥ ಗದಗ ವಯಸ್ಸು : 75, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 4- 11- 1983, ಪದಗಳು : 10, 30

16. ರಾಜೇಸಾಬ ಸಣ್ಣಹುಸೇನಸಾಬ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ ಸಾ ॥ ಸೊಟಕನಹಾಳ ತಾಲ್ಲೂಕ : ನವಲಗುಂದ, ಜಿಲ್ಲಾ : ಧಾರವಾಡ (ಕರ್ನಾಟಕ) ವಯಸ್ಸು : 50, ಉದ್ಯೋಗ : ದರ್ಜಿ, ಜಾತಿ : ಮುಸ್ಲಿಂ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 20- 10- 1983, ಪದ : 76

17. ರೈಮಾನಸಾಬ ಗೌಸುಸಾಬ ದೊಡ್ಡಮನಿ ಸಾ ॥ ಕಣವಿ (ಗದಗ) ವಯಸ್ಸು : 82, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 24- 10- 1983, ಪದಗಳು : 3, 23, 33, 50, 60

18. ಶಿವಾನಂದ ಗಣಪ್ಪ ಗೊಂದೆಣ್ಣನವರ ಸಾ ॥ ನಲವಡಿ (ನವಲಗುಂದ) ವಯಸ್ಸು : 50, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಕುರುಬರು, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 19- 9- 1985, ಪದಗಳು : 71, 72

19. ಸುಲ್ತಾನಸಾಬ ಅಮೀನಸಾಬ ಮುಲ್ಲಾನವರ ಸಾ ॥ ಸೊಟಕನಹಾಳ ವಯಸ್ಸು : 60, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 5- 9- 1983, ಪದಗಳು : 29, 34

20. ಸುಲ್ತಾನಸಾಬ ಇಮಾಮಸಾಬ ಬೇಪಾರಿ ಸಾ ॥ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ವಯಸ್ಸು : 80, ಉದ್ಯೋಗ : ವ್ಯಾಪಾರ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 9-11-1985, ಪದಗಳು : 15, 22, 25, 26, 27, 28, 35, 41, 53, 54, 66, 81.

21. ಹುಸೇನಸಾಬ ದಸ್ತಗೀರಸಾಬ ಡೋಂಗ್ರಿ ಸಾ॥ ಸೊಟಕನಹಾಳ ವಯಸ್ಸು : 85, ಉದ್ಯೋಗ : ಒಕ್ಕಲುತನ, ಜಾತಿ : ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ : ಕನ್ನಡ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ : 20-10-1983, ಪದಗಳು : 67, 79

ಪದಗಳ ಅಕಾರಾದಿ

ಉಪದೇಶ ವಾಕ್ಯಗಳು

ಗಾದೆಗಳು

ಪತಿ ಹೊರತು ಸತಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲಾ / 60
ಬರದದ್ದು ಹಣೆಬಾರದನ್ನ ಯಾರಿಗೆ ತಪ್ಪದು / 26
ಬ್ರಹ್ಮ ಬರದದ್ದು ಬರಿ ಯಾರಿಗೆ ತಪ್ಪದು / 21
ಶಿವನ ಆಟ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯೂದಿಲ್ಲಾ / 26, 49
ಶಿವನ ಆಟ ಶಿವನ ಹೊರ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾ/ 57
ಶಿವನ ಮಹಿಮಾ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯೂದಿಲ್ಲಾ / 15
ಶಿವನ ಮಹಿಮಾ ಶಿವನಿಗೆ ಠಾಂವಿಕಿ/ 32, 68
ಶಿವನ ಮುಂದಾ ಆಟ ನಡೂದಿಲ್ಲಾ ಯಾರದೇನಾ / 32
ಸ್ಥಿರವಲ್ಲಾ ದೌಳತನಾ ಇದ್ದಾಂಗ ಮಧ್ಯಾನಾ / 30
ಸುಳ್ಳಲ್ಲೋ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೇಧಾ / 58
ಸಾವೂ ಜೀವಾ ಬದುಕ ಸಾಂವಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಇರತಾನ ಆ ಶಿವಾ / 32
ಹೊಡೆಯುವನಕ್ಕಿಂತ ಉಳಸಾಂವಾ ಶಿವನ ಹೊರತಿಲ್ಲಾ/ 49

ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಅಲಾವಿ (ಪದ : 71)

ಆವಾಲಾ ಎಂಬ ಅರಬ್ಬಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅಲಾವಿ ಪದ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಆವಾಲಾ ಎಂದರೆ ತಗ್ಗು ಅಥವಾ ಗುಂಡಿ ಎಂದರ್ಥ. ಆವಾಲಾ ಅಲಾವಿಯಗಿದೆ. ಅಲಾವಿಗೂ ಮೂಲ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 680ರಲ್ಲಿ ಕರ್ಬಲಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ। ಹುಸೇನ ಮತ್ತು ಯಜೀದನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹುಸೇನರು ತಮ್ಮ ವೈರಿಗಳ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಡೆಯುಂಟು ಮಾಡಲು ತಾವಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಸುತ್ತ ತಗ್ಗು ತೋಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಶೂರಖಾನೆ ಎದುರು ಆಳವಾದ ತಗ್ಗು ತೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಆಲಾವಿ. ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಅಲಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಹರಂ ಘಟನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಅದರ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಅಲಾವಿ ಪದಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲಾವಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಕುಣಿತವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇಬ್ಲೀಸ್ (ಪದ : 58)

ಇಬ್ಲೀಸ್ ಎಂದೆರ ಸೈತಾನ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ದೂತನಾಗಿದ್ದ ಇವನು ಅನಂತರ ಅವನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮಾನವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನೊಡ್ಡುವುದು ಇಬ್ಲೀಸ್‌ನ ಕೆಲಸ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವನು ಮಾನವನ ಶತ್ರುವಾದನೆಂದು ಮುಸ್ಲೀಮರು ತಿಳಿಯುವರು.

ಕರ್ಬಲಾ (ಪದ : 7)

ಕರ್ಬ ಎಂದರೆ ದುಃಖ. ಬಲಾ ಎಂದರೆ ವಿಪತ್ತು. ಕರ್ಬಲಾ ಇರಾಕ್ ದೇಶದ ಒಂದು ನಗರ. ಬಗದಾದ ಪಟ್ಟಣದ 55 ಮೈಲು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ

ಫರಾತ್ (ಯುಪ್ರಟಿಸ್) ನದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆಯ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಬಲಾ ನಗರವಿದೆ. ಹಿಜರಿ ಶಕೆ 16 ರ ಮೊಹರಂ ತಿಂಗಳು 9 ಮತ್ತು 10ನೆಯ ದಿನ ಯಜೀದ್ ಮತ್ತು ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಹುಸೇನ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಇದರಿಂದ ಕರ್ಬಲಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಹ। ಇ। ಹುಸೇನರ ಸ್ಮಾರಕ ಗುಂಬಜ ಇರುವ ಈ ಸ್ಥಳ ಷಿಯಾ ಮುಸ್ಲೀಮರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಕಲಿಮಾ (ಪದಾ : 54)

ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು'ಕುರಾನ್' ನಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಮಾ, ನಮಾಜ, ಜಕಾತ್, ರೋಜಾ, ಹಜ್ - ಪಂಚ ಸೂತ್ರಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಕಲಿಮಾ ಒಟ್ಟು ಆರು ಇದ್ದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಕಲಿಮಾಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲೀಮರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಇವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ದೇವರಿಲ್ಲ, ಹ । ಮುಹ್ಮದರು ಅಲ್ಲಾಹನ ದೂತರು. ಪೈಗಂಬರರು ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಿಮಾಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಕಾಬಾ (ಪದ : 58)

ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದೇಶದ ಮೆಕ್ಕಾದಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಮಸೀದಿ 'ಕಾಬಾ' ಪುರಾತನ ಕಟ್ಟಡವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 5,000 ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಮ್ ಪೈಗಂಬರರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ನಮಾಜು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನೂಹ ಪೈಗಂಬರರ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಟ್ಟಡ ಹಾನಿಗೀಡಾಗಿತ್ತು. ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಪೈಗಂಬರ ಮತ್ತುಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಪೈಗಂಬರರು 'ಕಾಬಾ' ವನ್ನು ಪುನಃ ನಿರ್ಮಿಸುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಅನಂತರ ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜಿಲ್‌ಹಜ್ (ಬಕ್ರೀದ್) ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಮುಸ್ಲೀಮರು ಕಾಬಾ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ನಮಾಜು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹಜ್ ಯಾತ್ರೆ

ನೆರವೇರಿಸುವದು ರೂಢಿಯ್ಲಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಬಾ ಸಂದರ್ಶನವೂ ಒಂದು.

ಕುರಾನ್ (ಪದ :57)

ಕುರಾನ್ ಶಬ್ದ ಯಕರಾ ಎಂಬ ಅರಬ್ಬೀ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. 'ಯಕರಾ'ಎಂದರೆ ಓದು, ಪಠಿಸು ಎಂದರ್ಥ. ಅಲ್‌ಫುರ್‌ಖಾನ್, ಕಲಾಮೆ, ಅಲ್ಲಾಹ (ದೇವರನುಡಿ), ನೂರ (ಬೆಳಕು) ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ಕುರಾನ್‌ದಲ್ಲಿ 30 ಪಾರಾ (ವಿಭಾಗ), 112 ಸೂರಾ (ಅಧ್ಯಾಯ), 6,666 ರಷ್ಟು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ದೊಡ್ಡವು, ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕವು ಆಗಿದ್ದು ವಿಷಯಾನುಸಾರ ಅವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪದ್ಯವೂ ಅಲ್ಲದ ಗದ್ಯವೂ ಅಲ್ಲದ ಕುರಾನ್ ಆಯತ (ಸೂಕ್ತ)ಗಳು ಪ್ರಾಸಾನು ಪ್ರಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಕುರಾನ್ ದೇವವಾಣಿಯುಳ್ಳ ಅಪೌರುಷೇಯ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಸಮಗ್ರ ಕುರಾನ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿತವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದು 23 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿ ಹ। ಮಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣವಾಯಿತು. ಮುಸ್ಲೀಮರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್ (ಪದ : 8, 23)

ದೇವದೂತ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಮಾನವರಿಗೂ ಮಾನವರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೂ ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸುವ ದೇವದೂತನಿಗೆ (ಫರಿಸ್ತಾ)ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್ ಎಂದು ಮುಸ್ಲೀಮ್‌ರ ನಂಬಿಕೆ. ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್ ಜ್ವಾಲಾದೇಹಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶ (ಸಂ. 2) ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ತಾಬೂತ (ಪದ 18, 16)

ತಾಬೂತ ಎಂದರೆ ಶವವನ್ನು ಹೂಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮರ ಇಲ್ಲವೆ ಬಿದಿರುಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೊಳೆಯುವ ಸುನೇರಿ ಕಾಗದ ಇಲ್ಲವೆ ಅಭ್ರಕ್‌ಚೂರುಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾಬೂತಕ್ಕೆ ಡೋಲಿ ಎಂದೂ

ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಾಬೂತ್ ಮತ್ತುಡೋಲಿ ಒಂದೇ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವ ಶಬ್ದಗಳಂತೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಶವಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲೀಮನು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾಬೂತದೊಳಗೆ ಪಂಜಾಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ನಮಾಜು (ಪದ : 10, 55)

ನಮಾಜ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಮುಸ್ಲೀಮನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೊಡನೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಐದು ಸಲ ಪಡೆಯುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದದ್ದು ನಮಾಜ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಅನೀತಿ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಾಜಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಾನ್‌ದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾದರೂ ನಮಾಜಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಮಾಜಿನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ದಿನಕ್ಕೆ ಐದು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ ರಕಾತ್‌ಗಳನ್ನು ಪಠಣಮಾಡುವರು. ಅವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಂತಿವೆ : ಫಜರ್ ನಮಾಜ್, ಜೋಹರ್ ನಮಾಜ್, ಅಸರ್ ನಮಾಜ್, ಮಗರೀಬ್ ನಮಾಜ್, ಇಷಾ ನಮಾಜ್.

ರಮ್‌ಜಾನ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಇಷಾ ನಮಾಜಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನಮಾಜಿಗೆ 'ತರಾವಿ' ನಮಾಜ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಅನಂತರ ಮತ್ತು ಫಜರ್ ನಮಾಜಿನ ವೇಳೆಯವರೆಗೆ ಮಾಡುವ ನಮಾಜಿಗೆ ತಹಜುದ್ ನಮಾಜ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಮ್‌ಜಾನ್ ಮತ್ತು ಬಕರೀದ್ ಹಬ್ಬದಂದು ಮಾಡುವ ನಮಾಜುಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ 'ಈದುಲ್ ಪಿತರ್' ಮತ್ತು ಈದುಜ್ಜುಹಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು 'ಈದಗಾ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೇರಾಜ (ಪದ : 23)

ಊರೂಜ್ ಎಂದರೆ ಅರಬ್ಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಏಳುವುದು, ಉನ್ನತಿ ಎಂದರ್ಥ. ಉರೂಜ್‌ದಿಂದ ಮೇರಾಜ, ಮಿವರಾಜ, ಮೇವರಾಜ ಶಬ್ದಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಮೇಲೇರು ಪದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಸ್ತು ಎಂದು. ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಇಸ್ರಾ ಎಂದಿರುವರು. ಇಸ್ರಾ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವವದೆಂದೂ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದಪೈಗಂಬರರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗಾಗಿ ಐದು ವೇಳೆಯ ನಮಾಜ್ ತಂದರೆಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಂಬಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸವ ಮಹತ್ತ್ವಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಕುರಾನೇ ಷರೀಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಬನೀ ಇಸ್ರೇಲ್ ಎಂಬ 17ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೇರಾಜಿನ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಹದೀಸ್‌ದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ರಿವಾಯಿತ್ (ಪದ : 63, 64, 65)

ರಿವಾಯಿತ್ ಎಂದರೆ ಪರ್ಶಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ರೂಢಿ ಎಂದರ್ಥ. ಹಾಇ ಹುಸೇನರ ಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶೋಕಗೀತೆಗಳನ್ನು ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ರಿವಾಯಿತ್ ಪದಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮೊಹರಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದೂ ಕ್ರಮೇಣ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಪದಗಳನ್ನೂ ಸಹ ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು.

ಹಜ್ (ಪದ : 43, 56)

ಹಜ್ ಎಂದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಎಂಧರ್ಥ. ಅರೇಬಿಯಾದ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರಕಾಬಾ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಧಿವತ್ತಾದ ನಮಾಜ ಸಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಹಜ್. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪಂಚ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಜ್ ಯಾತ್ರೆ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರನ್ನು ಹಾಜಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಕೋಶ

ಅಬರು= (ಆಬರೂ) ಮಾನ

ಅವಳಿಜವಳಿ = ಜೋಡಿ

ಅಸಹಾಬ = ಜೊತೆಗಾರ

ಆಯತ = ಕುರಾನಿನ ಸೂಕ್ತಿ

ಇಜ್ಜತ್ = ಗೌರವ

ಕರಾಮತ್ = ಪವಾಡ, ಅದ್ಭುತ ಘಟನೆ.

ಕಲಭಲಾ = ಸಂಕಟಾ

ಕಲಿವಿಕ = ಕಲಿಯುಗ

ಕಾಫರ = ಬಹುದೇವವಾದಿ

ಕಿಯಾಮತ್ = ಪ್ರಳಯಕಾಲ

ಖ್ಯಾಲಾ = ಲಕ್ಷ್ಯ.

ಖಿದ್‌ಮತ್‌ಗಾರ = ಸೇವಕ

ಖುದಾವಂದ = ಅಲ್ಲಾಹ

ಗಜಬ = ಅನಾಹುತ

ಗಲ್ಲೀಫ = ಸಮಾಧಿ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವ ಹೂವಿನ ಚೌದರ ವಸ್ತ್ರ.

ಗ್ನಾನಾ = ಜ್ಞಾನಾ

ಗೋರಿ = ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳ

ಜುಲುಮಿ = ಒತ್ತಾಯ

ಜಂಗ = ಯುದ್ಧ

ಜಿಂದಗಾನಿ = ಪ್ರಪಂಚ, ಬದುಕು.

ತಾಕೀತ = ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

ತಾಬೂತ = ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆ

ತೆರು = ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ.

ತೇಜಿ = ಕುದುರೆ

ದಫನ್ = ಸಮಾಧಿಮಾಡು.

ದರಗಾ = ಸಂತರ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಳ

ದರವೇಶಿ = ಫಕೀರ

ದಾಗೀನ = ಆಭರಣ

ದುಗ್ಗಾಣಿ = ಎರಡು ಕಾಸು

ಧೂಲಾ = (ದುಲ್ಹಾ) ಮದುಮಗ

ದೌಲತ್ತು = ಸಂಪತ್ತು

ನಸೀಬ = ಹಣೆಯ ಬರಹ

ಪಕವಾನ = ಅಡುಗೆ

ಪರದಾನಿ = ಪ್ರಧಾನಿ

ಪಾಗಾ = ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟುವ ಮನೆ

ಪಾಮರ = ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದವ.

ಪ್ಯಾಲಾ = ಗುಟುಕು

ಪಿತೂರಿ = ಕುತಂತ್ರ

ಪೀರ = ಸಂತ

ಪೈಗಂಬರ = ಪ್ರವಾದಿ

ಫೈಜಣಾ = ಕಾಲಿನಾಭರಣ

ಫೈಸಲಾ = ನಿರ್ಧಾರ

ಬಯ್ಯಾನ = ಕಥೆ

ಬಹಾರ = ಗಾಳಿ

ಬಾಕ = ಚಿಕ್ಕಚೂರಿ

ಬಾಣಗಿತ್ತಿ = ಪ್ರಸೂತಿ ಮಾಡಿಸುವವಳು

ಬ್ಯಾನಿ = (ಬೇನೆ) ರೋಗ

ಬಿಕ್ಕಿ = ಭಿಕ್ಷೆ

ಬಿರದಾ = ಪಂಥ

ಬುಲಾಕ = ನಾಸಿಕಾಭರಣ

ಬೇಮಾನ = ನಂಬುಗೆಗೇಡಿ

ಭಾಸನ = ಎಡೆ

ಮಕನಾ = ದಂಡೆ

ಮಸಲತ್ = ಕುತಂತ್ರ

ಮಸೂತಿ = (ಮಸೀದಿ) ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸ್ಥಳ

ಮುಡದಾರ = (ಮುರದಾರ) ಶವ

ರಖಮು = ಹಣ

ರಮಲು = ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ

ರುಳ್ಳಿ = ಕಾಲ್ಬೆರಳಾಭರಣ

ರುಂಬಾಲ = ಮುಡಿಕಿರೀಟ

ಶಮರಂತ = ಶೂರ

ಶ್ಯಾಪರಿ = ಸುಂದರಿ

ಷರೀಫ = ಪವಿತ್ರ

ಸಾಂಬ = ಶಿವ

ಸೋಬತಿ = ಪ್ರಸ್ಥ (ಸಮ್ಮಿಲನ)

ಹತಿಯಾರ = ಖಡ್ಗ

ಹೈವಾನ = ರಾಕ್ಷಸ

ಪೂರಕ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಪದ ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ ಧಾರವಾಡ - 1971

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಹರಂ ಆಚರಣೆ

ಡಾ. ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ

(ಅಪ್ರಕಟಿತ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧ)

ಗುಲ್ಬುರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು

ಸಂ: ಡಾ॥ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮೈಸೂರು - 1983

ಗಂಡಸರ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು

ಸಂ: ನಿಂಗಣ್ಣ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ

ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ ಧಾರವಾಡ - 1978

ಜನಪದ ಕವಿ ಚರಿತ್ರೆ

ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್ ಲಠ್ಠೆ

ಮಾಲಿಪಾಟೀಲ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ ದಂಗಾಪುರ - 1979

ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ ಭಾಗ - 5

ಸಂ: ಡಾ॥ ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ - 1980

ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ ಭಾಗ - 10

ಸಂ: ಡಾ॥ ಎಸ್. ಎಂ. ವೃಷಭೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ

ಕ.ವಿ.ವಿ. ಧಾರವಾಡ - 1987

ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲಾವಣಿಗಳು
ಸಂ: ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಜಪ್ಪ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು - 1978

ಬರಕೋ ಪದಾ ಬರಕೋ
ಸಂ: ಶಿವಾನಂದ ಗುಬ್ಬಣ್ಣವರ
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು - 1981

ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲಾವಣಿಗಳು
ಸಂ: ಕ್ಯಾತನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು - 1979

ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು
ಸಂ: ಕ್ಯಾತನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು - 1976

ಮುಸ್ಲಿಂ ಉತ್ಸವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು.
ಅನು: ಡಾ. ಹಿರಣ್ಮಯ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು - 1978

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು
ಸಂ: ಕೆ. ಎಸ್.ದೇವನೂರ
ಪಿ.ಸಿ.ಶಾಬಾದಿಮಠ ಗದಗ - 1980

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು
ಡಾ|| ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ - 1975

ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು
ಡಾ. ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲೀಭಾಯಿ
ಆಯ್. ಬಿ. ಎಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು - 1984

ಮೊಹರಂದ ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳು
ಸಂ: ವಿರುಪಾಕ್ಷಯ್ಯ ನಂದಿಕೋಲಮಠ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ ಬಾಗಲಕೋಟೆ

ರಾಯಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು
ಸಂ: ಟಿ.ಎಸ್.ರಾಜಪ್ಪ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು - 1976

ರಿವಾಯಿತಗಳು
ಸಂ: ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ಎಂ. ಬೀಳಗಿ
ಕ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರು - 1982

ರಿವಾಯಿತ ಪದಗಳು
ಸಂ: ತೇಜಸ್ವಿ ಕಟ್ಟಿಮನಿ
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು - 1982

ವೀರ ಪಥಿಕ
ಪಿ. ಧೂಲಾ
ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಹಲಸಂಗಿ - 1938

ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫ ಸಾಹೇಬರು
ಡಾ. ಶಿವಾನಂದ ಗುಬ್ಬಣ್ಣವರ
ಕ.ವಿ.ವಿ.ಧಾರವಾಡ - 1985

ಷಹೀದೆ ಕರ್ಬಲಾ
ಮುಹ್ಮದ ಗೌಸ ಮುಜಾವರ
ಗಿರಿರಾಜ ಪ್ರಿಂಟರಿ ಧಾರವಾಡ - 1984

ಹಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿಸಿದ ಹೂಬಳ್ಳಿ
ಸಂ: ಜಿ. ಬಿ. ಖಾಡೆ
ಕ. ಸಾ. ಪ ಬೆಂಗಳೂರು - 1981

ಹಾಡಾಕ ಬೈಗುಂಟಿ ಬೆಳಗುಂಟಿ

ಸಂ: ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ನಟರಾಜ

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು - 1977

ಹೇಳುವೆ ಮಜಕೂರ

ಸಂ: ನಿಂಗಣ್ಣ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ - 1978

ಹೊನ್ನ ಬಿತ್ತೇವ ಹೊಲಕೆಲ್ಲ

ಸಂ: ಜೀ. ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ

ತರೀಕೆರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಮರಣ ಗ್ರಂಥ - 1967

ಅನುಬಂಧ - ೧

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆ :

ಅರಬ್ಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆ, ಆತ್ಮ ಸಮರ್ಪಣೆ ಆಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಿಸುವುದು ಎಂಬ ಆರ್ಥಗಳುಂಟು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗುರಿ. ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಯಿಸಲೆಂದು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಈ ಆದೇಶಗಳಂತೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವನ ಕಲ್ಯಾಣ ಅಡಗಿದೆ. ಮಾನವರಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ಯವಂತ ಪುಣ್ಯಶೀಲರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸಲು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾನವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅವತರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಂ ನಂಬಿಕೆ. [1]

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಆದೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ಪೈಗಂಬರರ ಜೀವನವನ್ನು ಆದರ್ಶಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದನು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲು ಜಗತ್ತಿಗೇ ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಇಸ್ಲಾಂ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಹ|ಆದಮ್ ಅವರು ಪ್ರಥಮ ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ಪೈಗಂಬರರು. ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಸಹಜಧರ್ಮ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಅವರ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಮಾನವಕುಲದ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶ: ಬೆಳವಣಿಗೆ

1. ಪ್ರೊ: ಎ.ಎ. ಖತೀಬ್- ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ (ನೆಹರು ಕಾಲೇಜು ಮಿಸಲನಿ 1983-84). ಪುಟ.23.

ಹೊಂದುತ್ತಾ ಸಾಗಿತು. ಇದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಹ। ಆದಮ್ ಅವರಿಂದ, ಹ। ಮುಹ್ಮದ (ಸೊ.ಅ) ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸುಮಾರು 12400 ಪೈಗಂಬರರು ಅವತರಿಸಿದರು. ಪೈಗಂಬರರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರಾದ ಹ। ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾನವತೆಯ ತುತ್ತತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹೊಂದಿದವರು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರು ವಿಶ್ವ ಪೈಗಂಬರರು. ಇದು ಪವಿತ್ರ ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೇವವಾಣಿಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.[2]

ಕುರ್ ಆನ್:

ಕುರ್ ಆನ್ ಶಬ್ದ 'ಯಕರಾ ' ಎಂಬ ಅರಬ್ಬೀ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. 'ಯಕರಾ' ಎಂದರೆ ಓದು, ಪಠಿಸು ಎಂದರ್ಥ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಅಲ್‌ಪುರಖಾನ್' 'ಕಲಾಮೇ ಆಲ್ಲಾಹ್' (ದೇವರ ನುಡಿ) ನೂರ್(ಬೆಳಕು) ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ಕುರ್ ಆನ್ ದೇವವಾಣಿಯುಳ್ಳ ಅಪೌರುಷೇಯ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಸಮಗ್ರ ಕುರ್ ಆನ್ ದೇವರಿಂದ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿತವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದು 23 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆವಶ್ಯಕತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದ್ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು. ಪ್ರಾರಂಭದ ಎಂಟು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಕುರಾನಿನ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಹ। ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ಒಂದೊಂದು 'ಸೂರಾ' ಅವತೀರ್ಣವಾದೊಡನೇ ಹ। ಜೈದಬಿನ್ ಸಾದತ್ ಅನ್‌ಸಾರಿ ಅವರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬರೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುರಾನ್ ಅವತೀರ್ಣವಾದ ದಿನ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಕುರ್ ಆನ್, 'ಸೂರಾ' ಮತ್ತು ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹ। ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರ ಮರಣಾನಂತರ ಹ। ಅಬೂಬ್‌ಕರ್ ಅವರು ಪೈಗಂಬರರು ಬರೆಯಿಸಿದ ಕುರ್ ಆನ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢಿಕರಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುರ್ ಆನ್‌ನ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದರು (ಕ್ರಿ.ಶ. 7ನೆಯ ಶತಮಾನ) ಅನಂತರ ಹ। ಉಸ್ಮಾನ್ ಅವರು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಕಲುಗೊಳಿಸಿ ಇಜಿಪ್ತ್, ಸಿರಿಯಾ, ಮಾರಿಶಸ್,

2 ಪ್ರೊ: ಎ.ಎ. ಖತೀಬ್- ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ (ನೆಹರು ಕಾಲೇಜು ಮಿಸಲನಿ 1983-84).

ಯೆಮನ್, ಬಹರೈನ್, ಮೆಕ್ಕಾ, ಮದೀನಾ, ಡಮಾಸ್ಕಸ್ ದೇಶಗಳ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಃಉಸ್ಮಾನರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಕುರ್ ಆನ್ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.[3] ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅರಬ್ಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ 'ಕುರ್ ಆನ್' ಸುಮಾರು 40 ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ.[4]

ಕುರ್ ಆನ್ 30 ಪಾರಾ (ವಿಭಾಗ) 114 ಸೂರಾ(ಅಧ್ಯಾಯ) 6,666 ರಷ್ಟು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ದೊಡ್ಡವು ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕವು ಅಗಿದ್ದು ವಿಷಯಾನುಸಾರ ಅದನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪದ್ಯವೂ ಅಲ್ಲದ ಗದ್ಯವೂ ಅಲ್ಲದ ಕುರ್ ಆನ್ ವಾಕ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಸ ಅನುಪ್ರಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಶೈಲಿ ಬಹು ಸುಂದರವೂ, ಗಂಭೀರವೂ ಆಗಿದ್ದು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಸಂವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ತಳಪಾಯವೇ ಕುರ್ ಆನ್ ಆಗಿದ್ದು ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಮೂಲ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ , ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳ ಮೇಲೂ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಮಾನರು ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಃಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ಬೋಧಿಸಿದ ವಚನಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ 'ಹದೀಸ್' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹಃ ಮುಹ್ಮದ್ (ಸೊ.ಅ.) ಪೈಗಂಬರರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಅರೇಬಿಯದ 'ಕುರೇಷು' ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ' ಫೆಹರ್ ' ಸಂತತಿಯ ಕುಸ್ಸಾಯ್ ಎಂಬವರ ಮಗ ಅಬ್‌ದೇ ಮುನಾಫ್. ಇವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಬ್ದುಲ್ ಮುತಾಲಿನ್. ಅಬ್ದುಲ್ ಮುತಾಲಿಬ್‌ರಿಗೇ 12 ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು 6 ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ಹಃ ಮುಹ್ಮದ್ (ಸೊ.ಅ) ರ ತಂದೆ ಅಬ್ದುಲ್ ಅವರು ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಇವರು ಹಃ ಬೀಬಿ ಅಮೀನಾರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರ ಮುಹ್ಮದ. ಇವರು ಕ್ರಿ.ಶ 571

3. (ಮೌ.ಶೇ.ಅಬ್ದುಲ್‌ಖಾದಿರಸಾಹೇಬ್(ಅನು)-ಕುರಾನ್(ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸಾ.ಪ್ರ. ಮಂಗಳೂರು- 1978) ಪುಟ: 10.

4. ಜಿ.ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ(ಅನು)-ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಭಾಗ- 15 (ಆಯ್.ಬಿ.ಹೆಚ್.ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು) ಪುಟ:25.

ರಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. 8 ವರ್ಷದವರಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೇ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಕ್ಕ ಅಬುತಾಲಿಬ್‌ರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರು. ಇವರು 25 ವರ್ಷದ ಯುವಕರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಇವರ ಘನತೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ 40 ವರ್ಷದ ವಿಧವೆ ಖದೀಜಾ ಇವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಸ್ತ್ರೀಕಲ್ಯಾಣ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ, ಶಾಂತಿ ಸಾಧನೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ವಯಸ್ಕ, ವಿಧವೆ, ವಿವಾಹವಿಚ್ಛೇದಿತ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಪೈಗಂಬರರು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹ| ಫಾತಿಮಾ ಅವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು.

ಅಧೋಗತಿಗಿಳಿದ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಲು ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಕರೆ ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹ| ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ 'ಹಿರಾ' ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಧೀರ್ಘ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ 40ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ಹಿರಾ' ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದಾಗ ರಮ್‌ಜಾನ್ ತಿಂಗಳ 27ನೇಯ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ(ಕ್ರಿ.ಶ.609), ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹ|ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರ ಮುಖಾಂತರ 'ವಿಶ್ವ ಪೈಗಂಬರರೆಂದು ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

ಹ|ಖದೀಜಾ ಅವರು ಪೈಗಂಬರರ ಪ್ರಥಮ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಅನಂತರ ಹ|ಅಲಿ, ಹ|ಉಸ್ಮಾನ್, ಹ|ಅಬೂಬಕ್ಕರ್, ಜಯ್‌ದ, ಬಿಲಾಲ, ಯಾಸಿರ, ಆಬ್ದುಲ್‌ಬಿನ್ ಮಸಜಿದ್, ಹಮಜಾ, ಉಮರ ಮುಂತಾದವರು ಪೈಗಂಬರರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕ್ರಿ.ಶ.632ರಲ್ಲಿ ಜೂನ್ 2ರಂದು ಸೋಮವಾರ ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 63ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಉಸಿರೆಳೆದರು.

ಹ|ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ತಮಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವರೂಪ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ನೀಡಿದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಜನಮನದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ರಜಾಖ್(ಅನ್ನದಾತ) ಗಫಾರ್ (ಕ್ಷಮಾದಾತ) ರಹೀಮ್(ದಯಾಮಯಿ)-ಮುಂತಾದ 99 ಸದ್ಗುಣ ಸೂಚಕ

ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದರು.

ಹಾಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರ ಬೋಧನೆಗಳು:

ಹಾ ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ ಆನ್‌ನಲ್ಲಿಯ ವಾಣಿಗಳನ್ನು 23 ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಬೋಧಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನೇ ತಾವೂ ನಡೆದು ತೋರಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ನಿಂತಿರುವುದು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆ. ಇದನ್ನೇ 'ಇಮಾನ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. 1).ಅಲ್ಲಾಹ್ 2).ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ದೂತರು 3).ದೈವಿ ಗ್ರಂಥಗಳು 4). ಅಲ್ಲಾಹನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪೈಗಂಬರರು. 5).ಕಯಾಮತ್ 6).ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ನಂತರದ ಕಲ್ಪನೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಬೇಕೆಂದು 'ಕುರ್ ಆನ್' ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ : ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ, ಅವನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ,ಪೃಥ್ವಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಅವನಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಅವನೇ ಜೀವದಾನ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವನು. ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಧೀನ. ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹನು ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಏಕ ದೇವತ್ವವೇ ಮುಸ್ಲಿಂ ಭಕ್ತಿಯ ತಳಹದಿ. ಇದಕ್ಕೇ 'ತೌಹೀದ್ ಎನ್ನುವರು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ದೂತರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ : ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ನಂತರ ಅವನ ದೂತರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ಈ ದೂತರು ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಯಮಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚಾಚೂತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸುವವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಾಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್, ಹಾಇಸ್ರಾಫಿಲ್, ಹಾಮಿಕಾಯಿಲ್, ಹಾಇಜರಾಯಿಲ್ ಪ್ರಮುಖರು.

ದೈವಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ : ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ

ದೈವಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಬೇಕು. ಹ|ದಾವೂದ್ ಅವರ ಮೇಲೆ ಜಬೂರನ್ನು, ಹ|ಮೂಸಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಾರೇತನ್ನು, ಹ|ಇಸಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಂಜೀ ಅರನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಸಿದಂತೆ, ಹ|ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರ 'ಕುರ್ ಆನ್' ಅವತೀರ್ಣಸಿದರು.

ಪೈಗಂಬರರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ : ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪೈಗಂಬರರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ಇವರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹ|ಆದಮ್ ಮೊದಲನೆಯವರು, ಹ|ಮುಹ್ಮದ್‌ಪೈಗಂಬರರು ಕೊನೆಯವರು.

ಕಯಾಮತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ : ಕಯಾಮತ್ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಇಡೀ ಸಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಲಯಗೊಳಿಸುವ ದಿನ. ಹ|ಇಸ್ರಾಫಿಲ್ ಜಗತ್ ಪ್ರಳಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವರು. ಜಗತ್ಪ್ರಳಯ ಒಂದು ದಿನ ಆಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ದಿನವೇ ಅದು ಆಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು.

ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ.: ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವ ಅಲ್ಲಾಹನೇ. ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಬಯಸಬಾರದು, ಬೇಡಬಾರದು, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನೇ ನಿರ್ಣಯಿಸುವವನು. ಅವನ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕು.

ಸಾವಿನ ನಂತರದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ : ಮುಸ್ಲಿಮನು ಸಾವು ಬಯಸಬಾರದು. ಬದುಕಿದಷ್ಟು ದಿನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸಬೇಕು. ಮರಣಾನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗುವರು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಹಶರ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ (The day of Judgement). ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಸೂತ್ರಗಳು :

ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು 'ಕುರ್ ಆನ್'ನಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯ. ಜೊತೆಗೆ ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಕಲಿಮಾ, ನಮಾಜ್, ರೋಜಾ, ಜಕಾತ್, ಹಜ್- ಇವೇ ಆ ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳು.

ಇವುಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಕಲಿಮಾ(ಪ್ರಾರ್ಥನಾರೂಪದ ಶ್ಲೋಕ): ಕಲಿಮಾ ಒಟ್ಟು ಆರು ಇದ್ದು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 5 ಕಲಿಮಾಗಳನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಇವು ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ಹೊರತಾಗಿ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಹ|ಮುಹ್ಮದ್‌ರು ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನ ದೂತರು. ಪೈಗಂಬರರು ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ನಮಾಜ್(ಪ್ರಾರ್ಥನೆ): ಮುಸ್ಲಿಮನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೊಡನೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೇ ಐದು ಸಲ ಪಡೆಯುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದದ್ದು ನಮಾಜ್. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲೀಮನು ತನ್ನ ದೇಹ ಆತ್ಮಗಳಿಗೇ ಕಾರಣವಾದ ಪವಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಯೊಂದರ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನಿದ್ದೇನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಮಾಜ್ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಅನೀತಿ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಾಜಿನ ಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾದರೂ ನಮಾಜಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು, ನಮಾಜಿನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಮಾಜ್ ಮುಸ್ಲೀಮನನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಕ್ಲುಪ್ತನನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತನನ್ನಾಗಿ, ಸ್ವಸ್ಥಶುದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಇರಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. 'ಜಮಾತ್'ನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ನಮಾಜ್(ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಷ್ಟಿ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಸೋದರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸಿ ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಸ್ಲೀಮರು ಯಾವುದೇ ವಯಸ್ಸಿನವರಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಅಂತಸ್ತಿನವರಿರಲಿ ಎಂಥದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ನಮಾಜು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮುಸ್ಲೀಮನು ನೇರ ಸಂವಾದವೇ ನಮಾಜಿನ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ. [5]

ನಮಾಜ್ ಮಾಡುವವರ ದೇಹ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ

5. ಹಾ.ಮಾ.ನಾಯಕ್ (ಸಂಪಾದಕರು)ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶ ಸಂ:2 (ಮೈ.ವಿ.ವಿ.ಮೈಸೂರು- 1970) ಪುಟ:444.

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೊಣಕಾಲು ಮುಚ್ಚುವವರೆಗೆ ಧರಿಸಿರಬೇಕು. 'ಆಜಾನ್' (ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕರೆ) ಹೇಳಿದ ನಂತರ 'ವಜೂ' ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶುಚಿಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 'ಮೆಕ್ಕಾ ಷರೀಫ್'(ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಗೆ)ಮುಖಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ನಿಯತ್' ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಮಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ಐದು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ 'ರಖಾತ್'ಗಳನ್ನು ಪಠಣ ಮಾಡಬೇಕು. ರಮ್‌ಜಾನ್ ಮತ್ತು ಬಕರೀದ್ ಹಬ್ಬದಂದು ಮಾಡುವ ನಮಾಜುಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ 'ಈದುಲ್‌ಫಿತರ್' ಮತ್ತು 'ಈದುಜ್ಜುಹಾ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಮಾಜುಗಳ ವೇಳೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು 'ಈದಗಾ' ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ರೋಜಾ(ಉಪವಾಸ ವ್ರತ): ಪ್ರತಿವರ್ಷ 'ರಮ್‌ಜಾನ್' ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲೀಮರು ಉಪವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮಾಜಿನಂತೆ ರೋಜಾವನ್ನು ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಪೈಗಂಬರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ್ದರು. ಕುರ್ ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ರೋಜಾದ ಮಹತ್ತ್ವ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ರಮ್‌ಜಾನ್ ಉಪವಾಸ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಳಗಿನ ನಾಲ್ಕುಗಂಟೆಯಿಂದ ಐದು ಗಂಟೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿತ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂಜೆ ಪರ್ಯಂತ ನೀರನ್ನೂ ಕೂಡ ಕುಡಿಯದೇ ಇದ್ದು ರಾತ್ರಿ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಿಗೆ ವಶವಾಗದೆ, ಭೋಗ ಲಾಲಸೆಗಳಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಸೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ 'ತರಾವಿ' ನಮಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ರೋಜಾ ಇದ್ದವರು ನಮಾಜು, ಕುರಾನ್‌ಪಠಣ, ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿಧರ್ಮಶ್ರವಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ರಮ್‌ಜಾನ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ'ಕುರ್ ಆನ್' ಅವತೀರ್ಣವಾಯಿತು. ಕಾರಣ, ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಪವಾಸವ್ರತದಿಂದ ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳ ಸಂಯಮ, ದೇಹ ಆತ್ಮಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಕಾತ್(ದಾನ):ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದಾಯವು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆದು ಕರಾಕರಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೇ 'ಜಕಾತ್'ಎನ್ನುವರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷರಮ್‌ಜಾನ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಆದಾಯ ಕರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆ. ದೀನ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನೀಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ 'ಸದಖಾ'(ತಲೆಗಂದಾಯ ಎಂಬ ದಾನ) ಮತ್ತು ಫಿತರಾ(ಜೀವದ ತೆರಿಗೆ) ಎಂಬ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಮತೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳು ಕುದುರಲು ಈ 'ಜಕಾತ್' ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ರೂಪಿಸಿದೆ.

ಹಜ್(ಯಾತ್ರೆ): ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಮೆಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಡೆಯುವ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಹಜ್ ಯಾತ್ರೆ. ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ದೇಶ ವರ್ಣ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ರಂಕನಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ರಾಜನವರೆಗಿನ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಹಜ್ ಯಾತ್ರೆಗೆ 'ಏಹ್ರಾಮ್'ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರಿತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರುವರು. ಇಂತಹ ಈ ಬೃಹತ್ ಮೇಳ ಸಾಮ್ಯವಾದದ ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದ್ದು, ಸಹೋದರತೆ, ಸಮಾನತೆಗಳ ಅದ್ಭುತ ನಿದರ್ಶನವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಮೇಳ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಮಧ್ಯೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲದ ಉದ್ದೇಶದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ.[6]

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಮಾನವ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆರಾಧನೆ, ಉಪಾಸನೆ, ನೀತಿ ನಡೆವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳವರೆಗೂ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹರಡಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಯಾವ ಅಂಶವೂ ಇದರಿಂದ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಕಡೆ ದೈವ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲೌಕಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಲೌಕಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಗೃಹ

6. ಹಾ.ಮಾ.ನಾಯಕ್-ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶ ಸಂ:2(ವೈ.ಎ.ಎ.ಮೈಸೂರು)- 1970 ಪುಟ:445.

ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು, ಉಪಜೀವನದ ಸಂಪಾದನೆ, ವ್ಯಯ ಮಾಡುವ ಬಗೆಯೇನು? ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆಗಳಿರಬೇಕು ? ಸರಕಾರದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಭಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಯಾವುದು? ಶಾಂತಿ ಯುದ್ಧಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇನು?.-ಎಂಬುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಜ಼ಮುಹ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ಪವಿತ್ರ ಕುರಾನಿನ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಸುನ್ನತ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕುರಾನ್ ಹಾಗೂ ಸುನ್ನತ್ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಆಧಾರಗಳು. ಇವೆರಡರ ಮೂಲಕ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಪೂರ್ಣ ಶಾಸನ ಎನಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಷರಿಯತ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ (Ideal code of Life).

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳು:

ಇಸ್ಲಾಂ ಸಮಾಜದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ'ಕುರಾನ್ ಷರೀಫ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್ ಆಧಾರಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಿಕಾಹ್(ಮದುವೆ): ನಿಕಾಹ್ ಎಂದರೇ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ, ಶಾದಿ ಎಂದರೆ ಸಂತೋಷ. ಆದರೂ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳು ಮದುವೆ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಲ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ದೈಹಿಕ, ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಗಂಡಹೆಂಡತಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ತಮಗೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಬೇಡವೆನಿಸಿದರೆ, ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿಗೂ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಗಂಡನಿಗೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಅವನೊಡನೆ ಬಾಳಿ, ಅವನಿಂದ

'ತಲಾಖ್'(ಸೋಡಾಚೀಟಿ)ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ ಯಾರೊಡನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರೊಡನೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವಧೂ-ವರರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದುದು. ವಧುವಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮದುವೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರದಾ(ಗೋಷಾ): ದುಷ್ಟರ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಹಿಂಸೆ, ಅವರ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಲು ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ವಿಶೇಷ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪರದಾ (ಗೋಷಾ) ಪದ್ಧತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಋತುಮತಿಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ 'ನಾ ಮೊಹರಿಮ್'(ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅರ್ಹರು) ಅವರ ಮುಂದೆ 'ಪರದಾ' ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕುರಾನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. 'ಔರತ್' ಈ ಶಬ್ದದರ್ಥ 'ಛುಪಾನ' (ಮುಚ್ಚು) ಎಂದು. ಪರದಾ ಪದ್ಧತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ.

ಪೈದಾಯಿಷ್ (ಜನ್ಮೋತ್ಸವ): ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ 'ಅಜಾನ್' ಹೇಳುವರು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಬಾಂಗ ನಮಾಜ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಬಾಂಗ ನಮಾಜಿನ ಉದ್ದೇಶ ನವಜನಿತ ಕೂಸಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಬೇರಾರೂ ದೊಡ್ಡವರಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನು. ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಹೀಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅನಂತರ 'ಅಖಿಕಾ' ಎಂಬ ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡುವರು.

'ಅಖಿಕಾ'ದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಕೂದಲು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಕುರಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಮಾಂಸವನ್ನು ಹಂಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹದೀಸದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಡ್ಡಾಯ ನಿಯಮವಲ್ಲ. ನಲ್ವತ್ತನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಬಾಣಂತಿ ಮತ್ತು ಮಗು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಓಣಿಯ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ 'ಚಿಲ್ಲಾ' (ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವ) ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ, ಕುರಾನ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಸುವರು. ಅನಂತರ 'ಹದಿಯಾ' ಮಾಡಿ ಮಿಠಾಯಿ ಹಂಚುವರು. ಇಲ್ಲವೆ ಊಟ ಹಾಕಿಸುವರು.

ಖತ್ನಾ (ಸುಂತಿ):ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏಳರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಒಳಗಿನ ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ತುದಿಯ ಭಾಗದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ವಿಧಿಗೆ 'ಖತ್ನಾ' (ಸುಂತಿ) ಎನ್ನುವರು. ಇದು ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಪೈಗಂಬರರ ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಖತ್ನಾವನ್ನು ಮುಲ್ಲಾ ಸಾಹೇಬ ಇಲ್ಲವೆ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಜ್ಯೂ' ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೂಢಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಖತ್ನಾ ವಿಧಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖ, ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರ : ಪ್ರಾಣ ಹೋದೊಡನೆ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಖವನ್ನು ಮಕ್ಕಾದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಟ್ಟು ಲೋಬಾನ (ಧೂಪ) ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕುರಾನ್ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶವಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸುವರು. ಮೃತ ಪುರುಷನ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕಫನ್ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಓರೆಯಾಗಿಸಿ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಪತಿಯಿಂದ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ 'ಮಹರ್' (ಸ್ತ್ರೀಧನ) ಬಾಕಿಯಿದ್ದರೆ ಮಾಫಿಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಅನಂತರ ಮೃತ ಶರೀರವನ್ನು ತಾಬೂತ ಅಥವಾ ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದಿಸಿ ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿ 'ಅತ್ತರ್' (ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ) ಸಿಂಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಗೀತೆ ಹಾಡುತ್ತಾ (ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಹೆಣ ಹೊತ್ತವರು ಹೆಗಲು ಬದಲಾಯಿಸುವರು) ಕಬರಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವರು. ತೋಡಿದ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರು, ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲೀಮರು ಒಂದೊಂದು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುವರು. ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಸುಟ್ಟ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲು ಇಲ್ಲವೆ ಬಾರಿ ಕಂಟಿ ಚುಚ್ಚವರು. ಆದರೆ ಸುಣ್ಣ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕುರಾನದ ಆಯತಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿ ನೆಡುವುದನ್ನು, ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗುಂಬಜ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಬರಸ್ತಾನದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಶವಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಭೋಜನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವರು. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಕುರಾನ್ ಓದಿಸಿ ಅನಂತರ ಗೋರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಫಾತಿಹಾ ಮಾಡಿ ಬರುವರು. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ 'ನೌದಿನ್ ಜಿಯಾರತ್' ಮಾಡುವರು. 40ನೆಯ ದಿನ

ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ಕುರಾನ್ ಷರೀಫ ಓದಿಸಿ ಔತಣ ಏರ್ಪಡಿಸುವರು. ಬಡವರಿಗೂ ಫಕೀರರಿಗೂ ಅನ್ನದಾನ, ವಸ್ತ್ರದಾನ, ಅರ್ಥದಾನ ಮಾಡುವರು. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 'ಬರಸಿ' ಎಂಬ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯನ್ನು ಮಾಡುವರು.

ಅನುಬಂಧ - ೨

1. 'ಮುಸ್ಲೀಮ'ರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದಾ

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕರ್ಬಲಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿ 'ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಿನ್ ಅಖಿಲ್'ರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದವು ಒಂದು.

ಇರಾಕ್ ದೇಶದ 'ಕೂಫಾ' ನಗರದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹ। ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರು ಖಲೀಫರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಹುಸೇನರು ಕೂಫೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ತಿಳಿಯಲು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಿನ್ ಅಖಿಲ್‌ರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಹೇಗೋ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವೈರಿ ಯಜೀದನು ಮೋಸದಿಂದ ಮುಸ್ಲೀಮರನ್ನು ಮರಣಾಂತಿಕ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದರು. ಇದಾವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಿನ್ ಅಖಿಲ್‌ರ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರು ತಂದೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಆತುರದಿಂದ ಯಜೀದನ ತಮ್ಮ 'ಹಾರೀಸ್'ನ ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕರು. ಅವನು ಅವರ ರುಂಡ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಮುಸ್ಲೀಮರ ಮಕ್ಕಳು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದರು.

ಬಾಗಲ ಕೋಟೆಯ ಹುಸೇನ ಮಿಯಾನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ಪದವನ್ನು ಶೋಕಪೂರ್ಣ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಎಂಥ ಕಲ್ಲೆದೆಯ ಮನಸ್ಸೂ ಕರಗಿ ನೀರಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥ : ಜಾಸೂದ: ಫತ್ತೇದಾರ, ಮದೀನಾ: ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಗೋರಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳ. ಇದು ಮುಸ್ಲೀಮರಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ನಮಾಜ: ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಚವಾಮ: ಮೋಸಗಾರ, ಪಾರೇದವ: ಕಾವಲುಗಾರ.

2. ವೀರ ಕಾಸೀಮನ ಲಢಾಯಿ

ಹ। ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರ ಅಣ್ಣನ ಮಗನಾದ ಕಾಸೀಮಧೂಲಾ (ಮದುಮಗ) ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡವೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಹಟ ಹಿಡಿದು ಕುದುರೆ ಏರಿ ವೈರಿ ಪಡೆಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ. ವೈರಿಗಳ ರುಂಡ ಚಂಡಾಡಿ ರಕ್ತದ ಕಾವಲಿ ಹರಿಸಿದ. ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಹೋರಾಡುವ ರೀತಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿದ 'ಮರವಾನ್' ಮೋಸದಿಂದ ಕಾಸೀಮರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಕಾದಾಡಿದ ಕಾಸೀಮ ಶರಣರು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಲಚಮನಸಿಂಗ ರಚಿಸಿದ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರರಸ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದಿದೆ.

ಅರ್ಥ: ಶಾಹಿರಾ:ಕವಿಗಾರ, ಮರವಾನ್:ಯಜೀದನ ಸೈನ್ಯದ ಸೇನಾಪತಿ, ಬಿರದಾ: ಪಂಥ, ಅಸನ: ಅನ್ನ, ಬೇಮಾನ: ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದವ.

3. ಅಸ್ಗರ ಪದಾ

ಹ। ಇ। ಹುಸೇನರು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಬಲಾ ಮರಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದಾಗ ವೈರಿ ಸೈನಿಕರು ಜಲಾಶಯಗಳಿಗೆ ವಿಷ ಬೆರೆಸಿ ಕಾವಲು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಹುಸೇನರ ಮಗು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ ಬಾಯಾರಿ ತಾಯಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಲು ಕೇಳಿದ. 'ನೀರೆಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿ' ಎಂದು ತಾಯಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಜೀದನ ದಂಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಬಾಣವೊಂದು ಮಗುವಿನ ಗಂಟಲು ಹೊಕ್ಕಿರಿಯಿತು. ಮಗು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು. ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿತು.

ಮುಗ್ಧ ಮಗುವಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.

ಅರ್ಥ: ಬಯ್ಯಾನ: ಭಾಷಣ, ಪಂಟ: ಹರಟೆ, ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ: ಹ। ಇಮಾಮ ಹುಸೇನರ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಗ, ದಾವಲಮಲಿಕ: ಗದಗ ತಾಲೂಕ ಮುಳಗುಂದ ಗ್ರಾಮದ ದರಗಾ, ಸಿರಿಗೇಡಿ: ಬಡವ.

4. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಜಂಗಿನ ಪದಾ

ಹ। ಇ। ಹುಸೇನರ ಮಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಕದನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ. ಆಡಿನೊಳಗೆ ಹುಲಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಬಿದ್ದು ವೈರಿಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಡವಿದನು. ಯಜೀದನ ಸೈನಿಕ ತುಕಡಿಯೊಂದರ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಶುಮರನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ, ಯುದ್ಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ - ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಸುತ್ತುವರೆದು ಶಿರವನ್ನು ಕೊಯ್ದನು. ಕರ್ಬಲಾದ ಮಣ್ಣು ರಕ್ತದಿಂದ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಹುತಾತ್ಮನಾದನು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಶೂರತನದ ಚಿತ್ರಣ, ವೈರಿಪಡೆಯ ಘಾತಕತನ ಬಾಗಲ ಕೋಟಿ ಕವಿಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ಥ: ಜಂಗ: ಯುದ್ಧ, ಸಮರ: ಶುಮರ(ಯಜೀದನ ಸೇನಾಪತಿ). ಹತಿಯಾರ: ಖಡ್ಗ, ಮುಡದಾರ: ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದವ. ಕರ್ಬಲಾ: ಇರಾಕ್ ದೇಶದ ಫರಾತ್ ನದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಾಲ ಮೈದಾನ. ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ: ಹಾ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಒಂದು ಹೆಸರು.

5. ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಜಂಗಿನ ಪದಾ

ಅಸ್ಗರ ಅಲಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ಹಲಬುವದನ್ನು, ತಾಯಿ ಶಹರ ಬಾನು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ಶೋಕಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಹುಸೇನರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹೋದರ ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮಗುವಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. 'ಮಸಕೀನ್'ನನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆ ಏರಿ ಜಲಾಶಯಕ್ಕೆ ನಡೆದ. ಚರ್ಮದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ವೈರಿ ಪಡೆಯ ಸೇನಾಪತಿ 'ಮರವಾನ್' ಚೀಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣಬಿಟ್ಟ. ನೀರು ಭೂಮಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿತು. ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದು ನಿಶ್ಶಸ್ತ್ರನಾದ ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ಮೇಲೆ ಬಾಣದ ಸುರಿಮಳೆಗರೆದ ಅಬ್ಬಾಸ ಅಲಿ ವೀರ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದ.

ಅರ್ಥ: ಗ್ನಾನಾ: ಜ್ಞಾನ, ತೋಡಿ ಪದ: ನಕಲು ಪದಾ, ಹೌಸಾನಾ: ಪ್ರಾಣ, ಖಬರಾ: ಎಚ್ಚರ, ಮಸಕೀನ್: ಚರ್ಮದ ಚೀಲಾ, ಶಮರಂತಾ: ಶೂರಾ, ಕೀಸುಪೀರಾ: ಬಗ್‌ದಾದಿನ ಸೂಫಿ ಸಂತ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ, ಹುಸ್ನೆ ಇಬ್ನೆ ಶರಣಾ: ಹಜರತ್ ಇಮಾಮ ಹುಸೇನ

6. ಹುಸೇನರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ಪದಾ

ಮಕ್ಕ ಮದೀನಾ ಬಿಟ್ಟು ಹುಸೇನರು ತಮ್ಮ 72 ಜನ ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಬಲಾ ಮೈದಾನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಣ ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋರಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಯಜೀದನ ಎದುರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹುಸೇನರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮೋಸಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದ ಹಾ ಇಾ ಹುಸೇನರನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ವೈರಿಗಳು ಸಂಚು ಮಾಡಿದರು. ಶುಕ್ರವಾರ ನಮಾಜ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ 'ಶುಮರ' ಹುಸೇನರ ರುಂಡ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮದ ಉಳಿಕೆಗಾಗಿ ಹುಸೇನರು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು.

ಅರ್ಥ: ಮಕ್ಕಾ: ಕಾಬಾ ಇರುವ ಸ್ಥಳ, ಮುಸ್ಲೀಮರಿಗೆ ಇದು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನ (ಪುಟ 167 ಟಿಪ್ಪಣಿ ನೋಡಿ), ಧೀನ್‌ದೀನ್: ಉದ್ಘೋಷ ವಾಕ್ಯ, ಹುಸನ್ನೆನ: ಹಾ ಇಾ ಹುಸೇನ, ಮಸಲಾತ: ಮೋಸ

7. 'ಕರ್ಬಲಾ' ರಕ್ತದ ಮಹತ್ತ್ವ

ಕರ್ಬಲಾದಲ್ಲಿ ಹುಸೇನರು ಹುತಾತ್ಮರಾಗಲು ಭೂಮಂಡಲವು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಕರ್ಬಲಾದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದವು. ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಹುಸೇನರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರೋದಿಸಿದವು. ಆಹಾರ, ನೀರು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅಡವಿ ಪಾಲಾದವು.

ಯಹೂದಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡವಿತ್ತು. ಆ ಗಿಡ ಟೊಂಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಪಕ್ಷಿಯೊಂದು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಬಡಿದು ಅಳುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ ಯಹೂದಿಯ ಮಗಳು ಬೆರಗಾಗಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಳು. ಆಗ ಪಕ್ಷಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ರಕ್ತದ ಹನಿಗಳು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು ಕುರುಡಿಯ ಕುರುಡುತನ ಮಾಯವಾಗಿ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯಾದಳು. ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಯಹೂದಿ ಮಗಳ ರೂಪ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡನು. ಕರ್ಬಲಾ ರಕ್ತದ ಮಹತ್ತ್ವ ಈ ಪದದಲ್ಲಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಕಲ್ಬಲಾ: ಸಂಕಟಾ, ಸೋಜಿಗ: ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಕೇಲಾ: ಆಟ, ಯಹೂದಿ: ಒಂದು ಜನಾಂಗ, ಕಲ್ಮಾ: ಮಂತ್ರ, ಕಬೂಲಾ: ಒಪ್ಪಿಗೆ

8. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ 'ಉಮರ' ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದ ಪದಾ

ಅಬೂಬಕ್‌ರ, ಉಮರ, ಉಸ್ಮಾನ, ಅಲಿ ನಾಲ್ವರು ಗೆಳೆಯರು. ಬೆಳಗಿನ ನಮಾಜು ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟರು. ಉಮರ ಬಿನ್ ಫಾರೋಖರು ಮಾತ್ರ ಉತ್ತತ್ತಿ ವನದ ಕಡೆ ನಡೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹರಿದು ಹೋಗಿದ್ದ ಮೈಮೇಲಿನ ಅಂಗಿ ಕಳಚಿ ಉತ್ತತ್ತಿ ಎಳೆಯಿಂದ ಹೊಲಿಯ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಖರ ಬೆಳಕು ಉಮರರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಸುಟ್ಟ ಬೆನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದ ಉಮರರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಭೀತಿಯಿಂದ ಅವನು ಏಳನೆಯ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತನು.

ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸತೊಡಗಿತು. 'ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್'ರಿಂದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಹ| ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಉಮರರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಉಮರರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು

ಕರೆದರು. ಸೂರ್ಯದೇವ ಮತ್ತೆ ಉದಯಿಸಿ ಬಂದ. ಪುನಃ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವರ ಮನ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಸೂರ್ಯದೇವನನ್ನು ಕೂಡ ಅಂಜಿಸಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹ। ಉಮರ ಫಾರೋಖರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತೆಂಬ ಕವಿಯ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಅರ್ಥ: ನಬಿಸಾಬ: ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು, ಸಾಂಬ: ಶಿವ, ದೇವ. ಜರಬ: ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ, ಕಿಯಾಮತ್: ಪ್ರಳಯ, ಚೈನ: ಸುಖ, ಜಬ್ರಾಯಿಲ್: ದೇವದೂತ, ಹುಕುಮ್: ಆಜ್ಞೆ.

9. ಮೌಲಾಲಿಯ ಜನನ ಮತ್ತು ಬಾಲಲೀಲೆ.

'ಹ। ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಫಕರಾ' ಅವರು ನವಮಾಸ ತುಂಬಿ 'ಅಲಿ' ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತಾಗ ತ್ರಿಲೋಕವೇ ನಡುಗಿತು. 'ಕಾಬಾ'ದ ತುಂಬ ಬೆಳಕು ಹರಡಿತು. ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಖುಷಿಯಾದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಗು ಅಲಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ತಾಯಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸರ್ಪವೊಂದು ತೊಟ್ಟಿಲ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ಕೂಸನ್ನು ಕಚ್ಚಲು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಮೌಲಾಲಿ ಹಾವಿನ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಒಗೆದರು. ತಾಯಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರುತ್ತಾರೆ. ನೆರೆಹೊರೆ ಮಂದಿ ಕೂಡಲು, ಮೌಲಾನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತಿಳಿದು ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಹ।ಅಲಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿವಂತರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅರ್ಥ: ಮೌಲಾ: ಶಕ್ತಿವಂತ, ಕವತೂಕಾ: ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಮಜಕೂರಾ: ವಿಷಯ, ಗಫಾರ: ಮನ್ನಿಸುವವ.

10. ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಯ ಪದಾ

ಹ। ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಅಳಿಯಂದಿರಾದ ಮೌಲಾಲಿಯವರು ಬೇಟೆಗೆಂದು ಹೊರಟರು. ಆಗ ಪೈಗಂಬರರು ಅಲಿಯವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಯ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿ ತಪ್ಪಿಯೂ ನೀನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಗಾಳಿಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಿದ ಕುದುರೆಯು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಬಂಡೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುಳ್ಳು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುದುರೆ ಮತ್ತೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರಿದಾಗ ಪಕ್ಷಿಯೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಕಲ್ಮಾ ಷರೀಫ ಬರೆದಿದ್ದವು. ಹಾಗೂ ಅದು ನರಕವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಮುಟ್ಟ ಕಂಡ ಅಲಿಯವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕುಳಿತರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಪೈಗಂಬರರು ಅವರ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ದೂರಾಗಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಮಾಜ, ರೋಜಾ ಮಾಡುವವರು, ಪುರಾಣ ಕುರಾನ್ ಓದುವವರು, ಬಡ್ಡಿ ತಿನ್ನುವದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ತಿನ್ನುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ: ಹೈಪಾ: ಗಾಬರಿ, ತಾರೀಫ: ಹೊಗಳಿಕೆ, ಖುಲ್ಲಾ:ಸ್ಪಷ್ಟ, ತೋಬಾ: ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ, ತಪಶೀಲಾ:ವಿವರಣೆ.

11. ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆಯ ಸೈನ್ಯ ಸೋಲಿಸಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

ಮೌಲಾಲಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾರುವ 'ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆಯ ಅರಸನ ಪದವು' ಬಾಗಲಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ.

ದುಷ್ಟ ಅಬೂಜೈಲನ ಮಗ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಕಂದೂರ ಕಿಲ್ಲೆಯ 'ಮುಖಾತಿಲ' ಅರಸನಿಗೆ, ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದ ಹ। ಅಲಿಯ ಸೇಡು ತೀರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡನು. ಮುಖಾತಿಲ ಅರಸ ಹ।ಅಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ತಂದವನಿಗೆ ತನ್ನ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯದ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಡಂಗೂರ ಸಾರಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ 'ಮುಖದ್ದರ' ಎನ್ನುವ ಪೈಲವಾನನೊಬ್ಬ ಮೌಲಾನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ 'ದೀನಮೇಕ' ಎನ್ನುವ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬಂದು 'ಆದಮ್' ಎನ್ನುವವನ ರುಂಡ ಕತ್ತರಿಸಿ ಇದೇ ಮೌಲಾನ ರುಂಡ ಎಂದು ಅರಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಮದುವೆಯ ತಯಾರಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಹ।ಅಲಿ ಮುಖದ್ದರ ಪೈಲವಾನನನ್ನು ಮೈತುಂಬ ಗುದ್ದಿ ಓಡಿಸಿದನು. ಕಿಲ್ಲೆದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಅಳಿದು ದುಷ್ಟ ಅಬೂಜೈಲನ ಆಸೆಯನ್ನು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡಿದನು. ಹ।ಅಲಿ ಅವರ ಶೌರ್ಯ ಪ್ರತಾಪಗಳನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಶಾಹೀರ: ಕವಿ, ಹಳವಂಡಾ: ಚಿಂತಿ, ಶಮರಂತಾ: ಶೂರ, ಪ್ಯಾಲಾ: ಗುಟುಕು, ಬಕ್ಷೀಸ: ಬಹುಮಾನ, ದಂಡು: ಸೈನ್ಯ, ಮರ್ದಾ: ಗಂಡಾ, ದರಕಾರ: ಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಣೆ, ಜಲ್ಮ: ಜನ್ಮ, ಹಮ್ಮು: ಅಹಂಕಾರ.

12. ತನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

ಬಡವನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಮದುವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನೂರು ಹೊನ್ನು ಬೇಡಲು ಹಾ|ಅಲಿ ಅವರು 'ಗಬರ' ಎಂಬ ಶಹರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ನೂರು ಹೊನ್ನಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬಡವನ ಆಶೆ ಪೂರೈಸಿದರು. ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಅರಸನಿಗೆ ಅವನು ಹಾ|ಅಲಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅರಸನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಪವೊಂದನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಅಲಿ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಹರುಷಪಟ್ಟ ಅರಸ ಊರ ಮುಂದಿನ ಕೆರಿ ಒಡ್ಡು ಹಾಕಲು ತಿಳಿಸಿದನು. ಹಾ|ಅಲಿ ಅದನ್ನೂ ಪೂರೈಸಿದನು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ತಪ್ತನಾಗದ ಅರಸ ಹಾ|ಅಲಿಗೆ ನೀನು ಅಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಬೇಕು. ತಂದರೆ ನಿನಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಲಿ ನಾನೇ ಮೌಲಾ ಅಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅರಸನ ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ಮೌಲಾಲಿ ನಡುವೆ ಘನ ಘೋರ ಕಾಳಗ ನಡೆಯಿತು. ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಅರಸನ ಸೈನ್ಯ ಸೋತಿತು. 'ಗಬರ' ಅರಸ ಹಾ|ಅಲಿಗೆ ಶರಣಾದನು.

ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾ|ಅಲಿ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಬಡವರಿಗೆ ದಾನ ನೀಡುವ ಗುಣವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಜನಜನಿತವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಖುಲ್ಲಾ: ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಜಾಹೀರು: ಪ್ರಚಾರ, ಹೈತ: ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಂಬ: ಸಾಂಬ(ಶಿವ), ಹೌಸಾಣ: ಪ್ರಾಣ, ಧೂಮಶ್ಯಾನ: ಘನಘೋರ, ತೋಡಿ: ತಿಳಿಗೇಡಿ, ಪೀರ ಮಲ್ಲೆಯ ಕಲ್ಲಾ:ಸೂಫಿ ಸಂತರ ಹೆಸರು.

13. 'ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಯಾವ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು' ಎನ್ನುವ ಪದಾ

ಹಸನ್-ಹುಸೇನರು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಅಜ್ಜ ನಬಿಸಾಹೇಬರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿನವೂ 'ಕುರಾನ್' ಪಠಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ತಾಯಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿ ಇರುವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣವೆಂದರು. ಮೊದಲು ಹಸನ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಮಗನನ್ನು ಕಂಡ ಫಾತಿಮಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಹುಸೇನರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾದರು. ಮೂರು ದಿನ ಹನಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹುಸೇನರ ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಭೂಮಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಈ ವಿಷಯ ನಬಿಸಾಹೇಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಬಿಸಾಹೇಬರು ಹುಸೇನರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ತಂದರು.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಸನ್-ಹುಸೇನರ ಸ್ವಭಾವ ಸಹಜ ತುಂಟಾಟ ಮತ್ತು ಹುಸಿ ಕೋಪಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಪರಸಂಗ: ಕಥೆ, ಆಕಲಾ: ವಿಚಾರ, ಕಬೂಲ: ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಮುಜರಿ:ಸಲಾಮು, ಗಾಲಮೇಲಾ:ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸು.

14. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಆಟದ ಪದಾ

ಬೇಟೆಗಾರನು ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದ ಚಿಗರಿ ಮರಿಯನ್ನು ನಬಿಸಾಹೇಬರು ಮೊಮ್ಮಗ ಹಸನರಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಿಗರಿ ಮರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಸನರು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಸೇನರು ನನಗೂ ಚಿಗರಿ ಮರಿ ಕೊಡು ಎಂದರು. ಹಸನರು ಕೊಡದಿರಲು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹುಸೇನರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಚಿಗರಿ ಮರಿಗಾಗಿ ಹುಸೇನರು ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಶಿವನ ಹುಕುಮಿಲಿಂದ ಬಂದ ಚಿಗರಿ ಮರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹುಸೇನರು ಶಾಂತವಾದರು. ಅಣ್ಣ ಹಸನರ ಮುಂದೆ ಚಿಗರಿ ಮರಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಆಟವಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಹುಸೇನರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಹಠವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಹಿಡಿದ ಹಟವನ್ನು ಸಾಧಿಸದೇ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥ : ಕೀಸುಪೀರ: ಮಾಬುಸುಬಾನಿ, ಅರಜ: ವಿನಂತಿ, ಸಂತಾಪ: ದುಃಖ, ಚೈನಾ: ಸಮಾಧಾನ, ಹುಕುಂ: ಆಜ್ಞೆ, ಉಮೇದ್ವಾರಿ: ಉತ್ಸಾಹ.

15. ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣು ತಿಂದ ಹಸೇನ ಹುಸೇನರ ಪದಾ.

ಹಸೇನ-ಹುಸೇನರು ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಅಡವಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಣದಿರಲು ಚಿಂತೆಗೀಡಾದರು. ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಹಃಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು

ಮಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕುರಿ ಕಾಯುವ ಕುರುಬನಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಹೋದ ದಾರಿ ತಿಳಿದು ಅಡವಿಗೆ ನಡೆದರು. ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ ಹಸನ-ಹುಸೇನರಿಗೆ ಜಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡು ಸಂತಸ ಗೊಂಡ ಪೈಗಂಬರರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅಜ್ಜನನ್ನು ಕಂಡ ಹಸನ-ಹುಸೇನರು 'ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿದೆ ನಮಗೆ ಉಣಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಪೈಗಂಬರರು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ದೊರೆಯುವುದು ಕಠಿಣ ಎಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ತಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಸನ್-ಹುಸೇನರು ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದರು. ಪೈಗಂಬರರು ಅವರನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಹಾಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಹರ್ಷದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಹಸನ-ಹುಸೇನರು ಬಾಲಕರಿದ್ದಾಗಲೇ ದೇವದೂತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥ : ಹೈರಾಣ:ನಿಶ್ಶಕ್ತಿ, ಜಬ್ರಾಯಿಲ್: ದೇವದೂತರ ಹೆಸರು.

16. ಹಸೇನ ಹುಸೇನರನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟ ಮೌಲಾಲಿ ಪದಾ

ಮಗನ ಮದುವೆಗಾಗಿ 'ತೆರವು' ಕೊಡಲು ಬಡವನೊಬ್ಬ ಹಾಅಲಿಯವರ ಬಳಿ ಬಂದು ಹಣ ಕೇಳಿದನು. ಅಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚಿನಿವಾಲನಲ್ಲಿ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಬಡವನ ಆಶೆ ಪೂರೈಸಿದರು. ಆದರೆ ಹೊತ್ತು ಮಳುಗುವುದರೊಳಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಸಾಲಾ ತೀರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹಾ ಅಲಿಯವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೆನೆನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ಕಣ್ಣೀರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಜ್ರ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳು ಅಳತಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದವು. ಅಲಿಯವರು ಅವುಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ದು ಚಿನಿವಾಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ ಹಸೇನ-ಹುಸೇನರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಹಾಅಲಿಯವರ ಪರೋಪಕಾರಿ ಗುಣ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ತೆರವು: ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ, ರಖಮು: ಹಣ, ಫೈಸಲಾ: ನಿರ್ಧಾರ, ಅಬರು: ಮಾನ, ತಫಶೀಲಾ: ವಿಚಾರ, ತೋಬಾತೋಬಾ: ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡು, ಜಿಲಾನಿ: ಮಾಬುಸುಬಾನಿ.

17. ಹಸನೈನ-ಹುಸನ್ನೈನರನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಹಾ।ಅಲಿ ದಂಪತಿಗಳ ದಾನ ಗುಣವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಬಾವಾ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ಹಾ।ಅಲಿಯವರಿಂದ ಹಸನರನ್ನು ದಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಹಾ।ಫಾತಿಮಾರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಸನ್ನೈನರನ್ನು ದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಬಾವಾ ಸುಡು ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಾ 'ಜಮ್‌ಶಾದ್' ನಗರ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನಿ ಖುಷಿಯಾದರು. ಬಾವಾ ಬೇಡಿದ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಭೂತದಂತೆ ವಿಕಾರರೂಪ ತಾಳಿದ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನೂಕಿಬಿಟ್ಟರು. ಹಸನ-ಹುಸೇನರ ಸಂಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ದೆವ್ವ ಹೋಗಿ ಸುಂದರ ಹೆಣ್ಣು ಆದಳು. ಅರಸನು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಹಾ।ಅಲಿ ಮತ್ತು ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರ ದಾನಗುಣವನ್ನು ಹಸನ-ಹುಸೇನರ ಸಂಸ್ಪರ್ಶದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಫಕೀರ: ಸೂಫಿಸಂತ, ಸವಾಲು: ಪ್ರಶ್ನೆ, ಮುಜರಿ: ಶರಣು, ಹೈವಾನಾ: ರಾಕ್ಷಸ, ಮುತ್ಯಾ: ಅಜ್ಜ ಸಂಗ್ಯಾ-ಗದಿಗ್ಯಾ: ರಿವಾಯಿತ್ ಹಾಡುಗಾರರು.

18. ಫಾತಿಮಾರ ಮರಣದ ಪದಾ

ಹಾ।ಅಲಿಯವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಹಾ।ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರು ಪೈಗಂಬರ ವಾಸಿಯಾದರು. ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಮರಣದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಕವಿ ಉಸ್ತಾದ ಮೀರಸಾಬ ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾರಿಗೆ ಮರಣ ಒದಗಿ ಬರಲು ಜಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಫಾತಿಮಾರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು 'ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಕ ಬರಬೇಕರಿ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಾ।ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ''ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಾರೆ ನನಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಬೇಕು'' ಎಂದು ಅವರಿಂದ ವಚನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ಪೋಷಾಕು ತೊಡಿಸಿ ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿದರು. ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು

ಸಂಬಾಳಿಸಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಪತಿಯ ತೊಡಿಮ್ಯಾಲೆ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟರು.

ತಾಯಿ ಸತ್ತ ಸಂಗತಿ ಹಸನ-ಹುಸೇನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶರಣ ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಗೋರಿಯಿಂದ 'ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಮ್ಮ ಹಂತೇಲಿ ಬಂದಾಳಲ್ಲಾ' ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಹಸನ್-ಹುಸೇನರು ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿದರು. ಮೇಲಿನ ಪದದಲ್ಲಿ ಹ।ಬೀಬಿ ಫಾತಿಮಾ ಅವರ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಹಸನ್-ಹುಸೇನರು ತಾಯಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಜನಪದ ಕವಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅರ್ಥ *:* ಗೋರಿ: ಸಮಾಧಿ, ಪ್ಯಾಲಾ: ಗುಟುಕು, ತಾಬೂತ: ಡೋಲಿ, ಕಬರಿಲ್ಲಾ: ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಲ್ಲಾ, ಶೇರೇಮೌಲಾ: ಮೌಲಾಲಿಯ ಬಿರುದು.

19. ಹ।ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹಾಡಿದ ಜೋಗುಳ ಪದಾ

ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹ।ಬೀಬಿ ಅಮೀನಾರ ಪುಣ್ಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು. ಆಗ ಆರು ತಾಸು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಗಂಧರ್ವರು, ದೇವಕನ್ಯೆಯರು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೀರು ತಂದು ಬಾಣಂತಿಗೆ ಎರೆದರು. ಮುತ್ತಿನ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿ ಮಗು ನಬಿಸಾಹೇಬರನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿದರು.

ಇಲ್ಲೀ ದೈವೀ ಪುರುಷರು ಅವತರಿಸುವುದು ಶಿವನ ಕಾರುಣ್ಯ ಕಿರಣದಿಂದ ಎಂದು ಬಾವಿಸಿದ ಕವಿ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಅದೇ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥವರ ಜನನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಆತ ಒಪ್ಪದೇ ''ಏಳುಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ ನೀನು ಶಿವನ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವನು'' ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ದೇವ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅರ್ಥ *:* ಪಾರಾ - ಕಾವಲು, ರಮಲು : ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ

20. ನಬಿಸಾಬರು ಮಟ್ಟಿ ಜಗ್ಗಿದ ಪದಾ

ಹ।ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ವನ ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತೋಟದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನೋಡಿ ತಿನ್ನುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ

ತೋಟದ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಕೇಳಿದರು. ಅವನು ಒಂದು 'ಮಟ್ಟಿ' ಹೊಡೆದರೆ ಒಂದು ಉತ್ತತ್ತಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದನು. ಕರಾರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಪೈಗಂಬರರು ಮಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಒಂದೆರಡು ಮಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಮಟ್ಟಿಯು ಹರಿಯಿತು. ತೋಟದ ಮಾಲೀಕ ಕೋಪಗೊಂಡು ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಹೊಡೆದನು. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ ತಾಳಿತು. ತೋಟ ಒಣಗಿತು. ತೋಟದ ಮಾಲೀಕ ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದ, ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದ. ತೋಟ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮತ್ತೆ ಹಸಿರಾಯಿತು.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ನಬಿಸಾಬರು ಪವಾಡ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ತವನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಜರಬ: ಅಹಂಕಾರ, ಅಡರಾಶಿ: ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಬೇಮಾನ: ನಂಬಿಗೆಗೇಡಿ, ನೀರು ಅರಬಾಗು: ಕೆಸರಾಗು.

21. ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾಡಿಸಿದ ಮದುವೆ ಪದಾ

ಬಡವನೊಬ್ಬ ಪೈಗಂಬರರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ನೀವು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ. ನಬಿಸಾಹೇಬರು ಒಪ್ಪಿದರು. ಜಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಬಡವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ಮರಣ ಒದಗಿ ಬರುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ನಬಿಸಾಬರು ಬಡವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. 'ಬ್ರಹ್ಮ ಬರದದ್ದು ಬರಿ ಯಾರಿಗೆ ತಪ್ಪದ್ದರಿ' ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು ತರ್ಕಿಸಿ ಬಡವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು. ಮದುವೆಯಾದ ರಾತ್ರಿ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸಾಂಬನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಪತಿವ್ರತಾ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಜಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಬಾವಾನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು "ಮುತ್ತೈದಿತನಾ ಇರಲಿ ಕಡೆತನಾ" ಎಂದು ಹರಸಿದರು. ಬಡವನಿಗೆ ಸಾವು ತರುವ ವಿಷ ಸರ್ಪ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬಡವ ಸಾವಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದ. ಪೈಗಂಬರರು ಸತಿ-ಪತಿಗಳನ್ನು ಹರಸಿದರು.

ನಬಿಸಾಬರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಪತಿಭಕ್ತಿಯ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಅಬೂಬಕರ ಉಮರ ಉಸ್ಮಾನ ಅಲಿ: ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಮಿತ್ರರು, ಮಜಕೂರ: ವಿಷಯ, ಬಯಾನಾ: ಕಥೆ, ಸಾಂಬ: ಶಿವ(ಅಲ್ಲಾಹ)

22. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜು ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮಸೀದಿಯೊಳಗೆ ನಮಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊರಗೆ ಹಸನ್-ಹುಸೇನರು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಡುತ್ತಾ ಆಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಆಜ್ಜ ನಬಿಸಾಹೇಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಸೀದಿಯೊಳಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅವರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಆಗದೆ ಪೈಗಂಬರರು ಅವರನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ-ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಹುಮ್ಮಾ: ತಿಳಿಗೇಡಿ, ವರಮಾ: ಭೇದಮಾಡು, ಅತ್‌ಹಿಯ್ಯಾತ್: ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸೂರಾ(ಉಕ್ತಿ)

23. ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮೇಅರಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಪದಾ

ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಹಿಜ್ರತ್ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೊದಲು ರಜ್ಜಬ್ ತಿಂಗಳ 27ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಆಕಾಶಾ ರೋಹಣದಂತಹ (ಮೇಅರಾಜ) ಚಮತ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಭವಿಷ್ಯ ಸೂಚಕ ಘಟನೆಯೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಪ್ರಥಮ ದೇವದೂತ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು 'ಬುರಾಖ್'ದೊಂದಿಗೆ ಪೈಗಂಬರರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೆರುಸಲೇಮದತ್ತ ತೆರಳಿದರು. ಬಯ್‌ತುಲ್ ಮುಖದ್ದಸ್ (ಒಂದು ಮಸೀದೆ)ನಲ್ಲಿ ಪೈಗಂಬರರು ನಮಾಜು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಮೊದಲನೆಯ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಈ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪೂರ್ವದ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಾನ ಸೇರಿ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸಿದರು. ದೈವಾದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಈ ದೇವಲೋಕದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಸ್ಥೂಲದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಕವಿಯ ಆಶಯ. ಕೆಲವರು ಅವರು

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೂ ಈ ಪವಾಡ ಸದೃಶ ಘಟನೆಯು ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಮುಸ್ಲೀಮರೆಲ್ಲರೂ ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಥ : ಹಿಜ್ರತ್: ಮಕ್ಕಾದಿಂದ ಮದೀನಾಕ್ಕೆಪ್ರಯಾಣ. ಕಾಮಜಾನಿ: ಬುರಾಖ್ (ರೆಕ್ಕೆಯುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಮುಖದ ಒಂದು ಕುದುರೆ. ಮೇಅರಾಜ: ಆಕಾಶಾರೋಹಣ.

24. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಳುಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಪದಾ

ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ಕುಟಿಲ ಅಬೂಜಹಲ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ಪೈಗಂಬರರ ಬಳಿ ಬಂದು 'ಕಣ್ಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಾ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಮರಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನೀವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದರು. ಪೈಗಂಬರರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಬೂಜಹಲ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ 'ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಹಾಂವಗಾರಾಟಕ್ಕೆ ಯಾರು ಸಾಕ್ಷಿ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದನು. ನೋಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ತನ್ನ ಮೊಂಡು ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅಬೂಜಹಲ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಯಹೂದಿ ಪೈಗಂಬರರ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದನು.

ಪೈಗಂಬರರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ 'ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಳು ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಘಟನೆ'ಯು ಹದೀಸನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಪೆ ಗಂಬರರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು.

ಅರ್ಥ : ಹದೀಸ್: ಪೈಗಂಬರರು ಹೇಳಿದ ವಾಣಿಗಳು, ರಸೂಲಿಲ್ಲಾ: ಹಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು.

25. ಯೇಮನ್ ಅರಸನನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗಿಸಿದ ಪದಾ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಜಬಾರಾಯಿಲ್‌ರು ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದು ಯೇಮನ್ ಅರಸನನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಶರಣ ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಭಿನ್ನವಿಸಿದನು. ಅವರ ಭಿನ್ನಹದಂತೆ ಪೈಗಂಬರರು ಮದೀನಾ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಯೇಮನ್ ಅರಸನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ತೋಟವನ್ನು ಕಂಡರು. ಹರ್ಷ ಚಕಿತರಾದ ಅವರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಂಚರಿಸಿ ನಮಾಜು ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದರು. ಅವರ ಪಾದದ ಪಕ್ಕ ಹರಿದು ಹೋಗುವ ಕಾವಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ಗಿಡಗಂಟೆ ಚಿಗಿತು ಕುಲುಕುಲು ನಗತೊಡಗಿದವು. ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಯೇಮನ್ ಅರಸ ದಂಡು ದರಬಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೊರಟನು. ಕೊನೆಗೆ ಯೇಮನ್ ದೊರೆ ಸೋತು ಶರಣಾಗಿ ಪೈಗಂಬರರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗಿದನು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಾನೂ ಕಲ್ಮಾ ಓದಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನಾದನು.

ಹೀಗೆ ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ವೈರಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗಿಸಿದರೇ ಹೊರತು ಖಡ್ಗದಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ.

ಅರ್ಥ : ನಮಾಜು: ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ: ಹಾ।ಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು.

26. ಪಾದ ಧೂಳಿಯ ಪವಾಡ ಪದಾ

ಯಹೂದಿಯೊಬ್ಬ ನಬಿಸಾಹೇಬರ ಕೂಡ ವರ್ಮಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದ. ರೂಪವತಿಯಾದ ಆತನ ಮಗಳು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹಗಲಿರುಳು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಕಲ್ಮಾ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮಿಗೆ ಯಹೂದಿಯ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಾದವು. ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಫಲಪ್ರದವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಯಹೂದಿಯ ಮಗಳು ನಬಿಸಾಬರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂದೆಯ ಮಜಕೂರ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಪಾದದ ಕೆಳಗಿನ ಮಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ''ಹಾಕು ಹೋಗು ನಿಚ್ಚಳ ಆಗತಾವ ಎರಡು ಕಣ್ಣಾ'' ಎಂದರು. ಅದರಂತೆ ಆ ಬಾಲಿ ಉಪಚರಿಸಿದಳು. ಇಂಗಿ ಹೋದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣತೊಡಗಿದವು. ಆದರೆ ತಾನು ವರ್ಮಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ನಬಿಸಾಬರ ಪಾದಧೂಳಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಾಣತೊಡಗಿದವು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ ಯಹೂದಿ ಕೆರಳಿ ಕೆಂಡವಾದ. ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡಿ ಮೀಟಿ ಮೀಟಿ ತೆಗೆದೊಗೆದ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಒಗೆದ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡಿಗಳು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬಂದು

ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದೇ ಕ್ರಿಯೆ ಮುಂದುವರೆದಾಗ ಬ್ಯಾಸತ್ತ ಯಹೂದಿ ನಬಿಸಾಬರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸೋತು ಶರಣಾದ. ಯಹೂದಿ ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದನು.

ಅರ್ಥ : ಮುಷದಾರ: ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಒಪ್ಪದವ, ಪರ್ಮಾ: ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ, ಬೇಮಾನ: ನಂಬುಗೆಗೇಡಿ, ಶ್ಯಾಹೀರ: ಕವಿ, ಮಜಕೂರಾ: ವಿಷಯ.

27. ಜಾಬೀರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ

ಜಾಬೀರನು ನಬಿಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸಲು ಔತಣ ಹೇಳಿ ಬಂದ. ಮನಕನಟ್ಟ ಬ್ಯಾಟಿಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚೂರಿ ಹಾಕಿದ ಈ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದ ಅವನ ಮಕ್ಕಳು 'ಬ್ಯಾಟಿ ಚೂರಿ ಹಾಕುವ ಆಟ' ಆಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಟಿಯಾದ ಅಣ್ಣ ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ಬ್ಯಾಟಿಯನ್ನು ಕೊಯ್ದಂತೆ ಅವನ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ದ. ರುಂಡ ಮುಂಡದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೌಹಾರಿದ ಅಣ್ಣ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಮಹಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟ.

ಅಡುಗೆಯ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಬೀರ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆತುರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಹುಡುಕಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ರುಧಿರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ಶರಣರು ಔತಣಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರು. ನಬಿಸಾಹೇಬರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಜಾಬೀರನ ಮಕ್ಕಳು ಮಡಿದ ಕರುಣಾಜನಕ ಪ್ರಸಂಗ ವಿವರಿಸಿ ಮಾಯವಾದರು. ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಶರಣರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದರು. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಜಾಬೀರ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಶವಗಳನ್ನು ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಶರಣರು ಮೆದುವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರು. ಮಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದೆದ್ದವರಂತೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಊಟ ಮಾಡಿದರು.

ಅರ್ಥ : ಹೊಸಧರತಿ: ಹೊಸದಾಟ, ಕಬೂಲ: ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಬ್ಯಾಟಿ: ಕುರಿ, ಹಕೀಕತಿ: ವಿಷಯ, ಡರಾಶಿ: ಆತುರದಿಂದ.

28. ಯಹೂದಿಯರ ಮೇಲಾದ ಪೈಗಂಬರರ ಪ್ರಭಾವ.

ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ನಬೂವತ್ (ಪ್ರವಾದಿತ್ವ) ಹೊಂದಿ 'ನಬಿರಸೂಲಿಲ್ಲಾ', ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು. ಯಹೂದಿ ಜನ ಪೈಗಂಬರರ ಮುಖಾಂತರ 'ಕಲ್ಮಾ' ಓದಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಲು ಹೊರಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಬೂಜೈಲನೆನ್ನುವವನೊಬ್ಬ ಅವರನ್ನು ತಡೆದು ನಬೀಸಾಹೇಬರು ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರೊಡನೆ ನಡೆದನು. ಪೈಗಂಬರರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು - ಕಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣ ಕೆಂಪಾಗಬೇಕು, ಕಲ್ಲುಘಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಗಿಡ ಹುಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಮಾ ಬರೆದಿರಬೇಕು, ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಪಕ್ಷಿ ಶರಣರು ಸತ್ಯವಂತರೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದನು. ನಬಿಸಾಹೇಬರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾದರು. ಜಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅಬೂಜೆ ಲನ ಸವಾಲಿನಂತೆ ಹಾಮುಹ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅಬೂಜೈಲ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಯಹೂದಿ ಜನ ಕಲ್ಮಾ ಓದಿದರು.

ಅರ್ಥ : ಮುಸಲಮೀನಾ: ಮುಸ್ಲೀಮ್, ನಬಿ: ಪ್ರವಾದಿ, ನಬೂವತ್: ಪ್ರವಾದಿತ್ವ, ತಪಶೀಲಾ: ವಿಷಯವಿವರ.

29. ಹಾ ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ಇಬ್‌ಲೀಸ ಕಾಡಿದ ಪದಾ

ಮಹಾಪುಣ್ಯವಂತರಾದ ಹಾಅಯ್ಯೂಬ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಧನ ದೌಲತ್ತಿಗೇನು ಕಡಿಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅವರು ಮರೆತವರಲ್ಲ. ಇಂಥವರ ಪಂಥ ಕೆಡಿಸಲು ಇಬ್‌ಲೀಸ ಕಾಡ ತೊಡಗಿದನು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿ ಅವರ ಮನೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಭಸ್ಮವಾದವು. ಬೀಬಿ ರಹೀಮಾ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮೂರು ಜನ ಪತ್ನಿಯರು, ಛಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ. ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟವಾದರೂ ಅಚಲ ನಿಷ್ಠೆ ಅಯ್ಯೂಬರದು. ಇಬ್‌ಲೀಸನ ಕಾಟ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯತು. ಶರಣರು ಮಾತ್ರ ಐದು ಹೊತ್ತು ನಮಾಜು ಮಾಡುವುದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೇ

ಇದ್ದಾಗ ಪತ್ನಿಯ ತಲೆಗೂದಲು ಹಿಡಿದು ಅದರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ನಮಾಜು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದಿದ್ದನ್ನು ಶರಣರಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ಉಳಿದರೆ ತಾವು ಉಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್‌ಲೀಸನ ಕಾದಾಟ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಸತಿ ಮೇಲೆ ಪತಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಿಬರಾಯಿಲ್‌ರು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದು ಅಯ್ಯೂಬರಿಗೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರುಹಿದರು. ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೀರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಜಳಕ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಖಾಂತವಾಯಿತು.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹ।ಬೀಬಿ ರಹಿಮಾರ ಪತಿ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪದವನ್ನು ಅಯ್ಯೂಬರ ವ್ರತ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವ ಜೊತೆ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದ ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ಕೇಳುಗರ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೂಡುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಇಬ್‌ಲೀಸ್: ಸೈತಾನ, ದೌಲತ್ತು: ಸಂಪತ್ತು, ಇಮಾಮ: ಮುಖಂಡ.

30. ಹ।ಸುಲೇಮಾನರ ಅಂತರ ಗಮನದ ಪದಾ

ಹ।ಸುಲೇಮಾನರು ಸಾಂಬನಿಂದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಪಡೆದು ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿ ನಾಗಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಂಗುರದ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿ ಸಕ್ರದೇವ ಎಂಬ ಜಟ್ಟಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು. ಇದರಿಂದ ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ, ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿ ಸಮೀಪ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಿಂಹಾಸನ ಹಾರುವದು ನಿಂತಿತು. ಸುಲೇಮಾನರು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮೀನುಗಾರನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು. ಎಂದಿನಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಸುಲೇಮಾನ ಪೈಗಂಬರರು ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬಲೆ ಬೀಸಿದರು. ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೀನು ಬಿದ್ದಿತು. ಆ ಮೀನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಸನು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಕಳೆದುಹೋದ ಉಂಗುರ ದೊರೆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಲೇಮಾನರ ಸತ್ವ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರಲಾಗಿದೆ

ಅರ್ಥ : ಜನ್ನಾ: ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಯ ಹೆಸರು, ಮಸಲತ್ತು: ಕುತಂತ್ರ, ಮಲಾಯಿಕ್: ಸ್ವರ್ಗದ ಪಕ್ಷಿ, ಪಕವಾನಾ: ಅಡುಗೆ

31. ಹಸುಲೇಮಾನರು ಜೀವರಾಶಿಗೆ ನೀಡಿದ ಔತಣ ಪದಾ

ಸುಲೇಮಾನ ಶರಣರು ಸರೂ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಉಣಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆ ಎಂದು ಶಿವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ''ಅವಕ್ಕ ಕರಸೂದು ಉಣಿಸೂದು ಯಾರಿಂದ ಆಗೂದಿಲ್ಲಾ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಹವ್ಯಾಸ'' ಎಂದು ಶಿವ ತಿಳಿಸಿದ, ತುಸು ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಣಿಸುವೆನೆಂದು ಸುಲೇಮಾನರು ಹಠ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವ ಕುಲು ಕುಲು ನಕ್ಕು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ. ಶರಣರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಓಡಾಡಿ ಪಕವಾನ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭ ನೋಡಿ ಮೀನುವೊಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಸಿದಿರುವೆ ನನಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿರಿ ಎಂದಿತು. ಶರಣರು ಒಪ್ಪಿದರು. ಮೀನು ಒಂದು ತುತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು. ಭಗವಂತಾ ನಮಗೆ ಮೂರು ತುತ್ತು ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಿನಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಉಣಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಸುಲೇಮಾನರು ತಮ್ಮ ತರ್ಕ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಹಳಹಳಿಸಿದರು.

'ಅಹಂಕಾರ ಇಟ್ಟಾರು ಬಲು ಮಂದಿ ಕೆಟ್ಟಾರು' ಎನ್ನುವ ತತ್ತ್ವ ಸಾರಲು ಸುಲೇಮಾನರ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕವಿ ಬಳಸಿರುವಂತಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಗಲಭಲಾ: ಗೊಂದಲ, ಅರಜ: ವಿನಂತಿ, ತಾಕೀತ: ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

32. ಸುಲೇಮಾನ ಪೈಗಂಬರರು ಇರುವೆಗೆ ನೀಡಿದ ಔತಣ ಪದಾ

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಹಸುಲೇಮಾನರಿಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಪೈಗಂಬರ ಪದವಿಯನ್ನು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇರುವೆಯೊಂದು ಶರಣರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿತು. ಸುಲೇಮಾನರು ಒಪ್ಪಿ ದಂಡಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ''ಇರುವಿ ಎಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಉಣಿಸುವೆ ಊಟಾ''ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದರು. ನಿಮಗ್ಯಾಕ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಅದಕ್ಕ ಕರಸೂದು ಉಣಿಸೂದು ಯಾರಿಂದ ಆಗೂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಿವನೆನ್ನಲು ಶರಣರು ತುಸು ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಣಿಸುವೆ

ಎಂದರು. ಶಿವ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ. ಸುಲೇಮಾನರು ಊಟದ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಮೀನ ಒಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದು 'ಹಸಿದಿರುವೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ರಿ' ಎಂದು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಮೂರು ತುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿತು. ಸುಲೇಮಾನರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ನಾಚಿದರು.

ಸರೂ ಜೀವಾ ಸಲುವವಾ ಭಗವಂತಾ ಎನ್ನುವ ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ಸುಲೇಮಾನರನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಪದ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಮುಣಕ್ಕ: ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಜುಲುಮಿ: ಒತ್ತಾಯ, ಲಾಲಸಾಬ-ಡೋಂಗ್ರಿ: ರಿವಾಯಿತ ಹಾಡುಗಾರರ ಹೆಸರು.

33. ಹ| ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರು ಪವಾಡ ಮಾಡಿದ ಪದಾ

ಹ| ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸತಿ ಪತಿಗಳಿದ್ದರು. ಸತಿ ತಾನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿ ದಿನವೂ ತನ್ನ ಗೋರಿಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನಿಂದ ವಚನ ಪಡೆದು ಮರಣಿಸಿದಳು. ಪತಿಯು ಅದರಂತೆ ನಡೆದನು. ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಗತಿಸಿದವು. ಒಂದು ದಿನ ಈಸಾ ಶರಣರು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ಪೈಗಂಬರರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಜೀವಂತಳಾದ ಸತಿ ಪತಿಯನ್ನು ''ನೀಯಾರು'' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಪತಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸತಿ ನೀನು ನನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡತುಂಡವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯದ ದೊರೆ ಬೇಟಿಯಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಇವರ ನ್ಯಾಯ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಆ ಸತಿ-ಪತಿಯರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಆಗ ಸತಿ ದೊರಯ ಹಿಂದೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಇದು ಶರಣರಿಗೆ ಸರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಪುನಃ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿಸಿದರು.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರು ಪವಾಡ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಲಜ್ಜಿ: ನಾಚಿಗೆಯಿಲ್ಲದವ, ಗೋರಿ:ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳ.

34. ಈಸಾರು ಡೋೞಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಪದಾ

ಒಂದು ದಿನ ಈಸಾ ಶರಣರು ಹೊರಟಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಡೋೞಿ ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಅದರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಡೋೞಿಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾಂಬನಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಶಿವನು ಮನ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಶರಣರು ಡೋೞಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು, ಜಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳು ಎಂದರು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಡೋೞಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಿತು. ಡೋೞಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶರಣರಿಗೆ ಕರುಣೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆತನ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಾಂಬನಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈಸಾರ ಮನವಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಜಮ್‌ಜಮ್ ಅರಸನನ್ನು ಸಜೀವಗೊಳಿಸಿದರು. ಶರಣರ ಹಿರಿಗುಣಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋದ ಅರಸ ಮುಸ್ಲೀಮನಾಗಿ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ಜಿಂದಗಾನಿ ನಡೆಸಿದನು.

ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮೃತರನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಉಮಾಯ: ಹುರುಪು, ಕಬೂಲ: ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಸೇಲಾ: ಹೆಚ್ಚಿನ, ಜಿಂದಗಾನಿ: ಬದುಕು.

35. ಹ। ಈಸಾ ಅವರು ಜೇಲಿನಿಂದ ಪಾರಾದ ಪದಾ

ಹ। ಈಸಾರು ಇಸ್ಲಾಂ ಮತ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ 'ಸರಕಸ' ಎಂಬ ದೊರೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಭಜಿಸು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನರಕ ನಿನಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಈಸಾರ ಮಾತಿಗೆ ಅರಸ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದುರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಶರಣರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಊರಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು. ನೆರೆದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಎದ್ದು ಹೋೞಿ ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ದೊರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಮೊದಲೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸರಕಸ ಅರಸ ದಂಡು ದರಬಾರದೊಂದಿಗೆ ಶರಣರಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು ಮತ್ತು ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಸುತ್ತ

ಕಾವಲಿರಿಸಿದನು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರು ಬಂದು ಈಸಾರನ್ನು ಜೇಲಿನಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದರು.

ಈಸಾರಂತಹ ಶರಣರಿಗೆ ದುಷ್ಟರಿಂದ ಕಷ್ಟಗಳು ಒದಗಿದಾಗ ದೇವದೂತರಿಂದ ಅವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಹಾಡು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ

ಅರ್ಥ : ಬೀಬಿ ಮರಿಯಮ್ಮ: ಈಸಾ ಪೈಗಂಬರರ ತಾಯಿ, ಬೇಖೂಬ್: ಮೂರ್ಖ, ಕಾವಲಿ: ರಕ್ಷಣೆ, ಚೌಕಾಸಿ: ವಿಚಾರಣೆ.

36. ಹಾಶಮವೂನ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಕಷ್ಟ

ಹಾಶಮವೂನ ದೂರದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದ 'ಅಮಜ' ಎಂಬ ಅರಸನು ಒಳಗೊಳಗೆ ಕುದಿಯತೊಡಗಿದನು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಶರಣರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು. ಮರುದಿನ 'ಅಮಜ' ಅರಸನ ಸೇವಕರು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದು ಕಬ್ಬಿಣ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಶರಣರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮರುದಿನ ಶರಣರು ಉಂಡು ಮಲಗುವುದೇ ತಡ ಮೋಸದಿಂದ ಕೂದಲು ಕೊಯ್ದು ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಅರಸನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಇದೇ ಅವಕಾಶ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಫೀರ ಜನಾ ಶಮವೂನರನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದು ಅರಸನೆದುರಿಗೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದರು. ಅರಸ, ಶರಣರ ಕೈಕಾಲು ಕಡಿಸಿ, ಕಿವಿ ಮೂಗು ಕೋಯಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಕೀಳಿಸಿ ದಿಮ್ಮ ದುಂಬಾಲು ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಗೆಸಿದ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ತನ್ನ ದೂತ ಜಿಬ್ರಾಯಿಲ್‌ರನ್ನು ಶರಣರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಪೈಗಂಬರರು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ದೇಹ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ದುರಾಶೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ದುಷ್ಟಕೃತ್ಯ, ಇಸ್ಲಾಂ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂದು ದುಷ್ಟರಿಂದ ಒದಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಷ್ಟ-ಕೋಟಲೆಗಳು ನಿರೂಪಣೆಗೊಂಡಿವೆ.

ಅರ್ಥ : ಕಾಫೀರ: ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವ, ಜಂಜಿರು: ಸಂಕೋಲಿ.

37. ಸಾರಾ ಅವರ ಪತಿವ್ರತಾ ಭಕ್ತಿಯ ಪದಾ

ಕಾತೂನ ಸಾರಾ ಅವರು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಶರಣರಿಗೆ ನವರತ್ನ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದರು. ಪತಿ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ಸತಿಯೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಸರ ದೇಶದ ಅರಸನ ಜನ ಸತಿ-ಪತಿಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ದೊರೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದರು. ಕಾತೂನ ಸಾರಾಳ ಅಪ್ರತಿಮ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಂಡ ಅರಸ, ಅನಂಗಜ್ವರ ಪೀಡಿತನಾದ. ಸೋಂಕುವ ಆಶೆಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದ. ಆಗ ಅರಸನ ಕೈಗಳು ಒಣಗಿದವು. ನೆಲ ಬಿಗಿದು ಹಿಡಿಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಇಂಗಿ ಹೋದವು. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಬೇಗುದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದ ಅರಸ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಸರ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ನೀಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಜಿಬ್ರಾಹಿಲ್‌ರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಪತಿವ್ರತಾ ಕಾತೂನ ಸಾರಾ ಕ್ಷಮಿಸಿದರು. ಮಿಸರ ದೇಶದ ಅರಸ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆದನು. ಅರಸನಿಂದ ಉಡುಗೊರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕಾತೂನ ಸಾರಾ ಮತ್ತು ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು.

ಈ ರಿವಾಯಿತದಲ್ಲಿ ಹ|ಬೀಬಿ ಕಾತೂನ ಸಾರಾ ಅವರ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕವಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅರ್ಥ : *ಗರ್ದಿಲಿಂದ:* ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ, ಜಡತಿ: ತಪಾಸಣೆ, ಗೋಪಾ: ಬುರಖಾ(ಮೇಲ ನಿಲುವಂಗಿ), ಹುನ್ನಾರ: ತಂತ್ರ.

38. ಕಾಮುಕ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಿದ್ದರು. ಗಂಡ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವ. ಹೆಂಡತಿ ಸುಂದರ ರೂಪದ ಚಾಲಾಕಿ ಹೆಣ್ಣು. ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮರುಳಾದ ಅವಳು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಚ್ಚು ರೊಚ್ಚು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ತನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗಲು ಕೆರಳಿದ ಸರ್ಪದಂತೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಶರಣರ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಗಂಡ ಬರಲು ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಿವಿ ಊದಿದಳು. ಆದರೆ ಗಂಡ ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

ಶರಣರಿಗೆ ಕಲಂಕ ಹಚ್ಚಿದ ದುಷ್ಟ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮೈತುಂಬಾ ಹುಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಕೀವು ರಕ್ತ ಸೋರತೊಡಗಿ ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಕೊಂಪೆಯಾದಳು. ಗಂಡನಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತಳಾಗಿ ತವರಿನಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತಳಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಕೊನೆಗೆ ರಮಲು ತೆಗೆಸಿ ಕೇಳಲು 'ಮೈಬೂಬರ ಕಾಟ ತಪ್ಪದವ್ವಾ' ಎನ್ನುವ ಸೊಲ್ಲು ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಅವಳು ಶರಣರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನವಾದಳು. ಪುನಃ ಗಂಡನ ಮನೆ ಸೇರಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದಳು.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕವಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ದುರ್ಗುಣವನ್ನು ವಿಕಾರ ಕಾಮದ ದುಷ್ಫಲವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಜೊತೆಗೆ ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ಕ್ಷಮಾಗುಣವನ್ನು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅರ್ಥ : ಸೋಬತಿ: ಸಮಾಗಮ, ಹೊತಗಿ: ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ

39. ಸುಂದರಿಯ ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಪುಂಡ ಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಅಪ್ರತಿಮ ಸುಂದರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣೊಂದನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ. ಸಂಪಗಿಯರಳಿನಂತಿದ್ದ ನಾಸಿಕ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖ, ಕನ್ನಡಿ ಹರಳಿನಂತೆ ಇದ್ದ ಗಲ್ಲಗಳು, ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮುಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿದ್ದವು. ಈಕಿಗಿಟ್ಟರ ಊರಿನವೊಳಗ ಬಾಳಮಂದಿ ಕಣ್ಣ ಈಕಿಮ್ಯಾಗ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಗಂಡ ಊರಿನಿಂದ ಜನರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ಅಡವಿಗೆ ಬಂದ ಅರಸನೊಬ್ಬ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ. ''ನಿನಗ ಒಯ್ಯತೇನಿ ಬ್ಯಾಗನಾ'' ಎಂದು ಅಪಹರಿಸಿದ. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಂದರಿಯು ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರನ್ನು ನೆನೆದಳು. ಭಕ್ತನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೊರೆ ಶರಣರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕುದುರಿ ಹತ್ತಿದರು. ದುಷ್ಟ ಅರಸನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಭಕ್ತಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರು. ಸುಂದರಿಯು ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿದ ಮಾಬೂಬರ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಉಪದೇಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ''ಉಪದೇಶ ತಗೊಂಡಾಳ ಖಾಸ ಇಟ್ಟ ಏಕಧ್ಯಾನಾ'' ಎಂಬ ಮಾತು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದು ಇದು ಇಸ್ಲಾಮದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ - ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರಿಂದ ನಡೆದುದರ ಸೂಚಕವಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಗ್ನಾನಾ: ಜ್ಞಾನಾ, ಖುಸಿ: ಸಂತೋಷ, ತಾಕೀತ: ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

40. ಏಳುಮಕ್ಕಳ ಫಲಾ ನೀಡಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಬಂಜೆಂಬ ಬಿರುದು ಹೊರಲಾರದೆ - ಸಮಾಜದ ಕಟುನುಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ - ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಬೇಡಿ ಅವರ ಪಾದ ಹಿಡಿದಳು. ಶರಣರು ''ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಶಿವನು ಶರಣರ ವಿನಂತಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು. ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ನೀಡಿದನು. ಮಾಬುಸುಬಾನಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ಶರಣರ ಭಾಷೆ ಹುಸಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಏಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಬಂಜೆ ಬಿರುದಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದಳು.

ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಪವಾಡ ಪುರುಷರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ತಕರಾರ: ವಾಗ್ವಾದ, ಕಿಂಚಿತ್ತು: ಸ್ವಲ್ಪ, ಕರಾಮತ್ತು: ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಘಟನೆ.

41. ಕುರೂಪದ ಗುರುವಿಗೆ ಸುರೂಪ ಕರುಣಿಸಿದ ಮಾಬುಸುಬಾನಿ

ಮಹಲಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರು ಕುರಾನ್ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ದಾಸಿಯೊಬ್ಬಳು ಅಳುತ್ತಾ ಬಂದು ಮಗನಿಗೆ 'ಹೊಡದರ ಅತಗೊಂತ ಹ್ವಾದಿ ಮೆಹಬೂಬ ಅತ್ತಾಂಗ' ಎಂದು ಗದರಿಸಿದಳು. ದಾಸಿಯ ಬಿರುನುಡಿ ಕೇಳಿದ ಮೆಹಬೂಬರು ಕುರಾನ್ ಓದುವ ರೀತಿ ನಿನಗೆ ಅಳುವಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದಾಸಿ ನಮ್ಮ ದೊರೆಸಾನಿ ಕುರಾನ್ ಪಠಣ ಮಾಡುವಾಗ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸಹ ಹರುಷದಿಂದ ಕೇಳುವವು ಎಂದಳು. ಮೆಹಬೂಬರು ದೊರೆಸಾನಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುರಾನ್ ಪಠಣ ಮಾಡುವ

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ನನಗಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಗುರು ವಿಗಿಲಾಗಿ ಕುರಾನ್ ಓದುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಲಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಪತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರಿಯ ಮ್ಯಾಲ ಮಕನಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ಕುರಾನ್ ಪಠಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತರು. ಕಲಿಯುವದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಗುರಿವಿನ ಮುಖ ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. 'ಮಕನಾ' ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಖ ಕುರೂಪವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಾಂಬಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಗುರುವಿನ ಕುರೂಪ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರು.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ಕ್ಷಮಾಗುಣ, ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪವಾಡ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ.

ಅರ್ಥ : ಗರದಿ: ಸಡಗರ, ಸೊರಣಿ: ಧ್ಯಾನಾ, ಮಕನಾ: ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೂಹಾರ.

42. ಮಾಬುಸುಬಾನಿಗೆ ಮರುಳಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪದಾ

ಗೌಸಪಾಕ ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದ ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳು ಒಂದು ದಿನ ಅವರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದಳು. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಶರಣರು ಬಾಲಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಶೃಂಗಾರ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ತೊಡಗಲು ಶರಣರು ಇಂಥ ಪಾಪದ ಕೆಲಸ ಸಲ್ಲದೆಂದು ತಿಳಿಹೇಳಿದರು. ಕಾಮಪೀಡಿತಳಾದ ಆ ಬಾಲಿ ತನ್ನ ಆಶೆ ಈಡೇರಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದಳು. ಮಾಬುಸುಬಾನಿ ಊಟ ಮಾಡದೇ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದರು. ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ನಾರಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆ ನನ್ನ ಮಾನ ಕಳೆದು ಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಉಯ್ಯಾಲಿತನಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗದ ಗಂಡ ಸತ್ಯ ಶರಣರಿಗೆ ಕಲಿ ಹಚ್ಚಿದೆಯೆಂದು ಬಾರ ಕೋಲಿನಿಂದ ದಂಡಿಸಿದನು, ತವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಕೆಲದಿನಗಳ ಅನಂತರ ನಾರಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದವು. ರಮಲು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರು ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ಕಾಟ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ರೋಗಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದ ಆ ಬಾಲೆ ಶರಣರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಶರಣರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳಿಸಿದರು.

ಮೇಲಿನ ಪದದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೊಯ್ಮಾಲಿತನವನ್ನು, ಮಾಬುಸುಬಾನಿಯವರ ಕ್ಷಮಾಗುಣವನ್ನು ಸರಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥ : ಚಾಲಾಕಿ: ಚತುರ, ತಾರೀಫಾ: ಹೊಗಳಿಕೆ, ಜಾಲಾ: ಬಲೆ, ಬಾರಕೋಲು: ದನಕರುಗಳಿಗೆ ದಂಡಿಸುವ (ಒಂದು ಕೃಷಿ) ಉಪಕರಣ.

✦✦✦✦✦

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಡಾ॥ ದಸ್ತಗೀರ ಅಲ್ಲಿಭಾಯಿ ಅವರು ಈ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಧರ್ಮದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷರ ಹಾಗೂ ಸಂತರ ಬದುಕಿನ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ, ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಮಧುರವೂ, ಸೌಹಾರ್ದಯುತವೂ ಆದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಈ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳ ಸಂಕಲನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಬದುಕು, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ॥ ದಸ್ತಗೀರ್ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲೆ ಹಾಕಿ, ಅವುಗಳ ಹಿನ್ನಲೆ ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಈ ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜಾನಪದ ಪ್ರೇಮ, ವಿದ್ವತ್ತು, ವಿಷಯ ನಿಷ್ಠೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಕೃತಿ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದೆ.